

પ્રકાશક

ડૉ. ભોમીલાલ જ. સારેસરા,
અધ્યક્ષ, ગુજરાતી વિભાગ,
મ. સ. વિશ્વવિદ્યાલય, વડોદરા.

આવૃત્તિ પહેલી,

વિ. સં. ૨૦૧૯

ઈ. સ. ૧૯૬૩

મૂલ્ય રૂ. ૧૬=૬૦

પ્રાપ્તિસ્થાન

યુનિવર્સિટી પુસ્તકવેચાણ વિભાગ
મહારાજા સયાજીરાવ યુનિવર્સિટી પ્રેસ,
રાજમહેલ દરવાજા પાસે, રાજમહેલ રોડ,
વડોદરા

મુદ્રક

શ્રી. રમણલાલ જી. પટેલ, વ્યવસ્થાપક,
મ. સ. યુનિવર્સિટી ઓફ વરોડા પ્રેસ
(સાધના પ્રેસ), રાજમહેલ દરવાજા પાસે,
રાજમહેલ રોડ, વડોદરા.

નિવેદન

યશોધીરકૃત ‘પંચાગ્યાન ચાલાવચો ૪’ એ પશ્ચિમ ભારતીય ‘પંચતંત્ર’ની મુનિ પૂર્ણભદ્ર-સંસ્કૃતિ અલંકૃત પાઠપરંપરા ‘પંચાગ્યાન’નો જના ગુજરાતીમાં થયેલો રસકળનો ગયાનુવાદ છે. એની રચના વિક્રમના ગોઠામાં રીકામાં થઈ લાગે છે. સંન ૧૯૪૭-૪૮માં ગુજરાતી સાહિત્યપરિષદ માટે ‘પંચતંત્ર’ના અનુવાદનું તથા તદ્વિષયક અભ્યયન-મસોધનનું કામ કરતો આ ચાલાવચોબંધની ચે હસ્તપ્રત મેં જોઈ અને ‘પંચતંત્ર’ની પ્રમાણના (પૃ. ૪૩-૪૬)માં એ કૃતિનો પરિચય આપ્યો. આ પ્રલંચ અને સમૃદ્ધ ગદ્યરચનાનું સંગ્રહન કરવાનો વિચાર તે મમને આવેલો. એ પછી, ૧૯૫૧માં, વડોદરા યુનિવર્સિટીએ ભાષાતીય, સાહિત્યિક અને માંસૃતિક સહસ્ત્ર ધરાવતી વિશિષ્ટ જૂની ગુજરાતી કૃતિઓના તેમ જ એ વિષેના અભ્યયનોના પ્રશ્ન માટે ‘પ્રાચીન ગુર્જર પ્રન્યમાલા’ની સસોધન યોજના મંજૂર કરી, તેમાં આ રચનાને પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો; એને પરિણામે આ પ્રસશન શક્ય બન્યું છે.

આ માટેની જરૂરી હસ્તપ્રત-સામગ્રી અમને જુદે જુદે સ્થલેથી મળી છે. આચાર્ય શ્રી જિનવિજયજીએ આ ચાલાવચોબંધની પાંતાના સપ્રહમાંની હસ્તપ્રત અમને આપી હતી. માહારકર ઇન્સ્ટિટ્યૂટ, પૂના યાતેના સરકારી સપ્રહની ચે પ્રતો એ ‘પ્રાચીન’નાં ભૂતપૂર્વ ક્યૂરેટર ડૉ. પી. કે. ગોડે અને હાલના ક્યૂરેટર ડૉ. એ. ડી. પુસાઠકરે લાંવા સમય મુધી અમને ધીંગે છે. લંડનની ઇન્ડિયા ઓફિસ લાયબ્રેરીમાંની હમ્પ્રતની માઈક્રોફિલ્મ તેમ જ એનું એન્લાર્જમેન્ટ, મુંબઈની બ્રિટીશ કાઝમિલના અધિકારીઓએ અમને મેઠવી આપ્યા હતા. આ ચાલાવચોબંધની વિરલ અને વહુમૂલ્ય મચિત હસ્તપ્રત સરીદીને ડપયોગ માટે અમને મુલમ બનાવવાનું શ્રેય વડોદરા યુનિવર્સિટીના ભૂતપૂર્વ વાઇસ-ચાન્સેલર શ્રીમતી હંસાવહેન મહેતા અને યુનિવર્સિટી-લાયબ્રેરિયન ડૉ. ચપકલાલ શુક્લને છે. ચિત્રોનો અભ્યાસી પરિચય એ વિમ્બના તદ્વિદ્ અને વડોદરા પ્રાચ્યવિદ્યા મન્દિરમાં મારા સહસાર્યકર ડૉ. ડમાકાન્ત શાહે લમ્બી આપ્યો છે. એ મર્વેએ આપેલી મહાયની અહીં મામાર નોધ લડે છે.

પાઠાન્તરો માથેનો આવો પ્રન્ય એક જ પુસ્તકરૂપે પ્રગટ કરવામાં ઘણો વિલંબ થાય તેમ હતો. આ પુસ્તકમાં પહેલું તંત્ર પ્રગટ કર્યું છે. બારીનાં તંત્રો તથા શબ્દ-કોશાદિ અભ્યાસસામગ્રી હવે પછી પ્રકાશિત થશે.

‘અધ્યાપકનિવાસ’,
વડોદરા.
વમંતપંચમી, સં. ૨૦૧૯

મોગીલાલ જયચંદભાઈ સહિસરા
સામાન્ય સપાદક

डॉ. सांडेसरानां अन्य पुस्तको

- मंघविजयकृत सिंहासनवर्नीसी (१९३३)
 माधवकृत रूपसुन्दरकथा (१९३४)
 वीरसिंहकृत उपाहरण (१९३८)
 वाघेलाओतुं गुजरात (१९३९)
 मर्तिसारकृत कर्पूरमञ्जरी (१९४१)
 प्राचीन गुजराती साहित्यमा उत्तरचना (१९४१)
 इतिहासनी केडी—लेखसंग्रह (१९४५)
 मंघदासगणितन चमुदेव-हिंढी : अनुवाद (१९४६)
 वस्तुपाल का विशामण्डल—हिन्दी अनुवाद (१९४७)
 वस्तुपालतु विशामण्डल अने वीजा लेखो (१९४८)
 मत्तरमा दातवना प्राचीन गुर्जर काव्य (१९४८)
 ज्येष्ठीमत्र जाति अने मत्तपुराण (१९४८)
 पंचतन—अनुवाद (१९४९)
 जगन्नाथपुरी अने ओरिसाना पुरातन अवशेषो (१९५१)
 हेमचन्द्राचार्य का साय्यमण्डल—हिन्दी अनुवाद (१९५१)
 जैन आगमसाहित्यमा गुजरात (१९५२)
 उत्तराध्ययन सून, अध्ययन १-१८ (१९५२)
 भारतीय आर्यभाषा अने हिन्दी (१९५२)
 नेमिचन्द्र भट्टारी-विरचित पट्टिशतक प्रकरण, नण बालावबोध सहित (१९५३)
 Literary Circle of Mahāmātya Vastupāl and Its Contribution
 to Sanskrit Literature (1953)
 महीराजकृत नल-द्वंद्वती रास (१९५४)
 शब्द अने अर्थ—भैतिहासिक शब्दार्थशास्त्र विषे पाच व्याख्यातो (१९५४)
 चर्गन-समुच्चय, भाग १—मूल पाठ (१९५६)
 महामात्य वस्तुपालतु साहित्यमण्डल तथा सस्कृत साहित्यमां तनो फाळो (१९५७)
 प्रदक्षिणा—पश्चिम अने पूर्वनी विशायात्रा (१९५९)
 चर्गन समुच्चय, भाग २—सांस्कृतिक अध्ययन (१९५९)
 दयाराम (१९६०)
 सोमेश्वर-विरचित उगाधराधव नाटक (१९६१)
 रंजोभननी केडी—लेखसंग्रह (१९६१)
 Lexicographical Studies in ' Jaina Sanskrit ' (1962)
 अमृतकला-विरचित ' हम्मर प्रगन्ध ' (छपाय छे)

અનુક્રમ

નિવેદન

પ્રતિપરિચય અને સપાઢનપદ્ધતિ

૧- ૧૪

ચિત્રપરિચય

૧૫- ૩૦

કથામુખ

૩- ૮

પ્રથમ તંત્ર-મિત્રભેદ

૯-૧૮૫

મુખ્ય કથા-સિંહ અને બહદ

૮- ૧૭

રૂપકથાઓ :-

૧. ળીલી ળેચનાર વાનર ૧૭- ૪૦
૨. શિયાળ અને દુન્દુભિ ૪૦- ૪૯
૩. દંતિલ ળ્રેળી અને ગોરંભ ૫૦- ૬૦
૪. પરિવ્રાજક અને ધુતારો ૬૦- ૭૪
૫. વાયસદંપતી અને વાળો સાપ ૭૪- ૭૬
૬. વગલો અને કરવલો ૭૬- ૮૧
૭. સિંહ અને સસલો ૮૧- ૮૪
૮. વળવર અને રાજકન્યા ૮૪-૧૦૧
૯. યજ્ઞદત્ત વ્રાહ્મણ, વાધ, વાનર અને સાપ ૧૦૧-૧૦૭
૧૦. જૂ અને માનળ ૧૦૭-૧૧૦
૧૧. ગળીથી રંગાયેલો શિયાળ ૧૧૦-૧૨૦
૧૨. હંસ અને ળુવઢ ૧૨૦-૧૨૫
૧૩. સાગરદત્ત વાળિયો, ળંટ અને સિંહ ૧૨૫-૧૩૦
૧૪. મુથાર અને સિંહ ૧૩૦-૧૩૪
૧૫. ઢીટોઢો અને મમુટ ૧૩૪-૧૩૭
૧૬. ળે હંસ અને વાવચો ૧૩૭-૧૩૮
૧૭. અનાગતવિધાતા, પ્રન્યુત્પન્નમતિ અને યદ્ધવિષ્ણુ ૧૩૮-૧૪૧

૧૮. ઘડ હંસ અને વઢ ટપરની વૈલ	૧૪૨-૧૪૩
૧૯. સિંહ અને ઘેટું	૧૪૩-૧૪૬
૨૦. વઠ અને સિંહને છેતરનારો શિયાળ	૧૪૬-૧૫૫
૨૧. રાજા, મંત્રી અને નમ્ર થ્રમણ	૧૫૫-૧૫૬
૨૨. સર્પને પરણનારી રાજકન્યા	૧૫૬-૧૫૮
૨૩. ઇન્દ્રનો સૂડો	૧૫૮-૧૬૦
૨૪. સૂચીમુખ પશ્ત્રી અને વાંદરાઓ	૧૬૦-૧૬૨
૨૫. ધર્મચુદ્ધિ અને પાપચુદ્ધિ	૧૬૨-૧૬૪
૨૬. બગલો, સાપ અને નોઢિયો	૧૬૪-૧૬૮
૨૭. લોહું ઝદર રડાઈ ગયા !	૧૬૮-૧૭૩
૨૮. રાજા અને સૂઢાના વે પુન	૧૭૩-૧૭૪
૨૯. પંડિત શનુ અને મૂર્ખ મિત્ર	૧૭૪-૧૭૮
મુખ્ય કથા ' સિંહ અને વઢદ '—અન્તભાગ	૧૭૮-૧૮૪
પાઠાન્તરો	૧૮૫-૩૬૮

ચિત્રસૂચિ

ક્રમાંક	ચિત્રનું ઝીર્ણક	પૃષ્ઠાંક સામે
	કૃતિના સપાદનમા ઉપયોગમા લાંબેલી હસ્તપ્રતોના આદિ અને અન્તિમ પૃષ્ઠોના ફોટોગ્રાફ્સ.	કૃતિના પ્રારંભમા
૧	ગણપતિ, સરસ્વતી અને પંચાલ્યાન વાર્તિકકાર યશોધર પંડિત.	૨
૨	મનુ, વૃહસ્પતિ, શુકાચાર્ય, દ્વૈપાયન વ્યાસ, ચાણક્ય અને અન્ય બે પંડિત.	૩
૩	રાજા અમરશક્તિ, તેના ત્રણ મૂર્ખ પુત્ર, પ્રધાન અને વિષ્ણુશર્મા.	૫
૪	રાજા અમરશક્તિ, વિષ્ણુશર્મા અને રાજાના ત્રણ મૂર્ખ પુત્ર.	૭
૫	પંડિત અને વર્ધમાન વાણિયો.	૧૦
૬	બગલો અને કરચલો	૧૧
૭	સંજીવક બઢદને પડતો મૂકી, થીજા બઢદને ગાઢીએ જોઢી ચાલતો થયેલો વર્ધમાન વાણિયો.	૧૪
૮	રાજકુંવરી અને પ્રાપ્તવ્યમર્થ	૧૪
૯	વિષ્ણુસ્વરૂપે ગઢડ પર બેસી કોલી દરરોજ છૂપી રીતે રાજકુંવરીને મઢતો.	૮૮
૧૦	કોલી અને રાજકુંવરી, વિષ્ણુસ્વરૂપે ગઢડ પર બેસી કોલી શત્રુ રાજા સાથે યુદ્ધ કરે છે.	૮૯
૧૧	ધર્મચુદ્ધિ અને પાપચુદ્ધિ.	૧૬૨
૧૨	પશ્ચીઓએ સંપ કરી કનડગન કરતા હાર્થાને માયોં	૧૬૩
૧૩	રાજા, ઋષિ અને ઋષિનો સૂઢો	૧૭૩

૧૮. વ્રદ હંસ અને વડ ડપરની વેલ	૧૪૨-૧૪૩
૧૯. સિંહ અને ઘેટું	૧૪૩-૧૪૬
૨૦. વઠ અને સિંહને છેતરનારો શિયાળ	૧૪૬-૧૫૫
૨૧. રાજા, મેની અને નમ્ર ધ્રમણ	૧૫૫-૧૫૬
૨૨. સર્પને પરણનારી રાજકન્યા	૧૫૬-૧૫૮
૨૩. હન્દ્રનો સૂડો	૧૫૮-૧૬૦
૨૪. સૂર્ચમુખ પક્ષી અને વાદરાઓ	૧૬૦-૧૬૨
૨૫. ધર્મબુદ્ધિ અને પાપબુદ્ધિ	૧૬૨-૧૬૪
૨૬. વગલો, સાપ અને નોઠિયો	૧૬૪-૧૬૮
૨૭. લોહુ કદર યાઈ ગયા !	૧૬૮-૧૭૩
૨૮. રાજા અને સૂઢાના વે પુન	૧૭૩-૧૭૪
૨૯. પંડિત શનુ અને મૂર્ખ મિન	૧૭૪-૧૭૮
મુલ્ય વથા ' સિંહ અને વલદ '—અન્તભાગ	૧૭૮-૧૮૪
પાઠાન્તરો	૧૮૫-૩૬૮

પ્રતિપરિચય અને સંપાદનપદ્ધતિ

પ્રતિપરિચય

યશોધીરકૃત 'પંચાશ્યાન વાલાવપોધ'ના સંપાદન માટે નીચેની હસ્તપ્રતોનો ઉપયોગ કરવામા આવ્યો છે .

૧. વિ. આચાર્ય શ્રી જિનવિજયજીના સમ્રહની હસ્તપ્રત.
૨. ડ. ઇન્ડિયા ઓફિસ લાયબ્રેરી, લડનની હસ્તપ્રત નં S 3400 c-ની ફોટો નકલ
૩. મા-૧. માળ્ડારકર ઓરિયેન્ટલ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ, પૂનાની હસ્તપ્રત નં 289 of A 1882-83
૪. વ. શ્રીમતી હંસા મહેતા લાયબ્રેરી (વડોદરા યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરી)-ની સચિત્ર હસ્તપ્રત
૫. મા-૨. માળ્ડારકર ઓરિયેન્ટલ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ, પૂનાની હસ્તપ્રત નં. 424 of 1879-80

આ હસ્તપ્રતોનો ત્રિગતપર પરિચય નીચે પ્રમાણે છે

૧. વિ. આ હસ્તપ્રત આચાર્ય શ્રી જિનવિજયજીની હસ્તપ્રતોના ભારતીય વિદ્યાભવન, મુમ્બઈમા રખાયેલા સમ્રહમાથી પ્રાપ્ત થઈ છે. આ પ્રતનું છેલ્લું પત્ર નથી અને તેથી કૃતિના રચનાસમય કે લેખનસમય વિષે પુષ્પિકામા ડહ્લેખ થયો હોય તો તે મળ્યો નથી. પણ તેના માપાસ્વરૂપ પરથી જણાય છે કે, સમય ૧૬૨૩ના લેખનસમયવાળી માળ્ડારકર ઓરિયેન્ટલ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ, પૂનાની હસ્તપ્રત નં 289 of A 1882 83 અને ઇન્ડિયા ઓફિસ લાયબ્રેરી, લડનની હસ્તપ્રત નં S 3400 c (એનો લેખનસમય ૧૬૦૩ છે.) એ વચ્ચે પ્રતો કરના એનું માપામ્બરૂપ જૂનું છે. એટલે આ પ્રતનો લેખનકાલ સમય ૧૬૦૩ પહેલાનો હોયો

યશોધીરકૃત ‘પંચાલ્યાન ચાલાવબોધ’ની સચિત્ર પ્રતની માફક આ પ્રતમાં પણ મૂળે ચિત્રો મૂકવાની યોજના કરવામાં આવી હશે, એમ પ્રતના પૃષ્ઠાક 1-B, 2-B, 6-B, 7-A, 8-A, 8-B, 13-A, 20-A, 24-B, 26-A પર જમણી વાજુએ વ્યવસ્થિત રીતે લીટીઓ દોરી, આશરે ૩” થી ૩.૫” જેટલી છાલી રાખેલી જમ્યા પરથી માલુમ પડે છે. વડોદરા યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરીની સચિત્ર પ્રતમાં લેખનસવત આપેલો નથી, પણ તેના ભાષાસ્વરૂપ પરથી, આચાર્ય જિનવિજયજીવાઠી પ્રતની નકલ થયા પછી, ધોંડા વર્ષ વાદ તેની નકલ થઈ હશે અને તેના ચિત્રો પણ ત્યારે દોરાયાં હશે, એમ અનુમાન થાય છે. તાજેતરમાં, મ. સ. યુનિવર્સિટી, વડોદરાના ગુજરાતી વિભાગે સ્ત્રીદેલી યશોધીરકૃત ‘પંચાલ્યાન ચાલાવબોધ’ની પ્રતમાં પણ કેટલાક પૃષ્ઠ પર ચિત્રો દોરવાના આશયથી છાલી જમ્યા રાખેલી છે અને ચિત્રોના રેલાકન કરેલા છે. આ સર્વ પરથી ફલિત થાય છે કે, આ ચાલાવબોધની સચિત્ર નકલો કરવાની પ્રેરણા આપનાર કોઈ વધારે જૂની સચિત્ર નકલ હશે કે જે હજી જાણવામાં આવી નથી, પણ જેના પરથી બીજી અનેક નકલોમાં ચિત્રો દોરવાના પ્રયત્નો થયા લાગે છે.

આથી પ્રત એક જ હાથે દેવનાગરી લિપિમાં લખાયેલી છે, અને સુવાચ્ય છે. પ્રતનો મોટો ભાગ પડી માત્રામાં લખાયેલો છે, પણ કોઈ કોઈ સ્થળે ટૂંકી માત્રા મળે છે. તેના પ્રથમ ૪૫ પત્રમાં કેટલીક અશુદ્ધિઓ છે. લેખનપદ્ધતિની દૃષ્ટિએ, તેમાં કેટલાક સ્થળે ‘વ’ના સ્થાને ‘વ’ અને ‘વ’ના સ્થાને ‘વ’ લખેલો છે. ‘પ’ અને ‘વ’ તેમ જ ‘પ’ અને ‘ય’ એકસરખી રીતે લખેલા મળે છે, જેથી ‘પ’, ‘વ’ અને ‘ય’માં તફાવત કરવો મુશ્કેલ બને છે.

લહિયાની ભૂલના કારણે, પ્રતમાં કેટલાક સમ્પૂર્ણ શ્લોકોનો અનુવાદ

જોઈએ. એ રીતે આ પ્રત સર્વ પ્રાપ્ત પ્રતોમા જૂની છે તથા પાંચે ય તત્રોનો બાલાવગોધ આમાં અલંકૃતકલ્પ છે, તેથી તેને મુખ્ય પ્રત તરીકે સ્વીકારી, તેના પરથી બાલાવગોધનો પાઠ તૈયાર કરવામા આવ્યો છે.

આ પ્રતિના પ્રારંભમા ‘શ્રીગણેશાય નમ’ એ શબ્દોથી નમસ્કાર-વિધિ કરેલો છે, જ્યારે હ પ્રત ‘શ્રીવીતરાગાય’, આ-૧ પ્રત ‘[શ્રી]સર્વજ્ઞાય’, વ પ્રત ‘ૐ નમ. શ્રીગણપતયે’, આ-૨ પ્રત ‘ૐ નમ. શ્રીગણપતયે’ એવા શબ્દોથી પ્રારંભ કરે છે.

આ હસ્તપ્રતના કુલ પત્ર ૧ થી ૧૫૪ છે. વચ્ચે પત્ર ૨૫ તેમ જ છેલ્લું એક પત્ર નથી. એ બે પત્ર સિવાય, આખી ય કૃતિ આ પ્રતમા છે. તેના પત્રાકમા અંક ૨૦ નામ્બવો રહી ગયો છે, જ્યારે પત્રાક ૨૧ બે પાન પર નાખેલો છે. સંપાદનમા આ ભૂલ સુધારી છે. તેના પાનનું માપ ૧૦.૫”x૪.૪” છે. દરેક પાન પર સરેરાશ તેર પંક્તિઓ છે. શૃતિનો પ્રારંભ પૃષ્ઠાક I-B પરથી થાય છે, પૃષ્ઠ I-A કોરું છે. દરેક પૃષ્ઠની ઢાંચી અને જમણી બાજુઓ કાઢી શાહીથી ૧” નો હાસિયો પાડેલો છે અને દરેક પાનની ઉપર અને નીચે ૬” જગ્યા કોરી રાખેલી છે. આખી પ્રતમા, પૃષ્ઠાક ૧, ૨, ૩ પર વચ્ચે બાજુઓ, લાલ શાહીથી હાસિયો પાડેલો છે અને ઢાંચા તેમ જ જમણા હાસિયામા મધ્ય ભાગે તેમ જ પાનની વચ્ચેની કલશાકૃતિમા લાલ ગોઠ વર્તુલ મૂકેલા છે. પૃષ્ઠાક ૧૫૧, ૧૫૨, ૧૫૩ અને ૧૫૪ની B બાજુ પર પણ લાલ શાહીથી ઢાંચો અને જમણો હાસિયો પાડી, દરેક હાસિયાના મધ્ય ભાગે, અને પાનની વચ્ચે કલશાકૃતિમા લાલ ગોઠ વર્તુલ મૂકેલા છે, જ્યારે આ જ પૃષ્ઠોની A બાજુ પર કાઢી શાહીથી વચ્ચે હાસિયા દોરેલા છે હાસિયા વિષે ઉપર્યુક્ત જે પૃષ્ઠોનો નિર્દેશ કર્યો છે તે સિવાય અન્ય સર્વ પૃષ્ઠોની વચ્ચે બાજુઓ કાઢી શાહીથી હાસિયા દોરેલા છે. વહોદરા યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરીની

યશોધીરકૃત ‘પચાસ્યાન ચાલાવમોઘ’ની સચિત્ર પ્રતની માફક આ પ્રતમા પળ મૂળે ચિત્રો મૂકવાની યોજના કરવામા આવી હશે, એમ પ્રતના પૃષ્ઠાક ૧-B, ૨ B, 6-B, 7 A, 8-A, 8 B, 13 A, 20 A, 24 B, 26 A પર જમણી બાજુએ વ્યવસ્થિત રીતે લીટીઓ દોરી, આશરે ૩” થી ૩.૫” જેટલી खाली રાखેલી જગ્યા પરથી માલુમ પડે છે વડોદરા યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરીની સચિત્ર પ્રતમા લેખનસપ્ત આપેલો નથી, પણ તેના માપાસ્વરૂપ પરથી, આચાર્ય જિનવિજયજીવાળી પ્રતની નકલ થયા પછી, થોડા વર્ષ પાદ તેની નકલ થઈ હશે અને તેના ચિત્રો પણ ત્યારે દોરાયા હશે, એમ અનુમાન થાય છે તાજેતરમા, મ સ યુનિવર્સિટી, વડોદરાના ગુજરાતી વિભાગે खरीदेલી યશોધીરકૃત ‘પચાસ્યાન ચાલાવમોઘ’ની પ્રતમા પણ કેટલાક પૃષ્ઠ પર ચિત્રો દોરવાના આશયથી खाली જગ્યા રાखેલી છે અને ચિત્રોના રેखाકન કરેલા છે આ સર્વ પરથી ફલિત થાય છે કે, આ ચાલાવમોઘની સચિત્ર નકલો કરવાની પ્રેરણા આપનાર કોઈ વધારે જૂની સચિત્ર નકલ હશે કે જે હજી જાણનામા આગી નથી, પણ જેના પરથી બીજી અનેક નકલોમા ચિત્રો દોરવાના પ્રયત્નો થયા લાગે છે

આજી પ્રત ૫૪ ન હાથે દેવનાગરી લિપિમા લખાયેલી છે, અને સુગ્રાચ્ય છે પ્રતનો મોટો ભાગ પડી માત્રામા લખાયેલો છે, પણ કોઈ કોઈ સ્થળે સડી માત્રા મળે છે તેના પ્રથમ ૪૫ પત્રમા કેટલીક અશુદ્ધિઓ છે લેખનપદ્ધતિની દૃષ્ટિએ, તેમા કેટલાક સ્થળે ‘વ’ના મ્યાને ‘વ’ અને ‘વ’ના મ્યાને ‘વ’ લખેલો છે ‘પ’ અને ‘ય’ તેમ જ ‘પ’ અને ‘ય’ એકમરણી રીતે લખેલા મળે છે, જેથી ‘પ’, ‘વ’ અને ‘ય’મા તફાવત કરવો મુશ્કેલ બને છે

લઢિયાની મૂરના કારણે, પ્રતમા કેટલાક સંસ્કૃત શ્લોકોનો અનુવાદ

સંપૂર્ણ રીતે અને કેટલાકનો અંશતઃ પડી ગયેલો છે, જેનો પાઠ બીજી પ્રતોમાંથી લઈ કૌંસમાં મૂકેલો છે.

૨. ડ. આ હસ્તપ્રતનું વર્ણન 'Catalogue of the Sanskrit and Prākṛt Manuscripts in the Library of the India Office,' Vol. II, Part II (p. 1191) પર આ પ્રમાણે આપેલું છે:

“હસ્તપ્રત ચોપડી (ગુટકા) આકારની છે. તે એક મોટી સંગ્રહ-પોથી નં. ૭૩૧૬નાં પૃ. ૧૧૭-૧૯૦ પર ઉતારેલી છે, અને તેનો જુદો ક્રમાંક નં. S. 3400 c છે. તેનું માપ ૭ $\frac{1}{4}$ " x ૬ $\frac{3}{4}$ " છે, અને પ્રત્યેક પાન પર ૧૯ પંક્તિઓ છે. તેની નકલ એક જ હાથે જૈન દેવનાગરી લિપિમાં, વિ. સં. ૧૬૦૩ (ઈ. સ. ૧૫૪૭)માં કરવામાં આવેલી છે. પ્રતના પાનની ડાબી અને જમણી વાજુઓ, કાઢી ગાદીની વેપડી લીટીઓની સાથે લાલ પહોળી લીટીથી હાંસિયો પાડેલો છે. વચ્ચે વાજુના હાસિયામાં અને પાનની વચ્ચે ચાલી રાખેલી જમ્યાળ, લાલ રંગની વર્તુલાર આકૃતિઓ આપેલી છે.”

સર્વ પ્રાત્ત પ્રતોમાં, પ્રાચીનતાની દૃષ્ટિ, ચિ પછી આ ઇ પ્રતનું સ્થાન આવે છે. ઇ અને ખા-૧ વચ્ચેનાં માપાસરૂપમા ઘણું સામ્ય છે. આ પ્રતમા એક જ સંત્રનો બાલાવબોધ મળે છે.

આ હસ્તપ્રતની માસ્કોપિલમ તથા વાંચી શકાય એવા કદનું એનું ફ્લોર્જમેન્ટ, મુંબઈની બ્રિટીશ કાઉન્સિલ દ્વારા, ઈ. સ. ૧૯૫૩માં વડોદરા યુનિવર્સિટીના ગુજરાતી વિભાગ માટે લંડનથી મેટ્રપોલિટન આર્ચિવ્સ હવું.

૩. ખા-૧. આ હસ્તપ્રત માળ્ડારકર ઓરિયેન્ટલ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ, પૂનાના સરકારી ગ્રંથસંગ્રહની છે. તેનો ક્રમાંક 289 of A 1882-83 છે. તેના કુલ પૃ ૧-૪૬ છે, વચ્ચે પૃનાંક ૨ નથી. તેનાં

પત્રનું માપ ૧૦.૫" x ૪.૫" છે. પ્રત્યેક પૃષ્ઠ પર સામાન્યતઃ ૨૫ પંક્તિઓ લખેલી છે. પ્રત્યેક પૃષ્ઠની ઢાવીજમણી બાજુઓ ૫"નો હાસિયો કાઢી શાહીથી પાડેલો છે; પૃષ્ઠની ઉપર નીચે ૫" જગ્યા છોડેલી છે. પ્રતનું પહેલું પત્ર ડાવી બાજુના ઉપલા ભાગે ફાટેલું છે, જ્યારે પત્રાક ૧-૯ની ઢાવી બાજુનો નીચલો ભાગ અને પત્રાક ૧૨-૨૬ની ઢાવી બાજુનો ઉપલો ભાગ કપાયેલો છે, તેથી દટલો પાઠ સંહિત થાય છે. પ્રતની ઢાવી અને જમણી બાજુની કિનારોને સારો એવો ઘસારો લાગેલો છે.

આખી પ્રત એક જ હાથે, એકધારા અક્ષરે દેવનાગરી લિપિમાં લખાયેલી છે. એનું લખાણ મોટે ભાગે પઢી માત્રામાં છે, જ્યારે કોઈ કોઈ ઠેકાણે ટૂંકી માત્રા પણ નજરે પડે છે. એમાં સંસ્કૃત શ્લોકોના પાઠ લગભગ શુદ્ધ સ્વરૂપમાં છે, તે પરથી એમ અનુમાન થાય છે કે, એની નકલ કોઈ વિદ્વાન લહિયાણ કરી છે. પુષ્પિકામાં, પ્રતની નકલ કરનાર 'ઋષિ થાવર' નામના કોઈ જૈન સાધુનું નામ છે.

પ્રતની પુષ્પિકા આ પ્રમાણે છે

સંવત ૧૬૨૩ વર્ષે માર્ગસિર વદિ ૧૪ ભૂમે ઋષિ થાવર લિપતં
લોલીયાણા નગરે સ્વયં પઠનાર્થ । શુભં ભવતુ ॥ કલ્યાણમસ્તુ ॥ છ ॥
શ્રી ॥ શ્રી ॥

પુષ્પિકાને અન્તે, જુદા મોટા અક્ષરોમાં 'સ । ધનજી સ । વ્રધ-
માનને પાપો ' એવા શબ્દ લખેલા છે.

ત્રિ પ્રતના પ્રમાણમાં આ પ્રત શુદ્ધ છે, પણ આમાં મૂઠા ચાલક-
બોધનો સક્ષિપ્ત પાઠ મળે છે, દટલે તેનો ઉપયોગ પાઠાન્તરો નોંધવામાં
કર્યો છે. ત્રિ પ્રત જ્યાં જ્યાં અસ્પષ્ટ અને અશુદ્ધ જણાઈ ત્યાં ત્યાં આ
ખા-૧ માં મળતા પાઠ પરથી વિનો પાઠ ઘણું સરુ શુદ્ધ કરી શકાયો

છે. ઇન્ડિયા ઓફિસ લાયબ્રેરી, લંડનની હ પ્રતનો લેખનસરત ૧૬૦૩ છે, અને આ પ્રતનો લેખનસરત ૧૬૨૩ છે. ઇટલે થોડા વર્ષના અતરે જેની નકલો થયેલી છે, એવી આ બન્ને પ્રતોના ભાષારૂપમાં સારા પ્રમાણમાં સામ્ય છે.

૪. વ. આ હસ્તપ્રત વડોદરા યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરીની છે અને તેનો ક્રમાક્ર નં. ૧ છે. આ સચિત્ર પ્રતમાં ૧૨૦ રંગીન ચિત્રો છે. આ કૃતિની સમીક્ષિત વાચનાના આ પહેલા ભાગમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા સાદા અને રંગીન ચિત્રો આ પ્રતમાંથી લીધેલા છે. અત્યાર સુધીમાં ‘પંચતંત્ર’ ગ્રન્થની કે પ્રાણીકથાઓની વીંજી કોઈ જૂની સચિત્ર પ્રત મળી નથી, તે જોતા આ પ્રત અતિ મહત્ત્વની છે. તેમાંથી જે છ રંગીન અને સાત સાદા ચિત્ર આ કૃતિમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યા છે તેમનો પરિચય આ વિષયના તદ્વિદ્ ડૉ. ઝમાકાન્ત શાહે આ ગ્રન્થમાં જુદા લેખરૂપે આપ્યો છે.

પ્રતનું માપ ૧૦ ૫" x ૪ ૧" છે. પ્રતના કુલ પત્ર ૧-૧૯૧ છે. દરેક પૃષ્ઠ પર સામાન્યતઃ અગિયાર પક્તિઓ લખેલી છે. દરેક પાનની ઢાબી અને જમણી બાજુઓ ૧ ૨"નો હામિયો પહોળી લાલ લીટીથી પાડેલો છે, ઉપર દરેક પાનના મથાળે ૮" અને નીચેના ભાગમાં ૭" જગ્યા છોડવામાં આવેલી છે. બન્ને બાજુના હાસિયામાં અને દરેક પાનની વચ્ચે છાલી રાખેલી જગ્યામાં લાલ રંગની વર્તુલાકાર આકૃતિઓ આપેલી છે. જમણી બાજુના હાસિયાના નીચલા ભાગમાં પ્રતના પૃષ્ઠાક નાખેલા છે. આખી પ્રત, એક જ હાથે જૈન દેવનાગરી લિપિમાં લખાયેલી છે. પ્રતના લેખાણમાં ‘એ’ અને ‘વ’, ‘વ’ અને ‘ક’ તેમ જ ‘ક્ષ’ અને ‘ત્ત’ વચ્ચે તફાવત માલુમ પડતો નથી.

પ્રતની પુષ્પિકા આ પ્રમાણે છે :

इति पंचाख्यानं समाप्तं ॥ छ ॥ ग्रंथाग्रं ५५०० ॥ छ ॥ साह
रायमल पठनार्थं देवजी लिपीतं ॥ छ ॥

પ્રતમા રચનાસંપત કે લેખનસંપત આપેલો નથી, પણ તેના તુલનાપ
અર્ગચીન ભાષાસ્વરૂપ ઉપરથી તે વિ, ઇ અને ખા-૧ પઢીના સમયની
હોય, જોકે તેના ચિત્રોની ઘાટીને આધારે તે સ. ૧૬૨૫ પહેલાની પણ
હોય એમ હોં. ડમાકાન્ત શાહ ગણે છે. આ પ્રતનો ઉપયોગ પાઠાન્તરો
નોધગામા તેમ જ તેની ત્રિશિષ્ટ ચિત્રકલ્પનો પરિચય આપવા માટે કર્યો છે.

૫. ખા-૨. આ હસ્તપ્રત, માળડારકર ઓરિયેન્ટલ રિસર્ચ
इन्स्टिट्यूટ, પૂનાના સરકારી ગ્રન્થસંગ્રહમાની છે. તેનો ક્રમાક નં. 424
of 1879-80 છે. તેના કુલ પત્ર ૧-૨૧૦ છે. પ્રતનું માપ ૧૦" x
૪૫" છે. તેના પ્રથમના બે પૃષ્ઠ પર નવ પંક્તિઓ અને પઢીના દરેક
પૃષ્ઠ પર સામાન્યતઃ દશ પંક્તિઓ લખેલી છે. દરેક પૃષ્ઠની ઢાલી અને
જમણી બાજુઓએ વેવડી કાઢી લીટીથી ૮"નો હાસિયો પાડેલો છે,
જ્યારે પૃષ્ઠની ઉપર નીચે ૭" જગ્યા છોડેલી છે.

આલી પ્રત ઇકધારી જૈન દેવનાગરી લિપિમા લખાયેલી છે. વધી
પ્રતોમા, ખા-૧ના અક્ષર નાના છે તે ઇટલે સુધી કે, દરેક પૃષ્ઠ પર
૨૫ પંક્તિઓ લખેલી છે, જ્યારે મર્વ પ્રતોમા આ ખા-૨ ના અક્ષર
મોટા છે અને તેથી દરેક પૃષ્ઠ પર ઓઢી પંક્તિઓ લખાયેલી છે, અને
તેની કુલ પૃષ્ઠસંખ્યા ૨૧૦ થાય છે.

પ્રતની પુષ્પિકા આ પ્રમાણે છે.

इति पंचाख्यानं समाप्त ॥ शुभ भवतु ॥ सन १६३८ वर्षे
वैशाख मासे तृतीया शुक्लारे पर निमोटी ४.

પુષ્પિકામા લેખનસમતની પક્તિ પ્રતના લખાણથી જુદી શાહી

અને જુદા અક્ષરોમાં લગાવેલી છે. પૃષ્ઠે પ્રતની નકલ સરેખા સંવત ૧૬૩૮માં ચેલી છે કે કેમ તે પ્રશ્ન છે. પણ ચાલાપ્રબોધની ભાષાનું સં. ૧૬૩૮ આસપાસ હોય તે કરતા ટીક ટીક અર્ગર્જુન સ્વરૂપ જોતા પ નિર્દેશ પાઠઝૂંઘી કોઈર ઉમેર્યો લાગે છે. 'પ' નિમોટી ૪'નો અર્થ અમ્પટ છે.

આ પ્રતનો ઉપયોગ પાટાન્તરો નોંધવામાં કર્યો છે. ઘ પ્રત સાથે તેનું ઘણું સામ્ય છે, પણ ચ નું ભાષામ્પરૂપ આ 'ખા-૨' કરતા જૂનું છે.

ઉપર્યુક્ત પ્રતો મિયાય, સને ૧૯૫૦માં એક સંશોધનપ્રવાસ દરમિયાન ચાણમ્મા(૩ ગુજરાત)ના જૈન ગ્રંથભંડારમાં આ ચાલાપ્રબોધની એક હસ્તપ્રત અમારા જોવામાં આવી હતી. પણ આ સંપાદનકાર્ય વખતે તે મઝી શકી નથી, તેથી તેનો ઉપયોગ થઈ શક્યો નથી. તે ઉપરાંત, મ. સ. યુનિવર્સિટી, વડોદરાના ગુજરાતી વિભાગને આશરે સત્તરમા શતકની શરૂઆતમાં લગાવેલી, આ કૃતિની એક પ્રત (પૃ ૨-૧૩૨, પ્રથમ પત્ર નથી) થોડા સમય પહેલાં મઝી છે. પણ તે અરસામાં પુસ્તકનું છાપખામ લગભગ પૂરું થયું હોવાથી, તેનો ઉપયોગ થઈ શક્યો નથી.

સંપાદનપદ્ધતિ

આગળ જણાવ્યું તેમ, આ પાંચ પ્રતો પૈકી ચિ પ્રતને મુખ્ય પ્રત તરીકે મ્વીકારી આ કૃતિની સમીક્ષિત વાચના તૈયાર કરવામાં આવી છે. બાકીની ચાર હ, 'ખા-૧', ઘ, 'ખા-૨' પ્રતોનો ઉપયોગ પાટાન્તરો નોંધવામાં, ચિ પ્રતના અમ્પટ પાટને શુદ્ધ કરવામાં અને કૃતિને સચિત્ર બનાવવામાં કર્યો છે. કૃતિમાં આપણા ચિત્ર ઘ પ્રતમાંથી લીધેલા છે, અને દરેક ચિત્રની નીચે દશાવેલ હસ્તપ્રતના પત્રાક તે ઘ પ્રતના પત્રાક છે. મુખ્ય પ્રતમાંથી કેટલેક ઠેકાણે પાઠ પડી ગયેલા છે, એવો પાઠ હ અથવા 'ખા-૧'માંથી રઈ કૌમમાં મૂક્યો છે જે જે પ્રતમાંથી પડી ગયેલા પાઠની

પૂર્તિ કરી છે તે પ્રતોનો ઉલ્લેખ પાઠાન્તરોમા કરવામા આવ્યો છે. વિ પ્રતથી જુદા પડતા પળ હ, ખા-૧, વ અને ખા-૨મા એકસરખા રૂપમા મઝતા પાઠનો ઉલ્લેખ હપ્રો. સંજ્ઞાથી દર્શાવ્યો છે. હપ્રો. ઇટલે વિ મિયાયની અન્ય પ્રતો. પાઠાન્તરોમા જ્યા જ્યા પક્તિઓ અને પરિચ્છેદોના પાટફેર નોંધાયલા છે તેમા, જ્યા વ અને ખા-૨નો પાઠ દર્શાવ્યો છે ત્યા વના પાઠ સાથે કૌસમા મૂકેલો પાઠ ખા-૨નો છે. (ઉદાહરણ તરીકે જુઓ પૃ. ૨૧૦, ૨૧૫, ૨૨૧, ૨૩૧, ૨૩૪)

બાલાવબોધના મુખ્ય પાઠમા વચ્ચે વચ્ચે મોટા કૌસમા આવતા અગ્રેજી અક્ર વિ પ્રતના પૃષ્ઠાક છે, જ્યારે પાઠાન્તરોના ત્રિભાગમા, મોટા કૌસમા મૂકેલા કાઝા વાઙ્મોધ અક્ર બાલાવબોધના મુદ્રિત પાઠના પૃષ્ઠાક છે. સમગ્ર મુદ્રિત કૃતિના વે ભાગ પાડેલા છે પહેલા ભાગમા પૃ. ૧-૧૮૪ સુધી બાલાવબોધના પહેલા તંત્રનો પાઠ ઢપાયેલો છે, જ્યારે પૃ. ૧૮૫-૩૬૮ સુધી પાઠાન્તરો મુદ્રિત થયેલા છે આ ગદ્યકૃતિના વિપુલ પાઠાન્તરોની નોંધ મુખ્ય પાઠની નીચે આપવાને બદલે સઙ્ગ અલગ વિભાગમા આપવામા આવી છે. પાઠાન્તરોનો ક્રમાક ૧થી શરૂ થઈ ૧૦૦ સુધી જાય છે, અને ૧૦૦ ક્રમાક પછી નવેસર ૧થી ક્રમ શરૂ થાય છે આ ક્રમનું પુનરાવર્તન થયા કરે છે કૃતિનો કોઈ ભાગ કે વાર્તા પૂરી થતા, નવેસર શરૂ થતા ભાગ કે નવી વાર્તાના પાઠાન્તરોનો ક્રમ નવેસર ૧થી શરૂ કરવામા આવ્યો છે.

હસ્તપ્રતમા સંસ્કૃત શ્લોકોનો ક્રમાક આપ્યો નથી, પણ મુદ્રિત વાચનામા આજ્ઞા તંત્રના સર્વ શ્લોકોનો સઙ્ગ ક્રમાક આપવામા આવ્યો છે. આ રીતે આ કૃતિના પહેલા તંત્રમા ૪૫૨ શ્લોકો છે. પુસ્તકના આ પહેલા ભાગમા, પ્રથમ તંત્ર ‘મિત્રભેદ’નો બાલાવબોધ પ્રસિદ્ધ કરવામા આવ્યો છે; તેમા ‘કથામુખ’, ‘સિંહ અને મઝ્ઝ’ની મુખ્ય કથા,

તેમ જ ૧ થી ૨૯ ઉપકથાઓનો સમાવેશ થાય છે ‘કથામુલ્ય’, ‘મુલ્ય કથા’ અને ઉપકથાઓના શીર્ષક મૂલ પ્રતોમાં ન જ હોય તેથી અહીં મોટા કૌંસમાં મૂકેલા છે અને પ્રત્યેક ઉપકથાને ક્રમાંક આપેલો છે

સંસ્કૃત શ્લોકોના પાઠ શુદ્ધ કરવામાં, હાર્વર્ડ ઓરિયેન્ટલ સિરીઝમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ ડૉ હર્ટલ સંપાદિત પૂર્ણમંદ્રના ‘પંચતત્ર’નો તેમ જ વોમ્બે સંસ્કૃત સિરીઝમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ, ડૉ ફિન્હોર્ન સંપાદિત, પશ્ચિમ ભારતીય પરપરાને અનુસરનાર ‘પંચતત્ર’નો ઉપયોગ કર્યો છે કેટલાક શ્લોક ચાલાનબોધકાર યશોધીરે પોતે વ્યાંકથી ઉમેરેલા છે

યશોધીર અને ‘પચાહ્યાન ચાલાનબોધ’

‘પંચતત્ર’ના અનુવાદ, ભાવાનુવાદ અને રૂપાન્તરો દુનિયાની જુદી જુદી ભાષાઓમાં થયેલા છે’ જૂની ગુજરાતીમાં જાણવામાં આવેલા ગદ્યાનુવાદ કે પદ્યાનુવાદોમાં આ યશોધીરકૃત ‘પચાહ્યાન ચાલાનબોધ’ સૌથી જૂની ઉપલબ્ધ ગદ્યકૃતિ છે આના સિવાય, જૂની ગુજરાતીમાં ‘પંચતત્ર’—વિષયક નીચે દર્શાવેલી કૃતિઓ જોવામાં આવી છે

અજ્ઞાત કર્તૃક ગદ્યરચના ‘પચાહ્યાનોદ્ધાર’ (સત્તરમાં શતકનો પૂર્વાર્ધ), સ્તનસુન્દરકૃત પદ્યરચના ‘પચાહ્યાન ચતુષ્પદી’ (વિ સ ૧૬૨૨), વચ્છરાજકૃત પદ્યરચના ‘પચાહ્યાન ચતુષ્પદી’ (વિ સ ૧૬૪૮), મેઘમિત્રેય ઉપાધ્યાય નિરચિત ‘પચાહ્યાનોદ્ધાર’ (વિક્રમનો અઢારમો શતક), અજ્ઞાત કર્તૃક ગદ્યરચના ‘પચાહ્યાનવાર્તિક’ (વિક્રમનો અઢારમો શતક), અજ્ઞાત કર્તૃક ગદ્યકૃતિ ‘હિતોપદેશ પચાહ્યાન’ (વિક્રમનો અઢારમો શતક) અને અજ્ઞાત કવિકૃત ‘પચાહ્યાન રાસ’ (વિક્રમનો અઢારમો શતક) આ કૃતિઓનો નિગતમાર

૧ જુઓ સાહેસરા, (હો) મા ન—અનુલિપ્ત ‘પંચતત્ર’ (ગુજરાતી સાહિત્યપરિષદ, મુંબઈ, ૧૯૪૯) ઉમેરવાત પૃ ૧૪૨

પરિચય મેં મારા ‘ પંચતંત્ર ’ (ગુજરાતી અનુવાદ)ના ઉપોદ્ઘાતમાં આપ્યો છે. તે ઉપરાંત, જુદા જુદા ગ્રન્થભંડારોમાં, આ ‘ પંચાલ્યાન બાલાવબોધ ’ની અઢારમા અને ઓગણીસમા શતકમાં લખાયેલી, ગદ્ય અને પદ્ય રચનાઓની હસ્તપ્રતો ઠીક પ્રમાણમાં મળે છે.

‘ પંચતંત્ર ’ની પ્રાચીન મૌલિક પાઠપરંપરાઓ પૈકી જૈન સાધુ પૂર્ણભદ્રની રચના (ઈ. સ. ૧૧૯૯)માં આ ગ્રન્થનો ‘ પંચાલ્યાન ’ નામથી પહેલી વાર ઉલ્લેખ કરાયેલો છે. તેમની કૃતિની પુષ્પિકામાં ‘ પંચાલ્યાન ’ નામ આ રીતે મળે છે :

एतत्समाप्तौ समाप्तं*पञ्चतन्त्रापरनामकं पञ्चाख्यानकं नीतिशास्त्रम् ।

कथान्वितं सत्कविसूक्तयुक्तं श्रीविष्णुशर्मा नृपनीतिशास्त्रम् ।

चकार येनेह परोपकारः स्वर्गाय जायेत बुधा वदन्ति ॥ ૧ ॥

જૈન સાહિત્યપરંપરામાં ‘ પંચતંત્ર ’ કરતાં આ ‘ પંચાલ્યાન ’ નામ જ વિશેષ પ્રચારમાં રહ્યું છે.

યશોધીરે પોતાની રચનાને ‘ પંચાલ્યાન બાલાવબોધ ’ નામ આપ્યું છે, અને કૃતિના નામાભિધાન વચ્ચે તેની દૃષ્ટિમાં પૂર્ણભદ્રે ‘ પંચતંત્ર ’ને ‘ પંચાલ્યાન ’ તરીકે ઓઝાલાવ્યું છે તે હર્ષકીર્તિત હોવી જોઈએ. યશોધીરે તેની કૃતિનું મંગલાચરણ આ પ્રમાણે આપ્યું છે :

॥ ૬૦ ॥ શ્રીગણેશાય નમઃ

पंचाख्यानस्य शास्त्रस्य भाषेयं क्रियते शुभा ।

यशोधरीण विदुषा सर्वार्थस्य प्रकाशिका ॥ ૧ ॥

યશોધીરે મોટે ભાગે પૂર્ણભદ્રના ‘ પંચતંત્ર ’ની પરંપરાને અનુસરી આ બાલાવબોધની રચના કરી છે. પશ્ચિમ ભારતીય ‘ પંચતંત્ર ’ કરતાં

પૂર્ણભદ્રે પોતાના ' પંચતંત્ર 'નો ઘણો વિસ્તાર કર્યો છે, અને ૯ વિસ્તૃત વાચનાનો આ વાલાવવોધ છે, એમ કેટલાક શ્લોકના પાઠ અને વાર્તાઓ પરથી જણાય છે. કેટલાક સંસ્કૃત શ્લોકો અને કથાઓ પશ્ચિમ ભારતીય ' પંચતંત્ર 'મા નથી, જે પૂર્ણભદ્રના ' પંચતંત્ર ' અને યશોધીરના તદ્વિપયક વાલાવવોધમા છે. પશ્ચિમ ભારતીય ' પંચતંત્ર 'ના પ્રથમ તંત્રમા ૨૨, વીજા તંત્રમા ૬, ત્રીજામા ૫, ચોથાના ૧૬ અને પાંચમામા ૧૪ કથાઓ છે, પૂર્ણભદ્રના ' પંચતંત્ર 'ના પ્રથમ તંત્રમા ૩૦, વીજામા ૯, ત્રીજામા ૧૭, ચોથામા ૧૧ અને પાંચમામા ૧૧ કથાઓ છે, જ્યારે યશોધીરકૃત ' પંચાશ્વાન વાલાવવોધ 'ના પ્રથમ તંત્રમા ૨૦, વીજામા ૧૦, ત્રીજામા ૧૬, ચોથામા ૧૧ અને પાંચમા તંત્રમા ૧૧ કથાઓ છે. આમ કથા-સંખ્યાની દૃષ્ટિએ યશોધીર મુલ્યત્વે પૂર્ણભદ્રને અનુસરે છે.

પૂર્ણભદ્રના ' પંચતંત્ર 'માની નીચે દર્શાવેલી વાર્તાઓ પૂર્ણભદ્ર સિવાય ' પંચતંત્ર 'ની વીજી કોઈ પરંપરામા મળતી નથી '.

‘ યજ્ઞદત્ત બ્રાહ્મણ, વાઘ, વાનર અને સાપ ’ (૧-૯),^૧ ‘ હંસ અને ઘુગડ ’ (૧-૧૨), ‘ સિંહ અને સુથાર ’ (૧-૧૪), ‘ સિંહ અને ઘેડુ ’ (૧-૨૦), ‘ રાજા, મંત્રી અને નદ્ર શ્રમણ ’ (૧-૨૨), ‘ સર્પને પરણનારી કન્યા ’ (૧-૨૩), ‘ દેવો પળ મૃત્યુ સાથે નિરુણાય છે ’ (૧-૨૪), ‘ જેવો સંગ તેવો રંગ ’ (૧-૨૯), ‘ હરોએ હાથીને છોડાવ્યો ’ (૨-૮), ‘ કાઝો નાગ અને કીડીઓ ’ (૨-૫), ‘ નિત્ય એક દીનાર આપતો સર્પ ’ (૨-૬), ‘ સોનાના પીંડા આપનાર હંસ ’ (૨-૭), ‘ પોતાની જાતનું બલિદાન આપનાર કપોત ’ (૨-૮), ‘ જેના જઠરમાં સર્પ રહેતો હતો એવો રાજકુમાર ’ (૨-૧૧), ‘ સુર્ણની ત્રિણા

૧ જુઓ સાહેમરા, (હો) મો જ-અનૂદિત, ' પંચતંત્ર ' પૃ. ૩૯૦-૪૨૫

૨ પ્રથમ અક તંત્રનો અને ત્રીજો અક કથાનો ક્રમાંક દર્શાવે છે .

કન્નાગ પક્ષી ' (૩-૧૪), ' સર્પ ઉપર સવારી કરનાર દેહકા ' (૩-૧૬), ' પુંશ્વલીના પતિએ વાળેલું વેર ' (૩-૧૭), ' સ્ત્રીને વશ થયેલા નંદ અને વરરુચિ ' (૪-૬).

ઉપર્યુક્ત વાર્તાઓ યશોધીરના ' પંચાસ્યાન બાલાવબોધ 'મા પણ મળે છે. એટલે યશોધીરે મુરચત્વે પૂર્ણભદ્રના ' પંચાસ્યાન ' પરથી આ બાલાવબોધની રચના કરી છે, એમ ફલિન થાય છે.

આ બાલાવબોધના રચનાકાલ વિશે કોઈ નોંધ નથી, પણ ઇન્ડિયા ઓફિસ લાયબ્રેરી, લંડનની આ કૃતિની ઇ હસ્તપ્રત (નં. S 3400 c)નો લેખનસમત ૧૬૦૩ છે, અને આચાર્ય જિનવિજયજીની વિ પ્રતમા લેખનસમત ચોક્કસ આપેલી નથી, પણ અનુમાને તે િ. સ. ૧૬૦૦ પહેલાની છે. એટલે કૃતિની રચના, વિક્રમના સોઠ્ઠમા શતકમા થઈ છે. સોઠ્ઠમા શતક કરતા એ જૂની નથી એ પણ સ્પષ્ટ છે.

કર્તા યશોધીર વિશે કૃતિમાથી કંઈ જાણવા મળતું નથી હસ્તપ્રતોના મંગલાચરણમા તેનું નામ ' યશોધીર ' છે, પણ યશોધીરના એક ચિત્રની સમજૂતીમા (વડોદરા યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરીની સચિત્ર હસ્તપ્રત પૃ I-B) તેને ' પંચાસ્યાન વાર્તિકકાર યશોધર પંડિત ' કહ્યો છે પૂર્ણભદ્રના ' પંચાસ્યાન ' જેથી જૈન રચના સાથે નિકટનો પરિચય ધરાવનાર તે કોઈ બ્રાહ્મણ વિદ્વાન હશે એવી કલ્પના થાય છે, અનેક બ્રાહ્મણ વિદ્વાનો જૈન સાધુઓને સમ્પ્રકૃતાદિનું અભ્યયન કરાવતા એ પરંપરા આજ સુધી ચાલુ છે એવી અધ્યાપનપ્રવૃત્તિ અગે, વિદ્યાર્થીઓના ઉપયોગ માટે, વીંછા અનેક બાલપ્રબોધોલી ગેમ, આ બાલપ્રબોધની પણ રચના થઈ હોય એમ બને

યશોધીરના અગત જીવન વિષે અથવા મારુ-સુર્જર પ્રદેશમા એ ક્યાનો વતની હતો એ વિષે કંઈ જાણવા મળતું નથી.

યશોધીરનો આ ચાલાવબોધ મૂઝ સંસ્કૃત કૃતિનો અક્ષરશઃ અનુવાદ નથી, પણ તેનો ભાવાનુવાદ છે. ચાલાવબોધકારે કથાતંતુ જાઝબીને કુશળતાથી, મૂલત્તી કથાઓનો સંક્ષેપ કર્યો છે, અને પોતે દ્રષ્ટિ સમક્ષ રાખેલી પાઠપરંપરાને એ પૂર્ણપણે વફાદાર રહ્યો છે.

ચિત્રપરિચય

લેખક : ડૉ. ઉમાકાન્ત પ્રેમાનન્દ શાહ

યશોધીરકૃત 'પંચાશ્વાન'ની સચિત્ર પ્રત(સંજ્ઞા ચ)માથી કેટલાક ચિત્રો પસંદ કરી આ પુસ્તકમાં છાપ્યા છે. આમાના કેટલાક ત્રિરંગી અને કેટલાક એકરંગી શાહીથી છાપી રજૂ કર્યાં છે. પ્રસ્તુત માગમા છપાયેલા 'પંચાશ્વાન'ના પહેલા તંત્રમા મૂઠા સચિત્ર પ્રતમા કુલ ૪૭ ચિત્રો છે.

'પંચાશ્વાન'ની આ સચિત્ર પ્રતિને અતે એનો લેખનકાળ આપ્યો નથી, પણ લિપિ તેમ જ ભાષા આદિ પરથી આ પ્રતિ વિક્રમ સન્નત ૧૬૫૦ કે તે પછી લખાઈ હોય એવું અનુમાન છે. તેથી તેનો સમય ઈ. સ. ૧૬૦૦-૧૬૨૫ આસપાસ કલ્પી શકાય તેમ છે. ચિત્રશૈલી આ અનુમાનને પુષ્ટ કરે છે, કારણ કે, ઈ. સ. ના સોઝમા સૈકાના અતમાગમા અને સત્તરમા સૈકાની ગરુઆતમા મૂકી શકાય એવી શૈલીના આ ચિત્રો છે.

જેને Western Indian Miniature Painting નામથી ઓઝખવામા આવે છે એ શૈલીના ગ્રન્થસ્થ ચિત્રો પ્રાચીન જૈન તાડપત્રીય અને કાગઝની પ્રતોમા તેમ જ કાપડ ઉપરના પટોમા મળે છે. આ શૈલીના ચિત્રોમા કાલક્રમે અમુક ફેરફાર, સ્થલ અને સમય પરત્વે હોના છતા, આશરે ઈ. સ. ના વારમા સૈકાથી માડીને ઇગમગ ઈ. સ. ના સોઝમા સૈકાના મધ્ય ભાગ સુધીના સમયમા મૂકી શકાય એવા ચિત્રો એ પરિપાટીમા મળે છે

રાજસ્થાની (અથવા રાજપૂત) ચિત્રકલા તરીકે ઓઝખાવી શકાય અને ઉપર દર્શાવેલ પશ્ચિમ ભારતીય ચિત્રકલા (Miniature Painting)થી જુદી પાડી શકાય એવી રાજસ્થાની કલમ આશરે ઈ. સ.

૧૫૯૦ પહેલા શરૂ થઈ નહોતી. એવો શ્રી કાર્લ મ્હાલાવાલાનો મત છે. આનો અર્થ એવો નથી કે આ પહેલા આવી વીંજી ચિત્રશૈલીઓ (જેની કે, મુગર ચિત્રકલા) નહોતી. અથવા ગુજરાતી (પશ્ચિમ ભારતીય) ચિત્રકલાના મ્યાનિક તેમ જ આનુવંશિક શૈલીભેદ નહોતા. વઢી, આશરે ઈ.સ. ૧૪૭૫ની દેવશાના પાઢાની 'કલ્પસૂત્ર'ની પ્રમુખતા પ્રતમા તેમુરના પગની (તિમુરિડ) ચિત્રકલાની અસર પણ મળે છે. જ. અવાત્ રાજમ્યાનની પોતાની આગની અથવા વિશિષ્ટ કલાશૈલી, આ સમય પહેલા વિસ્તરી અથવાપિ શોધાઈ નથી. ગુજરાતી અથવા પશ્ચિમ ભારતીય ચિત્રકલાના નામે ઓગ્રમ્યાતી પ્રમુખચિત્રકલાના મ્યાનિક (દેશપરત્વે, મ્થલભેદે) નાના મોટા ભેદ (Provincial variants) પડતા. ઈ.સ. ૧૪૩૦ના માહુમા લખાયેલા 'કલ્પસૂત્ર'મા કે ઈ.સ. ૧૪૬૫ના જૌનપુરમા લખાયેલા 'કલ્પસૂત્ર'મા આવા ભેદ (Variants) મળે છે. આ ભેદ કેટલીક વાર મ્યાનિક વિશિષ્ટ વેશભૂપારૂપ અને વચિત્ મુખાવૃત્તિભેદે દેખાય છે. પણ આ વધા ભેદ મુખ્યત્વે મૂલ ગુજરાતી શૈલીમાથી જ પોપાયેલા છે. ઇટલુ જ નહિ પણ ઇ. ગ્રૈલીના મુખ્ય મુખ્ય અંગો કે ઇની પ્રણાલિકાઓને ચાલુ રાખી રહેલા નમૂનાઓ જ હતા. એમ ઉપલબ્ધ સાધનો દર્શાવે છે. દાખલા તરીકે, ગુજરાતી ચિત્રકલામા Profile face—મોંની એક ગાનુનો આલેખ છે, પરંતુ તેમા વીંજી ઢાંજુની આવડ મુખરેખાથી બહાર પડતી (Projecting farther eye) જોવા મળે છે, તે પદ્ધતિ અને પ્રણાલી અનેક દાખલાઓમા પણ સચવાઈ રહેલી છે. ઇટલે પક્ત અમુક સ્વચ્છ કે દેશના વસ્ત્રપરિધાનમા ફરક હોવાથી, વેશભૂપાના આ ફરકને લીધે ઇ. ચિત્રકલા એકદમ નવીન જ શૈલીની છે એમ રહી શકાય નહિ.

આ પ્રમુખચિત્રકલાને ગુજરાતી ચિત્રકલા કહો, કે પશ્ચિમ ભારતીય ચિત્રકલા કહો, કે જન ચિત્રકલા કહો, એ વહુ મહત્ત્વનું નથી. પણ

જૂની મામા અંગે જેમ શ્રી. ડમાશંકર જોગીપૂ સૂચન કર્યું હતું તેમ આ ચિત્રકલાને પણ વધુ સ્પષ્ટ રીતે ઓઝઝાવવી હોય તો. આપણે એને ‘મારુ-ગુર્જર ગ્રન્થચિત્રકલા’ કહી શકીએ. એ કલા બંગાલ, વિહારના અને મોટા માગના નેપાલી ગ્રન્થોનાં ચિત્રોની પાલશૈલીના નામે ઓઝ-સાતી કલાથી જુદી પડે છે.

પણ ઈ. સ. ૧૫૪૦માં દિલ્હી (યોગિનીપુર)માં ચિત્રિત દિગમ્બર-ગ્રન્થ ‘મહાપુરાણ’નો પ્રતિમાં તે પ્રદેશના પહેરવેશ ઉપરાંત આપણને, બહાર આવતી વીંજી આંખ (Projecting farther eye) જોવા મળતી નથી, ઇટલું જ નહીં પણ ગુજરાત-રાજસ્થાનનાં ગ્રન્થોચિત્રોમાં મળતી વિશિષ્ટ પ્રકારની મુલકૃતિઓ પણ મળે છે. છતાં પણ ‘મહાપુરાણ’નાં આ ચિત્રોના અભ્યાસીઓ સહેલાઈથી સમજી શકશે કે, તેથી કોઈ વિશિષ્ટ નવી શૈલીનું નિર્માણ થયું નથી, પણ મૂળ ગુજરાતી શૈલીનું આ એક રૂપાન્તર જ છે.

ઈ. સ.ના પંદરમા કે સોઝમા સૈકાના ગ્રન્થચિત્રોમાં, ગુજરાત, રાજ-સ્થાન, માલવા, દિલ્હી અને જૌનપુરની પ્રતોમાં, છૂટી છવાઈ ટરાની— (પર્શિયન) અસર વાદ કરતા, ટરાની શૈલીની સાસ છાપ કે અસર તરી આવતી નથી. Deccan painting (દક્ષિણી ચિત્રકલા)ને નામે જાણીતી ચિત્રશૈલીમાં, ગ્વાસ કરીને સોઝમા સૈકામાં ટરાની અને તુર્કી અસર સ્પષ્ટ તરી આવે છે, તેથી તે પશ્ચિમ ભારતીય શૈલીથી જુદી પડે છે.

ઈ. સ. ૧૪૩૯ના માંડુના ‘કલ્પસૂત્ર’ (હાલ નેગનલ મ્યુઝિયમ, દિલ્હીમાં સુરક્ષિત)માં કેટલીક પ્રાદેશિક (local, regional) વિશિષ્ટતાઓ છે. આ વિશિષ્ટતાઓ, છાતી ઢાકતી ઓઢણીની રજૂઆત-માં દેખાય છે. સ્ત્રીપાત્રોની મુલકૃતિ, આગળ પડતી વીંજી આંખ અને

અણિયાઠ્ઠી દૃઢપચી જેવા સામાન્ય તત્ત્વો હોવા છતાં આ શૈલી વિશિષ્ટ પ્રકારની છે. ગુજરાતી ચિત્રો કરતાં આમાં નારીનું મસ્તક વધારે ચપટું, મુખ વધારે ચોરસાકારનું, અને આંખો વધુ રાતી છે. માઢુના 'કલ્પ-સૂત્રો'ના ચિત્રોની કલમ વધુ સૂક્ષ્મ છે. આમ, ગુણની દૃષ્ટિએ તેમ જ રેખાન્ન (draughtsmanship)ની દૃષ્ટિએ વધુ સારી, આ પ્રતમા પળ દરાની (persian) અસર નહિત્ત છે. કોઈ પુરુષો જામા કે પાઘ પહેરેલા મઢતા નથી. હજુ ગુજરાતી પ્રન્થચિત્રોની પ્રણાલિકાગત વેશ-ભૂષા જ જોવા મળે છે. પળ, 'કાલકરુથા'ના ચિત્રોમા લગભગ ઈ. સ.ના ચૌદમા સૈકાના મધ્યમાગથી, શાહીરાજાની આકૃતિઓ રાત્રા જામાવાઢી મળે છે, અને આ શાહીઓની મુઘાકૃતિ મુગલો જેની (Mongolian) વતાવી છે આમા આગઢ પડતી બીજી આવ્ધ પળ ઘણુંખરું દેખાતી નથી. આ વાત્રતમા ઈરાની અસર દેખીતી છે. તેમ જ કેટલીક વચ્ચત ગુચઢિયા (Curly) અને છંટકાવ કર્યોં હોય ંવી શૈલીએ દોરેલા વૃક્ષો (Spray-like trees) જેવી કેટલીક અસરો અને દેવશાના પાઢાના 'કલ્પસૂત્ર'ના ઢાસિયા (Borders) વાદ કરતા ગુજરાતી પ્રન્થચિત્રોમા ઈરાની અસર આ સમય મુધી મઢતી નથી. ંટલે કે, ઈરાની અસરોમાથી ગુજરાતી પ્રન્થચિત્રકલાનું મૂઢમૂત માઢ્ઢ્ઢુ વદલાઈ વિશિષ્ટ ચિત્રશૈલી ંભી થઈ નથી. પળ સોઢમા સૈકાના અન્તમાગથી અને સત્તરમા સૈકાથી આ જૂની ગુજરાતી શૈલી પર મુગલ શૈલીની ઁરી અસર પઢવાથી ં જૂની ગુજરાતી શૈલી હુપ્તપ્રાય થઈ જાય છે. આ સંવાન્તિ અઢાજે ઈ. સ. ૧૫૭૫ થી ૧૬૨૫ (= વિક્રમ સન્ત ૧૬૩૧ થી ૧૬૮૧) મુધીમા થઈ લાગે છે. રાજકીય દૃષ્ટિએ આ સમયમા મોગલોનુ વર્ચસ્વ આ પ્રદેશ પર સ્થપાઈ ચૂવધુ હતુ અને તેથી તેમની અસર વધી.

ઈ. સ. ૧૫૪૦ની દિગમ્બર 'મઢાપુરાણ'ની ચિત્રિત પ્રત તેમ જ લૌર-ચંઢા, ચૌરપંચાશિકા વગેરેની ંની જેમ વધતી મોગલ અસરવાઢી

પ્રતોની વિગતવાર ચર્ચા કરી, શ્રી કાર્લ શંડાલાવાલાએ ચતાવ્યું છે કે, આ પોથીઓ, શાસ કરીને ‘મહાપુરાણ’ની પોથી હજી મૂઝમૂત રીતે ગુજરાતી ચિત્રશૈલીની રહે છે. પણ પછીથી, તેઓ કહે છે તેમ, ઈ. સ. ૧૫૮૩ની ‘સંગ્રહણી સૂત્ર’ની પ્રતમાં, ઈ. સ. ૧૫૯૦ની વડોદરા મ્યુઝિયમની ‘ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર’ની પ્રતમાં, ઈ. સ. ૧૫૯૮ આસપાસનાં ‘ભાગવતપુરાણ’ના ચિત્રોમાં, આમ ઉત્તરોત્તર મુગલ અસર સ્પષ્ટ વધતી જાય છે. અને મુગલ ચાકદાર જામા, અટપટી અક્ષરયુગની પાઘડી વગેરે દેખા દે છે અને આગળ પડતી બીજી આંખ (Projecting farther eye) અદૃશ્ય થાય છે. દિલ્હી જૈન મંદારની ઈ. સ. ૧૬૦૧ની ‘સંગ્રહણી સૂત્ર’ની પ્રતમાં ચાકદાર તેમ જ ઘેરદાર જામા નજરે પડે છે, અને અટપટી પાઘડી પણ છે. શ્રી શંડાલાવાલાના મતે મૂળ ગુજરાતી (મારુગુર્જર) ચિત્રશૈલી પર મુગલ ચિત્રકલાની જોરદાર અસર નીચે રાજસ્થાની ચિત્રકલાનો જન્મ થાય છે. આમ, ઈ. સ. ૧૫૮૩ અથવા તેથી ઓછા વેળાએ આ શરૂઆત માની શકાય.

રાજસ્થાની ચિત્રકલાના પ્રારંભનું એક અતિ અગત્યનું કેન્દ્ર તે સત્તરમા સૈકાનું મેવાડ. સત્તરમા સૈકાની મેવાડી ચિત્રકલા આ દૃષ્ટિએ મહત્ત્વની છે. પણ રાજસ્થાની ચિત્રકલાનો આ ઉદ્ભવ અને મારુગુર્જર-માથી રાજસ્થાની કલાની સંક્રાન્તિ એ કંઈ મેવાડ પૂરતા મર્યાદિત નથી. ઉત્તર ગુજરાત, મારવાડ અને મેવાડમાથી આ જાતના ચિત્રો મળ્યા છે.

હવે આટલી પ્રાસ્તાવિકા ચર્ચા પછી આપણે ‘પંચાશ્વાન’ના ચિત્રો જોઈએ.

પહેલું તો આ ચિત્રોમાં મુગલ અસર ભાગ્યે જ—નહિવત્—નજરે પડે છે. ચાકદાર કે ઘેરદાર જામા કે મુગલ પાઘડી વગેરે કંઈ જ નથી. વેશભૂષા મોટે ભાગે ગુર્જર અથવા મારુ-ગુર્જર ચિત્રશૈલી (જેને Western

Indian Miniature Painting કહે છે)ને મઝતી, તેમાંથી જ ઉતરી આવેલી છે. હસ્તપ્રતના પૃષ્ઠ ૧-B પરનું ગણપતિ, સરસ્વતી અને યશોધર પંડિતની આકૃતિવાળું ચિત્ર, જે અહીં ચિત્ર ૧ (રંગીન ચિત્ર) તરીકે રજૂ થયું છે તે જોતાં આ વાત સદ્દન સ્પષ્ટ થશે.

મુગ્ધાકૃતિઓમાં લાંબાં અણિયાઝાં નાક, કંઈક અણિયાઝી હડપવી અને ચોગ્સ (Squarish) મુગ્ધાકૃતિ જોવા મળે છે. પણ એક વાજુ (Profile) દર્શાવતા મુગ્ધોમા, આગઝ પડતી વીંજી આંખ તો અદ્વિય જ થાય છે.

આ પોથી મુગ્ધ અસરથી લગભગ મુક્ત, અને ઈ. સ. ૧૫૮૩ (‘ સંગ્રહણી સૂત્ર ’ની ચિત્રિત પ્રતનો સમય; એ પ્રતની ચર્ચા ઉપર થઈ ગઈ છે.) પહેલાંની હોવી જોઈએ; ઇસ. સં. ૧૬૩૯ (ઈ. સ. ૧૫૮૩) પહેલાંની હોવી જોઈએ. ‘ સંગ્રહણી સૂત્ર ’ના એકત્રે દસકા પહેલાં આ અમર શરૂ થઈ હોય એમ બની શકે. તો આ પ્રત વિ. સ. ૧૬૨૫ પહેલાંની પણ હોઈ શકે.

આમાં આંખો કંઈક મોટી અને લંબગોઝ છે, ગુજરાતી શૈલી જેવી વધુ લાંબી નથી અને તેથી કંઈક પહોળી પણ છે જે ભારત કલાભવનના ‘ મૃગાવતીની કથા ’નાં ચિત્રો, દિગમ્બર ‘ મહાપુરાણ ’નાં ચિત્રો આદિને મઝતી આવે છે. આ જોતાં આ ચિત્રોને અંદાજે ઈ. સ. ૧૫૫૦ થી ૧૫૭૦ અથવા વિ. સં. ૧૬૦૦ થી ૧૬૨૫ વચ્ચેના સમયમાં થયેલાં ગણીએ તો યુક્તિસગત ગણાશે.

ચિત્રોનું સંક્ષિપ્ત વિવરણ

ચિત્ર ૧; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૨ સામે—આ ચિત્ર પ્રતની શરૂઆતના પૃષ્ઠ ૧-B ઉપર છે. આખા પૃષ્ઠ પર ચાર સ્થાનાં પાડવામાં આવ્યાં છે. પહેલા સ્થાનામાં, ચતુર્ભુજ કુમા નૃત્યગણપતિ મૂળક વાહન

સાથે છે ગણપતિના શરીરનો ગર્ળ પીઝો, માથે મુકુટ અને હાથે વડા છે. વે ગાજુ હાથમા કે અક્રમા વે નાની આકૃતિઓ છે જે સિદ્ધિ વુદ્ધિ હોઈ શકે. ત્રીજા સ્થાનામા ચતુર્ભુજ, સરસ્વતી, તેમના ઉપલા વે હાથમા પુસ્તક તથા કમલ, નીચેના જમણા હાથમા કમલ અને ડાના હાથમા વીણા પીટ ઉપર રલિતાસને વેઠેલા દેવીની ગાજુમા હસવાહન છે. શરીરનો ગર્ળ લાલાશ પડતો શ્વેત માથે મુકુટ, કાનમા કુડલ, હાથે ક્રુણ વસ્ત્રમા ચોલી, દુપટ્ટો તેમ જ નીચે પહેરેલી સાડી (અથવા લહેરિયા માતનો ચણિયો)

ચોથા સ્થાનામા ‘પચાહ્યાનવાર્ત્તિક્રુકાર યશોધર પઢિતરૂપ’ ચીતયાનુ ચિત્ર ઉપરનુ મથાલુ દશાવે છે. પીતગર્ળ, જનોઈ પહેરેલા પઢિતે ઢાઢી રાલી છે અને માથા પાઠલ મોટી ચોટલી ગાધી છે. શરીર ઉપર ઉત્તરીય દેસાતુ નથી, પણ પાટલી વાલીને લાલ છાટનુ ધોતિયુ પહેર્યું છે. આગા ધોતિયા પર આ માત છે. સામે પુસ્તક મૂકવાની ધોડી ઉપર ‘પચાહ્યાન’નુ પુસ્તક છે. તેના ઉપર પુષ્પ આદિ મૂકી પૂજા કરેલી છે.

ત્રીજા સ્થાનામા ગ્રન્થનો પ્રારંભ છે—“ૐ નમ શ્રીગણપતયે ॥ પચાહ્યાનસ્ય ગામ્સ્ય માપેય ત્રિયતે શુભા ” એમ શરૂ થાય છે. પ્રત્યેક ચિત્રની પૃથ્થમી લાલ, જેને ઈંટોરી લાલ કહે છે તેવી છે.

ચિત્ર ૨, મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૩ સામે—આ ચિત્ર હસ્તપ્રતના પૃષ્ઠાંક ૨ A ઉપર છે. આ ચિત્ર મૂઝ રંગોમા નથી છાપ્યુ. આ ચિત્ર પણ પ્રતિના આગા પાન જેટલુ લાલુ છે અને એમા ઢોરેલી આકૃતિઓની પિઝાળ, મથાલ્લાના ભાગમા તેમના નામ લખી ગતાવી છે. તે ચિત્રની જમણી ગાજુથી ગાચતા નીચેના કમે છે—“મનુઃકપિ ૪, વૃહસ્પતિ ૫, શુક્રાચાર્ય ૬, પરાશર કપિ ૭, વેદવ્યાસ ૮, રાજા ચાણક્ય ૯” પછી ચિત્રની રચમા ઢાવી ગાજુ ‘અનેરહ પઢિતરૂપ”

આમ મનુઋષિને ચોથી આકૃતિ ગણાવવાથી એમ લાગે છે કે, આગલા પૃથ્થમાની ત્રણ આકૃતિનાઝા ચિત્ર અને આ ચિત્રને એકમેકથી સયુક્ત અથવા સઙ્ગ જેવા ગણવાના છે. મનુ તથા શુક્રાચાર્યને દાદી-વાઝા વતાવ્યા છે, જ્યારે વૃહસ્પતિ વગેરેને દાદી નથી. મનુથી માડી વેદવ્યામ સુધી દરેકને મસ્તકે જટા છે. વૃહસ્પતિના મસ્તકે વાઝ જુદી રીતે ગૂંચઝાથી વતાવ્યા છે, તેથી કદાચ તેમના મસ્તકે જટા ના પણ હોય. આ આકૃતિઓમાંથી કેટલાકની ધોતી ઉપર કમરવંધરૂપે ગાંધેલ વસ્ત્રની ગાઠ તથા લટકતા વે છેડા ધ્યાન સેંચે છે.

‘રાજા ચાણક્ય’ એ શબ્દો કોઈ અન્ય વ્યક્તિએ પાઠઝથી લસ્ત્યા જણાય છે, કેમ કે, તે ‘મનુઋષિ’ વગેરે લક્ષણથી જુદા પડે છે. વઝી છત્ર નીચે, વે હાથે નમસ્કાર કરીને વેંટેલી આકૃતિ વાસ્તવિક રીતે ગજાની નહિ, પણ કોઈ દેવની હોવા સમ્ભવ છે, કેમ કે, એ આકૃતિને વેને વડલે ચાર હાથ છે. છત્રની પાઠઝ એક નાની ચામરધમ્ની આકૃતિ છે અને નીચેના ભાગમાં ‘અનેરડ પંડિતરૂપ’ એ લક્ષણ નીચે ઝમેલી આકૃતિ છત્રધરની છે, અને એક હાથે છત્રનો ઢંઢ પકડેલો છે.

પક્ત પરાશરઋષિ સિવાયની વધી આકૃતિઓના શરીરનો વર્ણ પીંત છે, જ્યારે પરાશર મુનિનો વર્ણ નીલ ચીંચો છે. જુદી જુદી ધોતીમાં વેરો લીરો, આહો મુળાથી અને નીરુ રંગ વાપરવામાં આવ્યો છે. ચતુર્ભુજ દેવની મૂર્તિનો ઘાટ ઈ. સ. ૧૫૯૧ના વડોદરા મ્યુઝિયમમાંના ‘ઉત્તરા ધ્યયન સૂત્ર’માંની કેટલીક મૂર્તિ સાથે સરખાવી શકાય. ‘ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર’માં વેશમૂળામાં મુગલ અમર વધારે છે, જે ‘પંચામ્યાન’ના ચિત્રોમાં ઘણી ઓછી છે.

ચિત્ર ૩; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૫. મામે—આ ચિત્ર હસ્તપ્રતના પૃષ્ઠાક ૩-A પર છે. આ ચિત્ર મૂઝ રંગોમાં છાપેલું છે. રાત્ર પૃથ્થમિકા

પર પીતવર્ણવાળી આકૃતિઓવાળું આ ચિત્ર સુંદર રેલાંકનવાળું હોઈ, નોંધપાત્ર છે. પ્રત્યેક આકૃતિ ઉપર ચિત્રના મથાળે તેનું નામ આપ્યું છે જે જમણી બાજુથી અનુક્રમે આ પ્રમાણે છે—“એક વહુશક્તિ, બીજો ઉગ્રશક્તિ, ત્રીજો અનેકશક્તિ, રાજા અમરશક્તિ, પ્રધાનનામ સુમતી ॥ છ ॥ બ્રાહ્મણ વિષ્ણુશર્મા ॥ છ ॥”.

સિંહાસન ઉપર, છત્ર નીચે બેઠેલા રાજાની સામે પ્રધાન સુમતિ તેમ જ બ્રાહ્મણ વિષ્ણુશર્મા બેઠેલા છે, જ્યારે રાજાની પાછળ તેના ત્રણ મૂર્તિ રાજપુત્રો ઊભા છે, તેઓએ બે હાથ નમસ્કારમુદ્રાએ જોડેલા નથી, પણ મૂઠિયો વાળી, ફક્ત અનામિકા ઝંચી રાખી, કોઈ વિચિત્ર રીતે ઝંચા કરી રાખ્યા છે. આગળ ચિત્રમાં જેનો નિર્દેશ કર્યો છે તે ધોતી ઉપર લાંબા લટકતા છેડાવાળી ગાંઠથી બાંધેલો કમરબંધ જેવો પટકો સ્વાસ ધ્યાન રેંચે છે, કેમ કે, એના બે છેડા વધારે પડતા મોટા અને લાંબા દોરવામાં આવ્યા છે.

આ ચિત્રની કારીગરી જોતા તેમ જ સરસ્વતી, ગણેશ અને યશોધર-વાળા ચિત્ર નં. ૧ને જોતાં એમ જ છાપ પડે છે કે, આ ચિત્રો ગુજરાતી અથવા પશ્ચિમ ભારતીય (મારુ-ગુર્જર) ગ્રન્થચિત્રકલાના નમૂના છે. તેમાં પણ, એમની શૈલી જોતા, એ માલવા, દિલ્હી કે જૌનપુરના નહિ પણ ગુજરાત-રાજસ્થાનમાં, સંભવતઃ ગુજરાતમાં જ ચિતરાયેલાં છે. સંભવ છે કે એ વિ. સં. ૧૬૨૫ કરતાં વિ. સં. ૧૬૦૦ની વધારે નજીક હોય.

ચિત્ર ૪; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૭ સામે—આ ચિત્ર હસ્તપ્રતના પૃષ્ઠાંક ૩-B પર છે. એક બાજુએ નાના કોઠામાં ગ્રન્થનું લક્ષણ વાદ કરતાં, બાકીનું આખું યાનું આ ચિત્રે રોકેલું છે. કલાની દૃષ્ટિએ આ ચિત્ર પણ સૂક્ષ્મ અને સુષ્ક રેલાંકનનો નમૂનો છે અને ગુણ (Quality)ની દૃષ્ટિએ ઝંચી કોટીનું ચિત્ર છે. સ્વાસ કરીને ગાયની આકૃતિ સ્વયં

વાસ્તવિક સારો ગાયી છે; આગલો પગ ઝૂંચો કરીને ઝમેલી સફેદ ગાય સહેજ ભયભીત દશા, દર્શાવે છે. ચિત્રમાં ઉપર લચ્ચેલાં મથાઝાં પ્રમાણે, “ રાજા, પંડિત, ગાઈ ઠાલી’ (ગાય ઠાલી), રાજાનુ મુર્ચ પુત્ર” (કુલ ત્રણ પુત્ર છે)ની આકૃતિઓ છે. પંડિત ઇટલે વિષ્ણુશર્મા પંડિત લેવાના છે, નહિ કે યશોધર. ગાયની નીચે બકરીની આકૃતિ છે, પણ તે ગાયની માફક ‘ઠાલી’ અથવા વંધ્ય સમજવી જોઈએ.

રાજા અને પંડિત જે આસન અથવા પાટ ઉપર બેઠા છે તેની વેલ-ભાત જૂનાં ગુજરાતી ચિત્રોની યાદ આપે છે. ગાયનો રંગ સુંદર સફેદ છે. રાજા વગેરેની આકૃતિ પીતલવર્ણ છે. લગભગ તમામ ચિત્રોની પૃષ્ઠમૂર્તિ ઈંટોના જેવા લાલ રંગની છે. અહીં છપાયેલી રંગીન પ્લેટમાં, રાજા અને પંડિત વગેરેના અધોઘસો વધારે પડતા ઘેરાં મૂરા, લીલાં જેવાં છપાયાં છે, પણ મૂઝ રંગો આથી આછા અને જરા જુદા પડતા છે.

ચિત્ર ૫; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૧૦ સામે—આ ચિત્ર (મૂઝ ચિત્રનું કદ છાપેલા કદ જેટલું—૩.૮” x ૩.૨”) પ્રતિના પૃષ્ઠ 7-B પર છે. આ ચિત્ર પંડિત અને વર્ધમાન વાણિયાનું છે. ઝૂંચા આસને પંડિત બેઠા છે, માથે જટા છે; દાઢી, મૂઝ, કપાલમાં ઊર્ધ્વ તિલક અને અંગ પર જનોઈ છે. ચિત્રને ઓઝસ્વાવતું લક્ષણ, મથાઝા ઉપર પ્રતિના કોરા ભાગમાં, પાનની ધારો થોડી કપાઈ ગઈ હોવાથી પૂરું વંચાતું નથી, પણ છેલ્લા થોડા અક્ષરો આ પ્રમાણે છે—“બ્રાહ્મણ શરપો; બ્રાહ્મણ ડાહુ; માહે વાત કરિ વાણિઝ ત્રાયામળ છઈ ॥ છ ॥”.

મૂઝ કથામાં (મુદ્રિત પૃષ્ઠ ૯ અને ૧૧). ‘પંડિત કહેઈ,’

૧. ‘કિં તયા કિયતે ધેન્વા યા ન સૂતે ન દુગ્ધદા’ । જે ગાય વીઆય નહિ તેમ દૂધ આપે નહિ તે શા વામની ? ઇ આશયનું સુભાષિત મૂઝમાં છે. ‘ઠાલી’ ઇટલે ધંધ્યા. આ શબ્દ ગાય-ઐંગ માટે (તેમ કવચિત્ સ્ત્રી માટે પણ) રામ કરાંને ઝગર ગુજરાતમાં પ્રચલિત છે.

પડિત કહિડ' એમ બે વાર આવે છે, એટલે કથાલેખકને વર્ધમાન વણિક અને તેના અધ્યાપક કોઈ પડિત વચ્ચેનો સમાદ ઉદ્દિષ્ટ છે એમ કહી શકાય તેનું આ ચિત્ર છે

ચિત્ર ૬; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૧૧ સામે—આ ચિત્ર (મૂળ ચિત્રનું કદ છાપેલા કદ જેટલું—૩૮"×૩૨") હસ્તપ્રતના પૃષ્ઠ ૩૭ B પર આવેલું છે. વાર્તાના ક્રમમાં અને ચિત્રના ક્રમમાં આ ચિત્ર, પુસ્તકના હવે પછી પ્રસિદ્ધ થનાર ભાગમાં આવે છે, પણ અહીં જે ક્રમમાં ચિત્રો છપાયા છે તે ક્રમમાં તેમની ચર્ચા કરી છે.

આ ચિત્ર 'બગલા અને કરચલા'ની વાતમાંના એક પ્રસંગનું છે. ચિત્રને મથાળે નોંધમાં આપ્યું છે કે, "બગનદ ફલફડિ માર્યો અને મક્ષ કર્યા થકો." ચિત્રમાં બગલાને માછલું પકડતો, સરોવરને કાઠે ઝુમેલો બતાવ્યો છે, એટલે માછલાને મારી બગલો તેને મક્ષ કરી ગયો, એવું ચિત્રનું સૂચન હોઈ શકે. પણ મથાળાના લેખાણ સાથે ચિત્ર વરાબર બંધબેસતું નથી. ગુણની દૃષ્ટિએ આ ચિત્ર સાસ નોંધપાત્ર નથી.

ચિત્ર ૭; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૧૪ સામે—આ ચિત્ર (મૂળ ચિત્રના કદ જેટલું છાપેલું કદ—૪૪"×૨૭") હસ્તપ્રતના પૃષ્ઠ ૧૦ A પર આવેલું છે. 'સિંહ અને બઝડ'ની મુશ્કેલી કથામાંનું આ ચિત્ર રમીનું છાપ્યું છે. સજીવક વઝડને પકડતો મૂકી, વીજા બઝડને ગાડી જોડી ચાલતા થયેલા વર્ધમાન વાણિયાનું આ ચિત્ર છે. ચિત્રને મથાળે લખ્યું છે— "મૃગ કેડા સિંહ આવડ છદ્, એક નગર ઠામિ જમ ગાહન ચાલેદ તાહા કોઈક પાટ મૂઠ્ઠ વાહિ." હવે આ ચિત્રમાં વાસ્તવિક રીતે એક વઝડ જોડેલા ગાડા પર વણિક પોતે પાટ અથવા કપાટ જેવું કાંઈક મૂસ્તો દેખાડેલ છે, પણ મૂળ કથાનકમાં એવું કંઈ નથી. તે વણિકની પાઠલ એક મૃગ અને તેની પાઠલ વાઘ, સિંહ આદિ વગેરે પશુ ચીતરેલા.

છે, જોકે સિંહની આકૃતિ વાસ્તવિક નથી. આ જાતનું ચિત્રામણ શીર્ષકમા લખ્યા પ્રમાણે ‘મૃગ કેદા સિંહ આગ્રહ છડ’ અને અનુરૂપ છે, પણ કથાનક સાથે બરાબર બંધવેસતું ન ગણાય.

આમ, ચિત્ર નં. ૬, ૭ અને ૮ના ચિત્રો અને તેમના શીર્ષકો જોતા સમજાશે કે, ‘પંચાલ્યાન’ના પાઠ સાથે તેમનો પૂરો સુમેલ નથી, ઇટલે આગા દાસ્તલાઓ પરથી એમ અનુમાન કરવું વાજબી ગણાશે કે, આ ચિત્રકારની સામે કોઈ ચિત્રિત ‘પંચાલ્યાન’ની જૂની આદર્શ પ્રતિ હતી, અને તેના ચિત્રો તેમ જ શીર્ષકો, આ ચિત્રોના આદર્શરૂપે ચિત્રકારે ગણ્યા હોય. ઇટલે ‘પંચાલ્યાન’ના ચિત્રોની પ્રણાલિકા ઉપલબ્ધ એકમાત્ર સચિત્ર પ્રતિ કરતા સહેજે પચીસ પચાસ વર્ષ જૂની હોય તો નગાઈ નહિ વઢી, શીર્ષકો અને ચિત્રોનો ઉપલબ્ધ કથાપાઠ સાથે મેલ ન સ્વાય પણ સજોગોમા ‘પંચાલ્યાન’ના ચિત્રો અને કથાપાઠનો મેલ લાતી વીંજી કોઈ જૂની પ્રતિ હોવાનું અનુમાન કરવું કે કેમ એ પ્રશ્ન વિચાર માગી લે છે.

ચિત્ર ૮; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૧૪ સામે—આ ચિત્ર (મૂળ ચિત્રના કદ જેટલું ડાપેલું ૩ ૪" × ૨ ૩") પ્રતના પૃષ્ઠાંક XI 6 A પર છે. આ ચિત્ર વીંજા તંત્રની સાતમી વાર્તા—‘પ્રાસત્ર્યમર્થના પરાક્રમ’માથી લીધેલું છે, જે વાર્તા હવે પઠીના માગમા છપાશે. પણ, આ ‘પંચાલ્યાન’ની ચિત્રશૈલીનો અહીં સ્પષ્ટ રચાલ આપના માટે અમુદ્રિત માગમાથી બે ચિત્રો આ ગ્રન્થમા છાપ્યા છે.

આ ચિત્રનું શીર્ષક આ પ્રમાણે છે—“રાજાની પુત્રી, પ્રાસત્ર્યમર્થ વર પ નામ”. ચિત્રમા પાથરણા પર બેઠેલી રાજપુત્રી મામે પ્રાસત્ર્યમર્થને ઝમેલો દર્શાવ્યો છે, અને રત્ને જળને ધંદક વાનાવ્યા કરતા દર્શાવ્યા છે. રાજપુત્રી તથા પ્રાસત્ર્યમર્થનો પીત વર્ણ છે. રત્ને જળની મુલાકાતો

एक ज बाजु (Profile) बतावे छे, अने मुखाकृतिरेखानी बहार जती बीजी आख देखाती नथी प्राप्तव्यमर्थे कच्छो मारेलुं धोतियुं पहेंयुं लागे छे. वेशभूषा अने अलंकारनी दृष्टि आ चित्र प्राचीन पश्चिम भारतीय अथवा मारु-गुर्जर जैलीने अनुसरे छे. राजकुंवरीना दुपट्टाना बे छेडा हवामा बाजुए लटकता अने ऊडता बताव्या छे.

चित्र ९; मुद्रित पृष्ठांक ८८ सामे—आ चित्र हस्तप्रतना पृष्ठ 44 B पर आवेलुं छे. आ चित्र ‘पंचाख्यान’ना प्रथम तंत्रनी वार्ता नं. ८—‘वणकर अने राजकन्या’माथी लीधुं छे. चित्रना शीर्षक तरीके आ प्रमाणे लखाण छे—“कोली विष्णुनइ रूपे करी राजपुत्रीनइ भोगवइ. गुरुड एकरुं रूप सुचार भालतो ॥ छ ॥.” चित्रमा काष्ठना गरुडनी मोटी आकृति पर चतुर्भुज विष्णुरूपे कोली बेठो छे अने तेनी सामे तनो सुतार मित्र हाथमा फरगी लईने पोते घडेल गरुडने जोई रखो छे गरुडना शरीरनो वर्ण सफेद गणी, तेमा कोई रंग पूर्यो नथी, पण तेनी पाखो पीळी माटोडी रंगनी चीतरी छे, ज्यारे कोलीने श्यामवर्ण बतावमा माटे घेरो नील रंग बापर्यो छे. कोली तेम ज गरुडना कपाळे तिलक छे. सुनारनो पीत वर्ण छे अने तेणे वारिक वणाटनु धोतियु पहेंयु छे. आखा चित्रनी पृष्ठभूमि बीजा चित्रोनी माफक ईटना जेमा लाल रंगनी छे, अने बधी आकृतिओना नाक तीणा, हडपची अणियाळी अने मुखाकृति चोरस छे

चित्र १०; मुद्रित पृष्ठांक ८९ सामे—आ चित्र (छापेलु चित्र मूळना रुद्र जेटल ५ ३" x ३ ५") हस्तप्रत पृष्ठ 50 A पर आवेलुं छे, अने ‘पंचाख्यान’ना प्रथम तंत्रनी वार्ता नं. ८माथी लीधेल छे. आ चित्र प्रतना डाबा अर्धा भागमा चीतरेलु होई, चित्रनु वस्तु डाबा हासियानी लीटीनी बहार विस्तरेलु छे. चित्रनी पश्चाद्भूमो

લાલ રંગ હાસિયાની લીટીને દવાવી દે છે. તેથી પ્રત આસી પહેલાં લગાઈ અને ચિત્રોની જગ્યા પહેલીથી નક્કી કરી સ્થાલી રાસવામાં આવી હતી, એમ સ્પષ્ટ થાય છે. આસી પ્રત લગાયા પછી ચિત્રો ટોરવામાં આવ્યા છે.

આ ચિત્રનું મથાલું આ પ્રમાણે છે—“રાજાનું સ્વરૂપ; પુત્રી ભર્તાર આગલી કહિ છદ, ‘તહો વિષ્ણુ છુ, તહો પર[બ્રહ્મ] વિષ્ણુ છદ તેહનડ માજુ. તિયાર પછી વિષ્ણુ ગુરુડે ચઢી આવીનટ પરસૈન્ય મારયું ॥ છ ॥”

ચિત્રમા બે વિભાગ પાડી, એક જમણી તરફના વિભાગમાં રાજપુત્રીને વિષ્ણુસ્વરૂપ કોલી સાથે યાન કરતી બતાવી છે. એક જ આસન પર બન્ને બેઠા છે. રાજપુત્રીના શરીરનો ચર્ણ પીત છે. તેની કંચુકી નીચ્વર્ણી છે અને નીચેનું વસ્ત્ર લીલ રંગનું છે. તે ચિત્રમા ચોરણા અથવા લેંઘા જેવું હોયની શંકા જાય, પણ સંભવ છે કે એ કચ્છ યાંધી પહેરેલો ચણિયો કે અધોરસ હોય.

ચિત્રના ત્રીજા ભાગમા, ગરુડ પર આરુઢ થયેલા વિષ્ણુને પરસૈન્યનો સહાર કરતા દર્શાવ્યા છે. અહીં પણ ગરુડે કચ્છયુક્ત ધોતિયું પહેર્યું હોય એવું લાગે છે. આ ચિત્રમા ઉપરના ભાગની પશ્ચાદ્ભૂના તેમ જ ત્રીજા કેટલાક રંગ ઝડી ગયા છે. રાજકુમારીનું એક વાજુનું મુખ (Profile) દેખાડયું છે. પણ તેમા નાકના ભાગ સાથે મુખરેખા પૃષ્ઠમૂર્તિના લાલ રંગથી દવાઈ ગઈ હોય એવું લાગે છે. રાજકુમારીનું નાક અત્યંત ચીવું લાગે છે.

ચિત્ર ૧૧; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૧૬૨ સામે—આ ચિત્ર હસ્ત-પ્રતના પૃષ્ઠ 84 B પર છે. લગભગ અહીં ડાબેલા કદ જેટલું (૫.૨" x ૨.૮") લંબચોરસ આ ચિત્ર પણ બે ભાગમા વહેંચાયેલું સમજવાનું છે. “પંચાસ્યાન”ની ‘ધર્મવુદ્ધિ અને પાપવુદ્ધિ’ એ નામની વાર્તા

ન. ૨૫માના આ ચિત્રને મથાળે હાસિયામા આ પ્રમાણે રચેલુ છે
 “એક સ્થાન વિપિ વાણિયાના પુત્ર વિહિ મિત્ર વહા, એક ધર્મવુદ્ધિ,
 બીજો અધર્મવુદ્ધિ, તે વિહિ ધન કપાર્જના પરદેશિ ગ્યા ”

આમ, મથાળા પ્રમાણે ચિત્રના બે વિભાગ છે પહેલા વિભાગમા
 એક મહાપ નીચે ધર્મવુદ્ધિ અને અધર્મવુદ્ધિ (પાપવુદ્ધિ) નામના બે
 મિત્રો ગાતો કરતા બતાવ્યા છે બીજા વિભાગમા આ ગોષ્ઠિને અન્તે
 લીધેલા નિર્ણય મુજબ ત્રણે મિત્રોને પરદેશ જતા ચાલતા દશગિલા છે
 બન્નેના કપાળે તિલક છે, તેમના ઘરીરનો વર્ણ પીઝો છે, અને ચોરના
 જેવી દેખાતી માતીગઢ લીલા તેમ જ ભૂરા રંગની ધોતી પહેરી હોય
 એમ લાગે છે આ વસ્ત્રો લેંઘા અથવા પાયજામા કે સુરમાલ નેના દેખાતા
 નથી સમગ્ર છે કે, કચ્છ મારેલા ધોતિયા હોય.

ચિત્ર ૧૨; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૧૬૩ સામે—આ ચિત્ર હસ્ત
 પ્રતના પૃષ્ઠ 101 A પર આવેલુ છે, અને પ્રતના અર્ધાંશી વધુ પૃષ્ઠને
 આગ્રી લેતુ આ ચિત્ર અહીં છાપેલા કદ પ્રમાણે મૂઝમા (૫ ૧"×૩.૫")
 છે આ ચિત્ર ‘ચકલીના સહાયકો’ એ નામની બીજા તરની વાર્તા
 ન ૨માથી લીધેલુ છે, જે વાર્તા હવે પછીના ભાગમા છપાશે ચિત્રને
 મથાળે આ પ્રમાણે નોંધ છે—“હાથી એક પતલે મિલી મારઘુ હાથીટ
 આવી વૃક્ષ એક હલાવ્યો તિગરે સૂતારીઃ આપિ કાટી, માપીઃ આમીગ
 મૂંઝા, તે ઢેડકો ગઢ કરચા પછેઃ હાથી તરમ્યુ અધ કૂડ પઢ્યો ॥ ૭ ॥”
 ચિત્રના મથાળા પરથી ચિત્રનુ વસ્તુ સ્પષ્ટ થાય છે સુતારિયા પક્ષીએ હાથીની
 આંખ ફોડી લાંબી ચાંચગાલુ આ પક્ષી હાથી પર બેસાડેલુ છે જાહ પાસે
 ઝડતી માલીનુ કદ ઘણુ મોટુ બતાવ્યુ છે અને જાહના મૂઝ પાસે ચીતરેલા
 દેડકાનુ રૂપ પણ વાસ્તવિક નથી બીજી ગાજુ, અહીં ચીતરેલુ જાહ
 રાજસ્યાની કલમની યાદ આપતુ અને પ્રાચીન ગુર્જરશેલી તેમ જ તે

પછીની કલમો વચ્ચેના સંક્રાન્તિકાળનું લાગે છે. આ વસ્તુ સ્પષ્ટ કરવા માટે આ ચિત્રને ત્રીજા વિભાગને વડાલે ગ્રન્થના આ વિભાગમાં મ્યાન આપ્યું છે. દંટોરી રંગની પૃષ્ઠભૂમિ પર ચીનરેલ આ વૃક્ષ સુંદર છે. એનું થડ તથા ઢાલીઓ પીઝા રંગનાં અને પાંદડા લીલા રંગનાં છે. પશુપંક્તીની આકૃતિઓ દોરવામાં ચિત્રકાર વાસ્તવિકતાને ચકાવાર રહી શક્યો નથી. તે હકીકત, આ ભાગમાં રજૂ કરેલાં અન્ય ચિત્રો પરથી પણ સમજાશે. છતાં સંયોજનની દૃષ્ટિ, આ ચિત્ર કાઢી નામ્વા જેવું નથી.

ચિત્ર ૧૩; મુદ્રિત પૃષ્ઠાંક ૧૭૩ સામે—આ ચિત્ર (ચિત્રનું છાપેલું કદ મૂળના જેટલું—૩.૮" × ૩.૨") હસ્તપ્રતના પૃષ્ઠાંક 91-A પર છે. ‘રાજા અને સૂડાના બે પુત્રો’ એ નામની વાર્તા નં. ૨૮માંથી આ ચિત્ર લીધું છે. મથાળે, ‘ઋષિશ્વરનો આશ્રમિ રાજા હૌ તાં આન્યો; તિહાં સૂડો એક છદ્ તેહ પ્રાણિ ચોલ્યો; ઋષિશ્વરે, રાજા આયો, ઘણૂ માન દીધૂ.॥” એ પ્રમાણે નોંધ છે. નોંધ જોતાં લાગે છે કે આ જાતની નોંધ જેમાં વાક્યરચના શિથિલ છે તે કદાચ ચિત્રકારની પોતાની નોંધ હોય. ચિત્રમા પોતાની ફૂંપડી અથવા કુટિર પાસે ઋષિ બેઠા છે, તેમના એક હાથ ઉપર તેમણે ડહેરેલો સૂડાનો પુત્ર છે; સામે રાજા વિનયપૂર્વક બેઠો છે. ચિત્રમા, મથાળાના ભાગમાં જે રીતે આકાશ-રેખા (Sky-line) ચતાવી છે તે નોંધપાત્ર છે.

पंचापवा
लाविबो

१

लि

५ मनववाव स्पेत्यो अत्र एनसराय स सुताया नाणाभ्या नोयवि
एण्ण अगणेनायनमः पंचायानस्पशास्त्रस्याः माष्येयं क्रियते
सुत्ता यत्ताधारण विजयां सर्वधिस्य प्रकृति का र मन विविडुम
नः मा सुनय शास्त्र कर ने र य प्रकृता क ह र हे इ म उ नि इ ह
स्पतिं बु कृति ए रा म र र प्य ने व्य क्षा द्वि पा य न व्या स ति चा ए क य नि
अ न द्य अ ति रा जे शा स्त्र ना क र्ता त द नि न म स्कार क र्ता स क ल
य शा स्त्र सा र ज ग ति स मा ला क्य वि स्तु रा म ड २ वि
ए द द न मि बां ध्य ण ते ए म सा र मा हि स ध र्ता
ना अ र्थ नि जा इ ति दा मो हा पा व त त्र क ह त आ र्था
क र नि उ त म ज चा स्त्रा त ड क र ता द्वि ज या त रा स्त्र क दी ए ड्डा
द द रा द श मे द्य म दि ला रा ध्या ऐ द्वि ना मि न र श च्छि ति दां स क ल श
स्त्र ना क ल्य द द्य मो वा ज रा जा ति ण न म स्कर णा यि स र व द्या ना
रा न ज णि द ए क अ म र ज क्रि य द्वि ना मि रा जा हो उ ति रा जा त त्र ए ए
त्र उ प्य दि आ ए क प्य कृ वा क्ति चो जो उ त्र ज क्रि त्रा जा अ ति के ज क्रि
५ न तै ष त्र सो न ह ले स्प का र मू मे ना द र वा अ ५

[illegible]

अध्याय

मृगशतकस्तु श्रृंगालिकीर्योनापसिपाकाकात्रु यच्छर्द्धिणीपरिकरता
 दीनचुद्धिमिदात्सजीवकमस्यानावाकवाडीनष्टमनकानिषधमन
 पुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनः
 कस्तपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनःपुष्पाणिनः
 तन्मिषावित २४ यतश्चादिक्यावजीस २१ इतिप्रद्वितथीविल्लगमण
 विरविरवातप्रवन्धानक्राङ्गनीतिगात्रमवातदनामप्रधमेवममात
 वा वा

इन्दिया ऑफिस लायवेरी, २ डनरी, यशोधरिहृत 'पञ्चाध्यायन बालावचो'
 हस्तप्रत (न S 3400 C) नु अन्तिम पत्र

अर्थज्ञाय। पंचात्म्यमशास्त्रस्य साधयंक्रियातत्त्वसाधारणाधीरणानिदुया। सत्तोर्ध्वस्यप्रकृत्योका १ मन्तव्यव्यवस्थ
 पृष्ठदशसुताय अणकपाय्यविदुषो नमोस्तुभ्यशास्त्रकेश्यः न अंशकृतीकृतछेद। कं मनुते। सुदृश्यानिने
 ने कस्तुत्रिणयनव्यासाने चाणक्षत्राने अत्रद्वयमगमिशास्त्राकृती तत्तलेनमस्कारकमेते॥ सकलजारे
 तमानोक्तविभुवार्मिदे तेजःपंचतिरुतिश्चकारसंतुतादंरंशस्त्रं २ अर्धं विभुवार्मिपक्षिनामजे
 श्रोक्षेण त एतंमात्रमार्गं मधेलाशास्त्रनाअर्धेनोर्दितः सौवपीव तंत्रकहये आग्याम भीष्मकरीन उल्लस्ययवोस्त्र
 तत्तुंकरताहोउ . तत्रास्त्रकहीइठइ दक्षिणदेशमाध मरुना त्राप्यपाक्षिनामंनगरछेद। तितो सकलवायुनौकज्यष्टो
 मादयारकातणेनमस्करणीय सर्वविद्यानापादनेकाण . ए
 र्धहीता एकरुयक्रवाक्षि। श्रीजोउग्रशक्ति श्रीजोऽनेकशक्ति
 दोलावीनदकदितिसोउ अहोप्रधनतर्हि ए आलोछा।
 शिमाळं तहलंकादधानंयुंते एनिर्दिशेराअसुदनधा
 र्पा मृताशुतिमुतिवरा मत्तसोस्वप्नदुःखाय यावजोदेज
 ददेजुन अनिरस्यनेपूत्र तदत्राप्यसुत्रमाहि अणजलोअत
 कश्चिदीजमाखापत्स्यावकीषदुःखदद। मलोपंदिनपकुंरुदिइ
 तन स्यानविज्ञानेसक्तिमान् ५ तोणभाइंशुकाप्रई रत्नमादमही अनिइदुइइमही। निम मीणाकणीसुत्रेइम्युंकात्रइ जिअमबि
 तेसमहोइ अलइमायापणनक्तिनकरइ। वरजसैस्वामो वरसुडुनिचतिशमते वरइताः श्रीता वरमपित्तकतेयवसतिना वर
 पातायो वरमपिअगर्तिव्ययशतिन जाविधानरूपइविणबलमुकोपितनयः ५ स्थोतोअसैस्वामोदेइतेनलु। अम्रनास्त्री
 सुदाननदातइ तेनलु। अनेउवतणमे अनेमनेतललु अमवाकप्यजणायातलनी अमवास्वीवंध्यादाइततली अमवागने
 उग्रतानेइतललु। एणस्मवैतअलदधनाद्येकोइअलवजयंत पक्षोइम्युंउनकोर्दनेइ। किंजातिर्वैकुलिः अत्रिगा
 एस्तरकिः वरमकः ऊजालेवी मंत्रविप्रमतऊजं इ द्येणञ्चनेजणसुं कनजगपावालाइ तपहपकसुसुवराजीअ

[illegible]

॥ ५ ॥

येनैवैतन्नेगंथेनिसंयुतौ॥तथा--मुनएवइक्वायणऊवजोइतोषडीयामाहिसस्येजोनेमरीर
 होलेइपयइमानुवरनयुक्तप्रान्तोहोउतेएकलीकीदीनैयोतेणीकङ्कुएकेसिपुस्योभा
 र्णेपुस्य॥यबेइमुवससिद्धचक्रधरनीआतामागीतेघरियोतैमुषेरह्योएकआम॥११
 इतिअएरीद्धितकगंतामपचर्मदत्रमप्राप्तं॥इतिएवाभ्यानंसमाप्तो॥भुनसंसेदेव॥१॥
 ॥मे॥तरहउठवर्षीयेयगपमानेदेवीव॥॥अउवेर॥परनिजाटी॥

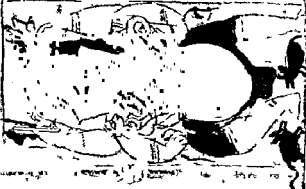
५०

यशोधरकृत

पंचाख्यान वालावबोध

तन्त्र १-मित्रभेद

एषावत्तमस्यार

॥ नूनमः श्रीगणपतये
 एं चोत्थानस्य बाधस्य
 सोऽथे क्रियतस्तु तां य
 जो धीतरण दिद्रुषा मदी
 गा अधप्रकासिका श॥ म
 न तव वाचस्पतये मुक्ता
 य प्रराजराय मुक्ता मघा
 रा क्वायव विदुषतमो
 मुत्तयगा मुक्ता इत्यः ॥
 गुं सकर्त्तु कर्त्तु वंद॥

सरस्वती नर

इति सत्यं शक्तिमन्मन्त्रं ॥ १ ॥

गणपति, मारम्बती अन्ते पंचाव्ययान-गतिरकार यगोपर पठित [हम्नयन, पृष्ठ 1-B]

मनु इहसति गुह्यार्थं, परानर, द्वैपायन व्यास, चाणक्य अने अन्य वे पंडित [इहसप्रत, पृष्ठ 2-A]

[कथामुख]

[1-B] ॥ ६० ॥ श्रीगणेशाय नमः

पंचाम्रानस्य शास्त्रस्य भाषेयं क्रियते शुभा ।

यशोर्धारेण विदुषा मवार्धस्यै प्रकाशिका ॥ १ ॥

मन्त्रे वाचस्पतये शुकान्य पगशराय समुताय ।

चाणाम्याय च विदुषे नमोस्तु नयशास्त्रकृत्यभ्यः ॥ २ ॥

ग्रंथकर्त्ता कहिठ^१ छि, ह^२ मनुनि,^३ वृहस्पतिनि,^४ शुकनि,^५ परामर^६
रप्यनि,^७ कृष्ण द्वैपायन व्यामनि,^८ चाणम्यनि^९ अनर्द^{१०} अनिरा^{११} जे^{१२}
शास्त्रना कर्त्ता तेहनि^{१३} नमस्कार करुं^{१४} छं.

सकलार्थशास्त्रमारं जगति ममालोभ्य विष्णुशर्मैवम् ।

तस्मैः पञ्चमिरेतचकार^१ सुमनोदरं शास्त्रम् ॥ ३ ॥

विष्णुशर्मा एहवद्^१ नामि^२ ब्राह्मण^३ ते ए संसारमाहि^४ सधला
शास्त्रना अर्थनि^५ जोरनिड^६ मोटा पाच संत्र कहजै^७ आख्यान तीणि^८
करीनि^९ उतम जे^{१०} शास्त्र तेन्है^{११} करतो हैउयो^{१२} ते शास्त्र कहोए^{१३} छं.

दक्षणा^१ देश मद्धे^२ महिलारोप्य^३ ऐहि^४ नामि^५ नगर छि.^६ तिहा
सकल शास्त्रनो^७ कलवृक्ष मोटा जे^८ राजा^९ तेणि^{१०} नमस्करणीय;
सरव^{११} वद्याना^{१२} पारनि^{१३} जाणिइ^{१४} एह^{१५} अमरशक्ति एहि^{१६} नामि^{१७} राजा
हौउ. ते राजानि^{१८} ग्रंथ^{१९} पुत्र मुर्ष्य^{२०} हौआ; एक व्यहसक्ति,^{२१} बीजो^{२२}
उग्रशक्ति, बीजो अनिरुशक्ति,^{२३} [2-A] तनार^{२४} पृठि^{२५} राजा ते^{२६}
पूत्रनई^{२७} मुर्ष^{२८} देपीनड^{२९} प्रधान सधला बोलवीनड^{३०} कहितु^{३१} हौउ,
अहो प्रधान^{३२} तम्हे ए जाणो^{३३} छो^{३४} जे^{३५} माहरे^{३६} ए ग्रंथ^{३७} पूव^{३८}

मूर्ध अनट^१ विवेक^२ न जाणि^३ एवा^४ हौउया^५ छिट^६ तेहनि^७ हूँ^८
 देपीनि^९ मुन्हि^{१०} [ए निर्वैर]^{११} जे^{१२} [राज्य] सुप नयी करतूँ^{१३}
 अथवा पंडित एहवूँ^{१४} कहि^{१५} ते जुक्त^{१६}

अजातमृतमूर्धेभ्यो मृताजातौ सुतौ वरम् ।

यतस्तौ स्वल्पदुःखाय यावज्जीवं जडो दहेत् ॥ ४ ॥

अणजण्यु^१ जे^२ पूत्र^३ अनइ^४ जण्या^५ पच्छी^६ मरि^७ जे पूत्र^८
 अनइ^९ मुर्प^{१०} जे^{११} पूत्र तेह^{१२} अण्य^{१३} पूत्रमाहि^{१४} अणजण्यु^{१५} अनि^{१६} जण्या^{१७}
 पच्छी^{१८} मरिइ^{१९} ए वि^{२०} भला जे थो[डु]^{२१} दूष्य^{२२} करि^{२३} पण मुर्प^{२४}
 काड^{२५} नही^{२६} जे मानापनइ^{२७} यावज्जीम दुक्ख^{२८} दिइ^{२९} बली पंडित^{३०}
 एहुँ^{३१} कहि^{३२}

किं तथा क्रियते धेन्वा या न सूते न दुग्धदा ।

कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान्न भक्तिमान् ॥ ५ ॥

तेणी^१ गाई^२ शूँ^३ कीजि^४ जे बीयाभि^५ नही^६ अनिड^७ दुन्योड^८
 नही^९ तम^{१०} तिणि^{११} ज्यणि^{१२} पूत्रि^{१३} सू^{१४} कीजि^{१५} जे पूत्र^{१६} विद्वान्
 नोहोइ^{१७} अनइ^{१८} मानापनी^{१९} भक्ति न करिइ^{२०}

वरं गर्भमाद्यो वरमृतपु नैराभिगमनं

वरं जातप्रेतो वरमपि च कन्यैव जनिता ।

वरं वन्या भार्या वरमपि च गर्भेषु वसति-

र्न चाविद्वान्नुद्रविणगुणयुस्तोऽपि तनयः ॥ ६ ॥

स्त्रानु^१ गर्भमान हुइ^२ ते भलु^३ अथवा स्त्रीनि^४ रिखुदम^५ न
 दीजि^६ ते भलु^७ अनइ^८ पूत्र^९ यणीने^{१०} मरिइ^{११} ते भलु^{१२} अथवा
 कन्या^{१३} यणी^{१४} ते भली, अथवा स्त्री वंया हुइ^{१५} ते भली, अथवा
 गर्भनि^{१६} विपि^{१७} पूत्र^{१८} नाइ^{१९} ते भलु^{२०} पण रूपयंत नइ^{२१} धनी^{२२}
 घणु^{२३} होइ^{२४} अनइ^{२५} पलयंत^{२६} हुइ^{२७} मूर्ध पुत्र काइ^{२८} नही^{२९}

किं जातर्हमि पुर्गणनापरिपूरक ।

वरमेक कुलार्त्नी यत्र विश्रमते कुल ॥ ७ ॥

घणे ' पुत्रे' जणे' सू, ' विविल' गणना [2 B] हु, ' ते
पाहि' एक सुपुत्र' भलो' जेहनि' कुल सघलु' अरत्नीनि' विश्राम'
पामद'

को नाम मम पुत्राणा नित्यमुन्मार्गगामिनाम् ।

नीतिशास्त्रोपदेष्टेन पुनर्जम प्रयच्छति ॥ ८ ॥

राजा प्रधाननइ' कहि' छड, ' को एउ' पडित छिड'
जे' माहू' पूत्रनिइ' उन्मार्गि' जाता' थका' न्यायशास्त्रनो'
उपदिश' तेणि' फरीनइ' नरो' जन्म दिइ' :

एकेनापि गुणवता पुत्रविशेषेण किं न पर्याप्तम् ।

मणिरैकोपि मिशुद्ध करोति दारिद्र्यविद्रवणम् ॥ ९ ॥

एकद गुणवत पुत्रथी कुण वस्तु न पामीड' सर्वे पामीड' यम'
एकई शुद्ध जि' मण्य' ति' दरीद्रनि फेडि'

एकेनापि गुणवता जातिमिशुद्धेन चारुवृत्तेन ।

स्वकुलमलङ्कृतमखिल महता मुक्ताफलेनैव ॥ १० ॥

एक' पुत्र गुणवत अनइ' जाति शुद्ध' रूडु' आचारवत एहो'
जे पुत्र तेणइ' आपणू' सघलु जे कुल' शोभवीइ' शम' रूडु जे'
मोती मोट तीणे' हार' शोभि'

अहो प्रधान, ते भणी एवू' सर्वे' गुणनु' कारण काई'
चीत[3 A] वु' उपाय जेणेइ' माहू पुत्रनिइ' बुद्धिप्रबोध हुइ' अनेइ'
माहू वृत्ति' भोगवता जे पडत' छइ' तेहनि' कहु' जे माहारा'
पुत्रनिइ' बुद्धिवत करी माहू' मनोरथ सधि' ह्यो तिहा'

केनलाएक प्रधान^१ बोलना^२ हाँडया,^३ राजान्,^४ व्याकरण भणना^५
 वार वरस लागड,^६ तुहेईई^७ थोडू^८ थोडू^९ जाणीए.^{१०} पच्छि^{११}
 धर्मशास्त्र^{१२} अनि^{१३} अर्थशास्त्र जाणीटं.^{१४} तद्धार^{१५} पन्थी^{१६} बुद्धिनु
 प्रमोव होण्ट.^{१७} बली^{१८} प्रयांनमाहि^{१९} सुमनि एहि^{२०} नामि^{२१} जे प्रधान^{२२}
 ते बोळतो^{२३} हाँड,^{२४} राजान्,^{२५} मनुष्यनु^{२६} जीवतव्य^{२७} घणूं^{२८} थोडू^{२९}
 न जाणीएड^{३०} अनेटं^{३१} शास्त्र तो बहुकालमाभ्य^{३२}; ते भणी^{३३} एडं^{३४}
 मुहि^{३५} नाननि^{३६} अर्थ^{३७} काटं^{३८} सक्षेप थोडू^{३९} अनि^{४०} घणी^{४१} बुध्य^{४२}
 करडं^{४३} एहु^{४४} शास्त्र चीननुं.^{४५} पंडित कहि:^{४६}

अनन्तपार फिल शब्दशास्त्रं
 स्वल्पं तथायुर्मवश्च विज्ञाः ।

सारं ततो ब्राह्मणस्य फल्गु

हंसैर्यथा क्षीरमिनामुन्मथ्यात् ॥ ११ ॥

शब्दशास्त्रनुं^१ अंन पार नथी अनि^२ आयु मनुजनो थोडो^३
 अनि^४ विज्ञ घणा, ते भणी^५ शास्त्र शास्त्र मारथी नेफळ छाडीनि^६
 सार ग्रहीटं^७ जम^८ हंस उद्वनटं^९ छाडीनटं^{१०} दुधनि ग्रहडं^{११} उ.

ते भणी^१ आरी^२ विष्णुगर्मा^३ एहि^४ नामि^५ ब्राह्मण^६ उट.^७ तेणि^८
 अनेक विद्या^९ भणी^{१०} छट,^{११} निष्पन्न करी, प्रसिद्ध^{१२} छि.^{१३} तेहनि^{१४} ए
 व्रंणि^{१५} पुत्र समरपो^{१६}. ते विष्णुगर्मा^{१७} ए^{१८} पूरनि^{१९} न्यश्चिद सुबुद्धि^{२०}
 करमि.^{२१}

ते 'अमरमक्ति' गजा एहं परधाननुं^१ वचन साभली ते वीष्णु-
 गर्मा^२ ब्राह्मणि^३ बोगरी^४ कहितो^५ होड, जरी ब्रह्मण,^६ तूं^७
 माटंते^८ चिटं.^९ सुं उपरि कषा^{१०} दरीनि^{११} ए माहा पूर^{१२} व्यग्यनि^{१३}
 अर्थशास्त्र भणारी सुबुद्धि होण^{१४} तम^{१५} करवृ^{१६} हं^{१७} तूनि^{१८} जन सम्याक
 वृत्ति आपण^{१९}. एद्वा^{२०} राजनूं^{२१} वचनि^{२२} विष्णुगर्मा^{२३} साभरीनि^{२४}
 चनमाहि^{२५} चीननुं^{२६} होड,^{२७} ह^{२८} ए कुमा[३-३३]गनि^{२९} उद्धतनि^{३०}

योऽत्रेव पठति नित्यं नीतिशास्त्रं शृणोति यः ।

न पराभयमाप्नोति शक्रादपि हि कर्हिचित् ॥ १२ ॥

जे^{१०} पूरूप^{१०} संसार मध्य^{१०} एं^{१०} नीतिशास्त्रनि^{१०} दिहाडी^१ भणि
अथवा सामलद^१ ते पूरूप^१ ईद्वयथी^१ पराभय न पामि,^१ पछि^१ बीजा
मनप्यै^१ आ माहि^१ ?

एतलं^{१०} ए कथानू^{१०} मूख.^{११}

[पहेलुं तंत्र-मित्रभेद]

[सिंह अने वळद-मुख्य कथा]

हवि^१ पंचतंत्रमाहि^२ प्रथम^३ मित्रभेद नामि^४ जे^५ तंत्र ते आरभीइ^६
छे^७, जैहनो^८ पहिल^९ श्लोक,

वर्धमानो महाम्नेहः सिंहगोवृषयोर्जने ।

पिशुनेनैतिलुब्धेन जम्बुकेन विनाशित ॥ १३ ॥

वन मध्य^{१०} सिंह अनइ^{११} गाये-वलढ^{१२} विहंनिइ^{१३} गाढी प्रीति हौड.
ते प्रीति^{१४} चाड अनिइ^{१५} लोमीउ^{१६} एहो जे^{१७} शीयाल^{१८} तीणे^{१९} फेडी.

ते वार्ता पूर्व^{२०} सामलीये^{२१} छेइं.^{२२} दक्षिण देश मध्य^{२३} महेलारोप्य
एहि^{२४} नामि^{२५} नगर छिइं.^{२६} ते नगर मध्ये^{२७} सन्मार्गि^{२८} करी [ध]ननइ^{२९}
उपाजितौ^{३०} एहो^{३१} वर्द्धमान^{३२} नामि^{३३} वाणीयानि^{३४} पूत्र^{३५} हौउं.^{३६} ते
वर्धमाननइं^{३७} रात्रि^{३८} सूता^{३९} किमारिक^{४०} चिंता ऊंपनी.^{४१} ते चितमाहि^{४२}
चीनगतो हौउ, जुहड^{४३} धन घणू^{४४} छेइं^{४५} तोहइ^{४६} धन उपार्जयाना
उपाय चीतववा^{४७} अनइ^{४८} ति^{४९} उपाय^{५०} करवो,^{५१} अनइं^{५२} पंडित कहे^{५३}
जे^{५४} वस्तु^{५५} न पामी^{५६} होइ^{५७} ते वस्तु णमीयानिइं^{५८} उपाय करवा^{५९}
अनि^{६०} पामी^{६१} हुइ^{६२} तेहि^{६३} रक्षण^{६४} करवूं^{६५} धन घणूंइं^{६६} होए^{६७} अनि^{६८}
रूडीं^{६९} परि^{७०} रापीइं^{७१} नही^{७२} तु^{७३} व्यणसडं^{७४} अनि^{७५} साचवीइं^{७६} तु^{७७}
थोडु थोडुं^{७८} बाधिलानीं^{७९} परि^{८०} ब्रद्धिं^{८१} पामटं,^{८२} अनि^{८३} वावरु थको
काजलजीं^{८४} पिरिं^{८५} थोडु थोडुं^{८६} करतां^{८७} घणुं^{८८} साचउं^{८९} हुइं^{९०} ते^{९१}
पूटइं.^{९२} अनइं^{९३} पंडित कहेइं,^{९४}

न हि तद्विद्यते किञ्चिदर्थेन न सिध्यति ।

यत्नेन मतिमास्तसादर्थमेकं प्रसाधयेत् ॥ १४ ॥

हस्तिपुच्छः सकपापराण
 सार्वकाईनदीजमाता।
 पीताम्बेयावस्त्रीकण्डः स्वदे
 शः। वस्तीपंडितशुक्रकद
 कितयाक्रियतधबाया
 नम्रतेनदुग्धदाकायाः।
 पुत्रेणजातनायानविस
 रककिमाज्ञयः। तीर्णाग
 दशुकीकुशः। जेकाशनई
 ज्ञानईरुईनदीतिमताये
 पुत्रशुकीनाजपुत्रवि

राजा पंडित गाइवली राजाकुपुत्रसुखी॥ श्री॥

राजा भयरजनि, विष्णुनामा। अने तेजा द्रण मर्ग पुत्र [इमाप्र, एन्ड ३-१३]

किम्^१ न्यायेमार्गनि^२ व्यप्यइ^३ प्रवरतावीश^४ ? जु^५ एहि^६ नायमार्गनि^७
व्यपि^८ नही^९ प्रवर्त्तावू^{१०} तु^{११} पांच गत पंडननी^{१२} व्यति^{१३} लोप हुसे,^{१४}
अनि^{१५} नायशास्त्र^{१६} सीपवीश^{१७} तो राजानुं कार्य अनट^{१८} माहर^{१९} कार्य
अने^{२०} पंडितनुं कार्य, ए त्रंणि^{२१} कार्य सरस्वतीना प्रमादथी रूडां होय^{२२}
तम करूं.^{२३} एहूं^{२४} त्रिष्णुशर्मा चित्तमाहि^{२५} व्यमासीनि^{२६} राजा प्रति
बोल्थतो^{२७} हौंउं,^{२८} राजानं^{२९} ! माहरूं^{३०} सत्य वचन साभलो.^{३१} हूं^{३२}
वीधानो^{३३} वीक्रय नं करूं.^{३४} हूं^{३५} तमारी^{३६} प्रति^{३७} चीना एह^{३८} पुत्रनड^{३९}
पष्ट^{४०} मासमाहि^{४१} न्यायशास्त्रनि^{४२} जाणता^{४३} न करूं तो माहरूं^{४४} नाम^{४५}
त्यजु.^{४६} घणुं गूं कह^{४७} ? माहरो^{४८} ए गिहनादं सांभलो. हूं^{४९} धनलुवध^{५०}
थको नथी बोलतुं.^{५१} बुद्धनि^{५२} काई^{५३} असाद्य^{५४} नथी. मूंहनि^{५५} डशी^{५६}
विरप्य^{५७} हौआ तेणि^{५८} सर्व इंद्रिय निवर्त्त्या.^{५९} ते भणी^{६०} माहरड^{६१} धन^{६२}
प्रीउजन^{६३} नही^{६४} पण^{६५} तार्ही^{६६} प्रार्थना-शधिने^{६७} अर्थि हूं^{६८} माही
वाणीनि^{६९} विस्तार करीश.^{७०} ते भणी राजा^{७१} नु! दिन^{७२} लपी रापो.^{७३} जो
हूं^{७४} छ मास मध्ये^{७५} ताहा^{७६} पूत्रनि^{७७} न्यायशास्त्र जाणि^{७८} एहा करूं
तो^{७९} तखि^{८०} भुनि^{८१} मान^{८२} देवानइ^{८३} योग्य हूं.^{८४} एदवी^{८५} ब्राह्मणी^{८६}
असंभावि^{८७} प्रतीजा साभलीनि^{८८} हर्षित^{८९} थकि^{९०} परम विम्मग्रनि^{९१}
पामीनड^{९२} ते पूत्रनि^{९३} ब्राह्मणनि^{९४} हस्ति समर्पत^{९५} हौउं;^{९६} पछि^{९७} परम
सुपनि^{९८} पाम्यो. त्रिष्णुशर्मा^{९९} तेह पूत्रनि^{१००} आपणि^{१०१} ग्रहिनि^{१०२} व्यपि^{१०३}
लेटनि^{१०४} राजानी कपानि^{१०५} अर्थे एक मित्रभेद नामि^{१०६} तंत्र १, बीजो^{१०७}
मित्रसंप्राप्ति नाम^{१०८} [२], त्रीजो^{१०९} काकोलुकीयं [३], चोथो^{११०} लब्ध-
प्रणाश [४], पाचमु^{१११} अपरीक्षितकरणीय [५], ए पाच तंत्र रचिने^{११२}
ते राजाना^{११३} पूत्र^{११४} भणाव्या.^{११५} ते राजपूत्र^{११६} ते^{११७} पांच^{११८} तंत्र^{११९} भणीनि^{१२०}
मास छ^{१२१} माहि^{१२२} वित्पत्र^{१२३} हौआ. ते काल^{१२४} आदि करी प्रथवीमाहि^{१२५}
पंचाप्यान^{१२६} नामे^{१२७} शास्त्र प्रवैत्थुं.^{१२८} बालकनी^{१२९} बुद्धयनि^{१३०} [बुद्धिनेद^{१३१}
अर्थि] प्र[4-A]वृत्तुं.^{१३२}

ते पदार्थ नथी जेइं^{१०} धननि^{११} न साधीइं^{१२}; ए^{१३} सर्ग धने^{१४}
साधीइं^{१५} ते भणी बुद्धिमानि^{१६} मोटि^{१७} [य]तने^{१८} एऊ धन साधिवृद्धे^{१९}।

[4-B] यस्यार्थस्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बान्धवाः ।

यस्यार्था. स पुमॉल्लोके यस्यार्था. स च जीवति ॥ १५ ॥

जिइं^{२०} पूरूपनड^{२१} धन हुइ^{२२} तेहनइं^{२३} सह मित्र थाइं^{२४} अनइ जेहनइं^{२५}
[धन तेहनइं]^{२६} सह भाइ^{२७} हुइ^{२८}; जेहनइं^{२९} धन ते लोऊमाहि^{३०} मोटो^{३१}
पुरुष^{३२} कहाइ^{३३} अनिइं^{३४} जेन्हिइं^{३५} धन^{३६} तेन्हंनू^{३७} जीवतय्य^{३८} प्रमाणइं^{३९}।

न सा विद्या न तच्छिल्पं न तद्दानं न सा कला ।

अर्थाथिभिर्न तत्स्यैर्यं धनिना यन्न गीयते ॥ १६ ॥

धननि^{४०} घंछिता^{४१} जे^{४२} पुरुष^{४३} तीणे^{४४} ते निद्या नथी जे^{४५} धनाह्व
आगिले^{४६} न कहीइ^{४७}, सघली^{४८} विद्या कहइ^{४९}, सघली^{५०} [कला] कहिइ^{५१},
सर्ग दान^{५२} कहइ^{५३}, सघलो^{५४} सत्य^{५५} कहेइ^{५६}, सघली सुरवर्त^{५७} कहइ^{५८}।

इह लोकेऽपि धनिना परोऽपि भ्यजनायते ।

भ्यजनोऽपि दरिद्राणा तत्क्षणाद्दुर्जनायते ॥ १७ ॥

धनाह्वनि^{५९} इह लोकि^{६०} पर^{६१} ये ते स्वजन थाइं^{६२} अनिइं^{६३}
दरीद्रीनि^{६४} स्वजन जे ते^{६५} तत्काल दुर्जन थाइं^{६६}।

अर्थेभ्यो हि विवृद्धेभ्यः सृष्टेभ्यस्तनम्रत ।

प्रवर्तन्ते क्रिया सर्वा. पर्यतेभ्य इवापगा. ॥ १८ ॥

बुद्धि पमाइ^{६७} जे^{६८} धन ते मघलि थ्युं^{६९} एऊन कीधा पडी^{७०}
धनाह्वनि^{७१} व्यतिक^{७२} सघला उपजट^{७३} ज्यम^{७४} परेत थकी^{७५} नदी
उपजइ^{७६}।

पूज्यते यदपूज्योऽपि यदग्र्योऽपि वंद्यते ।

गम्यते यद्गम्योऽपि तत्प्रगावो धनस्य हि ॥ १९ ॥

વડિત અને વર્ધમાન વાણિયો [હસ્તપ્રત, પૃષ્ઠ 7-B]

पण्याना गान्विक पण्य किमन्ये काश्चनादिमि ।
यत्रकेन च यत्क्रीत तच्छतेन प्रदीयते ॥ २३ ॥

सघला^१ द्रव्य ऊपार्जवाना^२ हाटमाहि^३ गाधीहट^४ बारू, ^५ ते^६
गाधीहट^७ आगलि सोनहट^८ काई^९ नही गाधीह[ट]माहि^{१०} एक गणू^{११}
लीधू^{१२} होइ ते शतगुणू^{१३} वेरीइ^{१४}

ते विणज^{१५} केतला^{१६} सान प्रकारि^{१७} कहइ^{१८} पोट्ट^{१९} तोल, पोठउ^{२०}
माप [१], पोट्ट^{२१} मूल कहीइ^{२२} [२], थापेणमाहे^{२३} प्रवेश कीजेइ^{२४} [३],
ओलपीतू^{२५} ग्रहाग^{२६} कीजेइ^{२७} [४], गोठि कीजइ^{२८} [५], गाधीहट^{२९}
कीनइ [६], देशातरथी वस्तु आणीइ^{३०} ७ एणी^{३१} परि^{३२} सात
प्रकार धन उपार्जगाना^{३३} वली कहिइ^{३४} बोल्यू^{३५} छिइ^{३६} पडितेइ^{३७},

पूर्णापूर्णे माने परिचितजनवञ्चन तथा नित्यम् ।

मिथ्याकथम्य कथन निजधर्मोऽय किराटकानाम् ॥ २४ ॥

पूरू^{३८} लेइ^{३९} अनइ^{४०} उठउ^{४१} आपइ^{४२} अन[इ]^{४३} [5 B]
ओलपीतानि^{४४} पोट्ट^{४५} आपड,^{४६} जुठउ^{४७} मूल कहि,^{४८} ए माहाजननु^{४९}
निज धर्मइ^{५०} वली बोलु^{५१} छैइ^{५२},

परिचितमागच्छन्त ग्राहकमुत्कण्ठया विलोकयासौ ।

हृष्यति तद्धनलुब्धो यद्वत्पुत्रेण जातेन ॥ २५ ॥

माहानन^{५३} हाटि बरट^{५४} ऊची कोट करीनइ^{५५} जोई^{५६} अनिइ^{५७}
उलपीतू^{५८} ग्राहाग^{५९} आवतू^{६०} देपीनिइ^{६१} ऐहा^{६२} हर्षनइ^{६३} पामइ^{६४} जेहवउ^{६५}
हर्ष पून^{६६} ज्यण्या^{६७} पठी^{६८} होई^{६९}

निक्षप पतिते हर्म्य श्रेष्ठी स्तौति स्वदेस्ताम् ।

तदा सो म्रियतामाशु तुभ्य दाम्यामि चेप्सितम् ॥ २६ ॥

वाणीउ^१ घरमा^१ पीयारी^१ थापणि आग्या पृंठि^१ आपणी^१
गोत्रजानि^१ वीननि^१ स्तूति^१ करिइ^१, जो थापणिनु^१ मूकनारु^१ वेगु^१
भरशि^१ तो हू^१ तृद्धि^१ वाछिन नेवेद्य^१ करिश.^१

गोष्ठिकर्मनियुक्त श्रेष्ठी चिन्तयति चेतसा हृष्ट ।

वसुधा वसुसपूर्णा मयाद्य लब्धा किमन्येन ॥ २७ ॥

वाणीऊं^१ ग्राहागशू^१ गोठि करतो^१ चित्तमाहि^१ चीतपइ^१ हर्ष्युथो
चीतपइ^१, आज मिंइ^१ प्रथवी^१ सधली^१ धनपूर्ण^१ पामी अनेराइ^१
शू^१ पामसि.^१

येषा म्याद्विपुलं त्रित उद्यमन्तोऽपि दूरत ।

अर्थैरर्था निमग्न्यन्ते गजेरिव महागजा ॥ २८ ॥

जे^१ पुरुषनइ^१ घणू^१ धन होइ अनइ परदेशथी वस्तु आणी
उदम^१ करइ^१ तेहनि^१ धनि^१ करी धन वाधइ^१ जम^१ मोटा जे^१ हाथी
तेणि^१ वनना हाथी बाधीइ.^१

द्विगुण त्रिगुण त्रित भाण्डकयविचक्षणा ।

प्राप्तुमन्त्युद्धमालोका दूरदेशान्तर गता ॥ २९ ॥

जे^१ पुरुष दिशायतरि^१ जईनइ^१ लेइ^१ वेची जाणइ^१ ते^१ पुरुष
वस्तुना^१ त्रिमणा अनि^१ त्रेमणा^१ दाम^१ पामिइ.^१

सुभीता परदेशस्य बहुमायानपुंसका ।

स्वदेशे निधन यान्ति काका कापुरुषा मृगा ॥ ३० ॥

परदेशनइ^१ त्रिपइ^१ जातो^१ वीहिइ^१ अनइ^१ घणी मायाइ^१
त्रिया थका पुरुषार्थ नीगमइ^१ ए[6 A]हा जे^१ काग^१ अनइ^१ कापुरुष
अनिइ^१ मृग एतला^१ आपणा ज^१ देशनि^१ विपि^१ नाशनेइ^१ पामिइ.^१
वली बोल्छइ,^१

બગચે અને કરચણે [હનુવ્રત, પૃષ્ઠ ૩૭-૩૮]
 [જુઓ પહેલા તપ્તી વાતાં છડી, પૃ ૩૬-૩૭]

जे^१ पूरूप^२ पूज्या^३ ज्योग्य^४ न होइ^५ अनि^६ पूजीइ^७ ते धननो
प्रभाव; अनइ^८ जे^९ नमस्कार ज्योग्य^{१०} नोहइ^{११} तिन्है^{१२} नमस्कार कीजेइ^{१३}
ते धननु^{१४} प्रभाव; अनिइ^{१५} जेन्हइ^{१६} घरि जावा जोग्य^{१७} नोहिइ^{१८}
तेहनइ^{१९} घरि जइइ^{२०} ते धननो प्रभाव^{२१}

अगनादिन्द्रियाणीव सत्कार्याण्यसिग्नान्यपि ।

एतस्मात्कारणाद्विज्ञे सर्वसाधनमुच्यते ॥ २० ॥

जम^१ जमा^२ पठी^३ सघली^४ इंद्रय^५ प्रवर्तइ^६ त्यम^७ रुटा^८
कार्य धनयी प्रवर्त्तिइ^९ तेह कारण^{१०} धन सर्वनु^{११} साधन^{१२}

अर्थार्थी जीवलोकोऽयं श्मशानमपि सेवते ।

जनयितारम[5-A]पि त्यक्त्वा निःस्वं गच्छति दूरतः ॥ २१ ॥

लोक धननि^१ अर्थ^२ श्मशान^३ शैवइ^४ छिइ^५ अनि^६ निरधन^७
पितानइ^८ छाडइ^९ [छइ^{१०}]

उपायानां हि सर्वेषामुपायाः पश्यसंभवाः ।

धनार्थं शस्यते येन ते सर्वे संशयात्मकाः ॥ २२ ॥

उपाय सर्वे^१ मध्ये^२ उत्तम उपाय तिहा^३ हाट मांडवाना तीणइ^४
धन घणू^५ हइ^६; अनेरा जे^७ धन ऊपार्जवाना^८ जे^९ ऊपाय^{१०} तिहां धन
उपजवानु^{११} संदेह^{१२}

ये अर्थ थका^१ सर्व पदार्थ होइ^२ ते अर्थ छए प्रकारि^३ मनुष्ये^४
करवो^५ ति^६ उपाय गावीनु कर्म १, थापणि^७ मूकी^८ होइ^९ ति^{१०} माहि^{११}
थोहि^{१२} श्रैडिइ^{१३} प्रविश^{१४} २, अनइ^{१५} गोठि कीजे^{१६} ३, अनइ^{१७} ओलपीतो
ग्रहाग^{१८} कीजेइ^{१९} ४, जूइ^{२०} बोलवू^{२१} ५, अनइ^{२२} पोहू^{२३} तोल, पोहू^{२४}
माप ६, अनेइंराइ^{२५} धनना उपाय: भिक्षाइ^{२६}, राजानी सेवाइ^{२७}, करसण^{२८}
करी अनिइ^{२९} विद्याइ^{३०} करी, बोहोरगति^{३१}, व्याजबुहुरा^{३२} करी, एण^{३३}
उपाय^{३४} करी धन उपार्जवू^{३५} पंडित कहिइ^{३६},

कोऽतिभारः समर्थानां, किं दूरं व्यवसायिनाम् ।

को विदेशः सुविद्यानां, कः परः प्रियवादिनाम् ॥ ३१ ॥

समर्थनिड^१ काई^२ भारि^३ नहीइं^४, अनइ^५ व्यव्यशाईयानइ^६ काई^७
विगलुं^८ नही^९, अनइ^{१०} विद्यामंतनिड^{११} कहुंडं^{१२} परदिश^{१३} [न]ही^{१४}, सर्व सह
देश हुंडं^{१५}, अनइं^{१६} प्रिय बोलइ तिन्हि^{१७} कोइ बटरी^{१८} नही^{१९}, सहं^{२०} ज
मित्र हुड^{२१} ।

यो न निर्गत्य निःशेषा विलोभयति मेदिनीम् ।

अनेकाश्चर्यसपूर्णां, स नरः कूपदुर्दुरः ॥ ३२ ॥

जे^१ पु[र]ण पद्य^२ नीरुलीनइं^३ अनिक^४ आश्चर्ययुक्त^५ सघला^६
देश विदेश^७ न जोइं^८ ते पुरुष कुजानु^९ देडरु^{१०} जाणगो^{११} ।

एहि^१ वर्द्धमान^२ नामि^३ वाणीयुं^४ रात्रि^५ चीतवीनइं^६, प्रभात-
कालि^७ रूडी ति^८य^९ अनइ^{१०} रूडु^{११} बार एहि^{१२} दिवशि^{१३} गुरु बडानी^{१४}
आजा मागीनइं^{१५} मथूरा^{१६} नगरी^{१७} मद्धे^{१८} लइं^{१९} जाया जि^{२०} जोय बस्तु
तिहनि^{२१} लइंनिइं^{२२} गाडि^{२३} बलद वि^{२४} जोनरीनिइं^{२५} [6-B] साथी^{२६}
सघाति^{२७} चालयु^{२८} ते वर्द्धमाननइं^{२९} उत्तम वि^{३०} बलद, एक नंदक नाम,^{३१}
वीजो सजीवक नाम^{३२} आगिलवा^{३३} [धुर बहे]^{३४} एहो^{३५} बाटि^{३६} चालता^{३७}
वणि^{३८} भारि^{३९} करी थाका ते बेहे^{४०} बलदमाहि^{४१} सजीवक एहवे^{४२} नामि^{४३}
एक^{४४} मोटो बलद^{४५} जमुनानि^{४६} काठि^{४७} जि^{४८} झरण^{४९} तेणि^{५०} करी
हौउ^{५१} जे कलण ताहा^{५२} पूतो^{५३} बलदनो पाग^{५४} अनइ^{५५} भागो. तिणे^{५६}
सजीवक जे बलद ते तिहा^{५७} पिठो^{५८} तहार^{५९} पच्छी^{६०} ते^{६१} वर्द्धमान^{६२}
ते^{६३} सजीवकनि^{६४} पिठो^{६५} अनि^{६६} पग^{६७} भागो देपीनिइं^{६८} दुपनि^{६९}
वायतो^{७०} होउ^{७१} ते बलद ऊपरि^{७२} स्नेहे^{७३} करी अण्यो^{७४} दिन^{७५} पीयाणू^{७६}
भाजी^{७७} तिहा^{७८} रहो^{७९} तिहार^{८०} पच्छी साथी सघला वर्द्धमानने^{८१} दुपियटत^{८२}
थेइं^{८३} रहो^{८४} दिपी^{८५} कहेता^{८६} हौया^{८७}, अहो वर्द्धमान^{८८}, एक बलदनि^{८९} ।

મંત્રીયક ચલકને પડતો મુક્તી, ધીક્કા ચલકને ગાદીનું જોડી ચાલતો
ધવેમે વર્ધમાન ચાળિયો [હમ્મપત્ત, પૃષ્ઠ 10-A]

રાજકુંવરી અને પ્રાસાધ્યમર્થ [હમ્મપત્ત, પૃષ્ઠ 116-A]

काजि^३ ईहा वनमाहि^३ व्याघ्रनो भय, मिह्नो भय, एहि^३ ठामि^३
सघरो^३ साथ ते काड^३ सदेहमाहि^३ पाठो^३ छिट^३ थोडाने^३ काजि.^३
पंडित वहेड,^३

न मत्पश्य कृते भूरि मतिमान्नाशयेन्नर ।

एतदेव हि पाण्डित्यं यत्प्रल्पाद्भूरिग्रणम् ॥ ३३ ॥

बुद्धिमत् जि^३ पूरूप^३ तेणि^३ थोडानि^३ काजि^३ [7-A]
घणानो^३ नाश न करयो एह ज पूरूपनी^३ चातुरी^३ जे थोटि^३ जाति^३
घणू^३ रापीड^३ वर्द्धमान^३ एहू^३ साथीनु^३ [व]चन साभलीनिड^३ सजीरक
जे बल्लनी^३ गपयानि^३ वनमाहि^३ [जेनलाएक] जण^३ मुंकीनिड^३
अनिरो^३ मल्ल जोतरीनिड^३ थाक्ता^३ मारी सघाति^३ चाल्या^३ तिगर
पठी ते गपया मुक्या^३ जे पुरुष^३ ते भयानक वन देपीनड^३ सजीरक-
निड^३ छाडीनिड^३ बीजि^३ दिन^३ वर्द्धमाननि^३ सायि^३ ग्यल्या^३ अनि^३
वर्द्धमान^३ आगिलि^३ जुठू^३ बोलू रहिता^३ होउया,^३ अहो स्वामी,^३
सजीरक मूड^३ अनि^३ अन्ननि^३ घणू^३ बाहलु तेणे तेन्दि^३ अमि^३
अमिदाघ^३ अनि^३ मिया कीधी^३ एहू^३ जुठू^३ बोलीनि^३ वर्द्धमान^३
आगिल अनि^३ सायि^३ म्या^३ अनि^३ सजीरक बल्ल ति^३ यमुनाना^३
घायु टाढा^३ लेइनि^३ थ्राडता^३ फीटो, गरीरनि^३ आप्यायन होउं.^३
पठि^३ उठीनिड^३ जमुनाना^३ ब्रटनि^३ व्यपिड^३ मरकत मणि शरपा^३
नीला^३ त्यरण^३ चरता डधरना नदी शरप्यो^३ उत्तर^३ होउं^३
अनिड^३ पाद^३ मोटू येउ^३ अनि^३ शीगि^३ करी बायला अनिड^३ मोड^३
पणि^३ गाढि^३ मोटा शब्दनिड^३ करतो^३ तिहा^३ रहितो^३ होउ^३ अहो
पंडित एहू^३ कहि^३ ति^३ साधू^३,

अरक्षित तिष्ठति देवरक्षित, सुरक्षित देवहस्त विनश्यति ।

जीमत्यना^३ थोऽपि वने प्रसि^३ त, कृतप्रयत्नोऽपि गृहे विनश्यति ॥ ३४ ॥

मनुष्य जेहे^१ रापे^१ नही^१ तेहनि^१ जो दैव रापि^१ तो^१ घणो^१
 काल रहेइ,^{१०} अनि^{१०} मुनूप्य^{१०} जिद्धि^{१०} मोटि^{१०} जत्ने^{१०} रापि^{१०} तिहि^{१०} जो
 दैव न रापिइ^{१०} तो विनाश पामड^{१०} जम^{१०} अनाथ वनमाहि मूकयो^{१०}
 जीविड^{१०} अनि^{१०} मोटि^{१०} जत्ने^{१०} घेरमाहिथी^{१०} राक्षो^{१०} विनाशनि^{१०} पामडं^{१०}

ते वनमाहि^{१०} पंगलक^{१०} एहि^{१०} नामे^{१०} सैह^{१०} उत्पत्तर अनि^{१०}
 सुपनि^{१०} अनुभवतु^{१०} रहेतो^{१०} होउ^{१०}

अभिषेको न सम्कार सिंहस्य त्रियते मृगै ।

विक्रमार्जितचित्तस्य स्वयमेव मृगेंद्रता ॥ ३५ ॥

वनना मृग सिंहनि^{१०} अभिषे[7-B]क राज्यनु^{१०} न देइ^{१०} अनि^{१०}
 राजपदि^{१०} बेसारवानो^{१०} सम्कार न करि^{१०} तोहि^{१०} सैह^{१०} आपणा^{१०}
 पराक्रमे^{१०} वित्त उपार्जि^{१०} अनिइ^{१०} मृगनो^{१०} श्वामी^{१०} आपणीया^{१०} थाइं^{१०}

केहो^{१०} एक^{१०} अवसरि पंगलक^{१०} सैह^{१०} सर्व मृगि^{१०} परवरा^{१०} थको
 तृपाकान थकु^{१०} पाणी^{१०} पीरानिइ^{१०} यमुनानि^{१०} तीरि^{१०} आगता^{१०} होउ^{१०}
 तगर^{१०} पठी ति^{१०} सैह^{१०} सजीमक वृमनु^{१०} विगला थका^{१०} शब्द मोटु^{१०}
 सामलतु^{१०} होउ^{१०} ते शब्द^{१०} सामली आकुलित हृदय होउ^{१०} पठइ^{१०}
 भद्रमीत^{१०} थकु^{१०} बट वृक्ष तलि^{१०} मडली करीनिइ^{१०} रहितो^{१०} होउ^{१०} पठि^{१०}
 एक करटक^{१०} नामि,^{१०} बीजो दमनक एहि^{१०} नामि^{१०} शीयाल प्रधानना^{१०} पूव^{१०}
 अनि^{१०} प्रधानपटथी^{१०} छडान्या^{१०} सवाति^{१०} हीडता^{१०} ध्या,^{१०} परम्पोरि^{१०}
 मत्र करता होया^{१०} ते बेहना^{१०} दमनक कहतो^{१०} हवोउं,^{१०} अहो
 करटरु, ए आपणु^{१०} स्वामी^{१०} तृपाकात थको पिंगलक सैह^{१०} जमुनापटनेइ^{१०}
 विपइं^{१०} आधीनइ सेनानो^{१०} व्यूह रचीनइ^{१०} मननि^{१०} व्यपिइ^{१०} दुश्चित^{१०}
 थको रहो ति^{१०} सू^{१०} करटक तवार^{१०} पठी कहितु,^{१०} [8 A]
 अहो दमनक,^{१०} ईणइ^{१०} मिथ्या [व्या] पारि^{१०} शु करीजि^{१०} पूरइं^{१०}
 बोलिउ^{१०} उइ,^{१०}

अव्यापारेषु व्यापारं यो नर कर्तुमिच्छति ।

स एव निधनं याति कीलोत्पाटीय वानरः ॥ ३६ ॥

दमनक^{१३} कहेतो^{१४} हौउ.^{१५} ए कथा कम?^{१६} करटक^{१७} कहेतो^{१८}
हुउ,^{१९}

[१. खीलो खेंचनार वानर]

एक^१ नगरनि^२ समीपिइ^३ वाणीयानड^४ पूत्रि^५ वनमाहि^६ देवनो^७
प्रासाद^८ कंरावावु^९ मंडाव्यो.^{१०} तिहा जि^{११} सूत्राधारि^{१२} आदि करी
अनिराई^{१३} काम^{१४} करि^{१५} ति^{१६} मधाननि^{१७} समिटं^{१८} भोजननि^{१९} अर्थि^{२०}
नगर मध्य^{२१} आविइं.^{२२} ति^{२३} वनमाहि^{२४} कटाचि^{२५} भमतुं^{२६} वानरजुंथ^{२७}
आवतु^{२८} हौउं.^{२९} प्रासाद^{३०} समीपे^{३१} आत्र्या^{३२} तिहा^{३३} [४ B] सूत्रधारि^{३४}
अंजन^{३५} वृक्षनो स्तंभ अर्द्ध विदारो^{३६} ति^{३७} माहि पैरनो^{३८} पीलो घाली
मुंको.^{३९} तेहा^{४०} केतलाएक वानर वृक्ष उपरि,^{४१} केतलाएक प्रसाद^{४२}
उपरि^{४३} जथेष्ट^{४४} कीटा करता हौया.^{४५} तेहा^{४६} वानरमाथु^{४७} एक वानर^{४८}
चपलपणाथी^{४९} अर्द्ध विदारा^{५०} स्तंभ उपरि^{५१} विसीनिइं^{५२} ति^{५३} काष्ट-
बंधननुं^{५४} दोर छोडीनिइं^{५५} एहो^{५६} चोलतो हौउं,^{५७} अहो वानरो,^{५८} ईहा
काष्टमाहिइं^{५९} कोण्हि^{६०} पीळुं^{६१} बदसारो^{६२} छिइं,^{६३} एहुं^{६४} चोलतो हौउं^{६५}
[व्युहो]^{६६} हाथि^{६७} करी पीलो काढतो हुउं.^{६८} तयार^{६९} पच्छी^{७०} ति^{७१}
पीलो नीकलता^{७२} ते^{७३} वानरनो वृषण फाळ्या लाकडामाहि^{७४} आत्र्या
अनइं^{७५} चपाणो,^{७६} वृषण चंपाणा, पच्छी वानर^{७७} मुंडं.^{७८}

ते भणी^१ कहूं^२ छूं^३ जे^४ अव्यापारिपू^५ व्यापार न करवु,^६ अनइ
आपण^७ पाता^८ आहार मात्र उगरो^९ छिइं^{१०} तो^{११} इंणि^{१२} व्यापारि^{१३}
मु^{१४} प्रयोजन ।

तयार^१ पठी दमनक कहि^२ छइं,^३ अहो करटक, तूं^४ तुं^५ केवल
आहारार्थी^६ छंडं;^७ जे^८ एहुं^९ कहि^{१०} छि^{११} ते युक्त नही^{१२} बोल्यूं^{१३} छइं,^{१४}

सुहृदामुपकारकारणाद् द्विपतां चाप्यपकाङ्कारणात् ।

नृपसंश्रय ईप्यते बुधैर्जठरं को न विभर्ति केवलम् ॥ ३७ ॥

मित्रनइ^१ उपकार करवानइ^२ अनइ^३ शत्रुनइ^४ वैर पोपवानइ^५
राजानो^६ आश्रय करवु;^७ पंडिते^८ अन्यथा आपणू^९ उदर^{१०} तु सहइ^{११}
भरइ^{१२} वली,^{१३}

यस्मिञ्जीवति जीयन्ति बहवः सोऽत्र जीवति ।

वयासि किं न कुर्वन्ति चञ्च्वा स्वोदरपूरणम् ॥ ३८ ॥

जे^{१०} जीयतइ^{११} घणा जीयइ^{१२} ते पुरुष घणू^{१३} जीवु;^{१४} बीजी परि^{१५}
चाचीइ^{१६} करी आपणा^{१७} उदर भरि^{१८} एहा पक्षी^{१९} ते^{२०} घणाइ^{२१} छइ^{२२}
वली,

यज्जीव्यते क्षणमपि प्रथितं मनुष्यै-

र्विज्ञानशौर्यविभवार्थगुणै समेतम् ।

तत्तेषु जीवितफलं प्रवदन्ति तज्ज्ञा.

काकोऽपि जीयति चिरं च बलिं च भुङ्क्ते ॥ ३९ ॥

जे^१ पुरुषे^२ क्षण मात्र थोइ^३ जीयइ^४, जीवि^५ पण रूडु^६
जीवइ^७, मानि^८ करी^९ प्रसिद्ध, शौर्य^{१०} करी [१-A] प्रसिद्ध अथवा
घणी संपत्ति^{११} करी अनि^{१२} गुणि^{१३} करी प्रसिद्ध जीवि^{१४} ति^{१५} जीवू^{१६}
मनुं; बीजी परि^{१७} काग घणुंइ^{१८} जीयइ^{१९} अनि^{२०} जन्म^{२१} सघलु^{२२} वाश^{२३}
पाइ^{२४}.

सुपूरा म्यात्कुनद्रिका सुपूरो मूपकाञ्जलि. ।

सुसंतुष्टः वापुरुष स्वल्पकेनापि तुष्यति ॥ ४० ॥

नान्ही^१ नदी थोडि^२ पूगइ^३ अनि^४ उदरनी^५ पसली^६ थोडि^७
पूगइ^८ अनि^९ [तिम हीन] पूरुष^{१०} थोडि^{११} संतोषाई^{१२} वली,

कि तेन जातु जातेन मातुर्यौवनहारिणा ।

आरोहति न य स्मस्य वंशस्याग्रे ध्वजो यथा ॥ ४१ ॥

जिम धजा वासना^{००} अग्रनिड^{०१} न्यपि^{०२} [वि]सि^{०३} तिम जे^{०४}
पूरूप^{०५} आपणा^{०६} वंश्यमाहि^{०७} अग्रधुरि न होइ^{०८} ते पूरूपनो^{०९} जन्म
केवल^{१०} मातानु^{११} यौवन हरवानि^{१२} अर्या^{१३} ।

जातस्य^{१४} नदीतीरे तस्यापि तृणस्य जन्मसाफल्यम् ।

प्रसल्लिमज्जनकुलजनहस्तालम्बनं भवति ॥ ४२ ॥

जे तृण नदीनड^१ काठि^२ ऊगडं^३ तेनु^४ जन्म^५ सफल जिणि^{००}
बुडतू^{०१} मुनुप्य^{०२} आकळ^{०३} थकु हाथि झूनीनड^{०४} रहिड^{०५} ।

परिवर्तिनि ससारे मृत को वा न जायते ।

जातस्तु गण्यते सोऽत्र य स्फुरत्यन्त्रयाधिकम् ॥ ४३ ॥

ससार प्रवर्तति मूउ^{०१} थकु^{०२} कोण^{०३} नथी उपजतू^{०४},^{०५} सह
उपजड^{०६} छड^{०७},^{०८} पण जन्म तेहेउ^{०९} गणीड^{१०} जो वशमाहि^{११} अधिक जाणीइ^{१२} ।

मृत्तमितोन्नतसचारा जनसत्तापहारिण ।

जायन्ते विरला लोके जलदा इव सज्जना ॥ ४४ ॥

निश्चल बुद्धिनि^१ अनि^२ मोटी चालि^{०३} अनि^{०४} मुनुपना^{०५} सत्तापनि^{०६}
फिडि^{०७} एहा मेघनी परि^{०८} पुरूप्य^{०९} थोडा ज होई ते सत्पुरुष्य^{१०} ।

अप्रकटीकृतशक्ति शक्तोऽपि जनस्तिरस्क्रिया लभते ।

नियसन्नन्तर्दारुणि लङ्घ्यो बहिर्न तु ज्वलित ॥ ४५ ॥

समर्थ हुइ^१ ते^२ पूरूप^३ अनड^४ आपणी शक्ति प्रगट^{०५} न करि^{०६}
ते^{०७} पूरूप^{०८} तिरम्कारनि^{०९} पामिट^{१०} जिम काष्टमाहिनु^{११} वैश्वानर प्रगट^{१२}
पापि^{१३} ले^{१४} [9 B] कि उलडीट^{१५} छ^{१६} ।

करटक कहितु^{१५} हुड,^{१५} आपणइ^{१५} हवटा प्रधान^{१५} नहीं^{१५} तो
एणे^{१५} व्यापारि^{१५} सु^{१५} प्रयोजन^{१५} बोल्यु^{१५} छिइ,^{१५}

अष्टो य प्रधानोऽपि व्रते राज्ञ पुर कुषी ।

न केवलमसमान लभते च विड्वनम् ॥ ४६ ॥

प्रधान^{१५} थकु^{१५} जे पुरुष^{१५} राजा आगेरो^{१५} अणपूछ^{१५} थकु^{१५} जे
कुबुध^{१५} बोलइ^{१५} ते अपमान^{१५} पामइ^{१५} अनि^{१५} घणी विडवना पामि^{१५}
वली,^{१५}

वचस्तत्र प्रयोस्तव्य यत्रोक्त लभते फलम् ।

स्थायीभवति चात्यन्त राग शुक्लपटे यथा ॥ ४७ ॥

पूरूपे^{१५} वचन त्याग^{१५} बोलवू^{१५} जहा^{१५} [बोल्यु]^{१५} लागिइ^{१५}
अनिइ^{१५} फल पामिइ^{१५} अनिइ^{१५} स्थिर^{१५} होइ जम^{१५} धुलि^{१५} वस्त्रे^{१५} रग
स्थिर होइ^{१५}

दमनक कहितो^{१५} हौड,^{१५} भाइ^{१५} करटक,^{१५} एहू म बोलिश

अप्रधान प्रधान स्याद्यदि सेनेत पार्थिवम् ।

प्रधानोऽप्यप्रधान स्याद्यदि सेनाविजित ॥ ४८ ॥

जे^{१५} पूरूप^{१५} प्रधान^{१५} नोहि^{१५} अनि^{१५} राजानी शिवा^{१५} करि^{१५}
ति^{१५} प्रधान^{१५} हिइ^{१५} अनि^{१५} प्रधान^{१५} थको राजानी शैवा^{१५} न करि^{१५}
तिहू^{१५} [प्रधां] नपणू^{१५} जाड वली बोल्यु^{१५} छिइ,^{१५}

आसन्नमेव नृपतिर्भनते मनुष्य

विद्याविहीनमकुलीनमसगत वा ।

प्रायेण भूमिपतय प्रमत्ता लताश्च

वृत्पार्थतो भवति तत्परिवेष्टयन्ति ॥ ४९ ॥

जे^{१५} पूरूप^{१५} विद्याहीनइ^{१५} थकु,^{१५} अकुलीन थकु,^{१५} पुरुष^{१५} थकि^{१५}

जु^{१०} राजा समीप^१ रहि^२ तु^३ राजा तेहनइ^४ घणूं भजइ^५ अनइ^६ राजानुं,^७
खीनु,^८ वेलिनु^९ एह ज स्वभाव जे पासि^{१०} रहि^{११} तेहि^{१२} वीटि^{१३}

कोपप्रसादवस्तूनि ये विचिन्वन्ति सेवका ।

आरोहन्ति शनैस्त च धुन्वन्तमपि पार्थिवम् ॥ ५० ॥

जे शेरक^{१४} राजाना कोपनिइ^{१५} सहि^{१६} अनि^{१७} प्रमाद कीधु^{१८} हु^{१९}
तेहनइ^{२०} वहि^{२१} ने पुरुष^{२२} राजाना अणगमताइ^{२३} थकु^{२४} मोटा थाइ^{२५}

प्रियाव्रता महेच्छाना शिल्पप्रियमशालिनाम् ।

सेवावृत्तिप्रदा चेत् नान्धय पार्थिव विना ॥ ५१ ॥

ये^{२६} पुरुष^{२७} प्रियाव्रत होइ^{२८} अनइ^{२९} जे^{३०} मोटी आशाना^{३१} धणी,
[10 A] जे^{३२} फारीगरी जाणि,^{३३} जे^{३४} पराक्रमी^{३५} हुइ,^{३६} जे^{३७} सेवा^{३८}
करी जाणि^{३९} तेहनइ^{४०} राजा विना अनिरो^{४१} आश्रिय^{४२} नही^{४३}

ये जात्यादिमहोत्साहान्दरेन्द्रान्नोपयान्ति च ।

तेषामामरण मिक्षा प्रायश्चित्त विनिर्मितम् ॥ ५२ ॥

जे जाति आदि फरी घणा गुणव्रत हुइ,^{४४} अनइ^{४५} उद्यमी हुइ^{४६}
एहा जि^{४७} राजा कहि^{४८} न जाइ^{४९} तिहना^{५०} पापनु प्रायश्चित्त मिक्षा
जाणवी^{५१}

ये च प्राहुर्दुरात्मानो दुराराध्या हि भूभुज ।

प्रमादालम्बजाडयानि रयापितानि निजानि तै ॥ ५३ ॥

जि^{५२} दुरात्मा पुरुष इम रहि^{५३} जे^{५४} राजा दुराराध्य ते पुरुष^{५५}
आपणपानू^{५६} असायधानपणू^{५७} अनि^{५८} आलम्ब अनि^{५९} मृषापणू^{६०}
प्रगट^{६१} करि^{६२}

सपान्त्र्याद्यान्नाजान्सिद्धान्त्यो रायैर्वैसीदृतान् ।

रात्रेति क्रियती मात्रा धीनतामप्रमादिनाम् ॥ ५४ ॥

जे^{११} उदमी^{११} अनिइ^{११} बुध्यमंत^{११} ति^{११} सर्पनि,^{११} व्याघ्रनि,^{११}
हाथीनइ,^{११} सिइनइ^{११} दृष्टिमात्रि^{११} वसि^{११} करिइ^{११} छइ^{११} तो राजा आ
माहि ?^{११}

राजानभेव संसृत्य विद्वान्याति परोक्षतिम् ।

विना मलयमन्यत्र चन्दनं न विवर्द्धते ॥ ५५ ॥

विद्वांस राजानि^{११} ज^{११} आश्रयीनि^{११} मोटिमपणानइ^{११} पामि^{११}
बीजी परि^{११} नही;^{११} ति^{११} दृष्टांत^{११} मलयाचल पर्वत^{११} विना चंदन^{११}
वृद्धि न पांमई.

धवलान्यातपत्राणि वाजिनश्च मनोरमाः ।

सदा मत्ताश्च मातंगाः प्रसन्ने सति भूपतौ ॥ ५६ ॥

जितातपत्रच्छत्र^{११} अनि^{११} रूप^{११} [उत्तम]^{११} घोडा अनि^{११} [मत्त]^{११}
हस्ती, एतल^{११} बांन^{११} धारितो^{११} हुइ^{११} जु^{११} राजा^{११} तूसिइ.^{११}

करटक कहि^{११} छइ,^{११} अहो दमनक, तूं शूं करवा हीडइ^{११}
छइ^{११}? दमनक कहि^{११} छइ,^{११} ए पिंगलक सिह^{११} आपणुं^{११} स्नामी
ए^{११} बीहतु^{११} छइ^{११} अनइ एहनो^{११} परिवार पण बीहनुं^{११} छइ,^{११} ते भणी
पिंगलक पूछी, भयनुं^{११} कारण जाणीनिइ^{११} सिंधिविग्रह आदि करी
अनिरा^{११} जे^{११} गुण तिणे^{११} करी सिहनुं^{११} भय फेडीशिइं.^{११} करटक
कहितो^{११} हउं^{११}, अहो^{११} तु^{११} किम जाणीइं^{११} ए पिंगलक भयमीत
[छइ]^{११}? [10-B] दमनक कहितु हउं,^{११} बुद्धयवंतनइ^{११} काइ^{११}
अणजाणूं^{११} नथी. बोल्युं छइं,^{११}

उदीरितोऽर्थः पशुनापि गृह्यते,

हयाश्च नागाश्च वहन्युदीरिताः ।

अनुव्रतमप्यूडति पण्डितो जनः

परेक्षितज्ञानफला हि बुद्धयः ॥ ५७ ॥

कहु^{३०} अर्थ^{३८} पशु^{३९} जाणि,^{४०} घोडा^{४१} [हाथी^{४२}] पुठी^{४३} प्रेराथा^{४४}
वहइ^{४५}, अनि^{४६} अणकहु^{४७} पंडित जाणितं;^{४८} ते भणी बुद्धइ^{४९} पीअरो^{५०}
चित्तनि^{५१} जाणइं.^{५२}

आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषणेन च ।

नेत्रवक्त्रविकारैश्च^{५३} गृहीतान्तर्गतं^{५४} मन ॥ ५८ ॥

आकारि^{५५} करी,^{५६} गति^{५७} करी, चालि^{५८} करी, चेष्टाइ^{५९} करी,
बोली^{६०} करी, आपि^{६१} देपी,^{६२} मुप^{६३} देपी,^{६४} एतला^{६५} देपीनि^{६६} मनुप्यिनु^{६७}
चित्त जाणीइं.^{६८}

ते भणी ए^{६९} सिंहनि^{७०} भयव्याकुल थकुड^{७१} निर्भय करीनि^{७२}
माहरी^{७३} बुद्धिनि^{७४} प्रभाइ^{७५} वश करीनि^{७६} माहरी^{७७} प्रधानरट पामीश^{७८}
कगटक कहितो^{७९} होउ,^{८०} दमनक, तुं^{८१} शिवाधर्म^{८२} न जाणि,^{८३} किम ए
सिंहनि^{८४} वशि^{८५} करीश^{८६}? दमनक कहितु^{८७} हूंउ,^{८८} [किम हुं]^{८९}
सेवा न जाणु^{९०}? मि^{९१} वापनि^{९२} बोली^{९३} बेठा^{९४} नाहानाहा^{९५} थका पीता
कखे नीतिशास्त्र साधु^{९६} भणता^{९७} साभलु^{९८} छट^{९९} तेह भणी सेवाधर्मनु^{१००}
सार ति^{१०१} मि^{१०२} हैटइ^{१०३} रापू^{१०४} छट^{१०५} साभलीड^{१०६} छट,^{१०७}

सुवर्णपुष्पिता पृथ्वी विचिन्वन्ति नरास्त्रय ।

शूरश्च कृतमित्रश्च यश्च जानाति सेमितुम् ॥ ५९ ॥

सोनानड^{१०८} फूलि^{१०९} फूली पृथ्वीनि^{११०} ते^{१११} पूरूप^{११२} भोगवड^{११३} जे^{११४} शूर
होउ,^{११५} विद्यावंत^{११६} हुड^{११७} अनइ सेवा करी^{११८} जाणइ.^{११९} ते सेवा जिम^{१२०}
कीजइ^{१२१} त्वम^{१२२} साभलि^{१२३},

प्रिया हिताश्च ये राजा, ग्राह्यवाक्या त्रिशेपतः ।

आश्रयेत् पार्थिवं विद्वांस, तद्वारेणैव नान्यथा ॥ ६० ॥

जे^{१२४} राजाना प्रिय हुड^{१२५} अनिट^{१२६} हित हुड,^{१२७} राजानी^{१२८} वात

सामलता^{११} हुइ^{१०}, एनलानी^{१२} शेवा^{१३} करवी जि^{१४} राजानी^{१५} सेवा^{१६}
करवा हीडि.^{१७}

यो न वेत्ति गुणान्यस्य^{१८} न तं सेवेत पण्डितः ।

न हि तस्मात्फलं किञ्चित् सुकृष्टादूपादिव ॥ ६१ ॥

जि^{१९} राजा सेवकना गुणनि^{२०} न जाणिइ^{२१} [II-A] पंडिते [ते]^{२२}
राजा न शेववो;^{२३} ते शेव्या^{२४} पछी फल न हुइ^{२५} यम^{२६} ऊसनी^{२७} भोइ^{२८}
घणूइ^{२९} प्येडीइ^{३०} पुण^{३१} कांइइ^{३२} न ऊगिइ.^{३३}

अपि स्थाणुवदासीनः शुष्य^{३४} न्परिगतः क्षुधा ।

न त्वेवानात्मसंपन्नाद् वृत्तिमीहेत पण्डितः ॥ ६२ ॥

जे^{३५} पुरुष सेवा करतो पीलानी^{३६} परि^{३७} उंभु रहेइ^{३८} अनइ^{३९}
क्षुधांइ^{४०} व्यापो^{४१} होइ^{४२} पण^{४३} आपणपानि^{४४} दुंप्प^{४५} न आणिइ^{४६} ते
पुरुष^{४७} राजानी वृत्ति^{४८} भोगविइं.^{४९}

सेवकः स्वामिनं द्वेष्टि कृण्वं परुषाक्षरम् ।

आत्मानं किं न स द्वेष्टि सेव्यासेव्यं न वेत्ति यः ॥ ६३ ॥

जे^{५०} शेवक^{५१} स्वामीनि^{५२} कपण^{५३} देपीनिइं^{५४} श्वामीनि^{५५} कठिण
वचनि^{५६} करी द्वेष करइ^{५७} ते पुरुष आपणपानि^{५८} ज क्वा^{५९} द्वेष न
करि?^{६०} जे मणी एह्हा श्वामीनि^{६१} सेविइं^{६२} ते सेवा न जाणइ.

यमाश्रित्य न विश्रामं क्षुधार्ता यान्ति सेवकाः ।

सोऽर्कवन्तुपतिस्त्याज्यः सदापुष्पफलेऽपि सन् ॥ ६४ ॥

जे^{६३} राजानि^{६४} आश्रईनि^{६५} सेवक भूपा^{६६} जाई^{६७} ते राजा फल्य^{६८}
फल्य आगकी^{६९} परि^{७०} छाडइ.^{७१}

राजमातरि देव्यां च कुमारै मुख्यमन्त्रिणि ।

पुरोहिते प्रतीहारे मन्त्रा वर्नेन राजवन् ॥ ६५ ॥

राजानी राणीनड,^{११} राजानी^{१२} सानिड,^{१३} कूअरिनिड,^{१४} वडा प्रधान-
निड,^{१५} पुरोहीतनि,^{१६} द्वारपालनिड,^{१७} एतलानि^{१८} राजानी परि^{१९} सेववूं.^{२०}

जीवेति प्रवृत्तप्रोक्त, कृत्यं कृत्यविचक्षणः ।

करोति निर्विकल्पं यः स भवेद्राजवल्लभः ॥ ६६ ॥

जे^१ सेवक^२ राजानु^३ बोलाव्यु^४ जी कहद^५ अनि^६ काज^७ दीधू^८
निरुपट^९ करि^{१०} ते राजानि^{११} वल्लभ हुइ^{१२}.

प्रमुप्रमादजं वित्तं सुपात्रे यो नियोजयेत् ।

वस्त्राद्यं विदधात्यङ्गे स भवेद्राजवल्लभः ॥ ६७ ॥

राजाट^१ आप्यो^२ द्रव्य सुपात्रनि^३ आपिड^४ अनि^५ राजाड^६ वल्ल
आप्या^७ हुट^८ ते डीलि^९ पिहिरिट,^{१०} ते राजानड^{११} वल्लभ हुइ.^{१२}

प्रोक्त प्रत्युत्तरं नाह विरुद्धं प्रमुणा च य ।

न समीपे हस्त्युच्चैः स [A-B] भवेद्राजवल्लभः ॥ ६८ ॥

जे^१ शेवक^२ पूछ्या^३ थकु विरुध न बोलि,^४ राजा पासि^५
मोटि^६ हसे^७ नही,^८ ते राजानि^९ वल्लभ हुइ.^{१०}

अन पुरचैर सार्धं यो न मैत्री^१ समाचरेत् ।

न कलत्रैरेन्द्रेन्द्रेण स भवेद्राजवल्लभः ॥ ६९ ॥

जे^१ अंत पुरना रहणारशूं^२ जे^३ प्रीति न करड^४ अनि^५ राजानी^६
खीसु^७ मैत्री न करि^८ ति^९ राजानि^{१०} वल्लभ हुइ.^{११}

समतोऽहं विभोर्नित्यमिति मत्वा व्यतिक्रमेत् ।

कृन्त्रेण्यपि न मर्यादा स भवेद्राजवल्लभः ॥ ७० ॥

जे^१ पुरूप गाढट^२ दोहिलि^३ पडि^४ पण^५ मज्जादा^६ न छाडिइ,^७
हू^८ राजानट^९ मान्य^{१०} छु गडूं^{११} जाणितौ^{१२} राजानि^{१३} वल्लभ हुइ.^{१४}

द्वेपिद्वेपपरो नित्यमिष्टानामिष्टकर्मकृत् ।

यो नरो नरनाथस्य स भवेद्राजवल्लभ ॥ ७१ ॥

जे^{१०} पूरूप^{११} राजाना शत्रू^{१२} वड^{१३} रग^{१४} अनिड^{१५} मित्रसु^{१६}
मैत्री करइ^{१७} ते राजवल्लभ हुइ^{१८} ।

न दुर्यान् नरनाथस्य योऽरिभि सह सगतिम् ।

न निन्दा न विवाद च म भवेद्राजवल्लभ ॥ ७२ ॥

ठातुरना सत्रु^{१९} जि^{२०} सगति न करि^{२१} जे^{२२} केहेनी^{२३} न्यदा^{२४} न
करि^{२५} अनि^{२६} विवाद न करि^{२७} ते राजनि^{२८} वल्लभ हुइ^{२९} ।

यो रणं शरणं यद्वन् मन्यते भयवर्जित ।

प्रनास स्वपुरासास म भवेद्राजवल्लभ ॥ ७३ ॥

जे^{३०} संग्रामनि^{३१} ठामि^{३२} आवि^{३३} शरणे^{३४} आत्र्यानी^{३५} परि मानि^{३६},
अनि^{३७} परदेश^{३८} आपणा नगरनी परि^{३९} चित्तमाहि^{४०} मानि^{४१}, ते राजनि^{४२}
वल्लभ हुइ^{४३} ।

युद्धफलेऽग्रगामी म्यात्सदा पृष्ठानुग पुरे ।

प्रमुढाराश्रितो हर्म्ये स भवेद्राजवल्लभ ॥ ७४ ॥

जे^{४४} पुरुष राजानि जुधकालि^{४५} आगिलि^{४६} थाई^{४७}, अनड^{४८} नगर-
माहि सदा पाछलिथो^{४९} चालट^{५०} [अनड राजा घर मध्ये जाइ तिवारे
राजाने द्वागि रहइ] ते राजानद^{५१} वल्लभ हुइ^{५२} ।

धूत यो यमदूताम हाहा हाहाहलोपमाम् ।

पश्येत् स स्त्री यथा शस्त्री म भवेद्राजवल्लभ ॥ ७५ ॥

जे^{५३} जु रमगानि^{५४} कीहि^{५५} जिम जिमना^{५६} दूत शक्ती^{५७} कीहिइ^{५८}
अनिइ^{५९} स्त्रीयी ज^{६०} बी^{६१} जम^{६२} शस्त्रधर्या कीहि^{६३} ते राजवल्लभ
[12-A] [हुइ]^{६४} ।

नृपस्य भावं जानीयात् यस्य या प्रकृतिर्भवेत् ।

धर्मे वाप्यथवा पापे वर्तितव्यं स्वमिच्छता ॥ ७६ ॥

जे^१ राजानु^२ भाव जाणइ^३ अनइ^४ जेइ^५ प्रकृति^६ स्वभाव हुइ^७
ते जाणी^८ धर्मे^९ तथा अधर्मे^{१०} धननि^{११} इछइ तेणे^{१२} प्रवर्त्तवूं^{१३}

करटक कहि^{१४} छिइ^{१५} अहो दमनक तूं^{१६} प्रथम सैहं^{१७} कन्हइ^{१८}
जैदनिइ^{१९} शु^{२०} बोलि^{२१} ति^{२२} कहिइं^{२३} दमनक कहितु^{२४} हूंउ^{२५}

उत्तरादुत्तरं वाक्यं वदतां संप्रजायते ।

सुवृष्टिगुणसंपन्नाद्वीजाद्वीजमिवापरम् ॥ ७७ ॥

बोलतां उत्तर उपेरी^{२६} उत्तर उपजिइ^{२७} जम^{२८} रूडी वृष्टि^{२९} करी
नीपनु^{३०} जे^{३१} बीज तेथी^{३२} बीज^{३३} उपजिइं^{३४}

करटक बोल्यो^{३५}

अपायसंदर्शनजां विपत्तिमुपायसंदर्शनजा च सिद्धिम् ।

मेधाविनो नीतिगुणप्रयुक्ता पुरः स्फुरन्तीमिव वर्णयन्ति ॥ ७८ ॥

बुद्धिमंति^{३६} ये पुरुष^{३७} हानिथी^{३८} उपजइ^{३९} जे आपदा तेन्हइ^{४०}
देपइ^{४१} अनिइं^{४२} उपाय थकी^{४३} उपजिइ^{४४} सिद्धि^{४५} तिन्हैइं^{४६} देपइं^{४७} ति^{४८}
न्यायना^{४९} गुणथी दृष्टि^{५०} उदय अनइं^{५१} न्यास^{५२} देपइं^{५३} वली,

एकेपा वाचि शुक्वदन्येषां हृदि मूकवत् ।

हृदि वाचि तथान्येषा वल्गु वल्गन्ति सूक्तयः ॥ ७९ ॥

कितलानि^{५४} वाणी^{५५} पोपटना^{५६} सरणी^{५७} अनिइं^{५८} हैइं^{५९} मुंगानी^{६०}
परि^{६१} अनिइं^{६२} केनलाएकनइं^{६३} हईं^{६४} मुपे रूइ^{६५} य^{६६} होइं^{६७}

दमनक बोल्यो^{६८} ऐहूं^{६९} कहि^{७०} छिइं^{७१} पण राजान दुराराध्य
होइं^{७२} कहै^{७३}

भोगिनः कञ्चुकाविष्टाः कुटिलाः कृञ्चेष्टिताः ।

सुदुष्टा मन्त्रसाध्याश्च राजानः पन्नगा इव ॥ ८० ॥

जिमं^० संपर्प^१ काचली^२ वीर्यो^३ होइ^४ अनटं^५ कुटिलं^६ होइ^७
अनइ^८ कूरं^९ होइ^{१०} अनि^{११} दुष्ट अनिइं^{१२} मन्त्रसाध्यं, ऐहा^{१३} ० राजा पण हुइं^{१४} ।

स्वल्पमेप्यपकुर्वन्ति येऽप्यनिष्टे^१ महीपते ।

ते बहूनाविव दहन्ति पतंगाः पापचेतसः ॥ ८१ ॥

जे^१ राजानइं^२ थोइंइइं^३ वरुडं^४ चीनवटं^५ अनटं^६ करिं^७ ते दाहनइं^८
पामि,^९ पतंगीया जेम^{१०} पामि^{११} वैश्वानरमाहि^{१२} तिम पामइं^{१३} ।

दुरारोहं पदं राजा नीत्वा सवेत्र संस्कृतम् ।

स्वल्पेनाप्यपकारेण [12-B] ब्राह्मणमिव दुष्यति ॥ ८२ ॥

राजानो पदं^१ दुराराध्यं^२ होइ,^३ सघलिं^४ न्याइं^५ करी चालइं^६
अनइं^७ थोइइं^८ पाइइं^९ कीधइं^{१०} ब्राह्मणपणानी परिं^{११} जाइं, हाथिबी
जाइं ।

दुराराध्याः श्रियो राजा दुरापा दुष्परिमहाः ।

तिष्ठन्त्यापं द्वाधारे चिरमात्मनि संस्थिताः ॥ ८३ ॥

राजाने^१ ते^२ स्त्री दुराराध्य हुइं,^३ दु खि^४ कन्हलि^५ रहिवाइं,^६
दु ख^७ पामीये,^८ ऊठकनी^९ परिं^{१०} ठामि^{११} रापता^{१२} दोहिली^{१३} हुइं^{१४} ।

दमनरु बोल्यो, ए कैहुं^१ ते सत्य; पण,

यस्य यस्य हि यो भावस्तस्य तस्य हि तं नरः ।

अनुप्रविश्य मेधावी क्षिप्रमात्मवशं नयेत् ॥ ८४ ॥

मनुष्यि^१ राय्यमाहि^२ ज्येद्धो^३ जेहउं^४ भाव जेहवुं^५ हुइं^६ तेह^७
तेहुं^८ हितं^९ माहि पइसीनिइं^{१०} करवू,^{११} अनिइं^{१२} आपणइं^{१३} वशि वेगुं^{१४}
कीजइं^{१५} ।

भर्तुश्चित्तानुगतित्व मुवृत्त चानुजीविनाम् ।

राक्षसाश्चापि गृह्यते निय उदानुवर्तिभि ॥ ८५ ॥

राजानीं चित्तवृत्ति करवी, अनड राजाना सेयकनी अनुवृत्ति
करवी, नित्ये ये छदानुवृत्ति होट ति स्थितिनिड पामट वली,

सरुपि नृपे स्तुतिरचन तदमिमते प्रेम तद्विपि द्वेष

तद्दानम्य च यसा अम त्रन त्र वर्णाकरणम् ॥ ८६ ॥

जिह्वारि राजा क्रोरो हुट तिहारि स्तुतिरचन बोलइ
अनि राजा मानि मनि ते मानड अनिड जे ऊपरि द्विष करिड
ते उपरे द्विष करइ अनिड राजाना दाननी स्तुति करिड,
एतला प्रधानट राजा वसि करवाना उपाय उड

करटक कहितु हउ अहो जो तइ एह वधु तो
तून्हिइ सिंह कन्हिड जाता कल्याण हजो अनइ बाळ्यो
पदारथ हग्यो पछिड दमनक करटकनि नमस्कार करीइ सिंह
कन्हि चाल्यो पिंगलक सिंह दमनक जाततो दपीनड द्वारि रहीनिइ
गोत्रतो हउ अहो द्वारपाल दमनक माहरु परम जुनो मित्रनु
पूत्र छइ ते आवि छड ते आववा घेय्यो तोहइ ईहा
वीना माडली करी रहड तवार पछी दमनक त्या 13-A हो
आरी पिंगलकनि नमस्कार करी जापड आसनि बिटु पिंगलक
तिहा दमनकनी पूठि ऊपरि था पडीनड तेहिइ नामिइ बोला-
वीनि आपणपइ मोलतु हउ अहो कल्याण छइ तू
घणि दीवसिइ दीठो उड दमनक कहितु हवउ काड
अमनि राउल वरणनो षष प्रीयोजन नथी अनि राजानइ उत्तम
मध्यम हीन एहनु प्रयोजन हुइ ते भणी थोड अनसर व्योग्य
बोलू बालू छिद

दन्तम्य निष्क्रोपणकेन राजन्

कर्णस्य कण्डूयनकेन वापि ।

तृणेन कार्यं भवतीश्वराणा

किमङ्ग वाग्वस्तवता नरेण ॥ ८७ ॥

दित^१ पोतरवा,^२ कान^३ पजूआलवानि^४ राजानि^५ तृणि^६ पण
काज^७ हुंइ^८ पठं^९ ज्येन्हइ श्यरीर^{१०} वाणी^{११} हाथ पग,^{१२} एतरा
जेहनइ^{१३} हुइ^{१४} तेणि^{१५} राजानि^{१६} घणूं^{१७} प्रयोजन हुइं^{१८} ।

अनिइ^{१९} अहो^{२०} तक्षारा^{२१} वैटशिना^{२२} शेयक^{२३} छूं^{२४} आपदाइ^{२५}
छता^{२६} राउलाष्ट्रगागी^{२७} छूं^{२८}, जु^{२९} अहो^{३०} स्वामीनुं^{३१} कार्य^{३२} नथी
पांमता^{३३} तोहि^{३४} वोलयुं^{३५} छइ^{३६} ।

स्थानेष्वेव नियोज्यन्ते भृत्याश्चाभरणानि च ।

न हि चूडामणिः पादे प्रभावादिति^३ वध्यते ॥ ८८ ॥

[13-B] शेयक^१ अनिटं^२ आभगण आपणि^३ आपणि^४ ठामि^५ ज^६
रापना. जिहेई^७ आपणो प्रभाव घणो हुंइ^८ तुहि^९ माथानो^{१०} मणिइं^{११}
कोइ पगे^{१२} न बाधट. अनि,^{१३}

अनभिजो गुणाना यो न भृत्यैर्गुणम्यते ।

धनाढ्योऽपि कुलीनोऽपि क्रमायातोऽपि भूषति. ॥ ८९ ॥

धन्याह्व हुइं^१ कुलीन हुइं^२ कुयनि^३ चालुं^४ आवुं^५ हुइं^६, एहुइं^७
जे^८ राजा शेयकना^९ गुण न जाणि^{१०} तिन्ह^{११} शेयक^{१२} न सेयइं^{१३} ।

असमे समीयमान. समैश्च परिहीयमाणसत्कारः ।

धुरि यो न युज्यमानस्त्रिभिरर्थपतिं त्यजति भृत्यः ॥ ९० ॥

जे^१ सेयक नीच संघाति^२ सम कीजिइ^३ अनि^४ मरपा हुइं^५
नि^६ समान^७ पूज्या^८ न पामट^९ अनि^{१०} धुरि न करीइ^{११}, एहि^{१२}
त्रंणिय^{१३} प्रकारि^{१४} शेयक^{१५} राजानइं^{१६} छाटइं^{१७} ।

यच्चाविवेकतया राजा भृत्यानुत्तममध्यमाधमस्थानियोजयेत् ।

ते न तत्रैव तिष्ठन्ति स भूपतेर्दोषा न तेषाम् ॥ ९१ ॥

जे^{१५} राजा शेवकनि^{३०} उत्तम मध्यम हीन स्थाननि^{३५} व्यपि^{३०}
मुक्या^{३५} थका^{३५} हीन कर्मादि^{३०} करि^{३०} ते राजानो दोष, शेवकनु^{३५} दोष^{३५}
नही.^{३५} गोल्युं छट^{३५} :

कनकभूषणसंग्रहणोचितो

यदि मणिस्त्रपुणि प्रतिबध्यते ।

न स विरौति स चापि न शोभते

भवति योजयितुर्वचनीयता ॥ ९२ ॥

जि^{३५} मणिणि^{३५} मृदण्णीनि^{३५} आभरणिङ^{३५} जटवा^{३५} जोम्य^{३५} ते
मणिनि^{३५} जो ये^{३५} तखंड^{३५} जडी^{३५} नि बाधु^{३५} तु^{३५} मणि^{३५} दूहवण^{३५}
नाणट^{३५} अनड^{३५} ओमि^{३५} नही^{३५} एण बाधनारनड^{३५} लोरु पोडि^{३५} दिट^{३५} .

जे^{३५} स्वामिन^{३५} तू^{३५} सिंह महु^{३५} कहि^{३५} छट,^{३५} घणा^{३५} दिवसि^{३५}
तू^{३५} दीसि^{३५} छिट,^{३५} तेन्हि^{३५} कारण सामरि^{३५} .

सव्यदक्षिणयोर्यत्र पित्रेपो नाम्नि हस्तयो ।

कस्तत्र क्षणमप्यार्यो विद्यमानगतिर्वसेत् ॥ ९३ ॥

जिहा डावा नी^{३५} जिमणा^{३५} हाथनु^{३५} विवेक नुहि^{३५} तिहा भलु^{३५}
अनि^{३५} जेन्हि^{३५} ठामि^{३५} हुड^{३५} ति^{३५} न रहे.^{३५}

काचो मणिर्मणि काचो येषा बुद्धिविफल्यते ।

न तेषा सनिधौ भृत्यो [14-A] नाममात्रोऽपि तिष्ठति ॥ ९४ ॥

ज्यादा^{३५} काच मणिनि^{३५} ठामि^{३५} अनड^{३५} मणि काचनि^{३५} ठामि, ते
राजानि^{३५} समीपि^{३५} शेवकनु^{३५} नामि^{३५} न रहि.^{३५}

निर्विशेषो यदा स्वामी सम भृत्येषु वर्तते ।

तत्रोद्यमसमर्थानामुत्साह परिहीयते ॥ ९५ ॥

यद्धारि' राजानद्' भला सेवक नद्' पाहुंआ' श्रेयकति' व्यगेप' न
हृद्' त्याहा' उद्यमी' सेवकनु' उद्यम जादं.' बली,

न विना पार्थिवो भृत्यैर्न भृत्याः पार्थिवं विना ।

तेषां च व्यवहारोऽयं परम्परानिवन्धनः ॥ ९६ ॥

राजा सेवक पापड' न रहि' अनि' सेवक राजा पापि' न रहि;
शेवक' अनिदं' राजानु' ए व्यवहार छिद'.

भृत्यैर्विना स्वयं राजा लोकानुग्रहकारिभिः ।

मयूखैरिव' दीप्तांशुस्तेजम्यपि न शोभते ॥ ९७ ॥

लोकनि' हित करि' एहवा' जे सेवक ते पापि' राजा न शोभि'
जिम तेजवंत जे सूर्य ति' क्यरण' पापि' न शोमे.'

अरेः सधार्यते नाभिर्नाभा आगः प्रतिष्ठिताः ।

स्वामिमेवकयोरेवं वृत्तिचक्रं प्रवर्तते ॥ ९८ ॥

आरि करी नाभिचक्र धरीये छदं' नाभ्यनि' व्यपिदं' आरा
छदं' एणी' पेरि' स्वामी' अनडं' शेवकि' करी राज्यचक्र प्रवर्तिई'.

शिरसा विधृता निम्बं तथा स्नेहेन पालिताः ।

अपि क्लेशा विगच्छन्ते निःस्नेहाः किं न सेवकाः ॥ ९९ ॥

न्यते' माथड' धाया' अनि' स्नेहे' जे तेन्' निणि' वधारा'
एहवा केय' तेन्' विराग रूपणूं' निहि' पांमदं; पछि' स्नेहरहित'
शेवक' विरागनि' तु ' पापि' ज.'

राजा तृष्टोऽपि भृत्यानामर्थमात्रं प्रयच्छति ।

तेऽपि समानमात्रेण प्राणरप्युत्कुर्वते ॥ १०० ॥

राजा तृष्टोथो' जे' द्रव्य देदं' अनडं' शेवक' राजानि' मानि'
जि' आपणा ज्युद्धनिदं' व्यपिदं' [प्राण दे].

एवं ज्ञात्वा नरेन्द्रेण भृत्याः कार्या विचक्षणाः ।

कुलीनाः^{११} शौर्यसंयुक्ताः^{१२} शक्त भक्ताः क्रमागताः ॥ १०१ ॥

[14-B] एहूं^{१३} जांणीनिं^{१४} राजाईं^{१५} चतुर कुलीनं^{१६} शूर समर्थ
भक्त पूर्वें^{१७} च्याल्या^{१८} आवि^{१९} एहवा^{२०} शेवक^{२१} करवा.

यस्य कृत्यं समावेश्य निर्विकल्पेन चेतसा ।

आस्यते सेवकः स स्यात्कलत्रमिव चापरम् ॥ १०२ ॥

जे^{२२} शेवक^{२३} राजानुं^{२४} काज^{२५} करी निश्चंत^{२६} रहि^{२७} ते शेवक,^{२८}
बीजा वैअरि^{२९} जाणवा.^{३०}

यः कृत्वा दुष्करं कर्म लज्जयाऽधोमुखस्थितः ।

नो ब्रूते सन्मुखं किञ्चित्तेन राजा सहायवान् ॥ १०३ ॥

जि^{३१} सेवक कठिण काम^{३२} करिने^{३३} अणवोल्यो वेसीनि^{३४} रहि^{३५} ते
राजानो सहाय जाणवो.^{३६}

यश्चाहूतः समभ्येति द्वारि तिष्ठति सर्वदा ।

पृष्टः सत्यं मितं ब्रूते तेन राजा सहायवान् ॥ १०४ ॥

जे^{३७} शेवक^{३८} बोल्युं^{३९} आविइं^{४०} अनिइं^{४१} सदा वारिं^{४२} बिठो^{४३} रहि^{४४}
अनिइं^{४५} पूछ्यां^{४६} पछी साचूं^{४७} बोलइं^{४८} तेणिं^{४९} शेवकिं^{५०} राजा सहायवंत.

न गर्वं कुर्वते मानेनापमाने न कुप्यति ।

स्वाकारं रक्षयेद्यस्तु स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ १०५ ॥

गर्व^{५१} न करइं^{५२} मान्य^{५३} पांम्या^{५४} पछी अनइं^{५५} अपमान पांम्यां^{५६}
पछी कोपिइं^{५७} नही; आपणूं^{५८} स्वरूप रापइं^{५९} ते सेवक राजानिइं^{६०} जोग्य.^{६१}

अनादिष्टोऽपि भूपस्य दृष्ट्वा हानिकरं च यः ।

यतते तस्य नाशाय स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ १०६ ॥

जे^{११} शेक^{१२} अण्णुं^{१३} राजानि^{१४} हाणि^{१५} फिडे^{१६} अनि^{१७} रोग
फेडवानि^{१८} यत्न करइ^{१९} ते शेक^{२०} राजानि^{२१} शेज्यानि^{२२} जोग्य^{२३} हुंइं^{२४}

न क्षुधा पीडयते यस्तु निद्रया न कदाचन ।

न च शीतातपाच्चैश्च स भृत्योऽहो महीभुजाम् ॥ १०७ ॥

जे^{२५} सेकनि^{२६} भूप्य^{२७} निद्रा शीततामड, एतला वाना^{२८} जिन्हि^{२९}
न पीडिइ^{३०} ते राजानि^{३१} ज्योग्यि^{३२}

श्रुत्वा साम्रामिर्नी वाचां भाविनीं स्वामिनं प्रति ।

येन सस्थेन नित्यं च स भृत्योऽहो महीभुजाम् ॥ १०८ ॥

जीणि^{३३} रहिति^{३४} राजानु^{३५} हुणार^{३६} सप्राम^{३७} सामलीइ^{३८} अनि^{३९} जे
स्थिर रहिइ^{४०} ते सेक^{४१} राजानि^{४२} ज्योग्यि^{४३}

सी[१५-A]मा सञ्चोचमायाति वहौ चर्म यथावृत्तम् ।

येन सस्थेन स त्याज्यो भृत्यो राज्यं समीहता ॥ १०९ ॥

जे^{४४} शेक^{४५} छता^{४६} शीम^{४७} गामनी^{४८} थोडी थाइ^{४९} अनिरा^{५०} लि^{५१}
ते रूडूं वाळिति^{५२} राजाइ^{५३} त्यजवो वली विगेप वचन बोलीइं^{५४} छिइं^{५५}

अथ शस्त्र शस्त्रं वीणा वाणी नरश्च नारी च ।

पुरुषविशेषं प्राप्ता भगवन्त्ययोग्याश्च योग्याश्च ॥ ११० ॥

घोडा^{५६} शाहाम्ब^{५७} लोहेडा^{५८} वाचा^{५९} पुरूप^{६०} सी, एतला^{६१} वाना^{६२}
पुरुष विशेषने^{६३} पामी^{६४} भलीइ^{६५} अनि^{६६} पाहयाइ^{६७} थाइ^{६८} अनि^{६९} ए
शीयाल^{७०} एहुं^{७१} जणीनिइं^{७२} मू^{७३} उपिरि^{७४} म्यामी^{७५} ति^{७६} जि^{७७} इ^{७८}
अवगणीउ^{७९} इ^{८०} मान्तु^{८१} नयी नि^{८२} युक्त नही^{८३} ये^{८४} भणी,

विष्णु शूद्ररूपेण मृगरूपेण वा मुनि ।

पशुमुखा टागरूपेण पूज्यते किं न साधुभि ॥ १११ ॥

विष्णु सुअरनि^{११} रूपि,^{११} रूपि^{११} मृगनेइ^{१०} रूपि,^{१६} स्वामि
कात्तकय^{११} बोकडानइ^{१३} रूपि,^१ एतला^१ नीच रूप माटि^१ शू^१ नथी
पूजाता,^{११} सघलाइ^१ पूजीइ^{११} छइ सत्पुरुषे.^६ बली,

नेतदं किं ततः सिंह गृहजाताश्चिरंतनाः ।

भृत्याः श्रेयस्करा राज्ञां अमात्यास्ते हिता इति ॥ ११२ ॥

अहो सिंह, एहु काइ^१ नथी जे^{१०} सिवक^{११} [घरना^{१२} ज होइ,^{११}
अनइ प्रधान तेह^{११} ज होइ, अनइ तेह ज] राजाना हितकारी हुइ,^{११}
एहु^{११} नथी तो सु^{१०} अनिराइ^{१६} हुइ ?^{११} बली बोल्यूं^{१०} छइ^{११}:

कौशेयं कृमिजं सुवर्णमुपलाहूवापि गोरोमतः

पङ्कात्तामरसं शशाङ्क उदधेरिन्दीवरं गोमयात् ।

काष्ठादग्निरहेः फणादपि मणिर्गोपित्ततो रोचना

प्राकाश्यं स्वगुणोदयेन गुणिनो गच्छन्ति किं जन्मना ॥ ११३ ॥

पडसूत्र कीडाथी उपजिइ,^{११} [शोनूं^{११} पाहाणथी^{११} ऊपजइ^{११}], द्रो^{११}
गायना^{११} रोमथी उपजइ,^{१६} [^{११}कादवथी कमल], चंद्रमा समुद्र थकी^{१०}
उपजइ,^{११} इंदीवर गायना^{११} छांणथी,^{११} अग्नि काष्टथी,^{११} मणि सापना^{११}
फणिथी, गौरोचंदन^{११} गायना^{११} पित्तथी, एतलानु^{१६} प्रकाश आपणि^{११}
गुणि^{१०} करी छइ;^{११} पण जेथी^{११} ऊपना^{११} तेन्हे गुण^{११} नही^{११} तिम
गुणवंतनो^{११} प्रकाश आप[15-B]णि^{११} गूणि^{१६} करी पण पितानि^{११}
गुणि^{१०} नही.^{११} बली,

भूपिका गृहजातापि हन्तव्या सापकारिणी ।

उपप्रदानैर्माज्जरो^{११} हितकृतप्रार्थ्यते नरैः ॥ ११४ ॥

ऊंदिरी घरमाहि^{११} ऊपनी^{११} हुइ^{११} अनि^{११} व्योणसाड^{११} करिइ^{११}
ति^{११} मारवी,^{१०} अनि^{११} मार जि^{११} कंदर्प ति^{११} हित करी^{११} तीणे^{११} सह
वाछि.^{११}

एरण्डभिण्डार्कनलैः प्रभूतैरपि सञ्चितैः ।

दारुतृल्यं यथा नास्ति तथान्यैः किं प्रयोजनम् ॥ ११५ ॥

एरंडा मीडा^{१०} आकडानल ए रूडा अनि^{११} घणा^{१२} हुइं^{१३} तोहिं^{१४}
एणि^{१५} सागना काष्टनुं^{१६} काम न सरि,^{१७} तिम बीजि^{१८} हीनि^{१९} घणि^{२०}
काई^{२१} नही.^{२२}

किं भक्तेनासमर्थेन किं शक्तेनापकारिणा ।

भक्तं शक्तं च मां राजन् नावजातुं त्वमर्हसि ॥ ११६ ॥

असमर्थ हुइं^{२३} अनिइं^{२४} भक्ति करइं^{२५} तेणे^{२६} शूं^{२७} कीजिइं^{२८}
अनिइं^{२९} समर्थ हुइं^{३०} अनि^{३१} पाइ^{३२} करे^{३३} तेणे^{३४} शूं^{३५} कीजिइं^{३६}?^{३७}
अहो राजान् हूं^{३८} भक्त अनिइं^{३९} समर्थ छंउं;^{४०} तु मुनि^{४१} निरादर^{४२}
करवा जोग्य^{४३} नही.^{४४}

अवज्ञानाद्राज्ञो भवति मतिहीनः परिजन—

स्ततस्तत्प्राधान्याद् व्रजति न समीपे बुधजनः ।

बुधैस्त्यक्ते राज्ये भवति न तु नीतिगुणवती

विपत्ताया नीतौ सनृपमवशं नश्यति कुलम् ॥ ११७ ॥

राजाना अज्ञाणपणार्थी^{४५} सेवक मतिहीन हइं^{४६} अनि^{४७} शैवक^{४८} मति-
हीन^{४९} थ्या पछी राजा समीपि^{५०} पंडित नाविइं,^{५१} अनि^{५२} पंडिते जे^{५३} राय^{५४}
छाडीयेइं^{५५} पछि^{५६} राजनीति भली न हुइं,^{५७} राजनीति निपर थ्या पछी
राजा समित^{५८} [कुल]^{५९} नाशि^{६०} पामि.^{६१}

सिंह कहिं^{६२} छइं,^{६३} अहो दमनक तु^{६४} समर्थ^{६५} असमर्थ थकु^{६६} जूना
प्रधाननु^{६७} पूर^{६८} छेइं,^{६९} ते भणी^{७०} बोलिजे तूं^{७१} बोलवा हीहिं^{७२} छिइं.^{७३}
ते. दमनक बोल्यो, द्यामिन्^{७४} काई^{७५} विनति छेइं.^{७६} पिंगलक
बोल्यो,^{७७} तूं^{७८} आपणो अभिप्राय बोलि. दमनक बोल्यो.^{७९}

अपि स्वल्पतरं कार्यं यद्वेत्पृथिवीपतेः ।

तत्र वाच्यं सभामध्ये प्रोवाचेदं बृहस्पतिः ॥ ११८ ॥

राजानुं थोइइ^{१६} काज^{१७} जे^{१८} हुइ^{१९} ते^{२०} सभा मध्य^{२१} न किहिवुं^{२२}
एह^{२३} [16-A] बृहस्पति^{२४} कहीइं^{२५} ते भणी^{२६} माही विनती स्वामिन्
एकाति^{२७} सांभलीइं^{२८} यि^{२९} भणी,

पट्ठणी^{३०} भिद्यते मन्त्रश्चतुष्कर्णस्तु गर्जति ।

द्विकर्णस्य तु मन्त्रस्य ब्रह्माप्यन्तं न गच्छति ।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पट्ठणं रक्षयेन्मृप ॥ ११९ ॥

जे^{३१} मंत्र छरुन हुइ^{३२} ते भिदनि^{३३} पामिइं^{३४} अनि^{३५} चूकन^{३६} जे^{३७}
मंत्र हुइं^{३८} ते गाजिइं^{३९} विरुन^{४०} मत्रना पारनि^{४१} अति^{४२} ब्रंझाइं^{४३} न
जाणि^{४४} ते माटि^{४५} सर्व^{४६} प्रयत्नि प्यट्ठणी^{४७} मंत्र राप्यवो^{४८}.

तवार^{४९} पठी पंगलफनु^{५०} अभिप्राय जाणीनिइं^{५१} समस्त वाध्य^{५२}
हस्ती वरथडा^{५३} एह^{५४} वचन साभली^{५५} तत्क्षण विगल्या^{५६} थ्या, पठिइं^{५७}
दमनक बोल्तु^{५८} हउं^{५९} स्वामिन्^{६०} उदकप्रासननिं^{६१} जाता^{६२} थका^{६३}
का^{६४} ये पाछा बली ईहा रखा. पिंगलक केहितो^{६५} हवउं^{६६} हसतो^{६७}
थको^{६८} विपरीति^{६९} कहितुं^{७०} हउं^{७१} काई नही. दमनक बोल्तो,
स्वामिन्, जो^{७२} कहिना शरपूं^{७३} न हुइं^{७४} तु^{७५} रहिवा^{७६} द्यो. बोल्तू^{७७}
छिइं^{७८}

दारेषु गोप्यं पुरुषेषु किञ्चित्

गोप्यं वयस्येषु सुतेषु किञ्चित् ।

युक्तं न वा युक्तमिदं निचिन्त्य

वदेद्विपश्चिन्महतोऽनुरोधात् ॥ १२० ॥

विक्कलीइक^{७९} वात स्त्रीथी गुप्त राप्यवी,^{८०} कितलीइक^{८१} पुरुषथी

गुप्त^१ राषवी, कितली^१ वात मित्रयी गुप्त राषवी [केतली^१ वात पुत्रयी गुप्त^१ राषवी] अनिइं^१ पंडिति^१ माहंत^१ आगिलि^१ जुक्त^१ अथवा अजुक्त^{१२} वात विमांसीनिइं^{१२} करवी.

एहूं^{११} सामलीनि^{११} पिंगलक चीतगती^{११} हौउं^{११} ए दमनक जोम्य^{११} दीसि^{११} छिइं^{११} ति भणी^{१०} माहारो^{११} अमिप्राय ए आगिलि^{११} कहूं^{११} बोल्यु^{११} छै^{११} जे^{११} भणी^{११},

सुहृदि निरन्तरचित्ते गुणवति भृत्ये प्रियासु नारीषु ।

स्वामिनि सौहृदि युस्ते निवेद्य दुःखं सुखी भवति ॥ १२१ ॥

जि^{१२} मित्र एकचित्त हुइं^{१२} अनि^{१३} शेवक^{१३} गुणवंत हुइं^{१३} अनि^{१३} जे^{१३} स्त्री प्रिय हुइं^{१३} अनि^{१३} स्वामी^{१३} निर्मलचित्त होइं^{१२} तो एतलं आगिलि^{१३} आपणूं^{१३} दूःप^{१३} निविदी^{१३} अनि^{१३} सुपी थईइं^{१३}.

अहो दमनक तूं^{१४} ए मोटो शब्द सांभलइं^{१४} छइं^{१४}? दमनक बोल्यो, स्वामिन्^{१४} सांभलं छूं^{१४} [16-B] ति^{१४} सुं^{१४}? पिंगलक बोल्यो, हूं^{१४} ए शब्द थकूं^{१४} वन ए^{१४} छांडी जावा हीइं^{१४} छूं^{१४}. दमनक बोल्यो, ते काई^{१४} जाउं^{१४} छूं^{१४}? पिंगलक बोल्यो, ये भणी^{१४} ए शब्द शरपो^{१४} मोटो^{१४} जीव छिइं^{१४} एहु^{१४} छैइं^{१४}. जेहन्हु^{१४} ए मोटो शब्द सामलीइं^{१४} छैइं^{१४} ते भणी^{१४} ए शब्द शरपो^{१४} मोटो^{१४} जीव हसि^{१४} अनि^{१४} जीव जेउडो^{१४} मोटो^{१४} पराक्रम हसि^{१४}. दमनक बोल्यो, स्वामिन्^{१४} जे^{१४} शब्द मात्रियी^{१४} भय उपनो^{१४} छिइं^{१४} ते अजुक्त^{१४} बोल्यं छिइं^{१४}.

अग्भसा मिद्यते शैलः तथा मन्त्रोऽप्यरक्षितः ।

पैशुन्याद्विद्यते स्नेहो गिरा मिद्येत कातरः ॥ १२२ ॥

पर्यंत उदकि^{१५} करी भिदीइं^{१५} तिम मंत्र अणरापो^{१५} भिदीइं^{१५} अनिइं^{१५} पिशुनपणि^{१५} स्नेह जाइं^{१५} बीहकण^{१५} बाणीइं^{१५} भेदीइं^{१५}.

तिं^१ भणी स्वांमिन^२ तह्मां^३ पूर्वजे^४ उपांजुं^५ वननि^६ छांडवानि^७
अजुक्त^८ अनि^९ इहां^{१०} शब्द तो अनिकि^{११} प्रकारना आकाशमार्गनिहं^{१२}
व्यपि^{१३} ऊपजे^{१४} छिहं^{१५} ते मध्य^{१६} जे^{१७} केवल शब्द^{१८} मात्र छिहं^{१९} तेथी
न बीहीवू^{२०} यम^{२१} केतला शब्द वांशना,^{२२} वांणीना^{२३} पटहना, मृदंगनी,^{२४}
कमाडना,^{२५} यंत्रादिकना, एहंथी^{२६} न बीहवू^{२७} बोल्युं छहं^{२८}

अत्युत्कटे च रौद्रे च शत्रौ यस्य न हीयते ।

धैर्यं प्राप्ते महीशेऽपि न स याति पराभवम् ॥ १२३ ॥

ये स्वांमीनु^१ धैर्य, रौद्र उत्कट कठिण^२ एहा शत्रू^३ पाग्या^४ पछी^५
धीर्य^६ क्षीण न हुइं^७ ते राजा पराभव न पामिहं^८ बली,

दर्शितभये विधानरि धैर्यध्वंसो हि नैव धीराणाम् ।

शोपितसरसि निदाघे नितरामेयोन्नतः सिन्धुः ॥ १२४ ॥

जिवारि^१ दैईव^२ य दिपाडिहं^३ तवारि^४ धीरनो धैर्य न जाइं^५
यम^६ ग्रीष्मकालिं^७ उदक शोषइं^८ पछि समुद्र गाजइं^९

यस्य न विपदि विपादः संपदि हर्षो रणे च धीरत्वम् ।

निजकुलमग्नशशाङ्कं जनयति जननी सुतं विरलम् ॥ १२५ ॥

जेहनइ^१ आपदा छतां दुःप नही^२ अनि^३ संपदा छतां^४ हर्ष
करइ^५ नही^६ अनइ संग्राममाहि^७ जे धीर हुइ^८ ऐहा^९ पुरूष 17-A] प-
निहं^{१०} विरली स्त्री ज्यणि^{११} बली,

शक्तिवैकल्पनमस्य निःसारत्वाल्लघीयसः ।

जन्मिनो मानहीनस्य तृणस्य च समा गतिः ॥ १२६ ॥

जे^१ पुरूष^२ शक्ति पाषइं^३ नम्र हुइं^४ अनि^५ निर्बल माटि^६
लघु हुइं^७ अनइ^८ जे पुरूष^९ मानहीन^{१०} होइं^{११} ते पुरूषनी अनि^{१२}
तृणनी^{१३} गति शरपी^{१४} बली,

अन्यप्रतापमासाद्य यो घृष्टत्वं न गच्छति ।

दुर्भगाभरणस्यैव रूपेणापि हि तेन किम् ॥ १२७ ॥

जे" अनिरानो" प्रताप" पांमीनिहं" घृष्ट न हुई" ते पुरा" दुर्भगाना" रूढा" आभरणनी परि" कोई" नही."

ते भणी एहुं" जाणीनिह" धैर्यं फरवूं," केवल शब्द मात्रयी बीहवु " नही." योलुंउ" छइ,"

पूर्वमेव मया ज्ञातं पूर्णमेतद्धि भेदसा ।

अनुप्रविश्य विज्ञातं यावदारु च चर्म च ॥ १२८ ॥

पूर्वि" मिह" ए मृदंग मिहं"पूर्ण" जाणिउ;" पछि" माहि" पइठा" पछी थोह" काष्ट अनइ" थोइ" चांभइ." पिंगलक" बोल्युं," ए कया किम ? दमनक कहतो" ह्वउ :"

[२. शिष्याळ अने दुन्दुभि]

कौ" एक प्रदेशनइ" विपइ" भुपु" सीआल" इतस्तत भ्रमंतुं थकु" वनमाहि" वि सैन्यनी" युद्धनी भोयनि" पांग्युं." ति" वनमाहि" वानी" हलावी" जे" वृक्षनी" डालि" करी वाजतूं" मृदंग" सांभली," तिवार पछी बीहीनो" थको" शीयाल" चीतवतो" हूउं:" अहो हवइ" ह" मूंउं." जांहा" लगिइ" ए शब्दनो" करणहार न" देपि" तितलि" नाहसू" अथवा ए नाहासवूं" युक्त नही." जे" भणी" माहारूं" बापनु" उपार्जु" वन ते छांडवा" युक्त नही." बोल्युं" छइ:"

भये या यदि वा हर्षे संप्राप्ते यो विमर्शयेत् ।

कृत्यं न कुस्ते वेगान्न स सतापमाप्नुयात् ॥ १२९ ॥

भय अथवा हर्ष पाभ्या पछी ये" पूरूप" विमासीनेइं" काम नि" करिइ" ति" संतापनइ" पामइं."

ते भणी नथी जाणतुं^{५५} केहितुं^{५६} ए मोटउं^{५७} शब्द, शा^{५८} थकी^{५९}
ऊपनु^{६०} अनिइं^{६१} किंहा^{६२} उपजइ^{६३} छइ, एहवुं^{६४} विमासीनइं^{६५}
सी[17-B]आल^{६६} हलइं^{६७} हलइं^{६८} जिहा^{६९} वाजि^{७०} छिइं^{७१} त्याहां^{७२}
ग्युं^{७३}. जै जोइं^{७४} नो मृदंगनिइं^{७५} वाजतुं^{७६} देपतो^{७७} हूउं^{७८} जेतलिं^{७९}
वायु वाइ छे^{८०} तेवारिं^{८१} वृक्षनी शापा^{८२} करी वाजिं^{८३} छिइं^{८४} पछिं^{८५}
शीयाल तिं^{८६} मृदंग जांणीं^{८७} विनोदिं^{८८} आफणीइं^{८९} वजावतो हूंउं^{९०}
वलीं^{९१} हर्षथी चित्तमाहि चीतवतो^{९२} हूंउं^{९३} अहो चिरकाल जइनिइं^{९४}
मइं^{९५} एकाइंत्यनिं^{९६} व्यपिं^{९७} भोजन पांग्यो;^{९८} सहीं^{९९} ए दिशिं^{१००} छइं^{१०१}
तिं^{१०२} मांस मेदिं^{१०३} भरूं^{१०४} छिइं^{१०५}, एहूं^{१०६} विमासीनिइं^{१०७} पछिं^{१०८} चांवडिं^{१०९}
बांधूं^{११०} जिं^{१११} मृदंग तिं^{११२} मोटिं^{११३} कष्टिं^{११४} विदारीनिइं^{११५} एकं^{११६} पासं^{११७}
पिठो.^{११८} कठिणं^{११९} ठामिं^{१२०} दांतिं^{१२१} चांमडूं^{१२२} फाडतां दांत पड्युं.^{१२३} पछिइं^{१२४}
माहि पिठां^{१२५} पछी मूदिं^{१२६} थोइं^{१२७} शूं^{१२८} चांवडूं^{१२९} अनिं^{१३०} लाकडूं^{१३१} अनिं^{१३२}
माहि पिठो^{१३३} देपइं^{१३४} सघलूं^{१३५} पोलूं^{१३६} देपीनइं^{१३७} निरासं^{१३८} थको एकं^{१३९}
श्लोक शीयाल भणतो होउं^{१४०} जे पूर्वे श्लोक ल्यपो^{१४१} 'पूर्वमेव मया ज्ञातं'
श्लोक. ते भणी हूं^{१४२} कहूं^{१४३} छूं^{१४४} जे^{१४५} शब्द मात्र थकिं,^{१४६} स्वांमिन,^{१४७}
न बीहीवूं.^{१४८} पिंगलक बोल्हो, अहो दमनक जोनिं^{१४९} माहारो^{१५०} परिवार
सघलो^{१५१} भयभीत छिइं,^{१५२} नाहासवानिं^{१५३} हीडिं^{१५४} छिइं.^{१५५} तो किम
हूं^{१५६} धैर्य अवलंबूं?^{१५७} दमनक बोल्हो,^{१५८} स्वांमिन^{१५९} एहनो^{१६०} दोष
नही,^{१६१} जे भणीं^{१६२} शेवकं^{१६३} राजा शरपां^{१६४} हुइं.^{१६५} बोल्ह्युं छइ,^{१६६}

अश्वः शस्त्रं शास्त्रं वीणा वाणी नरश्च नारी च ।

पुरुषविशेषं प्राप्ता भवन्त्ययोग्याश्च योग्याश्च ॥ १३० ॥

घोडा शस्त्र शास्त्र वीणा वाणी पुरुष स्त्री एतलां वांनां^{१६७} जेह्वा
पुरुषनिं^{१६८} पांमिं^{१६९} तेह्वां^{१७०} थाइं.^{१७१}

अहो पिंगलक जां लगिं^{१७२} हूं^{१७३} ए शब्दनुं^{१७४} स्वरूपं^{१७५} जोइं^{१७६}

आवूं तां लगि आपणा परिवार सहित धैर्य अवलंबीनिहं आहां रहिजे. पछिहं जिहवूं हसि तिहवूं कार्य विमांसीसि. पिंगलक बोल्नु, अहो तिहा तूं जावा हीडि छेइ? दमनक बोल्नु, स्वांमीनी आज्ञा शैयकि करीयि, न करीहं, एम विमासयी नही. बोल्नु छड,

स्वाम्यादेशात्सुभृत्यस्य न मीः संजायते कश्चित् ।

प्रविशेन्मुखमाहेयं दुस्तरं वा महार्णवम् ॥ १३१ ॥

स्वांमीनी आज्ञार्थी [18-A] शैयक भलो जो वैधानरमाहि पइसइ अथवा समुद्रमाहि पइसइ तोहि भय न ऊपजइ.

स्वाम्यादिष्टतू यो भृत्यः समं विपममेव च ।

मन्यते न स संघार्यो भूभुजा भूतिमिच्छता ॥ १३२ ॥

जे राजा संपत्ति वालिहं तेणि ते सेवक रापवो जेन्ह आज्ञा दीधा पछी सम अथवा व्यपम न विमासि.

पिंगलक बोल्नु, अहो दमनक इम छंइ तो तूं जा, तूंन्हि कल्याण हय्यो. तिहार पछी दमनक ति सिंहनि नमस्कार करीनि ज्याहां संजीवक छि त्याहां शब्दनि अनुसारि जातो हौउं. तिहार पछी दमनक गि थिकी पिंगलक मयव्याकुलित थको चीनवतौ हुउं, ते अहो मि रूइ न कीधूं जे मि दमनकनु विश्वास आणीनि माहा चितनुं अभिप्राय कहुं. कदाचि दमनक बिहिनि म्यलउं हुइ अनि मि अधिकारियो छंडावुं तेणि दुष्ट बुद्धि हुइ मूं ऊपरि. बोल्नु छि,

ये भवन्ति महीपस्य संगानितविमानिताः ।

यतन्ते तस्य नाशाय सर्वदाऽपि कुलोद्भवाः ॥ १३३ ॥

जे^१ राजानि^१ शेवक^१ प्रथम मान्य^१ हुइं^१ ते राजाना नाशनिं^१
यल करइं^१ जुइइं^१ पूर्विं^१ चाल्या आवना हुइं^१ तुहिइं^१.

ते भणीं^१ जां लगिं^१ एहीं^१ करणीं^१ न जाणूं^१ तां लगिं^१
स्थांलांतरिं^१ रहूं^१ कदाचिं^१ दमनक ज तेहिं^१ आंणीनिं^१ [१८-B]
मूहइं^१ मरावइं^१ बोल्युं^१ छइं^१,

न वध्यन्ते ह्यविश्वस्ता दुर्बलाः बलवत्तरैः ।

विश्वस्ताश्चापि वध्यन्ते बलिनो दुर्बलैरपि ॥ १३४ ॥

दुर्बल थका^१ जिं^१ विश्वास न करिइं^१ ते बलवत्तरिं^१ न मराइं^१
अनिं^१ बलवत्तरं^१ थका जे^१ विश्वास करिइं^१ तिं^१ दुर्बलिं^१ पण मराइं^१.

बृहस्पतिरपि प्राज्ञो न विश्वासं व्रजेन्नरः ।

राज्यलोभाद्यतो वृत्रः शक्रेण शपथैर्हतः ॥ १३५ ॥

बुद्धिमतिं^१ बृहस्पतिनुइं^१ विश्वास न करवो^१ जे भणीं^१ इंद्रिं^१
राज्यनां^१ लोभथी वृत्रासुर मारवो^१.

यदिच्छेदात्मनो वृद्धि आयुष्यं च सुखानि च ।

शपथैः संहितस्यामि न विश्वासं व्रजेन्नरः ॥ १३६ ॥

जो^१ आपणपानिं^१ वृद्धि वांछीइं^१ तुं^१ अनिं^१ आयु अनिं^१ सुप,
तुं^१ समं^१ करी जे^१ म्यलो^१ हुइं^१ तेनुइं^१ विश्वास न करवो.

न विश्वासं विना शत्रुर्देवानामपि सिध्यति ।

विश्वासात्त्रिदशेन्द्रेण दितेर्गर्भो विनाशितः ॥ १३७ ॥

विश्वास विना शत्रू^१ देवइनुइं^१ साध्य नही^१ विश्वासिं^१ करी
इंद्रिं^१ दैत्यनुं^१ गर्भनीं^१ विनाशिं^१ पमाडवो.

एहुं निश्चयं^१ करी पिंगलक एकांतनिइं^१ व्यपिइं रही दमनकनीं^१
वाट जोतुं^१ हवुं^१ दमनकं^१ संजीवक कन्हि जईनइं वृषभ जाणीनि हर्षित

थकुं चीतवतउ हूउ, अहो भल्ल^१ हूउ; एणि^२ करी संधि विप्रहादिक
मंत्र करी पिंगलक माहुरइ^३ वशि^४ हुशि. वोल्हो^५ छइ,^६

न कौलीन्यान्न सौहार्दान्नुपो वाक्ये प्रवर्तते ।

मन्त्रिणां यदि नाभ्येति व्यसनं शोकमेव च ॥ १३८ ॥

कुलीनपणइ,^७ [सुहृदणें],^८ वचने^९ करी, राजा प्रधाननिइं^{१०}
वशि^{११} न हुइ,^{१२} जां^{१३} लगि^{१४} कष्ट अथवा शोक आवी नइं^{१५}
पड्युं^{१६} हुइं.^{१७}

सदैवापद्रुतो राजा भोग्यो भवति मन्त्रिणाम् ।

अत एव हि वाञ्छन्ति मन्त्रिणः सापदं नृपम् ॥ १३९ ॥

राजा आपदा^{१८} पाम्यु^{१९} थकु^{२०} प्रधाननेइं^{२१} वशि^{२२} हुइं,^{२३} ते भणी^{२४}
प्रधान^{२५} राजानइं^{२६} आपदा^{२७} पांमी^{२८} वांछइं.^{२९}

यथा नेच्छन्ति नीरोगाः कदाचित्सुचिकित्सकान् ।

तथापद्रहितो राजा सचिवं ना[19-A]मिवाञ्छति ॥ १४० ॥

यम^{३०} निरोग कदाचिं^{३१} पण^{३२} वैद्यनिं^{३३} न वांछइं^{३४} तिम राजा
आपदाइं^{३५} रहित थकु^{३६} प्रधाननइं^{३७} न वांछइं.^{३८}

एहूं^{३९} चीतवतो^{४०} दमनक पिंगलक भणी^{४१} आवतो हूउं.^{४२}
पिंगलक दमनकनइं^{४३} आवतु^{४४} देषीनइं^{४५} पूर्वि^{४६} हूतो^{४७} त्यम^{४८} रहो.^{४९}
दमनक पिंगलकनइं^{५०} नमस्कार करी^{५१} विठउं.^{५२} पिंगलक वोल्हो,^{५३} अहो
ति^{५४} ते जीउ शो^{५५} दीठो : दमनक वोल्हो, स्वांमी^{५६} तह्वारा^{५७} प्रसादयी
दीठो. पिंगलक वोल्हो,^{५८} अहो साचूं^{५९} वोल्हिनइं.^{६०} दमनक वोल्हो,^{६१} शूं
स्वामी आगिलि असत्य बोलीइं^{६२} : वोल्हूं^{६३} छइं,^{६४}

अपि स्वल्भसत्यं यः पुरो वदति भूभुजाम् ।

देवानां च विनश्येत स द्रुतं सुमहानपि ॥ १४१ ॥

माहांत^१ थको जे^२ राजा आगलि, दिव^३ आगिले^४ थोइइ^५ जुंइ^६
बोलिइ^७ ते शीघ्र नाशनि^८ पांमिइं.^९ वली,^{१०}

सर्वदेवमयो राजा मनुना संप्रकीर्तितः ।

तस्मात्तं देववत् पश्येन्न व्यलीकेन कर्हिचित् ॥ १४२ ॥

मनु रिपीश्वर^{११} कहिइ,^{१२} राजा सर्व दिवमय^{१३} हुइं, ते भणी
राजानि^{१४} देवनी परिचं^{१५} दिपवूं^{१६} पण व्यरुइं^{१७} दृष्टि^{१८} न देपवूं.^{१९} वली,

सर्वदेवमयास्यापि विशेषो भूपतेरयम् ।

शुभाशुभफलं सद्यो नृपाद्देवाद्भवान्तरे ॥ १४३ ॥

राजा सर्व देवमय हुइं^{२०} पण देवथी राजानिइं^{२१} विशिषे^{२२} छइं;^{२३}
राजा^{२४} शुभ अनइ अशुभ फल तत्काल देइ,^{२५} देवताथी फल जन्मांतर^{२६}
पांमीइं.^{२७}

पिंगलक चोरयो,^{२८} अथवा^{२९} ते^{३०} जीव दीठो हुइमोइ^{३१} दीन
ऊपरि^{३२} मांहंत^{३३} न कोपिइं^{३४} ऐहूं^{३५} मांनीनि^{३६} तिणइं^{३७} तुं न मारयो ?^{३८}
बोळ^{३९} छइं,^{४०}

तृणानि नोन्मूलयति प्रभञ्जनो

मृदूनि नीचैः प्रणतानि सर्वतः ।

स्वभाव एवोन्नतचेतसामयं

महान्महत्स्वेव करोति विक्रमम् ॥ १४४ ॥

जे^{४१} भणी वायु नीचां कूलां^{४२} तृण न उपाडि,^{४३} तिम ए^{४४}
माहांतनु^{४५} स्वभाव जे महांत मांहोतशूं^{४६} कलहो करिइं^{४७} पण नीचाशूं^{४८}
नही.^{४९} [19-B] वली,

गण्डस्थलेषु मदवारिमहौघलुब्ध-

मत्तभ्रमद्भ्रमरपादतलाहतोऽपि ।

कोपं न गच्छति नितान्तबलोऽपि नाग-

स्तुल्ये बले तु बलान्परिक्रोशमेति ॥ १४५ ॥

भृमर^{११} हस्तीना^{१२} कुंभस्थलेनइं^{१३} व्यपइं^{१४} मदिं^{१५} करी लोभनइं^{१६}
पांम्या^{१७} थका पुगिं^{१८} करी प्रहार हस्तीनिं^{१९} माथिइं^{२०} करइं^{२१} पणं^{२२}
बलवतइं^{२३} थकुं^{२४} हाथी भृमरं^{२५} ऊपिरिं^{२६} कोप निइं^{२७} पांमिं^{२८} ति भणीं^{२९}
बलवत्तर जे^{३०} ते^{३१} आपण शरपां^{३२} बलवत्तरसूं^{३३} कोपि पांमइं^{३४}.

दमनक बोल्यो, तिं^{३५} माहांनभावुं^{३६} छइं^{३७} अनिइं^{३८} हुं^{३९} दुर्बल
छूं^{४०} पण तिहिं^{४१} ताहरुं^{४२} शेवकं^{४३} करेसिं^{४४} पिंगलकं^{४५} बोल्युं^{४६}, ते
परो^{४७} तिन्हइं^{४८} ठामि रहो अनइं^{४९} तूं^{५०} तेन्हइं^{५१} माहारो^{५२} सेवक करवा
शमर्थ छइं^{५३} शुं^{५४}? दमनक बोल्यो, स्वांमीनं^{५५} शु बुद्धिं^{५६} करी साधवां
न सकीये? बोलुं^{५७} छइं^{५८},

न तच्छस्त्रैर्न नागेन्द्रैर्न हयैर्न पदातिभिः ।

कार्यं संसिद्धिमाप्नोति यथा बुद्ध्या प्रसाधितम् ॥ १४६ ॥

हथीयार^{५९} हाथीं^{६०} घोडां पांलां^{६१} ईणइं^{६२} कार्य सिद्धि न पामइं^{६३} ते
बुद्धिं^{६४} कार्यसिद्धिं^{६५} होइं^{६६}.

पिंगलक बोल्युं^{६७}, जु इमं^{६८} करेशि तो आज थकीं^{६९} तुन्हइं^{७०}
प्रवांनपणुं^{७१} मइं^{७२} आप्युं^{७३} ए निश्चय. तुंहं^{७४} ज संधिविग्रहादिक करजे,
ते भणीं^{७५} तुं^{७६} जइनइं^{७७} जिम ते माहारो^{७८} शेवकं^{७९} थाइं^{८०} त्यमं^{८१} करि.
पछइं^{८२} दमनकनिं^{८३} पिंगलकनिं^{८४} नमस्कार करीनइं^{८५} वली संजीवक
वृषभ कन्हइं^{८६}, जेइ जइनिइं^{८७} आक्षिपपूर्वकं^{८८} एहूं^{८९} वचन बोलतो हौउं,^{९०}
अहो दुष्ट वृषभ तून्हइं^{९१} पिंगलक सिंह तेडिइ छइं; तुं^{९२} तो मोढे
मोटे^{९३} मोटे^{९४} वृथा शब्द करे^{९५} छइं^{९६}. एहूं^{९७} दमनकनुं वचन सांमलीनइं^{९८}
संजीवकं^{९९} बोल्यो, अहो भाइं^{१००} पिंगलक ते^{१०१} कुंगं^{१०२}? एहूं^{१०३} सांमलीं^{१०४}
दमनक आश्चर्यपूर्वक बोलतुं^{१०५} हउं,^{१०६} किम तूं^{१०७} पिंगलक जे^{१०८} स्वांमीं^{१०९}

तेन्हइं^{११} नथी जाणतुं^{१२} ? वेगि^{१३} तेन्ह^{१४} वचन करि,^{१५} नहीतिरि^{१६} फल
पामीशि.^{१७} अहो ति^{१८} पिं^{१९}[20-A]गलक सघले^{२०} वनचर^{२१} जीवि
बीचो^{२२} थको^{२३} सघलानउ^{२४} स्वामी वडतलि^{२५} रहि छइं.^{२६} [एहुं
दमनकनुं वचन]^{२७} सजीमक^{२८} सामलीनिइं^{२९} परम दुप्यनि^{३०} पाभ्यो^{३१}
थको बोल्यो,^{३२} [अहो] दमनक [तुं]^{३३} रुइं^{३४} बोली^{३५} जाणइं^{३६} एहो
दीसइं^{३७} छइं.^{३८} जो तू^{३९} मून्हइं^{४०} अमश^{४१} तिहा लेई जाइंश^{४२} तो^{४३}
मून्हइं^{४४} अभयदान^{४५} देईनिइं^{४६} स्वामी^{४७} ये सिंह ते पाहि^{४८} प्रसाद
करावो. दमनक बोल्यो, अहो ति^{४९} साचूं^{५०} बोलो;^{५१} ए राजनीत्य^{५२}
छइं.^{५३} बोल्युं^{५४} छइं,^{५५}

लभ्यते भूमिपर्यन्त समुद्रस्य गिरेरपि ।

न कथंचिन्महीपस्य चित्त विजायते कचित् ॥ १४७ ॥

भूमिनो^१ छेह^२ ° जाणीइं,^३ अनि^४ समुद्रनो छेह जाणीइ,^५ परवतिनो^६
छेह जाणीइ^७ पण क्यमिइ^८ राजाना चित्तनो पार^९ न जाणीइ.^{१०}

ता^१ लगइं^२ तूं^३ ईहा^४ ज^५ रहि^६ जेतलि^७ ह^८ ताहा^९ जइं^{१०}
ते^{११} शुं^{१२} समसथरा^{१३} करी^{१४} सत्य बोल^{१५} लेई आवू^{१६} पछि^{१७} तूंलि^{१८}
तिहा^{१९} लेइ^{२०} जाउं.^{२१} पछि^{२२} ति^{२३} दमनक पिंगलक कन्हैइं^{२४} जईनइं^{२५}
एहवूं^{२६} बोलतो हउं,^{२७} म्यामी^{२८} ते जीम^{२९} नान्हो^{३०} नही,^{३१} मे^{३२} पूछुं^{३३}
ते ईश्वरना वाहननो वृषभ छइं.^{३४} ह^{३५} ईश्वरिइं^{३६} यमुनानि^{३७} काठिइं^{३८}
चरवा कृपा करी मूक्यो^{३९} लु^{४०} घणू^{४१} शूं^{४२} कहूं^{४३} ए वन ईश्वर^{४४}
हूं^{४५} क्रीडा करवा^{४६} मुहनि^{४७} आपु^{४८} छिंडं.^{४९} पिंगलक^{५०} बोल्यो, मुहनइ
भय उपनो छइ. अहो दमनक त्याहा जैईनि ति शूं कहूं^{५१} दमनक बोल्यो,
स्वामिन्^{५२} मइं^{५३} तिहा संजीमक आगलि एहवूं^{५४} वचन बोल्युं,^{५५}
चडिफानू^{५६} वाहन सिंह ते^{५७} ईहा^{५८} वनमाहि^{५९} रहिं^{६०} छइं.^{६१} तेन्हइं^{६२}
तुं^{६३} अभ्यागत अतिथि छइं.^{६४} ति मणी^{६५} ते^{६६} तून्हइं^{६७} तिहा बोलावइं^{६८}

छड़ं.^१ भाइपणा^२ थकि^३ ते मिह तून्हे^४ स्नेहि^५ करी अनिक^६
भोज्यपांन^७ क्रीडानि^८ अर्थि एकत्र रहवानि^९ बोन्गवडं^{१०} छड़ं.^{११}
पछेइं^{१२} तेगेइं^{१३} ए सर्व मांन्युं^{१४} अनइं^{१५} कहवा लागो, पिंगलक
स्वामीनी^{१६} अभयवाणी पांमूं^{१७} तो आवुं. एहूं^{१८} सांमली पिंगलक
[20-B] हर्षयुक्त बोल्लो होउं,^{१९} अहो दमनक ते^{२०} साचूं^{२१} बोल्यु.^{२२}
माहारि^{२३} हृदयनि^{२४} गमतुं बोल्युं^{२५} अनइं^{२६} मइं^{२७} ए तेन्हइं^{२८} अमयप्रदानं^{२९}
दीधूं^{३०} छेइं.^{३१} हवइं^{३२} तुं^{३३} तहेनुं^{३४} अमयप्रदाननुं^{३५} वचन मांगीनइं^{३६}
हम्हेनइं^{३७} ईहा^{३८} लेई आवि. एहवूं^{३९} वचन कहे^{४०} ते रूहूं,^{४१}

अन्त सारैखुटिलैरच्छिद्रैः सुपरीक्षितैः ।

मन्त्रिभिर्घार्यते राज्यं स्तम्भैरिव निकेतनम् ॥ १४८ ॥

अंतर्गत सार होइ, बांका^१ न होइ, कुंरा^२ संहाल्य^३ होइ,^४
अनइं^५ परीक्षा करे^६ ऐहा^७ जि^८ प्रधान^९ तिणे^{१०} राज^{११} घरीइं^{१२} जिम
थांमइं^{१३} घर घरीइं^{१४} बली,

मन्त्रिणा भिन्नसंधाने भिषजां सानिपातिके ।

कर्मणि व्यज्यते प्रजा स्वस्थे को वा न पण्डितः ॥ १४९ ॥

प्रधाननी^१ परीक्षा जेहा^२ भेद ऊपनो हुइं^३ सिहा^४ मिल^५ करतां
जाणीइं^६ अनइं^७ वैद्यनी परीक्षा सनिपात गतां जाणीइं^८ स्वस्थ छतां
कुंरा आपणी^९ चातुरी न केलवइं,^{१०} सह किञ्चइं^{११}.

तिवार पछी दमनक पिंगलकनि^१ प्रणाम्य^२ करीनइं^३ समीपि^४
संधि करवा चाल्यो, अनइं^५ हर्षयुक्तयु^६ चीतवतु^७ हूउ,^८ अहो ए
स्वामी^९ अन्हनिइं^{१०} प्रसाद करि^{११} छइं^{१२} अनिइं^{१३} वचननिइं^{१४} वशि^{१५}
होउ.^{१६} ते भणी मु^{१७} थकी^{१८} अनिरा^{१९} धन्य^{२०} नथी. बोलूं^{२१} छइं^{२२}:

अमृतं शिशिरे वहिरमृतं वारिर्शनलं ।

अमृतं राजसन्माममृतं सगतिः सताम् ॥ १५० ॥

शीआलि^{१५} वहि अमृत हुइं,^{१५} टाढ़^{१५} पाणी अमृत हुइं^{१५} अनिइं^{१५}
राजानुं^{१५} मान्य^{१५} अमृत^{१५} हुइं^{१५} अनिइं^{१५} संपुरुषेनी^{१५} संगति अमृत^{१५}
हुइं.^{१५}

तिवार पछी संजीवरुनिइं^{१५} पामीनइं^{१५} कहतो हउं,^{१५} अहो मित्र
संजीवरुं^{१५} ताहि^{१५} अरि पिंगलंरु स्वामी^{१५} प्रसन^{१५} कीधो छंड.^{१५} तिणि^{१५}
सत्य वचन दीधु^{१५} छिइं^{१५} तिहा वेगि^{१५} चालुं.^{१५} मइं^{१५} राजेनी प्रसाद
पाम्यो^{१५} छंड^{१५} पण रहिवु^{१५} नही^{१५} पण^{१५} गर्व करवउ नही.^{१५} हंड^{१५}
ताहरा^{१५} काजनड^{१५} सधली राजधुरनी^{१५} प्रधानपदवी^{१५} पामीनइं^{१५} प्रधान-
[21-A] वट^{१५} करीग.^{१५} संजीवरु बोळुं,^{१५} ताहारि^{१५} हूं^{१५} अर्धीन^{१५} छूं.^{१५}
तूं^{१५} कहिगि^{१५} तिम हूं^{१५} करिम.^{१५} एम^{१५} करता मिहि^{१५} मिली^{१५} आपण
राज्यलक्ष्मी भोगवशुं;^{१५} आपण^{१५} विहि^{१५} वोरुं^{१५} छइं.^{१५} बोल्यु^{१५} छइं.^{१५}

आखेटकेण धर्मेण विभवा स्युर्वशे नृणाम् ।

मृगयां प्रेरयत्येको हन्त्यन्योऽत्र मृगानि ॥ १५१ ॥

आषेटक^{१५} वृत्ति^{१५} मनुप्यनि^{१५} वणा अभिभव होइ,^{१५} वश होइ^{१५}
यम^{१५} पारध्यनिट^{१५} एक प्रेरड, एक मृगनड^{१५} मारिइ.^{१५}

यो न पूजयति गर्वाद्यशौचित्यं नृपाश्रितान् ।

स प्राप्नोति पदभ्रंशं भूपतेर्दन्तिलो यथा ॥ १५२ ॥

जे^{१५} राजाना जेपरुनि^{१५} न मानिइं^{१५} ते दंता शेठनी पिरि^{१५}
स्थानभ्रंश^{१५} थाइं.^{१५}

एहवूं^{१५} दमनरु बोल्यो,^{१५} पछी संजीवरु कहेतो^{१५} हउं,^{१५} ए वंत्ति^{१५}
किम ! दमनरु कहितु^{१५} हुइं.^{१५}

[૩. દંતિલ શ્રેષ્ઠી અને ગોરબ]

એ પ્રત્યીમાહિ^૧ એક^૨ વર્દ્ધમાન નામિ^૩ નગર છટું^૪ તિહા^૫ દંતિલ
 એહવદ^૬ નામિ^૭ વ્યવહારીક^૮ છટું^૯ સઘલા નગરમાહિ^{૧૦} મોટો^{૧૧} છટું^{૧૨}
 અનદ^{૧૩} રાજ્યમાન,^{૧૪} એહ^{૧૫} વણિ.^{૧૬} તેણિ^{૧૭} રાજાનું^{૧૮} કામકાજ^{૧૯} કરતાં
 થકા^{૨૦} સર્વે લો[૨૧-B]ક સૂપ^{૨૧} પમાડ્યા અનિ^{૨૨} રાજા તિ^{૨૩} નગરનું^{૨૪}
 સૂપ^{૨૫} પમાડ્યો. ઘણું^{૨૬} શૂનું^{૨૭} કહીદું^{૨૮} તિ^{૨૯} સરપું^{૩૦} કોડ નહી.^{૩૧} તે
 ચતૂર^{૩૨} કોણિ^{૩૩} દીડો અયના સામનો દસિદ^{૩૪} અયના એ^{૩૫} યુક્ત
 ચોલું^{૩૬} છટું^{૩૭}

નરપતિહિતકર્તા દ્વેષ્યતા યાતિ લોકે

જનપદહિતકર્તા મુચ્ચયતે પાર્થિવેન ।

इति महसि त्रिगटे वर्तमाने समाने

नृपतिजनपदाना दुर्लभ कार्यकर्ता ॥ ૧૫૩ ॥

જે^૧ પુરુષ રાજાનિદ^૨ હિત કરિદ^૩ તિ^૪ લોકનિદ^૫ નિરી^૬ થાઈ^૭
 અનિદ^૮ જે^૯ લોકનિદ^{૧૦} હિત કરદું^{૧૧} તેનદ^{૧૨} રાજા ઢાદદ,^{૧૩} ત્યજદું^{૧૪},
 એહ^{૧૫} સમાનમાદ^{૧૬} છતા લોકનિદ^{૧૭} અનિદ^{૧૮} રાજાનિદ^{૧૯} હિત કરિદ^{૨૦}
 તેહવો^{૨૧} મનુષ્ય કાર્જનું^{૨૨} કર્તા દુર્લભ હદ.

તેનાર^૧ પઠી તેનદ^૨ કેનલે દિગસિ^૩ પુત્રનો^૪ ત્રિમાહનો ઝઠવ^૫
 હટું^૬ તીણિ^૭ તે રાજાન નગરના લોક ચોલાગ્યા,^૮ રૂઢી પરિદ માન
 વેઈ^૯ અનિદ રાજાના સમીપના રહુણટાર સર્વે વશિ^{૧૦} કરી પહિરાયતો
 હોટું^{૧૧} તિનાર પઠી^{૧૨} ત્રિમાહ^{૧૩} પૃઠિ^{૧૪} રાજા અત પુર સંઘાતિ^{૧૫} ઘરિ
 આળીનઈ^{૧૬} પૂજ્યો, અનદ^{૧૭} તે^{૧૮} રાજાના^{૧૯} ઘર વાટારદ^{૨૦} તે રાજા
 પૃઠિદ^{૨૧} આગ્યો અનદ^{૨૨} વેગલો નીચ^{૨૩} ટામિ^{૨૪} ઝમો^{૨૫} રહુયુ^{૨૬} તે
 રાજાના^{૨૭} જે^{૨૮} શેરક^{૨૯} ગોરબ^{૩૦} એહિ^{૩૧} નામિદ^{૩૨} તે મૂડિદ^{૩૩} ટામિ^{૩૪}
 રહું^{૩૫} દેપીનઈ^{૩૬} ઘરિ થકું^{૩૭} મલચી^{૩૮} દેહ^{૩૯} વાલ્યો વાહિરિ.^{૪૦} તે

अपमानं^१ थकट^२ निश्वास मूकतो^३ थिकु^४ रात्रि^५ जइ^६ सइ^७ नही^८ अनद^९
विमासतु^{१०} हंड^{११} चित्तमाहि, ह^{१२} ए^{१३} दंता शेठने^{१४} राजानी^{१५} मया
फेडेशि^{१६} किम^{१७} अथमा मि^{१८} तेन्हइ^{१९} काई नही चालि^{२०} कयम^{२१}
करेशि. बोल्यु^{२२} छइ,^{२३}

यो ह्यपकर्तुमशक्तः कुप्यति किमसौ नरोऽत्र निर्लज्जः ।

उच्छलितोऽपि हि चणकः शक्तः किं आप्रूकं भङ्गम् ॥ १५४ ॥

जे^१ बेर साधवा समर्थ न हुइ^२ ते वृथा कोप करइ^३ ते लज्जानइ^४
कां^५ न पामद^६ ज्यम^७ चणु^८ शेकता^९ उछल्यो थको जे चणो^{१०} ते^{११}
भाठी^{१२} भाजवानइ^{१३} समर्थ न हुइ^{१४}.

तिवार पछी किवारि^१ कि^२ [22-A] प्रभाते^३ राजा सुपि^४ सूइ^५
तिहां शय्या पापलि^६ ते^७ गोरंभ^८ सारवतु^९ बोलतो हूं,^{१०} अहो दंता
शेठि^{११} तूं^{१२} धृष्टपणूं^{१३} जोउं^{१४} जे राजानी^{१५} स्त्रिनि^{१६} आलिगन देतो
हूं.^{१७} ते वचन राजा^{१८} साभलीटनि^{१९} विगो^{२०} उठीइ^{२१} बोलतो होउं,^{२२}
अहो गोरंभ, ए सत्य जे^{२३} तूं^{२४} कहि^{२५} छइ^{२६} राणी दंतिल संघाति^{२७}
आलीघन^{२८} देइंती हुइं.^{२९} गोरंभ^{३०} बोल्यो,^{३१} स्वामिन^{३२} रात्रि^{३३} जु^{३४} रमतां
घणूं हूं^{३५} जाग्युं^{३६} [तीणें^{३७} सारवता मूंहे^{३८} निद्रा आवी अनइ^{३९}
मुहमाहिथुं^{४०}] एहूं वचन नीकली^{४१} गियउं,^{४२} ते हुं न जाणूं.^{४३} राजा
चिंचनि^{४४} त्रिमांसतु^{४५} हुइं,^{४६} ए^{४७} गोरंभ अह्वारा^{४८} घरमाहि सघलि^{४९}
हीडिइं^{५०} अनद दंती वाणीउं^{५१} पण हीडइ^{५२} सघला^{५३} घर^{५४} अनइ^{५५}
इणे^{५६} गोरंभ्यि^{५७} राणीनिड^{५८} आलिघतुं^{५९} सही^{६०} दीटो^{६१} हसिइं.^{६२} तेणि^{६३}
ज^{६४} मोदि^{६५} बोली उठो.^{६६} बोल्यु^{६७} छइं^{६८} :

यद्वाञ्छति दिवा मर्त्यो वीश्रते वा दरोति वा ।

तत्स्वप्नेऽपि तदभ्यासान् तथा ब्रूते करोति च ॥ १५५ ॥

जे मनुष्य दीहि बांछिइ अथवा जोइ अथवा करइ ते
 पूरूप स्वप्नमाहि तेहि ज घनाभ्यासयी देपइ अनिइ करइ
 बली,

शुभं वा यदि वा पापं यन्तृणां हृदि संस्थितम् ।

सगूढमपि तज्ज्ञेयं स्वप्नं वाक्यात्तथा मदात् ॥ १५६ ॥

सुभ अथवा पाप जिम मनुष्यनिइ चित्ति हुइ ति सर्व
 निद्रामाहि अथवा मदमत्त थका मुंदइ उचरिइ अथवा स्त्रीनिइ
 व्यपिइ एहुं सुं संदेह. वोल्ह्य छइ,

जल्पन्ति सार्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रगाः ।

हृद्गतं चिन्तयन्त्यन्यं प्रियः को नाम योषिताम् ॥ १५७ ॥

बोलि स्त्री अनिरा संधाति, देपइ अनिरानिइ, अनिइ
 हैइइ चीतविइ अनिरानिइ, ते भणी स्त्रीनिइ प्रिय कुण हुइ.

कुलपतनं जनगहौ बंधनमपि जीवितव्यसदेहम् ।

अंगीकरोति तत्क्षणमबल परपुरुषसंरक्ता ॥ १५८ ॥

स्त्री परपूरुषसू लागी थकी एतला वांता सहइ कुलनु
 पाडवू, लोकनी निद्रा, बंधन, जीस्वानो सदिह, एतला
 अं [22-B]गीकरइ,

पर्यङ्मुखशयनं पतिमनुकूलं मनोहरं च सुखम् ।

तृणमिव लघुमन्यं ते कामिन्यश्चोररतिलुब्धाः ॥ १५९ ॥

पलंगि सूवू, भर्त्सारहित रूडू सुप, एतला वांता स्त्री
 तृणनि ठामि मानिइ जि स्त्री पीयारा पूरूपसू लागी हुइ बली,

नामिस्तृप्यति काष्ठाना नापगानां महोदधिः ।

नान्तरुः सर्वभूताना न पुसां वामलोचना ॥ १६० ॥

अभि^१ काष्टे तृप्ति न पांमइं,^२ समुद्र नदीइं^३ तृप्ति न पांमइं,^४
यम प्राणी^५ मारतुं^६ तृप्ति न पांमइं,^७ अनिइं^८ स्त्री कितले^९ पूरूपे^{१०}
तृप्ति न पांमइं.^{११}

रहो नास्ति क्षणो नास्ति नास्ति प्रार्थयिना नरः ।

तेन नारद नारीणां सतीत्वमुपजायते ॥ १६१ ॥

एकांत नही,^१ अवसर नही,^२ को^३ प्रार्थणार^४ नहीं,^५ तीणि^६
करी स्त्रीनिइं^७ सति साध्वी कहीइं^८ छिइं.^९

यो मोहान्मन्यते मूढो रक्तेयं मम कामिनी ।

स तस्या वशगो नित्यं भवेत्क्रीडा शकुन्तवत् ॥ १६२ ॥

जे^१ पुरुष कुबुद्धी^२ इम जाणिइं^३ जे स्त्री माहरइं^४ वसि^५ छइं^६
ते^७ पूरूप^८ पोपटनी परि^९ वश^{१०} जाणवो.^{११}

तासां वाक्यानि कृत्यानि सुलघूनि गुरुष्यपि ।

करोति यः कृतैर्लोके लघुत्वं याति सर्वतः ॥ १६३ ॥

स्त्रीनां वचन करवा योग्य न हुइ,^१ नांहा^२ अथवा मोटां हुइं^३
ते न करवां यीणे^४ करिथी^५ सघलि^६ लघूपणूं आविइं.^७

रक्तोऽभिजायते भोग्यो नारीणां शाटको यथा ।

घृप्यते यो दशालम्बी नितम्बे विनिवेशितः ॥ १६४ ॥

जि^१ पूरूप^२ स्त्रीशूं लागो हुइं^३ ते स्त्री ये^४ भोगवीइं^५ शाडलानी^६
परि^७ किहिडिसूं^८ ते घसीइं.^९

अलक्तको यथा रक्तो निष्पीड्य पुरुषस्तथा ।

अवलाभिर्वलाद्रक्तः पादमूले निपात्यते ॥ १६५ ॥

जे^१ पूरूप^२ अलतानी^३ परि^४ स्त्रीशूं^५ रक्त हुइं^६ ते पीडीनइं^७
पुग तलइं^८ मुंकीइं.^९

राजा तहि^१ पृठि^२ एहं^३ घणूं^४क^५ बोलीनइं^६ दंती सेठि^७
ऊपरि[23-A]कोप्यो घणूं^१ शुं^२ राजद्वारिधुं^३ वारचो. तिवार पडी
दंतिलद अरुमात^४ राजानि^५ कहोप्युं देपीनड^६ चीतवतुं^७ हुउं.^८ ए^९
कहि^{१०} ते युक्तः

कोऽर्थान्प्राप्य न गर्वितो विपयिणः कम्पापदोऽस्तंगताः
स्त्रीभिः कस्य न खण्डितं भुवि मनः को नाम राज्ञां प्रियः ।
कः कालस्य न गोचरान्तरगतः कोऽर्थी गतो गौरवं
को वा दुर्जनत्रागुरासु पतितः क्षेमेण यातः पुमान् ॥ १६६ ॥

धन पामी^१ कुण गर्व न पामड अनि^२ व्यपईनि^३ आपडा
किहिनि^४ नथी आवी, अनि^५ स्त्रीये^६ किहिनुं^७ मंन नथी चालवूं,^८
राजानुं^९ प्रिय कुण हुउं^{१०} छदं,^{११} कालनिइं^{१२} वशि कोण^{१३} नथी आब्युं^{१४}
अनिइं^{१५} कोण^{१६} याचक मोटी पदवीनडं^{१७} पाम्युं^{१८} छदं^{१९} अनि^{२०} दुर्जन-
निइं^{२१} हाथि^{२२} चढ्या^{२३} पृठि^{२४} कोणनि^{२५} दुप नथी होउं.^{२६}

काके शौचं द्यूतकारे च सत्यं
राजा मित्रं केन दृष्टं श्रुतं वा ।
क्रीवे धैर्यं मद्यपे तत्त्वचिन्ता
सर्पे क्षान्तिः स्त्रीषु कामोपशान्तिः ॥ १६७ ॥

नपूंपकनि^१ धैर्य, मद्यपनि^२ तत्त्वज्ञाननी^३ चिंता, सर्पनि^४ क्षमा,
स्त्रीनि^५ कामं,^६ कंदर्पनी^७ क्षान्ति, कागनि^८ पवित्राईं,^९ जुआरीनि^{१०} सत्य,
राजाशू^{११} मैत्री, एतला वांना^{१२} एहनिइं^{१३} विषय न होई.^{१४}

अनि^१ मि^२ ए^३ राजानि^४ अथवा अनिरा^५ वचनि^६ करी
पाइउं^७ नथी कीधूं^८ एहूं^९ हूं^{१०} स्मरूं^{११} छूं. एणी^{१२} पिरि^{१३} दंतिल
राजद्वारि पइसतुं^{१४} राप्युं^{१५} देपीनडं^{१६} शारविइं^{१७} जे^{१८} गोरंच^{१९} ति^{२०}
हास्य करीनदं^{२१} कहतुं^{२२} हउं,^{२३} अहो^{२४} द्वारपालो, ए दंती सेठि^{२५} राजानुं^{२६}

मान्य अने^१ सर्व^२ उपरि^३ सुपी, एहि^४ वारगु^५ मा. ज्यम^६ मूहि^७ गल्ची^८
दीची^९ त्यम^{१०} तम्हने^{११} देशे^{१२} एहू^{१३} साभलीनिड^{१४} दतिल^{१५} चीतमनु^{१६}
हूड,^{१७} सहीए^{१८} एही^{१९} करणी^{२०} जोल्यु^{२१} छड,

अकुलीनोऽपि मूर्खोऽपि भूपालं योऽत्र सेवते ।

अपि समानहीनोऽपि स सर्वत्रापि पूज्यते ॥ १६८ ॥

हीन^१ कुरुनु^२ मूर्ख^३ अनि^४ मा[23-B]न्यहीन^५ हुदं^६ एहुड^७ जे^८
राजानड^९ शेयट^{१०} ति^{११} सघलि^{१२} पूजीड.^{१३}

अपि क्रापुस्पो भीरु स्याच्चेन्नृपतिसेनक ।

यदाप्नोति फलं लोकात्तम्याशमपि नो गुणी ॥ १६९ ॥

राजानि^१ शेयतु^२ जे^३ हीन^४ वीहीरुण^५ एहू^६ जे^७ लोफमाहि^८ फल^९
पामड^{१०} [तेन्हु^{११} अग्र^{१२} मात्रड^{१३} बीजु^{१४} गुणयत^{१५} न पामड]

एणी^१ परि^२ चीनयतु^३ दती^४ मुख^५ म्लान^६ थकु,^७ ऊचाटो^८ हीन^९
प्रभाव^{१०} थकु^{११} घरि^{१२} जटनि,^{१३} साझि^{१४} गोरभ^{१५} मोलावीनट,^{१६} वख^{१७} पिहिरावी-
नड^{१८} बोलतु^{१९} हौऊ,^{२०} अहो मे^{२१} तू^{२२} तहीड^{२३} क्रोध^{२४} फरी^{२५} काढो^{२६} जि^{२७}
भणी^{२८} तू^{२९} ब्राह्मण^{३०} आगलि^{३१} वेसना^{३२} जोग्य^{३३} नही^{३४} तिहा^{३५} वेठो^{३६} ति^{३७}
भणी^{३८} क्षमा^{३९} फरे^{४०} पठि^{४१} ति^{४२} गोरमि^{४३} वख^{४४} पामीनड^{४५} यम^{४६} म्वर्ग^{४७}
पाम्यो^{४८} हूड^{४९} एहू^{५०} हर्प्यु^{५१} बोलतो^{५२} हूड,^{५३} अहो दती^{५४} मिं^{५५} मर्ग^{५६} क्षम्यु^{५७}
हवि^{५८} तु^{५९} माटारी^{६०} बुद्धय^{६१} जो^{६२} जे^{६३} राजा^{६४} तू^{६५} उपरि^{६६} केही^{६७}
वृषा^{६८} करि^{६९} छिड,^{७०} एहू^{७१} बोली^{७२} हरप्यु^{७३} नीमल्यु^{७४} ए वचन^{७५} सत्य,

स्तोकेनोपतिभाषाति स्तोकेनायात्यवोगतिम् ।

अहो सुमदशी चेष्टा तुलायष्टे खलस्य च ॥ १७० ॥

अहो^१ त्राफडीनी^२ अनि^३ सुर्पनी^४ चेष्टा^५ सरपी,^६ [थोडि^७
नमिड^८ अनड^९] थोडि^{१०} उच्च^{११} थाद.^{१२}

पछी ' गोरभक वली तिम्ह ज जैनइ ज्यांहा ' राना सुपि ' सैतु ' छइ ' तिहा सारवतु ' एह ' बोलतो हउ, ' अहो राजा अनाचारी ये ' फिरतो ' चीमडी ' पातो होउ ' राजा ति ' वचन सागलीनइ ' विस्मयनि ' पाम्यु ' थकु ' उठीनि ' भोस्तो हउ, ' अहो गोरभ ' शू ' अयुक्त बोलिइ ' छइ ' ? घरनु ' काम ' करणहार माटि ' हू ' तुनि ' नयी मारतो किहा ह ' इम ' फिरतो चीमडी पातो दीठो ' गोरभक ' बोल्यो, ' स्यामिन् ' जू रमता रात्रि ' निद्रा नावी तेणे ' सारवता निद्रावशयी कई जल्पो ते हु नयी जानतु, ' ते भणी क्षमा करो, ह निद्रावशि ' हतु राजा चीनमतो ' होऊ, ' मि ' जन्ममाहि ' चीमडी इणि ' परि ' नयी ' पायी ' ते भणी इणि ' जेम ' निद्रावशयी जूदू बोल्यु ए अशभात्रि ' तिम दतीनु निद्रावशयी [24 1] ईणे ' असभावि जूदू बोल्यु ए निश्चय, ति ' भणी मि ' युक्त न कीधू ' जि ' ऐन्हि ' सम्मान ' दीधू ' दती शरपा ' मनुष्यनु एहू ' कर्म न सभावेइ ' ते ' काढ्या पछी राजकार्य अनइ ' नगरना ' कार्य ' सर्व ' रहि ' छिइ ' एणी ' परि ' घणे ' प्रकारि ' राजा चीनचीनइ ' दतीनइ ' बोलवीनइ ' आपणा डीलना आभरण अनिइ ' बल्ल पहिरावी ' तिन्हि ' अधिकारि ' मुकयो ' ॥

अहो सजीमक ह ' ति भणी ' म्ह ' छूउ, ' ' यो न पूनयते गर्मात् ' ए वचन सजीमक बोल्यु, ' अहो ति ' सत्य कहु ' ति भणी ' एहू करजि कहि ' छि, ' एहू ' गेली दमनक सजीमकनइ ' लेइनिइ ' पिंगलकनि ' समीप ' ग्यो ' अनि ' बोस्तु हउ, ' अहो पिंगलक ए सजीमक म्यि ' आणो ' तिवार पछी ' सजीमक ते सिहनि ' नमस्कार करीनिइ ' नम्र ' ई ' बेठो ' पिंगलक ति ' सजीमकनू ' पाध्य ' मोटू ' ज्यमणि ' हाथि ' थापडीनइ ' पूछतो होउ, ' अहो सजीमक तून्हि ' कुशल छइ ' तु ' किहाथी ए वनमाहि आग्यो ' तिवार पछी सजीमक

आपणूँ० वृत्तांत ये१ वद्धमान१ संघाति१ दियो१ पांग्यो१ ते१ सर्व१
तिन्हिइ१ वहुं०. ए१ सांभलीनइं० पिंगलक सादर१ कहतु१ होउ१,
अहो मित्र त्रिहिश१ मा१. मि१ राप्यो थको वनमाहि१ जथेष्ट१ चरतुं१
अनइं० माहारि१ समिपि१ सदा ति रहेवुं१. जे१ भणी,

बहुपायं वनमिदं रौद्रसत्त्वनिषेधितम् ।

गुरूणामपि सत्त्वानामसेव्यं सस्यजीविनाम् ॥ १७१ ॥

ए वनमाहि घणानुं१ नाश हुइ१ छि१ अनइ भयानक१ जे१
जीव१ [तीपों सेव्युं छइ अनइ मोशइ जे तृण चरें] जे१ जीव तीणे१ न
रहवाहइं१.

एहुं१ संजीवकनि१ कहीनिइं१ सिंह यमुनामाहि पांणी१ पीईनिइं१
आपणी इच्छाइ वली वनमाहि रमतुं१ हूँ.१ तिवार पछी करटक अनइ
दमनक राज्यनु भार१ छांडीनइं१ संजीवक संघाति१ सुभाषितगोष्टि करीतां
सुपि१ रहता हूआ.१ संजीवक अनेइके१ शास्त्रे करी बुद्धबचन१ थइंनइं१
थोडि१ दिवसि१ मूर्ख१ थको१ पिंगलक बुद्धिमत की[24-B]धु१
अनइं१ अरण्यना१ धरम१ छंडावीनिइं१ ग्रामना१ धर्मनि१ व्यपिइं१
लगाडयो. पछि१ सर्व जीव विगला१ रापी सिंह अनि१ संजीवक
समीपे१ रहिइ.१ ते करटक दमनक तेइइं१ प्रवेश ताहा१ न पांमता१
हुआ.१ वली सिंह१ पराक्रम छाडयो.१ ते भणी१ सर्व मृग१ जीव
सेवको१ क्षुधापीडित रहितुं१ हुउं१ अनइ दीन ध्या. दोर्यु१ छइं१

फलहीनं नृपं भृत्याः कुलीनमपि चोन्नतम् ।

संथज्यान्यत्र गच्छन्ति शुष्कं वृक्षमिवाण्डजाः ॥ १७२ ॥

शेवक० राजानिइं१ फलहीन देपीनइं१ छांडइं१ जोइं१ कुलीन
हुइं१ मोटो हुइं१ छांडी अन्यत्र जाइं१ यम१ पक्षी सूका१ वृक्षनि१
छाडिइं१.

तुदेइ^१ आणेइ^१ रान नि^१ छाडइ^१ सेयक नही राजाइ^१ धर्म अर्थ
काम ए सिद्धि नि^१ जाइ^१ त्यम^१ करवू^{१०} बोलु^{११} छइ^{१३}

अपि समानसयुक्ता कुलीना भस्तिनत्परा ।

वृत्तिभङ्गान्महीगल त्यक्त्वा यान्ति तुसेयना ॥ १७३ ॥

मान्यनुक्ता^{११} कुलीन ममर्थ एहाइ^{११} रोरु^{११} वृत्तिमग होया^{११} पजी
रानानिइ^{११} छाडीतइ^{११} जाइ^{११} तिम किरल^{१०} सेयक^{११} एहा न हुइ^{११} सर्व
लोरु पण^{११} भोगनइ^{११} आश्रयनिड^{११} अनिक^{११} उपाये^{११} आपणी वृत्ति
करइ^{११} बोल्यु^{११} छइ^{१३},

[25-A] [देशानामुपरि क्षमाया आतुराणा चिवित्सका ।

वणिजो ग्राहकाणा च मूर्खानामपि पण्डिता ॥ १७४ ॥

राजाना^{१०} वश^{११} देश होइ, रोगी वयनइ^{११} वशि^{११} होइ, वाणीयाने^{११}
वशि ग्रहाग होइ, मूर्खने^{११} पंडित वश करे^{११}

प्रमादिना तथा चौरा भिक्षुका गृहमेधिनाम् ।

गणिता कामुक्ताना च तथान्येषा च दिलिप्त ॥ १७५ ॥

प्रमादीनु^{११} धन चोर लें, ' गृहस्थनु^{११} भीषारी^{१०} लिं, ' वैश्या^{११}
कामीनु धन ल्ये तिम अनेरानु^{११} धन कारीगर ल्यइ^{११}

सामादिसज्जिते पाशे प्रतीक्षन्ते दिवानिशम् ।

मुञ्जते च यथाशक्ति जलनाञ्जलना यथा । ॥ १७६ ॥

राजा सामादिक ये^{११} पाश ते हैं पडपे^{११} अनइ सामर्थ्ये^{११} भोगये^{११}
जिम मत्स्य मत्स्यन^{११} भोगये^{११} वली,

अतु चाञ्छति शाम्भरो गणपनेराखु क्षुधार्त पणी
त च द्रौश्चरियो गिखी गिरिसुतासिंहोऽपि नागाशनम् ।

इत्थ यत्र परिग्रहस्य घटना शम्भोरपि स्याद्गृहे
तत्रान्यस्य कथं न भावि जगतो यस्मात्स्वरूप हि तन् ॥ १७७ ॥

ईश्वरनो^१ सर्प गणेशना उंदिरने^२ पावा^३ हीडइ^४ अनइ^५ ते
सर्पनें स्वामि कार्तिकेयनो^६ मोर पावा^७ हीडइ^८ अनइ^९ ते^{१०} मोरनें
पार्वतीनो^{११} सिंह पावा^{१२} हीडइ^{१३} अनइ^{१४} इम ईश्वरना कुटुंभाहि अन्योन्य
घास करवा हीडतो अनेंरा संसारमाहि किम न होइ.

ते^{१५} करटक आपण हवें दमनक वि क्षुधा करी कंठ बड्ठो. राजाना
मान्य रहित एहा विधि हि अन्योन्य मंत्र करता होआ. तिहां^{१६} प्रथम
दमनक बोलतो होउ, अहो करटक आपण हवे प्रधान फीटा. ए
पिंगलक सजीमनुं ज वचन करेउ. एणे^{१७} आपणो व्यापार सुंखो.^{१८}
अनइ सर्व एहनो^{१९} सेमक ग्यो.^{२०} तो^{२१} शुं^{२२} करवुं घटइ^{२३}? करटक
बोल्युं,^{२४} जोहेइ^{२५} ताहुं^{२६} वचन सामलइ^{२७} तोहइ^{२८} ताहुं^{२९} दोष
टालवानें^{३०} वही जोड. बोल्युं छइ:

अशृग्नपि नोद्धव्यो मन्त्रिभि पृथिवीमति ।

यथा स्वदोषनाशाय विदुरेणाम्बिकासुत ॥ १७८ ॥

प्रधाने^{३१} राजा सामलतो^{३२} नोइइ^{३३} तोहइ^{३४} वचन^{३५} कहिवुं^{३६} जिम
आपणो^{३७} दोष टलइ,^{३८} मि विदुरे^{३९} अंबिकानो पुत्र^{४०} प्रमोन्वु.^{४१}

मदोन्मत्तस्य भूपस्य कुञ्जरस्य च गच्छत. ।

उन्मार्गं वाच्यता यान्ति महामात्या समीपगा ॥ १७९ ॥

जो राजा मदोन्मत्त थकु^{४२} उन्मार्गि चालइ^{४३} हाथीनी^{४४} परि^{४५} तो^{४६}
प्रधान मोटा होइ तेन्हे निद्रा होइ.

जो तें^{४७} आपणें^{४८} हाथिं^{४९} ए पडनो पाण्डार बलद ते स्वामी
कन्हइ^{५०} आपणो. ते माटइ^{५१} तें आपणें^{५२} हाथें अगारनी वृष्टि^{५३} करी.
दमनक बोल्युं, तें^{५४} साचुं^{५५} क्युं^{५६} माहो^{५७} ए^{५८} दोष पण सिद्धनो नहीं.
उक्तं च यत, बोल्युं छइ,

जम्बुको हुट्टुयुद्धेन वयं चापादभूतिना ।

दूतिना परकार्येण त्रयो दोषाः स्वयंकृताः ॥ १८० ॥

शीयाल^{१५} बोरुडाने युद्धे मुंउं^{१६} अनइ संन्यासी हुं आपादभूते^{१७}
वंच्यो, दूती^{१८} पीयारे^{१९} काजे नाक वदायुं, ए त्रण्य अनर्थ आपणा^{२०}
आफणीये^{२१} कीचा.

करटक बोल्युं^{२२}, ए कथा किम^{२३} । दमनक कहतो^{२४} होउ,^{२५}

[४. परिव्राजक अने घुतारो]

एक केहा^१ देगने^२ विपि^३ एसाति^४ मठ हतो. तिहा^५ देवशर्मा
नामिं तपस्वी एहो संन्यासी रहइ. तेन्हे^६ मोय^७ साधु^८ पुरप^९ रुडा^{१०}
वल्ल आपे. ते वल्ल वेचता^{११} घणेंएक^{१२} काले^{१३} मोटी धनयुक्त] [26-A]
मात्रा थई^{१४}. पिठिइं^{१५} केहिनुं^{१६} विश्वास न करइं^{१७}. दीहीराति^{१८} काप-
माहिर्था^{१९} मात्रा न मूझइं^{२०}. ते जुक्त^{२१} बोन्नुं^{२२} छइं^{२३}.

अर्थानामर्जने दुस्वमर्जिताना च रक्षणे ।

नाशे दुस्वं व्यये दुस्वं धिगर्था कष्टसंश्रया. ॥ १८१ ॥

धन उपाजिना^१ दुख हुइं^२, ऊपार्जी^३ पठी राषता दुष, चोरे^४
जाइ^५ तो दूष,^६ विचीइं तु^७ दुष, अर्थ^८ किवल^९ पापनू^{१०} मूल ति^{११}
काई नही.^{१२}

एक आपादभूति^१ एहि^२ नामि^३ पीयारा^४ चित्तिनि^५ हरिइं^६
एहो^७ धूर्त ति^८ संन्यासीनी ऋष माहिली^९ मात्रा जाणीनइं^{१०} चित्ति^{११}
चीतरतुं^{१२} होऊं,^{१३} एन्ही मात्रा हूं^{१४} किम^{१५} चोरी ल्युउं^{१६} पण^{१७}
मोत्य^{१८} तु मठनी पाहाणनी^{१९} छडे^{२०} तिहा^{२१} पात्र^{२२} न पडाइ. दढे^{२३}
कमाड माटि^{२४} द्वारि न पेइसाइं^{२५} ते भणीं^{२६} मायापचनि^{२७} करी शिष्य
थइं^{२८} विश्वास पमाडी^{२९} मात्रा ग्रह^{३०} बोल्यु^{३१} छइं^{३२}.

नाविदग्धः प्रियं ब्रूयात्स्फुटवक्ता न वञ्चकः ।

निःस्पृहो नाधिकारी स्यान्नाकामी मण्डनप्रियः ॥ १८२ ॥

चतुर बिना रूडूं न बोलि,“ जे स्फुट बोलइ” ते वंचक न हुइ,” जे” निस्पृह हुइ” ते अधिकार न लेइ,” जे” कामी” नुहिइ” ते आभरण न पहेई”.

एहु” चीतवीनइ” ते संन्यासीनि” नमस्कार करी ‘नमः शिवाय’ एहु” बोलतुं” थकुं” त्रिशीनिइ” ति” संन्यासीनि” कहे[26-B]तु” हूउं,” स्वामिन् ! ए संसार काइ” नही;” अनइं यौवन पालनी” परि” उतावळं,” तृणना बैधानर” सरपू” आयु, आभनी” छाया सरपा” भोग, स्नम सरपा पुत्र, मित्र कलत्र बंधु” सेनक एतल” ए मि” रूडी परि” जाणूं” ते शू” करतां नुहि” संसारथी छूटीशइ” ? एहु” सांभली देवशर्मा आदर” करी एहुं” बोल्यो,” अहो तू” धन्य छि” जे” प्रथम वयनि” व्यपिइ” एवढो वैइराग्य”. बोल्यो” छंदं,”

पूर्वे वयसि यः शान्तः स शान्त इति मे मतिः ।

धातुषु क्षीयमाणेषु शमः कस्य न जायते ॥ १८३ ॥

जे” प्रथम व्ययनइ” विपइं” शांत ते शांत कहीइ;” वृद्धपणें धातु क्षीय थ्या” पठी कुण एक शांत न थाइं” ?

आदौ चित्ते ततः काये सतां संजायते जरा ।

असतां तु पुनः काये नैव चित्ते कदाचन ॥ १८४ ॥

सत्पुरुषनइं” प्रथम चित्तिनि” व्यपिइं” वृद्धपणूं” आवइं” पछइं” डील्यि” आनिइं,” असंतनि” गथम शरीरि जरा आवइं” पण चित्ति नाविइ.”

जो” तू” संसार तरवा हीडिइ” छइं तु” सांभलि,

शूद्रो वा यदि दान्योऽपि चण्डालोऽपि जटाधरः ।

दीक्षितः क्षिप्रमन्त्रेण समस्माद्भी द्विजो भवेत् ॥ १८५ ॥

जे शिवदीक्षा लिये^१ अनङ्^२ जटा धरिइ,^३ डीलिल राप अडाडिइं^४
ते^५ चांडाल थको अवगा शूद्र थको ते ब्राह्मण^६ थाइं^७।

पडश्वरेण मन्त्रेण पुष्पमेकमपि स्वयम् ।

लिङ्गस्य मुग्धं यो दद्यान्न स भूयोऽभिजायते ॥ १८६ ॥

जे पूरूप^१ आपणपि पडशर^२ मंत्रि^३ करी एक^४ फूल ह्यंगनि^५
चढायइं^६ तेहि^७ पुनरपि गरभ^८ विसे नही^९।

एहं^१ मामली आपाढभूत संन्यासीनइं^२ पुमि^३ लागीनइं^४ बोरतो
हौउं,^५ स्वामिन^६ मून्दि^७ वर्त्ते^८ चो,^९ प्रसाद करो. ति^{१०} संन्यासी
बोल्थो, अरो तुंहि^{११} कश^{१२} करोस^{१३} पण रात्रि^{१४} मठमाहि^{१५} तुं
मारिइ,^{१६} जे^{१७} भणी तिं^{१८} अनि मिं^{१९} नि संग^{२०} रहिवूं^{२१} बोल्थुं^{२२} छेइं^{२३}।

दुर्मन्त्रावृत्तिर्विनश्यति यतिः सङ्गात्सुतो लालना-

द्विप्रोन्ध्ययना[27-A]कुलं कुतनयात्सेहः प्रसासाश्रयात् ।

मैत्री चाप्रणयात्समृद्धिरनयाच्छीलं खलोऽसनात्

स्त्री मद्यादनवेक्षणादपि कृपित्यागात्प्रमादाद्धनम् ॥ १८७ ॥

दुष्ट प्रधानथी राजा व्यणसि,^१ जती संगथी व्यणशि,^२ पूत्र^३
लडाग्रिइं^४ व्यणसिइं,^५ विप्र अणभणिं^६ व्यणसिइं,^७ कुल कपुंत्रिं^८
व्यणशिइं,^९ शील मूर्पनी संगतिथी^{१०} व्यणशिइं,^{११} मैत्री प्रिम^{१२} पापइं^{१३}
व्यणसइं,^{१४} संमृद्धि^{१५} अन्यायथी^{१६} व्यणशिइं,^{१७} म्नेह विदेश^{१८} गयाथी^{१९}
व्यणसिइं,^{२०} स्त्री मद्यथी व्यणशिइं,^{२१} करसण जोया पापिइं^{२२} व्यणीसइं,^{२३}
धन^{२४} तज्युं^{२५} अनइं^{२६} प्रमादथी व्यणशि^{२७}।

ते भणी तें वन ब्रह्मा पृष्ठ मठनइं बारणेपुं पडी करी सवूं,^१
आपाढभूत बोल्थो, स्वामीनी^२ आज्ञा प्रमाण^३ पण मून्दि^४ हि ति^५ पप

पछिं^१ ते देवशर्मा कृपा^२ ति उपिरि करीनइं^३ शिष्य करतु^४ हौं^५.
 ते शिष्य तपस्वीनिइं^६ पात्यरी^७ अणावइं^८, पुग^९ चंभविइं^{१०}, संतोष
 पमाडतो हूऊं^{११}; पण संन्यासी कापमाहिथी मात्रा^{१२} न मुंकिइं^{१३}. इम^{१४}
 घणो^{१५} काल जाति^{१६} आपाढभूत^{१७} चीतवतो^{१८} हूऊं^{१९}, अहो^{२०} ए^{२१}
 केहि^{२२} मारो^{२३} विश्वास न करिइं^{२४}. तो^{२५} शू^{२६} दीहि^{२७} ज एहे^{२८} शखि^{२९}
 मारूं^{३०}? कि^{३१} व्यष^{३२} दोउ^{३३}? कि^{३४} बोरुडानी परि^{३५} मुहु^{३६} बुरीनि^{३७}
 मारूं^{३८}? एहुं^{३९} चीतवता^{४०} ते^{४१} देवशर्माना शिष्यनु^{४२} बेठो परगामिथी^{४३}
 नोहोतरया^{४४} आव्यो; बोल्यो, स्वामिन^{४५} अम्हारि^{४६} घरि पवित्र
 पहिरवूं^{४७} तम्हे आववूं^{४८}. एहुं^{४९} कही^{५०} ते गयो.^{५१} पछिइं^{५२} ते^{५३}
 देवशर्मा आपाढभूतनिइं^{५४} साथि^{५५} चाल्यो. पछिइं^{५६} वाटि^{५७} जातां नदी
 आवीइं^{५८}. ते नदी देपीनइं^{५९} देवशर्मा मात्रा कापथी उत्तारीनइं^{६०}
 कंथामाहि बाधीनइं^{६१}, स्नान करी, देव पूजी, आपाढभूतनिइं^{६२}
 कहितो^{६३} होऊं^{६४}, अहो जेतलिइं^{६५} हं बाहरि^{६६} जड^{६७} आवूं^{६८} तां
 लगि^{६९} ए कंथा जगेश्वरनि^{७०} सावधान^{७१} थकु^{७२} रापजै.^{७३} एहुं^{७४}
 कहीनिइं^{७५} देवशर्मा फिरवा^{७६} ग्यो. पछि^{७७} आपाढभूति^{७८} ते मात्रा
 लेईनइं पेळुं^{७९} अट्ट थाईं^{८०} तितले^{८१} लेईं ग्यो^{८२} त्रिगो. पछि^{८३} [२७-B]
 देवशर्मा विद्यार्थीना गुणनि^{८४} व्यथसि^{८५} बाहिर^{८६} बरु.^{८७} जेतलिइं^{८८}
 ऊठिइं^{८९} तेतलिइं^{९०} सोना सरपां रोम एहा^{९१} व्यढता^{९२} मीढा^{९३} दीठा.
 तेन्ही मारवा भुंए^{९४} वेगळु^{९५} जईं^{९६} रह्यो. ते मीढा व्यढता^{९७} तिन्हि^{९८}
 माथिथि^{९९} रूधिर^{१००} नीकली भोइं^{१०१} पडूं^{१०२}. ति रूधिर सीयाल^{१०३} चाट्या
 लागुं^{१०४} भोयि.^{१०५} तेन्हि^{१०६} शीयाल^{१०७} मूर्ष^{१०८} दिवशर्मा^{१०९} जोडनि^{११०} चीनयतुं^{१११}
 हूऊं^{११२}, ए^{११३} शीयाल मूर्ष जो^{११४} ऐ^{११५} व्योहुना^{११६} माथा वचि^{११७} आमशि^{११८}
 तु^{११९} मरशिइं^{१२०} एहुं^{१२१} जाणूं^{१२२} छूंड.^{१२३} एहुं^{१२४} चीतवता^{१२५} ति^{१२६} शीयाल
 विहो^{१२७} व्यचि^{१२८} भोयिं^{१२९} मड^{१३०} रूधिर^{१३१} घाता विहोनि^{१३२} माथि^{१३३} चंपाई
 मूऊं^{१३४} दिवशर्मा^{१३५} ति^{१३६} मुऊं^{१३७} दिपीनइं^{१३८} दुप पाग्यो^{१३९} थकु मात्रा

कनि^{११} आगु^{१२} हौउं.^{१३} जेनलिइं^{१४} आवि^{१५} तितलि^{१६} आपाढभूतनि^{१७} न
दिपिइं^{१८} पठि^{१९} निगो^{२०} थोइ^{२१} शाउच^{२२} लेई^{२३} साद देतु^{२४} होऊ,^{२५}
कथा जोइं^{२६} तो मात्रा न दिपिइं,^{२७} अथवा युक्त,

तृणकाष्ठोदकशस्त्रादपि त्रास प्रयान्ति ये ।

व्याधैस्ते चापि वञ्चन्ते क उपायैर्न वञ्च्यते ॥ १८८ ॥

जे^{२८} तृण हालता बीहि,^{२९} लाकटाथी^{३०} बीहि^{३१} ते मृगनइ^{३२}
आहिडी^{३३} उपाय करी मारे^{३४} छट,^{३५} पठि^{३६} मनुष्य आ माहि.

पठि^{३७} कहेतो होऊ, अहो हूं वच्यो, एहूं बोलतो भोइं पड्यो.
पठिइ मूर्छा ऊतरया पठी, सामल्या पठी उठीनि आहा करवूं माझ.
आपाढभूत^{३८} मून्हि काढ वची म्यो, मून्हि बोल दि. एणी परि धणू
बोलीनि जातु होऊं, सन्धाइं एक^{३९} कोउंक^{४०} गामि पाम्यो.^{४१} तिहा जाता
साम्हो^{४२} एक कोली स्त्री सवाति^{४३} अनिरि^{४४} गामि^{४५} मद्य पीया चाल्यो ते
साहामो^{४६} म्यंल्यो.^{४७} देवशर्मा तिन्हि^{४८} कहेतो^{४९} होऊ,^{५०} ह^{५१} संध्यासमय^{५२}
ताहि^{५३} अतिथ्य आव्यो^{५४} छु ह^{५५} ए गाममाहि^{५६} कहिनि^{५७} न ओलपू^{५८}
ति मणी^{५९} ह^{६०} ताहारो^{६१} अतिथ्य छू^{६२} बोन्नु^{६३} छई,^{६४}

प्राप्तो योऽतिथि साय मृर्योऽथो गृहमेधिनाम् ।

पूजया तस्य देवत्वं प्रयाति गृहमेधिन ॥ १८९ ॥

ये सन्धाइ^{६५} अतिथ्य^{६६} आवि^{६७} ते^{६८} सूर्योद नाभि^{६९} कहीइं,^{७०}
गृहस्थ तिन्हि^{७१} पूजा करिइ^{७२} तो देवपनि^{७३} पामिइ.^{७४} बली,

तृणानि भूमिरुदक वाक् चतुर्थी च सन्तता ।

सतामेना[२४-A]नि हर्म्येषु नोच्छिद्यन्ते कदाचन ॥ १९० ॥

तृण भुइ^{७५} जल^{७६} चुथू^{७७} रुड^{७८} बोन्नु^{७९} एतला^{८०} वाना^{८१} सत्-
पुरप जे^{८२} गृहस्थ^{८३} ते अतिथ्यनि^{८४} आपइ.^{८५}

स्वागतेनाग्रयस्तृप्ता आसनेन शतक्रतुः ।

पादशौचेन गोविन्दो विष्णुर्भोज्येन चातिथेः ॥ १९१ ॥

अतिथ्यनि^{१०} बोलाविइ^{११} अग्नि तृप्त हुइं,^{१२} आसन दीधि^{१३} इंद्र
तृप्त हुइं,^{१४} पुग घोतां गोवंच^{१५} तृप्त हुइं,^{१६} भोजनि^{१७} व्यष्णु^{१८} तृप्त हुइं,^{१९}

अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात्प्रतिनिवर्तते ।

स दत्त्वा दुःकृतं तस्मै पुण्यमादाय गच्छति ॥ १९२ ॥

जेन्हा^{२०} घरथी अतिथ्य^{२१} पाछो बलिइं^{२२} तिन्हिइं^{२३} आपणूं^{२४}
पाप आपि^{२५} अनि^{२६} पूण्य^{२७} तेन्हनु^{२८} लेइं^{२९} जाइं^{३०}

कोली एहूं^{३१} सामलीनि^{३२} स्त्रीनि^{३३} कहितु^{३४} हूजं,^{३५} अहो स्त्री
तुं^{३६} ए अनिथ्यनि^{३७} लेइंनइं^{३८} घरि जइनि^{३९} एन्हे^{४०} पगधोयण^{४१} भक्षण
शय्या एतलां आपीनि^{४२} तूं^{४३} घेरि^{४४} रहजे.^{४५} हूं^{४६} ताहिं^{४७} कायि^{४८}
घणूं^{४९} मद्य लेइं^{५०} आवुं छूं.^{५१} एहूं^{५२} बोलीनि^{५३} कोली चाल्यो. ति^{५४}
स्त्री विभिचारिणी^{५५} ते^{५६} अतिथनि^{५७} लडनि^{५८} हसती^{५९} थकी^{६०} कोइं^{६१}
पुरुषनिइं^{६२} चित्तमाहि चीतवती^{६३} घर भणी^{६४} चाली. एहूं^{६५} कहि ति^{६६} युक्त,

दुर्दिवसेऽसितपक्षे दु संचारासु नगरवीथीषु ।

पत्न्यौ विदेशयाते परं सुखं जघनचपलायाः ॥ १९३ ॥

नगरनी^{६७} वाट रात्रि^{६८} मेघि^{६९} करी गाढी अंधारी हुइं,^{७०} अंधारि^{७१}
पपवाडि^{७२} भर्तार गामि^{७३} भ्यु^{७४} हुइं^{७५} तेवारि^{७६} व्यभचारिणीनि^{७७} परम
सुप हुइं.^{७८}

पर्यङ्केष्वास्तरणं पतिमनुकूलं मनोहरं गयनम् ।

तृणमिव लघु मन्यन्ते कामिन्यश्चौर्यरतलुब्धाः ॥ १९४ ॥

रूडो^{७९} पाथरु^{८०} पलंग अनिइं^{८१} भर्तार^{८२} भलु^{८३} अनि^{८४} रूडूं^{८५} गयन
एतलां तृणनी^{८६} परि^{८७} मानि जे^{८८} स्त्री चोरीनि^{८९} परपूरूप^{९०} कन्हिइं जाइ.

कुलपनन जनगहं न्यनमपि जीनितव्यसदेहम् ।

अङ्गीकरोति तत्क्षणमगला परपुरुषसंसक्त ॥ १९५ ॥

कुलनु^{३२} पाडनू,^{३३} लोमनी^{३४} निदा,^{३५} पधन, जीवना[28-B]नो
सदिह,^{३६} स्त्री एतला वाना^{३७} अगीकरड^{३८} ज्ये^{३९} पीयारा^{४०} पुरुषशू^{४१} लागी
हुइ.^{४२}

पछट ते^{४३} घरि जइनड^{४४} देवशर्मानइ^{४५} भागो पाटलो^{४६} पाथरणा^{४७}
पापिड^{४८} आपीनड^{४९} कहेतीं^{५०} हाट,^{५१} अहो स्वामिन् जा लगइ^{५२} ह^{५३}
गामिणी^{५४} आनी ये सही^{५५} तेन्हिट मली^{५६} आवू^{५७} ता लगइ घर
साहामू^{५८} जोज्यो एहू^{५९} कहीनिं^{६०} अगार^{६१} करी कोइरु^{६२} पूरूपनइ^{६३}
चीतचीनड^{६४} जेतलिं^{६५} जाड^{६६} तिनले^{६७} साम्हो^{६८} मन्विहल^{६९} उघाडिं^{७०}
माथइ,^{७१} डगलड डगलड^{७२} पडतु,^{७३} हाथमाहि मयनु ठामडू^{७४} एहो तिं
स्त्रीनु^{७५} भर्तार^{७६} साम्हो^{७७} म्यल्यो^{७८} आपतो दीठो पछि^{७९} ते स्त्री विगिं^{८०}
पाछी वलीनइ^{८१} घरमाहि पइजीनइ^{८२} शणगार^{८३} मूक्यो^{८४} पडइ^{८५} कोली
तिन्ही^{८६} स्त्रीनिइ^{८७} शृगार जनारो^{८८} दिपीनइ^{८९} मोद्धो^{९०} थको^{९१}
घरमाहि^{९२} पेजीं^{९३} ते स्त्रीहे^{९४} कहितुं^{९५} हूउं^{९६}, अरिं^{९७} छीनालि तूं^{९८}
क्याहा जाती हुतीं^{९९} ते मोली, हु तु कन्दिथीं^{१००} आनी पछिं^{१०१}
क्यहीं^{१०२} नयी नीमलीं^{१०३} तूं शू^{१०४} मयपान^{१०५} वशि^{१०६} भूइ^{१०७} मोलड छइ.
अथवा एहू^{१०८} कहीइ^{१०९} ते युक्त,

वेकल्य घरणीपातमयथोचितचलनम् ।

सनिपातस्य चिह्नानि मय सवाणि दर्शयेत् ॥ १९६ ॥

कला पापइ^{११०} मोइ^{१११} पडवू,^{११२} ज्यथा^{११३} राच^{११४} बोलू,^{११५} एतला
सनेशतना^{११६} लक्षण मय सघलाड^{११७} देपाडिड.^{११८}

करम्पन्दो वरत्यागमन्तेनोदानि मरागता ।

वारुणीमङ्गनाम्या भानुनाप्यनुभूयते ॥ १९७ ॥

हाथ हालड, ' रुडो' डाडइ, ' तेजनी' हाणि, ' राग घणो,
एही मद्यपानना' शरपी' अरस्था सूर्ये पण' भोगवीये छेइ'

ति' कोली एहू' त्रिपरीत' वचन साभली, वेप उतासु'
देपीनइ' तेन्है' कहतो' हउ, ' अरे छीनालि' ताहारि' हु' घणा
दिननु' अपवाद साभलता' ते मि' अपि ' दीठो' ते भणी' ये'
तुनि' घटि' ति' करू ' एहवू' मोलीनिइ' रामडि गाढी'
मारीनइ' जर्जर करीनइ' श्राभलीये' बाधीनइ' मदविहल थको
निद्रानि' पाम्यो' तेहइ' समय तेही सखी नानीनी छी
ते कोली निद्रा पाम्यो' जाणीनइ' आवीनि' कोलिणिनि' कहिती'
[29 A] हूउ' अरि' सपी ते देखत तून्हइ' तेणइ' ठमि' वाट
जोइ' छि' ते भणी' त्याहा' विगि' जा कोलिणि बोलीइ, ' सखी'
जो माहारी अवस्था ते भणी' हु किम जाउ' तेन्हइ' तू' जईनइ'
कहि, ' आज आणइ' असरिइ तूनिइ' सगम नही' हुइ' नामदणी'
बोली, सपी एहू' म कहैशिइ' लगनु' ए धर्म नही' बोल्यु छइ,

विपमन्थस्वादुफलग्रहणाययसायनिश्चयो येषाम् ।

उष्ट्राणामिव तेषा मन्येऽह शसित जन्म ॥ १९८ ॥

विपम फलना स्वाद लेपानी जेहनी' इच्छा' हुइ तेहना'
जीववानो' ऊनी परि' सशय' चाणवो वली,

सदिग्धे परलोके जनापवादे च जगति बहुचित्रे ।

स्वाधीने परमणे धन्यास्तारुण्यफलभाज ॥ १९९ ॥

परलोकनो' सदेह छता, ' जननी निद्रा छता, लोक दुश्चित' थेका'
पीआरो' पूरूप्य' वग छता ते छी धन्य जे ज्योमननो' रस भोगवि'

ति' कोलिणि बोली, जु' एहू' छइ' तो' कहि' केम' ए' वधा
थकी' छूटाउ' अनिइ' पापी समीपि छइ, किम करू ' नाचिगि

बोली, सपी ए ताहारो^{३३} भर्तार^{३४} मदविहल^{३५} थको^{३६} सूतो व्याहाणे^{३७}
 थिइ^{३८} ऊठसि^{३९} ते भणी^{४०} हूं^{४१} तून्हेइ^{४२} छोइं^{४३} छूं^{४४} तिहां जा; ताहरि^{४५}
 ठामि^{४६} मून्हेइ^{४७} बांधि अनेइं तिहा तु^{४८} जई^{४९} कामकाज^{५०} करी^{५१} वेगि^{५२}
 आवइ. कोलिणि बोली, 'आ परी^{५३}. पछइं^{५४} आपणिइ^{५५} ठामि^{५६}
 नाविणे^{५७} बांधीनइं^{५८} ते देवदत्त कन्है गइं. ^{५९} तेवार^{६०} पछी कोली ऊठीनइं^{६१}
 रीम ऊतरि. पछइं^{६२} सावधान थको तेन्हि^{६३} बांधीनइं^{६४} आपणी स्त्री
 जाणीनइं^{६५} बोलतो हउं^{६६}, अरि^{६७} छीनालि^{६८} जो आजयी परपूरपनी^{६९}
 संभाषण म^{७०} करे^{७१} तु^{७२} तून्हेइं^{७३} छोइं. ^{७४} तिवार^{७५} पछी^{७६} नाविणि
 आपणो^{७७} बोल प्रीछइं^{७८} रपे ते माटइं^{७९} अणबोली रही. पेलो घणूं^{८०}
 केहेतो^{८१} हौऊं^{८२} तोहइं^{८३} बोली^{८४} नही. पछिइं^{८५} ते^{८६} कोप्यो थको
 कोली छरी लेइंनि^{८७} तेनूं^{८८} [29-B] नाक बाहुं^{८९} अनि^{९०} केहेतो^{९१}
 होऊं^{९२}, छीनालि तूं^{९३} हवि^{९४} शोभा पामी, ^{९५} एहूं^{९६} बोलीनिइं^{९७}
 सुतो. ^{९८} अनइं^{९९} देवशर्मा, ऊचाटो^{१००} भूप्यो निद्रा उडी^{१०१} एहो ते सर्व
 चरित्र जोतो हऊं. ^{१०२} पछीइं^{१०३} ति^{१०४} कोलीनी स्त्री तेहा^{१०५} देवदत्त
 संघाति^{१०६} संभोग^{१०७} करीनइं^{१०८} धरि^{१०९} आवीनइं^{११०} नाविणिनि^{१११} केहेती^{११२} हूंइं,
 कुशल छंडं मु^{११३} ग्या^{११४} पूठि^{११५} ! ए पापी शूं^{११६} नथी ऊठो^{११७} ? नाविणि
 बोली, नाक^{११८} पापि^{११९} शरीर^{१२०} सघलं^{१२१} बारू^{१२२} छंडं^{१२३}, सघली बात
 कही; कहती हइं^{१२४} जे, मुंन्हइं^{१२५} छोडि, हूं^{१२६} माहरइं^{१२७} धरि जाउं.
 पछइं^{१२८} तेणी^{१२९} कोलिणि नाविणि छोडीनइं^{१३०} आपणपुं बा^{१३१}युं. ^{१३२} बली
 कोली ऊठीनइं^{१३३} कहतु^{१३४} हऊं^{१३५}, अरि^{१३६} छीनालि हजी का^{१३७} नथी
 बोलती ? बली शूं^{१३८} कांन^{१३९} बाहुं ? पछेइं^{१४०} कोलिणि गाढीइं^{१४१} कोपी
 थकी^{१४२} बोलती^{१४३} होइं, ^{१४४} अरि^{१४५} मूर्ख मुं सतिनिइं^{१४६} साम्हा^{१४७} को^{१४८}
 जोरा समर्थ नही. ^{१४९} अहो लोरुपालो तखे^{१५०} सांभलज्यो^{१५१} महारू^{१५२} बचन,

आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च चौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।

अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मो हि जानाति नरस्य वृत्तम् ॥२००॥

सूर्य चंद्र वायु अग्नि स्वर्ग भूमि उदक हैयुं ज्यम^{१८} दिन रात्रि
विहि^{१९} संध्या धर्म एतल^{२०} वांन^{२१} मनुष्यनो^{२२} पापपुण्य^{२३} जाणि.^{२४}

जो हूं^{२५} सती^{२६} होउं^{२७} तो^{२८} देवता^{२९} माहारूं^{३०} नाक^{३१} साजुं^{३२}
करजो^{३३} अनि^{३४} जु^{३५} मि^{३६} मंनि^{३७} परपूरूप^{३८} चीतज्यो^{३९} हुंडं^{४०} तो^{४१}
मुहनी^{४२} भस्म करज्यो.^{४३} एहवूं^{४४} कहीनिइं^{४५} कोलीनइं^{४६} कहेती^{४७}
हूइं^{४८} अरे दुरात्मा माहारूं^{४९} सत्य^{५०} जो नासिका^{५१} जेहवी^{५२} हती^{५३}
तेही^{५४} थई साजी.^{५५} पठड कोली^{५६} बलतुं ऊंनाड^{५७} लेइंनइं^{५८} जोइ तो
नाक साजुं देपइं.^{५९} तलिइं^{६०} लेही घणूं^{६१} पड़^{६२} देव.^{६३} पठड आश्चर्य
पामीनइं^{६४} तेन्हइं^{६५} छोडीनइं^{६६} रुडा मधुर बचन बोली स्त्रीनइं^{६७}
सतौपतो^{६८} हुऊं^{६९} देवशर्मा यि^{७०} ते सर्व जोईनइं^{७१} विम्मयनि^{७२} पाम्यो^{७३}
थको^{७४} चीनततो^{७५} हूउं,^{७६}

उशना वेद यच्छास्त्रं यच्च वेद बृहस्पति ।

स्त्रीबुध्या न विशेष्येत तस्माद्रक्ष्या कथं हि ता ॥ २०१ ॥

शुक्र बृहस्पति ये गा[30-A]स्त्रनि^१ जाणइं^२ ते शास्त्र स्त्रीनी
बुद्धि थकी विशेष नही.

अहो स्त्री ऊपरि रूपे^३ करी प्रेम न करवो. स्त्री यवारि^४ उद्धत हुंइं^५
तवारइं^६ कुलनि^७ दहि^८ जिम वृश्चनि^९ बीज दहिं.^{१०} बोलु^{११} छइं,^{१२}

नातिप्रसङ्ग प्रमदासु कार्यो

नेच्छेद्वल स्त्रीषु विवर्धमानम् ।

अतिप्रसक्ते पुरपर्यतस्ता

क्रीडन्ति काशैरिव लनपक्षे ॥ २०२ ॥

स्त्रीनो^१ संग घगो^२ न करवो.^३ स्त्री उलयंत थावा न दीजइ.^४ ते
“भणी अनि संग जे^५ पूरूप^६ करइ^७ तेन्हइं^८ त्रोडी^९ पापना कागनी^{१०}
पर^{११} पूरूपनइं^{१२} रमइं.^{१३}

एता हसन्ति च रुदन्ति च कार्यहेतो-

र्विधामयन्ति च पर न च विधसन्ति ।

तस्मात्तरेण कुल्शील्यतासदेव

नार्यं श्मशानघटिका इव वर्णनीया ॥ २०३ ॥

स्त्री पिचनि^१ हसि^२ अनि^३ रोइ, पुरपनि^४ विश्वास अपजाविइ^५
पण विश्वासइ^६ नही^७ ते भणी सघले^८ पूरूपे^९ श्मशानना^{१०} घडानी^{११}
परि^{१२} स्त्री^{१३} त्यनवी दुष्ट

व्याकीर्णकेमरकगलमुखामृगेन्द्रा

नागाश्च दानजलराजिविराजमाना ।

मेधाविनश्च पुरपा समरेऽपि शूरा

स्त्री सतिधौ परमकापुरपा भवन्ति ॥ २०४ ॥

मोटा केसरमुपज्युक्त^१ सिंह, [मदझरता]^२ हाथी, पडित, शूर,
एतला^३ भलाइ^४ स्त्री कुन्हइ दीन थइ^५

स्तनौ मासप्र थीमनकमलशावित्युपमितौ

मुख श्लेष्मागार नदपि च शशाङ्केन तुलितम् ।

शङ्खमूत्रावास पृथुकरशिरस्पर्द्धिजघनम्

अहो निघ रूप कविजनवितर्के गुरुकृतम् ॥ २०५ ॥

स्तन^१ मासनी गाठि^२ ते सोनाकुभ^३ समानि^४ कीधा, मुपे श्लेष्म
भरू ते चद्र समाने^५ कीधू^६ विष्टा मूत्रनु^७ ठाम^८ ये^९ नितन ते
हाथीना कुभमथल शरपो^{१०} कीधो,^{११} अहो पडीत्ये^{१२} न्यच^{१३} जे^{१४} रूप
ति^{१५} कवीश्वरि^{१६} मोट्ट^{१७} करी दिपाइ^{१८}

अन्तर्विपमया ह्येता बहिश्चैव मनोरमा ।

गुञ्जाफल्समाकारा योपित केननिर्मि [30-B]ता ॥ २०६ ॥

स्त्री चरमीनी^१ परिइ^२ माहि^३ रिप रूप अनइ^४ बाहिरि^५ रूडी,^६
सघली^७ स्त्री एइहवी^८ जाणवी^९

ईणीं परिं चीतस्तो थको देवशर्मानिइं व्याहाणू थौऊ ते नाविणि जि दुती ते तमाहारिं विगिं जइनइं नाक वाहू हाथमाहिं साहीनइं घरमाहि गइं अनि चीतवती होई, हविइं हूँ शूँ करूँ २ तेमार पछी तेहो भर्त्तार नाहावीं प्रातुह्कालिं राजानी डाढी समारवानिइं वारणां आगिल रहीनेइं नाविणिं वेगे विगे, कहेतो होऊं, अरिं स्त्री छरानो कोथलो विगिं आप्पिं जे राजा भणी हु जाऊ, पछिडं ते स्त्रीनिइं बुद्धि उपनीं अनइं कोथलामाहिथीं एऊ छरो काढीनिइं ते नाहवीं साम्हो नाप्यो पछै ते नावीअनइं सघलु कोथलु नाप्यो तिणइं कोप्यो थको छरो पाछो नाविणि साम्हो नापो पछइ ते नाविणि हाथिडं नाक लहीनडं रूथीर काढीनडं नाकनो कटको लेईं परडीनड, डाडिं पाडतीं रोती घर बाहिरिं नीसरीं नाकनो कटको लिइं आगिलि नाप्यो पछिइं गाढिं किहितीं होई, अरिं लोको एणे माहारू नाक वाहू पापीड, धायो रि, धायो रि पछइ लोऊ आवी जोइ तो प्रत्यक्ष नाक वाहू देपइ ते नाहवीं साहीनइ गडदे पाहूइ मारीनिइं राजद्वारि लइं ग्या, अनिइं स्त्रीनिइं सवातिं लेइं ग्या पछइं सभाइं विठं छइं तेहनिइं कहेता हूऊ, अहो ईणे नावीइं निरापराध ए स्त्रीनू रत्न नाकहीन कीधू ते भणी जे एन्हइं जुक्त हुइं तिं करो पछेईं सभाइं विठा छड ज्ये पूरूप ते पूछता होआ नावीनइ, अरिं ते मोहू कर्म ए ताहरीं स्त्रीनिं कीधू ईणी स्त्रीइं शू पीयरा पूरूपशु सवध कीधोइ २

अथग तून्हइं मारवानू उपाय कीधउ २ के चोरी कीधी ते कहइं एन्हो शु अपराध छ २ पछेइ तिं विस्मय पामो

थको^१ उत्तर^२ न उपजतु^३ हौंऊं^४ तिहारि^५ सभासद^६ शाख जोइनि^७
 किहेता^८ ह[३१-A]ऊं^९ अहो इणि^{१०} राजानिइ^{११} जणे रूडूं^{१२} कहूं^{१३}
 सत्य बोल्युं^{१४} ज्ये^{१५} नावीये^{१६} निरापगध गोडि स्त्रीनिइं^{१७} कीधी. बोल्युं^{१८}
 छइ^{१९}

भित्तस्वरमुखवर्णः शङ्कितदृष्टिः समुत्पत्तिततेजाः ।

भवति हि पापं कृत्वा स्वकर्मसंत्रासितः पुरुषः ॥ २१० ॥

मूपनो वर्ण अनि^१ स्वर विपरीति^२ थाइं^३ दृष्टि च्यकित^४ हुइं^५
 तेजहीन हुइं अनिइं^६ आपणा कामथी^७ जे^८ वीहिइ^९ तेणे^{१०} पूरूपे^{११}
 पाप कीधुं जाणयूं^{१२}

पछेइं^१ नाहवी^२ लऊडि^३ मारयूं^४ ते बोली न सकतु^५ हूउं^६
 पछइं^७ एइणे ल्यक्ष्यणे^८ सापराधी^९ जाणीनइं^{१०} जणने^{११} कहता हूउं^{१२}
 ऐन्हे^{१३} शूलीइं^{१४} चढावो^{१५} पछेइं^{१६} ते राजाना जण नाहवीनिइं^{१७} सूलीइं^{१८}
 चडाववा^{१९} लिइं^{२०} जाता हौआ. साथि^{२१} लोऊ कल कल शब्द करतो
 जोवा चाल्यो^{२२} एहवि^{२३} ते सन्यासी^{२४} कोलीनिइं^{२५} घिरिथी^{२६} उंठीनिइं^{२७}
 प्रातुंहालि^{२८} बाहिरि^{२९} वाडि जावानि आय उंदकनि^{३०} कनिइं^{३१} गाम^{३२}
 बाहिरि तिणि^{३३} ठामि^{३४} ग्यो, दैववशथी तिणे^{३५} ठामि ग्यो ज्याइं^{३६}
 पेला नाहवीनिइं^{३७} सूलीइं^{३८} दि^{३९} छिइं^{४०} अनइं^{४१} नाहीवीनइं^{४२} सूलीइं^{४३}
 सारवा^{४४} आण्यो^{४५} दिपीनेइं^{४६} दया उंपनी^{४७} पछइं^{४८} ते राजाना
 शैवकनि^{४९} किहितो^{५०} हूउं^{५१} अनिइं^{५२} प्रार्थतो हूउं^{५३} तां लगि^{५४} एहनि^{५५}
 शूली म विसारस्युं^{५६} जा^{५७} लगि हुं राजानि^{५८} कहूंउं^{५९} तेणि^{६०} ति
 तपसीनूं^{६१} वचन मान्युं^{६२} पछेइं^{६३} ते ब्राह्मण^{६४} राजद्वारि जइंनिइं^{६५} जिहां
 न्याय करइं^{६६} छंइं तिहां जइंनिइं^{६७} न्याय करणहार आगलि कहेतो^{६८}
 हूउं^{६९} ए नाहवीनो^{७०} अन्याय नथी^{७१} माहारी^{७२} वार्ता^{७३} साभन्यो^{७४} मेइं
 पूर्व दिनरात्रि^{७५} दीठी^{७६} ति^{७७} ए सर्व नाविणिनो^{७८} ज अपराध. ति^{७९} सर्व

वृत्तात कहीनइ,^१ नावीनइ, ज्योतीनीनइ,^१ एक श्लोक भणतु^{११} हउ^{१२} जे
पाछिलि^{१३} ल्यपो,^{१४} 'जम्बुको हुड्डयुद्धेन' ए श्लोक पठि^{१५} तेणि^१
राजानि अधिकारीइ^{१७} सर्व^{१८} वृत्तात जा[31-B]णीनिइ^१ नाहवी^{१०}
राप्प्यो अनइ^२ नाविणिना^{११} कान पाढ्या पठिइ^{१३} नावी विरि^१ ग्यो^{२१}

ति भणी हु^१ रह रु, 'जम्बुको हुड्डयुद्धेन' ए ऋया पठइ^{१०}
करटक मोल्यो, 'तो हवि^{१८} शू^{१९} करवू^{१०} घटइ^{१३} आपणिइ^१ ?

एक हन्यान्न वा हन्यादिपुर्मुक्तो धनुष्मता ।

बुद्धिर्बुद्धिमतो स्रष्टा हन्याद्राष्ट्रं सराजकम् ॥ २०८ ॥

धनुर्धरि^१ शर मुकु^१ थको^१ एकनइ^{११} मारइ^१ के^{१८} न मारइ^१
पण बुद्धिमत्^१ बुद्धि करी राजा समित^{११} राज्य^{११} हणि^१

दमनक मोल्यो, मही बुद्धमतनि बुद्धि करी दोहिछ छुटेर

आसन्नकार्यस्य समुद्रवार्थ

मागामिकार्यस्य च सप्रहार्थम्^{११} ।

अनर्थकार्यप्रतियातनार्थम्

सन्मन्यतेऽसौ परमो हि मन्त्र ॥ २०९ ॥

द्वकडू^१ राज आवू^{११} जाणीनइ^{११} ते करवानेइ^{१८} आवतु^{११} धन^{१०} न
रापयानि^{११} अनि^१ अनर्थ शमात्रानिइ^१ जि^{११} एतला करवानिइ^{११} प्रथम
मत्र कीजेइ^{११} ते प्रमाण^{११}

सजीनरुद्धे^१ स्वामीथी^१ बुद्धि बीजोगि करू^{१०} बोलुं^१ छइ^{११}

मन्त्रिणा मित्रसधाने भिषका सान्निपातके ।

कर्मणि व्यज्यते प्रजा मस्थे को या न पणित ॥ २१० ॥

प्रधाननि मैत्री^{११} करवा चातुरी जाणवी, उदनिइ^१ सन्यपान,
पडी गता बुद्धि जाणवी,^{१०} अन्यथा^{१८} स्मृति^{११} कुण चतुर न होइ^{१०}

ते भर्णा पिंगलक मोटि^१ मृष्टि^२ छट^३ ति भर्णा^४ सर्जीरदथी^५
निजोय^६ मर्या जोय^७ मोल्यु^८ छेड,

व्यसनं हि यत्र राजा कामात्सप्रतिपद्यते ।

विधिना शास्त्रदृष्टेन भृत्यैरार्यं प्रयत्नत ॥ २११ ॥

राजा जेमारि^१ वशने^२ पडि^३ तेमारि^४ शेरकि^५ शाबदष्टि^६
करी ति^७ व्यसन^८ टालवू^९

ते भणी स्वामी^१ व्यसने^२ पडो^३ छट जे भर्णा^४ सर्जीवकि^५
वशि^६ कीघट^७ उडे^८ छ गुणमाहि^९ एकडंती^{१०} चिंता नर्या करता^{११}
संजीवक ए पडनो पनहार^{१२} धर्मनी ज वात रुड^{१३} धणूं^{१४} शू^{१५} महीइ^{१६}
सर्जीवक पिंगलकथी जूयो^{१७} करवो करटक मोल्यु^{१८} तु असमर्थ. कम^{१९}
तिहि^{२०} निजोग^{२१} पमाडीथ^{२२} दमनक बोल्थो, 'अ[32-A]दो
सामलउ^{२३},

उपायेन हि तत्कुर्यात् यत्र शम्य पगत्रमै ।

राक्षसा कनकमूलेण कृष्णमर्षो निपानिन ॥ २१२ ॥

ये^१ पराक्रमे न चालड^२ ते बुद्धि करवुं जिम कागडीये सूनानड^३
सूत्रि^४ काळु^५ साप^६ मारियो^७

करटक बोल्थो, 'ए कथा किम^१ दमनक कहितु^२ होउ^३'

[५. चापसदंपती अने काळो साप]

एरुड टामि^१ मोटउ^२ वडनु वृक्ष, तिहा^३ काग कामिणि पि^४ गहि^५
छट^६ तेन्ही^७ मालाइधी^८ नान्हा^९ कागलाने^{१०} सर्प वडमादि^{११} थउ
कोपराडिथउ^{१२} नीरुलीनइ^{१३} सदाड पाट पटउ^{१४} ते कागना^{१५} यानक
सपल^{१६} पाधां देपीनइ^{१७} दुपी होउ^{१८} अनइ^{१९} पणा^{२०} दिनतो^{२१} आश्रयो
ये^{२२} वड ते^{२३} छाडीं न समइ^{२४} बोल्थु छइ^{२५},

त्रय स्थान न मुञ्चन्ति काका कापुरुषा मृगा ।

अपमाने त्रयो यान्ति सिंहा सत्पुरुषा गजा ॥ २१३ ॥

काग कुपुरुष^{१०} मृग ए^{१८} त्रिण्य^{१९} आपणउ^{१०} ठाम न छाडड^२
अनइ सिंह सत्पुरुष गज हाथी^{११} अपमानयी छाडी जाड

तिवार पठी^१ कागने पागे लागीनड^१ बोन्ती होई, 'स्वामिन्
घणा^{११} बालक इणइ^{१०} दुष्टि^{१८} सपें पाधा ते भणी^१ जनेरड^१ वृक्षि^{११}
जेये^{११} बोल्यउ^{११} छड,

नास्त्यारोग्यसम मित्र नास्ति व्याधिसमो रिपु ।

न चापत्यसम म्नेहो न च दुःख क्षुधासमम् ॥ २१४ ॥

आरोग्य समान^{११} मित्र नयी,^१ व्याधि समान^{११} बटरी नही,^{११} पुत्र
समान^{१८} बधु नही^{११} क्षुधा समान^{१०} दुप नही^१

यस्य क्षेत्र नदीतीरे भार्या च परसगता ।

गृहे सर्पाश्रयस्तस्य कथं स्याच्चित्तनिर्गृति ॥ २१५ ॥

येन्हड^{११} क्षेत्र नदीनड काठड^{११} अनड येन्ही^१ स्त्री व्यभिचारिणी^१
अनइ घरमाहि जेहनइ^१ सर्प^{११} होड ते^{१८} सुखी नही

पठइ काग दुषी एकड^{१०} बोल्यो, ईणे^{११} बडि रहिता^१ आपणउ^{११}
घणउ^{११} होड ते भणी^{११} छाड्या नथी सकता बोल्यु छड,

युक्तो मृगो [32-B] शुजीमति तोयप्रन्धेन घासमुष्ण्या वा ।

मुञ्चति चिरोपित्तयाज्जन्मवन नापमानेऽपि ॥ २१६ ॥

मृग पत्राली^{११} पाणी, मूठि पड, एतलु^{१८} जीरइ^१ पण असणु घणा
दिवसन^१ वन न छाडइ^{११}

घणु^{११} शु कड^१ ए सर्पनो बुद्धि नरी बध करेगि^१ कागडी नेली,
'मोटु^{११} रिप^{११} ठ ए कन्हे^१ किम^{११} मारेगि^१ ' काग बोल्यु^{११} ' जो ऐ

मे^{१०} नही मराइ तोहि^{११} न्यायशास्त्रने^{१२} जाणें छंड^{१३} तेहनइ^{१४} पूछी
 एन्हि^{१५} मरवानो^{१६} उपाय थोडे^{१७} दिने करेशि.^{१८} एहुं घणुं काग
 बोलीनइ^{१९} अनेरइ^{२०} वृक्ष^{२१} गयु.^{२२} ते^{२३} वृक्ष तलइ^{२४} एक शीयाल रहे^{२५}
 ते^{२६} एन्हो^{२७} मित्र. तेन्हे^{२८} काग बोलीवोनइ^{२९} आपणुं सर्व दुप निवेद्युं^{३०}
 अनट^{३१} कहतु^{३२} हौड,^{३३} अहो शीआल^{३४} सर्पनें^{३५} मारवानो विलंब न^{३६}
 करयशु.^{३७} ते आपणउ^{३८} मोटउ^{३९} वद्री^{४०} छट.^{४१} तेणइ^{४२} अनेक बालक
 मारया.^{४३} शीआल बोलीयो, अहो मित्र काग मे^{४४} ए^{४५} अनुमय्यु^{४६}
 छट.^{४७} ते दुकय न करवड.^{४८} ए पापी सर्प एहनउ^{४९} पापि^{५०} नाश
 पामिशि.^{५१} बोल्या छड,^{५२}

अपकारिषु गा णपं चिन्तय त्वं कदाचन ।

स्वयमेव पतिष्यन्ति कूलजाना इव दुमाः ॥ २१७ ॥

बेरी^१ पापी उपरि^२ पाप न चीनवीट.^३ ते तेहनउ^४ पापि^५ नदीना
 कांडाना वृक्षनी परे^६ आफणीये पडट.^७ श्रूयते च^८ मांभलीड^९ छड,^{१०}

भक्षयित्वा बहून्मत्स्यानुत्तमाधममध्यमान् ।

अतिलोल्याङ्कः कश्चिन्मृतः कर्कटकप्रहान् ॥ २१८ ॥

एक बगलो अति लोभथी घणा मत्स्य^१ पाईनइ^२ कर्कटने^३ पावा
 जातो^४ तो तेनलइ^५ कर्कटे गलट माही मारघो.

काग बोल्या,^१ 'ए. कथा रिम !' शीआल^२ कहितु^३ हौड,

[६. बगलो अने करचलो]

एक^१ टामि तलाउनइ^२ काटउ^३ रग^४ रहे.^५ ते^६ वृक्ष, माटउ^७
 माटन्यानइ^८ भुपिं पानानु^९ उपाय चीनवतो^{१०} थसो^{११} कन्हेइ^{१२} आवेइ^{१३}
 ये^{१४} मत्स्य तेन्हे^{१५} पाईनउ^{१६} येथो^{१७} रहे.^{१८} ते सरोवरमाहिं^{१९} सघन^{२०}
 नाटग। मय्य एक कुलीरक एहुं^{२१} नामें^{२२} मय्य ग[33-A]ट.^{२३} ते बग

समीपि जइनइ^{१५} आदर करी पूछतो होउ, अहो, मामा जिम^{१६} पहिलु^{१७}
 मत्स्यनो^{१८} आहार^{१९} करता तिम हवडा^{२०} जि नथी करता ? वग
 बोलै, ^{२१} अहो आज लगड^{२२} तम्हने^{२३} पातो [अनइ सुपे^{२४} रहतो. ^{२५}]
 आज पूठि^{२६} तम्हथी^{२७} नाश देपू^{२८} कूं. ^{२९} तीणे^{३०} मून्हेइ^{३१} गरदपणि^{३२}
 आहारनो उपाय भाजशो^{३३} ? ते भणी दुपी थको कन्हलि^{३४} माछला
 आवें छइ^{३५} पण तेहने^{३६} नथी^{३७} पातो. कुलीरक बोल्यो, अम्हने^{३८}
 शू^{३९} पाडुउं हुणहार छइ^{४०} ? वग बोल्यो, ^{४१} अम्हनें शुं ^{४२} आज
 मे^{४३} ईहा^{४४} तलयनइ^{४५} काठइ^{४६} रखा धणाएक माछलाना^{४७} मारणहार
 नावडा^{४८} बोलना साभल्यां. ^{४९} ते कहता होआ, अहो आपण^{५०} ए
 तलयव^{५१} माछले^{५२} भरयुं छइ. ^{५३} ते ^{५४} आपण कालि परमे जाल घाली
 सवलां माछला^{५५} काढी मारशुं, ^{५६} ते भणी ^{५७} हुं पहूं^{५८} कहता साभलीनइ
 प्रियेपि^{५९} कहुं छुं तम्हने ज तह्यारुं बीज नही^{६०} रहइ. ^{६१} ते भणी^{६२}
 तम्हनें कहुं छउ जे आपण सर्व नगर समीपि^{६३} द्रह^{६४} छइ^{६५} तिहा^{६६}
 जइये. ^{६७} ईणी चिंताइ हूं^{६८} दुपी^{६९} होउ^{७०} छुं; जे तम्ह मरता हुंइ^{७१} मरेसि
 गरदपणा^{७२} माटई. ^{७३} पछिइ^{७४} ते दुष्ट^{७५} वगनुं^{७६} वचन सवला माछला
 सांभलीनइ^{७७} बीहीता^{७८} थका^{७९} वगनइ^{८०} कहिता^{८१} होआ, अहो
 वग^{८२} मामा भाई तुं मित्र छइ. ^{८३} अम्हने^{८४} राषवानो उपाय कहि^{८५}
 अनइ^{८६} मरता^{८७} रापि. ^{८८} वग बोल्यो, ^{८९} हुं ^{९०} पक्षीमें मनुष्यशुं^{९१} वैर न
 थाइ पण मुन्हे^{९२} एतलुं बल छइ^{९३} जे तम्हने^{९४} ए तलयवथी बीजट^{९५} द्रह^{९६}
 लेई^{९७} जावानुं. ^{९८} ते^{९९} तलयव मोटुंउं धणुं, जल कमल भयुं; तिहा^{१००} आज
 हुं तम्हनइ^{१०१} लेई^{१०२} जाउं. ^{१०३} पछइ^{१०४} ते मत्स्य ते वगलानइ^{१०५} वचनइ^{१०६}
 मोह्या^{१०७} बोलता^{१०८} होआ, अहो मित्र मामा^{१०९} भाई^{११०} पहिले^{१११} मुन्हि^{११२}
 लेई^{११३} जा, ^{११४} मोटउं^{११५} ताहरु^{११६} उपकार^{११७} हुशि. ^{११८} बोल्युं छइ, ^{११९}

म्वहृदयनिहितरागा. सुजनतया संस्मरन्त इह सुकृतम् ।

[35-B] मं जीवनमपि सन्तो न गतं गणयन्ति मित्रार्थे ॥२१९॥

सन अभिमाने रगी रूडु कगता आपणु^१ जीवित^२ पण^३
[न गणे]^४ अनड निपड^५ निशा[माहि]^६ न गणि^७ मित्रनड^८ अरि^९.

पण्ड^{१०} नग अतगत दर्शनड^{११} चीतमनु^{१२} होउ,^{१३} भरी^{१४} ए
बुद्धि करी नशि कीचा^{१५} छई,^{१६} सुवि^{१७} पाईशि^{१८} ए^{१९} एह चीतनी^{२०} ते^{२१}
झाडा माउगनाहिथी^{२२} भलु^{२३} मरुठ^{२४} अकेडु^{२५} लेई^{२६} वेगलो जेनड^{२७}
शिला उपरि^{२८} नापी^{२९} पातउ^{३०} होउ इम दिवाडी ययेष्ट चाचे^{३१} लेई^{३२}
जाट^{३३} अनड गरुना ने जूयो सदेगा^{३४} कटि^{३५} जे पेले माछले
सुपनु^{३६} सदेगो रखो छड,^{३७} ईणी^{३८} परि^{३९} निश्वास ऊपाड. एरु वार
कुलीरक मरवा वीस्तु^{४०} यमो धगने^{४१} धणु धणु^{४२} प्रार्थतो होउ,
'मामा^{४३} बग भूहनड^{४४} मरतु^{४५} गपि बग चीतमनु^{४६} हौउ, वीजा
माठला पाट^{४७} जरुचि पाभ्यो छु^{४८} एड^{४९} माठलउ^{५०} अपूर्व छड,^{५१}
एहनड^{५२} जाम्नादु^{५३} 'एहु चीतनीनड^{५४} कुलीरकनड^{५५} लेहनड^{५६} उडयो
पण्ड^{५७} सघलु^{५८} गगेर मुनीनड^{५९} ते^{६०} शल उन्ही^{६१} उपरि जेतलि^{६२}
ऊतागड^{६३} तेनलड^{६४} कुलीरक पूडतो होऊ,^{६५} अहो मामा^{६६} निहा ते
मोटउ^{६७} सरोर^{६८} पण्ड^{६९} बग हसी^{७०} मोरुड,^{७१} ए मोटी शिला
देपु^{७२} छड^{७३} उन्ही^{७४} शला ऊपरी सघला माछला^{७५} म्वस्व हाजा^{७६} ईहा^{७७}
तु^{७८} रहड स्वस्थ थापिशि^{७९} पण्ड^{८०} कुलीर^{८१} हेडउ^{८२} जोड तो शल^{८३} उपरि
माठलाना हाडनु^{८४} दगलउ^{८५} मोटउ^{८६} पण्ड^{८७} चीतमनु^{८८} होउ,^{८९} अहो,

शत्रुरूपाणि मित्राणि मित्ररूपाश्च शत्रवः ।

जायन्ते कार्यसिद्धयर्थं केचिन्नोक्ते विचक्षणा ॥ २२० ॥

नेतृगणैक विचक्षण आपणु^१ काज^२ साधनाने शत्रु ते मित्र
थाई^३, [मित्र^४ ते शत्रु थाई^५]

शत्रुणा न च सङ्ख्यात् सुलिष्टेनापि चास्याः ।

सुनक्षमपि पानीय समयत्येव पायन ॥ २२१ ॥

भला शत्रुशुं^{११} मेल न करवुं^{१२} मेल कीधा^{१३} पड़ी नाश पमाडई^{१४}
जि[34-A] म उन्हुं^{१५} पाणी वैश्वानरनें शमाडई^{१६}

ते भणी^{१७} ईणे^{१८} जाणीनइ मस्त्य सघला सही^{१९} पाधा. ये भणी^{२०}
एवडां हाड दीसई^{२१} छइ. ते भणी माहो इ^{२२} काल आव्यो. अथवा
शुं चीतवीइये^{२३} ?

गुरोप्यवलिसम्य कार्याकार्यमजानतः ।

युध्यमानस्तदा सोऽपि कुर्यात्कार्यमतंद्रितः ॥ २२२ ॥

मोटो^{२४} गर्वनइ^{२५} पाग्यो , कीजइ^{२६} ए न कीजइ एह न जाणइ
एहा शत्रुशुं युद्ध करीनइ^{२७} आपणुं^{२८} काज^{२९} साधवुं.

वली कुलीरक बोल्युं, मामा तलाव केतलइएक^{३०} छइ^{३१} ?
शुं^{३२} माहरइ^{३३} भारि^{३४} थाकु^{३५} छइ^{३६} ? कहि.^{३७} बग चीनवतु^{३८} हौउ,
ए माछलो वेगलइ^{३९} ठामि आप्यो^{४०} किम जासि^{४१} ? एहवउ^{४२}
चीतवीनइ^{४३} बोलतो हौउ,^{४४} अहो किहा^{४५} तलाव छइ^{४६} ? ए शला^{४७}
उपरि^{४८} तून्हे^{४९} भक्ष करेसि.^{५०} तु आपणो देवता म्भरि. एहं बगि^{५१}
कह्या पूठि^{५२} कुलीर^{५३} बगनी कोट पातली दाते करडीनइ^{५४} बगनें
मारीनइ^{५५} हल्ल हल्ल आपणा तलाव भणी बगनु गलु साहीनइ आव्यो.
पछइ^{५६} सघला [माछला]^{५७} पूछता हौआ, अहो कुलीर^{५८} तुं पाछु
काई^{५९} बल्यो^{६०} ? शुं^{६१} उपशकुन^{६२} हौआ ? ते^{६३} बग नाव्यो ते शुं^{६४} ?
एहुं ते^{६५} पूछ्या पछी हास्य^{६६} करी कुलीर कइतो हौउ, मूर्ख^{६७} सघला
माछला ते बगे^{६८} बाहीनइ^{६९} शल^{७०} उपरि लेइ^{७१} सघला^{७२} पाधा; हु
रली^{७३} ऊगरिउ.^{७४} तेन्हो^{७५} मारवानो अभिप्राय जाणीनइ^{७६} में^{७७} तेहनी^{७८}
कोट करडी आणी छइ.^{७९} ते भणी तम्हे निश्चित थाउ. हवै^{८०} कुशल हुशि.^{८१}

ते मांढइ^{८२} कहुं^{८३} छुं,^{८४} ' भक्षयित्वा बहून्मत्स्यान् ' ए कथा. काग
बोल्यु,^{८५} ' अहो सीआल' ते सर्प^{८६} किम मारीस्यि^{८७} ? शीआल^{८८} बोल्यो,

जेहनइ^१ बुद्धि तेहनइ^२ बल, बुद्धि पापइ^३ पुरुषनइ^४ बल नही
जिम वनमाहि मत्त सिंह शरी^५ मारचो.^६

करकट बोल्यो, ए कथा किम ? दमनक कहितु^७ हौउ,

[७. सिंह अने ससलो]

एक वनमाहि भामुरक नामि^१ मद्योग्मत्त^२ सिंह रहइ.^३ ते
येतल^४ वनमाहि जीव देपइ^५ तेहनड^६ मारइ^७ पछइ^८ मृग वनना जीव
सघला मिली, दीन यै,^९ मुठइ^{१०} तृण लेई^{११} नमता दीन^{१२} थका ते
सिंहनइ^{१३} बीनती करता हौआ, म्यामिन् मघ[35-A]ल^{१४} जीवनु
मारखुं काढवुं^{१५} एहुं^{१६} लोक विरुद्ध ये कर्म ते आज पूटि म करशु.^{१७}
ए^{१८} पर लोफनड^{१९} विरुद्ध बोल्यउ^{२०} छइ,^{२१}

एकम्य जन्मनोऽर्थे मूढा कुर्वन्ति यानि पापानि ।

जनयन्ति तानि दुःखं तेषा जन्मान्तरसहस्रम् ॥ २२५ ॥

एक जन्मनइ^१ अर्थि मूर्ख तेहवा^२ पाप करे^३ छै^४ जे जन्मने
सहस्रे करी दुख भोगवीये.^५

अपवादो भवेद् येन, येन विप्रत्ययो भवेत् ।

नरके गम्यते येन तद् बुधः कथमाचरेत् ॥ २२६ ॥

जीणे^१ कर्म अपवाद थाइ अनट जेणे^२ कर्म पाडुउ^३ हुइ^४ जीणे^५
नरकि जईयै^६ ते^७ पुरुषे काइ^८ कीजइ.^९

ते भणी^१ एहुं जाणीनइ^२ अहारुं कुल फेडनइ^३ योग्य न होइ;
अनइ^४ अम्हे तम्हारा आहारनइ^५ अर्थि बारा लगतो^६ अकेको जीव
समीपि^७ मोरुलशुं दिहाडी.^८ इम छता तम्हारो आहार हुगि,^९ अनइ^{१०}
अम्हारी^{११} जातिनो^{१२} छेइ^{१३} न होइ. ते भणि अम्हनें संकेत कहो.
४ ११

पठइ^१ एहो राजधर्म^२ मामलीनइ^३ मिह चीतवतो^४ होउ, ए^५
 सने मृग रुहुं वहे छइं अनइं सधला मारया पठी^६ वृत्ति किम हजे^७
 एहुं^८ चीनवी^९ कहतो होउ, अहो^{१०} मृगसमूहो विहाणें^{११} आरंभीनइ
 अकेहो जीर मोरुल्यो तहे सर्वे यथेष्ट हीहुं^{१२} पछे^{१३} सधला^{१४}
 आपणे आपणइ^{१५} टामि ग्या^{१६} हव्यां. पठइ वारा लागौ^{१७} अकेहो^{१८} जीर
 मिहने मोरुली^{१९} पठइ^{२०} केतले^{२१} कालें^{२२} जाते^{२३} शशानो^{२४} वारो आव्यो
 ते शशु सधला^{२५} थे मोरुल्यो. पछइ शशो^{२६} चीनवतु^{२७} होउ, आज
 मुन्देइ^{२८} मृग्यु आव्यु शं करवुं घटइ^{२९} ? अथवा

किमशक्य बुद्धिमता किममाभ्यं निश्चयं दृढं दधनाम् ।

किमशक्यं प्रियवचसा किमलभ्यं महोद्यमस्थानाम ॥ २२७ ॥

बुद्धिमतनइ^{३०} काइ^{३१} अशक्य नही^{३२} निश्चित बुद्धिनि^{३३} शु न
 माधीये^{३४} / रुहुं बोलेइं^{३५} तेने^{३६} शु^{३७} कश न होइ ? उद्यमीं शु^{३८} एक
 अलभ्य होइ ? सह [35-B] पामइ^{३९}.

पठइ^{४०} शु मार्गि^{४१} जाता^{४२} कुउ^{४३} देपतु^{४४} हउ^{४५} कूआ^{४६} फाठइ
 रता^{४७} पूठि जोइ तु^{४८} आपणु पाणीमाहि प्रतिविंध देपतु^{४९} हउ^{५०}
 पछइ^{५१} शशो^{५२} हेये^{५३} चीनवतो^{५४} होउ, भलु^{५५} उपाय छइ^{५६} भासुरक
 सिंह मारवानो. बुद्धि^{५७} करी एहिइ^{५८} कूपि^{५९} नापुं^{६०} एहयु^{६१} चीतवतइ^{६२}
 बेला गालीनइ^{६३} असुग्यो^{६४} सिंह कहे^{६५} ग्यो^{६६} जोइ तु^{६७} सिंह भूछु^{६८}
 क्रोध पाग्यु^{६९} होठ चाटतु^{७०} पास^{७१} बइठो^{७२} सधला जीर^{७३} मारवाने^{७४}
 रणो. एहवउ^{७५} चीतवतो^{७६} विहाणइ^{७७} सधला जीर मारेसि^{७८} एहे^{७९}
 सिंह आगलि शशो हल्ल हल्ल^{८०} आवीनइ नमस्कार करी रखो^{८१} पछइ^{८२}
 सिंह बोलेयो, अरे^{८३} प्रमादी शशा तु^{८४} ऊपरि क्रो-या पठी मारवु नही
 तोहेइ^{८५} मारवो तो कहने बेला असू करि का आयो^{८६} अनइ^{८७} माही
 आज्ञा सहारी तेहो^{८८} भंग^{८९} का^{९०} कीघुउ^{९१} ? [पछे शशो^{९२} बीहीनो^{९३}

दिशि^१ जोतो बोलतो हौउ, स्वामिन् मु^२ दास^३ उपरि^४ कृपा करि.^५ वेला^६ में आफणीयि असूर नथी कीधु अनइ अनेरे जीवे असूर न कीधु^७] पछइ^८ सिंइ पूछतो हौउं,^९ तो कूणहे^{१०} असूर कराव्युं ! शशु^{११} बोल्यो, स्वामिन्^{१२} मार्ग मध्य एक बीजो सिंह मार्ग रुंधी रह्यो; हूं^{१३} बीहाड्यो. तीणे अनेरा मार्गि आवतां विलंब थयो.^{१४} पछइ ते शशानु^{१५} वचन सामली^{१६} क्रोध्यो^{१७} सिंह बोल्यो,^{१८} सू^{१९} अनेरो सिंह माहा^{२०} वनमाहि छइ^{२१} ? शशो^{२२} बोल्यो, स्वामिन् सही छइ. पछइ^{२३} सिंह चित्तमाहि चीतवतो^{२४} हौउ, ए शशु^{२५} मारया^{२६} पूठिं शुं कार्य हुमि^{२७} ? ए^{२८} सिंह^{२९} देपाडवा रापुं. पछइ^{३०} मूं^{३१} आगलि^{३२} किहा जासिइ^{३३} ? एहू^{३४} चीतवीनइ^{३५} सिंह शशाने^{३६} कहतो हौउ, अहो शशा ते^{३७} स्थान^{३८} देपाडि जिहां ए^{३९} माहारु^{४०} वदरी^{४१} सिंह छइ.^{४२} पछइ शशु^{४३} अंतर्गत हास्य^{४४} करीनइ, शास्त्रदृष्टि^{४५} आपणी^{४६} अर्थसिद्धिने^{४७} ते^{४८} सिंहनइ^{४९} तेडी म्वच्छ जलनु^{५०} कुउ^{५१} देपाडी^{५२} बोलतु^{५३} हूउ,^{५४} इहा^{५५} ते दुष्ट सिंह छइ.^{५६} पछइ ते सिंह^{५७} 'कुआमाहि जोतु^{५८} हौउ.^{५९} जोइ तु^{६०} माहि^{६१} प्रतिविबं^{६२} आपणउ [३६-A] देपइ.^{६३} जोइ तो माहि सिंह जाणतो हौउ. ते प्रतिविबनइ^{६४} सिंह^{६५} जाणीनइ हाक करतो^{६६} थको^{६७} पडछंदो सामलीनइ^{६८} जाणइ^{६९} सिंह शब्द करइ^{७०} छइ.^{७१} पछइ^{७२} क्रोधथी माहि उडी^{७३} पटऊ.^{७४} कूआमाहि^{७५} पढ्या पछइ मूंउ.^{७६}

ते माटइ^{७७} कहूं छइ,^{७८} 'यस्य बुद्धिर्वलं तम्य' ए कथा.

वली करकट बोल्यो, अहो जोहइ^{७९} शशाने^{८०} कार्यसिद्धि हौई तोहइ^{८१} शक्ति पापे^{८२} पुरपि^{८३} मोटाशुं छन्न न करवो.^{८४} दमुनक^{८५} कहतो^{८६} होउ,^{८७} अरे मूर्ख एहूउ^{८८} म कहेसि.^{८९} शक्ति होइ अथवा न हुइ^{९०} तोहे^{९१} उद्यम निश्चि^{९२} करवो. बोल्युं छइ,

नित्योद्यतस्य पुत्रस्य भवेद्धि लक्ष्मी-

दैव हि देवमिति कापुरुषा वदन्ति ।

देव निहत्य नुर पारुषामात्मशक्त्या

यत्ने कृते यदि न सिध्यति कोऽत्र दोष ॥ २२८ ॥

नित्ये^{१३} ये^३ पुत्र उद्यम करइ^४ तेन्हे^{१०} लक्ष्मी होइ, अनइ^{११} देव
दैव एहवो^{१२} कापुरुष करे, दन रापीनट उद्यम करता^{१६} जउ^१ सिद्धि
न हुइ तो कूण^{१७} दोष ?

ते माटइ^{१८} प्रपच करी पायड आश्रयीनइ^{१९} जे सजीमरने^{२०} सैहथी
छडाव्योस^{२१} करटक कहितउ^{२२} होउ, जो^{२३} कम्हइ^{२४} ताहो प्रपच
पिंगलक जाणइजे^{२५} अथवा सजीमर तु^{२६} मही मारसिद.^{२७} दम्नक
बोल्हो, अनइ^{२८} जे^{२९} मदा उद्यम करइ^{३०} तेन्हइ^{३१} देवता साय^{३२}
थाइ बोल्हु छइ,^{३३}

वृते विनिश्चये पुत्रा देवा यान्ति सहायताम् ।

विष्णुश्चक्र गरुडमाश्च कौलिकस्य यथाहवे ॥ २२९ ॥

निश्चय कीधा पृठिइ^{३४} देवसाहायने^{३५} पामइ^{३६} जिम कोलीने^{३७}
विष्णु चक्र गरुड सहायने^{३८} पाम्या^{३९} बली,

मुप्रयुक्तस्य दमस्य ब्रह्माप्यन्त न गच्छति ।

कौलिको विष्णुरूपेण राजकन्या निषेवते ॥ २३० ॥

गुप्त ने^{४०} दम ते-हा पार[नइ]^{४१} ब्रह्मा पण न पामइ^{४२} जिम
कोली विष्णुनइ^{४३} रूपिइ^{४४} राजानी^{४५} कयानइ भोगवतु^{४६} होउ^{४७}

करकट बो[36 B]ल्यु,^{४८} ए कथा विम ? दमनक बोल्ह्येउ,^{४९}

[८. वणकर अने राजकन्या]

गौड देशमाहि पुद्गर्दन नामे^{५०} नगर छइ तिहा^{५१} कोली नइ^{५२}

सूत्रधार विहि मित्र, ते आपणइ^१ आपणइ^२ कामि परपरा चाल्या आवें.^३
 आपणा कर्म करता घणु^४ ऊपार्जु धन,^५ अनड वस्तु अनड कोमल
 निचित्र घणा मूलना^६ एहा वस्त्रने पहिरता,^७ फूल तामूल कर्पूर अगर
 कस्तूरी पन्हा ये परिमल तीणे सुगंध शरीर एहा कोली सूत्रहार^८
 विहि रहिता हौआ ते मिहि पुहुर त्रण्य काम करीनड पठइ शरीरने
 शृंगार नाहणिआ^९ करीनड मिहि साथि हाटमाहि उत्तम^{१०} स्थानकि^{११}
 हीडता निनोद जोता थका सध्याट^{१२} विहि घरि आपता हौआ. ईणी
 परि केलाएक दिन^{१३} ग्या पठइ किनारेक महोत्सव आज्यइ^{१४} थकइ^{१५}
 मुहुछनइ^{१६} दिनि ते नगरनइ विषट सर्व लोक यथा सपत्ति अलकार
 पहिरी नगरमाहि देवने देहरट^{१७} हीडता हौआ^{१८} तेहइ कोली अनइ
 सूत्रहार^{१९} मिहि^{२०} आभरण अलकार पहिरीनइ ठामि ठामि मिल्या ये
 लौक तेहना शृंगारयुक्त मुख जोता थका अनड मोग ये धुलहर तेहना
 गुपमाहि वैठी^{२१} यौनने करी मोटा कठिण स्तन, हैयु चदने परड्ड, मोटा
 नितन, पातली कटि, कमल सदृश मुख, श्याम माथाना^{२२} केश, काननि
 निपिइ सुवर्णहीराचटित आभरण, निद्रानी परि सर्प लोकरना^{२३} नेत्रनइ^{२४}
 ग्रहती छइ, मखीनने परपरी हाथिणी ऊपरि वैठी, अत्रिका देवता
 जोयने^{२५} आवती एही राजानी उअरि^{२६} तेने सूत्रधार कोली विहि
 देपता हौआ पठइ कोली ते राजकन्याने^{२७} जोईनइ कदप्ये करी मूर्छा
 पाग्यो, पाछो^{२८} पछ्यो पछइ मोटे कपेटे घरि आव्यो सर्व दिशानइ विषइ
 राजानी कुडरि ज नड देपइ पठइ चचलचित्त मोटा निधा[३७-४]स
 नइ^{२९} मूर्छतो^{३०} उपरली पाटनड^{३१} विषड^{३२} पुहुड्यो^{३३} ते राजकन्यानइ
 चीतयतु^{३४} हौउ, श्लोक^{३५} भणतो हौउ,

हन्तव्यपक्षे निर्दिष्टा यदि नाम निर्धेयम् ।

स्मिमुपाया न सन्त्यन्ये दर्शिता यन्मृगेश्वणा ॥ २३१ ॥

दैनि^{३६} अम्हे मारवाने^{३७} जो शज्या^{३८} तो मारवाना उपाय अनेरा

शुं नथी ? ये भणीं^{११} मृगनेत्रा स्त्री मारमाने दौष्टे टेणझी.

यत्राहनिस्तत्र गुणा भवन्ति

सत्यं न चामद्वदितं बुधैस्तत् ।

येनातिचर्वद्भ्यपि मे हृदिस्था

दुनोति चित्त विरहे प्रियाऽमा ॥ २३२ ॥

पंडित नहें जिहा जाकार रुडो तिहां^{१२} गुण होइ, ए वचन सत्य नही, जेह भणीं^{१३} ए राजकन्या रुडीं^{१४} थकी भिरह छता माहा शरीरने^{१५} बहट उइ^{१६}.

एनमुत्कण्ठया व्याप्तमन्यद्दयितया हतम् ।

चैनन्यमपर धत्ते क्रियन्ति हृदयानि मे ॥ २३३ ॥

अहो माहारा^{१७} हैया केतलाएक उइ ये भणीं^{१८}, एक उत्कंठा ये^{१९} इच्छा तीणें^{२०} व्याप्यु,^{२१} बीजु स्त्रीये,^{२२} बीजु चेतनाइ^{२३}

रागी विभ्राधरोऽसौ स्तनरत्नशयुग योयनाखण्डगर्भम्

मीचा नाभि प्रकृत्या कुटिलकमलक स्वल्पकश्चापि मध्य ।

कुर्वन्त्येतानि नाम प्रसभमिन मनश्चिन्तितान्यातुस्त्वम्

यन्मा तस्या कपोलौ सपयति मुहु स्वच्छकौतव युक्तम्

॥ २३४ ॥

रातो होठ, कठिण मोटा मन, नीची नाभि, बाका केश, पातली कटि, एतला नीत्या थका पीडा करें छें,^{२४} बली ये कपोल तेन्हा पीडे छें से युक्त नही

मत्तेभकुम्भपरिणाहिनि बुद्धुनार्दे

तस्या पशोऽस्युगे रतजातखेद ।

वक्षो निधाय भुजभङ्गरमध्यमर्ता

स्वप्स्यामि कि क्षणमपि क्षणदावसाने ॥ २३५ ॥

हाथीना^{१२} कुम्भस्थल जेवडा मोटा, कुंकुना पर्वत सरपा एहा जे
स्तन तेणी^{१३} करी पेड उपना पडी तेहु^{१४} हैयुं क्षण मात्रड बाथमाहि
घालीनइ शूयोग फिनारे^{१५} ।

अनर्घगुणसंपन्नं स्त्रीगत्वं यत्र तादृशं ।

स रत्ना[37-B] र उद्दिश्य गेपोऽन्य प्रम्तराकर ॥ २३६ ॥

मोटा^{१६} गुणयुक्त स्त्रीरत्न^{१७} जिडा^{१८} होट ते रत्नाकर वैहेइ^{१९}
बीजो पापाणनो आकर जोटवो^{२०} ।

यो यत्र प्रमति कश्चित्स तत्र परिरक्षणं करोत्येव ।

मुग्धे वमसि च हृदये दहसि च तत्तं नृशंसासि ॥ २३७ ॥

जे जीणट^{२१} ठामि वंसेट^{२२} ने ते ठामने रापड^{२३}; अरे मूर्ख^{२४} तुं
माहि हिंदय^{२५} वमे ठइ^{२६} अनट^{२७} दहे छट ते भणी^{२८} नरनी मारणहारि.

सगमविरहवितर्के नरमिह विरहो न सगममन्या ।

सगे सेव यदेका त्रिभुवनमपि तन्मय विरहे ॥ २३८ ॥

सगम^{२९} अनड विरहमाहि विरह भलो, सगमनट विपड^{३०} स्त्री एक
ज दी[सड],^{३१} ति[गह]^{३२} छता ससार स्त्रीमय देपड.

दिक्षु भूमा तथाकाशे सर्वत्र च त्रिभाव्यते ।

स्मर्यते प्राणसदेहे तन्वी नारायणायते ॥ २३९ ॥

दिज्ञानट^{३३} विपि,^{३४} अमि. आकाश सवले दीसट अनट^{३५} प्राण
जन्म^{३६} स्मरीये एही स्त्री नारायणनी परि^{३७} थाड.

क्षणिका सत्रेभ्यस्कारा बुद्धेनोक्त मृषा वच ।

चिन्तयन्ती यत कान्ता नित्यमक्षणिका वयम् ॥ २४० ॥

पंडितः “ यं ” मधय संतोष^{३८} क्षणिक ते जूहुं बोल्युं, ते भणी^{३९}
अहे स्त्रीने^{४०} मंगता क्षणिक नथी.

ईणी परि घणउ^१ विलाप करता^२ मोटे^३ कष्टि^४ रात्रि गटं^५
 बीजद^६ दिनि तिम^७ ज सूत्रहार तणी^८ वेला कोलीनि^९ घरि^{१०} आन्यो.
 जोइ^{११} तो कोली ऊपरली पाटले विरला हाथ करी, विरला पग करी
 पड्यो देपतो होउ. पठड^{१२} तेन्हें^{१३} रोतो नीशासु^{१४} मुंकतो देपीनइ^{१५}
 सूत्रहार^{१६} बोल्यु,^{१७} अरे कोली^{१८} इणि^{१९} अवस्थाइं^{२०} काइ^{२१} पड्यो ?
 ईणी^{२२} परि^{२३} घणुं^{२४} घणुं^{२५} सूत्रधारि^{२६} पूंछयोथो न बोलतो होउ,
 तिवारि^{२७} सूत्रधार श्लोक भणलु^{२८} होउ,

नैतन्मित्रं यम्य कोपाद् विमेति

यद्वा मित्रं शङ्कितेनोपचर्यम् ।

यस्मिन्मित्रे न त्रपा मातरीव

तद्वै मित्रं संगतानीतराणि ॥ २४१ ॥

येन्हा^१ कोपथी भय उपजइ^२ अनइ^३ ये^४ मित्रनी शंका आर्णी^५
 सेवा^६ कीजइ ते मित्र न होई;^७ मित्र ते^८ जे देपी मानी^९ परि^{१०}
 शंका न [३४-A] उपजइ,^{११} बीजा लोक जाणवो.

बली^१ सूत्रधार^२ कोलीनइ^३ हेये^४ हाथ अडाडी कहतु^५ होउ,
 अरे कोली ऊपर तून्हे^६ नथी तु ए अवस्था कंदर्पनी. एहु
 कहइं^७ तेहि^८ कोलीने^९ आसू आन्या अनइ बैठै^{१०} कोली बोल्यु,^{११}

स्वामिनि गुणान्तरज्ञे गुणप्रति भृत्येऽनुमर्तिनि कलत्रे ।

मित्रे चानुपचर्ये निवेद्य दुःख सुखी भवति ॥ २४२ ॥

जे ठाकुर गुण जाणइ,^१ गुणवंत सेवक, चित्तिनि^२ चालीइ^३ ये^४
 स्त्री, मित्र एतला आग[लि]^५ दुःख निवेदीनइ^६ सुधी थैयेट.^७

एहु^१ बोली^२ कोली आपणुं राजकन्यादर्शननूं^३ वृत्तान कहतो
 होउ. पठइ सूत्रहार चीतवीनइ बोल्यु^४ अहो मित्र उठी,^५ भग्न
 करी^६ जिमि,^७ दुःख छाडि. हुं ति^८ उपाय कचोश^९ [यीणेंद ते

विष्णुस्वरूपे गरुड पर बैसी कोली दररोज छुपी रीते राजकुंवरीने मळतो.

[हस्तप्रत, पृष्ठ 44-B]

संभली,^{११} विष्णु जाणी हरपी^{१२} थइ तेहनु^{१३} वचन करती हौई.^{१४} ते पछी^{१५} गंधर्वविवाह करतो होउ.^{१६} राजानी कन्या आपणपानइ^{१७} धन्य मानती हौई. इणी^{१८} परि^{१९} ते विहि संभोग करतां सुख^{२०} भोवतां हौआ.^{२१} कोली^{२२} प्रीहोडी उठी घरि जाये; कहइ, हुं गरुडि वैसी वैकुंठि^{२३} जाउं छुं. पछइ केतले दिने घूसग जोइ^{२४} तो राजानी कन्या मोटा स्तन पुरुष संबंध हुई^{२५} पही जाणीती हौई.^{२६} पछइ बोहीता राणी राजा आगलि कहिती^{२७} हौया^{२८} एकांत समय, हे राजन् राजकन्या ये^{२९} सुदर्शना तेन्हेइ^{३०} पुरुषना भोगनां चिह्न दीशें^{३१} छई.^{३२} अम्हे घणु हेरी जोयो^{३३} पण अम्हारइ^{३४} लक्ष नावइ.^{३५} एहुं सांगलीइ राजा चीनवतु^{३६} होउ,

जातेति कन्या महतीह चिन्ता

कस्मै प्रदेयेति महान्वितक ।

दत्ता सुखं प्राप्स्यति वा न वेति

कन्यापितृत्वं खलु नाम कष्टम् ॥ २४३ ॥

कन्या जण्या^{३७} पूठि पितानें^{३८} मोटी^{३९} चिता हौई.^{४०} कैन्हि^{४१} दीजीशि ? दीधा पूठि^{४२} [३८-A] सुख हुसि^{४३} के नही^{४४} ? ते माटइ कन्या पितानइ^{४५} दुक्ख^{४६} दिइ.^{४७}

ते भणी कन्या पितानइ^{४८} आपटारूप कलंक द्वि. भोत्सुं छइ,^{४९}

नद्यश्च नार्यश्च समस्वभावा-

स्तुल्यानि कूल्यानि कुल्यानि चासाम् ।

तोयैश्च दीपैश्च निपातयन्ति

नद्योऽत्र कूल्यानि कुल्यानि नार्यः ॥ २४४ ॥

नदीनो अनइ^{५०} नारीनो सरपो स्वभाव; पहना^{५१} सरपी गति नदी^{५२} तरनि^{५३} पाडि,^{५४} नारी^{५५} बुलनें पाटइ.^{५६}

एहां अनेरा^{१८} वचन विमाशि^{१९} राजा राणी^{२०} बोलावी एकाति
 अनइ^{२१} कहतौ^{२२} हौउ, ए पूमरा शु^{२३} कहें छइ^{२४} ? मुंऊपरि दैव
 कोप्यो ये भणी^{२५} कन्यायें^{२६} पाप कीधुं. एहू^{२७} स्त्रीन्हें^{२८} कहीइ^{२९} पुत्री
 बोलावी स्त्री पहि^{३०} पूजयतौ^{३१} हौउ जे पुत्री ताहे योवन^{३२} सम विकारना
 चिह्न हौआ^{३३} छइ^{३४} ते वृत्तान कहि. एहुं माई^{३५} पूछ्या पूठि जेहु^{३६}
 वृत्तात होउ^{३७} ते कहिती^{३८} हई जे विष्णु रात्रि^{३९} आवें छइ. ते पुत्रीनु
 वचन सामली राजा न मानतौ^{४०} हौउ; कहतो हौउ, जु^{४१} डम^{४२} छइ^{४३} तो^{४४}
 अम्हारो जमाई नागयण^{४५} तेन्हे देपाडग समर्थ छें ? कन्या बोली,
 राजन् बाप देपाडी शकूं हुं विष्णुनं. तम्हे जिवारै^{४६} सह सूता हुंइ^{४७}
 तिवारि^{४८} जालीये आवी जोज्यो तिवारि^{४९} विष्णु आवसिं.^{५०} पछइ
 राजा रात्रि सह सूता पूठि^{५१} जोइ तो तेन्हि आवतौ^{५२} आकाशथी
 ऊतरतु^{५३} देषी नारायण जाणीनइ मनमाहि नमस्कार करी, स्तुति करी
 घरमाहि पाछो हर्ष्यथो जातो हौउ. पछइ^{५४} स्त्रीनें कहतो^{५५} जे आपण
 सरपा^{५६} भाग्यवंत नथी^{५७} जे आपणी पुत्रीने^{५८} नारायण स्वयइ^{५९} भोगवइ^{६०}
 छिइ.^{६१} हवें आपणा सर्व मनोरथ पुहुता.^{६२} तही^{६३} पूठि^{६४} राजा
 सुदर्शना पुत्रीनइ अर्थि वस्त्र आभरण ताबूल चंदन फूल अनेक प्रकार
 ए[39-B]हा मोरलतौ^{६५} हौउ. कन्या निर्भयथी कोली सवातिं^{६६} सुख
 भोगवती हौई.^{६७} एहूइ^{६८} समय न्यौ लक्ष गामनो स्वामी जे विक्रमसेन
 तेहना^{६९} सेयक वरसनु^{७०} कर लेगनें ते राजा कन्हे आव्या. ते राजा
 नारायण जमाई जाणीनइ^{७१} ते कर लेग आव्या छिइ^{७२} तेहनें^{७३} आदर
 न करइतु^{७४} होउ,^{७५} विष्णुनु^{७६} ससरु^{७७} मानीनइ^{७८} गर्व पामतो हौउ. पछइ
 ते सेवक क्रोध्याथा^{७९} कहता हौआ, जे दंड दीधै^{८०} घणा दिन^{८१}
 हौआ^{८२} अनइ दंड नथी आपतो तेह^{८३} भणी शू^{८४} तूइनें^{८५} बल घणुं
 थ्युं छि^{८६} ते राजा विक्रमसेनने^{८७} कोखा^{८८} हीडइ^{८९} छइ^{९०} ? एहुं ते
 राजा सामली कहतो हौउ, जि^{९१} विक्रमसेन^{९२} शुं करशि ? तम्हे^{९३}

(ચિત્રનો પૃથાક) કોલી અને રાજકુમારી; (ચિત્રનો ઉત્તરાર્ધ) પ્રિયુષ્કાંત ના - ૧૨ વર્ષી
 કોલી શાસ્ત્રી રાજા માથે પુલ કરે છે [દક્ષિણ ૫૦]

राजकन्याने] तु भोगवेशि. पठइ कोली मित्रनु एह^{१०} वचन
 साभली,^{११} उठीनइ^{१२} म्नान भोचन करतु^{१३} हौउ चीनड दिनि^{१४} सूत्रधार
 लाकडानो गरुड घडीन^{१५}, रगी घाने, पीली हलायड^{१६} उडइ^{१७} उडसड^{१८}
 एहो करी^{१९} ते कोलीनइ^{२०} आणी^१ आप्यो पठइ^२ कोलीने कहतो
 हौउ, अरे मित्र कोली ए गरुडनड^३ ए पीली दीधा पठी^४ पैशीनइ
 इच्छीये तिहाइ^५ जैये^६ उघाडीये पीली तीगारि^७ वेडशि. ते भणी^८
 ए गरु ऊपरि पिणी^९ ऊडाडी जिहा ऊपरीनड^{१०} मालीये^{११} राजानी
 कन्या छइ तिहा पिण्णुनो तु त्रेप लेटनइ^{१२} रात्रि रह सूता पूठि तिहा
 जई^{१३} राजानी कन्यान कहने,^{१४} हु नारायण,^{१५} तु माहा शापथी
 अष्ट माही स्त्री, ते पटहा^{१६} स्नेहथी तून्हे^{१७} सभोग करवा आय्यो तु,
 माही^{१८} सेवा करि एह^{१९} कथा पृठि^{२०} ते कुमारि^{२१} तून्हे^{२२} भजशि.^{२३}
 पठइ तू दिहाडी तेसु^{२४} सुप भोगवे^{२५} एह नही सूत्रधार धरि ग्यो
 पठइ कोली थोडो शु^{२६} दिन^{२७} गाढइ^{२८} दुषि^{२९} लेइनइ^{३०} रात्रि हौआ
 पूठि^{३१} म्नान करीनइ^{३२} चद[38 B] [नि]^{३३} पोलि करी जिम सूत्रधारि^{३४}
 कष्टु तिम करी तिहा कन्या रुन्हे मालीये ग्यो पठइ^{३५} ते राजकन्या
 अतरिक्ष यकट^{३६} गरुड^{३७} बैठो, शस चक्र धरतो पिण्णु जाणीनइ^{३८}
 पत्ताथी^{३९} उठीनइ^{४०} तेन्हे^{४१} अर्ध पाद्य करती हौई पठइ^{४२} हाथ
 जोडीनइ^{४३} चोरती हौई, स्वामिन् राजलु दर्शन म्वप्पनइ^{४४} विशि^{४५}
 दुर्लभ, पठइ^{४६} प्रत्यक्ष शु कहीये^{४७} ते भणी काई आज्ञा द्यो पठइ^{४८}
 कोली मोल्यु,^{४९} जहो ताहा^{५०} दर्शन करमा आन्नु^{५१} तु पठइ
 राजकन्या राजीथी चोरती हौई,^{५२} स्वामिन् हु कन्या मनुष्य, ते
 माटइ^{५३} तम्हे एहु^{५४} कहवा योग्य न^{५५} हो कोली मोल्यु,^{५६} तु माही
 स्त्री^{५७} शापथी मनुष्यजन्मि आयी ते भणी में तून्हे पुस्प आभड्या
 नथी दीधो हण्ड^{५८} गधयेनियाह करी परणेशि, पठइ स्त्री करेशि,
 नही तु शाप देइ^{५९} जाटसि.^{६०} पठइ ते राजकन्या एहु^{६१} तेसु वचन
 ५ १२

जाउ ' पडइ ते सेरक विक्रमसेन राजा आगलि सहस्र गुणु लगाडी, ' विक्रमसेन ' ते राजा ऊपरि कोप्यो पडइ चतुरग उल लेईनइ ते राजा ऊपरि आयो, क्रोधयी सेन्यने ' कहतो होउ,

यदि विशति तोयराशि रोइति वा शक्ररक्षित मेरुम् ।

स तथापि नृप पापो हन्तव्यो मे प्रतिजेति ॥ २४५ ॥

ते राजा दुष्ट जो समुद्रमाहि पडशई ' अथवा ' इद्र कन्हड जाउ तोहि ' मारवु ' ए प्रतिजा

पडइ ' विक्रमसेन दिन दिहाडी तेन्ही देश मारतो होउ पीयाणे करी. पडइ लोक सघरा नागी पुड्डुर्धन नगमनद द्वारि रहीनइ नाबना लगा. ते राजा लोक्रु ' शब्द साभलीनइ क्षोभ न पामतु ' होउ पडइ ' एरु दिनि पोंडवर्धन वीन्यौ ' पूठि नगरना लोक्रु, ' प्रधान पुरोहित आवी राजानद ' वीनयतु ' होआ, ' स्वामिन् अत्रु आवीनइ ' नगर ' रधी ' रखो ' तम्हे निश्चत ' छु ' ते शु ' एही ' वात्ता साभली राजा पुत्री ' तेडी ' कटतौ ' होउ, पुत्रि ताहा भर्चारने बलें ' अहें ' शत्रुशत्रु ' वेर माड्यु ' छड ' ते भणी आज रात्रि ' विष्णुने ' कहने ' जे ' दिहाणइ ' विष्णु शत्रु 4c-A जे ' मारें. पच्छीइ ' ते वचन सुदर्शना रात्रि तेन्हें कहती विशेषें ' होई ते साभलीनइ हसीनड कोली धोलतौ ' होउ, प्रिये ए भनुप्य ' शा माहि ' में पूजें ' हरण्यकजिपु ' कस दैत्य मधुकटभ ' अनेरा ' घणाइ दैत्य माग्या ते भणी ' राजानि ' कहिजे तम्हे निश्चत ' रहों ' प्रातःकालि ' चक्रि करी विष्णु शत्रुने मारशि पच्छ[इ] ' ते राजकन्या कोलीनु वचन सरे राजा आगलि स[ग] जे कहु, पन्छइ सतोप पाम्यो ' राजा नगरमाहि पने वजायतु ' होउ जे प्रातःकालि ' विक्रमसेन ' सग्रामि करी ' मारया पूठि ' तेन्ही ' वस्तु जे छटइ ते लेजो तेन्ही ज हाथी

घोडा^१ सोनु^२ जे^३ छट्ट तेहनु.^३ पछइ पटह साभल्यां पृठि^४ लोक
परस्पर मंत्र करता हौआ, अम्हारो राजा नगर वीट्युं छइ^५ तोहइ^६
क्षोभ नथी पामतौ.^७ एहो बलवत्तर सही^८ विहाणइ^९ बैरीनें मारसि.^{१०}
पछइ कोली रात्रि संभोग^{११} छांडीनइ^{१२} [उचाख्यो^{१३}] थको^{१४} चीतवतो^{१५}
हौउ, हवइ^{१६} मइ^{१७} शुं^{१८} करवुं घट्ट^{१९} ! जो हुं^{२०} इणइ लाकडानइ^{२१}
गुरुडि^{२२} वटसीनइ^{२३} नासी जायोग^{२४} तो ए स्त्रीनो वली संयोग नहीं
होइ;^{२५} विक्रमसेन मारी लेइ^{२६} जाशि. जो संग्राम करुं^{२७} तोहि मृत्यु
आव्यु,^{२८} न करउं^{२९} तोहि^{३०} वियोग माटिइ^{३१} मृत्यु आव्युं. ते भणी^{३२}
सत्त्व अवलंबुं^{३३} ते वारू अनइ गुरुडि^{३४} बैठो देपी^{३५} नारायण जाणी
कदाचि नाशि.^{३६} बोल्युं छइ,

शुभकर्मोदये पुंसां अनयोऽपि नयो भवेत् ।

विपच्यमाने त्वशुभे नवनीतं भवेच्छिला ॥ २४६ ॥

पुरुषनइ^१ शुभ कर्मनो^२ उदय^३ होइ^४ तिवारे^५ अन्याय^६
[न्याय]^७ थाइ; अनइ पाप परिपाक पाग्या पृठि^८ मापण फीटी
पहाण^९ थाइ.

धैर्य हि कार्य सततं महद्भि
कृच्छ्रेऽपि कष्टेऽप्य अतिसंकटेऽपि ।

कृच्छ्राणि कृच्छ्रेण सनुत्तरन्ति
धैर्योच्छ्रिता ये प्रतिपत्तिदक्षाः ॥ २४७ ॥

महार्ति धैर्य करवुं; कष्ट होइ, संकट होइ तोहिइ धैर्य रखा^१
[40-B] पृठि छूटीये.

एहुं चीतवीनइ कोली युद्ध करिवानु^१ निश्चय कीधे^२ थकेइ^३
तेहे^४ वैकुंठि गरुड विष्णुनें^५ वीनरतु^६ हौउ, स्वामिन् पुंदूवर्द्धन^७
नगरनइ^८ विपि^९ तम्हारो वेप करी^{१०} कोली राजानी कन्या^{११} भोगवइ^{१२}

छड^{१०} ते^{१०} न[ग]ना राजाना शत्रु आवी नगर श्रीशु छड. तिहा कोली युद्ध करवा, ससरानइ^{१०} सहाय^{१०} देना निश्चय कीयो छड^{१०} ते वीनती छड जो ते कोलीनइ^{१०} संग्राममाहि^{१०} मारमि^{१०} तु^{१०} लोक कहिनि^{१०} दक्षिण देशनइ^{१०} राजाइ^{१०} नारायण^{१०} मारवा पठइ मृत्युलोकि^{१०} एही वार्त्ता होभा पृठिइ^{१०} यजन^{१०} धरस हुशि. पठइ सन्यासी त्रिदंडी सधला सन्यास छात्रि^{१०} ईणी^{१०} परि धर्मछेद^{१०} व्या पृठि^{१०} प्रजानाग हुशि. पठइ^{१०} कला पूर्ण पापइ प्रलय हुनि ए प्रमाण. पछइ^{१०} नारायणि^{१०} विमाशि^{१०} जोयु^{१०} अनइ^{१०} बोल्या, अहो गरुड^{१०} युक्त कहु. ते भणी कोली देवन^{१०} अश, विममसेन दैत्यनु^{१०} अश, तेना वधनइ^{१०} ए कोली सरज्यु^{१०} ते भणी ह^{१०} कोलीनइ^{१०} शरीरि अतरेशि, तु^{१०} गरुड-यत्रि अतरि. चक्र^{१०} कोलीनइ^{१०} सुदर्शन^{१०} अतरि. ईणि^{१०} परि^{१०} प्राणकालि^{१०} अतरु एहु^{१०} विष्णु आज्ञा देइतइ^{१०} प्रभाति अवतरता^{१०} होआ तेहड^{१०} कोली नारायणनु^{१०} वेप करीनइ^{१०} ['वल आभरण आयुध पहिरीनइ^{१०}] जेहो^{१०} विष्णु होइ तेहो^{१०} गरुडयत्र [उपरि^{१०}] बइसीनइ^{१०} विहि सैन्य जोतो आमाशि थको आवीनइ विक्रमसेनना सैन्यनइ^{१०} त्रिपइ^{१०} आवी पडयो ति^{१०} गरुड पक्षनो प्रचड ये^{१०} वायु तीणे^{१०} करी चतुरग वल^{१०} सैन्य क्षोभ पाम्यु कोलीये^{१०} चक्र मुंक्नु ते विक्रमसेननु मन्तर छेदीनइ^{१०} वली [कोली]नइ^{१०} हाथि आयुं पछइ^{१०} ते अनाथरु सैन्य^{१०} हण्यु^{१०} पठइ^{१०} केतला नाठा, केतला^{१०} नारायणशुं शु विरोधीद, इम कही^{१०} मल्या, स्तुति ररता होआ, केतला^{१०} मुआ^{१०} इणी^{१०} परि कोली विजइ पामीनइ, जूट् विष्णुनु रूप लेइतइ^{१०} [41 A] ते शु स्वप्न होइ एहु विमासतो आपणपइ^{१०} राजकन्या सघाति समोस करतो सुपे रहेतो होइ पठइ पुद्गर्थन राजानी सधला राजा सेना करवा बाठता होआ

ते माटइ हु कहु^{१०} उ, 'कृते विनिश्चये पुसा' ए कथा.

एहं सांभली करटक बोल्युं, जो ते एहु निश्चय कीधो तो
तून्हे तिहा जाता कल्याण हयो; चीतव्युं कार्य सिद्धि पामज्यो. एहुं
कह्या पूठि दमनक उठीनइं सिंह कहि [ग्यु], नमस्कार
करीनइं वैठो. पछइं सिंहि पूछ्युं, अहो तुं गुं घणे दिहाडे
दीठो छटं ? दमनक बोल्यु, काई एरु मोटुं कार्य तम्ह आगलि
वीनववा आव्यो छुं अनइ तम्हनें आश्रया ये सेवक तेन्हि प्रिय
करवा बाछू छूं. घणुं घणुं काल होउ तीणी भयभीत थकोइ
निवेदुं छुं बोल्यु छट,

प्रियं वा यदि वा द्वेष्यं शुभं वा यदि वाशुभम् ।

अष्टमस्तम्य तद्ब्रूयाद्यस्य नेच्छेत्पराशमम् ॥ २४८ ॥

येन्हें शुभ वाच्छीअट तेन्हें शुभ अथवा अशुभ पूछा
पापइ निवेदय्यु अनइं प्रिय अथवा अप्रि[य] निवेदवुं.

पिंगलक बोल्यु, तुं बोलि. दमनक बोल्यो,

अनियुक्ता हि साचिष्ये यद्वदन्ति हितैषिण ।

अनुरागद्रवम्यैताः प्रगयम्यातिभूमय. ॥ २४९ ॥

ये पुरुष प्रधानवट मुक्या थकोये हितवचननद बोलें ते
प्रीतिरसना म्थान जाणवा. वली,

सुलभाः पुरुषा राजन् सततं प्रियमादिन. ।

अप्रियम्य तु पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभ. ॥ २५० ॥

अहो स्मामिन् प्रिय बोलें एहा घणा होइं पण अप्रिय
अनइं हितकारी पद्धाना कहणार दुर्लभ.

पिंगलक बोल्यो, अहो दमनक जे तु बोल्या हीडे ते बोलि.
दमनक बोल्यो, स्मामिन् सजीवक तु ऊपरि दुष्ट बुद्धि छइ. ते सदा

मुस्युं वात करड तेगइ मूं आगलि कइतो होउ जे ताहा स्वामी^१
 पिंगलकनुं^२ मि^३ बल अउउ [41-B] सारासार शक्ति सर्व जाणु.^४
 हवट^५ विश्वसीनड^६ सुपिं^७ गारी राज्य प्रलोम, एहु कहता^८ हौउ; ते
 भणी कहुं ठुं^९ आज सजीनक ए अर्थ करवा हींडइ^{१०} छइ.^{११} ते माटि^{१२}
 तुं^{१३} अन्हारो कुम्हामी^{१४} तीणइ^{१५} तुन्हें^{१६} वीनवुं^{१७} छुं. पठइ ते
 पिंगलक दमनकनुं^{१८} वज्र समान कठिन^{१९} वनन मामली^{२०} मोहने^{२१} णम्यो
 थको तिमारे काई^{२२} न बोव्यु.^{२३} दमनक तेन्हु^{२४} आरार जाणी नइ,
 बुद्धि पिमांसी^{२५} बोल्यु,^{२६} अहो स्वामिन् ए तम्हागे^{२७} दोष छइ. बोल्युं
 छइ,

अत्युद्धिते मन्त्रिणि पार्थिवे वा—

वष्टभ्य पादावगतिष्ठते श्री !

सा स्त्रीम्वभावादसहा भगव्य

द्वयोन्तयोरेकतरं जहाति ॥ २५१ ॥

अनिशयो^१ वाघ्यो ये^२ प्रधान^३ अथवा^४ राजा तेहने^५ आश्रयी-
 नड लक्ष्मी^६ भार सहइ,^७ लक्ष्मी स्त्री भणी विहुंनो^८ भार न सहइ^९
 [ते भणी^{१०} बुहुमाहि^{११} एकने^{१२} त्यजइ.^{१३}]

कण्टकस्य च भग्नस्य दन्तस्य चलितस्य च ।

अमात्यस्य च दुष्टस्य मूलादुद्धरणं सुखम् ॥ २५२ ॥

भागु^१ जे^२ काटो, हाल्यो^३ दान, दुष्ट प्रधान, एतलाने^४ समूल
 उपेडीइ^५ ते सुप करइ.^६

कार्याण्यर्थान्मर्देन अनुरक्तोऽपि साधयन् ।

नोपेक्ष्य सचिवो राजा वाञ्छता भृतिमायतौ ॥ २५३ ॥

ये राजा सपत्तिनें वाच्छइ^१ तीणे गाढा कार्यतत्पर^२ थको^३
 [अर्थ^४] साधतो होई^५ तोहइ^६ प्रधान न विश्वसये.

एहं वचन^{११} साभलीनड^{१२} पिगल बोल्यो, ए^{१३} माहो^{१४} सेवक
ए किम मुं ऊपरि दुष्ट बुद्धि करशि^{१५} ? दमनक बोल्यु, अहो सेवक
अणसेवक एहं न जाणवुं. बोल्युं छः,

न सोऽस्ति पुरुषो राजा यो न कामयते श्रियम् ।

न शक्तिर्याविदन्यापि तावत् ससेवते परम् ॥ २५४ ॥

एहो पुरुष नथी जे राज्यलक्ष्मीनि^{१६} न बाछट, जा [43-A]
लगड^{१७} भोगववानी शक्ति न होट तु^{१८} ता लगण^{१९} ज सेवइ^{२०}.

पिंगल बोल्यु,^{२१} अहो दमनक तोहड^{२२} माहुं चितु ते उपरि
द्रोह नथी करतुं. बोल्यु छः.

अप्रियाण्यपि कुर्वाणो निष्ठुराण्यपि च ब्रुवन् ।

चेत प्रल्हादयत्येव सर्वावस्थासु बल्लभ ॥ २५५ ॥

बाहो^{२३} होर ते अणगमतु करइ,^{२४} निष्ठुर कै बोल्युइ,^{२५} पण
चित्तनड^{२६} विपइ^{२७} सदा निर्मल हुई.^{२८} वली,

अनेकदोषदुष्टोऽपि काय. कस्य न बल्लभ ।

अप्रियाण्यपि कुर्वाणो य प्रिय प्रिय एव स ॥ २५६ ॥

अनेक दोषयुक्त अनड^{२९} [अप्रिय कर्मनइ^{३०}] करइ^{३१} एहुंइ^{३२}
थकुं शरीर कहि^{३३} बालहु^{३४} न होइ,^{३५} अनड ये^{३६} अप्रियनड^{३७} करइ^{३८}
मित्र थकु^{३९} तेहइ^{४०} प्रिय जे होइ.

दमनक बोल्यु,^{४१} अत^{४२} एव ए दोष राजानो. बोल्युं छइ,

यस्मिन्नप्यधिकं चक्षुरारोपयति पार्थिव ।

अजाते सकुलीने वा स लक्ष्म्या हरते मनः ॥ २५७ ॥

जे राजा कुलीन ऊपरि अथवा अणजाण्या उपरि अधिकी दृष्टि
देइ^{४३} छि^{४४} ते लक्ष्मी मन हरिइ^{४५} छः.

तीणइ^{१००} भ्यामिन् ते आपणा मृग टालीनइ ए संजीरक उपरि
कृपा कीधी छड.^१ ते हवडा ताही राजलक्ष्मीने^१ बाळइ^१ छडं.^१ ते भणी
ए मित्रइ^१ थको^१ त्यजवो. बोल्युं छड,

पूज्यो बन्धुपि प्रियोऽपि तनयो आता रयम्योऽपि वा
यो मोहाद्वनयकार्यविमुखो हेय स कार्यार्थिना ।

लोके हि प्रथिता ननु श्रुतिरियं नाथोऽपि गायन्ति याम्
किं कार्यं कनकेन तेन भवति च्छेदय कर्मस्य यत ॥ २५८ ॥

पूज्य बंधु, प्रिय जे पुत्र भाई मित्र एहइ^१ माहि^१ जे कार्य नाश
करइ^१ ते त्यजवो. जे राजा आपणुं^{१०} हितकार्य बाळइ^{११} तीणइं
लोकमाहि^{१२} बैरा दृष्टात कहि तीणइं^{१३} सोनइं^{१४} शुं^{१५} कीजट^{१६} जीणइं^{१७}
कान बूटइं^{१८} अनइं^{१९} जो^{२०} मोटा शरी[42-B]र माटइं^{२१} उपकाग्नइं^{२२}
अर्थि राप्यो ते विपरीत हुइं^{२३} छड.^{२४} बोल्युं छड,

किं गजेन प्रमिसेन राजकर्माण्यकुर्वता ।

स्थूलो वा यदि वाऽस्थूलः श्रेयान्कृत्यक पुमान् ॥ २५९ ॥

राजानु^{२५} काम न करइ^{२६} एहो जे मदमत्त^{२७} हाथी तीणइं^{२८} म्युं^{२९}
कीजइं^{३०} अनइं^{३१} मोटो अथवा नान्हो^{३२} जे राजकार्य करइं^{३३} ते भलो.^{३४}

स्वामिन् ते तुं ए उपरि^{३५} कृपा करे^{३६} छें^{३७} ते अयुक्त बोल्युं छड,

सता मतिभतिक्रम्ययोऽसता वर्तते मते ।

कालेन व्यसन प्राप्य पश्चात्तापं करिष्यति ॥ २६० ॥

जे पुरुष संतनु^{३८} मत छाडीनइं^{३९} असतनु^{४०} मत करइं^{४१} ते कालइं^{४२}
दुपनें पामीनइं^{४३} पश्चात्तापनें^{४४} करइं.^{४५}

यो न निःश्रेयसं ज्ञान सुहृदा प्रतिपद्यते ।

अचिरात्स च्युतः स्थानाब्धिपता वर्तते वशे ॥ २६१ ॥

ये^{११} मित्रनु रूडुं^{१२} वचन न करइ^{१३} ते^{१४} वेगु^{१५} स्थानभ्रष्ट थैनइ^{१६}
वैरीनइ^{१७} वशि^{१८} थाइ.

अप्रियस्यापि वचसः परिणामाविरोधिनः ।

वक्ता श्रोता च यत्रास्ति रमन्ते तत्र सपदः ॥ २६२ ॥

सामलता ते^{११} वचन अप्रिय हुइ,^{१२} परणामि^{१३} हित हुइ,^{१४} एहा
वचनना बोलणहार अनड सामलणहार जिहा हौइ^{१५} तिहा सपदा घणी
होइ. वली बोल्युं छड,

क्रियासु युक्तैर्नृप चारचक्षुषो

न वञ्चनीया प्रभवोऽनुजीविभिः ।

अतोऽर्हसि क्षन्तुमसाधु साधु वा

हितं मनोहारि च दुर्लभं वच. ॥ २६३ ॥

सेवके काज^{११} करता राजा वाहीड^{१२} नहीं ते माटइ^{१३} राजाडं
साधु अथवा असाधु जे^{१४} वचन ते^{१५} क्षमवुं जे भणी^{१६} रूडुं अनइ^{१७} हित
ये^{१८} वचन ते^{१९} दुर्लभ होइ.

मूलभृत्योपरोधेन न ह्यागन्तु प्रपूजयेत् ।

नात परतरोऽन्योऽस्मि राज्यभेदकरो गद ॥ २६४ ॥

जूनी सेवक पहो करीनइ नवो^{११} न राषवो जे^{१२} भणी नवा^{१३}
सेवक सरपो अ[43-A]नेगे राज्यनु^{१४} भेदक नहीं.

सिंह बोल्यु, अहो^{१५} एहुं म बोलेशि.

उक्तो भवति य पूर्व गुणगानिति सपदि ।

न तस्य वाच्य नैर्गुण्यं प्रतिज्ञा परिरक्षिता ॥ २६५ ॥

सपदानि^{११} पिपिइ^{१२} जे गुणवत कबु^{१३} होइ तेन्हें^{१४} निर्गुण न कहीये;
ते^{१५} आपणी प्रतिज्ञानें रापड.

अहो ते शरणागत जाणीनइ^१ में^२ तन्हें^३ अभय वचन दीधुं ते
भणी^४ ए किम कृतघ्न थाशि, जो ए द्रोह करशि^५ तोहड^६ एन्हो^७ हुं
विरुद्ध नहीं^८ करूं. दमनक बोल्हो,

न दुर्जनो वैरमिति प्रकुप्यति

न साधुरेवं सुकृतेन तुप्यति ।

स्वभावभावेन तु गाविताद्युभौ

यधेक्षुनिम्नौ म्वरसेन तौ तथा ॥ २६६ ॥

दुर्जन केवल बैर माटइ^१ ज^२ कोपइ^३ नहीं; साधु ये^४ ते
उपकारें^५ ज तूहइ^६ नहीं^७ पण लीज अनइ^८ साठानी परि^९ शत्रु-
मित्रनो^{१०} स्वभाव ज जे कोपइ^{११} [अनइ]^{१२} तूसइ^{१३} बली,

दुर्जन. प्रकृति याति सेव्यमानोऽपि यत्नतः ।

घृप्यमाण इराहारो निर्मलत्वं न गच्छति ॥ २६७ ॥

सेव्योद दुर्जन आपणइ^१ स्वभावि जाइ जिम लीहालु^२ घस्युं^३
न्यर्मल^४ न थाइ.

ते माटइ^१ माहरु^२ हितरचन तुहें^३ करवुं. ए राजधर्म न हाणइ^४
जे द्रोह करइ तेन्हें क्षमा कीजइ. बोल्हूं छट.^५

तुल्यार्थं तुल्यसामर्थ्यं मर्मजं व्यवसायिनम् ।

अर्धराज्यहरं मित्रं यो न हन्यात्स हन्यते ॥ २६८ ॥

धनइ^१ समान, बले^२ समान,^३ मर्मनइ^४ जाणइ,^५ बुद्धिमंत,^६
अर्ध राज्यने हरइ^७ एहवा मित्रनइ^८ जे^९ न भारइ^{१०} ते राजा मित्री^{११}
मारीये.^{१२}

व्याघ्रवानरसर्पाणां यन्मया न कृतं वचः ।

तेनाहं दुर्विनीतेन मानुषेण निपातितः ॥ २६९ ॥

व्याघ्र वानर सर्प एतलानुं^{११} ये^{१२} में^{१३} वचन न कीधुं^{१४} ते माटइ^{१५}
दुष्ट ये^{१६} मनुष्य तेणइ^{१७} निपात्यो,^{१८} मारचो.

पिंगलक बोल्यु,^{१९} ए कथा किम ? दमनक क[43-B]इतुं^{२०} होउ,

[९. यज्ञदत्त ब्राह्मण, बाघ, वानर अने साप]

केहइ^१ एक नगरि^२ यज्ञदत्त नामें ब्राह्मण वसइ.^३ तेन्ही स्त्री
दिहाडी^४ कहइ,^५ अहो ब्राह्मण ए बालक क्षुधापीड्या छइ.^६ तुं^७ कठिण
रिदय^८ छइ^९ जे भणी निश्चित रह्यु छइ ? केहइ^{१०} म्यागिं^{११} जइ^{१२}
जीवननो उपाय का नथी कगतो ? कुंदुव क्षुधा पीड्युं छइ.^{१३} पछइ एहुं
वचन ब्राह्मण स्त्रीनुं सांभलीनइ^{१४} मोटइ^{१५} मागिं मिक्षानइ^{१६} अर्थि जाता
केतलेक दिवसे मोटा अरण्यमाहि^{१७} ग्यो. ते अरण्यमाहि तरस्युं^{१८} थको
उदक जोतो^{१९} होउ.^{२०} जोट तो पडसले^{२१} दानयो मोटो कूउ देपइ.^{२२}
जोइ तौ कूआमाहि बाघ वानर सर्प एतलाने^{२३} देपतुं^{२४} होउ.^{२५} ते
कूआमाहिथी मनुष्यनइ^{२६} देपीनइ^{२७} हर्षु.^{२८} तेह^{२९} कूआमाहिथुं^{३०} व्याघ्र
बोल्युं,^{३१} अहो मनुष्य जीव रा[प]ता घणुं पुण्य छइ^{३२} ते भणी^{३३}
मूंन्हें^{३४} कृपा करीनइ^{३५} कू[आ]माहिथी उतारि;^{३६} जिम हुं माह्ना^{३७} मित्र
स्त्री बालक कुटुंबनै^{३८} मिल्युं.^{३९} ब्राह्मण बोल्युं,^{४०} ताहिं^{४१} नामि^{४२} सर्व जीव
बीहइं.^{४३} हुं इ बीहु छुं. बली व्याघ्र बोल्युं,^{४४} अहो ब्राह्मण सांभलि,

ब्रह्मघ्ने च सुरापे च क्लीबे भग्नघ्ने शठे ।

निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्ने नाम्नि निष्कृतिः ॥ २७० ॥

ब्रह्महत्यारो,^१ सुरापानी, नपुसक, महा शठ, एतलाने^२ छूटको
छइ^३ पण कृतघ्ननइ^४ छूटवुं^५ नथी.

वली^१ हुं शम^२ करु छूं^३ तुंन्हि^४ माहरु^५ मस्य वचन छइ.
 मूर्खी^६ भय म आणसि,^७ कृपा करी^८ उतारि.^९ पठइ^{१०} ब्राह्मणि^{११}
 विमाशुं,^{१२} ये^{१३} प्राणीना प्राण रापताये^{१४} पाहुउ^{१५} होइ ते^{१६} हो एहु^{१७}
 चीतनीनइ^{१८} वाय उतारयो.^{१९} पठइ^{२०} वानर बोल्सु,^{२१} अहो साधु^{२२}
 मुन्हइ^{२३} उतारि.^{२४} एहुं^{२५} साभली ब्राह्मणे^{२६} वानर^{२७} उतारयो.^{२८} पठइ^{२९}
 सर्प^{३०} बोल्सु,^{३१} अहो मुहनिइ^{३२} उतारि. ते^{३३} साभली ब्राह्मण बोल्सु,^{३४}
 ताहू नामें वीही^{३५} जायेइ,^{३६} पठइ स्पर्श कीचे^{३७} शुं क[44-A]हीये^{३८}
 सर्प^{३९} बोल्सु,^{४०} अहो काल आग्या^{४१} पापइ^{४२} न डश्युं.^{४३} हुं तून्हें ड्यु^{४४}
 तो शम^{४५} छइ.^{४६} मूर्खी^{४७} म वीहेसि.^{४८} ब्राह्मणें^{४९} एहुं साभली सर्प^{५०}
 उतारयो.^{५१} पठइ व्याघ्र वानर सर्प कहता^{५२} हाँआ,^{५३} अहो सर्व^{५४} पापनु^{५५}
 मूल मनुष्य, ते भणी मनुष्य न उतारवो^{५६} अनइ विश्वास न करवो. वली
 व्याघ्र बोल्सो, ये^{५७} ए परंत मोटा^{५८} शृंगनो दीसइ छट. तेन्हइ उत्तरनड
 पासइ वनमाहि माही गुफा छइ, तिहा कृपा करी [५५] वार आववुं
 ये^{५९} माटइ^{६०} तून्हें^{६१} उपगार^{६२} करुं जीणे ताहा उपकारनौ^{६३} अनेरइ^{६४}
 जन्म^{६५} रिण^{६६} न होइ.^{६७} एहुं^{६८} बोली व्याघ्र गुफा भणी चाल्युं.^{६९}
 पठइ वानर बोल्सो, ते गुफा समीपि निर्झर कन्हइ^{७०} माहो आश्रय^{७१}
 वृक्ष छइ.^{७२} तिहा एक वार तम्हे आववुं.^{७३} एहुं बोली^{७४} वानर^{७५} ग्यु. सर्प
 बोल्सो, जिरारें तून्हें गाढउ^{७६} नष्ट होइ^{७७} तिहा^{७८} ह^{७९} मरयो. एहुं^{८०}
 बोली सर्प ग्यो. पठइ^{८१} ते^{८२} कूआमाहिथो^{८३} पुरुष वली^{८४} शब्द करवा
 लागुं,^{८५} अहो ब्राह्मण मुन्हें^{८६} उतारि.^{८७} पठइ ब्राह्मणें कृपाई^{८८} मनुष्य
 जाणी^{८९} उतारयो. पठइ^{९०} ते बोल्सु,^{९१} हुं^{९२} सोनार भृगुकच्छ^{९३} गामि रहु.
 जु सुवर्ण घडागु^{९४} वेचवउ^{९५} हुइ^{९६} ते वारें^{९७} ते मूं समीप वेगुं
 आणवुं. एहुं बोलीनइ^{९८} सोनार गयुं.^{९९} पछइ^{१००} तेणि^{१०१} ब्राह्मणि^{१०२} भमता^{१०३}
 काइ^{१०४} न पाग्युं.^{१०५} पछइ^{१०६} घर भणी^{१०७} चालता^{१०८} मूष्यो थवु वानरनु
 वचन साभलीनइ^{१०९} वानर कहट^{११०} आग्यु.^{१११} वानर^{११२} दीठउ.^{११३} वानरें^{११४}

रूडा^{११} फल आणी^{१२} ब्राह्मणनट^{१३} आप्यां; आश्वासन देई ब्राह्मण सुपी
 कीधउ.^{१४} वानर बोलु, जो फले^{१५} काम होइ तो दीहा^{१६} आववु. ब्राह्मण
 बोल्युं, ते^{१७} सर्व कीधु^{१८} मून्हे^{१९} व्याघ्र देपाडि. पछइ वानरे^{२०} बाघ
 देपाड्यो. बाघे^{२१} उपकारनें^{२२} ते ब्राह्मणनें^{२३} बहिरपा^{२४} कुंडल हार
 आप्या. पछे बोल्युं^{२५} व्याघ्र, को^{२६} एक राजानु^{२७} पुत्र^{२८} घोडा ऊपरि
 वि[44-B]ठो मू^{२९} पूठि^{३०} धायो. ते घोडा समेतिं मि^{३१} मारयो.
 तेहना^{३२} आभरण में रापी मुंयुं हतुं. ते तुं^{३३} लेई यथेष्ट जा.^{३४}
 ब्राह्मण ते^{३५} आभरण लेई ते सोनार मित्र जाणीनइ^{३६} वेचाववा [जा]तो
 हौउ. पछइ^{३७} तीणे^{३८} सोनारें अर्घपाद्य आसनं स्नान भोजन एतल्य वाना
 करी सोनार कहतो हौउ, स्वामिन् मून्हे^{३९} काई^{४०} आज्ञा दइ.^{४१}
 ब्राह्मण बोल्युं,^{४२} मै^{४३} सुवर्ण आण्युं छइ^{४४} ते वेच्छी^{४५} दइ.^{४६} सोनार
 बोल्यु,^{४७} देपाडुं^{४८} सोनुं. तीणें^{४९} सोनु देपाड्या पूठि^{५०} चीतवतो^{५१} हौउ, में
 ए राजाना पुत्रनुं घड्युं हतुं. एहुं चीतवीनइ^{५२} बोल्यु,^{५३} हुं कौन्हे^{५४} देपाडी
 आण्युं ता लगइ वैसु.^{५५} एहुं कही राजा कन्हे जैनइ^{५६} देपाड्युं. ते^{५७}
 देपी ग्रहिणुं अनइ राजा बोल्यु, किहा ए ते^{५८} पाम्यु^{५९} ? सोनार बोल्यु,
 माहूइ^{६०} घरि ब्राह्मण आण्यो छइ तेणी^{६१} आण्युं.^{६२} पछइ^{६३} राजा
 चीतवतौ^{६४} हौउ, सही तीणें^{६५} ब्राह्मणें माहुं पुत्र मार्यो. पछइ सेवक
 तेडी राजाइ^{६६} कहुं, ते ब्राह्मणनें विहाणइ^{६७} शूली^{६८} द्यो; बाधी ल्यावो.^{६९}
 पछइ ते^{७०} ब्राह्मण^{७१} बाध्या^{७२} पछी मारीता सर्प^{७३} समर्यु.^{७४} पछइ^{७५} सर्प
 स्मर्यु^{७६} थको ब्राह्मण आगलि आवी बोल्युं,^{७७} शुं तून्हे^{७८} उपकार करुं ?
 ब्राह्मण बोल्यु,^{७९} मून्हे^{८०} ए बंधनथी मुंकावि.^{८१} सर्प^{८२} बोल्युं,^{८३} हुं
 राजानी स्त्रीनें^{८४} डशुं छुं. ते अनेरा^{८५} बैद्यनइ^{८६} औपदे^{८७} मंत्रे नहीं
 उतरु. ताहो^{८८} हाथ अडशि तो उतरयोश;^{८९} पछइ तुं मुकाडगि^{९०} ड^{९१}
 प्रतिजा. पछइ^{९२} सर्प^{९३} राणी डशी. डइया^{९४} पूठि^{९५} सर्व नगरमाहि
 राजाना गृहमाहि^{९६} आ[कु]लु^{९७} श्युं. पछइ सघला बैद्य गारुडीना

उपचार कीधा पण न उतरइ * पछे ददेरो गाममाहि फेरियो. ते
 ददेरु * साभलीनइ * ब्राह्मण कहतौ * हौउ, हु * राणीने * विष
 ऊतारयोश एहु कछा पूठि * ते राजसेवक * ब्राह्मणनइ * वधन * छोडी
 राजा कहे लेई * ग्यो * राजा वो 45 A * ज्यो, * अहो तु एन्हें
 निर्विष करि पडइ * ते ब्राह्मण राणी समीप * जैन * माडला * लिपवा
 लागो पडइ * तेन्हें * स्पर्श मात्रे ते राणी निर्विष थइ * पछइ ते राणी
 जीवी देखीनइ * राजा * परम सतोष पाव्यो पछइ ते ब्राह्मणनी घणी
 पूजा करी * माय देई पृच्छु, * अहो सत्य कहि * ए सुवर्ण कीर्णें
 प्रभारि * पाव्यु * पछइ ब्राह्मणे ते सर्व वृत्तात कछु जे * साभली * राजा
 मानीनइ * ते सोनारनै * देशौदु * देईनिइ * ब्राह्मणने गाम सहस्र देई *
 प्रधान कीधो * पछइ तीणइ * ब्राह्मणे * आपणु कुट्टन आणीनइ * मित्र
 बधु सधाति * भोग भोगतु * सुपें * अनेक याग करतो तिहा सुपें रहु *
 ते माटइ * हु कहु छु * व्याघ्रवानरसपाणा * ए कथा, बली
 दमनक गेल्यु *

म्वजनोऽथ सुहृद्गुरुर्नृपो वा

पुरुषेणोत्पथगो निवारणीय ।

विनिवृत्तयितुं स चेन्न शक्य

परतस्तस्य मनोनुग विधेयम् ॥ २७१ ॥

म्वजन मित्र गुरु राना एतला पडिते अमार्गि जाता वारवा, जु
 वारी न शीकीये तोहि हित होइ ते करइ *

ते सजीवक द्रोही छड बली,

हितरुद्धिरकार्यमीहमाना

सुहृद् शेषपरिग्रहातिभार्या ।

परिपूर्णमिदं हि साधुवृत्तम्

कथितं सद्भिरसाधुवृत्तमन्यत् ॥ २७२ ॥

हितने^१ करता^१ जे पुरुष तीणे पाहुंउं करता मित्र वारवा, संतनु^१
एह स्वभाव जे हित करेई^१ [अनड^१ दुष्टनो ए स्वभाव जे पाहुंउं^१
करेई^१]

स स्निग्धो व्यसनान्निवारयति यः तत्कर्म यन्निर्मलम्
सा स्त्री यानुविधायिनी स मतिमान्यः सद्भिरभ्यर्च्यते ।

सा श्रीया न मदं करोति स सुखी यो न स्त्रिया मुह्यते
तमित्रं यदयन्त्रणं स पुरुषो यः खिद्यते नापदि ॥ २७३ ॥

स्नेह तेहनु^१ वारु^१ जे दुखथी फेडइ,^१ कर्म ते^१ जे निप्पाप,^१
स्त्री ते^१ जे चित्तनइ^१ अणुसरइ,^१ ते^१ बुद्धिमंत जेहनइ^१ भला मानइ,^१
ते^१ [45-B] लक्ष्मी जे सदन करइ,^१ ते सुखी जे^१ स्त्रीये^१ मोह न
पामइ,^१ ते मित्र जे लज्जा^१ न करइ, ते पुरुष [जे] आपदा पाम्यार्थी^१
पेद^१ न पामइं^१ ।

ते भणी^१ तम्हने^१ संजीवन्नुं^१ ससर्ग धर्म अर्थ कामनी^१ हाणि
करशि. जो हवें घणे प्रकारे वीनया थका माहरु^१ वचन मान्या^१
पापेइ इच्छा^१ प्रवर्त्तो^१ छौ^१ तो आगलि दोष सेवकनै^१ म देख्यु.^१
बोल्नुं छइ,

नृपः कामासक्तो गणयति न कार्यं न च हितं
यथेष्टं भ्रच्छन्दः प्रचरति हि मत्तो गज इव ।

ततो मानाध्यातः पतति स यदा शोऽरुहने
तदा भृत्ये दोषान्निक्षपति न निजं वेत्त्यविनयम् ॥ २७४ ॥

राजा कामने^१ चिपेइ^१ आसक्त होइ तिमारे^१ शरीर अनइ^१ हित

न विमासइ;१ मत्त२ हाथीनी परि३ यथेष्ट हीडइ४ पडइ५ जिवारें६
अभिमानने७ आफरे करी शोकमाहि पडइ तिवारें सेवकनइ८ दूष९ दे१०
पण आपणु११ दोष न गणइ.

दमनक चीतवतौ१२ हौउ, अहो ईणे१३ शास्त्र नथी जोयुं तो
शास्त्रदृष्टि१४ न कहुं१५ बीजी परि कहुं; अहो स्वामिन् जे कारणथी ए
मैत्री पाम्युं१६ छइ१७ ते कारण विमासुं१८ बोल्युं छइ,

कारणात्प्रियतामेति द्वेप्यो भवति कारणात् ।

कार्यकारणमाश्रित्य कालं क्षिपति पण्डितः ॥ २७५ ॥

चतुर जे ते कारणथी मित्र होइ अनइ कारणथी वदरी१९ थाइ,
इणी२० परि कार्यकारण विमांशीनइ२१ पंडित कालने२२ क्षेपे२३.

एन्हे२४ एहवुं२५ जाण्यु छइ२६ ते माटि२७ कहिवा२८ [हुं२९ आन्यो
छु२९] बोल्युं३० छइ३१,

अष्टष्टस्तस्य तद् ब्रूयादस्य नेच्छेत्पराभवम् ।

एष एव संतां धर्मो विपरीतस्ततोऽन्यथा ॥ २७६ ॥

अणैपूछ्या३२ तिहां बोलवुं जिहां रुडुं [इ] छीये३३ ए संतनो
धर्म, बीजो असंतनो धर्म.

सिंह बोल्युं३४ अहो३५ इम न्याय३६ छता शुं ए निग३७ करवुं३८ ?
दमनक बोल्युं३९ किम काढीये, किहानो ए न्याय ?

प्रत्यादिष्टस्त्वरति [46-A] रिपुरपकर्तुं तथोपकर्तुं वा ।

तस्मात्प्रत्यादेष्टुं न्याय्योऽरिः कर्मणा न गिरा ॥ २७७ ॥

ये बेरी शीघ्र निरा करीये ते उपगार४० अधवा द्वेष करवा योग्य
नही४१ ते भणी तेन्हे४२ कमें४३ करी४४ निरा करीये पण वाणीये४५ नही४६.

पिंगल बोल्यो४७ संजीवक वृण भक्ष करइ४८ आपण मांस भक्ष

करुं ते भणी ए पाडुउं^{५५} करवा किम समर्थ ? दमनक बोल्यो, ए कहुं
ते^{५६} सत्य, ते वृषभ अन्नइ^{५७} ठामि तृण जिमणहार^{५८} तोहइ^{५९} ए^{६०} न
विश्वसो. जुहइ^{६१} आपणार्पे^{६२} अनर्थ नही^{६३} करइ^{६४} तुहइ^{६५} अनेरा पाहि^{६६}
करावेश. बोल्युं छइ,

प्रेरयति परमनार्य. शक्तिदरिद्रोऽपि जंगदमिद्रोहे ।

तेजयति खड्गधारां स्वयमसमर्था शिला छेतुम् ॥ २७८ ॥

दुष्ट असमर्थ थको लोरुनइ^{६७} द्रोह उपजाववा प्रेरि^{६८} जिम
पहाणनी^{६९} शला^{७०} आपुणापहे^{७१} छेदवा असमर्थ^{७२} तोहोइ^{७३} खांडानइ^{७४}
तीपुं करइ छेदवानइ^{७५}.

सिंह बोल्यो,^{७६} किम द्रोह कर[शि]^{७७} ? दमनक बोल्छे,^{७८} अहो
सिंह तु सदा हस्तीशुं युद्ध करी तेहनइ^{७९} दाते ताहरुं^{८०} शरीर^{८१}
सधलइ^{८२} चादाक्षत^{८३} हुइ^{८४} अनइं ए सजीवक सदा पासेइ^{८५} विष्टा मूत्र
करइ,^{८६} ते माहि कीडा पडशि.^{८७} ते कीडा ताहरा^{८८} शरीरना चादा^{८९}
क्षतमाहि पैशी^{९०} ताहा[रा]^{९१} डीलमाहि पैशशि^{९२} तोहि^{९३} तु विनाश
पामेश.^{९४} बोल्युं छइ,

नैराविजातशीलस्य प्रदातव्य. परिश्रय ।

टिटिकस्य हि दोषेण हता मन्दविसर्पिणी ॥ २७९ ॥

जेहनु^{९५} शील न जाण्यु होइ तेहनइ^{९६} आश्रय न देवुं^{९७} जिम
टिटिक^{९८} नामे^{९९} मांरुण तेने^{१००} दोषि^{१०१} करी मंदविसर्पिणी नामि^{१०२} जू
ते मारी.

सिंह बोल्यो,^{१०३} ए कथा किम ? दमनक कहतो^{१०४} होउ,^{१०५}

[१०. जू अने माकण]

एक राजाना वासनेइ^{१०६} घरमाहि उत्तम शय्या ह्ती.^{१०७} तिहांनी पाट

प[45-B] [छे] डीये^१ छेहडे मंदविभर्षिणीं नामिं^२ जू रहइ.^३ ते जू पुत्र
 पौत्र दोइत्र कुटुं^४ जूनुं सघला समेति राजा सूतो अथवा मत्त होइ तिवारें
 भक्ष करइ.^५ तीणें लोहीये पुष्ट देपाउं^६ एही जू थै.^७ ईणीं^८ परिं जूनें
 तिहां बसतां टिटिक एहे नामें माकण वायुनु उढ्यो तिहां^९ राजाना
 शयननइ^{१०} विपइ^{११} पढ्यो. ते^{१२} शयन अति कोमल, उढणा^{१३} पाथरणा
 जेह्वा गंगानां^{१४} वेल्लनां समूइ^{१५} सुगंध एहुं शयन^{१६} देपी^{१७} परन^{१८} हर्ष
 पाय्यो. ते^{१९} कोमल गाटइ^{२०} हर्ष्यु माकण तिहां भमतु^{२१} मंदविसर्षिणी
 जे^{२२} जू तेन्हें मिल्यो. ते जू माकणनइ^{२३} देपी^{२४} दुपनइ^{२५} पामीथी बोली,
 अहो^{२६} अभिनुप तु राजानु उत्तम शयन तिहा^{२७} किम आन्यु ? वेगु^{२८}
 परुं^{२९} जा. पछइ^{३०} माकण बौल्युं,^{३१} अरे एहुं तुं^{३२} म बोलेशि.

गुरुरभिर्द्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ।

पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ॥ २८० ॥

ब्राह्मणनइ^{३३} अभि गुरु,^{३४} सघला^{३५} वर्णनइ ब्राह्मण गुरु, स्त्रीनइ
 भर्त्तार^{३६} गुरु, अतिथि सर्वनइ^{३७} गुरु.

अनइ^{३८} संतनीं^{३९} सांत पद चाल्या,^{४०} वात^{४१} कख्या पूठि मैत्री.
 बौल्युं, छइं,^{४२}

अन्योन्यं योजितौ हस्तौ कथा वृत्ता स्मितं कृतम् ।

गतं सप्तपदीं सार्धं मैत्रीबन्धः सतामयम् ॥ २८१ ॥

अन्योन्य हाथ मेल्या,^{४३} वात कीधी, हास्य कीधुं,^{४४} सांत पगला
 साथिं^{४५} चाल्या,^{४६} संतनी मैत्री ईणी परिं^{४७} थाइ.

ते माटइ^{४८} हुं ताहरुं^{४९} अतिथि. मि^{५०} मुपि^{५१} अनेक ब्राह्मण क्षत्री
 वैश्य शूद्रना रुधिर स्वाद्यां. तेन्हा^{५२} रुधिर रूक्ष आछां पुष्टिनिं^{५३} न
 करे^{५४} जे^{५५} आहवां^{५६} शयननइ^{५७} [विपइ]^{५८} निद्रा करइ छइ. तेहन^{५९}
 रुधिर निश्चि^{६०} उत्तम हुशि^{६१} अमृत [स] रुपुं^{६२} ते^{६३} अनेक औषध, उत्तम

अन्न उदक घृतादिके^{११} करी अति रूहं रसायन सरपु हुगे^{१२} ते रधिर
ताहा प्रसादथी आस्वादवा इच्छुं छुं. जू बोली, ए^{१३} असभाव्य; तू^{१४}
सरपा[47-A] अग्निमुखने ए योम्य नहीं, ते भणी जा^{१५} ए शय्याथी.
बोल्सुं छइ,

देश कालं कार्यं परं आत्मानं च यो न जानाति ।

अग्निमृश्य य करोति च न स फलमाप्नोति वै मूर्ख ॥ २८२ ॥

देश काल कार्य आपणपानइ^{१६} ये^{१७} एतला अणमिमांशि^{१८} काज^{१९}
करइ^{२०} ते मूर्ख^{२१} फल न पामइं.^{२२}

पछइ^{२३} ते माकण जूने पगे पड्यो. तीणी^{२४} जूइं दाक्षण^{२५} माटइं
माकणनुं वचन अगी^{२६} कीधु.^{२७} पछइ तिणि^{२८} माकणि^{२९} अनेरा [रा]जानी
वात^{३०} [जू]^{३१} आगलि कही. तीणी^{३२} जूइ वस्त्रने छेहडइ रखा
माभली. माकणे^{३३} श्लोक भणिउ,^{३४}

य पादयोर्निपतितं कुपितोऽपि न मन्यते ।

तेन ब्रह्मा हरि शमुस्त्रयोऽपि स्युर्विमानिताः ॥ २८३ ॥

जे^{३५} पगे^{३६} लगता कुप्यो^{३७} थकु^{३८} न मानइ^{३९} तेणइ^{४०} ब्रह्मा विष्णु
रौद्र इ^{४१} त्रिण्य^{४२} उपमान्या.^{४३}

एहवु^{४४} वचन साभलीनइ^{४५} जू बोली, माकण^{४६} देशकाल
जोइनइ^{४७} एन्हे^{४८} भक्षतु.^{४९} माकण^{५०} बोल्सु,^{५१} अहो^{५२} हु देशकालनें न जाणू,
तू^{५३} कहि जू बोली जिवारड^{५४} ए^{५५} राजा मदश्रमनिद्रा ईणे^{५६} व्याप्यो
होइ तिमरि^{५७} पुगनइ^{५८} विपइ^{५९} डसवु,^{६०} ए देशकाल. माकणे^{६१} ते
वचन पछीइ^{६२} अगीकरयु. एह्वे^{६३} थके पहली रात्रि जेतलें शय्याइ सूतो
तेतलें मूप्यो जे माकण तेणइ^{६४} अउसर पापइ^{६५} राजा वासइ^{६६} डशो.^{६७}
पछइ राजा दाधु^{६८} होइ अथवा बीठी^{६९} पाघउ^{७०} हुइ^{७१} तेहवइ^{७२}
वे[गो]^{७३} शय्याथी उठीनइ^{७४} वासुं^{७५} चंचूआलतउ^{७६} पासि^{७७} रहुं^{७८} जे^{७९}

सेनक तेहनइ^{१५} कहतो हवुं^{१६} अहो हूँ^{१७} सिज्झाइ^{१८} केहे जीवै^{१९}
पाधउ^{२०} छु^{२१} जूउ^{२२} ते सू छइ. टिटिक जे मांकरण ते राजानु एहवु
वचन सांभलीनइ पाटना दरहांमाहि^{२३} बहवु^{२४} पइठउ.^{२५} पठइ तेणइ^{२६}
सेवकि^{२७} राजाना वचनथी दीवीइ^{२८} करी जोगा लागु.^{२९} जोता जोतां पाट
पछेडी [47-B] नइ छेहिडइ^{३०} मंदविसर्पणी जू परिवार समेति दीठी.
पठइ परवार^{३१} समेत^{३२} जू^{३३} मारी.

दमनक कहितु^{३४} हूउं^{३५} हूँ^{३६} ते भणी^{३७} कहु छुं 'नैवाविज्ञात-
शीलाय' ए कथा. १०. बली स्वामिन्^{३८} तन्हे परंपरागत थे^{३९} सेनक
ते^{४०} टाल्या ते युक्त नहीं.^{४१} बौल्युं^{४२} छइ^{४३}

आत्मवर्ग परित्यज्य परवर्गेषु ये रताः ।

स एव निधनं याति यथा राजा ककुद्रुमः ॥ २८४ ॥

आपणु^{४४} वर्ग छाडीनइ^{४५} परवर्गरत^{४६} हुइ^{४७} ते नाश^{४८} पामइ^{४९}
[जिम राजा खुखुद्रुम^{५०}]. बली,

त्यक्ताश्चाभ्यन्तरा येन बाह्याश्चाभ्यन्तरीकृताः ।

स भूमौ पतितः शीते मूर्खश्चण्डरवो यथा ॥ २८५ ॥

[जीणै^{५१} अभ्यंतरमाहिना सेवक बाहरि कीधा, बाहरना माहें
कीधा ते भुंडं पडेइ जिम भूर्प चंडरव पढ्यो.

विंगलक बोल्यो, ए कथा किम ! दमनक बोल्यो,^{५२}

[११. गच्छीथी रंगायेलो शियाळ]

एक^{५३} नगर] समीपि वर^{५४} दरडु^{५५} ते माहिं रहइ^{५६} चंडरव एहें^{५७}
नामिं^{५८} शीयाळ. ते शीयाळ भूप्योथु^{५९} गाढा करडवानें रात्रिं^{६०} गाममाहि
आव्यो.^{६१} पठइ ते शीयाळ गामने कूतिरे आकुलयाकुल कीधउथु^{६२}
भूमता^{६३} नाशतड^{६४} रंगारा[ना] घरमाहि^{६५} गलीनुं कुंड ति[हां]

पडिउ.^{१५} [पछइ^{१६} कृतिरा पाछा वली ग्या.] पछइ^{१६} ते शीयाल गलीना कुंढमाहिथी किम्हइ नीकलीनइ वनमाहि ग्युं. पछइ ते वनना^{१७} जीव ते शीयालनुं डील गलीवर्ण^{१८} देषी बीहीताथा^{१९} नासता हौआ, कहिता^{२०} हौआ, ए मोटउ^{२१} अपूर्व जीव वनमाहि^{२२} आच्यो छइ. तेन्हुं^{२३} पराक्रम न जाणइये^{२४} केहुं^{२५} छइ. ए सघलानें मारशेइ^{२६} ते भणी अनेरइ^{२७} वनि^{२८} जइई.^{२९} वोल्नु^{३०} छइ,^{३१}

न यस्य चेष्टितं विद्यान् कुलं न पराक्रमम् ।

न तस्य विश्वसेत्प्राज्ञो यदीच्छेच्छ्रियमात्मनः ॥ २८६ ॥

येन्ही^{३२} चेष्टा पराक्रम कुल^{३३} न जाणीइ^{३४} तेन्हें^{३५} पंडिते विश्वास न करवौ^{३६} जु^{३७} आपणपानें कल्याण^{३८} वांछइ^{३९} तौ.^{४०}

पछइ शीयाल चीतवतो^{४१} हौउ, ए वनना जीव महारुं^{४२} विपरीत रूप देपी^{४३} नाशि^{४४} छइ.^{४५} एहने बुद्धि^{४६} सेवक करुं. पछइ ते वनना जीवने^{४७} [48-A] शीयाल कहतो हौउ, अहो मूर्खी^{४८} भय म करशु. हुं इंद्रि सघल^{४९} वनना^{५०} जीव रापवानें पृथ्वीमाहि मौकल्यु^{५१} छुं. सघल^{५२} जीवनु राज्य मून्हे^{५३} दीधु^{५४} छइ.^{५५} पछइ^{५६} ते शीयालनु वचन सांभलीनइ^{५७} सघल^{५८} सिंह वाघ^{५९} चीत्ता^{६०} वानर शशा^{६१} हरण^{६२} वरथडां शीयाल, ए^{६३} सघल^{६४} तेन्हे नमस्कार करतां^{६५} हौआ. पछइ तेहनइ सिंहादिक हस्तीनां मांस आपीनइ पवारवा लागा बट्ठां.^{६६} तीणें पाशि^{६७} शीयाले^{६८} कन्हइथा^{६९} शीयाल^{७०} आपणा पहा करीनइ^{७१} पास^{७२} सिंघ व्याघ्र^{७३} रापतु^{७४} हौउ. तेणइ^{७५} सिंहनइ^{७६} प्रधानपणुं आप्युं. एक वा[२] घ्रायुथो शीयाल अनेरा^{७७} ऊनातां सांभलीनइ^{७८} आ[५]णपहि^{७९} उनायु^{८०} मोटइ शब्दि^{८१} करतौ^{८२} हौउ. पछइ सिंहादिक तेन्हु^{८३} शब्द^{८४} सांभली^{८५} शीयाली^{८६} उनायु^{८७} जाणी लज्या; वंच्या^{८८} एहुं जाणीन[इ]^{८९} तेन्हें^{९०} मारता, हौआ,

ते माटइ^१ हु कहु छु, 'त्यक्ताश्चाभ्यन्तरा येन' ए कथा ११.

एम^१ सांभलीनइ^१ पिंगलक^१ बोल्यु,^१ अहो ए में दुष्टबुद्धि
छइ एहो^१ मिम जाणीशि,^१ अनइ एहो^१ युद्धगानु^१ प्रकार स्यु^१ '
दमनक बोल्यु,^१ जिहारे^१ ए सजीवक वीहीतो^१ चग्यो सर्वत्र जोतो
शींगडे करी मारवाने^१ तानतो हौइ^१ तिवारे दुष्टबुद्धि जाणवो, तिवारइ^१
मारशि,^१ एहु जाणीनइ ये^१ युक्त हौइ ते करो एहु दमनक बोलीनइ^१
सजीवक कहि ग्युउ^१ ते^१ कहइ^१ मद मद जातो उद्वेग्यो सस्यु^१
रह्येउ^१ पछेइ सजीवक बोल्यु^१ अहो दमनक कुशल छइ^१ ' शु घणे
दिने^१ दीठउ^१ छइ^१ ' दमनक बोल्यु सेवकनइ^१ कुशल किहा छइ^१ '
जे^१ भणी,

संपत्तय परायत्ता सदा चित्तमनिर्वृतम् ।

स्वजीवितेऽप्यविश्वासस्तेषा ये राजसेनका ॥ २८७ ॥

सपदा पराधीन, [48 B] चित्तनइ^१ निवर्ति^१ नहीं, जीववानो
अविश्वास, एतला वाना^१ राजाना ' सेनकने होइ^१ .

तावज्जन्मापि दुःखाय ततो दुर्गतता परा ।

तत्रापि सेनया वृत्तिरहो दुःखपरवरा ॥ २८८ ॥

प्रथम दुख^१ जन्म, पछइ^१ दरिद्रपणु बली^१ दुख^१ सेना, अहो^१
ए दुखनी श्रेणि^१

जीवतोऽपि मृता पञ्च व्यासेन परिकीर्तिताः ।

दरिद्रो व्याधितो मूर्ख प्रगप्सी नित्यसेनक ॥ २८९ ॥

दरिद्री, व्याधीयु,^१ मूर्ख, परदेशी, दिहाडी^१ सेना^१ करइ,^१ व्यास
कहइ^१ एतला जीरताइ मूआ^१

सेनया धनमिच्छद्भि सेनकै पश्य यत्कृतम् ।

स्वच्छन्द चरति श्वा हि सेवको राजशासनात् ॥ २९० ॥

सेराड [धन] वाउता जे^० सेवर तीणे जोउ^१ शु रुड् कीयुं,^२
कृतिरु^३ आपणी डच्छाड^४ रहि,^५ सेवर राजानी^६ आज्ञाड.

भूगय्या ब्रह्मचर्यं च कृशत् लघु भोजनम् ।

सेवरुम्य यतेर्यद्वद् विशेष. पापधर्मज ॥ २९१ ॥

भूमि सूवू^७, ब्रह्मचर्य, दुर्बल, थोडो^८ जमवु,^९ ए सर्व सेवर
अनड यतीनै^{१०} सरपु पण सेवर पाप करइ^{११} अनइ यती पुण्य करइ^{१२}
एतलु^{१३} निगेष.

म्याभिप्रायपरोक्षम्य परचित्तानुवर्तिन ।

मय मित्रीतदेहम्य सेवरुम्य कुत सुगमम् ॥ २९२ ॥

आपणु^{१४} अभिप्राय न जाणड अनइ^{१५} पीआरा^{१६} चित्तनइ^{१७}
अनुवृत्ति^{१८} जे^{१९} गमतु तेहनइ^{२०} करइ,^{२१} तेणइ^{२२} आपणु^{२३} शरीर वेच्युं,
ते^{२४} सेवरुनइ^{२५} सुख नही. ए वचन रुड् कहै,^{२६}

कोऽर्थान्प्राप्य न गर्वितो निपयिण कस्यापदोऽस्तं गता

स्त्रीभि रुम्य न खण्डित भुनि मन को नाम राजा प्रिय ।

क कालस्य न गोचरान्तरगत कोऽर्थी गतो गौरवम्

को वा दुर्जनरागुरानिपतित क्षेमेण यात पुमान् ॥ २९३ ॥

धन पामीनइ^{२७} कुण नथी गर्व करतो, व्यसनीयानै^{२८} आपदा
किहा फीटी उइ,^{२९} स्त्रीये कै[49 A]न्हु^{३०} मन नथी हरयुं,^{३१} राजानें
कुण प्रिय हौउ उइ,^{३२} कालनड गोचरि कुण नथी आय्यो, याचरु कुण
मोटणु पाम्यु छइ, दुर्जननी^{३३} जालमाहि पड्यु [कुण] कुशलें ग्यु छइ^{३४}

क काल कानि मित्राणि को देश को व्ययागमौ ।

कश्चाह का च मे शक्तिरिति चिन्ता मुहुर्मुहु ॥ २९४ ॥

कुण काल, कुण मित्र, [कुण देश], कुण आयपद, कुण वेच^{३५}
कुण हु, केही माही शक्ति, एहु बारवार चीतवु छु^{३६}

हृदयमाहि भाव करी संजीवक बोल्यो, अहो कहिं^१ तुं शुं
 बोल्यो^२ हीडे छं. दमनक बोल्युं,^३ तुं^४ माहुं मित्र तीणें तून्हें अवश्य
 हित करवुं. स्वामी पिंगलक तुं उपरि दुष्टबुद्धि छडं.^५ आज कहुं
 सिहिं,^६ संजीवक मारीनद सघला मांमगधी जीव तूत करूं. एहुं वचन
 सांभलीनद हुं मोटुं कष्ट पाम्युं छतु हुं कहतौ^७ होउ, स्वामिन् ए युक्त
 नही जे मित्रद्रोह करीनद जीविये. पछट सिह ब्रोज्यो बोल्युं, तृण भक्ष
 करइ तेशुं स्वभावे घेर; तेहणें दोष नही. हवे जे युक्त करवुं होइ^८ ते
 करि. पछट संजीवक ते वज्र पढ्या समान यै^९ वचन सांभलीनद दुष
 पाम्यु. दमनकना वचननी सदा श्रद्धाणीनद पगम विपाद पाम्यो. पछट
 चेतना पामीनद परम दुष्युंथो एहुं बोल्युं,^{१०}

दुर्जनगम्या नार्यः प्रायेणापात्रमृद्भवति राजा ।

कृपणानुसारि च वित्तं देवो गिर्युद्धिवर्षा च ॥ २९५ ॥

स्त्री दुष्टनी संगति करइ,^१ राजा घणुं कृपात्रने^२ पोशइ,^३ धन
 कृपण कन्है^४ जाइ, मेघ पर्वत अनडं^५ समुद्रमाहि^६ वरसइ.^७

आराध्यमानो नृपतिः प्रयन्ना-

दाराभ्यते नाम किमत्र चित्रम् ।

अयं त्वपूर्वः प्रतिमात्रिणो

यः सेव्यमानो रिपुतामुपैति ॥ २९६ ॥

रां 49-B]ज^१ आराध्यतो जु न आराधीये तो रोष मानेइ ते
 युक्त पुण ए अपूर्व जे राजा सेवीतो थियो शत्रु थाइ. अनद ए राजानो
 क्रोध फेडइ अशक्य. बोल्युं छट.^२

निमित्तमुद्दिश्य हि यः प्रकुप्यति

ध्रुवं स तस्यापगमे प्रसीदति ।

अमाग्नाभिष्कृतपैरदारणा

दसज्जनात्क्रम्य भय न जायते ॥ २९७ ॥

कारण देपीनइ 'ये' पुरुष कोप कइ^{१०} ते कारण फेड्या पृठि^{११}
'मन थाइ पण' जे दुष्ट कारण पापट'^{१२} वैर करइ' ते भय फेडवा न
गमीये वली ए वचन साधु,

सरसि बहुशम्भाराज्या दशम्परिवञ्चित

कुमुदविटपावेपी हसो निशाम्वनिचक्षण ।

न दशति पुन ताराशङ्की दिवापि सितोत्पल

कुहकचकितो लोक सत्येऽप्यपायमपेक्षते ॥ २९८ ॥

रात्रि^{१३} जलमाहि^{१४} प्रतिबिम्ब्या जे तारा तेन्हे^{१५} धौला^{१६} कमल
जाणीनइ^{१७} असतो जे मूढ हस ते दीहिं धोला कमलनें तारा जाणीनइ
अग्युथु^{१८} न पाद तिम एक वार भय पाग्यु जे लोक ते^{१९} सदा भय
देपइ^{२०} वली,

वेद्यसावत्सरामात्या यस्य राज्ञ प्रियवदा ।

आरोग्यधर्ममोशेभ्य क्षिप्र स परिहीयते ॥ २९९ ॥

ये^{२१} राजानइ वैद्य रूडु गमतु बोलइ ते राजानो रोग न जाइ, जे
राजानु गमतु जोसी बोलइ ते राजानइ शुभ नही, जेन्हे
प्रधान गमतु बोलइ तेन्हो भडार नाश पामइ

अहो में शु पिंगलकने पाडुउ^{२२} कीधु^{२३} ? दमनक बोल्यु,^{२४} अहो
मित्र राजा कारण पापइ^{२५} पाडुउ^{२६} करें^{२७} अनइ छिद्र जोइ
[सजीनक] बोल्यु, एइम,

भक्तानामुपकारिणा परहितयापारयुक्तात्मनाम्

सेवासव्यवहारतत्त्वविदुषामेकार्पणानामपि ।

व्यापत्ति म्बलितातरेषु नियता सिद्धिर्भवेद्वा न वा

तस्मादभ्युनिधेरिवाग्रनिपते सेवा सदागङ्गा [50-A] नी ॥३००॥

भजता,^{१०} उपकार करता,^{११} हित करता,^{१२} सेवाना व्यवहारना^{१३}
तत्त्वने^{१४} जाणता एकवृत्ति थना ण्हा जे सेवर तेहनड^{१५} सेना चूका
पूठि^{१६} आपदानौ^{१७} निश्चय, सिद्धि होइ अथवा न होइ, ते माटइ^{१८}
समुद्रनी अनट राजानी सेना सदा सदेहनड^{१९} करइ.^{२०}

चंदनतरुषु भुजगा जलेषु कमलानि तत्र च ग्राहा ।

गुणघातिन खरा इति भवन्ति न सुखान्यनिघ्नानि ॥ ३०१ ॥

चंदनना वृक्ष्य सपे घोट्या, जलभाहि कमल पण मगरादिके^{२१}
व्याप्या, गुणने मूर्प हणे,^{२२} ईणी परिं भोगधतनइ^{२३} पिपिसुव^{२४}
निर्विज नथी.

केतव्य कण्ठवैर्यासा नलिन्यो ग्राहदुर्गहा ।

विलासिन्य सकुडिन्य व रत्नमनुषद्रवम् ॥ ३०२ ॥

केवडु^{२५} काटे व्याप्यो,^{२६} कमलीनी ग्राहे व्यापी, विलासिनी^{२७} स्त्री
कूटिणीये व्यापी, ईणी^{२८} परिं^{२९} उपद्रव^{३०} पापइ रत्न नही

नश्यन्ति गुणशतान्यपि पुरुषाणामगुणवत्सु पुरुषेषु ।

अञ्जनगिरि शिखरेप्सिव निशासु चन्द्राशव पतिता ॥ ३०३ ॥

निर्गुण पुरुषनइ^{३१} विषइ^{३२} गुणवतना^{३३} घणाइ गुण नाश पामइ^{३४}
जिम काजरना परेत उपरि^{३५} चंदना^{३६} निरण वृथा थाइ

अरण्यरुदित कृत, शवशरीरमुद्धर्तित ।

स्थलेऽञ्जमवरोपित सुचिरभूपरे वर्षितम् ॥

श्वपुच्छमवनामित बधिरवर्णजाप कृत ।

तदन्धमुखमण्डन यदबुधो जन सेवित ॥ ३०४ ॥

वगडेइ^{११} रीयु, शत्रने चीगमु^{१२} कीधु,^{१३} कोरखी भुट^{१४} नमलिनी
वावी, घणु^{१५} उशल^{१६} ऊपरि वटु,^{१७} कृतिरानु^{१८} पुच्छ नमाडउ,^{१९}
वहिरानड^{२०} [वाने]^{२१} वात कीधी, आधला[नु]^{२२} मुख शणगारिलु^{२३}
एतला वाना कीधा^{२४} अनट^{२५} मूर्धनी सेरा कीधी^{२६} सरपी

चिर दुग्धोऽनद्धास्तनभरन्ता गोरिति वृथा,

परिप्वक्त पढो युप्रतिरिति लाज्यकृत्या ।

कृता वैदूयाशा विततकिरणे काचशमले

मया मोहात्सेय कृपणमदृतज्ञ श्रितयता ॥ ३०५ ॥

गाड नाणीनइ^{२७} बलद दोब्बु,^{२८} अनेक लावण्य देपीनइ^{२९} स्त्रीनी
[भ्राति]^{३०} पावइयु^{३१} आलम्यु, रुडि काति देपी^{३२} काचनइ^{३३} विपि^{३४}
वैदूर्यनी आशा कीधी, में एतला वाना कीधा ये कस्यु न जाणइ कृपण
एहु राजा सेज्यु

मौना-मूक प्रवचनपटुनाचको चल्पको वा

क्षात्या भीरुर्यदि न सहते प्रायशो नाभिजात ।

धृष्ट पार्श्वे भवति नितरा दूरतोऽप्यप्रगल्भ

सेराधर्म परमगहनो योगिनामप्यगम्य ॥ ३०६ ॥

सेराक ठाकुर आगलि मोन करइ^{३५} तो नहें मूगु^{३६} छइ,^{३७} जो^{३८}
घणु चोलट^{३९} तो^{४०} जल्पक छइ एहु कहें, जु^{४१} क्षमा करइ^{४२} तो बीही
रुण^{४३} कहै,^{४४} जो काई^{४५} न सहइ^{४६} तो कहें उग्र छइ,^{४७} पाशइ^{४८}
रहइ^{४९} तो ठीठ^{५०} कहइ^{५१}, वेगलो रहइ^{५२} तो कह[इ]^{५३} काई न जाणइ
रही, ईणीं परि^{५४} सेराधर्म परम^{५५} गहन योगीश्वरनइ^{५६} अगम्य

प्रणमत्युत्तिहेतोनावितहेतोर्षिमुञ्चति प्राणान् ।

दुःसीयति मुखहेतो को मूढ सेरादन्य ॥ ३०७ ॥

मोटपण,^{५७} पामवाने^{५८} नमद,^{५९} जीववानी वृत्तिने प्राण छाडइ,^{६०}

સુખને^૩ કાજે^૪ દુઃખી થાદં, તે મળી^૫ સેવકચી અનેરુ^૬ કુળ મૂર્ખ છદ.

અગતિનાં ગતિર્હોવા સા રાજા સદ્ જીવિકા ।

આશીર્વાદૈશ્વ તત્યાહુઃ સગતં યસ્ય રાજભિઃ ॥ ૩૦૮ ॥

યે^૭ રાજા સંઘાતે રહી જીવિયે^૮ તે નિવાહરાનો^૯ ટામ;^{૧૦}
જેહનઈ^૧ રાજા સંઘાતે સંગમ તેન્હે^૨ સાપ સંઘાતે સગમ જાણવો.

રત્નાન્યધો નયતિ સારગુરુણિ મોહા-

દુચ્ચૈસ્તરં વહતિ કાષ્ટવૃણં સમુદ્ર. ।

સંઘાતિ* દૂપયતિ પાતિ મુજલ્લોકં

સર્વો મહાન્ ભવતિ કાર્યપથાદપેતઃ ॥ ૩૦૯ ॥

સમુદ્ર મોટાં રૂઢાં જે રત્ન તેન્હે^૧ હેટા મૂંકઈ^૨ અનઈ લાકડું તૃણ
તેહનઈ^૩ ડંચુ વહઈ^૪ અનઈ^૫ ગરુડ પાતાલિ [51-A] જૈનઈ^૬ સર્પનઈ^૭
મારઈ^૮ ઈળી પારિ સર્વ કાર્યને^૯ મોટા^{૧૦} વિચાર ન જાણે વિનાશ
પમાડડ.^{૧૧}

ન શૈલશૃંગે કમલં પ્રરોહતિ

પ્રવર્તતે તાપિ ચ દુર્જને શુભમ્ ।

* અહીં ચાલાવબોધકારે આપેલો અર્થ બરાબર નથી. આ પંક્તિનો આવો અર્થ થઈ શકે—“(અંદર પહેલા) પાણીને (સમુદ્ર) દૂષિત કરે છે અને નાગલોકનું રક્ષણ કરે છે”. પ્રસ્તુત શ્લોક વજ્રમહેશ્વરી ‘સુમાપિતાવલિ’—(સુમાપિત ન, ૨૧૨૭)માં નીચે મુજબ છે, અને ભાવાર્થની દૃષ્ટિએ તે પાઠ સધારે ઔચિત્યપૂર્ણ છે—

રત્નાન્યધો નયતિ જાતિગુરુણિ મોહા-

દૂષ્યં વદશ વહતિ કાષ્ટવૃણં સમુદ્રઃ ।

તેયામિ દૂપયમિ પાતિ મુજલ્લોકં

પ્રાયો મદાન્ભવતિ કાર્યમિમૂઢચેનાઃ ॥

न साधवो यान्ति कदापि विक्रिया

यवाः प्रकीर्णाः न भवन्ति शालयः ॥ ३१० ॥

पर्वत ऊपरि कमल न लागट,^{१५} दुर्जननें शुभ करतां नावडइ,^{१६}
साधु कदापि^{१७} विकार न पामें, जब वेर्या^{१८} शालि^{१९} न थाई ए सत्य.

यत्नाद्विशुद्धतपस्तपसे यतन्ते

शास्त्रेषु शास्त्रविद एव वदन्ति तज्ज्ञाः ।

शीलं हि शीलवत एव करोति तुष्टिं

नित्यं गुणा गुणवतां दयिता भवन्ति ॥ ३११ ॥

जेहनां भला तप छट^{२०} ते तप करवा यत्न करइ,^{२१} शास्त्रज्ञ^{२२}
शास्त्र^{२३} उपरि यत्न करें, [शीलपणुं]^{२४} शीलवंतनें संतोष^{२५} करइ,^{२६} नित्ये
गुणवंतनें गुण वाल्हा^{२७} होट. वली,

विस्मरन्त्यपराधान् च स्मरन्ति सुकृतानि च ।

असंभिन्नस्वमर्यादाः साधवः पुरुषोत्तमाः ॥ ३१२ ॥

साधु अपराधनइ^{२८} वीशरें,^{२९} उपकारनें स्मरें, आपणी मर्यादा
भेदइ नहीं,^{३०} ते भणी^{३१} साधु सधला^{३२} पुरुषमाहि^{३३} उत्तम होइ.^{३४}
अथवा

किं करिष्यति पाण्डित्यं विनयो विक्रमोऽपि वा ।

दैवं यस्य छलान्वेपि करोति विफलान् गुणान् ॥ ३१३ ॥

पाण्डित्य विनय पराक्रम एतलं बाना^{३५} शुं^{३६} करइ ? येन्हें^{३७} दैव
छल करइ^{३८} तेन्हें^{३९} सधला गुण निष्फल थाई.^{४०}

विशालं शाल्मल्या. नयनसुभगं वीक्ष्य कुसुमम्

बभूवैषा बुद्धिः फलमपि भवेदस्य सदृशम् ।

इति ध्यात्वोषाम्यं शुरुशिशुरहोगत्रमुपेतो

निदाने तूलोन्तः सपदि मरुता सोऽप्यह्नतः ॥ ३१४ ॥

रुडु शीवलिनु फर जोईनइ" ग्ही बुद्धि शूडानी" धे ते" फल
सरपा" फर हुमि" ग्ही चीनवीनइ" सूडउ" अगोरात्रि" तिहा रही
जोइ" तो फः 51-B]ग्माहि तूल तेहइ" बाद" उडीयु, ते मणी"
में मुमित्र जाणीनइ" कुमित्र सेवु" मोल्यु" छड,"

अकालचर्या निपमा च गोष्ठीम्

कुमित्रसेवा न कदापि दुर्यात् ।

पदयाण्टन पद्मरने प्रमुसम्

धनुर्भिमुक्तेन शरेण ताडितम् ॥ ३१५ ॥

अकालि चालनु, निपरीत वार्त्ता, कूमित्रनी" सेवा एतलं कदाचिं
न करया, पक्षी पद्मरनमाहि सूतो जिम धनुषे" मृकयो" ये शर तीर्ण"
मारचो

दमनरु बोल्यु," ए कथा निम ? सर्जीयक कहितो" होड,

[१२. हस अने घुवड]

केहा' एर वनमाहि मोडु सरोवर, तिहा मरकत नामें हस
रहइ" तिहा ते' हसाने क्रीडा करता घणो काल ग्यु" पछइ" ते हसना'
अतनु करणहार घूवड आयो घूअन्ने देपी हस मोल्यु," किहा' तु
अरण्यमाहि आय्यु ? घूअड बोल्यु," ताह्ना गुण साभलीनइ हु" आय्यु
बोल्यु छड,"

पर्यटन् पृथिवी सर्वां गुणान्वेषणतत्पर ।

गुणै र्वदधितो नान्य तेनायात तथान्तिष्ठम् ॥ ३१६ ॥

पृथ्वी सघलीड" गुण जोता तू सरपो गुणत नथी, ते मणी" तु
कन्हइ" आय्यु उ

त्वया सह मयावश्यं सख्यं कार्यं इहादरात् ।

अपवित्रमपि प्राप्य गङ्गां याति पवित्रताम् ॥ ३१७ ॥

तुं^{१६} संचाति^{१७} में अवश्य मैत्री करवी जिम अपवित्र गंगानइ^{१८}
पामीनइ^{१९} पवित्र थाइं^{२०} वली,

हरिहस्तगतः शङ्खः पवित्रः कथितोऽस्थपि ।

महानुभावसंपर्कः कम्य नोन्नतिकारकः ॥ ३१८ ॥

विष्णुना हाथनो^{२१} अंख^{२२} हाडनो^{२३} पण पवित्र कहीये^{२४} तिम
महानुभावनो स्पर्श^{२५} कहिनै^{२६} मोटपणुं न आणट ? सर्वने आणइ.

एहुं कब्बा^{२७} पूठिं हंस बोल्यु,^{२८} अहो^{२९} मित्र सुखें ए सरोवरमाहि
आपण रहशुं.

ईणी^{३०} परि तिहां सरोवरमाहि हंस घूअड [52-A] रहतां
रमतां घणो काल हौउ. पछइ^{३१} एक अवसरनइ^{३२} विपि^{३३} घूअड बोल्यु,^{३४}
अहो हंस हुं आपणुं पद्मन नामें जे आश्रम तिहा जायोस.^{३५} जु^{३६}
मइं^{३७} काज होइ^{३८} तो एक वार ग्रहोणुं^{३९} तु^{४०} आवे माहे आश्रमि.
एहुं बोली घूअड आपणइ^{४१} स्थानि^{४२} ग्युं.^{४३} पछइ केतलदएक^{४४} कालें
हंस चीतवतो हौउ, आणइ^{४५} ठामि रहइता^{४६} गरडौं^{४७} हौउ;^{४८} केही^{४९}
दिशा न जाणुं.^{५०} ते भणी^{५१} हुं ते मित्र ये घूअड ते समीपि जाउं.
तिहां मुन्हें^{५२} विनोद [भ]क्ष्य भोज्य हुशि.^{५३} एहु चीतवी^{५४} घूअड^{५५}
[फे]नइ^{५६} हंस ग्युं.^{५७} जोइ तो तेन्हें^{५८} पद्मवनमाहि^{५९} न देपीइं.^{६०} जोइ
तो दीहें^{६१} आंधलो कौतरमाहि^{६२} घूअडनइ^{६३} देपतो हौउ; देपीतइ माद.
कीधु,^{६४} अहो घूअड हुं हंस^{६५} ताहुं^{६६} मित्र आब्यो छुं. घूअड बोल्युं,
हुं दीहे^{६७} न हीडुं; ताहु [माहु]^{६८} समागम रात्रिं^{६९} हुशि.^{७०} रात्रिं^{७१}
हौआ^{७२} पूठिं^{७३} हंस घडीवार रहीनइ^{७४} सुतुं.^{७५} पछइ^{७६} तीणे^{७७} सरोवरि
प १६

मोटो^१ संघात संग उतरखु.^२ राति^३ सुपि सूतो; प्रभाति संग^४ उठी-
नइ^५ चालतां^६ शंस बजाव्यो. एहद घूअड मोटो अद्व करी उठ्युं;^७
पछइ कोतरमाहि पैटु.^८ तीणें^९ साथना^{१०} टाकुर चींतयुं, ए कुण दुष्ट
जीम माहो^{११} साथ^{१२} तेन्हे अपशकुन करड^{१३} छइ^{१४}? एहुं चींतवी जोता
होआ. जोतां जोनां पद्मवनमाहि^{१५} हंस दीडु;^{१६} कहिता^{१७} होआ^{१८} एह ज
पक्षी अपशकुननो करणहाग. पछइ बाण तार्णानद मूक्युं ते मारयु
हंस मूउ.

ते भर्णी^{१९} हुं कहुं^{२०} छुं^{२१} 'विकालवर्या' ए कथा.

दमनक बोल्यो ए पिगलक^{२२} भवामि पहिलुं^{२३} बाणीये^{२४} मधुर
परिणामि विप समान चित्त. बोल्यु छट,

परोक्षे कार्यइन्तारं प्रत्यक्षे प्रियमादिनम् ।

वर्जयेत् तादृशं मित्रं विप[52-13]कुम्भं पयोमुखम् ॥ ३१९ ॥

अणदेपता कार्यनो नाग करड,^{२५} देपना रूढुं बोरइ एहुं^{२६} मित्र
वर्जवुं^{२७} जिम विपभरयुं^{२८} कुंभ मूडट^{२९} [दू]ध में ए अनुभव्युं^{३०} छइ.

दूरादुच्छिन्नपाणिरार्द्रनयनः संदर्शितार्धासनो

गाढालिङ्गनतत्परः प्रियकथाप्रक्षेपु दत्तादरः ।

अंतर्गूढविषो बहिर्मधुमयश्चातीन मायापटुः

को नामायमपूर्वेनाटकविधिर्यं शिक्षितो दुर्जनः ॥ ३२० ॥

वेगलांथा^{३१} उठउट,^{३२} हाथ उंचु^{३३} करड,^{३४} म्निग्ध नेत्र, अर्द्ध
आसन^{३५} देपाडीइ,^{३६} गाढुं^{३७} सार्इ दे, रुडी बात करड,^{३८} अंतर्गत विष
[स]रपो,^{३९} बाहिरि^{४०} मधुर सरपो^{४१} सीडु,^{४२} घणी माया, एतला^{४३} बाना
दुर्जन केही नटशालामाहि^{४४} शीप्यु.^{४५}

आत्रावस्युपचारचाटुमिनयालंकारशोभान्वितं

मध्ये चापि विचित्रवाक्यकुसुमैरभ्यर्चितं निष्फलैः ।

पैशुन्याविनयापमानमलिनं वीभत्समन्ते च यद्

धिकं केनाप्यकुलीनसंगतमसद्धर्मार्थमुत्पादितम् ॥ ३२१ ॥

प्रथम घणुं^{३३} आ[दर], विनय^{३४} [शोभा] करइ^{३५} अनइ^{३६}
मध्ये^{३७} अनेक वचने संतोषइ^{३८}, निष्फल^{३९} ये^{४०} वचन^{४१} तीणें^{४२} संतोषइ^{४३}
अनइ छेहडइ पिशुनपणुं, विनय नहीं अपमान करइ, मलिण होइ भय
करइ एहो जे अकुलीण दुष्ट कुणहे निर्यु ते दुष्टने धिक्.

संजीवक बोख्यु^{४४} दुष्टनी सेवी^{४५} मुन्हें^{४६} मोटुं कष्ट आयुं. किहां
हुं पडनो पाणहार, किहां ये^{४७} मांसना पाणहारनो^{४८} संसर्ग ? ए वचन
युक्त,^{४९}

ययोरेव समं चित्तं, ययोरेव समं श्रुतम् ।

तयोर्विवाहः सख्यं च, न तु पुष्टविपुष्टयोः ॥ ३२२ ॥

जेहीनइ^{५०} समान चित्त, जेइनें^{५१} समान शाख^{५२} तेह बिहिनें
विवाह योग्य अनइ मैत्री योग्य पण अधिक अनइ ओछाने^{५३} प्रीति
विवाह योग्य नही.

हुताशज्वालाभे स्थितवति रवावस्तशिखरे

[53-A] पिपासुः किञ्जल्कं प्रविशति सरोजं मधुकरः ।

तदन्तः संरोधं न गणयति संध्यासमयजं

जनोऽर्थी नापायं विमृशति फलैकान्ततृपितः ॥ ३२३ ॥

जिवारे^{५४} सूर्य अस्ताचल पर्वतनइ विपिइ रक्षा पूठि तरयु अमर
कमलमाहि मकरंद असवा पैशि पण आपणुं कमलमाहि रुंधावुं^{५५} न
जाणइ जे हुं संध्याइ कमलमाहि रुंधायेशि तिम मनुष्य फलनु^{५६} वाहो
आपणो नाश न चीतवइ.

गण्डोपान्ते सुचिरविगलद्धानवन्यद्विपानां

ये सेवन्ते नवमधुरसास्वादलुब्धा द्विरेकाः ।

ते तत्कर्णव्यजनपवनप्रेक्षितैः क्षिप्तदेहा

भूमिं प्राप्ताः कमलविबरक्रीडितानि स्मरन्ति ॥ ३२४ ॥

वनना^{११} हाथीना क्षण एक मदना आस्वादनद् अर्थि जे
कुंभस्थलनै^{१२} अमर सेवै^{१३} ते कर्ण बहुना^{१४} मारयां भुङ्गं पद्मोथा कमल
ये क्रीडा तेहने स्मरें ए गुणवंतनु^{१५} ज दोष.

स्वफलनिचयो नम्रां शाखां करोति वनस्पति-

र्गमनमलसं बर्हाटोरः करोति शिखण्डिनाम् ।

चतुग्गमनो जात्यो योऽथ. स गौरिव बाह्यते

गुणवति जने प्रायेणैवं गुणाः खलु वैरिणः ॥ ३२५ ॥

वृक्षनी^{१६} शाखानें आफर्णाये फलनु भार नमावइ, मोरनी कला
पीठ उतावली गतिने फेटइ, जे छडुं चालइ सुजाति ये अथ तेन्हे
बलदनी परिं बाहें^{१७}; ईणां परिं गुणवंत पुरुषनै^{१८} गुण ज वैरी थाई.^{१९}
वली,

कालिन्ध्याः पुलिनेन्द्रनीलशकलश्यामाम्भसोऽन्तर्जले

ममस्याज्जनपुञ्जमेचकनिभस्याहेः कुतोऽन्वेषणम् ।

ताराभाः फणचक्रवालमणयो न स्थुर्यदि द्योतिनो

धैरेवोन्नतिमाप्नुवन्ति गुणिन. तैरेव यान्त्यापदम् ॥ ३२६ ॥

युमुनाना^{२०} काला जलमाहि^{२१} काजल सरपो^{२२} कालो कालीनाग
किम दीशतौ^{२३} जौता^{२४} जु^{२५} माथइ^{२६} तारा सरपा दीपता^{२७} [53-B]
मणि न होता^{२८} तो; ते भणि^{२९} गुणवंत जीणइ^{३०} करी मोटाइ^{३१} पामइ^{३२}
तेणी^{३३} ज आपदा पामें.

नरेन्द्रा भूयिष्ठं गुणवति जनेऽत्यन्तविमुखाः

श्रियः प्रायो लोके व्यसनिषु च मुखेषु च रताः ।

नराणां महात्म्यं गुणत इति मिथ्या स्तुतिरियं
जनः प्रायेणैवं न हि पुरुषकारं गणयति ॥ ३२७ ॥

राजा घणुं गुणवंतथा उपराठा, स्त्री घणुं लोकमाहि व्यसनी
मूर्खनइ विपि रत अनइ जे गुणवंत मनुष्य कहीये ते मिथ्यावाद
गुणवंत कथां पूठि ते मनुष्य अनेरा कहने न गणइ.

सिंहैः पञ्जरयन्त्रणं परिभवप्रम्लानदीनाननै-

नगैरङ्कुशभिन्नमस्तकपुटैर्मन्त्रालसैः पन्नगैः ।

विद्वद्विश्व निराश्रयव्यसनिभिः शूरैश्च भाग्यक्षतैः

कालः क्रीडनकैरिवात्मरुचितैः प्रेङ्खोलयन् क्रीडति ॥ ३२८ ॥

सिंह पांजरानुं बंधन पाग्या, हाथी दीन थका अंकुश करी
मस्तकनइ विपड कष्ट पाग्या, सर्प मंत्र करी आलसी थ्या, पंडित
आश्रय पापे दरिद्री थ्या, शूर भाग्य पापट हौआ; ईणी परि काल
एहै रमकडे रमइ छइ.

ते भणी मुन्है ए मंडलमाहि आव्या पूठि जीवतव्य नथी.
बोल्यां छइ,

बहवः पण्डिता क्षुद्राः सर्वे मायोपजीविनः ।

कुर्युः कृत्यमकृत्यं वा उष्ट्रे काकादयो यथा ॥ ३२९ ॥

नान्हा सर्वे मायाने जाणे, चतुर एह्हा घणां अकार्य करी
आपणु कार्य करइ जिम उंटनइ विपइ कागादिक.

दमनक बोल्यां, ए कथा किम ? [संजीवक बोल्यो],

[१३. सागरदत्त वाणिग्यो, उंट अने सिंह]

कोदक नगरनइ विपइ सागरदत्त नामि वाणिग्यो जे घणा

मूलनां वस लेडं उटनां शतं भरीं दिहें देशि वेचवा चाल्युं
 ते सागरदत्त वाणीयानुं विकट पहें नामे उटं भारें करी गाढो
 थाको वटुं निश्चेष्टं पड्यु. पछइ तेहनुं भार वहिंजीनइं अनेरां
 उट उपरिं घरावीनइं ते सागरदत्त वाणीउं [54-A] उट जे
 विकट तेन्हें तिहा मूकी भय माटइं साग सघाते चाल्यु ते ग्या पूठिं
 विकटं मुडइं तृण पातो होउ. इमं ते उटं केत[ले] दिहाडे
 बलवतं ध्युं. ते वनमाहिं मडोखुटं नाभिं सिंह रहइ. तेहनां
 सेनक सिंह काग शीआल. पछइ तेणइं उट दीठउ. ते उंट
 निपरीत कहीइं दीठु नहीं हसामणुं देपी सिंह पूठुं होउ, ए
 अपूर्व जीव वननइं विपइं पूग्रीये कुणनुं छइ पछइ काग
 बोल्यु, स्नामिन्, ए लोकर प्रसिद्ध उट पछइ सिंहि पूठ्युं, तु
 ईहा किहाधुं आयो, तीणीं उटे आपणुं जे रहवानुं कारण
 सर्वे पछइ तेन्हें सिंहें अभयदान दीधु इम रहता वनमाहि
 विगरेरुं सिंहगज युद्ध करता दातें सिंहना पाशा छुटा. पछेइ
 सिंह क्षत माटइ गुफामाहि पडी रहइ पछइ दिन पाच-छ पूठिं
 सघला ते सिंहना सेनक क्षुधाइ कष्टमाहि पड्या. ते सीदाता देपी सिंह
 बोल्यु, हु आम प्रहारे अक्षम कीधौ, तम्हे आहारें [उद्यम
 करु पछइ ते बोल्या, तम्हे इम छता अम्हे शुं करशु आहारें]
 सिंह बोल्यु, तम्हारी सेवा बारु भली भक्ति तु तम्हे माहरा
 आहारने लेई आवो जिगारें ते एहुं कछा पूठिं न बोले
 तिमारे वली सिंह बोल्यु, अहो लाज छाडु. को एक जीव
 आहारनइं जूउ ह आहोइ तम्हने पारणु कराव्योइ एहु कछा
 पूठिं ते सघला उठीनइं निकट संघाते वनमाहि पड्या पछइ
 विकटने छांडीनइं सघला दुष्ट मंत्र करवा लागा तिहा काग
 बोल्यु, अहो छते भक्षे अक्षे मारया, ते भक्ष सुलभ. पछइ ते

शशु,^{११} सिंह वीजु^{१२} बिहे बोल्या, शा^{१३} थकी मारया ? काग बोल्युं,^{१४}
आ विकट छदता,^{१५} ए^{१६} उंट आपण कुण संबंध ? ए तृण पाइ, आपण
मास पाउं. ते बिहि^{१७} बोल्या, अहो^{१८} [54-B] काग, स्वामी^{१९} सिंहे ए^{२०}
अभयदान देई राप्यो छड^{२१} ते भणी^{२२} एहु^{२३} बोन्वा^{२४} अयुक्त. काग
बोल्युं,^{२५} तबे^{२६} रह^{२७} एहु^{२८} सिंहनि^{२९} कही^{३०} अर्थ साधेशि.^{३१} पठइ काग
सिंह राजा^{३२} कन्हइ^{३३} भु.^{३४} सिंहे^{३५} पूछुं,^{३६} दीदु^{३७} तम्हे काई जीव ? काग
बोल्युं, जेन्हइ^{३८} शरीरने^{३९} बल^{४०} होइं, आपिने^{४१} बल^{४२} होइ ते जोइ,^{४३}
अम्ह^{४४} सघला^{४५} आहार पावेइं^{४६} अध^{४७} अनइ शक्ति नही.^{४८} स्वामिन्
अवसर छइ पण स्वये कहनातु नथी जे तम्हे^{४९} छतइ^{५०} आहारि^{५१}
आपणपुं^{५२} क्षुधाइ^{५३} क्षीण थ्या. सिंह बोल्युं, ते किम ? काग बोल्युं,
विकट छदतौ^{५४} सिंह बोल्युं, शुं^{५५} दुष्ट केहे^{५६} छड ? में डन्हे^{५७} आश्रय
अभयदान दीधुं छड.^{५८} बोल्युं छड,^{५९}

न गोप्रदानं न महीप्रदान

नान्नप्रदानं हि तथा प्रधानम् ।

यथा वदन्तीह बुधा प्रधान

सर्वप्रदानेऽभयप्रदानम् ॥ ३३० ॥

गोदान^{६०} महीदान^{६१} अन्नदान^{६२} श्रेष्ठ नहीं जेहु अभयदान पंडित
श्रेष्ठ कहै.

काग बोल्यो, अहो स्वामिन् तम्हने^{६३} धर्मशास्त्रज्ञान छइ^{६४};
एहइ^{६५} रिपीश्वरनुं वचन^{६६} जे शरीरनट अर्थ पापइ कीजइ. बोल्यु छड,

त्यजेदेक कुलम्यार्थे ग्रामम्यार्थे कुलं त्यजेत् ।

ग्राम जनपदस्यार्थे आत्मार्थे पृथिवी त्यजेत् ॥ ३३१ ॥

कुलनइ^{६७} अर्थे एक त्यजवुं^{६८}, ग्रामनइ^{६९} अर्थे कुल त्यजवुं,
देशनइ^{७०} अर्थे गाम त्यजवुं, आपणइ^{७१} अर्थे पृथ्वी^{७२} त्यजिइ.^{७३} वली,

येन केनाप्युपायेन शुभेनाप्यशुभेन वा ।

उद्धरेद्दीन्मात्मानं समर्थो धर्ममाचरेत् ॥ ३३२ ॥

शुभ अथवा अशुभ^० ये^१ के^२ उपाय^३ करी आपणपुं आपदार्थी
रापवु, पच्छद् समर्थ यका^४ धर्म कम्बो

तम्हे^१ म्यामिन् ए उम्ने^२ म मारशु में^३ ए मारमानो “उपाय
माढ्यो छई^४ “ मिह^५ बोल्थु^६, किम^७ काग बोल्थु^८, ए उट
तम्हनें अम्हनें^९ [55 A] एहो देपीनड पग्लोम्ने^{१०} सघलाना^{११} हितनें
अर्थि आपणु^{१२} जीवित^{१३} त्यनमा हीन्द^{१४} छड^{१५} ते^{१६} म्हइ छड एहु^{१७}
काग बोन्ता सिंह क्रोध्यु मई बोल्थु नहीं पच्छ^{१८} काग ते सिंह
कन्हदर्थी^{१९} जिहा ते सपी^{२०} हुता^{२१} तिहा म्यु^{२२}, अहो तम्हे ए जाण्यु छड
जे प्राण राप्यानु पुण्य आपण जेनइ^{२३} स्वामी अक्षम^{२४} आगलि^{२५}
आपणपाने^{२६} निवेदीये

श्रूयते च कपोतेन शक्रं शरणमागत ।

पूजितश्च यथान्यायैश्च मासैर्निमज्जित ॥ ३३३ ॥

सामलीयेइ^१ छई^२ इद्रे^३ दोलारूपि^४ अतिथि^५ आन्यु^६ थको
राजाइ आपणे मासै^७ करी तृप्त कीधो

आपदं प्राप्नुयात् स्वामी यस्य भृत्यस्य पश्यत ।

प्राणेषु विद्यमानेषु स भृत्यो नरकं व्रजेत् ॥ ३३४ ॥

जे^१ सेवक देपता^२ स्वामी^३ आपदा^४ पामड^५ ते सेवक जु^६
प्राण^७ आपणा रापइ^८ तु^९ नरकि जाइ

तम्हे इम म्हवु^१ जे राचन् तम्हे मास भक्षण^२ करु, भूक्ष्या
अहारइ^३ शरीरि^४ पारणु करु^५ एहु^६ मत्र करी विकट सघार्ते सिंह
समीपि सघला^७ आन्या यछइ^८ काग नमस्कार^९ करी बोल्थु^{१०},

स्वामिन् माहें^१ शरीरें^२ तम्हारा प्राण रापु.^३ सिंह राजा^४ बोल्हो,^५
काग,^६ ताहरे^७ शरीरें^८ अब्हे^९ सघला तृप्त न थाई;^{१०} ताहु शरीर नान्हं.
काग^{११} एहु^{१२} कही रक्षा पूठि शीयाल इम कहितौ^{१३} हौउ, जे माहें^{१४}
शरीरि^{१५} राउली प्राण रापु, काग पहें माहु शरीर मोडु, माहरइ^{१६}
शरीरि पारणुं करुं.^{१७} पठइ^{१८} सिंह कहि, वासवनद न पुहुचइ. शीआल
गया^{१९} पूठि^{२०} बीजउ^{२१} सीइ^{२२} बोल्ह्यु,^{२३} ए बुहुं^{२४} पहिं^{२५} माहरु^{२६} शरीर
मोटउ^{२७} चउड, माहरइ^{२८} शरीरि^{२९} पारणुं करुं.^{३०}

येनैव जीवन्ति बहूनि यत्र

स तत्र यत्नात्परिरक्षणीयः ।

तस्मिन्विनष्टे कुलमेति नाशं

किं [55-13] नाभिभङ्गे ह्यरका बहन्ति ॥ ३३५ ॥

जीणें करी घणा जीवे तिहा ते^१ यरुनें रापीये;^२ ते नाश पाम्यो^३
कुल नाश पामइ^४ जिम नाभिनी^५ नाथै आरा नाश पामें.

सिंह^१ राजा ते सेयक बीजो सिंह तेन्हे कहतो हौउ, ताहु^२
अल्प शरीर ते^३ युक्त कहुं पण नखयुक्तने^४ ठाकुर^५ किम पाइं ?
अनइ स्वजाती^६ न पावु.^७ पठइ^८ विकटक^९ चीतवतो^{१०} हौउ, मूर्खपणइ^{११}
इणें^{१२} कोइ मारयुं^{१३} नहीं^{१४} तु^{१५} हृदय^{१६} एहु^{१७} बहूं. पच्छइ^{१८} उट^{१९}
सीह कन्हइ^{२०} जे^{२१} बोल्ह्यु,^{२२} स्वामिन्,

न यज्यानोऽपि गच्छन्ति, ता गतिं नैव योगिनः ।

यां यान्ति प्रोज्झन्प्राणा. स्वाम्यर्थे सेवकोत्तराः ॥ ३३६ ॥

सेयक स्वामिनइ^१ अर्थि प्राण छाडीनइ^२ जे^३ गति पामें ते
गतिनें याहिक योगाधर न पामइ.^४

एइना शरीरथी माहरु^१ शरीर मोटुं छइ. माहें शरीरि^२ तम्हारा

પ્રાણ રાપો. છું કયા પૃથિ' સિદ્ધ શીમાલ વિદ્વદ્' ંટનાં પાસાં પાડી
મારીનદ' પાસા લાગા.

તે મળી' હું કહુ' છું, 'વદ્વઃ પંડિતાઃ ક્ષુદ્રાઃ' એ કથા. વલી
સંજીવક ચોલ્યો, અહો' દમનક, એ રાજાનું' પરિવાર ક્ષુદ્ર' તે મળી'
સેમકનદ' હિત ન હુદ.' ચોલ્યું છડ, હંસિ' પરિવારો ગૃહ રાજા વારુ
પણ ગૃધ્રે પરિવારો હંસ રાજા કાઈ' નહી. ગૃધ્રપરિવારથી સ્વામીને ઘણા
દોર હુડ.' મૂંઢાનદ' વચને મળા જે' રાજા તિ' વિચાર ન કરદ.'
ચોલ્યું છડ,

મદ્રેમપતિનો રાજા કુગ્રાવયામર્પસંશ્રયઃ ।

સુહૃદામપિ વશઃ સ્યાત્ કિં ચિત્રં યદ્ વિક્ષિપામ્ ॥ ૩૩૭ ॥

મદ્રજાતિ હસ્તી' સરપો' રાજા મિત્રનદ' કઠન' વચનિ' વશ
હુદે, પચ્છદ' શત્રુનદ' વશિ' હોદ તે' શુ આશ્ચર્ય શાંભલીયે'
છડ' ?

येन ते जम्बुकः पार्श्वे तीक्ष्णतुण्डश्च बायसः ।

तेनाहं वृक्षमारूढः परिवारो न शोभनः ॥ ૩૩૮ ॥

જે' માદદ' શીયાલ પાશદ' છડ [અનદ' તીધી' ચાંચનો
કામ પાશે' છડ'] તે મળી હું વૃક્ષ [56-A] ઉપર ચઢ્યું' છું એ
પરિવાર મળ' નહીં.

દમનક ચોલ્યુ, "એ કથા કિમ ?" સંજીવક કહે' છડ,'

[૧૪. સુથાર અને સિંહ]

કોડક' નગર વિપદ' દેવગુપ્ત' સૂત્રહાર' વસદં.' તે' સ્ત્રી સંઘાતે
માત રૂડું' લેઈ મોટા વનમાહિ ગ્યું; સ્તંભ અરણ્યમાહિ વાદદ. પઠદ
તિદાં મોટો વિમલ નામેદ' સિદ્ધ' રહદ. તે વિમલના સેમક વિ માસ

भक्ष करें एहा^{१०} काग शीयाल. ते सिंह बनमाहिं भ्रमते सूरहार दीहु.^{११}
 सूरहार^{१२} ते सिंहनई^{१३} देपी बीहनु;^{१४} पच्छइ^{१५} बुद्धि अपनी जे यन्ही^{१६}
 अनुवृत्ति करुं. साहो^{१७} जैनइ^{१८} नमस्कार करी बोल्युं.^{१९} अहो मित्र
 सिंह,^{२०} माहु [भा]त भक्ष^{२१} तुं;^{२२} माही^{२३} स्त्रीयें^{२४} आप्युं छइ.^{२५} तुं
 भाइ^{२६} छइ.^{२७} सिंह^{२८} बोल्युं,^{२९} अहो मून्^{३०} अन्ने वृत्ति नहीं; हुं^{३१} मांस
 भक्ष करुं. तोइ^{३२} ताही प्रीतिनें^{३३} थोडुं^{३४} आस्वादेशि. शू^{३५} भक्ष छइ ?
 एहुं पूछतां सूरहारे^{३६} पांडना लाडू आणि^{३७} आप्या. पछइ^{३८} ते सिंह
 पांडना लाडू अनेक पकवान^{३९} पाई संतोप्युं.^{४०} पच्छइ^{४१} सिंह^{४२} ते
 सूरधारनइ^{४३} अभयदान दीधुं; आज^{४४} पूठि अवश्य आववुं. पच्छइ^{४५}
 सूरधार^{४६} बोल्युं,^{४७} स्वामिन्^{४८} एक वार तखे एकटा दिहाडी माहुं अत्र
 भक्ष करवा आववुं. बीजु^{४९} मुं^{५०} कहे^{५१} म आणशु. ईणी^{५२} परि^{५३} प्रीति^{५४}
 घणु^{५५} काल हवुं.^{५६} पच्छइ सिंह^{५७} दिहाडी आहार^{५८} वृत्ति [थ्या^{५९} पूठि^{६०}]
 पारधि न करइ.^{६१}

पच्छइ^{६२} शीयाल^{६३} काग बिहि^{६४} भूप्याथा^{६५} केतलाइ^{६६} दिनना^{६७}
 सिंहने^{६८} वीनवता^{६९} हौआ, स्वामिन् तम्हे दिहाडी किहां जाउ छुं,^{७०}
 वृत्ति ये आवो छो. सिंह बोल्युं, सूरधारनी^{७१} स्त्री अनेक भक्ष लेई आवइ^{७२}
 छइ^{७३} सूरहार^{७४} संघाति;^{७५} तेन्है^{७६} हुं भक्ष करी भातनें वृत्ति थाउ छुं.
 पच्छइ^{७७} ते शीयाल^{७८} काग बिहि^{७९} बोल्या, आपण ते सूरधारनें^{८०}
 मारीनइ^{८१} तेन्है^{८२} मांसि^{८३} घणा दिन वृत्ति थाशुं. ते सांभली सिंह^{८४}
 बोल्युं,^{८५} अहो में^{८६} तेन्है^{८७} अभयदान दीधुं छइ.^{८८} ते उपरि^{८९} मनसा^{९०}
 असुभ^{९१} न चीतवीई^{९२} तेथी तुं [55-B] गहनें^{९३} अनेरुं^{९४} भक्षण^{९५}
 आणीशइ.^{९६} ते बिहि^{९७} बोल्या, अनेरुं^{९८} भक्ष नहीं; ते सूरधारने भक्ष्यशुं.
 मोट्ट^{९९} कटि^{१००} सिहे^{१०१} तेहनुं वचन मानीनइ^{१०२} सूरधार समीपि जातुं
 हौउ. पच्छइ ते वेगलथुं सूरधार सिंह बिं^{१०३} काग शीयाल आवता^{१०४}

देपीनइ^१ तेहनां दुष्ट^२ चिह^३ देपी स्त्री सहित^४ सूत्रधार वृक्ष^५
 ऊपरि चड्यु^६ पन्छइ^७ सिंह^८ आवी कहितु^९ हौउ, आज^{१०} तु मूहइ^{११}
 देपीनइ^{१२} वृक्ष उपरि^{१३} का^{१४} चट्यउ^{१५} ? हु ताहरु^{१६} मित्र विमल नागी^{१७}
 सिंह, तु^{१८} म चीइसि^{१९} पन्छउ वृक्ष उपरिधु^{२०} सूत्रधार बोल्थु 'येन ते
 जम्बुक पार्श्वे' ए श्लोक

ते भणी^{२१} कह^{२२} छउ^{२३} जे राजा छुट्ठनु^{२४} चीट्यु^{२५} परिहारने^{२६} सुप
 नइ^{२७} करइ^{२८} बली सजीमक बोल्थु^{२९} ते^{३०} पिंगलक कुगहें मु उपरि
 कोपयु^{३१} युक्त,

मृदुना सलिलेन खन्यमाना
 न्यवपुष्यन्ति गिरेरपि स्थलानि ।

उपजापन्निदा च कर्णजापे

किमु चेतासि मृदूनि मानवानाम् ॥ ३३९ ॥

कोमल उदकना पण्या पर्यंत^{३४} पडइ^{३५} ठइ^{३६} तु^{३७} जे काननेइ^{३८}
 विपइ^{३९} मत्र दइ^{४०} तेहे^{४१} मत्रे मनुष्यना^{४२} हृदय भेदीइ^{४३} ए शु आश्चर्य^{४४}
 तु जेहवु^{४५} काल हुइ^{४६} तेहु^{४७} करवु अथवा सुद्वयी अनेरु शु छइ^{४८}
 बोल्थु छिइ^{४९},

गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्यार्क्यमजानन ।

उत्पथप्रतिपन्नम्य दण्डो भवति शासन ॥ ३४० ॥

गर्वथी गुरु पण कार्य [अकार्य]^{५०} न जाणइ^{५१} तोहुइ^{५२} तेन्हइ^{५३}
 शिक्षा ने^{५४} दड करधो

यायज्ञसघे तपसा च लोसान्

स्त्रैर्गौपिणो दानचयेश्च याति ।

क्षणेन^{५५} तान् एव हि याति शूरा

प्राणाश्च युद्धेन परित्यजन्त ॥ ३४१ ॥

ये^{५५} लोका दाने,^{५६} यजममूहं, तपे^{५७} पामीये ते लोक शू युद्धनद
विपद् प्राण छाडइते^{५८} पामे

प्राणाश्च कीर्तिश्च परिच्छिन्धश्च
सर्वेऽपि युद्धे परिरक्षणीया^{५९} ।

युद्धे त्रिशिष्ट मरण नराणा
द्विपद्वशे जीवति सो मृतोऽग्नौ ॥ ३४२ ॥

प्राण, कीर्ति परिहार एतला^{६०} युद्धनद^{६१} विपद् [57-A]
[रा]षमा^{६२} युद्धनद^{६३} विपद्^{६४} मरण^{६५} भल्ल पण वदरीनद^{६६} वसि^{६७}
जीवइ^{६८} ते मुड,^{६९}

मृत प्राप्स्यति वा स्वर्गं शत्रून् जित्वापि वा सुखम् ।

उभानपि हि शूराणां मार्गविता सुदुर्लभौ ॥ ३४३ ॥

मृत यु^{७०} स्वर्ग पामइ^{७१} अथवा शत्रुने^{७२} जीवइ^{७३} तो^{७४} सुख
पामइ,^{७५} शूरनद^{७६} ए निहि^{७७} मार्ग दुर्लभ

मणिमनकविभूषणा युक्त्यो

द्विपलुरगाश्च शुचीनि चामराणि ।

अत्रिमलशशिकान्तमातपत्र

न भवति मातृसुखस्य युद्धभीरो ॥ ३४४ ॥

ये^{७८} मानो वेदु^{७९} युद्धथी बीहड^{८०} तेहे^{८१} मणि सुवर्णभूषित^{८२}
स्त्री, हाथी, घोरा,^{८३} ऊजला चमर, चद्रनी काति सरपु सितातपत्र छत्र
एतला^{८४} वाना^{८५} न होई^{८६}

एहु वचन सामली दमनक चीतवतु^{८७} हौड,^{८८} एहा शीग तीषा
छइ^{८९} कदाचि पिगलन्ने सजीवक मारइ^{९०} ते अयुक्त वोल्सु उद,^{९१}

सदिग्धो विजयो युद्धे जायते महतामपि ।

उपायत्रितयादूर्ध्वं तस्माद् युध्येत ढण्डित ॥ ३४५ ॥

महातने युद्धाट निपड^१ सदेह होइ,^२ ते भणी प्रथम त्रिण्य
उपाय, साम दाम^३ भेद^४ करमा, पच्छइ^५ युद्ध करवु

ते भणी एहइ^६ युद्ध नरलो वारु एह चितवता^७ टमनक बोल्यु,^८
अहो ए युद्ध^९ अयुक्त, ये^{१०} भणी,

शत्रोर्मलमभिज्ञाय वैरमारभते हि य ।

स पराभयमाप्नोति समुद्र टिट्ठिभाद्रिव ॥ ३४६ ॥

ये^१ शत्रुनु बल जाण्या पापद^२ ये वैर करड^३ ते पराभव ज^४
पामद^५ जिम समुद्र टीटोडीथी^६ पराभय पायु^७

संजीवक बोल्यु, ए^८ किम^९ टमनक बोल्यु

[१५. टीटोडो अने समुद्र]

सच्छ मगर कान्ठन सीप शम्ब ए घणा जीये व्याप्यो ये^१ समुद्र
तेहे^२ एके^३ काठइ^४ टीटुहडी^५ स्त्रीभर्त्तरि त्रिदि^६ रहें तें माहि उत्तानपाद
नामैं टीटुहुडु^७ पति पतिव्रता नामैं टीटुहडी^८ तीणी टीटुडीये^९ गर्भ
धरयु, टीटुहडाने कन्ती होइइ, अहो भर्त्तरि मुन्हें^{१०} ईरा जणमानो
समय छइ^{११} ते माटइ^{१२} ठाम [5, 13] रुने^{१३} जो जिहा^{१४} ईडा मुकु,^{१५}
केहु स्थान जो टीटुहडु^{१६} बोल्यु^{१७} अही^{१८} ज आपणु^{१९} जनु^{२०} बापना^{२१}
वारानु^{२२} स्थानक, ईही^{२३} ज^{२४} ईरा मुकि टीटोहडा^{२५} बोली, ईहा^{२६}
पृतिमनइ^{२७} दिनि^{२८} समुद्रनी वेलि आवराइ^{२९} जे वरि हाथी सरपान
ताणी ज ये^{३०} ठइ^{३१} तीण^{३२} ए स्थान^{३३} का^{३४} नही^{३५} पाशि^{३६} समुद्र
कदाचि माह्ना बारक बेल^{३७} ताणी नाइ टीटुहडु^{३८} बोल्यु^{३९} उरे स्त्री^{४०}
ए समुद्र मुन्हें^{४१} उत्तानपादनैं जाणइ^{४२} छइ^{४३} समुद्रा मु साथ^{४४} वैर
करवान^{४५} समर्थ^{४६} नही ते^{४७} सम्भुए नथी^{४८}

य. पराभद्रसतप्तः स्वस्थानं त्यजते नरः ।

तेन चेतुत्रिणी माता तद्वंध्या केन कथ्यते ॥ ३४७ ॥

ये^{१०} पुत्र परथी बीदु^{११} ठां^{१२} छांडइ आपणुं जु तीणे^{१३} पुत्रे^{१४}
माता पुत्रवंत होइ तो वाझिणी^{१५} शि वहीये.

को गृह्णाति फणमणिं ज्वलन्तमतितेजसा भुजंगस्य ।

यो दृष्ट्यैव प्रहरति दुर्गासदं क्रोशति कस्तम् ॥ ३४८ ॥

कुण पुरुष हाथें करी कोप्यो ये सर्प तेन्ही मणि ग्रहइ ?

श्रीमत्पतप्तोऽपि हि वृक्षादिनिराश्रयेऽपि कान्तारे ।

गात्रच्छाया कः किल मदान्धनागस्य सेवेत ॥ ३४९ ॥

श्रीमत्कालि वृक्षनीं छाया पापे तावडनो [मारद्यो]^{१६} पुरुष
कुण मत्त हाथीनीं^{१७} छायइ^{१८} आश्रय करि.^{१९}

प्रालेयलेशमिश्रे मरुति प्राभातिके च वाति जडे ।

गुणदोषज्ञ पुरुषो जलेन कः शीतमपनयति ॥ ३५० ॥

प्रभातनु^{२०} टाढु जे वायु तेणइ करी अनइ हिम करी टाढो
पुरुष कुण मूर्प जलें करी टाढि फेटइ.

मत्तेभकुम्भविदलनकृतश्रमं सुप्तमन्तकप्रतिमम् ।

यमलोम्बदर्शनेच्छु सिंहं बोधयति को नरः ॥ ३५१ ॥

मत्त हस्तीनइ^{२१} मिदारइ^{२२} एहा^{२३} सिइ^{२४} सूतानइ^{२५} कुण^{२६} पुरुष
यमना^{२७} परि जायानइ^{२८} उठाडइ.^{२९}

को गत्वा यमसदनं स्वयमन्तकमादिशत्यजातभयः ।

प्राणानपहरमचो यदि शक्तिः काचिदस्ति तव ॥ ३५२ ॥

कुण पुरुष जिमना^{३०} स्थाना^{३१} न जुइ^{३२} पामीनइ^{३३} यमनइ^{३४} [इम]^{३५}

कुण कट्टइ^{३३} ये^{३४} यम [तून्हे]^{३५} शक्ति कई^{३६} [58 A] होइ तो
माहा प्राणनें हारि

उगालाशतरदाभरमपतधूम सदा महाभयदम् ।

मन्दमति क प्रशिशनि हुतागन स्वेच्छया मनुज ॥ ३५३ ॥

अनेक^{३७} उवालयुक्त भयानक^{३८} जे वैधानर तेन्हे^{३९} माहि^{४०}
इच्छाए^{४१} कुण पुष्ट ५^{४२} शर^{४३} ।

एहु टीटुइडु बोन्नु सामलीनइ टीटुइडी हास्य करी तेहु सामर्थ्य
जाणती कटती हाई जे वारू योग्य बोल्नु,

कि भाषितेन गुरुणा लोके हाम्यो भविष्यसि खगेन्द्र ।

हृदते तद्दिहाश्चर्यं यच्छशमो हन्तिलिण्डानि ॥ ३५४ ॥

अरे पक्षी घणु शु बोलीये^{४४} ' हास्य पामेशि,^{४५} शशु^{४६} हाथीना
लीडा हगेइ^{४७} ते आश्चर्य मोटु

आपुगापाने^{४८} बन्त^{४९} अगल किम न जाणीईये^{५०} ' बोन्नु छइ,

हु खमात्मपरम्येडमिति योग्यो न वेत्ति वा ।

इदं यस्मास्ति भिजान न स वृच्छेषु सीदति ॥ ३५५ ॥

ए दु म् मुन^{५१} जथना अनेराने एहु जेदनइ^{५२} ज्ञान हुइ^{५३} तु^{५४}
[थो न] सीराइ नहीं

अनेन सीदतीत्येतन्ममाप्येष पराक्रम ।

एव ज्ञाता चरेद्यस्तु सफलास्तस्य बुद्धय ॥ ३५६ ॥

इण^{५५} करी सीराइ^{५६} पराक्रम एहु जाणी विचारइ^{५७} तेन्ही^{५८}
कार्यसिद्धि^{५९} सफल आई ए साचु

मित्राणां हितमामाना न करोतीट यो वच ।

स कुर्म इव दुबुद्धि काष्ठाद्गणो विनश्यति ॥ ३५७ ॥

हितनइ^१ बांछता जे^१ ° मित्र तेन्हु वचन जे^१ न करइ^३ ते^१ पुरुष
काछवानी^१ दुर्वुद्धिनी परिं लकडाधी पड्यु नाशने पांभ्युं^१ तिम नाश
पांमइं.^१

टीटूहडुं^१ पूछइ^१ छइ,^१ ए किम ? टीटूडी^१° कहि^१ छइ.^१

[१६. वे हंस अने काचवो]

एक जलमाहि^१ कंवूग्रीव नांमि^१ काच्छबु^१ छइ.^१ तेन्हइं^१ संकट
विकट नामेइ^१ मित्र घणुं^१ स्नेह करइ.^१ ते वि मित्र दिन प्रति^१ सघलो
देवना ऋषिनी कथा सरोवरनइ^१ कांठइ बैठा^१ बैठा कहि^१ छइ. सांझइ^१
आप[58-B]णइ^१ आपणइ^१ स्थानि जाइं. पच्छइ तेन्हें^१ ईणी परि
रहतो^१ केतल^१ कालें अनावृष्टि^१ ते सरोवर सूकुं. पच्छइ^१ ते विहि
मित्र ते कंवूग्रीवणं^१ कहता^१ हौआ : अहो मित्र ए सरोवर सूकइ^१
छइ.^१ तुं शुं^१ कुरेशि.^१ अम्हने^१ घणुं^१ दुख छइ.^१ ते सांभली^१
कंवूग्रीव बोल्यु,^१ अहो अम्हने^१ जल पापइ^१ जीवितव्य नयी,^१ ते
उपाय चींतवो. बोल्युं छइ,^१

मित्रार्थे बान्धवार्थे च बुद्धिमान् यतते सदा ।

ताभ्यां न कुरुते धैर्यं कदाचिद्भ्रतिमाप्नुयात् ॥ ३५८ ॥

मित्रनइ^१ अर्थि, बांधवनइ^१ अर्थि बुद्धिमंत सदा यत्न करइ^१
तीणें करी धैर्य [न]^१ करइ^१ पण गति करइ,^१ उपाय करइ.^१

ते भणी मुन्हें^१ दोरडुं लकडुं आणि विहो^१ पासे^१ चांचे सांही^१
हुं विचि^१ लकडुं^१ दाते^१ साहेशि.^१ ईणी^१ परि^१ मूढइ^१ तूम्हे^१ मोडु
सरोवर भरघउं^१ हुइ^१ [तिहां^१ लेई]^१ जाउं.^१ ते^१ विहि मित्र
बोल्या, अहो मित्र, अम्हे इम करीशुं; पण [तें] दाते करी लकडुं न
६ १८

मूँखु, " मोन करुं, नही तु ' पडेजि. पच्छड' तीणइ' मित्रि' काष्ट
आणी निहु' पासे' मिहुइ' चाचे धरी मिचि काच्छमानइ' लकडुं
दाते धरावी उठ्या. पच्छड' जाता' कृप्रीने हेठउ' एक नगर' दीउं.
ते नगरना लोक तेन्हड' लेई जाता देपी' कहता हौआ, अहो
आश्चर्य ! ये पपी मिदि ए म्येडु' शु लेट जाइ छि' ते जूड.' ते
लोकनु' कोलहल साभली काच्छ' बोल्या, " अहो ए कोलहल खुं' ?
एहू बोन्ड' तेनइ' मुड' पड्यु. " पच्छड' ते काच्छ' लोके
कटका करी लीयु."

ते भणी कहु छू ' सुहदा हितकामाना ' ए कथा. बली टीट्टहडी'
वोली,

अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिश्च य ।

द्वावेतो सुखमेवेते यद्भविष्यो विनश्यति ॥ ३५९ ॥

[आगम' चीतवी करे अनि' यथायोग्य मति सद्य उपजि' ति'
वि सुख गमें पण भविष्यनि' पडपे ते विनाश पामे].

टीट्टहडु' बोल्या, ए किम कथा' ? टिट्टभि' कहि' छइ,"

[१७. अनागतविधाता, प्रत्युत्पन्नमति अने यद्भविष्य]

को एक मोटा द्रवनाहि' मोटा मच्छ' त्रिणि' रहे. एक नाम
अनागतविधाता, वीजु' प्रत्युत्पन्नमति, त्रीजु' [59-A] यद्भविष्य.
तिहा' ज अनागतविधाता तीणें उदकनड' तीरि रहिता कदाचि'
नायडानु वचन साभल्यु एहु' ए' द्रव घणा' मत्स्य'—भरयु' छइ,
विहाणइ' मच्छनधन' कर्म्यु' ते वचन' अनागतविधाता साभल'ि'
चीनयतो' होउ, ए नायडा आज' विहाणे' साहासि, ' किम करीशि' ?
ते भणी' ए मित्र' प्रत्युत्पन्ननि' अनइ' यद्भविष्य' ए निहिनै'

लेईनइ^{३३} अनेरइ^{३३} ठामि^{३४} लेई^{३५} जाउं. पच्छइ^{३६} ते बोलावी पूछतु^{३७}
हौउ.^{३८} तिहा प्रत्युत्पन्नमति बोल्युं,^{३९} घणा दिननो सेव्युं^{४०} द्रह^{४१} एकइ^{४२}
वारें^{४३} छाडवा योग्य नही. जु^{४४} नावडा मारवा आवरें^{४५} तो^{४६} कोइ^{४७}
बुद्धि करीनइ^{४८} आपणपानें रक्षैशे.^{४९} यद्धविप्य पच्छइ^{५०} बोल्युं,
मरणहार घणा^{५१} अनेरा द्रह छइ^{५२} किगारि तिहा जामा घटइ;^{५३}
आही^{५४} आवे के नावे ते भणी^{५५} ए ठाम^{५६} छाडवा योग्य नही. जन्मनु^{५७}
द्रह न छाडीयि.^{५८} बोल्यु छट,^{५९}

सर्पाणा च खगाना च सर्पेपा दुष्टचेतसाम् ।

अभिप्राया न सिध्यन्ति तेनेदं वर्तते जगत् ॥ ३६० ॥

सर्प पक्षी, दुष्ट एतलाना अभिप्राय सिद्धि^{६०} न जाट.^{६१} ते भणी^{६२}
ससार प्रवर्त्तइ^{६३} छइ.^{६४}

“अनागतविधाता ए वचन सामली अनेरइ^{६५} द्रहि^{६६} गयुं.^{६७} ते^{६८}
विहि रखा. पच्छइ^{६९} एक दिवसि ते मच्छघाती सघटा सगानइ^{७०} तेडी
आव्युं, जालि^{७१} करी सखा.^{७२} प[च्छ]इ^{७३} प्र यु पन्न नामे जे मच्छ^{७४} ते
जालनइ^{७५} छेहइ^{७६} मुंड सरपु^{७७} थै रल्लु,^{७८} आपणपु निश्चल रल्लु. नावडे ते
आफणी^{७९} [मुंड^{८०} जाणी^{८१}] काटइ^{८२} नाप्युं.^{८३} पच्छइ^{८४} ते उडी^{८५}
मच्छ^{८६} जलमाहि पड्यो पच्छइ^{८७} यद्धविप्य ये मच्छ^{८८} ते जलमाहि
कोट आवी तीणइ^{८९} तडफडतो देपी पेले लारुडे कू[टी] मारयुं^{९०} ते
मुंड.^{९१} ते भणी^{९२} कहु छउ ‘अनागतविधाता च’ ए कथा.

टीटुहडो^{९३} बोल्यो, अहो तु^{९४} मुन्हि^{९५} यद्धविप्य सरपु^{९६} मानइ^{९७}
छइ^{९८} ?

वाजिरणलोहाना काष्ठपापाणवाससाम् ।

नारीपुरुषतोयाना दृश्यते महदन्तरम् ॥ ३६१ ॥

घोडा हाथी [59-B] लोह लारुड पापाणम्तु नारी पुरप उदक

एहनें^१ माहोमाहि घणो मोटु अतर छइ.

तु भय म करेसि. मुं छना कोइ तुहन्इ^२ परामय करवा समर्थ
नही. पच्छइ^३ तिहां टीटुहडीये ईडा मूक्या.^४ पच्छइ^५ समुद्र पूर्वे
टीटुडीनुं वारु^६ माभल्यु स्मरीनइ समुद्र चीतवतो होउ, अहो ए वच[न]
साधु,

स्वचित्तकल्पितो गवै कस्य नाम न विद्यते ।

उत्क्षिप्य दिष्टिम पादौ शेते मङ्गभयाद् दिवः ॥ ३६२ ॥

आपणइ^१ चित्ति कृण एक गर्व न करइ^२ जिम टीटुहडु^३
आमने^४ पडतु^५ जाणीनइ^६ थोम देवानें उचा पग करी सूइ छइ.^७

ते भणी^१ हुं कौतुक जोउं. ईडा^२ हरया पूठि टीटुडु सु करसि
ते जोउ. एहं^३ समइ^४ चीतवीनइ^५ जिचारि^६ टीटुडु^७ टीटुडी^८ चणया^९
कहही^{१०} उडी^{११} गया^{१२} तैतलइ^{१३} कौतकि^{१४} समुद्र तेवा^{१५} ईडा^{१६} हरतो
हौउ, वेलि करी हरया. पछट आगी टीटुहडी जोइ तु ईडा न देपइ,^{१७}
स्यानक शून्य देपइ.^{१८} पच्छइ^{१९} भर्तारने^{२०} कहती^{२१} होइ,^{२२} [आ जो]
माहारा^{२३} इडा^{२४} [समुद्रे]^{२५} हरया, माहरु^{२६} अभाय. मि^{२७} तुहन्इ^{२८}
घणी वार कखउ जे आपण इहारा^{२९} जइइ^{३०} पण^{३१} तु^{३२} यद्गविप्य^{३३}
पहि दुर्वुद्धि जे^{३४} न गु आही^{३५} हुं हवें ईणे दुपि वैश्वानरमाहि
पब्बोसि.^{३६} टीटुडु^{३७} वोल्सु,^{३८} अहो स्त्री माहरु^{३९} सामर्थ जो, इ^{४०} वृथा
गाजइ^{४१} छइ.^{४२} समुद्र मुन्हेइ^{४३} शु अथक्त मानइ^{४४} छइ !

प्रशमश्च क्षमा चेव आर्जुनं प्रियवादिता ।

अमामर्थ्यं भयन्त्येते निर्गुणस्य सता गुणा ॥ ३६३ ॥

शांति क्षमा रिजुपणुं प्रियवचन एतल गुणवंतना ये^१ गुण तेहनें
निगुण^२ पुरुष असमर्थना कारण बहे.

आत्मप्रशंसिनं क्रूरं घृष्टं विप्रियवाचकं ।

सततोद्यतदण्डं च लोकः सत्कुरुते कथं ॥ ३६४ ॥

आपणपानइ^{१६} जे^{१७} वपाणइ,^{१८} क्रौर^{१९} घृष्ट पाडुउ^{२०} बोलइ,^{२१}
वैहाडी^{२२} मारतो^{२३} ही[60-A]इइ^{२४} एतला^{२५} पुरुपइ^{२६} लोक रुडुं
न करे.^{२७}

क्षमया च समायुक्तं मामयं वरुणालयः ।

असमर्थं विजानाति न क्षमश्चेदृशो जनः ॥ ३६५ ॥

क्षमायुक्त मुहनइ^{२८} ए समुद्र असमर्थ जाणइ छइ; एहु पुरुप समर्थ
न हुइ इम जाणइ छइ.

एहु बोलीनइ^{२९} तीणइ सघला पक्षीनु^{३०} समवाय करी बग सारस
हंस शूडा मयूर^{३१} एतलां आगलि कहुं जे^{३२} माहरु^{३३} दुःख फेडु.^{३४}
पच्छइ^{३५} ते सघला पक्षी पापि^{३६} करी समुद्रने^{३७} मारवा लागा.^{३८}
पच्छइ^{३९} एक^{४०} पच्छी^{४१} बोल्यां,^{४२} इम नही पण समुद्रने धूलइ^{४३}
पांहाणिइं^{४४} करी पूर.^{४५} पच्छइ^{४६} सघला पक्षी चाचें करी, धूलि^{४७}
काकरे करी समुद्रने^{४८} पूरवा लागा. पच्छइ^{४९} एक पक्षी बोल्यो, आपण
समुद्रसु^{५०} वर करवा समर्थ नही. अनेरइ^{५१} कहुं, तु आपण शुं कीजइ^{५२} ?
ते बोल्या, एक हंस गरढ^{५३} बड रहि^{५४} छइ^{५५} ते बुद्धि आपणनइ^{५६} देशि.
बोलु छइ,

श्रव्यं वाक्यं हि वृद्धानां ते वृद्धा ये बहुश्रुताः ।

हंसयूथं वने बद्धं वृद्धबुद्ध्या विमोक्षितम् ॥ ३६६ ॥

जे^{५७} वृद्ध बहुश्रुत हुइ^{५८} तेहनु^{५९} हितवचन^{६०} कीजइ.^{६१} पूर्वि
हंसनु यूथ वृद्धनी बुद्धि करी बंधनथी मुंकाणुं.

पक्षी पूछतु^{६२} हउ,^{६३} ए कथा किम ? [ते पक्षी कहतौ^{६४} हौउः^{६५}

[१८. वृद्ध हंस अने वड उपरनी बेल]

एक^१ वनमाहि^२] मोटी आपनो^३ वड, तिहा^४ हंसनु टोळुं^५ रहइ.^६
 ते वड^७ [त] लइ^८ एक बेलि^९ उगी. पच्छइ^{१०} ते^{११} माहि गरबो हंस हूतो
 तीणें कहुं, अहो हंसो ए बेलि^{१२} पाटुई.^{१३} जा लगइ^{१४} नांही छइ ता
 लगइ^{१५} एही^{१६} ऊपाडी नापो. रपे^{१७} ईणी बेली को चडीनइ आपणने
 मारइ. पच्छइ^{१८} तीणे तेनुं वचन न मान्यु, बेली न छेदी. पछइ ते बेलि
 वृक्ष^{१९} सघलइ^{२०} चढी पछइ^{२१} [ए] रु वार आहेडी तेणी^{२२} बेलि वड^{२३}
 उपरि^{२४} चडीनइ^{२५} हसनइ^{२६} मालइ पास माडीनइ^{२७} घरि ग्यु.^{२८} पछइ ते
 हंस साझइ^{२९} ते^{३०} वड^{३१} आवी नदटा^{३२} [६० B] तेतलइ बंधाणा पासे.
 पच्छइ^{३३} गरबो हंस बोल्हो, तळे^{३४} माहरु^{३५} वचन न मान्यिउ^{३६} नेणइ
 ए कष्टमाहि^{३७} पळ्या,^{३८} हवें सुआ.^{३९} आ पछइ ते बोल्ह्यु, हवड^{४०} शु
 करवु घटइ^{४१} : पच्छइ वृद्ध हस^{४२} बोल्ह्यु,^{४३} जु^{४४} माहरु^{४५} वचने करता हु
 तो जि वारि^{४६} आहेडी आनइ^{४७} मूआ शरपा हलख्यु^{४८} मा^{४९} पच्छइ ते
 जाणशइ^{५०} ए^{५१} सघला^{५२} मुआ. पछइ^{५३} वृद्ध उपरि चढी^{५४} तळनइ^{५५}
 हेठा नापसिड^{५६} मुद^{५७} तिवारइ^{५८} सघला नापीनइ^{५९} जेतलइ^{६०} उतरइ^{६१}
 तेतलइ^{६२} साथि^{६३} सघला ऊडी जायरो. ए^{६४} मंत्र कीधा पृठिइ^{६५} प्रभाति
 आहेडी जान्यु^{६६} जोः तु^{६७} हस^{६८} मघला^{६९} मृतप्राय था देपइ.^{७०}
 पछइ^{७१} तेणइ^{७२} सघला^{७३} हम पात्रथी छोज्या^{७४} मुंड^{७५} नाप्या. पच्छइ^{७६}
 तेह^{७७} आहेडी उतरइ^{७८} तेतलइ^{७९} गरबो^{८०} हंसनइ^{८१} वचन^{८२} धरु मघला
 साथि^{८३} ऊडी गया.^{८४}

ते भणी हू कह छु 'अज्य वाक्य रि वृद्धाना' ए कथा.

ते कथा कथा^१ पृठि^२ मघला^३ ते पप्यी^४ हंस वृद्ध कबि^५ ग्या.
 जेतइ^६ तेरा^७ कसु जे समुठे टीरोटीना ईइ हरया ते दुप. पच्छइ^८
 ते हम बोल्ह्यु,^९ तळ^{१०} मघलानो राजा गहट,^{११} ते तहइ^{१२} दुम्भ

फेडसिइं.^{१०} तबो^{११} आरुद सघला करु. ते गरुडनइ^{१२} पच्छइ उद्वेग
हुसि.^{१००} एहु वचन साभली ते पक्षी गरुड कसइ^१ ग्या. एहे^२ समइ^३
गरुड^४ नारायणे दैत्य मारवा^५ गरुडनै बुलाव्यय^६ छइ.^७ तीणड समइ ते
सघले^८ पक्षीये गरुड आगलि ते^९ दुस^१ कहुं, अहो स्वामिन्^२ गरुड,
तु अम्हारो स्वामि छता^३ अहे चाचे करी पेट भरवुं. ते^४ माटड दुर्बल
जाणीनड सुमुद्रि^५ डडा लीधा. साभलीऽ^६ छइ,^{११}

प्रच्छन्नं किल भोक्तव्यं दरिद्रेण विगेषत ।

पश्य भोजनदौर्बल्याद् धुड सिंहेन घातित ॥ ३६७ ॥

दरिद्रि^१ विगेष^२ छानुं जमवुं, जेथी भोजनना दुर्बल [61-A] पणायी
सिंहे^३ मीढु^४ मारवुं.^५

गरुड पूच्छइ^१ छइ,^२ ए कथा किम ? गरडु^३ हस कहइ^४ छइ,

[१९. सिंह अने घेटं]

कोडक^१ स्थानकि^२ आपणा टोलामाहिधु^३ भूळ^४ मीढु,^५ मातु,^६
मोटा शींग, मोटा डील, नानी माला, एहु^७ वनमाहि^८ हीडतो एक^९
सिंहे^{१०} दीठउ.^{११} सिंह तेन्हे^{१२} देपी^{१३} भय पाम्यु^{१४} चीतरतो^{१५} हौउ, अहो
ए जीम मुथी बलवंत हसइ,^{१६} रखे मुन्हे^{१७} मारइं,^{१८} एहुं प्रिमाशीनइ^{१९}
मुडइं^{२०} मुडि^{२१} वेगलुं^{२२} गयु^{२३} पच्छइं^{२४} एक दिन^{२५} [वन]माहि^{२६}
देपइं^{२७} तो मीढउ पड पातु^{२८} दीठउ.^{२९} पच्छइं^{३०} सिंह चींतव्युं,^{३१} ए तु^{३२}
वृण पाद छउ^{३३} तो^{३४} पड पाधा शरपु बल हसि.^{३५} मइं^{३६} फोरु एह
थकी भय कीधु.^{३७} एहवुं^{३८} चीतवीनइ ते मीढु उच्छलीनइ मारवुं सिहि.

ते भणी हूँ^१ कहुं^२ छूँ^३ 'प्रच्छन्नं किल भोक्तव्यं' ए कथा.

पछइ गरुड ते पक्षीनी^१ व्यथा साभली घणुं दुप पामतो हौउ^२

नारायणनि^{११} कहतो हौउ, स्वामिन् तु स्वामि^{१२} छता माह्नी जातिनें
समुद्र दुख दे छइ^{१३} बोल्युं छइ,

मामैप पतितो वादः केवलं तु रजस्तम् ।

आश्रयस्य हि दौर्नल्यादाश्रमिः परिभूयते ॥ ३६८ ॥

मुन्हे^{१४} वाद पड्यु^{१५} ते ताहरु^{१६} रजोगुण जे भणी^{१७} सेवकना
दुर्बन्धणार्थी स्वामि-आश्रययुथु^{१८} बल करइ^{१९}।

नारायण गरुडनु वचन सामली समुद्र^{२०} तेडीनइं विष्णु कहतु^{२१}
हौआ, ए^{२२} टीहहडीना^{२३} बालक आपि नही तो^{२४} अमेयास^{२५}
बाण मूकीनइ सधल तुहनइ^{२६} शोपेसि^{२७} एहवु विष्णुनुं वचन समुद्र
सामली चीतरतु^{२८} हूउ, अहो टीहहडीना^{२९} इडा लीघा माटइ माहरु^{३०}
नाश उपनु^{३१} एहवु^{३२} व्यमासीनइ^{३३} नारायणिने ' नमस्कार करीनइ^{३४}
टीहहडीना^{३५} इडा^{३६} आप्या।

ते भणी हु कहु^{३७} छउ^{३८} ' शत्रोर्ध्वलमविज्ञाय ' ए कथा।

दमनकि^{३९} एहु कथा पूठिइं^{४०} संजीवक पूठतु^{४१} होउ, अहो मित्र
[61-B] ए सिंहने युद्ध करवाना प्रभर इया^{४२} छे ते कहि^{४३} ते
दमनक बोल्यु^{४४}, सदा ए सिं शला उपरि स्वस्थ बैसि^{४५} आज जो ए
पुंछ वाली, च्यार^{४६} पग^{४७} तकाधी, उचा कान करी वेगलुथो^{४८} तून्हें^{४९}
जोइ तिमरें ते जाणवुं^{५०} जे मु उपरि कूड छइ^{५१} एहुं कही दमनक
करटक बहइ^{५२} गु^{५३} करटक^{५४} पूछु^{५५}, ते शु कीधुं ' दमनक बोल्यु^{५६},
[ते में परस्पर^{५७} भेद कीधो करटक बोल्यु,] शु सत्य ' दमनक बोल्युं,
फले^{५८} करी तु जाणेशि. करटक बोल्यु, कुण ईहा आश्चर्य, बोल्युं छइ,

गिनति सम्यक्प्रहितो भेदः स्थिरमतीनामि ।

मूयान् संहितशिलान् महापूर इवाग्भसाम् ॥ ३६९ ॥

मेदनड^{१०} रुखी परि^{११} जाणइ^{१२} ते थिरमतिनइ^{१३} पण मेदइ^{१४} जिम
महा^{१५} पुरु^{१६} पर्वतनी शलाने^{१७} मेदइ^{१८} ।

दमनरु बोल्युं,^{१९} मेदउपजीवीनइ^{२०} पुरुषि^{२१} आपणु^{२२} हित करवुं.
बोल्यु छट,

योऽधीत्य शास्त्रमसिलं शास्त्रार्थं तत्त्वतश्च विज्ञाय ।

आत्महितं न हि कुरुते श्रमावहैस्तस्य किं शास्त्रैः ॥ ३७० ॥

ये^{२३} शास्त्रनुं अध्ययन करी तत्त्व जाणइ^{२४} जे आपणपानइ^{२५} हित [न^{२६}]
करइ^{२७} तेहनइ^{२८} शास्त्रनु^{२९} केवल श्रम जाणवु^{३०} ।

करकट बोल्युं,^{३१} विचारी जोईये^{३२} तो ए आपणपानु^{३३} हित नही.

कृमयो भस्म विष्टा वा निष्टा यस्येयमीदृशी ।

स काय परपीडामि पोष्यते यत्स को नय ॥ ३७१ ॥

ते किमि^{३४} भस्म विष्टा भोगवइ^{३५} तेहु^{३६} शरीर पीयारी^{३७} पीडाइ
करी^{३८} पोशीये ए दुण न्याय ।

दमनरु बोल्यु, तु प्रधानपणानु मत्र न जाणइ,^{३९} न्यायमार्ग वाकु^{४०}
छट^{४१} बोल्यु छट,

निर्लिप्तं हृदयं कृत्वा वाणी चेश्वरसोपमाम् ।

वितर्कोऽत्र न कर्तव्यो हन्यात्पूजापकारिणम् ॥ ३७२ ॥

[हृदय^{४२} पाटा^{४३} सगु^{४४} करइ,^{४५} वाणी रस सरपी करइ,^{४६}
विचारया पापइ^{४७} अनुनट^{४८} हणवु.

बली ए सजीवरु मारया पन्ठी ए राजा अम्हारो भोग्य हशि.^{४९}
बोल्यु [62-A] छट,

परस्य पीडनं कुर्वन् स्वार्थसिद्धिं च पण्डित ।

गूढबुद्धिर्न नश्येत् वने चतुरको यथा ॥ ३७३ ॥

परने पीछा करीनड^{१३} आपणो अर्थ सिद्धि^{१४} करवो, गूढबुद्धि
 यको^{१५} न जणाववु जिम वनमाहि^{१६} चतुरक
 करटक बोल्यु^{१७} ए किम ? दमनक बोल्यु^{१८}

[२०. चरु अने सिंहेने छेतरनारो ठियाळ]

एर वनमाहि^१ वरयडो शीयाळ उट, एरु नाम क्रव्यमुग्ग, चीजु
 चतुरक, ग्रीजु^२ शकुम्भेणं चुयु ईणे प्रधाने युक्त^३ वज्रदत्त नामि^४ मि^५
 रहइ^६ ते^७ कदाचिं हाथीशु युद्ध^८ करीनड^९ तेन्हइ शरीरि हाथीना
 दातना क्षत थ्या पच्छड एकाति पडि रखो पच्छइ सात दिन उपवास^{१०}
 क्षुधाइ दूबलो ते प्रधानने कहतो^{११} हउ,^{१२} काइ^{१३} वनमाहि आहाराथ
 जीव जोउ ये भणी^{१४} हु एहोद काई^{१५} तम्हने^{१६} तृप्ति उपनावु^{१७}
 पच्छइ^{१८} ते सघला^{१९} राजानी आज्ञा मार्गी^{२०} अरण्यमाहि^{२१} अमता काई
 जीव न पाम्यु^{२२} तिगारें चतुरक चीनवतो^{२३} होउ, जु^{२४} ए शकुम्भे
 मारीये तो सर्वेने केतलाएक दिन तृप्ति होइ अनइ^{२५} स्वामि एहिं^{२६}
 मित्र माटइ^{२७} मारग नही दइ^{२८} अथवा बुद्धि तिम करु जिम स्वामी
 एहें मारइ^{२९} बोल्यु छइ,

अवधमथनागम्यमदृश्य नास्ति किंचन ।

लोके बुद्धिमतामत्र तस्मात्ता योजयाम्यहम् ॥ ३७४ ॥

लोम्माहि^{१३} बुद्धिमतने^{१४} अवध्य अथवा अगम्य काई अकार्य^{१५}
 नथी सर्वे^{१६} बुद्धि^{१७} साध्य ते माटइ^{१८} हु बुद्धि योनेमि

एहु चीत्तवीनई^{१९} शकुम्भेने एहु कहतो होउ, अहो शकुम्भे
 स्वामि^{२०} पथ्य पापइ^{२१} क्षुधाइ पीयाये^{२२} छइ,^{२३} स्वामि मिना अम्हने^{२४}
 मृयु^{२५} छइ^{२६} ते भगी अम्हारइ^{२७} अर्थि, स्वामीनइ^{२८} अर्थि काई
 चीत्तवीये^{२९} बली स्वामीने हित करी^{३०} पुण्य होइ चतुरक बोल्यु,^{३१} अहो

शंकुकर्ण ताहरुं^{११} शरीर विमणु लेजे पच्छइ^{१२} पहिलुं मारवा दइ^{१३}
 पच्छइ^{१४} ताहरुं^{१५} विमणुं^{१६} शरीर थाइ. स्वामीनुं^{१७} काम^{१८} होइ एहुं
 सांभ[62-B]ली शंकुकर्ण बोल्यु,^{१९} जो इम छइ^{२०} तो^{२१} माहु शरीर
 आप्पु^{२२} स्वामिनइ भक्ष करवा. स्वामीने^{२३} कहो इम करइ पण विमणुं
 आपवाने सापि पढु धर्मराज करइवो.^{२४} एहुं निश्चय करी ते सघला
 सिंह कन्हइ^{२५} ग्या. पच्छइ चतुरक बोल्यु, स्वामिन्^{२६} काई जीव न
 पाग्युं^{२७} अनइ सूर्य आथमवा^{२८} वील^{२९} थै. एहुं सांभली सिंह घणुं^{३०} दुप
 पाम्यु.^{३१} वली चतुरक बोल्यु, स्वामिन् शंकुकर्ण ए इम कहइ^{३२} छइ,^{३३}
 जु^{३४} धर्मराज^{३५} पढु यो^{३६} तो^{३७} विमणु माहुं शरीर छु तु हुं माहु शरीर
 पारणु करवा आपुं. सिंह बोल्यु, अहो रूडु कहुं, इम करु. पच्छइ^{३८} तीणें
 शंकुकर्णे अंगी[कार]^{३९} कीधा पूठि^{४०} सिहि थापटिं मार्यु.^{४१} शीयाल
 वरथडे थै तेहनी^{४२} कूप फाडीनइ^{४३} शंकुकर्ण मार्यउ.^{४४} पच्छइ चतुरक
 सीहन^{४५} डील रुधिरै^{४६} परडु देपीनट^{४७} बोल्यु,^{४८} स्वामिन्^{४९} स्वामिन्
 स्नान करवा जाउ. हुं क्रव्यमुख विहि^{५०} रापवा रहुं छुं. सिंह^{५१} ग्या
 पूठि^{५२} चतुरक चींतवतु^{५३} हउं,^{५४} मि^{५५} किम ए एकले पाईये ते उपाय
 करु, एहुं चीतवीनट क्रव्यमुखने कहतौ^{५६} हौउ, जेतले^{५७} सिंह म्नान करी
 आवइ एतलइ^{५८} मास तु भक्ष करइ. क्रव्यमुख बोल्यु,^{५९} काइंनद^{६०}
 सीहनद^{६१} शु^{६२} उतर^{६३} थउं / शीयाल^{६४} बोल्यु,^{६५} तुन्हि^{६६} ईणइ^{६७} विचारि^{६८}
 शुं काज ? हू^{६९} सिंहनइ^{७०} उत्तर देश.^{७१} तुं भक्ष्य करि. माहरा^{७२} मुप
 साहमु^{७३} जोजो.^{७४} पच्छइ क्रव्यमुखि^{७५} ए उटना हैयानुं मांस भक्ष
 कीधउ.^{७६} एहवइ^{७७} समइ सीह आय्यु.^{७८} जोइ^{७९} तु हइआनुं मांस न
 देपइ ग्यु. पछइ चतुरकनइ^{८०} कहितु^{८१} हउउं,^{८२} अहो एहनु^{८३} हइआनु
 मांस किहां ? एहु सिंह बोलताथा^{८४} क्रव्यमुप कापतु^{८५} नासवानइ^{८६} पग
 हरावइतु^{८७} सीखालना^{८८} मुह^{८९} साहमुं^{९०} जोतो हुउं.^{९१} पच्छइ चतुरक
 बोल्यु,^{९२} अहो सिंह ए तुं^{९३} उटना कर्मनु [63-A] फल जे^{९४} हैयानुं^{९५}

मांस नपी. पच्छइ क्रव्यमुन्व वीहीतो नाडु. " सिंह चीनवतु " हौउ, ए
 वरथडुं मोटा नम पट्टो " जावु धुं. " एहे समय लोफुनुं " साह " वाटई "
 जातु " होउ. " ते साथमाहि " आगलि अहो " मोटु " उंट गरुड " टोफुरु
 टण्णतु जाइ छट. " तेन्हो " मोटु टोफुरुनो शङ्ख मांमली सिंह चतुरकनं
 फटतो हौउ अहो, नागि वेगु नासी सकं तिम. शियालें " बोल्युं, "
 स्वामी तुं मुन्हें " काइ वीहावे " छड " ! सिंह बोल, " तु " तूं "
 जोनद " ए कुण आवइ " छट. " चतुरक जोउनइ " बोल्युं, " स्वामिन् "
 आपण मारवा ज्यो ए धर्मराज तुं ऊपरि कोप्यो मोटु कटक लेइनइ
 मारवा; उंट मारयुं तेन्हा वि शरीर मागवानें आवइ छड अनइ कहइ
 छड जे हुं पटु कां कीधु अनद अगलि ए उट कां मारयउं ! एहवु
 जांणी धर्मराज आवइ कहइ छट हुं गतगुणुं शरीर ए कन्हे लेशि. ए
 साभलीनइ " सिद्ध बोल्युं, " अहो हयें हुं " शुं करुं " ते कहइ. " शीघ्राल
 बोल्युं, स्वामिन् तु दिगंत जा जां लगइ " ह " एहनु " अभिप्राय जोउं.
 एहुं वखां पूठि " सिंह मुंड " उट " मुकी नाडु. " चतुरकें एकलइ "
 घणा दिन ते उट पाधउ. "

जे भणी " हुं " कहुं छूं " जे ' परस्य पीडा कुर्वाणो ' ए कथा.

पछइ " दमनक गया " पूठि संजीवक चीतमतौ " हुउं, " शुं करुं "
 जाउं तो को एक क्रूर मारसिद्ध. " स्वामि रूठा पठी ए वनमाहिथी जावा
 न शकीये. " बोल्युं छड,

कृत्यापराधं नष्टः सन्दूरस्थोऽम्मीति न स्वपेत् ।

दीर्घे बुद्धिमता बाह् कर्पतो हि प्रमादिनम् ॥ ३७५ ॥

स्वामिनु " अपराध करीनइ " वेगलुं " छूं " एहुं जाणी न शवुं; "
 स्वामी बाहें माहीनइ " बुद्धि प्रमादिनइ " ताणइ. "

ईणी परि " चित्ति बिमा [63-B] [सी " संजीवक हल्लहल्ल सिंह

कन्हैड^१ जातो^२ हौड वेगलोथो^३ शक्तो ते सिंहने रुझु तेहो देपी
विमासतो हौअउ,^४ स्वामि निपम होइ ओ ज्यु उड,

अन्तर्गूढभुजगम गृहमित्र व्यालाकुल वा वन
ग्राहाकीर्णमित्राभिरामकमलच्छायाभनाथ सर ।

नित्य दुष्टजनैरसत्यवचनै क्षुद्रनाथीवृत
दुखेनेह प्रियावृत्ते सुचरितै राजा मन सेयके ॥ ३७६ ॥

जे^१ घरमाहि सर्प हो, ये^२ मनमाहि^३ सीह व्याघ्र जीव हुइ,^४ रूडा
कमल ऊग्या हुइ^५ अनट माहि^६ मगर एहू सरोवर हुइ,^७ नित्य जूट
बोल्इ एहू^८ सेयके,^९ अनर्थ कीधु एहु गजानु मन, एतल वाना मनुष्यने
भय उपाड एतल कन्है^{१०} न जगड

पठइ^१ डील सफोरतु नीचे माथे^२ चचल दृष्टि यकीतो एहो
सजीवर पिंगलक क हे^३ आपतो हौड सिंह^४ [तेन्ही]^५ चेष्टा दमनके
कही तेही^६ देपीनड फाल देईनइ^७ सिंह सजीवर ऊपर पड्यु^८
सजीवर^९ सिंहने नखे करी पृथि विदारी एहो शीगड करी सिंहनु पेट
फाडी मोटे कष्टे नाठो बली तेह बिहुनइ^{१०} बैर होड मोटु युद्ध होड^{११}
ते निहुड^{१२} रुधिर परड्या शरीर देपीनइ [करटक^{१३}] दमनकने^{१४} कहतु^{१५}
हुड^{१६} दुरात्माने^{१७} जे सिंहने विरोध उपनाय्यु^{१८} ते तड^{१९} रूडू न
कीधउ^{२०} जे भणी सर्प वन ए आडुल कीधउ^{२१} अरे मूर्ख तु न्याय न
जाणइ^{२२} बोल्यु छड,

कार्याण्युत्तमदण्डमाहमफलान्यायाससाध्यानि ये
प्रीत्या सशमयन्ति नीतिनिपुणा साम्नैव ते मन्त्रिण ॥

नि माराण्यफलानि ये त्रयनिधिना वाञ्छन्ति दण्डोद्यमै
तेषा दुर्नयचेष्टितर्नगपतेगरोप्यते श्रीस्तुलाम् ॥ ३७७ ॥

ये कार्य साहस करी आयाम करी साधीई^१ तेहनइ^२ जे न्याय

करी शमाडइ^१ ते प्रधान चतुर जाणीरा^२ अनइ ये निष्कार्य निष्फले ये
काम अ-न्याये^३ करी करे^४ राजानुं, ते राजानी लक्ष्मी अन्यायनी
उपार्जी जाणवी.

साम्नेयादौ प्रयोक्तव्यं कार्यान्तर्यं [64-A] विचक्षणै ।

सामसिद्धा हि विधयो न प्रयान्ति पराभवम् ॥ ३७८ ॥

जे कार्य साधी जाणइ^५ तीणइ^६ शाणपणइ^७ काम करवुं^८ ये^९
कान श्याणपणे कीधा हुइ ते न फीटइ.

नोन्मयूखेन रत्नेन नातपेन न बहिना ।

मांनैव विलयं याति विद्वेपिप्रभव तम ॥ ३७९ ॥

वैथी उपजइ^{१०} जे अधकार ते रत्ननी कातिना बडि,^{११} वैधानरे
न फीटइ^{१२} ते अधकार श्याणपर्णी^{१३} विलय पामइ.^{१४}

ते भणि तु प्रधानपणुं वाड^{१५} छइ^{१६} अनइ^{१७} साम^{१८} नथी जाणतो^{१९}
नाहो मनोरथ वृथा ये दड उपाय करे^{२०} छइ^{२१} बोल्हुं छइ,

सामादिर्दण्डपर्यन्तो नयो दृष्टश्चतुर्विध ।

तेषा दण्डस्तु पार्ष्ण्यान् तस्माद्दण्ड विवर्जयेत् ॥ ३८० ॥

न्याय चारि^{२२} प्रसार—साम दान भेद दड, ते माहि^{२३} दड पापी ते
भणी दड त्यजयु.^{२४}

साम्नेय यत्र सिद्धि म्यात्तत्र दण्ड न योजयेत् ।

यदि शर्करया पित्त शाम्येत्तत् किं पटोलया ॥ ३८१ ॥

शातपणे जिहा^{२५} कार्यसिद्धि हुइ^{२६} तिहा दट न करवुं^{२७} जिम^{२८} जु
पित्त शर्करें शमइ^{२९} तो पटोल औपध काद पाईए^{३०}

ये सामदानभेदान्ते किल बुद्धेरपावृत द्वारम् ।

यस्तु चतुर्थोपायस्तमाहुरार्या पुरुषकारम् ॥ ३८२ ॥

जे^{१५} साम दाम भेद ते बुद्धिनु तु ऊघाडु वार जे^{१६} चउथ[उ]^{१७}
उपाय ते पुरुषनइ^{१८} घात.

वाङ् मूढमनसो यद्वत् तद्वन्मूकस्य मानसं ।

तथापेतनयः शूरो नयश्चापेतपौरुषः ॥ ३८३ ॥

मूर्खचित्त पुरुषनी जेही वाणी तिम मूकनु^{१९} मन, तिम शूर न्याय
पापइ^{२०} काई नही अनइ न्याय सूर^{२१} पापइ नही.

द्विपाशीविपसिंहाम्निजलानिलविवस्वताम् ।

बलं बलवतां दृष्टमुपायाक्रान्तिनिष्फलम् ॥ ३८४ ॥

हाथी सर्प सिंह अग्नि जल वायु सूर्य अनइ बलवंत. गतलानुं बल
उपाय पापइ निष्फल.^{२२}

सुवृत्तवा[64-B]हवः शूराः प्रांशवः पृथुवक्षसः ।

चक्षुष्मंतोऽप्यचालाश्च किमित्यनुगता वयम् ॥ ३८५ ॥

रूडा हाथ, शूर मोटा, मोटुं हय, देपता गरदा, एहां था जे^{२३}
सेवकपणुं कीजइ^{२४} ते शु ?

जुहइ^{२५} तुं सकल शास्त्र भण्युं^{२६} छइं^{२७} प्रधान छइं^{२८} तुहि,^{२९}
आपणपाणा नाशनइ^{३०} अर्थि ज. अरे मूर्ख,

यां लब्धेन्द्रियनिग्रहो न महता भावेन संजायते

या बुद्धेर्न विधेयतां प्रकुरुते धर्मे न या वर्तते ।

लोके केवलवाक्यमात्ररचना यां प्राप्य संजायते

या नैवोपशमाय नापि यशसे विद्वत्तया किं तया ॥ ३८६ ॥

ये विद्वांसणें इंद्री^{३१} वशि^{३२} न होइ, ये बुद्धिनइ^{३३} रूडी न
करइ,^{३४} जे धर्म न प्रवर्त्तावइ^{३५} यीणी^{३६} विद्याइ^{३७} केवल लोकमाहि^{३८}
नाम^{३९} ज^{४०} होइ; ये^{४१} शमने^{४२} नही,^{४३} ये^{४४} यशने^{४५} नही,^{४६} तीणी^{४७}
विद्याइ^{४८} शुं कीजइ^{४९} ?

शास्त्र विपद^१ मत्र पाठ^२ प्रकारनु^३ बोल्यु^४ छड,^५ कार्य आरभवानो
उपाय १, पुरुष द्रव्यनी सपद २, देशकालना^६ विभाग ३, कष्ट पड्यु
फेडवानो उपाय ४, कार्यनी सिद्धि ५

हजडा म्यामीनड^७ कष्ट छट तेन्हु^८ नई चाल्ड तो उपाय करि^९
प्रधाननी बुद्धिनी^{१०} रीक्षा ये^{११} भेदनु सधान करइ^{१२} बोल्यु छइ,

मन्त्रिणा भितसधाने भिषजा सान्निपातके ।

कर्मणि व्यज्यते प्रज्ञा म्यस्थे को वा न पण्डित ॥ ३८७ ॥

प्रधाननी परीक्षा मेल करता,^{१३} वैद्यनी परीक्षा सनिपात पडी गनां,
स्वस्थ छता कुण एहु^{१४} बुद्धिमत् न थाइ^{१५} ।

अरे मूर्ख मेल करी^{१६} न जाणइ^{१७} ते प्रीति करवा असमर्थ तु^{१८}
विरोध उपजावइ^{१९} छइ ।

मद्रादिक्षालन शास्त्र मन्दाता कुल्ले मदम् ।

चक्षु प्रमोघन तेज उल्लूकानामिवान्धकृत् ॥ ३८८ ॥

मद फेल्वा भणी ये शास्त्र ते मूर्खने मद करें जिम ज तेन सवेने
अजूआलु करइ^{२०} ते घूअडनि^{२१} आधलु^{२२} फरेइ

ज्ञान मददर्पहर माद्यति यस्तेन तस्य को वैद्य ।

अमृत यस्य विषायति तस्य चिन्तिता कथ [65 A] क्रियते

॥ ३८९ ॥

जे^{२३} ज्ञान मद हगइ तीणीं ज जे मद पामइ तेन्हे कुण वैद्य छइ
जिम अमृत नेन्हे विष याट तेहि चिकित्सा कीचइ

करटफ ते म्यामीने कष्ट टेपी दुप पाम्यो बोलतो होउ, अहो
स्वामीने मोडु कष्ट उपनु^{२४} अयायना उपदेशयी, बोल्यु छइ,

नराधिपा नीचगशानुवर्तिनो

बुधोपदिष्टेन पथा न यान्ति ये ।

विशन्ति ते दुर्गममार्गनिर्गमं

सपत्नसंवाधमनर्थपञ्जरम् ॥ ३९० ॥

जे^{१८} राजा नीचनी बुद्धि करइ,^{१९} जे पंडितनी बुद्धि न करइ^{२०} ते छूटीये^{२१} नही एहा बेरीना पंजरमाहि^{२२} पड़े.

अहो सर्व राजा गुणवंत सेवकर्नी सेवानो अंगीकार करइ^{२३} अनइ^{२४} तुं सरपा पिशुन छता राजा समीप^{२५} गुणवंत नही आवें. बोलसुं छइ.^{२६}

गुणवानप्यसन्मन्त्रो नृपतिर्नाधिगम्यते ।

प्रसन्नस्वादुमल्लिलो दुष्टग्राहो यथा हृदः ॥ ३९१ ॥

गुणवंत^{२७} जे राजा तेन्हो प्रधान जो दुष्ट होइ तो राजा कन्हइ^{२८} सत्पुरुष नावइ^{२९} जिम रूखा उदकना ब्रह्माहिनो^{३०} दुष्ट जीव होइ ते माहि को^{३१} न पैसइ.

अरे तु इम जाणे^{३२} छइ^{३३} जे हुं राजानें एकलु सेवुं ते^{३४} मूर्ख.

आकीर्णः शोभते राजा न विविक्तः कदाचन ।

ये तं विविक्तमिच्छन्ति ते तस्य रिपव मृताः ॥ ३९२ ॥

राजा सेवके पस्वरिउ^{३५} शोभइ,^{३६} [एकलो कदाचि^{३७} पण न शोभइ^{३८}]; जे^{३९} राजानें एकला रइता वाचें ते राजाना शत्रु जाणवा.

परुषे हितमन्वेप्यं तच्च नास्ति विषं हि तत् ।

मधुरे शाठ्यमन्वेप्यं तच्च नास्त्यमृतं हि तत् ॥ ३९३ ॥

कठिण पुरुषनें हित कीजइ^{४०} ते विष न हुइ^{४१} अनट^{४२} शातने द्वेष कीजइ^{४३} ते अमृत सरपु^{४४} न होइ ते^{४५} विष.

अहो जे तुं पीयारी अदेपाई करी दुखित थाइ छइ^{४६} ते अयुक्त.

वली,

शाठ्येन मित्र कलुपेन धर्म

परोपघातेन समृद्धिमायम् ।

सुरसेन पिद्या पर्ष 65 B]रूपेण नारीं

वाञ्छन्ति ये व्यक्तमपण्डितास्ते ॥ ३०४ ॥

जे पुस्त्य धूर्तपणइ^१ मित्रनइ^२ वाछे,^३ मलिणपणे^४ धर्म वाळें,
परने^५ घात करी लक्ष्मी वाउद,^६ सुरसे^७ विद्याने वाछइ,^८ कठिणपणेइ^९
स्त्रीनइ^{१०} वाछइ^{११} ते भूर्प जाणवा जेणइ^{१२} म्वामीनु मान राधु^{१३} होइ^{१४}
तेन्हि विनय कीजइ मोल्यु छइ.

महान् प्रणुनो न जहाति वीरता

न कृत्वातै कलुपो महोदधि ।

लघोर्विफारस्तनुनापि हेतुना

चरन्ति दर्भा मिथिलेऽपि मारुते ॥ ३०५ ॥

मोटु^१ बोहाव्यु^२ शरपणु^३ न लाडइ^४ जिम समुद्रमाहि^५ वृटी
कराडि पउइ पण टोहाउ^६ न थाई,^७ हीन थोडइ चले^८ निम दर्भ
शोडे वायु करी डोले^९

अथवा ॥ म्वामिनो दोष जे तम्ह संघाते पडो मत्र फइ^१
बोल्सु छइ,

चित्रचाटुर्गर्भुर्न्यरायामिनफर्गुने ।

ने रमन्ते नृपाम्तेषा रमन्ते रिपय धियम् ॥ ३०६ ॥

जे^१ राचा द्वाभ्यरचन बोल्ना जो मेरक ते शु रमइ^२ ते राचानी
लक्ष्मीनइ^३ शत्रु भोगनइ^४

॥ कथा^१ क^२ ते सत्य,

नार ध-णको दभ ॥ पाथिरोऽभिगुम्भीहृत् ।

आत्मा चोपनि नीतो ब्रह्मद्वेण मन्त्रि ॥ ३०७ ॥

बलभद्र नामि^{१०} जे प्रधान तीणट^{११} नम्र श्रमणैक^{१२} नामे जोसी दह्यु^{१३} राजा साम्हो कीधौ^{१४} आपणनइ^{१५} मोटुपणुं कीधुं.

दमनक बोल्युं^{१६} ए कथा किम ? करटक कहतो हौउ,

[२१. राजा, मंत्री अने नम्र श्रमण]

कोशल देश मध्य^१ अयोध्या नामे^२ नगरी, तेहनइ विषइ सुरथ नामें राजा सर्व^३ राजानो^४ वंश हौउ. ते राजानें वननों रपवालो आवी-नइ^५ कहतौ हौउ, स्वामिन् ए वनना स्वामी घणा [थाई]^६ छइं^७ तम्हारी गी आज्ञा होइ छट. एहु ते^८ वनपालनुं^९ वचन सांभली राजा^{१०} बलभद्र नामि^{११} प्रधान बोलवीनइ^{१२} ते दुष्टनि^{१३} फेडवानें भोक्तु^{१४} हौउ. ते प्रधान ग्यां पूठि^{१५} नम्र श्रमणक ते नगरमा[66-A]हि ज्येष्ठ मास बीतें पटो.^{१६} केतलेक^{१७} दिवसे प्रश्न व्याकरण ज्योतिष सर्व^{१८} पृच्छा अनेक प्रकार^{१९} करी^{२०} नगरीनो लोक सर्व वशि कीधो. एक दिन राजा ते जोसी^{२१} [सांभली]^{२२} बोलवीनइ^{२३} आसन आपीन[इ]^{२४} पूछ्युं^{२५} अहो तम्हे पीयारा^{२६} अभिप्रायनें^{२७} जाणो ए सत्य. पच्छइ ते बोल्युं, पूछ्यु^{२८} तम्हे, जाणशु; एहुं कद्या पूठि सदा राजाने परिचय करइ^{२९} आवइ.^{३०} एक वार^{३१} असूर करीनइ^{३२} राजा कन्हैइ^{३३} आव्यो जोशी राजाने^{३४} कहतौ^{३५} हौउ, अहो^{३६} राजन् एक प्रिय वार्ता निवेदुं.^{३७} हुं आज मठमाहि ए शरीर मूकीनइ^{३८} अनेरु दिव्य शरीर लेई म्वर्गनइ विषइ^{३९} ग्यु. पच्छइ^{४०} आव्यो तिहा ते देवताए^{४१} कहु^{४२} छइं^{४३} जे अम्हारा^{४४} वचनथी राजा सुरथनइ^{४५} कुशल पूछइ.^{४६} एहु सांभली हर्ष्यु आश्चर्य पांम्युं^{४७} राजा बोल्युं, अहो तुं^{४८} स्वर्ग^{४९} विपि^{५०} जाइं छइं ? ते बोल्युं, स्वामिन् हुं सदा स्वर्गि जाउं. पच्छइ^{५१} राजा तेन्हु वचन साचुं मानीनइ^{५२} मूर्ध राजा सर्व राज्यनुं^{५३} कार्य छांडीनइ^{५४}

ते-शु^{१०} गोष्टि-तत्पर हौउ सदा. एहइ^{१०} प्रधान ते वनना कंटक वैरी
 पहा फेडइ^{१०} स्वच्छ करी आवी जोइ तो^{१०} राजाने जोसी संघाति एकांत;
 सेवक पहा करी बइठो दीठो. पच्छइ^{१०} ते प्रधान नमस्कार करी बोल्यो,
 राजन् जय छइ. पच्छइ^{१०} राजाइ^{१०} प्रधान^{१०} कुशल पूछ्यो.^{१०} राजा
 बोल्युं,^{१०} अहो ए आचार्य माहो तेन्है^{१०} तुं^{१०} जाणइं^{१०} छइं ? प्रधान
 बोल्युं,^{१०} ए सर्वमाहि^{१०} मुख्य ए किम न जाणीयइं;^{१०} अनइ ए आचार्य
 देवलोऊ स्नर्ग बिपि आवइं जाइ छइं, ते शुं सत्य ? राजा बोल्युं,
 सर्व साचुं जे तें मामल्युं. पच्छइ^{१०} नम श्रमण बोल्युं,^{१०} आज ए
 प्रधानने^{१०} कौतुक छइ सो जोउ. एह बोली मटमाहि पिशीनइ^{१०} बार
 दो[66-B]ई आगल देई रह्युं.^{१०} पच्छइ मुहूर्त मात्रेऊ^{१०} रहीनइ^{१०}
 बलभद्र बोल्युं,^{१०} राजन् ए कि वारें आवशइ^{१०} ? राजा^{१०} बोल्युं,^{१०}
 कांइ^{१०} उताबलु^{१०} थाइं छइं^{१०} ? ए शरीर मुंकी बीजु^{१०} दिव्य शरीर
 लेई^{१०} स्वर्ग^{१०} बिपइ^{१०} जायि^{१०} ए जोसी. प्रधान बोल्युं,^{१०} राजन् ए सत्य
 होइ तुं वैधानर काष्ट आणीनइ^{१०} ए मडी^{१०} वालीये. जिम ए शरीर
 बलइ^{१०} तो दिव्य शरीर ज रहइ अनइ तेणीइ^{१०} शरीरइ^{१०} देवता
 कन्हइ रहइ.

पूर्वकथा^{१०} साभलीये छइ .

[२२. सर्पने परणनारी राजकन्या]

एक^१ राजानइ घरि देवशर्मा एहे नामि ब्राह्मण हौउ. तेन्हे छोरु^१
 नहीं अनइ बीजाना बालक देपी गाढाइं रोइं;^१ तेन्ही स्त्री रोई. पच्छइ
 ब्राह्मण स्त्रीने कहइतो^१ हौउ, काट दुक्ख म करअं.^१ हुं पुत्रनइ अर्थि
 होमयाग करयोश.^१ एहुं कही^१ पुत्रनइं^१ अर्थि याग कीवउ.^१ पच्छइ^{१०}
 देवीवाणी ही^{१०} जे ताहइ^{१०} ब्राह्मण उत्तम पुत्र हसि,^{१०} एही दिव्य वाणी

ब्राह्मण सांभलीनड^{१५} हर्षुथु^{१६} बोल्यु,^{१७} ए तथास्तु. पच्छइ ते ब्राह्मणनी
 स्त्रीनड गर्भ रखो. पच्छइ प्रसवनइ^{१८} समइ ब्राह्मणीये सर्प जण्यो.
 पच्छट मर्च वंधु कुटुंब^{१९} कहता हौआ, ए सर्पने त्यजो. ब्राह्मणी^{२०}
 कुटुंबनुं वचन अनादरीनड^{२१} ते मर्पनइं कोरड^{२२} ठामि घाली दिहाडी
 दूध माषण^{२३} पयारी मोटो कीघो. केतलेक^{२४} दिवसे ब्राह्मणी लोकना
 पुत्रना विवाह घरि^{२५} घरि^{२६} देपीनइ^{२७} रातीथी^{२८} भर्तारनें कहती हौई,
 लोकना पुत्रना विवाह हुड छइं, माहा पुत्रनो विवाह का न करु ?
 पच्छट ते ब्राह्मण स्त्रीनीं प्रीति करी शंबल बाघीनइ^{२९} देशातर^{३०} हीडतो
 दुक्षुट^{३१} नामडं नगरि^{३२} म्युं.^{३३} तिहा परस्पर जाणता संबंधीनइं^{३४}
 घरि जै तिहा तीणट^{३५} गय्या भोजन स्नान करी^{३६} ते दिन रही
 बीजडं^{३७} दिन^{३८} प्रातःकालि^{३९} चालता तीणटं^{४०} कहुं, तम्हे ईहा^{४१} किमर्थि^{४२}
 आन्यो छो^{४३} ? [67-A] किहा जाश्यु^{४४} ! पच्छइ ते ब्राह्मण बोल्यु,
 पुत्रने^{४५} कन्यानइं अर्थि. पच्छइ ते ब्राह्मणनें घरनुं^{४६} धणी कहतौ^{४७}
 हौड, अहो माहे^{४८} सूरूप कन्या छइ,^{४९} तम्हे प्रभु छु,^{५०} तम्हारड^{५१}
 पुत्रनड^{५२} अर्थि ए कन्या ल्युं.^{५३} पच्छड ते ब्राह्मण कन्या^{५४} परिवार^{५५}
 समेति लेटं^{५६} आपणाइ^{५७} गामि आवतो होड.^{५८} पच्छइ लोक ते कन्याना
 कुटुंबने कहता हौआ, तम्हे^{५९} ए सुंदर^{६०} कन्या सर्पनइं^{६१} का^{६२} द्यो छो ?
 ए बाह्यणनड^{६३} पुत्र मर्प छइ,^{६४} बीजो पुत्र नथी. कन्या तम्हारी म
 देगो,^{६५} पाछी लेट^{६६} जाड. जो ते^{६७} सर्पनइं^{६८} देगो सो यमनइं^{६९} घरि
 वेगी जासिड.^{७०} पच्छट^{७१} ते कन्या बोली, रहौ^{७२} हवें विडंबना जोड,

सकृज्जल्पन्ति राजान सकृज्जल्पन्ति पण्डिता ।

सकृत्कन्याः प्रदीयन्ते त्रीण्येतानि सकृत्सकृत् ॥ ३९८ ॥

राजा एऊ ज बोल^१ बोलइं,^२ पंडित एऊ ज बोल बोलड, एऊ^३
 वार ज कन्या दीजइ, ए त्रण्य एऊ ज वार होइं.

वृत्तान्तविहित कर्म यद्ववेत् पूर्णनिर्मितम् ।

न शक्यमन्यथा कर्तुं पुष्पकस्य सुरैर्यथा ॥ ३९९ ॥

जे कृतार्ते^१ पूर्वे निर्माण कीधुउ^२ हुड^३ ते अन्यथा करवा न
शकीइ^४ जिम पुष्पकनु कर्म देवताए न कीवु.

एहु कन्यानु वचन सामली महू पूच्छद[तु]^५ होउ, ए कथा
जिम^६ कन्या बोली,

[२३. इन्द्रनो सूडो]

एक इन्द्रन^१ पुष्पक नामे शूड^२, ते सर्प व्यद्या^३ भणु^४ अति
रूपवत, ते कथाचिक^५ इन्द्रना हाथ उपरि बटु^६ सुप पाम्युथो^७ अनेक
सुभापित भणतो यको इन्द्रनी सेवा करवा^८ यम^९ आगतो देपी^{१०} नाहु^{११}
पच्छद^{१२} सघले देवे^{१३} पूउयु^{१४}, शूडा^{१५} तु^{१६} यम देपी^{१७} का^{१८} नाहु^{१९} २
शूडो^{२०} बोल्यु^{२१} ए सर्प जीमनु^{२२} मारणहार देपी जिम न नाशीइ^{२३} २
एहु^{२४} सामली^{२५} सर्व देवता शूड्यानु^{२६} भय फेडवा यमइ^{२७} कहु^{२८}
अध्वारा^{२९} [67 B] गेलथी तइ ए शूडु [न] मारयु यम बोल्यु,^{३०}
हु जाणु,^{३१} काल मोटउ^{३२} छइ^{३३} एहु सामली देव^{३४} सघला काल
कन्हइ^{३५} म्या कालनड^{३६} कहु, तु सूडाने म मारिशि^{३७} काल बोल्यु,^{३८}
मृत्यु जाणट, ह न जाणु मृत्युने कहु तु मृत्युना दर्शनथी ए सू मरइ,
एहु सामली मर्य देव आपणद ठामि ग्या

ते भणी हु कहु हु 'वृत्तान्तविहित कर्म' ए कथा अनद माहो
पिता अमत्यनाडी थाद जो मून्हें^१ न देतो एहो निश्चय कन्यानो
जाणी^२ मायाप^३ ते कन्या सर्पन^४ दीधी,^५ सप्पि^६ परणी पच्छइ^७ ते
भक्तिपूर्वक मर्पने दुग्धपानादिदिह नरी सर्पनी घणी सेवा करवी आरमी
एक बार राति^८ सर्प पगरीमाहिथो^९ नीकनीनइ^{१०} स्त्रीनी शय्या उपरि

बैठो. ते स्त्री बोली, ए पुरुषने^{१०} आकारे^{११} ए कुण छड^{१२} ? एहुं^{१३} कही उठी वार ऊघाडी कांपती जेतलें जाइ नेतलें तीणें सर्पें कहुं, हुं ताहरु भर्तार छुं; तुं म जावशि.^{१४} एहुं^{१५} कही स्त्रीनी प्रतीतिनद ते स्त्री देपता सर्प शरीर लेई वली पेयारीमाहिथी मनुष्यनु शरीर लेडं नीरुल्युं. पच्छइ ते स्त्री जोइनि देपइ तु मुकुट कुंडल बहिरपा ईणी आभूषणे भूषित देपी भर्तारने पौगे लागी पच्छइ^{१६} ते संभोगनुं सुख भोगवता हौआ. ते सर्व साभली सर्पनो पिता सर्व पुत्रनु प्रकार^{१७} देपतु^{१८} हौउ. पच्छट विमाशतो हौउ, ए वली पुत्र रपे सर्पना शरीरमाहि^{१९} पैशइ.^{२०} एहु चीतवी जेतलें पुत्र रात्रि^{२१} सूतो छइ^{२२} तेतलै पेयारीमाहिथी^{२३} सर्पनुं पोलीउ काढी बालिउ.^{२४} पच्छइ ते पुत्र^{२५} पुरुषनइ^{२६} शिरीरि^{२७} रबु.^{२८} पच्छइ^{२९} पुत्रबहू [सासू]-ससरानइ^{३०} माबापनइ^{३१} विहि^{३२} पगे^{३३} लागीनइ सुपि^{३४} रहता हौआ. ते^{३५} बाह्यण पुत्रनइं देपाडी हप्पु होउ.

तिम ए श्रमणकनु^{३६} मठमाहिनु^{३७} श[68-A]रीर दहीये तो दिव्य शरीर ज रहइ.^{३८} पच्छइ दिव्य शरीरि^{३९} ज आहा^{४०} आवशि.^{४१} इणी परि प्रधान राजानें निदर्शन देपाडीनइं^{४२} नम्र श्रमणनु डील^{४३} समेति^{४४} मढीने बालतौ^{४५} होउ.

करटक कहतौ^{४६} होउ, हुं ते भणी^{४७} कहु छूं^{४८} जे ' नम्र श्रमणको दग्ध ' ए कथा. अरे मूर्ख प्रधान एहा होइं पण तुं मरपा नामधारक केवल^{४९} न होइं. केवल आपणा^{५०} स्वार्थी^{५१} करी पेट भरे छि.^{५२} सही ताहरे^{५३} लक्षणे पितापि^{५४} तुं^{५५} सरपो होसि. बोल्युं छइ,

योऽवश्यं पितुराचारः पुत्रस्तमनुवर्तते ।

न हि केनकिवृक्षस्य भग्न्यामलकीफलम् ॥ ४०० ॥

जेहो^{५६} पिता आचार होइ पुत्र तेहो ज कर[इ] जिम केवडानेइ वृक्ष आमला न लागइ.

ये^{१३} स्वभावे गंभीर पंडित छे^{१४} तेहने^{१५} जन्ममाहि^{१६} वासो न
पडइ^{१७} जु^{१८} आपणुं छिद्र चपलपणे^{१९} न देपाइइं. ए सत्य,

यन्मादपि कः पश्येच्छिविनामाहारनिर्गमस्थानं ।

यदि जलद्रव्यनिमुदितास्त एव मूढा न नृत्येयुः ॥ ४०१ ॥

कुण^{२०} यत्नै^{२१} करी^{२२} मोरनो आहार फरवाना छिद्र देपतो जु मोर
मेघ गाजंतो नाचवाने कला न करत्ता तौ^{२३} !

ते भणी तु^{२४} मूर्खने उपदेश दीधइ शु होइ ! बोल्युं छड,

नानाम्यं नाप्यते काष्ठं न द्रुमं क्रमतेऽश्मनि ।

सूचीमुख्या द्वाशिष्ये नोपदेशः सुखायहः ॥ ४०२ ॥

जे काष्ठ नमवा^{२५} योग्य^{२६} न होइ ते^{२७} न नमइ^{२८} अनइ^{२९} द्रुम^{३०}
पाहाणि न बहइ तिम सूचीमुखीनु^{३१} उपदेश हीन^{३२} शिष्यनि^{३३} रिपेइ^{३४}
सुखनेइ^{३५} न करतो होइ.^{३६}

दमनक बोल्युं,^{३७} ए कथा किम ? करटक बोल्युं,

[२४. सूचीमुख पक्षी अने वांदराओ]

को एक वनमाहि^{३८} वानरनुं^{३९} यूथ रहइ.^{४०} ते हेमंतकालि अनि राटि^{४१}
करी^{४२} फापवा लागा. संध्यासमय तेणे^{४३} वानरइं^{४४} अगीथो उडतो जानो
दीदु.^{४५} ते देवी बैश्वानर जाणी साहीनइ सूका वृक्षना पात्रडा^{४६} उपरि
मूक्या; पाप[68-B]लि बीटी बडटा;^{४७} हाथपुग लावा करी सेकमानी^{४८}
घरि^{४९} पंझोन्ता^{५०} होआ.^{५१} तेहमाहि^{५२} एरु वानर गादो^{५३} गीत-पट्यु
माडं^{५४} करी फूंकतो होउ. पच्छड सूचीमुखी^{५५} नामि पक्षिणी^{५६} ते वृक्षयी
उत्तरीनइ कहती हार्द, अहो तम्हे तापुनुं^{५७} शुं ! ए अगीथो^{५८} बैश्वानर न
होइं पच्छड वानर तेहुं^{५९} बचन अनादरीनट बली फूंकतो^{६०} होउ.^{६१}

वली^{११} तीणी शूचीमुखीये कहुं तोहइ वानर नापवा लागो; वली^{१२} कहती होई. पच्छइ^{१३} वानर एहो^{१४} पीज्यो जे^{१५} शूचीमुखीने^{१६} साही-नइ^{१७} पाहाणा^{१८} ऊपरि आच्छेटीनइ^{१९} दांते करडीनइ^{२०} मारी.

ते भणी हुं कहुं छुं 'काष्ठं नमति नानाम्यं' ए कथा. अथवा

किं करिष्यति पाण्डित्यमपात्रे प्रतिपादितम् ।

सपिधानघटान्तःस्थः प्रदीप इव वेश्मनि ॥ ४०३ ॥

कुपात्रनइ^{२१} विपिइ^{२२} पांडित्य शुं करइ^{२३}? दांक्या घडामाहिनी^{२४} दीवो^{२५} जिमइ प्रकाश न करइं,^{२६} तुं सही अपजात छइं.^{२७} बोल्युं छइं,

पुत्रस्तुल्यगुणो जातस्त्वनुजातः पितुः समः ।

अभिजातोऽधिकस्तस्मादपजातोऽधमाधमः ॥ ४०४ ॥

जे पुत्र गुणे करी पिता समान हुइं^{२८} ते अनुजात कहीये, जे पिताथी अधिक होइं^{२९} ते अभिजात कहीयइं,^{३०} जे पिताथी अधम हुइं^{३१} ते अपजात कहीइं.^{३२} ए वचन साधु,

प्रज्ञया यो विसारिण्या यौवनेन बलेन वा ।

धुरं वहति गोत्रस्य जननी तेन पुत्रिणी ॥ ४०५ ॥

जे पुत्र प्रज्ञा करी, यौवनें^{३३} करी, बलिं^{३४} करी गोत्रनीं धुरां^{३५} वहइं^{३६} तीणइं^{३७} पुत्रिं^{३८} करी माता पुत्रिणी हुइं.^{३९}

ते भणी तुं^{४०} राजानि^{४१} आपदा आवी छइं^{४२} पण न बोलइं.^{४३} ए वचन साधु,

धर्मबुद्धिखुद्धिश्च द्वावेतौ विदितौ मम ।

पुत्रेण ह्यतिपाण्डित्यात् पिता धूमेन मारितः ॥ ४०६ ॥

एक धर्मबुद्धि, बीजुं^{४४} अधर्मबुद्धि तीणें पुत्रें^{४५} अति पंडितपणें^{४६} पिता धूआडें मारचो.

दमनक बोल्नुं," ए कथा किम ? करटक कहतो होउ,

[२५. धर्मबुद्धि अने पापबुद्धि]

एक स्थान विपद् वाणीयानु पुत्र विहि मित्र पद्दा एक धर्मबुद्धि वीं 69-A जो अधर्मबुद्धि. ते विहि मित्र धन उगार्जना परदेशि ग्या. पच्छइ धर्मबुद्धि यत्न पापिद् कोएकना सोनाना टंकां सइस मरगुं घडु पाग्यो. ते दुष्टबुद्धि संघाते. वार्त्ता करतो होउ, आपण कृतार्थ होआ. आपणइ देशि जाईये. एहुं चीतवी विहि आपणइ घरि समीप गुआंदरइ आब्या. [पच्छेइ धर्मबुद्धि कहुं,] अहो ए सोनाना टंकांनो अद्द भाग ताहो छइ ते लंइ घरि जैये. पच्छइ दुष्टबुद्धि चित्त कुटिल यिकुं बोल्नुं, आपण एक छैये. ए धन र्देहां क्षेत्रमाहि डाटीनइ अकेकु शत वरतुं वरतुं घरि लेइ जैशि. तिम ते धन डाटीनइ विहि घरि ग्या. पच्छइ केतलेएक दिनमाहि ते दुष्टबुद्धि शत टंका दुर्न्यसने करी पाई रखुं. पच्छइ धर्मबुद्धि बली शत बांटी आप्युं तेहइ पाधउं. इम छतां दुष्टबुद्धि चीतमतो होउ, बली हुं शत टंका मागुं ते शुं हवइ एकलो आफणीयइ सर्व धन लेई आवुं. एहुं चीतवी सर्व धन लेईने भूमि समी करी घरि आव्युं. तेहइ धन मासेकमाहि पाई रखो, [कु] मागि पाधुं. मास एक ग्या पूठि दुष्टबुद्धि धर्मबुद्धिशुं आलोच करतो होउ जे आपण उगग्युं धन विभाग करी लीजइ. पच्छइ धर्मबुद्धि कहुं, अयसर चालो धन विभाग करी लीजइ. पच्छइ विहि जै पणी जोइ तो न देपइ. तिवारि दुष्टबुद्धि पापाण लेइनइ आपण माधउं कूटवा लागुं कहतो होउ, अरे धर्मबुद्धि तिं धन सर्व लीधुं आपि के हुं राजा आगलि कहेशि. धर्मबुद्धि बोल्नुं, अरे दुरात्मा हुं मंन्हि इम म कहेशि. हुं धर्मबुद्धि छुं. हुं चौरी न करु. बोल्नुं छइ,

ધર્મશુદ્ધિ અને પાપશુદ્ધિ [હસ્તપ્રત, પૃષ્ઠ 84-B]

द्विजिहमुद्वेगकरं क्रमत्यन्तनिष्ठुरं ।

खलस्याहेध वदनमपकाराय केवलम् ॥ ४१३ ॥

वि जीभ उचाट दिहं, " कर कठिण दुष्टनु " अनइ सापनु मुख
एहुं हुइ.

ते मणी मूहनइ " तूथी भय ऊपजइ " छइ ; "

गा गाः क्षुद्रेषु विश्वासं ममैतत्पूर्वसेवितः ।

चिरकालोपवीर्णोऽपि दग्धत्वेव भुजङ्गमः ॥ ४१४ ॥

मइ " प्रथम सेय्यु " छइ " एहुं जाणीनइ " मूर्पनो विश्वास न
करवुं " जिम " सर्प घणो काल सेवीइ " पण वीसशु पाइ.

चंदनादपि संभूतो [71-B] दहत्वेव हुताशनः ।

विशिष्टकुलजातोऽपि यः खलः खल एव सः ॥ ४१५ ॥

जिम " चंदनकाष्टनोट वैधानर दहइ तिम उत्तम कुलनइ विपइ
ऊपनो जे मूर्ख ते दुष्ट ज.

किम पीयारे अवगुणे माहुं मन उचाट पामइ " छइ " ? अथवा
ए मूर्खनु " स्वभाव.

परदोषकथाविचक्षणः

स्वगुणारख्यापयननित्यतत्परः ।

स्वयमेव दैवदण्डितः

पिशुनो विश्वविनाशवण्डितः ॥ ४१६ ॥

पिशुन पीयारा अवगुणने " बोलवा " चतुर " अनइ आपणा गुण
बोलइ " अनइ " आपुणपइ " दैव " दंडयुं " हुइ " विश्वनु विनाश करवा
हीडइ. "

दुष्टबुद्धि बोल्यो, ए किम ? पिता कहइ^{२२} छइ,^{२३}

[२६. बगलो, साप अने नोलियो]

एक वनमाहि^१ सरोवरनइ^२ कां [७०-A] उइ^३ कहूनों वृक्ष तिहां बग बगली विहि^४ रहइ.^५ तेहना^६ बालक जण्यां वृक्षनी कोपराडिमाहिथी^७ सर्प नीकली बालकनइ^८ खाइ. सदा तीणइं^९ दुपिं बग बगली विहि^{१०} आहार कीधा^{११} पापइ^{१२} तलावइ^{१३} काठइ^{१४} बैसी रहिं.^{१५} पच्छइ^{१६} तिहां एक जीव बगबगलीनइ कहितु^{१७} हबु,^{१८} अहो मामा^{१९} आज आहारनुं कार्य^{२०} काइं नथी करता ? बग बोल्यु, धैर्य पापइ^{२१} किहानो^{२२} आहार ? पच्छइ^{२३} ते बोल्युं,^{२४} शार्थी^{२५} दुख ऊपनु छइ ? बग बोल्यो, हुं मंदभाग्य छुं. माहां बालक जात^{२६} मात्र^{२७} सर्प पाइ^{२८} जाई. तीणिं दुपिं धैर्य नथी. काइ उपाय छइ जे^{२९} सर्प मरइं^{३०} ? ते सांभलीनइ^{३१} कुलीरक^{३२} चीतवतो हौउ, अहो ए अम्हारा वंशनु^{३३} अत्रु ते भणी भलो जाणी दुष्टु उपदेश चुं जिम सघला अनेरा बग नाश पामइ. बोल्युं छइं,

नवनीतोपमावाणी कृत्वा चित्तं सुनिर्दयं ।

तथा प्रबोध्यते शत्रु सान्द्रयो म्रियते यथा ॥ ४०९ ॥

वाणी मापण शरीपी कुली करीयइ,^१ चित्त निर्दय कीजइ^२ अनइ शत्रु^३ तेही बुद्धि दीजइ^४ जिम वंश समेत नाश पामइ.

एहुं चीतवी कहिकहुं^५ बोल्यु, ते सर्पना वधनु^६ उपाय तून्हइ^७ कहुं. ईहा नुलीया^८ छइं.^९ तेहना^{१०} स्थानकथी ताहा वृक्षना सर्पनइ वास लगइण भत्स्यना मांस भुइ बेरि जिम तेन्हा लोभथी नुलीया सर्प लगइ आवशि,^{११} पच्छइ सर्पने^{१२} पासे.^{१३} पच्छि^{१४} बगि तिम कीधा^{१५} पच्छी^{१६} नोलीया मासना लोभथी तीणइं^{१७} मार्गि वृक्षनइ पामीनइ^{१८} मर्पनइ^{१९} भक्ष करी पच्छइ^{२०} बगला सघलानु^{२१} भक्ष कीधु.^{२२} तेह^{२३}

भणी हूँ कहूँ छूँ 'उपायं चिन्तयेद्विद्वान्' ए कथा.

एहुं कही तेनुँ पिता तिहाँ वृक्षमाहि पढ़ठउ. पच्छइ दुष्टबुद्धि
घोयां वस्त्र पहिरीनइँ धर्मबुद्धि [70-B] ने तेडीनइँ राजाना धर्मना
जाणहार तेडी शमी कन्हइँ ग्यु; तिहाँ जेनि मोटिँ शब्द करतुँ हौउ,

आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च

द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।

अहश्च रात्रिश्च उमे च संध्ये

एते विजानन्ति नरम्य कृत्यम् ॥ ४१० ॥

सूर्य चंद्र वायु वैश्वानर आकाश भूमि जल हैयुं यम एतलाँ,
दिवसँ रात्रि बिहि संध्या एतलइँ मनुष्यनुँ धर्माधर्म जाणें.

ते भणी अहो वनदेवता जे अमँ बिहिमाहिँ जीणें चोरयुं धन
होइ ते कही छुं. एहुं कछा पूठिँ शमीमाहिथी वृद्ध तेनुँ पिता
बोल्सुं, ए अर्थ धन धर्मबुद्धि लीधो. एहुं बचन सर्व लोक सांभली
विस्मयनेँ पाम्युं. जाँ लगइ धर्मबुद्धिनइँ धन चोरयानुँ दंड
विमासइँ तेतलइँ धर्मबुद्धि चीतवतुँ हौउ, अहो ए वाणी शरीर
विना किम घटइँ ? काई कारण छइँ. ते भणीँ ए बुद्धिसाध्य
छइँ. एहुं चीतवीँ लोरुनइँ कहतुँ हौउ, धर्मबुद्धि बोल्सुं, अहो
अद्यापि धर्म छइँ जे वृक्ष सापि देवा लगा. मइँ द्रव्य एकलइँ
लीधो; लेईँ विमाशुँ ए दीनार टंका घरि लेईँ शूँ करुं ? एहनेँ
चोर उदक अग्नि राजा गोत्री एतला लेशिँ तेणइँ शु करीशि ? तेहँ
भणी मइँ वृक्षनी कोपराडिमाहिँ मुक्क्या, लेवानें भयदं. बोल्सुं छइँ,

दायादाभुविचत्वारो धर्मचौरामिपार्थिवाः ।

ज्येष्ठेऽपमानिते पुंसां हरन्त्यन्ये बलद्धनम् ॥ ४११ ॥

पक्षीग्रहण मय करी वनदंगल बरला हाथीने माथें [हस्तप्रत, पृष्ठ 101-A]

मातृवत्परदाराणि परद्रव्याणि लोष्टवत् ।

आत्मवत्सर्वभूतानि यः पश्यति स पश्यति ॥ ४०७ ॥

देपणहार^१ ते^२ कहीइ^३ जे पीआरी^४ स्तीने^५ [69-B] मानी^६ परि^७ देपइ^८ अनइ^९ जे पीयारा^{१०} द्रव्यनें पहाणानी^{११} परि^{१२} देपइ^{१३} अनइ^{१४} सर्वे प्राणीनइ^{१५} आत्मावत्^{१६} देपइ^{१७} ते देपणहार^{१८} ।

ईणी परि परस्परी^१ शंका करता^२ राजानी द्वारि धर्मस्थानि न्याय करवा ग्या. जइ^३ सवे तेहनं निवेयुं. तीणे कयुं, ए. विहि रापो. पंचरात्रिमाहि^४ न्याय करशुं. पच्छट दुष्टबुद्धि चित्ति उपाय विमाशी^५ बोल्युं, अहो माहइ^६ साक्षी^७ छइ^८ ते पूछीनइ तम्हे व्यवहार करू. तीणे न्यायकरणहारि^९ पूछ्युं, अहो दुष्टबुद्धि कुण ताहरइ^{१०} सापि^{११} छइ^{१२} ? दुष्टबुद्धि^{१३} बोल्युं, जे वृक्ष हेठि धन डाट्युं ते वृक्ष हेठियुं^{१४} धर्मबुद्धि लेई गु एही वृक्षनी देवता पहि देवाहुं. पच्छइ^{१५} ते न्यायना करणहार विस्मय पाभ्यायी^{१६} चीतवता^{१७} हौआ जे वृक्ष बाणी पापइ^{१८} किम बोलशि^{१९} ? पच्छइ तीणी विहिना घडा^{२०} लेई घरि मोकल्या; कहुं जे विहाणइ^{२१} जोईणि. पच्छइ दुष्टबुद्धि घरि जइनइ^{२२} पितानइ^{२३} कहुं, अहो पिता, दीनार^{२४} टंका माहीइ^{२५} हस्ति^{२६} छें जु^{२७} तुं एक वचन कहई^{२८} तो रहइं. तइं^{२९} रात्रि धन डाटवानइ^{३०} ठामि^{३१} शमिनो वृक्ष छइं तेहनी^{३२} कोशराडिमाहि तु पैसी;^{३३} जिवारइं^{३४} हुं सापि^{३५} देवारुं तिवारइं^{३६} सापि पूरे. पच्छइ तेन्ही^{३७} पिता बोल्युं, अरे पुत्र आपुणी^{३८} फीटी जे भणी^{३९} आपणइ^{४०} पक्ष नही, उपाय नही. बोल्युं छइ,

उपायं चिन्तयेद्विद्वानपायमपि चिन्तयेत् ।

पश्यतो वक्रमुखस्य नकुलर्भक्षिताः सुताः ॥ ४०८ ॥

पुरुषे^१ उपाय अनइं^२ आपणु नाश विहि^३ चीतववां जिम मूर्ख बग देयतां नोलीयें बालक बगना पाधा.

धनना लेणहार च्यारि धर्म चोर अग्नि राजा; तेहमाहि^{११} धर्मनइ^{१२}
अर्थि न वावरीये तो थाकता^{१३} लिइं.^{१४}

पच्छइ^{१५} काज उपना पूठि आवी ल्योश;^{१६} घरि^{१७} धन तु^{१८} छइ.
वली एकल^{१९} आवीइ^{२०} हाथी^{२१} धन लेवु मांडुं^{२२} तो ए वृक्षनी कोपराडि-
माहि[थी]^{२३} लेता^{२४} मोटउं^{२५} सर्प निकल्युं^{२६} तेन्हें^{२७} भये^{२८} न लीधु.
एहुं धर्मबुद्धि कही तृण काष्ट अग्नि आणी शमी[71-A]नु कोपराडि-
माहि^{२९} वैश्वानरें करी बालवा लागतो हौउ; एहे माहिथो^{३०} वृद्ध बोल्यो,
एहुं^{३१} म करोशि, म बालेशि. पच्छइ^{३२} वैश्वानर प्रगट थ्या पच्छी^{३३}
[सघलइ बलतुथु] तीणइं माहिथो दुष्टबुद्धिनो पिता भुइं पड्यो.
पच्छइ सघला वेगलाथा आवी जौता थका कौनक करी विस्मय पाग्या.
काईएक जीवतो देपी सघला पूछता हौआ, अहो इम अष्टष्ट थै आपण-
पइ^{३४} काइ^{३५} बलाव्युं ? अहो हु ईणइं^{३६} दुष्टबुद्धि मोटइ^{३७} न्यसन^{३८}
पड्युं^{३९}; एहुं कहतो^{४०} ज मूउं.^{४१} पच्छइ ते राजाना जण ते दुष्टबुद्धिने
शमीनइ^{४२} डालि^{४३} उंघइं^{४४} मुंडइं^{४५} बाधीनइ धर्मबुद्धिने संतोपी^{४६} राजा
पहि^{४७} संतोपता^{४८} हौआ.

ते भणी कहूं^{४९} छूं^{५०} 'धर्मबुद्धिरबुद्धिश्च' ए कथा.

करटक वली बोल्यु,^{५१} धिक् मूर्ख पापंड करी जीव^{५२} छइ^{५३} ते^{५४}
अतिशय पंडितपणे वंश दह्यु.^{५५} ए साधु.

लवणजलान्ता नद्यः स्त्रीभेदान्तानि बन्धुहृदयानि ।

पिशुनजनान्तं गुह्यं दुःपुत्रान्तानि च कुलानि ॥ ४१२ ॥

नदीनु अंत समुद्र, बंधुनु^{५६} हैयानु अंत स्त्रीनो भेद, गुह्य मंत्रनो
अंत पिशुननु^{५७} सांगल्युं,^{५८} कुलनु^{५९} अंत दुष्ट पुत्र.

वली^{६०} जे मनुष्यनइ^{६१} मुंडइ^{६२} वि जीम^{६३} हुइ^{६४} तेन्हें^{६५} कुण^{६६}
विधास^{६७} करद ! बोल्युं छइं,

द्विजिहमुद्वेगकर क्रमत्यन्तनिष्ठुर ।

मलस्याहेश्व उदनमपसाराय केवलम् ॥ ४१३ ॥

नि जीम उचाट दिइ,^१ मर कठिण दुष्टनु^२ अनद सापनु मुख
एहु हुइ.

ते भणी मूहनइ^३ तूथी भय ऊपनइ^४ छइ,^५

मा गा क्षुद्रेषु विधासं ममैतत्पूर्वसेवित ।

चिरफालोपवीणोऽपि दशत्येव भुजङ्गम ॥ ४१४ ॥

मइ^६ प्रथम सेव्यु^७ छइ^८ एहु जाणीनइं^९ मूर्पनो विश्वास न
करवु^{१०} जिम^{११} सर्प घणो काल सेनीइ^{१२} पण बीसशु पाड

चदनादपि सभूतो [71-B] दहत्वेव हुताशन ।

निशिष्टकृज्जातोऽपि य खल खल एव स ॥ ४१५ ॥

जिम^{१३} चदनकाष्टनोद वैश्वानर दहट तिम उत्तम कुलनइ निपइ
ऊपनो जे मूर्ख ते दुष्ट ज

निम पीयारे अवगुणे माहु मन उचाट पामइ^{१४} छइ^{१५} । अथवा
ए मूर्खनु^{१६} स्वभाव

परदोषरूपाविचक्षण

स्वगुणारत्यापयननित्यतत्पर ।

स्वयमेव दैवदण्डित

पिशुनो निश्चविनाशण्डित ॥ ४१६ ॥

पिशुन पीयारा अवगुणने^{१७} बोलवा^{१८} चतुर^{१९} अनइ आपणा गुण
बोलइ^{२०} अनइ^{२१} आपुणपइ^{२२} देव^{२३} दड्यु^{२४} हुइ^{२५} विश्वनु विनाश कग्वा
हीडइ^{२६}

ते भणी^१ सर्वथा^२ मूर्खनी मनुष्यनी संगति जाणीनइ करवी.
बोल्हुं छई,^३

विद्वान् ऋजुरमिगम्यो विदुषि शठे चाप्रमादिना भाव्यम् ।

ऋजुमूर्खस्त्वनुकुंप्पो मूर्खशठ सर्वथा त्याज्यः ॥ ४१७ ॥

पुरुषि^४ पंडितनइ विपई^५ रिजु^६ थावुं, जे पंडित धूर्त^७ हुई^८
तिहा सावधान रहतु, ये^९ मूर्ख ऋजु होइ तेहि^{१०} दया कीजई^{११} अनई^{१२}
जे मूर्ख दुष्ट होइ ते सर्वथा त्यजवुं^{१३}।

अहो तें केवल ताहो ज वंश ण^{१४} विणासु^{१५} राजानु^{१६} ए वंश नाश
पमाह्यु^{१७} तीणि^{१८} ताहेइ^{१९} अनेरु^{२०} जन^{२१} तृण समान. शाथी,

तुलारोहसहस्रस्य यत्र खादन्ति मूषकाः ।

गज तत्र हरेत् श्येनो दारके कोऽत्र संशयः ॥ ४१८ ॥

जिहा [लोहनु^{२२}] तोल्युं^{२३} सहस्रसख्या^{२४} [तोल] लोहडुं उंदिर^{२५}
पाई^{२६} तिहा शीचाणुं^{२७} हाथीनइ^{२८} हरई^{२९}, पच्छई बालकनुं^{३०} शु कहीये^{३१}
दमनक बोल्हुं^{३२}, ए कथा किम^{३३} करटक बोल्हुं^{३४},

[२७. लोहं उंदर खाई गया !]

कोएक नगरि नाटुक एहें^{३५} नामे वाणीयानो पुत्र वसई^{३६} ते धनहीन
थको देशातरि^{३७} धन उपार्जवानुं^{३८} उपाय चीतवतुं^{३९} दोउ,^{४०}

यत्र देशेऽथवा म्थाने भोगा भुक्ता म्ववीर्यतः ।

तस्मिन्निमगहीनो यो वसेत्स पुरुषाधमः ॥ ४१९ ॥

[72-A] जिहा^{४१} पुरषें आपणइ समर्थी ईत्यें भोग भोगव्या होइ
तिहा जे पुरुष संपद पापई^{४२} वसई^{४३} ते पुरुष^{४४} अधम.

यत्राहंकारयुक्तेन चिरं विस्सितं पुग ।

दीनं वदति तत्रेय य परेषां स निन्दितः ॥ ४२० ॥

जिहा पूर्वइ" अहंकार आणी रक्षा होइये" अनइ विलाम कीधु" हुइ" तिहा जे दीन बोलइ" तेन्हें लोक निंदइं."

एहु चीनरी" ते वाणीयानु" पुत्र पूर्वजनी" उपाजी लोहनी तुला सट्ठमभार सख्या लक्ष्मण नामि" वाणीयो जे मित्र तेहनइ" घरि मूकीनइ" थापणि पच्छड देखातरि" गयो" वली देशइ" हीड्यु" पण दुर्भाग्य" भणी" काइ" धन न मल्यु घणु" फाल हउ" हीडता वली तेणइं" ज देश आयतो" होउ, आपीनइ" लक्ष्मण कहीइ" ते लोहनी तुला मागतौ" हौउ. पठई लक्ष्मण वाणीयानइ" लोभ माटइ कहतु" हबुं," अहो ए सर्व" लोह उंदिरे पाधु. पच्छइ" ते वाणीयो सामली चीतयतु हबुं," हु मंदभाग्य ए" लोहइ" ग्यु. आज हुं तलावि" पाणी पीवा जाउ तो तलावट सूइ" अनइ" ॥ आश्चर्य जे लोह उदिरे पाधुं [पच्छइ] अतर्गत हसी बोल्यु," अहो ए सत्य जे भणी लोह बल न" करइ," म्वाड रूड लोह निम उदिर न खाइ ? पच्छइ" ते हर्षु मित्र प्रहोणु छइ एहु नही लक्ष्मण तेन्हइ घरि लेई जे पुग धोईनइ पूजा करतु हौउ पच्छइ" नाटुक बोल्यु, अहो लक्ष्मण ईहां नगर समीपि नदी छइ" तिहा स्नान करवा जाउ. तेणइं" ताह्रो धनदेव नामे [पुत्र] तेन्हे स्नान करवा" उपहार आपीनइ" साथि" मोकलि. पच्छइ लक्ष्मण पुत्रने तिल आमली आपी साथि मोकलतो हौउ. चोरीनो शक्युधु पच्छइ ते स्नान करी आन्यु एकलु पच्छइ एकलु देपी ते[72 B]न्हइ भोजनयेला कहइतो हौउ लक्ष्मण बोल्यु, अहो माहरु पुत्र गयु जिहा ? पच्छइ ते बोल्यु, सीचाणा लेइ गया. तेहु सामली कोप्यु" तेहने सहीमटावी" राजद्वार" लेई ग्यु,"

बोल्सुं," अहो रापो रापो, माहरु पुत्र एणइ परहुणइ कहां राप्पु. पच्छइ ते लोके पूछिउ, अरे एहनु^१ पुत्र किहां ? पछइ ते बोल्सुं," सीचाणा^२ लेइ^३ गया.^४ पच्छइ^५ ते विस्मयनइ^६ पाभ्याथा^७ बोल्या, अहौ^८ सीचाणो छोरानें किम लेई जाइ ? ते बोल्सु," अही^९ शू^{१०} आश्चर्य ? 'जिहां लोहडु'^{११} उंदिर पाइ^{१२} तिहा सीचणा छोरानें लि^{१३} ईहा^{१४} शु^{१५} आश्चर्य ? ते न्यायना कर्त्ता^{१६} बोल्या, ए किम ? पच्छइ नाटुक तेहनै^{१७} लोहतुलानुं वृत्तांत कहतौ^{१८} हौउ.^{१९} ते सांमली न्यायना कर्त्ता ते^{२०} पहि लोहनी^{२१} तुला अपावी, तेहन^{२२} पुत्र^{२३} अणाव्युं.^{२४}

ते भणी हुं कहुं छुं, 'तुलालोहसहसस्य' ए कथा.

अहो दमनक तून्हें दोरनी पारे उपदेश फोक.^{२५} बोल्सुं छइ,

प्रज्ञा श्रुतार्थेषु जलेषु तैलं

रक्ते विषं सत्सु च सङ्गतानि ।

प्रेमं प्रियस्त्रीषु खलेषु गुब्धं

यथा विसर्पन्ति तथेह कीर्त्तिः ॥ ४२१ ॥

पंडितनी प्रज्ञा, पाणीमाहि^{२६} तेल, रुधिरमाहि विष, संतनी मैत्री, वल्लभ स्त्रीनो प्रेम, मूर्खनइ^{२७} विषइ^{२८} गुब्ध एतलं वाना^{२९} वृद्धि पामइ^{३०} तिम जेहनी^{३१} कीर्त्ति वृद्धि पामइ^{३२} ते भलु.^{३३}

न जातिधर्मः पुरुषस्य साधुता

चरित्रमूलानि यथासि देहिनाम् ।

अकीर्त्तिरापच्छतजालकपिणी

कृतघ्नमन्येति परत्र चेह च ॥ ४२२ ॥

कृतघ्न[ज] पुरुषने जातिधर्म साधुपणुं, आचरणयुक्त यश [एतलं वाना^{३४} साथइ^{३५} न जाइ] अनइ कृतघ्ननइ^{३६} अकीर्त्ति, घणी आपदा एतलं इह लोक परत्र साथि^{३७} आवइ.^{३८}

सुपरीक्षितकीर्तिमडल

पुरुषो नैति मृतोऽपि वाच्यता ।

[73-A] क्षणमप्ययश कलकित

मरणाकृष्टतर हि जीवितम् ॥ ४२३ ॥

रूडी' निर्मल कीर्तियुक्तथो' मरड' जे पुरुष ते' केहिइ' निंदा' न
पामइ,' अपयश करी क्षण एक'० जे जीवइ' ते मरणथी' अधिकु.

अहौ' जे तु दिहाडी पीयारा अनगुण बोलवा तत्पर छइ' ते
ताहु' स्वमार.

प्रायेणैव कुलान्तित कुकुलजा स्त्रीमल्लभ दुर्भगा

दातार कृपणा ऋजूनृजयस्तेजस्विन कातरा ।

वैरूप्योपहताश्च कान्तरपुष सोख्यस्थित दु स्थिता

नानाशास्त्रनिशारद च पुत्सप निन्दन्ति मूर्खा सदा ॥ ४२४ ॥

हीन कुलनो उत्तम कुलनाने निंदइ,' उत्तम' स्त्रीनै ज भोगवतो
होइ तेन्हे दुर्भागी निंदा करइ, दाताने कृपण निंदइ,' शतने उद्धत
निंदइ,' शूरनइ कातर निंदइ, सुदरने कुरूप निंदइ, दुपी ते सुखीनइ
निंदइ, पडित'० ते मूर्खने निंदइ

मूखाणा पण्डिता द्वेष्या निर्धनाना महाधना ।

व्रतिन पापशीलाना दुश्चारिण्या कुलस्त्रिय ॥ ४२५ ॥

मूर्ख पण्डितनइ' द्वेष' करइ, निर्धन' धनाद्वनइ' द्वेष करइ,'
पापी तपसीनइ' द्वेष करइ,' विभचारिणी' कुलवत' स्त्रीनइ' द्वेष
करइ.'३१

सदृश चेष्टते स्वस्या प्रकृतेर्ज्ञानयानपि ।

प्रकृतिं याति मृतानि निग्रह कि करिष्यति ॥ ४२६ ॥

जानवंत इ^१ जे पुरुष ते आपणुं^१ स्वभाव सरपु^१ थाइं; जे मनुष्य आपणी प्रकृति जाइ तेन्हइं^१ शीपामणं शुं करइं^१ ! तेन्हे^१ उपदेश शुं करइं ! उपदेश तेन्हेइ दीजइ जेन्हइं^१ लागइ.^१

अरे^१ मूर्ख तुं संघाति प्रीति न करीइ^१ ते वारु; किवारें^१ ताही संगतिथी अम्हने^१ अनर्थ लागइं.^१ बोल्युं छइ,

मूर्खेण सह वासो [७३-B] अपि देशे ग्रामे पुरे गृहे ।

अनर्थायैव संभाव्यो व्यवहारिर्विनेव हि ॥ ४२७ ॥

देश गामि पुरि घरि एतलें टागि^१ मूर्ख संघाति^१ न रहिवुं;^१ जुइ^१ व्यवहार मूर्खशुं न कीजइ तोहिइ^१ उभां^१ रक्षा आवी लागइ.^१

वरं जलधिपाताल जलनावटपातनम् ।

न विवेकमिहीनेन मूर्खेण सह संगतम् ॥ ४२८ ॥

समुद्रमाहि^१ पडीयट,^१ पातालि जैयट, वडयी पडीयट एतलां वानां भलां पण^१ विचारहीन जे मूर्ख तेन्ही संगति काई नही.

ए साधु कहीयइ,

माताऽप्येका पिताऽप्येको मम तस्य च पक्षिणः ।

अहं मुनिभिरानीतः स च नीतो गवाशनैः ॥

गवाशनानां स गिरः शृणोति

राजत्रहं चाविरतं मुनीनाम् ।

प्रत्यक्षमेतद्भवतापि दृष्टं

संसर्गजा दोषगुणा भवन्ति ॥ ४२९ ॥

। मातापिता माझ् अनइं तेन्हा^१ बिह शूडानां एक ज; हुं रिपि^१ आप्यु ते शूडो लीधो भीले तेही भीलनी वाणी साभलइं, अहो राजन्,^१ हुं रिपिनी वाणी सांभळुं. ए^१ ते प्रत्यक्ष दीटुं जे संगतिथी दोष अनइ गुण होइं.

राजा, कवि अने कविनी मूर्ति [हलप्रग, ४३ ११-१२]

दमनके^१ पृथुं, ए किम ? करटक कहइ^२ छइं,

[२८. राजा अने सूडाना वे पुत्र]

एक वनमाहि शूडी आहार चणमा गै जेतलें तेतलें तेन्हा वि पुत्र शूडा पारधीये धर्या;^१ ते माहि एक उडी म्युं,^२ बीजु^३ तीणे पारधीये पांजरागाहि घाली भणाववो माव्यो जे शूड उडी म्युं ते भमतो भमतो रिपीधरनिइ^४ आश्रमि गयु.^५ पच्छइ ते शूडो रिपीस्वरे साही पोसिउ.^६ एहो केतलोएक काल जाता थकां कोइक^७ राजा पारधि करतां घोडाना वशिथी^८ जिहा पारधी रहइ^९ छइ^{१०} ते^{११} वनमाहि^{१२} आव्यो. पच्छइ तीणइ पांजरागाहिथी सूडु^{१३} दीठउ; जूइ^{१४} तो राजा आव्युं.^{१५} पच्छइ सूडो^{१६} को[७४-८१] लाहल करी पारधीनें साद [करी] कहतो हौउ, अहो पारधी, राजा घोडइ^{१७} बैठो^{१८} [आ]व्यो^{१९} छइ. तेन्हें मारी घोडु^{२०} ल्युं.^{२१} पच्छइ राजा सूडानु एहुं वचन साभली घोडो दुडी^{२२} नाठो. धणेएक^{२३} म्युं^{२४} देपइ तो एक रिपिनुं^{२५} आश्रम दीतुं.^{२६} तिहाइ^{२७} शूडो^{२८} बोल्ह्युं, अहो रिपीधरो राजा आव्यो छइ^{२९} एन्हि^{३०} विश्राम द्यो, अर्धपाद्य करो,^{३१} भोजन उदक^{३२} रुडी परि द्यु. एहुं राजा सांभली आश्चर्य पाम्युं^{३३} वचन बोल्ह्युं,^{३४} हुं^{३५} ए वनमाहि^{३६} आव्या^{३७} पूठि सूडु^{३८} एकनुं^{३९} सरपुं^{४०} दीठउ.^{४१} ते कहि^{४२} राजानि^{४३} मारि^{४४} मारि,^{४५} बाधि^{४६} बाधि.^{४७} पच्छइनुं^{४८} एहुं रूडुं^{४९} वचन बोले छइं. पच्छइ^{५०} सूडु^{५१} राजानुं वचन साभलीनइ^{५२} ए श्लोक भणतुं^{५३} हौउ, ' माताऽप्येका ' ए वि श्लोक.

ते भणी कहुं छुं तु संघाति^{५४} संगति श्रेष्ठ नही ए कथा ते मूर्खइ प्रयोजन नथी जे भणी,

पण्डितोऽपि वरं शत्रुर्मा मूर्खो हितकारकः ।

स्ववधार्थं हतश्चैरो वानरेण हतो नृपः ॥ ४३० ॥

जे शत्रु^{१०} पडित होइ तु^{१०} वारु, मूर्ख^{१०} मित्र हित करइ तु वारु
नही जिन आपणा बधनइ^{१०} टामि चोर मारयु,^{१०} गानरइ^{१०} राजा मारयु
ठमनक बोल्यु,^{१०} ए कथा किम ? करटक नहि^{१०} छइ,^{१०}

[२०. पंडित शत्रु अने मूर्ख मित्र]

एक गजानु^१ पुत्र, वाणीयानो पुत्र, अनइ महुनु^१ पुत्र ए त्रणि^१
मैत्री हई^१ दिहाडी ते निडा करता हीडइ,^१ सुख भोगवइ^१ ते राजानो
पुत्र घोडे न चडट,^१ पारधि न करट,^१ आपणइ राजकर्म न करइ^१
पच्छइ राजाई^{१०} तेन्हें^{१०} पुत्रन्हें^{१०} क्रोध कीधउ,^{१०} धिक्का कीधु^{१०}
पच्छइ^{१०} ते राजाने^{१०} पुत्रि मित्र निहि आगलि कछु पच्छइ^{१०} ते मित्र
कहता हौआ, आपणनइ^{१०} आपणा पिता दिहाडी गार^{१०} दिइ^{१०} ते दुख
ताही मैत्रीइ^१ करी न जाणु^१ हवइ^{१०} ताहु दुख सामलीनइ^{१०} दुख्याथा
अन्हे नि 74 B]दि पच्छइ राजानु^१ पुत्र बोल्यु,^{१०} अहो अपमान
पामी रहवा योग्य नही, आपण कीही^{१०} जाशु बोल्यु छइ,

वीरव्रतस्य विद्याया पुण्याना शक्तिगीलयो ।

परीक्षा मानिना ज्ञेया स्वदेशत्यागत फलै ॥ ४३१ ॥

शूरपणनी परीक्षानु फल, विद्यानु फल, पुण्यनु फल, शक्तिनु फल,
शीलनु फल, एतलाना फलनी परीक्षा आपणो देश छाडीनइ^{१०}
परदेशनइ^{१०} निपइ^१ जोनी अभिमानी पुरुषने^{१०}

पच्छइ ते सघला^{१०} मित्र चीतवता हौआ, आपण कुण देश
विपइ^{१०} जाशु^{१०} ? पच्छइ^{१०} वाणीयानु^{१०} पुत्र बोल्यु,^{१०} अहो धन विना
काइ वाडुउ^{१०} सिद्धि न पामइ^{१०} ते भणी^{१०} द्रोणाचल^{१०} परैत भणी^{१०} जै
तिहाथा^{१०} रत्न आणीनइ^{१०} सर्व मनोरथ पूर्ण करशु पच्छइ^{१०} सघला^{१०} ते
बचन मानीनि^{१०} द्रोणाचल परैत भणी चाल्या. तिहा जइ भाग्यवशित्यो^{१०}

एकेतु अमूल्य रत्न पाग्यु. पन्ठइ तेणइ^१ चिमास्युं, आपण ए मार्ग
दुष्टमाहि^२ ए रत्न लेइ^३ कुशलि किम जागु^४ । किम ए रत्न रापगु^५ ।
पन्ठइ भट्टनु^६ वेदु^७ बौल्यु, अहो हु प्रधाननु^८ पुत्र लु हु तुम्हने^९
बुद्धि^{१०} हु इ^{११} रत्न लेइ^{१२} जागानी. अहो आपणा^{१३} आपणा रत्न गलीनइ^{१४}
चाले^{१५} जिम को सगती अनइ^{१६} चोर न जाणइ. पन्ठइ^{१७} एहवु^{१८}
मत्र करी भोजनपेला कुलीयामाहि घाली तेणइ^{१९} रत्न गल्या ईम कस्ता
एक पुरुष परंतनी कंडग पोहमाहिथी^{२०} आच्यो. ते रत्न गस्ता^{२१}
देपीनइ^{२२} चीनयतु^{२३} हौड, हु इणइ^{२४} रोहणाचलि घणा दिन रक्षु^{२५} आज
फल पाग्योस. आज^{२६} एहना पेट फाडीनइ त्रिणि रत्न लियउ. एहवु
नश्वय करी तेह पृठि चालियउ^{२७} पृठियो गेल्यु, अहो महापुरुषो हु
एहलु^{२८} वनमाहि घाह^{२९} त्रु^{३०} तक्ष साथि माहरइ^{३१} देशि जाउ. तेहइ^{३२}
वनमाहि^{३३} एरुइ अधवु^{३४} वाचता तेह[75 A 'इ^{३५} साथि^{३६} तेडी
चाल्या पन्ठइ वनमाहि^{३७} चालता मार्ग मध्य^{३८} भीरना घर. ते भील
अनेक पपीनी^{३९} भाषानइ जाणइ^{४०} अनइ सघला^{४१} भीरमाहि^{४२} मुपी
ते वनमाहिना^{४३} जीम पारयि करी लायो^{४४} ते माहि^{४५} एक पक्षी^{४६}
पाजरामाथि^{४७} बोल्यो ते-हु^{४८} शब्द साभली ते भील शब्दनु विचार
जोई सघला भील पोलावी कहतो हौड, अहो ए पक्षी एहू कहइ
छइ^{४९} जे मार्गि^{५०} मनुष्य आगइ^{५१} छइ^{५२} ते कन्हइ^{५३} रत्न छइ. ते रत्न
घणा^{५४} मूलाना^{५५} छइ^{५६} ते ल्यु, एहुं पक्षी कहइ^{५७} छइ. पच्छइ^{५८} ते
सघला^{५९} भील तेन्हु ते वचन साभली^{६०} सघला मिली वाटिड जोवा गया.
जोइ^{६१} तु^{६२} ते च्यार^{६३} जण आवइ छइ. ते च्यार पोली मूक्या पण
रत्न न दीठा पन्ठइ^{६४} मूक्या^{६५} जाता हांआ वली ते पपी^{६६} तिम^{६७} ज
शब्द करवा लागु^{६८} वली पच्छइ^{६९} ते भीलि अणाव्या, वली गाढा सोधी
मूक्या. वली जेतलइ^{७०} जाड तेतलइ^{७१} गाढइ^{७२} वली शब्द करइ कहितो
होई. वली ते आणी भील^{७३} कहतु^{७४} हवु, ए पक्षी तक्ष कन्हइ^{७५} रत्न कहि

छइ^{११} डम कहड^{१२} छट^{१३} ए केहड^{१४} जूबु न नोलड^{१५} ते कीम^{१६} पच्छड^{१७}
 ते सधला^{१८} मोल्या, हुइ^{१९} तु दीसद पच्छड^{२०} भील बोलिउं,^{२१} बली बली
 ए पक्षी^{२२} कहट^{२३} उइ^{२४} ते भणी तुम्हारा^{२५} पेम्मात्रि^{२६} रत्न हुसिइ^{२७}
 ते भणी व्यहाणड^{२८} तुम्हारा पेम् फाडी जोटसिइ^{२९} एहबु^{३०} कही बदी
 पाणइ^{३१} घाल्वा^{३२} पच्छड^{३३} ते माहि^{३४} चउथउ^{३५} चोर मलिउ^{३६} छइ^{३७}
 ते चीतमतउ^{३८} हौउ, जिगारट^{३९} ए भील एतलाना पम् फाडतो^{४०} रत्न^{४१}
 नीकलगि^{४२} तिगारड माहरयु पण पेड फाडी जोसी तु मृत्यु आव्यु
 बोल्यु छइ,

अवश्यगत्परे प्राणैर्मृत्युकाले महात्मनाम् ।

भवेत् परोपकारश्चेत् सिध्येत् ७५ B जे तदमृत मृतम् ॥ ४३२ ॥

अवश्य ए प्राण तु^१ जाड^२ ज तो मरणफालि जु^३ परोपकार
 कीजइ^४ तो ते महाननु^५ मरण^६ परलोक निपड^७ सुप करइ^८

ते भणी ह^९ माहरु^{१०} पट पहिलु^{११} फडाबु जिम ठालु देपी^{१२}
 वीजानु^{१३} पम् न फाडड^{१४} डम छता^{१५} एहना जीव राप्यानु^{१६} पुण्य अनइ
 धन राप्यानु पुण्य मुन्हड^{१७} हुगि^{१८} पच्छड^{१९} रात्रि गया^{२०} पच्छी^{२१} ते
 सवला भीलि^{२२} बोलाव्या पट फाडवानी^{२३} तिगार^{२४} पहिलु चोर हाथ
 जोडी बोल्युउ,^{२५} अहो ए माहारा^{२६} भाईना पट फाडना देपी न सकु
 ते भणी पहिलु माहरु^{२७} पट फाडी^{२८} पच्छइ^{२९} तीणइ भीत्यइ ते
 चोरनु पेम् फाडी जोट तो माहि काई न दीडु, रत्न न दीडु पच्छइ^{३०}
 ते भील वृथा ते मारयु जाणी पश्चात्ताप करतो^{३१} हौउ, कहतो हौउ,
 मइ^{३२} प पक्षीनड^{३३} बोल्इ^{३४} ए मनुष्यनु वृथा पम् फाडु^{३५} पच्छइ
 सधलाना पम् ठाला उट णहु^{३६} चाणु पच्छड^{३७} ते त्रिडुनइ^{३८} कसु, तुसारा^{३९}
 पेड ठाला छइ आहुनि परि, तम्हे^{४०} चाउ पच्छइ ते चाल्या देश ते
 छाडीनइ^{४१} कोइक^{४२} नगरमाहि^{४३} ग्या निहा वसुभाग एहे नामि^{४४} ते

त्रिहुमाहि' तीणइ' श्लोक भण्यु,' 'म्ववधार्यं मृतश्चौर' ते भणी पंडित'
शत्रु मारु.'

पच्छइ तेणइ वाणीआपुत्र' आगलि करीनइ ते रत्न ग्रण्य' वेच्या'^{१०}
पच्छ[इ]' घणुं धन आणीनइ ते राजाना पुत्रनइ कहं, अहो ए
वाणीआपुत्र भडारी करु, भट्ट ए प्रधान करु पच्छइ आपणइ फटक
घोडा मेली राजानु राज्य लीजट, एहवु तीणइ निश्चय करी घोडा
हाथी पाला रथ मेलवीनइ, धननइ बलि प्रधान मेलीनइ देयना राजाशु
युद्ध करीने राजाने मारीने राजानो पुत्र राजा होउ पच्छइ ते [76-A]
राजा मित्रनइ राज्य चलायानो भार मुनी आपण पहिं विलासता सुख
भोगवतो होउ एक वार ते अत पुरमाहिथा'^{११} पाशि'^{१२} घोडहारिमाहिथी'^{१३}
वानर बाध्यो'^{१४} तो'^{१५} ते-शु रमया नागो जे भणी राजानइ'^{१६} सदा पारेवा
मोर शूडा मीढा वानर प्रेय'^{१७} होइ पच्छइ ते वानर तीणे राजाइ पोशी'^{१८}
हलतो कीधो ते वानरनइ'^{१९} सवला लोफ मानना लागी पच्छइ अति
बाह्य'^{२०} माठइ राजा हाथि'^{२१} पाडु आपइ'^{२२} पच्छइ राजा एक वार
अत पुरमाहि'^{२३} समीपि बाडी छइ' ते'^{२४} माहि बडी पट्टराणी मोलावी'^{२५}
वानर माथि'^{२६} तेडावी'^{२७} ते'^{२८} बाडी वसति करी अनेक फूल वृक्ष फल्या
रम्य बाडी जोता जोता थावु पच्छइ वानरनइ'^{२९} कहइतो होउ,^{३०} अहो
हु याहा'^{३१} फूलना माडया हेठि सूउ छू तु'^{३२} को माहरा शरीरनइ उपद्रव
करइ तेहनइ तु [सावधानथो] वारि एहवु कहीनइ राजा सूत'^{३३}
पच्छइ ते राजानइ'^{३४} मस्तक उपरि फूल वसतना ऊषड्या माहि'^{३५}
कम्तूरी'^{३६} परिमल एही सुगंध देपीनइ भमरु राजानइ माथइ फूल उपरि
बइठउ पच्छइ वानर चीतवतु'^{३७} ए क्रोभ्यु'^{३८} ए भमरु'^{३९} राजाने डससि.^{४०}
एहवु'^{४१} चीतवी भमरानइ'^{४२} ऊगडवा लागु' बली बली उडाइइ'^{४३}
आवी बइ[सि]'^{४४} तिमरइ'^{४५} क्रोध्यउ वानर पाडु काढी जिहा माथइ
राजानइ भमरु बइठु तिहा पाडइ करी मारतु होउ भमरा उपरि, पच्छइ
५२३

तेणइ प्रहारि राजानु माथउ वाढउं. पच्छइ तिहा सूतीती जे राणी ते आक्रंठ करी चोली, अरे मूर्ख वानर ताहरु राजाइ विश्वास कीधउ इतु. ति एहवु पापकर्म का कीधउं? पच्छइ वानरड कह्यु, मे ए भमरु उडाड्यु न रहई. ते भणी भमरु [76-B] रु जाणीनइ घा दीधउ. पच्छइ ते वानर लोके धिकारी पहु काढी मुक्युं.

तिहां वली वसुभाग श्लोक एक पंड करतो हौउ, 'न तु मित्रम-पण्डितं कार्यं यद्दानरेण नृपो हत ' इति ते भणी हुं कहें छुं, 'पण्डितोऽपि वरं अनु' ए कथा.

वली करटक बोल्युं,

मेदानां मंत्रकुशल सौहार्दानां विनाशकः ।

प्रमाणं त्वादृशो यत्र न तत्कार्यं जिवं भवेत् ॥ ४३३ ॥

भेद करवानइ^१ तू^२ बाहुं,^३ मैत्रीनु^४ तु^५ विनाश करइ,^६ जिहा तु^७ शरपा हुइ^८ तिहा कार्यसिद्धि न हुई.^९

स्थितोऽप्यन्त्यास्त्ववस्थामु नैगकार्यं व्यवस्यति ।

साधुस्तलुस्ते येन न लोके दूष्यते यशः ॥ ४३४ ॥

साधु^१ जे पुरुष कष्टनट दशाने पाम्यु हुइ तुहि ते अकार्य न करइ जेणड आपणु अपयश होटं. वली बोल्युं छंडं,

यदकार्यमकार्यमेव तन्

न बुधस्तन मतिं प्रयोजयेत् ।

परयापि तृपा प्रबाधितै-

र्न हि रथ्यागतमम्बु पीयते ॥ ४३५ ॥

जे कार्य^१ करवा योग्य न होइं ते कार्य पंडित न करइं^२ जिम गाढो^३ तरशु^४ हुइं तुहइ^५ को चहुटामाहीनु^६ पाणी को न पीइ.^७ वली,

अकर्तव्यं न कर्तव्यं प्राणैः कण्ठगतैरपि ।

कर्तव्यमेव कर्तव्यं प्राणैः कण्ठगतैरपि ॥ ४३६ ॥

ये^{११} कार्य करवा योग्य न हुइं^{१२} ते^{१३} कंठ^{१४} प्राण आव्या हुइं^{१५}
तोहइं^{१६} सत्पुरपे न करइं^{१७} अनइं^{१८} कार्य करवा योग्य हुइ तु कंठ प्राण
आवइ तुहइ करइं.

पच्छइं^{१९} दमनक करटकनुं न्यायवचन सामली, विप शरपु
अणगमतुं सामली तिहा थकुं^{२०} उठी गयु.^{२१} पच्छइ पिगलक सजीवकनइं
मारीनइ कोप शम्बा पूठि पश्चात्ताप करतुं^{२२} हौउ दमनक आगलि कहितु
हौउ, अहो अन्याय कीधउ जे अति[थि] [७७-A] माहा आत्मा
समान मि मारवु न घटइं मारवु ते अयुक्त कीधउ. ए वचन साधु,

भूम्येकदेशस्य गुणान्वितस्य

भृत्यस्य वा बुद्धिमत प्रणाशे ।

भृत्यप्रणाशो मरणं नृपाणा

नष्टापि भूमि सुलभा न भृत्या ॥ ४३७ ॥

भूमिनी^{२३} वृत्ति लोप अनइ मित्रनु नाश वि दुखद होइं, राजानइ
सेवकना मरण समान भुइ कालंतरि न^{२४} पामीइं.^{२५}

इणी परि पिगलकने धैर्यरहित^{२६} देपीनइं^{२७} दमनक हल हल
कन्हइं^{२८} जै बोल्यु,^{२९} अहो स्वामिन् ए कुण न्याय जे सपत्न द्रोह
करतो मारीनइ पश्चात्ताप कीजइं^{३०} ? बोल्युं छइ,

पिता वा यदि वा भ्राता पुत्रो वा यदि वा सुहृत् ।

प्राणद्रोहे प्रवृत्त सन् हन्तव्यो भूतिमिच्छता ॥ ४३८ ॥

पिता पुत्र भाई सुहृत् पतला द्रोह करे तो मारवा राजानि.

राजा घृणी ब्राह्मण सर्वभक्षी

स्त्री चावशा दुःप्रकृतिश्च पुत्रः ।

प्रेष्यः प्रतीपोऽधिकृतः प्रमादी

त्याज्याः इमे यश्च कृत्यं न वेत्ति ॥ ४३९ ॥

जे^१ राजा दयाल, जे ब्राह्मण सर्व भक्ष करइं,^२ जे स्त्री वश न होई, जे पुत्र दुर्ग्यसनी, मित्र अहित^३ करइ, जे^४ सेवक प्रमादी, जे^५ कृतघ्न होइ, ते^६ एतला त्याज्या. वली,

पृच्छ बालमपि बुद्धिमुत्तमा

गच्छ दूरमपि यत्र नन्दसि ।

मुञ्च बल्लभमपि प्रियापर

छिन्दि बाहुमपि दुष्टमात्मन ॥ ४४० ॥

उत्तम बुद्धि बालकइ पूछीइ,^१ जिहा आनंद पामीये तिहा वेगलाइ जैये, जे बल्लभ थकुं^२ प्रिय^३ न करइं^४ ते मुंकीये^५ अनइ संपे^६ डशु^७ जे आपणो हाथ^८ छेदवु.^९

ए राजानो धर्म नही जे हीननी परि पश्चात्ताप कीधउ.^१ जइ बोल्युं छइं,

न मनुष्यप्रकृतिना शक्यं राज्यं प्रशासितुम् ।

ये हि दोषा [७७-B] मनुष्याणा त एव नृपतेर्गुणा ॥ ४४१ ॥

पाधरे मनुष्ये राज्य साधवा शकीये^१ नही, जे बीजा मनुष्यनु^२ दोष तेह^३ ज राजानउ^४ गुण हुइ.^५ वली,

सत्यानृता च परुषा प्रियवादिनी च

हिंसा दयालुरपि चार्थपरा वदान्या ।

नित्यव्यया प्रचुरवित्तसमागमा च

वेद्याज्ञनेय नृनीतिरनेकरूपा ॥ ४४२ ॥

सत्य बोलइ,^१ जट्ट बोलइ,^२ चठिण बोलइ,^३ प्रिय बोलइं^४ हिंसा

करइ,^{१०} दया करइ,^{११} धनतत्पर, उदार घणु,^{१२} वरुं करइ,^{१३} दिहाडी
घणुं^{१४} आवइ,^{१५} एहा गुण राजानी नीति न्यायना अनइ जे स्त्री वेश्या
होइ तेन्हा होई.

पच्छइ^{१६} करटक पिगलक कन्हइ^{१७} आवीनइ^{१८} तिहां ज दमनकने^{१९}
कहतो हौउ, अहो दमनक तु प्रधानवट न जाणें^{२०} जे तुं^{२१} राजाना
मित्रशुं विरोध करे^{२२} छे^{२३} अनइ^{२४} जे शांत वचने करी सेवक राजा
पहि^{२५} सीपवीई^{२६} ते तुं^{२७} राजा-शुं सेवकने युद्ध [करावइं]^{२८} ते
अन्याय, ते अति युद्ध न कीजइ.^{२९} वील्यु छइ,

धनदस्य तथैव वज्रिगः

पवनस्याथ जलेश्वरस्य च ।

कलहैः खलु खण्डिताः श्रियः

कलहो नित्यजयो न कस्यचित् ॥ ४४३ ॥

कुबेर इंद्र यम वायु वरुण एतलाइंनइं^{३०} कलह^{३१} करनां श्री जाइ.
कलह करतां कहिनइं^{३२} जइं^{३३} न हुई.^{३४}

बहुपायमुपायधनं दैवास्थितजयाश्रयम् ।

युद्धं क्षयदोषाढ्यं जयत्यपुरुषेप्सितम् ॥ ४४४ ॥

युद्ध करता घणानुं^{३५} नाश थाई,^{३६} उपाय जाइ; जय होइ कइं^{३७} न
हुई^{३८} ते दैव अधीन, युद्ध क्षय करइं;^{३९} घणा दोष युद्धनें भला पुरुष [न]
वांच्छई.^{४०} ते भणी ए दोष युद्धने छइ. बली,

शुचयो हितकारिणो विनीताः

प्रतिपक्षक्षयकारिणो ह्यलुब्धाः ।

निवसन्ति नरा गृहेषु येषां

वशमायान्ति न ते नृपा रिपूणाम् ॥ ४४५ ॥

पवित्र हितकारी चतुर [७४-Α] अनइ^१ ये शत्रुनें क्षय करवानी^२ बुद्धि होइ, निर्लोमी, जेह^३ राजाने घरे एहा मनुष्य होइ ते राजा शत्रुनइ^४ वश न थाइं.

नयविद्वरमेक एव बन्धुः न च मूर्खा बहवः सुहृत्प्रतिज्ञाः ।

अमयन्ति हि सन्धिविग्रहं नयनीतिविदो जना न मूढाः ॥ ४४६ ॥

न्यायने^५ जाणइ^६ एहो एकइ^७ मित्र भलुं पण घणा मूर्ख मित्र कई नहीं; सत्पुरुष अन्यायनो^८ जे कलह तेन्हे फेडइं, मूर्ख कलह करइ.^९

हितमेव हि वक्तव्यमरुच्यमपि सर्वथा ।

एकान्तप्रियवादित्वं विरुद्धमनुजीविनाम् ॥ ४४७ ॥

सेवके राजानि^{१०} अणगमतु पण हितकारी^{११} बोलवुं, एक^{१२} माहाडुं^{१३} सेवके प्रिय न बोलवुं.

पृष्ठापृष्ठा नरेन्द्रेण प्रियाणि यदि मन्त्रिणः ।

प्रब्रूयुरहितार्थानि प्रक्षीयेरन्तृपश्रिय ॥ ४४८ ॥

राजाइ^{१४} पूछ्या^{१५} जे प्रधान ते प्रिय ज बोलइं^{१६} अनइ^{१७} अंतर्गत अहित हुइं^{१८} ते राजानी लक्ष्मीने नाश करें.

अनइ राजाइ^{१९} प्रत्येके सघल्य प्रधान पूछवा अनइं जे वचनि^{२०} हित होइ ते करवुं; जे भणी^{२१} आतिथी अन्याय पण बोलाइं^{२२} बोलसुं-छइं,

तलवद् दृश्यते व्योम खद्योतो हव्यवाडिव ।

न तलं दृश्यते व्योम्नि न खद्योतो हुताशनः ॥ ४४९ ॥

अमयी आकाशमाहि^{२३} तलुं दीसइ^{२४} पण तल्यु नथी; अगीयु^{२५} वैश्वानर सरिपु^{२६} दीसइ^{२७} वण वैश्वानर नथी.^{२८}

असत्याः सत्यसंकाशाः सत्याश्चासत्यदर्शनाः ।

दृश्यन्ते विविधा भावास्तस्माद्युक्तं परीक्षणम् ॥ ४५० ॥

केतला जूठा पण साचा सरपुं बोलइ,^१ केतला सत्य पण
असत्य शरीपा^२ दीपइ,^३ इम अनेक प्रकारना दीसइ^४ ते भणी
परिण्या^५ भली.^६

ते भणी^७ अन्यायनु^८ वचन राजाइ न मानवुं. घृतं जे सेवक ते
लोभणी राजानु कार्य विपरी[७४-B]न करी नाश करइ.^९

ते भणी राजाट कार्य जोई करतुं. बोल्युं छट,

सुद्वद्विराप्तैरसकृद् विचारितं

स्वयं च बुद्ध्या प्रविचिन्तिताश्रम् ।

करोति कार्यं ग्लु यः स बुद्धिमान्

स एव लक्ष्म्या यशसा च भाजनम् ॥ ४५१ ॥

जे^{१०} राजा आपणा प्रधाननुं वचन विमासी^{११} बुद्धिइ करइ^{१२} ते
राजानी लक्ष्मी घणी वृद्धि पामइं^{१३} अनट घणु^{१४} यश हुइं.^{१५}

ते भणी राजाडं पीयारुं वचन जाणी विचारी बुद्धिमंत^{१६} होवुं.
अहो को एक प्रदेशि निश्चल थै^{१७} चित्तशुं चीतवी^{१८} हित अहित^{१९}
रूढं^{२०} होइ ते करवु आगलि कार्यनो परिपाक जौवु.^{२१}

पच्छई ईर्णा परिं करटकं वीनव्यु^{२२} जे सिंह ते संजीवकने मारगानो
शोक छाडीनइ दमनकने प्रधानपणुं आपीनइं आपणपद^{२३} राज्य करतु^{२४}
हौउ.

ए प्रथम तंत्र सुंतु जेन्हु प्रथम श्लोक भण्युं,

वर्धमानो महान्मेह सिंहगोवृषयोर्वने ।

जम्बुकेनातिलुब्धेन पिशुनेन निपातितः ॥ ४५२ ॥

ए तंत्रमाहि^१ कथा बन्नीस ३२.

इति^२ पंडितश्रीविष्णुशर्मणा विरचिते पंचाख्यानके राजनीतिशास्त्रे
मित्रमेदं नाम प्रथमं तंत्रं समाप्तम् ॥ १ तस्य भाषेयं श्रीयशोधरेण
कृता ॥ छ ॥

यशोधरीरकृत

पंचाख्यान बालावबोध

तन्त्र १-मित्रभेद

पाठान्तरो

[कथामुख]

[पृ. ३] १ अन्य हप्रो मा नीचे प्रमाणे छे : ॥ [श्री] सर्वज्ञाय ॥ भा-१, ॥ श्रीवीनरागाय ॥ इ, ॥ उं नमः श्रीगणपतये ॥ व, ॥ ओ नमः श्रीगणपतये ॥ भा-२. २ सर्वशास्त्र० व भा-२. सुकाय च व. ४ कहइ भा-१ इ व, कहि भा-२. ५ छइ भा-१ इ व, छिइ भा-२. ६ हुं हप्रो. ७ मनुनें हप्रो. ८ वृहस्पतिने भा-१ इ व, वृहस्पतिनि भा-२. ९ शुक्नें इ व भा-२. १० परा-
शर इ व भा-२. ११ रिपिनें इ, ऋषिनें व भा-२. १२ व्यासनें भा-१ इ भा-२, व्यासने व. १३ चाणक्यनें भा-१ इ, चाणाक्यनें व, चाणाक्यनि भा-२. १४ अनइ भा-१ इ व, अनिइ भा-२. १५ अनेरा भा-१ इ, अनेराइ व भा-२. १६ ये भा-१ इ. १७ तेहनें हप्रो. १८ कर्ह हप्रो. १९ छुं हप्रो. २० °अतुलै० भा-१ व भा-२. २१ एहें भा-१ इ व, एहे भा-२. २२ नामे हप्रो. २३ ब्राह्मण हप्रो; आ शब्द पहला भा-१ व अने भा-२ मा 'जे' छे, इ मां 'ये' छे. २४ °माहें भा-१, °माहि व भा-२, °माहिइ. २५ अर्थनं भा-१, अर्थनें इ भा-२, अर्थने व. २६ जोइनेइ भा-१, जोइनेइ इ, जोइने व, जोइनि भा-२. २७ कहये भा-१ इ, कहिये व भा-२. २८ तीणे भा-१ इ व, तीणं भा-२. २९ करीने भा-१ इ, करीनेइ व, करीनिइ भा-२. ३० ये हप्रो. ३१ तेन्हें भा-१ इ, तेहनें व भा-२. ३२ हौउ हप्रो. ३३ कहीइ भा-१, कहीये इ व भा-२. ३४ छइ भा-१ इ, छे व भा-२. ३५ दक्षिण भा-१ इ भा-२, दक्षिण व. ३६ मय्ये हप्रो. ३७ महेलारोप्य हप्रो ३८ एहे भा-१, एहे इ, व अने भा-२ मां आ शब्द नथी. ३९ नामें भा-१ इ व, नामिं भा-२. ४० छेइ भा-१ भा-२ छइ इ व. ४१ शास्त्रना भा-२. ४२ ये हप्रो ४३ राजान भा-१ इ. ४४ तीणे मा-१ इ व, तीणें भा-२. ४५ सर्व हप्रो. ४६ विद्या० ४७ पारनें भा-१ इ व, पारनिं भा-२. ४८ जाणे हप्रो. ४९ एहो हप्रो ५० एहे भा-१ इ, एहें व भा-२. ५१ नामे भा-१ व भा-२, नामे इ. ५२ राजानइ भा-१ इ, राजाने व. ५३ निणि भा-१ इ, निण्य व भा-२. ५४ मूर्प भा-१ इ, व अने भा-२ मा 'मूर्प' शब्द नथी. ५५ बहुशक्ति हप्रो. ५६ बीसु व भा-२. ५७ अनेकशक्ति हप्रो. ५८ तिनार् हप्रो. ५९ पृठिं भा-१ इ, पच्छी व भा-२. ६० तेह हप्रो. ६१ पुनन्हें भा-१ इ, पुननें व भा-२. ६२ मूर्प हप्रो. ६३ देपीने व, देखीनें भा-२.

६४ बोलवीनि व, बोलवीनि भा-२ ६५ कहेतौ भा-१ इ, कहतु व. ६६ प्रधान
 हप्रो. ६७ जाणो भा-१ व भा-२, जाणु इ. ६८ छु इ भा-२. ६९ ये भा-१
 इ. ७० माहा हप्रो. ७१ नय्य हप्रो. ७२ पुन हप्रो. [पृ. ४]
 ७३ अने व भा-२. ७४ विवेकन्ह भा-१, ववेक इ, विवेकने व भा-२.
 ७५ जाणे भा-१ भा-२, जाणि इ, जाणे व. ७६ एहा हप्रो. ७७ हौआ हप्रो.
 ७८ छे भा-१ व, इ भा-२. ७९ तेहने भा-१, तेहने व. ८० हु हप्रो. ८१
 देखिने भा-१, देखिनि भा-२. ८२ मुंहे भा-१, मुंहे इ व भा-२. ८३
 'निर्वेर' इ मा नथी. ८४ ये भा-१ इ, व अने भा-२ मा आ शब्द नथी. ८५
 करतुं भा-१ व भा-२, करतु इ ८६ एहुं हप्रो. ८७ कहे भा-१ व भा-२,
 कहि इ. ८८ युक्त हप्रो ८९ अणजण्यो भा-१ इ व, अणजण्या भा-२. ९०
 ये भा-१ इ भा-२, ९१ पुन हप्रो ९२ अने भा-१ व, अनि भा-२. ९३
 जण्या भा-१ इ. ९४ पछी इ. ९५ मरैइ भा-१, मरे इ व, मरिइ भा-२. ९६
 पुन हप्रो. ९७ अनेइ भा-१, अने व, अने भा-२. ९८ मूर्प हप्रो ९९ ये भा-२.
 १०० ए व भा-२. १ न्यय्य भा-१ इ, न्यय्य व भा-२. २ पुत्रमाहि भा-१ इ,
 पुन मध्ये व, पुन मध्ये भा ३ अणजण्यो हप्रो. ४ अनइ भा-१ इ, अनि
 भा-२; आ शब्द व मा नथी ५ जय्या इ; आ शब्द व मा नथी. ६ पछी
 भा-१ इ; व मा आ शब्द नथी ७ मरइ भा-१ इ, व मा आ शब्द नथी, आ
 शब्द पछी भा-२ मा 'जे पुन' शब्दो छे ८ बिहि भा-१ इ भा-२, बहि व.
 ९ थोहुं व. १० दुख भा-१ इ भा-२, दुक्ख व. ११ करे भा-१, करेइ इ,
 करे व, करि भा-२ १२ मूर्प हप्रो. १३ काई भा-१ व भा-२, काई इ. १४
 नहीं भा-१. १५ मावापन्ह भा-१, मावापन्ह इ, मातापिताने व, मातापितानि
 भा-२. १६ दुख हप्रो. १७ देइ भा-१ इ व, देइ भा-२, १८ पंडित हप्रो.
 १९ एहुं हप्रो २० कहैइ भा-१, कहइ इ, कहै व, कहिइ भा-२. २१ तीणी
 भा-१ व भा-२, तीणीं इ. २२ गाई भा-१ इ, गाइ व, गाई भा-२. २३ शुं
 हप्रो. २४ कीजई भा-१, कीजइ इ, कीजेइ व भा-२. २५ व्याइ भा-१ इ व,
 जाइ भा-२. २६ नहीं भा-१ इ, नही व भा-२. २७ अनइ भा-१, अनइ इ,
 अनइ व. २८ दूजइ भा-१ इ व, दूजे भा-२. २९ नहीं भा-१, इ व. ३०
 तिस हप्रो. ३१ तीणि भा-१, तीण भा-२. तीणि इ, तीणे व. ३२ जणे भा-१,
 जणि इ, व अने भा-२ मा आ शब्द नथी. ३३ पुनेइ भा-१, पुनइ इ, पुने व
 भा-२. ३४ शुं भा-१ इ व, शूं भा-२. ३५ कीजे भा-१, कीजइ इ, कीजे व,
 कीजे भा-२. ३६ पुन हप्रो. ३७ न होइ भा-१ व, न हुइ इ, न होयिइ भा-२.

३८ अनेइ भा-१, अनिइ भा-२. ३९ मावापनी इ, मातापितानी व भा-२.
 ४० करड भा-१ इ, करें व भा-२. ४१ छीनी भा-१ इ व. ४२ होइ भा-१ इ
 व, हुए भा-२. ४३ भलो व. ४४ छीन्ह इ; आ श्लोकनी पहेली पंक्तिना
 उत्तरार्धनो अनुवाद व अने भा-२ मा नथी. ४५ रितुदान भा-१. ४६ बीजेइ
 भा-१, बीजइ इ; आ श्लोकनी बीजी अने बीजी पंक्तिनो अनुवाद इ मां नथी; बीजी
 पंक्तिना पूर्वार्धनो अनुवाद व अने भा-२ मा नथी. ४७ अने भा-१. ४८ पुन
 भा-१. ४९ जय्यते भा-१, आ शब्द पटी भा-१ मा 'अने' छे. ५० मरे
 भा-१. ५१ भलु भा-१. ५२ कन्या भा-१ व भा-२. ५३ जणी भा-१ व,
 यणी भा-२; आ शब्द पछीनो भा-१ व अने भा-२ मानो 'ये' वि मा नथी. ५४
 होइ भा-१ व, हुए भा-२. ५५ गर्मने व, गर्मनि भा-२. ५६ विपे व, विधि
 भा-२. ५७ पुन भा-१ व भा-२. ५८ नावेइ भा-१, नावे व भा-२. ५९
 भलु भा-१, भलो व भा-२. ६० अनेइ भा-१ भा-२, अनइ इ व. ६१ घनाब्ब
 हप्रो. ६२ 'घणु' हप्रो मा नथी. ६३ एहोइ भा-१, हुइ इ; व अने भा-२ मां
 आ शब्द के तेनुं पाठान्तर नथी. ६४ अने भा-१, अनि इ, अनइ व, अने भा-२.
 ६५ बलवंत भा-२. ६६ एहोइ भा-१, हुइ इ; व अने भा-२ मा आ शब्द के
 तेनुं पाठान्तर नथी पण वि मा नथी एवा 'एतला छता' ते बने प्रतोमां 'बलवंत'
 शब्द पछी मले छे. ६७ काई हप्रो. ६८ नहीं हप्रो. [पृ. ५] ६९ घणे भा-१,
 घणि भा-२. ७० पुन भा-२. ७१ जणे भा-१, जणिइ भा-२. ७२ शु हप्रो.
 ७३ ववल भा-१, केवल इ व भा-२. ७४ होई भा-१, हुई इ, होइ व भा-२.
 ७५ पंहे भा-१, पहि इ, पंहे व भा-२. ७६ सुपुन भा-१ इ, सत्पुन व भा-२.
 ७७ भलु इ. ७८ जेन्हि इ, ये भा-२. ७९ सबलु भा-१ इ, सर्व व भा-२; व
 अने भा-२ मा 'सर्व कुल' ए प्रमाणे शब्दन्म छे. ८० अवलंवीनेइ भा-१, अव-
 लंवीनेइ भा-२, अवलंवीनेइ व. ८१ मिश्राम हप्रो. ८२ पामेइ भा-१, पामे
 व, पामइ इ भा-२. ८३ प्रवानने भा-१ व, प्रधाननि भा-२. ८४ कहेइ भा-१,
 कहइ इ, कहे व भा-२. ८५ छे व, छे भा-२. ८६ कोइ व भा-२. ८७
 एहो भा-१ व भा-२. ८८ छे भा व भा-२, छइ इ, भा-१ मा 'छे' पछी 'ए'
 छे. ८९ ये भा-२. ९० मात्र भा-१ इ व. ९१ पुनहे भा-१, पुनहइ इ,
 पुनने व भा-२. ९२ उन्मार्गि भा-१ इ भा-२. ९३ जाता इ व. ९४ थिकां
 व, थका भा-२. ९५ न्यायशास्त्रनु इ, न्यायशास्त्रने व, ज्ञायशास्त्रनु भा-२. ९६
 उपदेश भा-१ इ, उपदेशे व, उपदेशे भा-२. ९७ तीणे भा-१, तीणि इ; व अने
 भा-२ मा आ शब्द के तेनुं पाठान्तर नथी. ९८ करी भा-१ व भा-२. ९९

નયુ ઇ. ૧૦૦ દિ ઇ, યે વ મા-૨. ૧ પાર્મીયે મા-૧ વ મા-૨ ઇ. ૨ સર્વી ઇ.
 ૩ પાર્મીયે મા-૧ મા-૨, પાર્મીયે વ, પાર્મીઝ ઇ. ૪ જિમ હપ્રો. ૫ એકેઝ મા-૧,
 એકેઝ ઇ, એક વ, મા-૨ માં આ શબ્દ નથી. ૬ યે મા-૨. ૭ મણિ હપ્રો. ૮
 તે હપ્રો. ૯ દરિદ્રનહે મા-૧, દરિદ્રનઈ ઇ, દરિદ્ર વ મા-૨. ૧૦ ફેડેઝ મા-૧ ઇ
 વ, ફેડેઝ મા-૨. ૧૧ એકેઝ મા-૧, એકઝ ઇ, એક વ મા-૨; વ અને મા-૨ માં
 'એક' પછી 'પુત્ર' નથી. ૧૨ અનિ વ મા-૨. ૧૩ શુદ્ધ હપ્રો., આ શબ્દ પછી
 હપ્રોમા 'અનઈ' છે. ૧૪ રહો મા-૧ વ મા-૨, રહુ ઇ. ૧૫ દ્વો મા-૨.
 ૧૬ તીર્ણે મા-૧ વ મા-૨, તીર્ણઈ ઇ. ૧૭ આપગું હપ્રો. ૧૮ હપ્રો મા 'કુલ
 સચલુ' એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે, આ યે શબ્દ વચ્ચેનો વિ માનો 'જે' હપ્રો માં નથી.
 ૧૯ શોભાવીયે મા-૧, શોભાવીયે ઇ વ મા-૨. ૨૦ જિમ હપ્રો. ૨૧ જે મા-૨.
 ૨૨ મોટુ ઇ; વ અને મા-૨ મા આ શબ્દ નથી; મા-૧ અને ઇ મા 'મોટું મોટી' એ
 પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૨૩ તીર્ણે મા-૧ વ મા-૨. ૨૪ વ અને મા-૨ માં 'હાર'
 પછી 'સપલો' શબ્દ છે. ૨૫ શોભડ મા-૧ ઇ, શોભાવીયે વ મા-૨. ૨૬ પ્રધાન
 હપ્રો. ૨૭ ઇહું મા-૧ ઇ, ઇહૂ વ, ઇહું મા-૨. ૨૮ સર્વે હપ્રો. ૨૯ ગુણનુ
 મા-૨. ૩૦ વાઈ વ. ૩૧ ચીતલો મા-૧ મા-૨, ચીતલી વ. ૩૨ જીર્ણે મા-૧
 વ મા-૨, જીર્ણઈ ઇ. ૩૩ પુનર્હે મા-૧, પુનર્નઈ ઇ, પુનર્ને વ મા-૨. ૩૪ હોઈ
 હપ્રો. ૩૫ અને મા-૧, અનઈ ઇ, અનઈ વ. ૩૬ વૃત્તિર્હે મા-૧, વ મા-૨.
 ૩૭ પંડિત હપ્રો, અન્ય હપ્રોમાં 'પંડિત' પહેલાં 'પાશરાત' શબ્દ છે. ૩૮ છે
 મા-૧ વ મા-૨. ૩૯ તેહને મા-૧, તેહનઈ ઇ, તેહને વ મા-૨. ૪૦ કહો મા-૧
 વ મા-૨. ૪૧ માહરા મા-૧, મહરા ઇ, માદ્રા વ મા-૨. ૪૨ પુનર્હે મા-૧ ઇ,
 પુનર્ને વ મા-૨. ૪૩ માદ્રો મા-૧ ઇ, માદ્રો વ મા-૨. ૪૪ સિદ્ધિ હપ્રો. ૪૫
 તિહાં હપ્રો. [પૃ. ૬] ૪૬ પ્રધાન હપ્રો. ૪૭ ચોલેતા મા-૧. ૪૮ હોઆ
 મા-૧, વ મા-૨, હોઆ ઇ. ૪૯ રાજન્ મા-૧ ઇ મા-૨, રાજન વ. ૫૦ મળતાં
 હપ્રો. ૫૧ અંગે હપ્રો. ૫૨ તોહેઝ મા-૧ ઇ, તોહે વ મા-૨. ૫૩ થોટું મા-૧,
 વ, થોટુ ઇ, થોટું મા-૨. ૫૪ થોટું મા-૧ ઇ વ. ૫૫ જાળીઝ મા-૧ ઇ,
 જાળીયે વ મા-૨. ૫૬ પચ્છે મા-૧, પચ્છઈ ઇ વ, પચ્છઈ ઇ વ, પચ્છઈ મા-૨.
 ૫૭ ધર્મશાસ્ત્ર હપ્રો. ૫૮ અનઈ મા-૧, અનઈ ઇ મા-૨, અનઈ વ. ૫૯ જાળીયે
 મા-૧ વ મા-૨, જાળીઝ ઇ. ૬૦ તિવાર હપ્રો. ૬૧ પછી હપ્રો. ૬૨ બુદ્ધિનો
 મા-૧, બુદ્ધિનુ ઇ, બુદ્ધિ વ મા-૨. ૬૩ હોઈ મા-૧ વ મા-૨, હુઈ ઇ. ૬૪
 'વત્તી' પછી મા-૧ અને ઇ માં 'તેહ' અને મા-૨ અને વ માં 'તે' શબ્દ છે.
 ૬૫ પ્રધાનમાહિ મા-૧ ઇ, પ્રધાનમાહિ વ, પ્રધાનમાહે મા-૨. ૬૬ ઇહું

મા-૧ ઇ; વ અને મા ૨ માં આ શબ્દ નથી. ૬૭. નામેં મા-૧ વ મા-૨, નામિ ઇ. ૬૮ પ્રધાન મા-૧ ઇ; 'જે પ્રધાન તે' આ શબ્દ વ અને મા-૨ માં નથી. ૬૯ ઘોલતુ ઇ. ૭૦ હુડ ઇ. ૭૧ રાજન્; આ શબ્દ પછી વિ માં નો 'મનુષ્યનુ જીવતવ્ય'.....થી શરૂ કરી, '..... ઉદ્વન્ડ છાંઢીનંદ દુધની પ્રહ્દ' એ ભાગ ('અનન્તપારં મિલ શબ્દ-શાસ્ત્ર' એ શ્લોક અને તેનો અનુવાદ પણ) વ અને મા-૨ માં નથી. ૭૨ મનુષ્યનેં મા-૧ ઇ. ૭૩ જીવિતવ્ય મા-૧ ઇ. ૭૪ ઘણે મા-૧ ઇ. ૭૫ થોડું મા-૧ ઇ. ૭૬ જાણીયે મા-૧, જાણીય ઇ. ૭૭ અનેઈ મા-૧, અનઈ ઇ. ૭૮ મળી મા-૧ ઇ. ૭૯ એહં મા-૧ ડ. ૮૦ પુનન્દેં મા-૧ ડ. ૮૧ જ્ઞાનેઈ મા-૧, જ્ઞાનનઈ ઇ. ૮૨ અર્થિ મા-૧ ઇ. ૮૩ કાર્ડે મા-૧, કાર્ડે ઇ. ૮૪ થોડું મા-૧, થોડુ ઇ. ૮૫ અને મા-૧ ઇ. ૮૬ બુદ્ધિ મા-૧ ડ. ૮૭ કરેડ મા-૧, કરઈ ઇ. ૮૮ એહું મા-૧ ઇ. ૮૯ ચીંતવો મા-૧, ચીંતવ ડ. ૯૦ વહે મા-૧ ઇ. ૯૧ નુ મા-૧ ડ. ૯૨ અનઈ મા-૧, અનઈ ઇ. ૯૩ મનુષ્યનુ મા-૧ ઇ. ૯૪ થોડો મા-૧, થોડુ ઇ. ૯૫ અનર્દ મા-૧ ઇ. ૯૬ નિફલ મા-૧ ઇ. ૯૭ છાંઢીનંદ મા-૧ ઇ. ૯૮ પ્રહીયે મા-૧ ઇ. ૯૮ જિમ મા-૧ ઇ. ૧૦૦ ઉદક મા-૧ ઇ. ૧ છાંઢીનેઈ મા-૧ ઇ. ૨ દૂધનેં મા-૧ ઇ. ૩ પ્રહ્દ મા-૧, પ્રહેઈ ઇ. ૪ આહી ઇ; 'તે મળી આહી' આ શબ્દ વ અને મા-૨ માં નથી. ૫ વિષ્ણુશર્મા મા-૧ ઇ. ૬ એહે મા-૧ ઇ મા-૨, એહે વ. ૭ નામેં હપ્રો. ૮ બ્રાહ્મણ મા-૧ ઇ વ, બ્રાહ્મણ મા-૨. ૯ છે મા-૧ ડ, છિઈ મા-૨. ૧૦ તીર્ણે મા-૧, તીર્ણિ ઇ; 'તેણિ અનેક વિશા પુન સમરપો.' વિ નાં અહીં મુધીના વાક્ય મા-૨ અને વ માં નથી. ૧૧ વિદ્યાર્થી મા-૧. ૧૨ મળાવી મા-૧. ૧૩ છી ઇ; મા-૧ માં આ શબ્દ નથી. ૧૪ પ્રસિદ્ધ મા-૧ ઇ. ૧૫ છેઈ મા-૧ ઇ. ૧૬ તેન્દેં મા-૧ ઇ. ૧૭ ત્વય મા-૧ ઇ. ૧૮ સમર્પો મા-૧, સમર્પુ ઇ. ૧૯ આ શબ્દ વ અને મા-૨ માં નથી. ૨૦ એ મા-૧ ઇ; આ શબ્દ વ અને મા-૨ માં નથી. ૨૧ પુનન્દે મા-૧ ઇ; વ અને મા-૨ માં આ શબ્દ નથી. ૨૨ નિર્થે મા-૧ ઇ વ, આ શબ્દ મા-૨ માં નથી. ૨૩ મતિર્મત વ મા-૨. ૨૪ કરશે મા-૧ ઇ વ, કરશિ મા-૨.

૨૫. વિ મા નો 'તે અમર સત્તિરાજા.....' થી શરૂ કરી, 'રાજા પ્રતિ યોત્યતો હોડે.....' ત્યાં મુધીનો ભાગ વ અને મા-૨ માં સક્ષિતરૂપે નીચે પ્રમાણે છે: (નીચે આપેલો પાઠ વ નો છે અને સાથે જ કૌંમ્મા મા-૨ ના પાઠાન્તરો છે.)

‘पछइ [पच्छिड्] राजाट् ब्राह्मणे तेही कछुं [कछूं] जै माह्ता पुन मणावी
निष्पन [निःस्पन्न] करि निवारैं [निवारि] ब्राह्मण बुर्याँ.’

२६ अमरसाक्षि भा-१ इ. २७ प्रधाननुं इ भा-१. २८ विश्वशर्म भा-१
इ. २९ ब्राह्मणनं भा-१, ब्राह्मणे इ. ३१ कहितौ भा-१. ३२ होउ भा-१,
हूउ इ. ३३ ब्राह्मण भा-१ इ. ३४ तुं भा-१ इ. ३५ महामति भा-१.
३६ छै भा-१, छइ इ. ३७ कृपा भा-१ इ. ३८ करिनेइ भा-१, करिनेइ इ.
३९ पुन इ. ४० निष्पन्नेइ इ. ४१ होई भा-१ इ. ४२ निम भा-१, इ.
४३ करवुं भा-१, इ. ४४ हुं भा-१, हु इ. ४५ तूहें भा-१, तून्हइ इ. ४६
आपेश भा-१ इ. ४७ एहुं भा-१. ४८ राजानुं भा-१ इ. ४९ वचन भा-१
इ. ५० मामलीनइ इ. ५१ चित्तमाहि इ. ५२ चीनवनो भा-१ इ. ५३ हउ
इ. ५४ हुं भा-१. ५५ कुमारन्हें भा-१, कुमारन्हें इ. ५६ उद्धतन्हें भा-१
इ. [पृ. ७] ५७ किम इ. ५८ न्यायमार्गनेइ भा-१, न्यायमार्गनेइ इ.
५९ विपेइ भा-१, इ. ६० प्रवर्तविशि भा-१, इ, प्रवर्तविशि इ. ६१ जो
भा-१ इ. ६२ एहन्हें भा-१ इ. ६३ न्यायमार्गनेइ इ ६४ विपे इ. ६५
नहीं इ. ६६ प्रवर्तविंइ इ. ६७ तो भा-१, इ. ६८ पडिननी भा-१ इ. ६९
वृत्तिनो भा-१ इ. ७० होशि भा-१, होशि इ. ७१ अनइ भा-१ इ. ७२
न्यायशास्त्र भा-१ इ. ७३ शीरंजि भा-१ इ. ७४ भा-१ अन इ मो ‘अनइ’
नयी. ७५ माहुं भा-१ इ. ७६ अनइ भा-१ इ. ७७ निज्य भा-१ इ. ७८
हुई भा-१ इ. ७९ कइ इ. ८० एहुं भा-१, एहु इ. ८१ चित्तमाहि भा-१
इ. ८२ विमारीनेइ भा-१, विमारीनेइ इ. ८३ चोल्नो भा-१ इ. ८४
हौउ भा-१, हौइ इ. ८५ राजन् भा-२ व इ. ८६ माहुं इ भा-२. ८७
सामलो व, सामलु भा-२ ८८ हुं इ व भा-२. ८९ विशानु भा-२. ९०
म इ. ९१ कइ इ व भा-२. ९२ हुं इ व भा-२. ९३ तम्हारी इ व. ९४
वृत्ति इ व भा-२. ९५ ए व भा-२. ९६ पुत्रहे इ, पुत्रनि व, पुत्रने भा-२.
९७ छइ व भा-२. ९८ मज्ये व भा-२. ९९ न्यायशास्त्रन्हें इ व, न्याय-
शास्त्रनि भा-२. १०० जाण्ना इ व भा-२. १ कइ इ व भा-२. २ माहुं
इ व भा-२. ३ नाम इ व भा-२. लखुं इ व भा-२. ५ पणूं भा-२.
६ शुं इ व, शु भा-२. ७ कहुं इ व, कहुं भा-२. ८ माहो इ, माहरो व भा-२.
९ मिहनाइ इ व भा-२. १० हुं इ व भा-२. ११ धन्तुइ इ व भा-२.

१२ बोलतो इ व भा-२. १३ बुद्धिन्हे इ, बुद्धिने व, बुद्धिनि भा-२. १४ काई इ व भा-२. १५ अमाव्य इ व भा-२. १६ मुन्हे इ, मुन्हे व मुन्हे भा-२. १७ अशी इ व भा-२. १८ चर्प इ व भा-२. १९ तीणें इ भा-२, तीणि व. २० निवर्त्ता इ, निवर्त्ता व भा-२. २१ भणीं इ, तेथी भा-२, व मा आ शब्द नर्था. २२ माहेद्र इ, माहे व भा-२. २३ धने इ व भा-२. २४ प्रयोजन इ व भा-२. २५ नही इ व भा-२. २६ पणि व. २७ तारी भा-२. २८ 'सिद्धिने इ व, 'सिद्धिने भा-२. २९ हुं इ; व अने भा-२ मा आ शब्द नर्था. ३० वाणीणो इ व, वाणीनु भा-२. ३१ करेशि इ व भा-२. ३२ राजन् इ व भा-२. ३३ दिवस इ व भा-२; आ शब्द पहेला इ अने व मां 'आजनी' अने भा-२ मा 'आजनु' शब्द छे. ३४ मुंको इ भा-२, मुंकि व. ३५ हुं इ व भा-२. ३६ मथ्यें इ. ३७ तम्हारा व भा-२. ३८ पुनन्हे इ, पुननइ व, पुननें भा-२. ३९ ज्ञायशास्त्र भा-२. ४० जाणे इ भा-२, जाणइ व. ४१ तौ व. ४२ तम्हे इ, भा-२; आ पंक्ति व अने भा-२ मा अनुन्मे नीचे प्रमाणे अहीथी पूरे धाय छे :

‘विष्णुशर्मान्य मान देवुं’ ‘मुन्हे बहुमान देवुं.’

४३ मुन्हे इ. ४४ मान इ. ४५ देवान्हे इ. ४६ हो इ. ४७ एही इ व भा-२. ४८ ब्राह्मणनी इ, ब्राह्मणनी व भा-२. ४९ असभाव इ, असभाव्य व भा-२. ५० साभलीनइ इ व भा-२. ५१ हर्षित इ व भा-२. ५२ थको इ व, थकु भा-२. ५३ विस्मयने इ, विस्मय व भा-२. ५४ पार्श्विने इ. ५५ पुनन्हे इ व, पुननइ भा-२. ५६ ब्राह्मणने इ, ब्राह्मणनइ व, ब्राह्मणने भा-२. ५७ समर्पतौ इ, समर्पतो इ भा-२. ५८ हाँउ इ व भा-२. ५९ पछइ इ व, पच्छिइ भा-२. ६० मुखन्हें इ, मुख व भा-२. ६१ विष्णुशर्मा इ. ६२ पुनन्हे इ, पुनन व भा-२. ६३ आपणेइ इ, आपणा व भा-२. ६४ गृह-नइ इ, घरनइ व, घरने भा-२. ६५ विषे इ, विषिइ व, विषेइ भा-२. ६६ लेईने इ भा-२, लेईनिइ व. ६७ कृपानइ इ, कृपाने व, कृपाने भा-२. ६८ अर्थ इ व भा-२. ६९ नामे इ व भा-२. ७० बीज्जुं इ, बीजुं व, बीजु भा-२. ७१ नामे व, नामे भा-२. ७२ बीजुं इ, बीजू व. ७३ चोपुं इ व, चुपुं भा-२. ७४ पाचमु इ व भा-२. ७५ रचीनइ व भा-२. ७६ व अने भा-२ मा नर्था. ७७ पुन इ व भा-२. ७८ मण्याव्या भा-२. ७९ राजपुत्र इ व भा-२. ८० व अने भा-२ मा नर्था. ८१ पाच इ. ८२ आ शब्द पछी इ व भा-२ मां पं २५

‘આચાર્ય’ શબ્દ છે ૮૩ મળીનહ ઇ વ મા-૨ ૮૪ ઇ-૬ વ મા-૨ ૮૫ મયે ઇ વ મા-૨ ૮૬ વ્યુપજ્ઞ ઇ વ મા-૨ ૮૭ સમય વ મા-૨ ૮૮ પૃથિ-વીમાર્દિ ઇ, પૃથ્વી મય્યે વ, પૃથ્વી મય્યે મા-૨ ૮૯ પંચાચાર્ય ડ વ મા-૨ ૯૦ નામ ઇ વ ૯૧ પ્રવર્તુ ઇ, પ્રવર્તતુ વ, પ્રવર્તતુ મા-૨, આ શબ્દ પછી વ અને મા-૨ માં ‘હૌડ’ છે ૯૨ વાલકની વ ૯૩ હુક્તિનેહ ઇ, હુક્તિની વ મા-૨ ૯૪ આ શબ્દ વ અને મા-૨ માં છે, પછીનો ‘અર્થિ’ ડ વ મા-૨ માં છે, ૯૫ પ્રવત્યુ ડ, પ્રવર્ત્યુ વ, પ્રવત્યુ મા-૨ [પૃ ૮] ૯૬ ચે ઇ વ મા-૨ ૯૭ પુષ્પ ઇ વ મા-૨ ૯૮ મય્યે ઇ વ મા-૨ ૯૯ એ ઇ વ મા-૨ ૧૦૦ નીતિ-શાસ્ત્રનેહ ઇ, નીતિશાસ્ત્રની ઘ, નીતિશાસ્ત્રની મા-૨ ૧ દિહાદી મા-૨ ૨ મળે ઇ વ, મળે મા-૨ ૩ સામલ ડ વ મા-૨ ૪ પુરુષ ઇ વ મા-૨ ૫ દ્વંદ્વી ડ, દ્વંદ્વી ઇ વ મા-૨, આ શબ્દ પછી વ માં ‘પણિ’ અને મા-૨ માં ‘પણ’ શબ્દ છે ૬ પામ ઇ વ મા-૨ ૭ પછે ઇ વ, પછિ મા-૨ ૮ આ શબ્દ વ અને મા-૨ માં નથી ૯ મનુષ્ય ડ, વ અને મા-૨ માં આ પછિ આ પ્રમાણે પૂરી થાય છે ‘મનુષ્યમાહિ કિમ પામ’ ૧૦ એતલ ઇ મા-૨, એતલુ વ ૧૧ વર્માનુ ડ, વર્માનુ વ મા-૨ ૧૨ મુચ ઇ વ મા-૨

[પહેલું તંત્ર-મિત્રભેદ]

[પૃ ૧]

[સિંહ અને વઢડ—મુખ્ય કથા]

૧ હિવે ઇ, હવે વ મા-૨, પછી ઇ માં ‘એ’ છે ૨ મય્યે વ, મય્યે મા-૨ ૩ વ અને મા-૨ માં ‘પ્રયમ’ પછી ‘તત્ર’ શબ્દ છે ૪ નામે ડ વ મા-૨, પછી વ અને મા-૨ માં અનુસ્મે ‘છેદ’, ‘છેદ’ શબ્દ છે ૫ ચે ઇ વ મા-૨ ૬ આરમીયે ઇ આરમીયે વ મા-૨ ૭ છદ ઇ વ, છિડ મા-૨ ૮ જેહો ઇ, તેહનુ વ મા-૨ ૯ પહિયો ઇ, પ્રથમ વ મા-૨ ૧૦ પ્રયમેન ૧ મા-૨ ૧૧ મય્યે ઇ મા-૨, મય્યે વ ૧૨ અનેઝ ઇ ૧૩ વલ ડ વ મા-૨ ૧૪ હુહુન ડ, ચિહ્નિ વ, ચિહ્નિ મા-૨ ૧૫ પ્રીતિંદ વ મા-૨ ૧૬ અનેઝ ઇ, વ અને મા-૨ માં આ શબ્દ નથી ૧૭ લોમીયું વ, લોમીયું મા-૨ ૧૮ ચે મા-૨ ૧૯ સીયા વ મા-૨ ૨૦ સિં મા-૨ ૨૧ પૂવે ઇ, પૂવે વ મા-૨ ૨૨ સામર્ચીયે ઇ ૨૩ છદ ઇ, છેદ વ મા-૨ ૨૪ મય્યે વ મા-૨ ૨૫ છેદ ઇ, વ મા-૨ માં આ શબ્દ નથી ૨૬ નામે ઇ વ મા-૨ ૨૭ છદ ડ વ, ઇ મા-૨

२८ मध्य इ व; मध्य भा-२. २९ सन्मार्गि इ व. ३० धनने इ व, धनने भा-२. ३१ उपार्जतो इ व भा-२. ३२ व अने भा-२ मा नथी ३३ वर्द्धमान इ व भा-२. ३४ नामे इ व भा-२. ३५ वाणीयानइ इ, वाणीयानेइ व, वाणीयाने भा-२. ३६ पुत्र इ व भा-२. ३७ हौड इ व भा-२. ३८ वर्द्धमानन्हे इ, वर्द्धमानने व, वर्द्धमानने भा-२. ३९ रात्रि इ व भा-२. ४० व अने भा-२ मा नथी ४१ क्रिवारेकें इ, क्रिवारें एक व भा-२. ४२ ऊपनी इ व भा-२. ४३ चित्तमाहिं इ, चित्तमाहे व भा-२. ४४ जोहर इ, जोहे व, जोहे भा-२. ४५ घणुं इ व, घणू भा-२, भा-२ मा 'घणू धन' ए प्रमाणे शब्दक्रम छे. ४६ छड इ, होइ व, हुये भा-२. ४७ तोहड इ, तोहे व भा-२. ४८ चीतववा इ, चीनव्या भा-२. ४९ अनड इ, अने व, भा-२ मा नथी. ५० ते इ व भा-२. ५१ ऊराय इ. ५२ करवा व भा-२. ५३ अनइ इ, व भा-२ मा नथी. ५४ रहे इ, व भा-२. ५५ ये इ. ५६ वस्त भा-२. ५७ पामी इ व भा-२. ५८ होइ इ, होइ व भा-२. ५९ पामीवाने इ, पामवानो व, पामवाना भा-२. ६० वरवो इ व भा-२. ६१ अनड व भा-२; इ मा नथी. ६२ पानी इ व भा-२. ६३ होइ इ व भा-२. ६४ तेन्हु इ, तेहनुं व, तेहनी भा-२. ६५ यत्न भा-२. ६६ करवुं इ व भा-२. ६७ घणुंइ, घणू व भा-२. ६८ हौइ इ, होइ व भा-२. ६९ अनड इ व भा-२. ७० रुडिं इ. ७१ परिं इ, परे व भा-२. ७२ रापीये इ व भा-२. ७३ नहिं इ व. ७४ तो इ व भा-२. ७५ विणसड इ, वणसे व भा-२. ७६ अनइ इ व भा-२. ७७ सार्चिये इ, साचवीये व भा-२. ७८ तो इ व भा-२. ७९ थोडु थोडु इ, थोडे थोडे व, थोडे थोडे भा-२. ८० आविलीनी व, आमलानी भा-२. ८१ परे इ. ८२ रुद्धि इ व भा-२. ८३ पामड इ व, पामे भा-२. ८४ अनेड इ, व भा-२ मा नथी. ८५ वावरयो थको इ, वावरयथु व, वावरयुं भा-२. ८६ काजलनी इ. ८७ परि इ, परि व भा-२. ८८ थोडुं थोडुं भा-२. ८९ करता इ व भा-२. ९० घणु व, इ घणुं भा-२. ९१ साच्यो इ, साच्यु व, साच्यु भा-२. ९२ होइ इ व भा-२. ९३ सोहे व भा-२. ९४ पृटइ इ पृटे व, पृटे भा-२. ९५ अनड व भा-२; इ मा नथी. ९६ वहे इ व भा-२. [पृ. १०] ९७ जे इ व भा-२. ९८ धनिं इ, धने व, धने भा-२. ९९ साधीयेइ इ, साधीये व भा-२. १०० इ व भा-२ मा नथी. १ धने इ व भा-२. २ साधीये इ व भा-२. ३ बुद्धिमंति इ, बुद्धिवंति व भा-२. ४ मोडि इ मोटो व मोट भा-२. ५ यत्न इ, यत्ने व, यत्ने भा-२.

‘यन्’ पछी व अने भा-२ मा ‘एक’ नथी. ६ माधवुं ड व भा-२. ७ ये ड, जे व भा-२. ८ पुष्पनइ इ व, पुरपनेड भा-२. ९ होइ इ व भा-२. १० तेन्हइ इ, तेहने व, तेहनि भा-२. ११ याइ ड व भा-२. १२ केन्हइ इ १३ तेन्हे ड व, तेहनिइ भा-२. १४ भाई इ व भा-२. १५ होई ड; पछी ड मां ‘अनेइ’, व भा-२ मां ‘अनइ’ छे. १६ केन्हे इ, जेहने व. १७ पाचमाहे व भा-२. १८ व भा-२ मां नथी. १९ कहीपइ इ, कहीपि व भा-२. २० अनेइ ड, अने व, अनइ भा-२. २१ केन्हइ ड; व भा-२ मां नथी. २२ ‘धन’ पछी व भा-२ मा ‘होइ’ छे. २३ नेन्हु ड, तेहनुं व भा-२. २४ जीविनव इ, जीविनव्य व भा-२. २५ प्रमाण ड व भा-२. २६ धनने इ व भा-२. २७ बांछना इ व भा-२. २८ ये इ. २९ पुगइ ड व भा-२. ३० तीगे इ, तीगें व, तीण भा-२. ३१ ये इ भा-२; व मां नथी. ३२ आगलि इ व भा-२. ३३ उहीपे इ व भा-२. ३४ राखी व भा-२. ३५ कहे इ व, कहिड भा-२. ३६ गवल व भा-२. ३७ कहें इ व भा-२. ३८ दान ड, दानप्रकार व भा-२. ३९ कहे इ, कहें व भा-२. ४० मपसु ड, मघडुं व भा-२. ४१ शिप इ व भा-२. ४२ कहे ड व भा-२. ४३ इगुलि इ व भा-२. ४४ कहे ड, कहें व भा-२. ४५ धनाजनं ड, धनाजनं व, धनाजनइ भा-२. ४६ लोकि इ, लोयें व भा-२. ४७ परय भा-२. ४८ धाइ इ व भा-२. ४९ अनइ इ व भा-२. ५० दरिद्रिनि ड, दरिद्रिनि व भा-२. ५१ तेहे व भा-२. ५२ याइ इ व भा-२. ५३ पमाछी ड भा-२; पमाछी व. ५४ ये इ व भा-२. ५५ मघलेउं ड, मघलेयी व भा-२. ५६ पन्नी व. ५७ धनाजनं ड व भा-२. ५८ सिंघ ड व भा-२; व अने भा-२ मां ‘गणग विरेइ’ ए प्रमाणे शब्दयम छे. ५९ छाजें इ व, छाजे भा-२. ६० जिन इ व भा-२. ६१ परेनथी इ व भा-२. ६२ छाजें इ, छाजें व, छाजि भा-२. [अ. ११] ६३ ये ड भा-२; व मां आ ओछ छे, एग मेलो अनुवाइ नथी. ६४ पुगइ ड भा-२. ६५ पूजा ड भा-२. ६६ सोम्य इ भा-२. ६७ होइ ड भा-२. ६८ अने ड, अनइ भा-२; ड मां पछी ‘ने’ छे. ६९ एखने इ भा-२. ७० अने ड; भा-२ मां आ ओछनी पहि पणिना उग्या तिले अनुवाइ नथी. ७१ ये ड. ७२ सोम्य ड. ७३ न होइ ड. ७४ जिहे इ. ७५ छीजे ड. ७६ धमो ड. ७७ अने ड, अनइ भा-२. ७८ केहे इ भा-२. ७९ सोम्य ड भा-२. ८० न होइ ड भा-२. ८१ केहे ड, जि भा-२; पछी भा-२ मां ‘परि’ शब्द नथी. ८२ जेहे ड, जेहे

મા-૨. ૮૩ ઇ મા 'પ્રભાવ ધનયો' એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૮૪ જિમ
 ઇ વ મા-૨. ૮૫ જમ્યા ડ, જમ્યા વ મા-૨. ૮૬ પચ્છી વ. ૮૭ મધલી ટ.
 ૮૮ ઇન્દ્રિય ઇ વ મા-૨. ૮૯ પ્રવર્તેઈ ઇ, પ્રવર્તે વ મા-૨. ૯૦ તિમ ડ વ
 મા-૨; પછી ઇ વ મા-૨ મા 'સર્ત્રે' છે. ૯૧ વ મા-૨ મા નથી. ૯૨
 પ્રવર્તેઈ ઇ, પ્રવર્તે વ, પ્રવર્તે મા-૨. ૯૩ કારણથી વ મા, વ અને મા-૨ મા આ
 પંક્તિ આ પ્રમાણે પૂરી થાય છે : 'સર્વ પદાર્થ ધનથી જ સાધીયે, ધન પાપે ન મધાઈ
 [સધાયેઈ].' સાધેના વૈગમા મા-૨ તું પાઠાન્તર છે. ૯૪ સર્વતું ઇ. ૯૫
 ધનનડ ઇ, ધનને વ મા-૨. ૯૬ અર્થિ ઇ વ મા-૨. ૯૭ શ્મશાનેઈ ડ, શ્મશાન
 વ મા-૨; પછી વ અને મા-૨ મા 'પણ' છે. ૯૮ સેવેઈ ઇ, સેવે વ મા-૨.
 ૯૯ છાઈ ઇ, છે વ મા-૨. ૧૦૦ અને ઇ, અનઈ વ મા-૨. ૧ નિર્ધન ઇ મા-૨,
 નિર્ધન વ. ૨ પિતાડનેઈ ડ, પિતાનેઈ વ મા-૨. ૩ છાહે ઇ, છોહે વ મા-૨. ૪
 છે વ મા-૨; પછી વ અને મા-૨ મા 'દરથી' શબ્દ છે. ૫ સઘલા વ મા-૨.
 ૬ મધ્યેઈ મા-૨. ૭ વ મા-૨ મા નથી. ૮ તીણે ઇ વ, તીણ મા-૨. ૯
 ઘણુ ઇવ, ઘણું મા-૨. ૧૦ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૧૧ ચેડવ મા-૨. ૧૨ ઉપાર્જ-
 વાના વ મા-૨. ૧૩ ચે ઇ વ મા-૨. ૧૪ ઉપાય ડ વ મા-૨. ૧૫ હાન-
 જવાનો ઇ વ, હાનજાને મા-૨. ૧૬ અર્થથી વ મા-૨. ૧૭ હોઈ વ મા-૨.
 ૧૮ પ્રકારે ઇ વ, પ્રકારે મા-૨. ૧૯ મનુયેઈ મા-૨. ૨૦ કરવુ મા-૨.
 ૨૧ તે ડ વ મા-૨; પછી વ અને મા-૨ મા 'છ' છે. ૨૨ થાપણ ડ, થાપણ
 વ મા-૨. ૨૩ મૂત્રી ડ, મુંકી વ મૂંકીને મા-૨. ૨૪ હોઈ ઇ, વ મા-૨ મા નથી.
 ૨૫ તે ઇ વ. ૨૬ મધ્યે વ, મધ્યે મા-૨, મૂલ વિ મા 'માટિ' પાઠ છે, તે
 અટ હોઈ 'માહિ' પાઠ સ્વીકાર્યો છે. ૨૭ થોડે થોડે ડ, થોડે વ, થોડે થોડે
 મા-૨. ૨૮ પ્રવેશ ઇ વ મા-૨. ૨૯ અને ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૩૦ કરીયે
 ઇ વ મા-૨. ૩૧ અને ઇ, અનઈ વ મા-૨. ૩૨ ગ્રાહાગ ઇ, ગરાધ મા-૨.
 ૩૩ કીજઈ ઇ વ, કીજેઈ મા-૨. ૩૪ હુટૂ ઇ વ. ૩૫ ચોલ્યું ઇ, ચોલીયે વ,
 ચોલીયેઈ મા-૨. ૩૬ અને ઇ. ૩૭ પોટુ ઇ, પોટું વ મા-૨. ૩૮ પોટુ ઇ વ
 મા-૨; વ અને મા-૨ મા 'પોટું માવ, પોટું તોલ' એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૩૯
 અનેરાઈ ઇ વ, અનેરાયેઈ મા-૨. ૪૦ મિશ્રાઈ ઇ, મિશ્રાઈ વ. ૪૧ સેવા વ મા-૨.
 ૪૨ કરશણ ડ. ૪૩ અનેઈ ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૪૪ વિદ્યાઈ ડ, વિદ્યા વ મા-૨.
 ૪૫ હુહોરગતિ ડ વ, મા-૨ મા નથી, 'હુહોરગતિ' પછી મા-૨ મા 'કરી' છે.
 ૪૬ વ્યાજનુહોરે ઇ, વ્યાજ વ મા-૨. ૪૭ રૂંછે ઇ વ મા-૨. ૪૮ ઉપાયે ઇ વ
 મા-૨. ૪૯ હાર્જવું ઇ વ મા-૨. ૫૦ વહેઈ મા-૨, વહે વ. [પૃ. ૧૨]

५१ सघला इ ५२ ऊगर्जवाना इ, ऊगर्जवाना व ५३ उगाय मय व
 भा २ ५४ गाधीहाट इ, गाधीनु हाट व भा २ ५५ उत्तम इ व भा २
 ५६ य भा २ मा नथी ५७ गाधीहट इ, गाधीनु हाट व, गाधीना हाट भा २
 ५८ सोनीहाट व, सोनीहट भा २ पछी व अने भा २ मा 'तेहे' छे ५९
 काई इ, काइ भा २ ६० 'ते गाधीना हाट मध्य' व भा २ ६१ गुण इ व
 ६२ लीपु इ व, लामू भा २ ६३ गुण इ, गणू भा २ ६४ वेचाय इ भा २,
 वचीय व ६५ चाणिज्य इ व भा २ ६६ आ शब्द पछी व अने भा २ मा
 'पडित' शब्द छ ६७ प्रसारे व, प्रकार भा २ ६८ कहें इ व, कहइ भा २
 ६९ पोह इ व ७० पोहइ व, पोह भा २ ७१ पोह व पाह भा २ ७२
 कहाये इ व, कहीयें भा २ ७३ थापणिमाहि इ, थापणिमाहे व, थापणिमाहि
 भा २ ७४ कीन्ह इ व ७५ आल्खीतो इ व भा २ ७६ ग्रहग इ, ग्रहक
 व, गराष भा २ ७७ कीन्ह इ कीने व, कीन्ह भा २ ७८ कीन इ व,
 कीनइ भा २ ७९ कीने व, कीजे भा २ ८० आणीये इ व आणीयइ भा २
 ८१ इणी इ व ८२ परि इ व पेरे भा २ ८३ ऊगर्जवाना इ व भा २
 ८४ कह इ, कहाय व कहीय भा २ पछी व मा 'छ' अने भा २ मा 'हइ'
 शब्दो छे ८५ बोयु इ, बोयु व बोयू भा २ ८६ छई इ, छ व भा २
 ८७ पडित इ व भा २ ८८ किराणाना व ८९ पूरं इ, पूरं व भा २ ९०
 न्यि इ न्य व भा २ ९१ अनइ, अनइ व भा २ ९२ आहु इ व, आहु
 भा २ ९३ आपें इ व भा २ ९४ अनइ व भा २ मा नथी ९५ आ-
 खीनान इ, ओखीनान व, आखीनानि भा २ ९६ पाटं इ व भा २ ९७
 आप इ व भा २ ९८ छुटु इ नटु व नटु भा २ ९९ कहें इ भा २, कह व
 १०० महाजनना इ व महानननु भा २ १ धम इ भा २, धम्म व २
 बोयुं इ व, बोयु भा २ ३ छइ इ, छे व, छइ भा २ ४ महाजन व भा २
 ५ बट्टा इ बिग व, बट्ट भा २ ६ ऊंती इ भा २, उंती व ७ बरीनइ इ,
 बरी व भा २ ८ जाइ इ व भा २ ९ अनइ, अनइ व भा २ १०
 आखीना व भा २ ११ ग्रहाग इ व, गराष भा २ १२ आक्ता इ व
 भा २ १३ क्षीनइ इ व भा २ १४ एहा इ, एहा व भा २ १५ हग
 इ, हग व भा २ १६ पागेइ इ पाग व भा २ १७ नडा इ व भा २ १८
 पुप इ व भा २ १९ जणा इ, जय्या व भा २ २० पानी व २१ होइ इ
 व भा २ [शृ १३] २२ पाणीया इ व भा २ २३ माहि इ मय्य व भा २
 २४ पीपारे इ २५ पूरि इ, पूरि व, पूर भा २ २६ आखीनानी व भा २

२७ गोत्रजन इ व, गोत्रजनि भा-२ २८ वीनवइ इ, वीनवे व, वीनवें भा-२.
 २९ स्तुति इ व भा-२ ३० करेइ इ, करे व, करें भा-२ ३१ थापणिनो इ
 व, थापणिनु भा-२. ३२ मृग्णाहू इ, मुक्कणहार व भा-२ ३३ वेगो इ
 ३४ मरगई इ, मरगो व भा-२ ३५ हु इ व ३६ तृद्धि इ, तृहे व, तृहे
 भा-२. ३७ नैवेद्य इ व भा-२. ३८ करेशि इ व भा-२ ३९ वाणिभ्यो इ व,
 वाणीयु भा-२ ४० ग्राहागशु इ, ग्राहम्भु व, गराघशु भा-२. ४१ कग्ता व
 भा-२ ४२ चित्तमाहि इ, मनमाहि व, मनमाहे भा-२ ४३ व अने भा-२ मा
 अनुक्रमे आ प्रमाणे पाठ छे 'हर्ष्यु चीतवे' 'हर्ष्योधि चीतवे' ४४ चीतवेइ
 इ, व अने भा-२ मा आ पाठ नथी ४५ मे भा-२ ४६ पृथिवी इ, पृथ्वी व
 भा-२ ४७ सर्व व भा-२ ४८ धने पूर्ण व, धन पूर्ण भा-२ ४९ अनेरा
 इ व भा-२ ५० शु इ व भा-२ ५१ पामिसें इ व व भा-२ ५२ येह इ,
 ये व भा-२ ५३ पुम्पनइ इ, पुम्पनेइ व, पुरूपनि भा-२ ५४ घणु इ व
 भा-२ ५५ लक्ष्म इ व भा-२ ५६ करे व भा-२ ५७ तेहेइ इ, तेहने
 व, तेहन भा-२ ५८ वन इ, वने व भा-२ ५९ वाधे इ व भा-२ ६०
 निम इ व भा-२ ६१ ये भा-२ ६२ तीण व, तेणे इ, तेणे भा-२, पछी व
 अने भा-२ मा 'करी' शब्द छे ६३ वाधीये इ भा-२, वाधीये व ६४ ये
 इ, भा-२ मा नथी ६५ देशातरे इ, देशातर व भा-२ ६६ जैनइ इ भा-२,
 जैन व ६७ लेइ इ व भा-२ ६८ जाणे इ, जाणें व भा-२ ६९ ति व
 ७० वरतुना इ व भा-२ ७१ अनइ इ व भा-२ ७२ त्रिमणा इ व भा-२
 ७३ दाम इ व भा-२, व अने भा-२ मा आ शब्द 'विमणा' पछी छे ७४
 पाम इ व भा-२ ७५ परदेशन इ, परदेशनइ व, परदेश भा-२ ७६ विपइ इ,
 विप व भा-२ मा नथी ७७ जाइ इ, जाता व भा-२ ७८ वीह इ, वीह व
 भा-२ ७९ अनेइ इ, अनइ व भा-२ ८० मायाइ इ व भा-२ ८१ नीगमे
 इ, नीगमे व, न पामे भा-२ ८२ जै ह ८३ काग व ८४ अनेइ इ, अन
 व, अने भा-२ ८५ अनइ इ भा-२, अनेइ व ८६ एतला इ व भा-२ ८७
 इ अने वि मा आ पाठ 'जे' छे ते भ्रष्ट छे, व अन भा-२ मानो पाठ मुख्य पाठ
 तरीके स्वीकाया छे ८८ देशनेइ इ, देश व, देशन भा-२ ८९ विपेइ इ भा-२,
 विपे व ९० नाशन इ, नाश व भा-२ ९१ पामेइ इ, पाम व भा-२ ९२
 बोत्यु इ, बोत्यु व भा-२ ९३ छइ इ, छे व भा-२ [पृ १४] ९४ गम-
 र्थन इ व, गमर्थ भा-२ ९५ वाई इ व, वाई भा-२ ९६ भारे इ, भार व
 भा-२ ९७ ननीं इ, ननी व भा-२, आनी पछी व अने भा-२ मा श्लोकना

અનુગ્રાન્તી નીચેની પત્તિઓ મળે છે વાકાનો અનુવાદ તે યજ્ઞમા નથી વ ના પત્તિ
 ‘પ્રિયયક્તાને મોદ વૈરી નહા’ મા ૨ ની પત્તિઓ, ‘વ્યવસાદ્યાનિ કાંઈ વૈગલૂ
 નહી, રુઢી મચાના વળીને વિન્દશ નહી, પ્રિય યક્તાને કોઈ વૈરી નહી ૧૮ વ્યવ
 સાદ્યાન ડ ૧૧ માઈં ડ ૧૦૦ યેગલ ડ ૧ નહીં ડ ૨ અનઈ ડ ૩
 વિદ્યાપતન ડ ૪ વહોડ ડ ૫ પરદેશ ડ ૬ નહીં ડ ૭ હાઈ ડ ૮
 અનિઈ ૯ તેન્હ ડ ૧૦ વૈરી ડ ૧૧ નહીં ડ ૧૨ સહૂ ડ ૧૩ હાઈ
 ડ ૧૪ ચ ડ વ મા ૨ ૧૫ બાહિર ડ મા ૨, બાહરિ ચ ૧૬ નીકલીનઈ ડ,
 નીક્યાન વ, નીક્યાન મા ૨ ૧૭ અનેક ડ વ મા ૨ ૧૮ આ શબ્દ પછી, ડ
 વ મા ૨ મા ‘ણ્ઠા’ છે ૧૯ સત વ મા ૨ ૨૦ વન્દા ડ ૨૧ તાઈ ડ,
 વ મા ૨ ૨૨ કૃઆનો દ વ મા ૨ ૨૩ હડક ડ મા ૨, હેડકો વ ૨૪
 નાળસો ડ વ મા ૨ ૨૫ ણ્હુ ડ, ણ્હુ વ મા ૨ ૨૬ વર્દમાન ડ વ મા ૨
 ૨૭ નામ ડ વ મા ૨ ૨૮ વાળીયા ડ, વાળીયુ વ મા ૨ ૨૯ રાનિ ડ વ
 મા ૨ ૩૦ ચીતવીનઈ ડ વ મા ૨ ૩૧ પ્રાત કાઠિ વ મા ૨ ૩૨ નિથિ ડ
 વ મા ૨ ૩૩ રુઢા ડ મા ૨ ૩૪ ણ્હેં ડ ણ્હ વ, ણ્હેવે મા ૨ ૩૫
 દિવસિ ડ, દિવસિ વ મા ૨ ૩૬ વડાની વ મા ૨ ૩૭ માગીનઈ ડ, માગીનિ
 વ મા ૨ ૩૮ મધુરા ડ વ મા ૨ ૩૯ નહરી ડ, પછી મા ૨ મા ‘નામ’ છ
 ૪૦ પ્રતિઈ ડ, પ્રતિ વ, પ્રતિ મા ૨ ૪૧ ડ મા નથી ૪૨ વ મા નથી ડ મા
 યોગ્ય ચ’ અન મા ૨ મા ‘ચાગ્ય જ’ એ પ્રમાણ શબ્દક્રમ છે ૪૩ વહેં ડ
 વ, તહન મા ૨ ૪૪ ર્હનઈ ડ વ, ચ્હનઈ મા ૨ ૪૫ ગાડઈ ડ, ગાડિં વ,
 ગાડિ મા ૨ ૪૬ વ મા ૨ માં નથી ૪૭ ચોતરીન ડ, ચાતરીનઈ વ, ચોતરી-
 નઈ મા ૨ ૪૮ સાથ વ સાથિ મા ૨ ૪૯ સપાતિ ડ વ મા ૨ ૫૦
 ચાન્દ્યા ડ વ મા ૨ ૫૧ વર્દમાનનઈ ડ વર્દમાનન વ, વર્દમાનનઢ મા ૨ ૫૨
 વ અન મા ૨ માં ‘વિ હત્તમ’ એ પ્રમાણ શબ્દક્રમ છે ૫૩ નામ ડ વ મા ૨
 વ અન મા ૨ મા ‘નામ નદન’ એ પ્રમાણ શબ્દક્રમ છે ૫૪ નામ ડ વ મા ૨
 વ અન મા ૨ મા ‘નામ સર્જીવન’ એ પ્રમાણ શબ્દક્રમ છે ૫૫ આગચ્ચિયા ડ,
 આગચ્ચી વ મા ૨ ૫૬ મુરચ પાઠની પ્રત વિ માં દ્વારેવિ’ ણ્વા પાઠ છ તે
 સનાપવારક ન ગણાતા ડ વ અન મા ૨ માં મળતા ‘ધુર વહ’ પાઠ મુખ્ય પાઠ
 હરીફ સ્વીકાયા છે ૫૭ ણ્હવા મા ૨ ૫૮ ચાગ ડ વ મા ૨ ૫૯ ચાગ્યા
 મા ૨ પછી વ મા ‘ચિકા’ અન મા ૨ માં ‘ચકા’ શબ્દ ડ ૬૦ ઘળેં ડ વ,
 ઘળ મા ૨ ૬૧ માર્ ડ વ મા ૨ ૬૨ વિહ ડ મા ૨, ચહિ વ ૬૩
 ચન્દમાઠિ ડ વ, ચન્દમા મા ૨ ૬૪ ણ્હેં વ, ણ્હેવ મા ૨ ૬૫ નામ ડ વ

भा-२. ६६ व अने भा-२ मां नथी. ६७ पटी व अने भा-२ मा 'ते'.
 ६८ यमुनानेई इ, यमुनानें व, यमुनानि भा-२. ६९ कांड इ, कांठे व भा-२.
 ७० ये इ, जे व भा-२. ७१ झरण इ, निर्झरनी झरण व भा-२. ७२ तीणि इ,
 तीणें व भा-२. ७३ हाँडें व भा-२. ७४ तिहां इ व भा-२. ७५ पूतो इ व
 भा-२. ७६ एग इ व भा-२. ७७ अनइ इ; व भा-२ मां नथी. ७८ तीणें
 इ व, तेगं भा-२. ७९ तिहां इ व भा-२. ८० बैटो इ, बेटो व भा-२. ८१
 तिवार इ व भा-२. ८२ पटी व. ८३ इ व भा-२ मा नथी. ८४ वर्द्धमान
 इ. ८५ 'नं' भा-२. ८६ संजीवकनं इ, व भा-२ मां नथी. ८७ बैटो इ; व
 भा-२ मा नथी. ८८ अनेइ इ. ८९ 'पग' शब्द पहेला व मां 'बलदनु'
 अने भा-२ मा 'बलदनो' शब्द छे. ९० देपीने इ, देपीनइ व, देपीनि भा-२.
 ९१ दुग्ने इ, अति दुःख व भा-२. ९२ पामतौ इ, पामतो व, पाग्यो भा-२.
 ९३ हौउ इ व, भा-२ मां नथी. ९४ ऊपरि इ व, उपरि भा-२. ९५ रनेह इ
 व भा-२. ९६ त्रिणिण इ, व भा-२ मां नथी. ९७ व भा-२ मा नथी. ९८
 पीयागुं इ, पीयाणु व, पीयागूं भा-२. ९९ भाजी व भा-२. १०० तिहा इ भा-२.
 १ रख्यो इ, रख्यु व, रखूं भा-२. २ तिवार इ व भा-२. ३ वर्द्धमानने इ व, वर्द्ध-
 माननिं भा-२. ४ दुपित इ, दुःखे व, दुखे भा-२. ५ थो इ, करी व भा-२. ६ रख्यु
 इ, रख्यो व भा-२. ७ देपी इ, देपीनइ व, देपीनि भा-२. ८ कहता इ व भा-२.
 ९ हौआ इ व भा-२. १० वर्द्धमान इ व, वर्द्धमाननुं भा-२; पछी भा-२ मां
 'एक' नथी. ११ बलदने इ व भा-२. [पृ. १५] १२ काजे इ, काजे व,
 भा-२. १३ वनमाहि इ भा-२, वनमाहिं व. १४ एदे इ व भा-२. १५
 ठामि इ व, ठाम भा-२. १६ सर्व व भा-२. १७ काइ इ, काइ व, काई भा-२.
 १८ सदेइमाहि इ भा-२, सदेहमाहे व. १९ पाज्या इ, पाज्यु व भा-२. २० छेइ
 इ; व भा-२ मा नथी. २१ थोडानें इ व, थोडानिं भा-२. २२ काजे इ, काजे
 व, काजें भा-२. २३ वहे इ व भा-२. २४ ये इ, जे व भा-२. २५ पुरप
 इ व भा-२. २६ तीणें इ भा-२, तीणे व. २७ थोडानै इ, थोडाने व, थोडानें
 भा-२. २८ काजे इ व, काजे भा-२. २९ घणानु व. ३० पुरुषनी इ व,
 पुरुषनी भा-२. ३१ चतुरी इ. ३२ थोडें इ, थोडु व भा-२. ३३ जातें इ
 भा-२, जाते व. ३४ घणुं इ, घणु व. ३५ रापीये इ व भा-२. ३६ वर्द्ध-
 मान इ व भा-२. ३७ गहुं इ व भा-२. ३८ साधीनु व. ३९ सामलीनइ
 इ, सामलीनि व, सामलीनिं भा-२. ४० बलदने इ, बलद तेहनें व भा-२. ४१
 रापयाने इ व भा-२. ४२ वन मध्य व भा-२. ४३ पुरुष इ, सेवक व भा-२;
 पं २६

પાટી વ અને મા-૨ માં 'રાપરા' શબ્દ છે. ૪૪ મુંઝીનડ ડ, મુંઝીને વ મા-૨. ૪૫ અનેરો ડ વ મા-૨. ૪૬ જાંતરીનડ ડ, જાંતરીને વ, જાંતરીને મા-૨. ૪૭ પાક્તાં ડ. ૪૮ સંપાતેં ડ; વ અને મા-૨ માં 'સપાતીં સાધિ' એવો શબ્દક્રમ છે. ૪૯ ચાલ્યો ડ વ મા-૨. ૫૦ મૂક્યા ડ, મૂંક્યા મા-૨. ૫૧ પુરપ ડ વ મા-૨. ૫૨ દેપ્પીને વ મા-૨. ૫૩ સર્જાત્કમેં ડ વ મા-૨. ૫૪ છાલીનડ ડ, છાંલી વ મા-૨. ૫૫ ધીજી ડ, ધીજી વ મા-૨. ૫૬ ડિસિ વ મા-૨. ૫૭ વર્દમાનનેં ડ, વર્દમાનને વ મા-૨. ૫૮ આવી વ મા-૨. ૫૯ મિન્યા ડ વ મા-૨. ૬૦ અનડ ડ મા-૨, અને વ. ૬૧ વર્દમાનનેં ડ, વર્દમાન વ મા-૧-૨. ૬૨ આગલિ ડ વ મા-૨. ૬૩ જટ્ટે ડ વ મા-૨. ૬૪ વદતા વ મા-૨. ૬૫ હીઆ ડ વ મા-૨. ૬૬ વ્યામિન્ વ મા-૨. ૬૭ મુઝ વ, મુંઝ મા-૨. ૬૮ અનડ ડ વ મા-૨. ૬૯ અમ્મનેં ડ, અમ્મને વ, અમ્મને મા-૨. ૭૦ ઘણું વાહો તીંગેં ડ; વ માં 'વાહો ઘણું તીંગે' અને મા-૨ માં 'વાહો તેણં ઘણું' એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૭૧ તન્હેં ડ, તેહનેં વ મા-૨. ૭૨ અમ્હેં ડ. ૭૩ અમિદાહ મા-૨. ૭૪ વ મા-૨ માં નથી. ૭૫ એહું ડ વ મા-૨. ૭૬ જટ્ટે ડ વ મા-૨; પઠીનોં 'બોરૂં' શબ્દ ડ વ મા-૨ માં નથી. ૭૭ ચોલી ડ; વ અને મા-૨ માં 'વર્દમાન આગલિ ચોલીનડ' એવો શબ્દક્રમ છે. ૭૮ વર્દમાન ડ. ૭૯ અનડ ડ; વ મા-૨ માં નથી. ૮૦ સાથે ડ, સંપાતિ વ, સંપાતિ મા-૨. ૮૧ ચાલ્યા વ મા-૨. ૮૨ અનડ ડ, પછડ તે વ, પછે તે મા-૨. ૮૩ તે મા-૧ ડ વ, મા-૨ માં નથી. ૮૪ યુમનાના મા-૧ ડ, યુમનાના વ મા-૨. ૮૫ વ અને મા-૨ માં 'ટાઝા વાયુ' એવો શબ્દક્રમ છે. ૮૬ લેઈનડ મા-૧ ડ મા-૨, લેઈનડ વ. ૮૬ ૮૭ ધાત હમો. ૮૮ શરીરને મા-૧, શરીરિનિ ડ, શરીરિને વ, શરીરને મા-૨. ૮૯ હોઈ વ, હોઈ મા-૨. ૯૦ પછડ મા-૧ ડ, પછડે વ, પછિ મા-૨. ૯૧ કઠીનડ મા-૧ ડ, કઠીને વ, કઠીને ડ મા-૨. ૯૨ યુમનાના હમો. ૯૩ તટનડ મા-૧ વ મા-૨, તટનડ ડ. ૯૪ વિપડ મા-૧ ડ, વિષે વ મા-૨. ૯૫ સરપા હમો. ૯૬ નીલા વ. ૯૭ તૂળ હમો. ૯૮ સરપો હમો. ૯૯ બલવન્ત મા-૧, બલવન્ત મા-૨. ૧૦૦ હોઈ હમો, આ શબ્દ પછી મા-૨ માં 'માઝા મોઝા શબ્દ વરતો હોઈ' આવે છે, એ પંક્તિ મા-૧ ડ અને વ માં પછીની એક પંક્તિ પછી મળે છે. ૧ અનડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૨ પાઘ હમો. ૩ ધ્યું હમો. ૪ અનડ ડ મા-૨, અને ડ; મા-૧ માં નથી. ૫ રીંગે મા-૧ ડ, રીંગે વ, રીંગ મા-૨. ૬ અનડ મા-૧ ડ, નેં વ મા-૨. ૭ મુંડે મા-૧, મુંડે ડ, મુંડને વ, મુંડને મા-૨. ૮ ઘણં મા-૧ ડ, વિશરતો હોઈ વ મા-૨. ૯ માઠેં મા-૧ ડ,

गाढा व. १० शब्दने भा-१ इ, शब्द व. ११ व अने भा-२ मां 'वरतो हौड' ए शब्दोर्थी चाक्य पूरु थाय छे १२ तिहा इ. १३ रहतो भा-१ इ. १४ हौड हप्रो १५ एहु हप्रो. १६ वहे हप्रो. १७ ते हप्रो. १८ साधु भा-१ इ व, साधु भा-२ १९ तिष्ठति ० इ. [पृ. १६] २० येन्हे भा-१ इ, येहन व, येहनेइ भा-२. २१ राषे भा-१ इ भा-२, राषे व. २२ नहीं भा-१ इ व. २३ तेन्हे भा-१ इ, तेहने व, तेहने भा-२. २४ रापइ भा-१ इ, राषे व भा-२. २५ तु भा-२. २६ घणु व. २७ रहे हप्रो २८ अनइ भा-१ इ; व अने भा-२ मा नथी. २९ मनुष्य हप्रो. ३० येन्हे भा-१ इ, जेन्हे व, जेहनिइ भा-२. ३१ मोटे भा-१ इ, मोटि व, मोटे भा-२. ३२ यत्न भा-१ इ भा-२, यत्ने व ३३ राषे भा-१, राषे इ व भा-२. ३४ तेन्हे भा-१ इ व, तेन्हे भा-२; आ शब्द पहेली व मां 'अने' अने भा-२ मां 'अनइ' छे ३५ रापइ भा-१ इ, राषे व भा-२ ३६ पामे भा-१ इ, पामे व, पामे भा-२ ३७ यिम भा-१ इ, जिम व भा-२. ३८ मुक्योथो भा-१, मुक्थो इ, मुक्यो थको व, मुक्थो थको भा-२. ३९ जीवइ भा-१ इ, जीव्यो व भा-२. ४० अनइ भा-१ इ भा-२, अने व ४१ मोटे भा-१ भा-२, मोटे इ, मोटो व. ४२ यत्ने भा-१, यत्न इ व भा-२ ४३ घरमाहिथी भा-१ व, घरमाहिथी इ, घरमाहेथी भा-२ ४४ राख्यो हप्रो ४५ बिनाशने भा-१, बिनाश इ व भा-२ ४६ पामइ भा-१, पामेइ इ भा-२, पामे व. ४७ वनमाहि इ, वन मध्ये व, वन मध्ये भा-२. ४८ पिंगलक इ व भा-२ ४९ एहें इ. ५० नामे इ व भा-२. ५१ सिंह इ व भा-२ ५२ अनेइ इ, व भा-२ मा आ शब्द नथी पण त्या ते वजेमा 'रहे' व, 'रहे' भा-२, पाठ छे ५३ सुपने इ, सुपने व भा-२. ५४ अनुभवतो इ, अनुभवतो थको व, अनुभवतु थकुं भा-२. ५५ रहतो इ व भा-२ ५६ हौड इ व भा-२ ५७ सिंहने इ, सिंहने व भा-२ ५८ अभिषेक राज्यनो इ, राजाभिषेक व भा-२ ५९ दें-इ, दें व भा-२. ६० अनइ इ व भा-२ ६१ राज्यपदे व, राज्यपदवनो भा-२ ६२ बैसारवानो इ, बैसारवानो व, बरवानो भा-२. ६३ करे इ, ये व भा-२. ६४ तोहइ इ. तोहि व, तोहे भा-२. ६५ सिंह इ व भा-२, व-भा-२ मा 'पराक्रमे' पछी 'सिंह' आवे छे. ६६ आपणे इ व भा-२. ६७ पराक्रमे इ व भा-२, पछी व मा 'करीनेइ' अने भा-२ मां 'करीने' छे ६८ उपार्जइ इ, ऊपार्जे व भा-२. ६९ अनइ इ, व भा-२ मा नथी. ७० मृगनु इ, मृगनो व भा-२. ७१ खामी इ व भा-२. ७२ आफ-णीये इ, खयमे व भा-२. ७३ थाइ इ व, थायि भा-२; इ मा आ शोको

મૂલક અનુવાદ અને આગલનો ભાગના સંક્ષેપ નીચે પ્રમાણે છે :

‘ ધીજા રાજા રાજ્યપદ [ન] દે, અમિયેક [ન] વરડ તોટીઈ સિંહ અટવી-
મૃગમાહિ અમિયેક વિના આપણિ વલિ રાજા થાડ મૃગશતિ.

તે વનમાહિ પિંગલ સિંહ સંજીવ મૃપનો શબ્દ સાંભળી આકુલિત હૃદય
હૌઝ, પછેઈ એક વરટકુ દમનક નામે શ્રીયાલ તે આવી પ્રધાનના પુષ મર્યા એ
દષ્ટાંત ચાલિસી. ’

૭૪ કેહેઈ હ, કો વ મા-૨. ૭૫ મા-૨ માં નથી. ૭૬ પિંગલક હ વ
મા-૨. ૭૭ સિંહ હ વ, સિંહ મા-૨. ૭૮ મૃગે હ વ, મા-૨. ૭૯ પરવણો
હ વ મા-૨. ૮૦ થસો હ વ મા-૨. ૮૧ પાળી હ વ મા-૨. ૮૨ પીવાનં હ
વ મા-૨. ૮૩ યુમુનાનહ હ, યમુનાને વ, યમુનાનં મા-૨. ૮૪ તીર મા-૨.
૮૫ આવનો હ વ મા-૨. ૮૬ હૌઝ હ વ મા-૨. ૮૭ તિવાર હ વ મા-૨.
૮૮ તે હ વ મા-૨. ૮૯ સિંહ હ વ મા-૨. ૯૦ મૃપમનો હ વ મા-૨. ૯૧
વેગલાંથી હ, વેગલાંથી વ મા-૨. ૯૨ મોટો વ મા-૨. ૯૩ સાંભલતો હ વ
મા-૨. ૯૪ હૌઝ હ વ મા-૨. ૯૫ શબ્દ હ વ મા-૨. ૯૬ પછેઈ વ, પછી
મા-૨. ૯૭ ભયમીત હ વ મા-૨. ૯૮ ધકો હ વ મા-૨. ૯૯ તલેઈ હ,
તલે વ, તલે મા-૨. ૧૦૦ કરીનહ હ, કરીનેઈ વ, કરીને મા-૨. ૧ રહતો હ
વ મા-૨. ૨ હૌઝ હ વ મા-૨. ૩ પછેઈ હ, પછેઈ વ. ૪ તેની પછી હ મા
‘ એહે ’ અને વ મા-૨ માં ‘ એહે ’ શબ્દ છે. ૫ નામેં હ વ મા-૨. ૬ એહે વ
મા-૨. ૭ નામેં હ વ મા-૨. ૮ પ્રધાનના હ વ મા-૨. ૯ પુન હ વ મા-૨;
પછી વ અને મા-૨ માં ‘ હૌઆ ’ શબ્દ છે. ૧૦ અનહ હ વ મા-૨. ૧૧
પ્રધાનવદથી વ મા-૨. ૧૨ છંડાવ્યા હ વ મા-૨. ૧૩ સંપાતેં વ મા-૨. ૧૪
હૌઆ વ મા-૨. ૧૫ થા હ, ધકા વ મા-૨. ૧૬ પરરપર હ વ મા-૨. ૧૭
હૌઆ હ વ મા-૨. ૧૮ વિહુમાહિ હ, વિહિમાહિ વ મા-૨. ૧૯ વહિતો મા-૨.
૨૦ હૌઝ હ વ મા-૨. ૨૧ આગો હ વ મા-૨. ૨૨ સ્વામી હ વ મા-૨,
પછી વ અને મા-૨ માં શબ્દવ્યમ આ પ્રમાણે છે : ‘ પિંગલક સિંહ તુપાર્ત થસો ’
૨૩ સિંહ હ. ૨૪ યમુનાતટનેઈ હ, યમુનાના તટનહ વ મા-૨. ૨૫ વિપય હ,
વિપેઈ વ મા-૨. ૨૬ સેનાનું હ, સેનાનૂં વ, સેનાનૂ મા-૨. ૨૭ રચીનહ હ,
રચીને વ, રચીનેઈ મા-૨. ૨૮ મનનહ હ મા-૨, મનનેઈ વ. ૨૯ વિરહ હ,
વિપે વ મા-૨. ૩૦ હુધિત હ વ મા-૨. ૩૧ તે હ વ મા-૨. ૩૨ છું હ વ
મા-૨. ૩૩ તિવાર હ વ મા-૨. ૩૪ વહતો હ વ મા-૨; પછી આ અણેય

પ્રતોમા 'હૌડ' છે. ૩૫ પછી ૩ માં 'આપણે', ૪ માં-૨. માં 'આપણે' છે. ૩૬ રૂંછે ૩ વ, રૂંછે મા-૨. ૩૭ વ્યાપારે ૩ વ, વ્યાપારે મા-૨. ૩૮ કરીશે ૩ વ, કરીશે મા-૨. ૩૯ પૂર્વે ૩ વ, પૂર્વે મા-૨. ૪૦ ચોરું ૩ મા-૨, ચોરું વ. ૪૧ છડે ૩ વ, છડે મા-૨. [પૃ. ૧૭] ૪૨ પછી મા-૧ માં 'સીયાલ' શબ્દ છે. ૪૩ કહિતો મા-૧, કહિતો ૩, ચોરું વ, ચોરું મા-૨. ૪૪ મા-૨ માં નથી. ૪૫ કિમ હપ્રો. ૪૬ મા-૧ માં આની પછી 'સીયાલ' શબ્દ છે. ૪૭ કહિતો મા-૧, કહિતો ૩ વ મા-૨. ૪૮ હૌડ હપ્રો.

[સ્ત્રીલો સેવનાર વાનર]

૧ વ મા-૨ માં આ શબ્દ પછી 'સ્થાનિ' છે. ૨ નગરન ૩ મા-૧ ૩, નગર-ને ૩ વ, નગર મા-૨. ૩ સમીપિ મા-૧ વ, સમીપિ ૩, સમીપ મા-૨. ૪ વાળી-યાને હપ્રો. ૫ પુને મા ૧ ૩ મા-૨, પુને વ. ૬ વનમાહિ મા-૧ ૩ વ, વનમાહે મા-૨. ૭ દેવતાનો વ મા-૨. ૮ પ્રસાદ મા-૧ ૩. ૯ કરાવો મા-૧, કરા-વો ૩ મા-૨, કરાવો વ. ૧૦ માજ્યો મા-૧ ૩, માજ્યો વ મા-૨. ૧૧ જે મા-૧ ૩, જે વ મા-૨. ૧૨ સૂતહાર મા-૧ ૩, સૂતધાર વ મા-૨. ૧૩ અનરાટ હપ્રો. ૧૪ વામ હપ્રો. ૧૫ કરે મા-૧ વ મા-૨, કરે ૩. ૧૬ તે મા- ૩ મા-૨. ૧૭ મધ્યાનન ૩ મા-૧, મધ્યાહન ૩, મધ્યાહ વ મા-૨. ૧૮ સમ ૩ મા-૧, સમય ૩ મા-૨, સમયે વ. ૧૯ ભોજનન ૩ મા-૧ ૩, ભોજન વ, ભોજનને મા-૨. ૨૦ અર્થિ વ, આ શબ્દ પછી વ મા-૨ માં 'સહ' છે. ૨૧ મધ્યે વ, મધ્યે મા-૨. ૨૨ આવે મા-૧ ૩. ૨૩ તે હપ્રો, આની પહેલા વ મા-૨ માં 'તે' છે. ૨૪ વનમાહિ ૩, વનમાહે મા-૨. ૨૫ કદાર્થિ મા-૧ ૩ મા-૨. ૨૬ ભ્રમતું મા-૧ ૩, ભ્રમતું વ, ભ્રમતું મા-૨. ૨૭ વાનરનું યુધ મા-૧, વાનરનું યુધ ૩, વાનરનું યુધ વ, વાનરનું યુધ મા-૨. ૨૮ આવતું મા-૧ ૩ મા-૨, આવતું વ. ૨૯ હૌડ મા-૧ ૩, હૌડ મા-૨. ૩૦ પ્રસાદ મા-૧ ૩, પ્રસાદ વ મા-૨. ૩૧ સમીપિ હપ્રો. ૩૨ આવ્યું મા-૧ ૩ વ, આવ્યું મા-૨. ૩૩ તિહા હપ્રો. ૩૪ સૂતધારિ મા-૧ વ, સૂતધારિ ૩ મા-૨. ૩૫ અર્જન વ. ૩૬ વિદાર્થો હપ્રો. ૩૭ તે માહિ મા-૧, વહરના મધ્યે વ, વહરના મધ્યે મા-૨. ૩૮ ધેરનો મા-૨. ૩૯ મેહો હપ્રો. ૪૦ તિહા હપ્રો. ૪૧ ઝારિ હપ્રો. ૪૨ પ્રસાદ હપ્રો. ૪૩ ઝારિ હપ્રો. ૪૪ યથેષ્ટ હપ્રો. ૪૫ હૌઆ હપ્રો. ૪૬ તેહ હપ્રો. ૪૭ વાનર મધ્ય હપ્રો. ૪૮ વાનર હપ્રો. ૪૯ અતિ ચપલપણથી વ મા-૨; આ શબ્દ

પછી અન્ય હપ્પો માં 'તે' છે. ૫૦ વિદારણા મા-૧ ઇ, વિદારણો વ મા-૨; પછી
 ઘ મા-૨ માં 'યે' છે. ૫૧ ઝરારિ હપ્પો. ૫૨ વડસીનદ મા-૧, વેડસીનદ ઇ,
 વિસીનદ ઘ, વેસીનદ મા-૨. ૫૩ તે મા-૧ ઇ; ઘ મા-૨ માં નથી. ૫૪ કાષ્ઠ-
 વંધનનું મા-૧, કાષ્ઠવંધનનું વ. ૫૫ છોડીનદ હપ્પો. ૫૬ એહું હપ્પો. ૫૭
 હૌંઓ મા-૧, હૌંડ ઇ વ મા-૨. ૫૮ યાનરો ઇ વ મા-૨. ૫૯ માહિ મા-૧,
 માહિ ઇ, મધ્યે વ મા-૨. ૬૦ કુર્હે મા-૧ ઇ, ઘ મા-૨ માં નથી. ૬૧ પીલો
 હપ્પો. ૬૨ ઘેસારણો હપ્પો. ૬૩ છદ મા-૧ ઇ, છે વ મા-૨. ૬૪ એહં ઘ.
 ૬૫ થકો મા-૧ વ મા-૨, હૌંડ ઇ. ૬૬ બ્યોહો ઘ, બ્યો મા-૨; ઇ અને
 મા-૧ માં 'બ્યુહો' છે; મુલ્ય પ્રતમાં 'વીજઈ' છે; મૂલ્ય સરસ્ત 'પાણિન્યા'
 અને 'વજે' ના અર્થનાં વીની પ્રતોનાં પાટાન્તરો સાથે સરસાવતા 'વીજઈ' પાઠ
 ભ્રષ્ટ ગણી 'બ્યુહો' સ્વીકાર્યો છે. ૬૭ હાથે હપ્પો. ૬૮ હૌંડ હપ્પો. ૬૯
 તિવાર મા-૧ ઇ, તિવારે ઘ મા-૨. ૭૦ પછી મા-૧ ઇ, ઘ મા-૨ માં નથી. ૭૧
 તે હપ્પો. ૭૨ નીક્લિતા મા-૧ ઇ, કાડતાં વ મા-૨. ૭૩ ઘ મા-૨ માં નથી.
 ૭૪ લાકડમાહિ ઇ મા-૧. ૭૫ અનેડ ઇ ઘ મા-૨. ૭૬ લા શબ્દ પછી ઘ
 મા-૨ માં 'પછડ' છે. ૭૭ ઘ મા-૨ માં નથી. ૭૮ મૂડ મા-૧, મુંડ ઇ ઘ
 મા-૨.

૭૯ આ શબ્દ પછી ઘ મા-૨ માં 'હું' છે. ૮૦ કહું હપ્પો. ૮૧ છું હપ્પો.
 ૮૨ યે ઇ, જ્યે મા-૧. ૮૩ અવ્યાપારેણ હપ્પો. ૮૪ કરવો હપ્પો. ૮૫
 આપણ ઘ મા-૧ ઇ, આપણિ ઘ, આપણ મા-૨. ૮૬ પાતા ઘ. ૮૭ ઝરણો
 મા-૧ ઇ, ઝરણુ ઘ, ઝરણું મા-૨. ૮૮ છદ મા-૧ ઇ, છે વ મા-૨. ૮૯
 તે ઘ મા-૨. ૯૦ હૈંણે મા-૧, હૈંણે ઇ ઘ મા-૨. ૯૧ વ્યાપારે મા-૧, વ્યાપાર
 ઇ, વ્યાપારે વ મા-૨. ૯૨ શું હપ્પો. ૯૩ તિવાર હપ્પો. ૯૪ કહે મા-૧ ઇ વ,
 કહિ મા-૨. ૯૫ છદ મા-૧ ઇ, છે ઘ મા-૨. ૯૬ તો મા-૧ ઇ, તુ ઘ મા-૨.
 ૯૭ તુ ઘ. ૯૮ પછી ઘ મા-૨ માં 'જા' છે. ૯૯ છદ મા-૧ ઇ, છે ઘ મા-૨.
 ૧૦૦ યે મા-૨. ૧ એહું મા-૨. ૨ કહે મા-૧ વ, કહે ઇ, કિહે મા-૨.
 ૩ છે હપ્પો. ૪ નહીં મા-૧ ઇ. ૫ વોલું મા-૧ ઇ મા-૨, વોલુ વ. ૬ છદ
 મા-૧ ઇ ઘ, 'છિ મા-૨. [છ. ૧૮] ૭ મિત્તે હપ્પો. ૮ કરવાને હપ્પો
 ૯ અનઈ ઇ, ઘ મા-૨ માં નથી. ૧૦ સનનં હપ્પો. ૧૧ મોપવાને હપ્પો. ૧૨
 રાજાનું મા-૧ ઇ, રાજાનો ઘ મા-૨. ૧૩ કરવો હપ્પો. ૧૪ પંડિત ઇ.
 ૧૫ આણું મા-૧ ઇ મા-૨. ૧૬ ઝરર મા-૨. ૧૭ સૌહે ઘ, સહુ ઇ.
 ૧૮ ભરે ઘ, ભરે મા-૨; પછી ઘ માં 'છે' અને મા-૨ માં 'છિ' પાઠ છે.

૧૧ મા-૧ વ મા-૨ મા નથી ૨૦ એ મા-૧ ઇ, જી વ, જે મા-૨. ૨૧
 જીવેતે હપ્રો. ૨૨ જીવે હપ્રો ૨૩ ઘણુ હપ્રો. ૨૪ જીવો હપ્રો. ૨૫ ૦પરે
 મા-૧ ઇ, અન્યથા ઘ મા-૨. ૨૬ ચાંચે મા-૧ વ, ચાંચે ઇ મા-૨. ૨૭
 આપણું હપ્રો. ૨૮ મરે હપ્રો. ૨૯ પંક્તી ઇ. ૩૦ તુ મા-૧ ઇ; વ મા-૨ મા
 'તો પક્ષી' એવો ચન્દ્રક્રમ છે. ૩૧ ઘણાં મા-૧ ઇ વ, ઘણાં મા-૨. ૩૨
 હેં હપ્રો. ૩૩ એ હપ્રો. ૩૪ પુરુષે ઇ. ૩૫ થોડું મા-૧ ઇ, થોડું વ, થોડું
 મા-૨. ૩૬ જીવે મા-૧ ઇ મા-૨, જીવે વ. ૩૭ અન્ય હપ્રો. મા નથી ૩૮
 રૂંડું ઇ, રૂંડે વ મા-૨. ૩૯ અન્ય હપ્રો. માં નથી. ૪૦ જ્ઞાને મા-૧ વ મા-૨,
 જાનિં ઇ. ૪૧ મા-૧ વ અને મા-૨ મા નથી. ૪૨ શૌર્યે મા-૧ વ, શૌર્યે ઇ,
 શૌર્યે મા-૨. ૪૩ સપતિ વ મા-૨. ૪૪ અને મા-૧ ઇ, અને વ, અને
 મા-૨. ૪૫ ગુણે હપ્રો. ૪૬ જીવે મા-૧ ઇ, જીવે વ મા-૨. ૪૭ તે મા-૧
 ઇ, તેને વ, તેનું મા-૨. ૪૮ જીવ્યું મા-૧ વ મા-૨, જીવું ઇ. ૪૯ પરે મા-૧
 ઇ, પરિં વ. ૫૦ ઘણું મા-૧ ઇ, ઘણું ઘ મા-૨. ૫૧ જીવે મા-૧ ઇ, જીવિં વ,
 જીવે મા-૨; પછી વ માં 'છિ' અને મા-૨ મા 'છેડ' છે ૫૨ અને મા-૧
 ઇ, અને વ; પછી વ માં 'ઘલ વિષ્ટા યાઈ' એટલો જ અનુવાદ છે ૫૩ જન્મ
 મા-૧ ઇ મા-૨. ૫૪ સઘલો ડ મા-૨ ૫૫ ઘાશિ મા-૧, ઘાશિ ઇ. ૫૬
 પાઈન મા-૨. ૫૭ નાની ઇ વ મા-૨, મા-૧ મા આ શ્લોક અને તેનો અનુવાદ
 નથી. ૫૮ થોડે ઇ વ મા-૨. ૫૯ પૂરાં ઇ વ મા-૨ ૬૦ અને ઇ, અને
 વ મા-૨. ૬૧ ઉદિરની ઇ, ઉદિરની વ મા-૨. ૬૨ પશ્તી ઇ. ૬૩ થોડે ઇ,
 થોડે વ મા-૨. ૬૪ પૂરાં મા-૨. ૬૫ અને ઇ ૬૬ મુર્ય પ્રત વિ મા
 'અતિ માહાત' ઘટ પાઠ છે; 'કાપુરુપ' નો એવો અનુવાદ હોઈ જ ન શકે એટલે
 ઇ વ મા-૨ મા મળતો 'તિમ હીન' પાઠ સ્વીકાર્યો છે. ૬૭ પુરુષ ઇ વ મા-૨.
 ૬૮ થોડે ઇ ઘ મા-૨. ૬૯ સતોનાં ઇ વ મા-૨ [પૃ ૧૯] ૭૦
 વાંસના ઇ વ મા-૨; શ્લોક અને તેમનો અનુવાદ મા-૧ મા નથી ૭૧ અપ્રને
 ડ વ, અપ્રને મા-૨. ૭૨ વિપડ ઇ વ, વિપે મા-૧ ૭૩ વેસડ ઇ, રહે વ
 મા-૨. ૭૪ એ ઇ, જે વ મા-૨. ૭૫ પુરુષ ઇ વ મા-૨. ૭૬ આપણાં ઘ
 ૭૭ વંશમાહિં ઇ, વંશમાહિ વ મા-૨ ૭૮ હોડ ઇ વ મા-૨. ૭૯ પુરુષનો ઇ,
 પુરુષનું વ, પુરુષ મા-૨. ૮૦ વ મા-૨ માં નથી ૮૧ માના વ મા-૨; ડ મા
 નથી. ૮૨ હરવાને વ, હરવાને ડ મા-૨; ડ મા નથી. ૮૩ અર્થિ વ મા-૨, ઇ માં
 નથી. ૮૪ આ શબ્દ પછી વ મા-૨ માં 'હિ' છે. ૮૫ નદીને વ, નદીને મા-૨.
 ૮૬ તીરિ વ, તીર મા-૨. ૮૭ ક્કાં ઘ મા-૨. ૮૮ તે તૃણનો વ મા-૨.

८९ जन्म व भा-२ ९० जीणें व, जीण भा २ ९१ बूडतु व भा-२ ९२
 मनुय व भा २ ९३ आकुलु व, आकुलू भा-२, पछीना 'थनु हाथि' शब्दो व
 भा-२ मा नथी ९४ झनी व, झनी भा २ ९५ रहे व, रहेइ भा-२, श्लोक
 न ४२ थी ५० सुधीनो भाग इ मा नथी ९६ प्रवर्ततें भा १ भा-२, प्रवर्तत व
 ९७ मृत व भा-२ ९८ थिको भा-१, थको व, थकु भा २ ९९ बुण भा-१,
 बुण व भा २ १०० ऊजतो भा-१ व, उपजतो भा-२ १ ऊजइ भा १,
 ऊजै व भा २ २ छेइ व, छे भा २ ३ तेन्तो भा १, तेहनु व भा-२ ४
 गर्गियेइ भा २ ५ जे भा-१ व, ये भा-२ ६ वशमाहे व, वशमाहिइ भा २
 ७ जाणीये भा-१, जाणीये व भा २ ८ बुद्धे व, बुद्धि भा २ ९ अनइ व
 भा २ १० चालइ व भा-२ ११ अनइ व भा-२ १२ मनुप्यना व भा २
 १३ सतारन व भा २ १४ फेडे व, फेडिइ भा २ १५ परि व भा-२
 १६ व भा-२ मा आ प्रमाणे पक्ति पूरि थाय छे 'थोडा ज पुरुष होई' १७
 'ते सपुरुष्य' व भा मा नथी १८ व भा २ मा नथी १९ जे व भा २
 २० पु'व व भा २ २१ व भा-२ मा नथी २२ प्रकट व भा-२ २३
 करड व, करैइ भा २ २४ ति व २५ पुरुष व भा २ २६ तिरस्कारन
 व भा २ २७ पामेइ व, पामे भा २ २८ 'माहिमो व भा २ २९ प्रकट
 थ्या व भा २ ३० पावे व भा २ ३१ जन्ये व, जने भा २ ३२ ओला
 डीये व भा २ ३३ छे व, छे भा २, पछी व भा-२ मा आ प्रमाणे वधारे शब्द
 छे 'तिम प्रज्वलतो वैधानर कोइ न उलाडे ओलाडे' [पृ २०] ३४
 कहतो व भा २ ३५ हौड व भा-२ ३६ आपण व भा २, आ शब्द पहेंना
 व भा २ मा 'अहो दमनक' शब्द छे ३७ प्रधान व भा २ ३८ नही व
 भा २ ३९ इणि व इण भा २ ४० घ्यागारि भा २ ४१ पु व भा २
 ४२ घोयु व ४३ छइ व, छिइ भा २ ४४ प्रधान व भा २ ४५ यगो
 व भा २ ४६ पुरुष व भा २ ४७ अगलि व भा २ ४८ अणपूछपो व
 भा २ ४९ थजो व भा २ ५० कुबुद्धि व भा-२ ५१ बंटेइ व, बंलैइ
 भा-२ ५२ अगमान व भा २ ५३ पामइ व, पामें भा २ ५४ अनइ
 व भा २ ५५ पामइ व, पामइ भा २ ५६ व भा २ मा नथी ५७ पुहवें
 व भा २ ५८ तिहो व भा २ ५९ छोल्लु व भा २ ६० जिणें व भा-२
 ६१ मु य प्रत वि मा नथी बाल्यु व, बाल्यु भा २ ६२ गगइ व, गगि भा २
 ६३ अनइ व भा २ ६४ पामइ व, पामइ भा २ ६५ अनइ व भा २
 ६६ शिर व भा-२ ६७ जिम व भा २ ६८ धोले व, धुगे भा २

૬૧ વલ્લિ વ મા-૨. ૭૦ હોઈ વ મા-૨. ૭૧ વહતો વ મા-૨. ૭૨ હૌડ વ મા-૨. ૭૩ માઈ વ મા-૨. ૭૪ પછી વ મા (કૌંસમાં મા-૨ નાં પાઠાન્તર સાથે) આ પ્રમાણે કયન છે : ‘ છું વોલેશિ[વોલ્યશિ] જૈ[જડ]. ’

૭૫ મુલ્ય પ્રત વિ અને વ ની પંક્તિઓનો ક્રમ એકસરસો ન હોઈ, પાઠાન્તરો નોંધતાં ડમી થતી ક્ષિપ્રતા ટાલવા નીચે વ નોં પાઠ આપ્યો છે :

‘ જે પુરુષ પ્રધાન હોઈ અનેઈ રાજાની સેવા ન કરે તે અપ્રધાન હોઈ અનેઈ અપ્રધાન થકો રાજાની સેવા કરઈ તો પ્રધાનપળું થાઈ. ’

૭૬ પુરુષ મા-૨. ૭૭ પ્રધાન મા-૨. ૭૮ ન હોઈ મા-૨. ૭૯ અનેઈ મા-૨; પછી મા-૨ મા ‘ જે એ ’ શબ્દ છે. ૮૦ સેવા મા-૨. ૮૧ કરે મા-૨. ૮૨ તે મા-૨. ૮૩ પ્રધાન મા-૨. ૮૪ હોઈ મા-૨. ૮૫ અનેઈ મા-૨. ૮૬ પ્રધાન મા-૨. ૮૭ સેવા મા-૨. ૮૮ કરેઈ મા-૨. ૮૯ તો મા-૨. ૯૦ પ્રધાનપળું મા-૨. ૯૧ વોલ્યું મા-૨. ૯૨ છેઈ મા-૨. ૯૩ ચે મા-૨. ૯૪ મનુલ્ય વ મા-૨. ૯૫ વિશાહીન વ મા-૨. ૯૬ ધમે વ મા-૨. ૯૭ થકો વ. ૯૮ વરૂપ મા-૨. ૯૯ થકો વ મા-૨ [પૃ. ૨૧] ૧૦૦ જો વ મા-૨. ૧ સમીપિ વ. ૨ રહે વ મા-૨. ૩ તો વ મા-૨. ૪ તેહને વ મા-૨. ૫ ઘણુ વ, ઘણું મા-૨. ૬ મજે વ મા-૨. ૭ અનેઈ વ મા-૨. ૮ રાજાનો વ મા-૨. ૯ છીનો વ મા-૨. ૧૦ વહીનો વ મા-૨. ૧૧ પાગે વ, પાસે મા-૨. ૧૨ રહે વ, રહે મા-૨. ૧૩ તેહને વ મા-૨. ૧૪ વીટઈ વ, વીટઈ મા-૨. ૧૫ સેવક વ મા-૨. ૧૬ કોપને વ મા-૨. ૧૭ સહે વ, સહેઈ મા-૨. ૧૮ અને વ, અનેઈ મા-૨. ૧૯ લીધો વ મા-૨. ૨૦ જોઈ વ મા-૨. ૨૧ તેહને વ, તેહનિ મા-૨. ૨૨ વહે વ, વહે મા-૨. ૨૩ પુરુષ વ મા-૨. ૨૪ અણગમતા વ મા-૨. ૨૫ થકાઈ વ મા-૨. ૨૬ થાઈ વ મા-૨. ૨૭ જે વ મા-૨. ૨૮ પુરુષ મા-૧ વ મા-૨. ૨૯ હુઈ મા-૧. ૩૦ ચે મા-૧, વ મા-૨ માં નથી. ૩૧ ઇચ્છાના મા-૧ વ મા-૨. ૩૨ ચે મા-૧. ૩૩ જાણઈ મા-૧, જાણે વ મા-૨. ૩૪ ચે મા-૧. ૩૫ પરાક્ષી મા-૧ વ મા-૨. ૩૬ હોઈ મા-૧ વ મા-૨. ૩૭ ચે મા-૧. ૩૮ સેરા મા-૧ વ મા-૨. ૩૯ જાણઈ મા-૧, જાણે વ મા-૨. ૪૦ તેહનઈ મા-૧, તેહને વ, તેહનિઈ મા-૨. ૪૧ અનેરો મા-૧ વ મા-૨. ૪૨ આધય મા-૧ વ મા-૨. ૪૩ નહીં મા-૧. ૪૪ હોઈ વ મા-૨. ૪૫ હોઈ. વ મા-૨. ૪૬ ચે વ, જે પં ૭૭

મા-૨. ૪૭ વઢે વ મા-૨. ૪૮ જાઈ વ મા-૨. ૪૯ સેન્હા વ મા-૨. ૫૦ પાપતું વ મા-૨. ૫૧ જાણિવી વ મા-૨. ૫૨ વે-ઈ, જે વ મા-૨. ૫૩ પુરુષ ઇ વ, પુરુષે મા-૨. ૫૪ વહઈ ઇ, વહે વ મા-૨. ૫૫ ચે ઇ. ૫૬ પુરુષ ઇ વ મા-૨. ૫૭ આપણપાતુ ઇ, આપણપાતું વ, આપણપાતું મા-૨. ૫૮ અસાવધાનપણું ઇ, અસાવધાનપણં વ, અસાવધાનપણું મા-૨. ૫૯ અનઈ ઇ વ મા-૨. ૬૦ અનઈ ઇ વ મા-૨. ૬૧ મૂર્ષપણું ઇ વ, મૂર્ષપણું મા-૨. ૬૨ પ્રકટ વ મા-૨. ૬૩ કરઈ-ઈ, કરે વ મા-૨. [૧૫. ૨૨] ૬૪ ચે મા-૧; ઇ વ મા-૨ માં નથી. ૬૫ હયમી હપ્રો. ૬૬ અનઈ હપ્રો. ૬૭ બુદ્ધિમંત હપ્રો ૬૮ તે મા-૧ વ મા-૨; ઇ માં નથી ૬૯ સર્પન મા-૧ ઇ, સર્પને વ મા-૨. ૭૦ વ્યાગ્રને મા-૧ ઇ, વ્યાગ્રને ઇ વ મા-૨. ૭૧ હાથીને મા-૧ ઇ. ૭૨ સિહને મા-૧, સિહને ઇ, સિહનઈ વ, સિહનેં મા-૨. ૭૩ દટ્ટિમાનેં ઇ વ ૭૪ વશિ મા-૧ ઇ, વશ વ મા-૨. ૭૫ કરે મા-૧ વ, કરે ઇ, કરે મા-૨; આ શબ્દ પછી વ મા-૨ માં (વૈંસમાં મા-૨ નો પાઠાન્તર છે) નીચે પ્રમાણે શ્લોકનો અનુવાદ પૂરો થાય છે :

‘ એહા બુદ્ધિમંત અપ્રમાદી રાજાને વશ કરે [કરેઈ] ’.

૭૬ છેં મા-૧, છે ઇ ૭૭ ન્માહિ ઇ, ‘છઈ તો રાજા શા માહિ’ આ શબ્દ વ મા-૨ માં નથી. ૭૮ રાજાનેં ઇ વ મા-૨. ૭૯ વ મા-૨ માં નથી. ૮૦ આધર્ષનેં ઇ, આધર્ષીનઈ વ મા-૨. ૮૧ મોટપણાનેં ઇ વ, મોટપણાનઈ મા-૨. ૮૨ પાસઈ ઇ વ, સામેં મા-૨. ૮૩ વિજી-પરિ-ઈ, અન્યથા વ મા-૨ ૮૪ ન પામઈ ઇ વ, ન સામેં મા-૨. ૮૫ તિહા ઇ, વ મા-૨ માં નથી ૮૬ પછી વ મા-૨ માં ‘વિમ’ છે. ૮૭ વ મા-૨ માં નથી. ૮૮ આ શબ્દ પછી વ મા-૨ માં ‘નવાધે’ એવો પાઠ છે ૮૯ શંકરે વ મા-૨. ૯૦ મિત-તપમઘ્ઘ ઇ, શ્વેતાતપમઘ્ઘ વ મા-૨. ૯૧ અનઈ ઇ વ મા-૨. ૯૨ રહા ઇ વ મા-૨. ૯૩ મુલ્ય પ્રત-વિ-માં ‘ઉત્તમ’ પાઠ છે તે-અટ લાગતાં ઇ વ મા-૨ નો ‘ઉત્તમ’ પાઠ-સ્વીકાર્યો છે. ૯૪ અનઈ ઇ વ મા-૨. ૯૫ મુલ્ય પ્રતમાંથી પછી મયેલો આપ્યા ઇ વ મા-૨ માંથી લીધો છે. ૯૬ એત્તલ વ મા-૨. ૯૭ વાનાં ઇ, વદાર્થ વ મા-૨. ૯૮ ધરિતો ઇ વ મા-૨. ૯૯ હોઈ ઇ, હોઈ વ મા-૨. ૧૦૦ જોઈ વ મા-૨. ૧૦૧ ર્ષદર-વ મા-૨. ૧૦૨ સ્મઈ ઇ, સ્મિત વ, સ્મે મા-૨. ૧૦૩ સહઈ ઇ વ, વહે મા-૨. ૪૦૬ મા-૨. ૧૦૫ તું ઇ વ મા-૨. ૬ શું ઇ મા-૨, શું વ. ૧૦૬ હીઈ ઇ, હીઈં વ, હીઈં મા-૨. ૮૦૬ ઇ વ, છેઈ મા-૨.

१ कहेइ इ, कहतो व भा-२.. १० हौड व भा-२. ११ सिंह इ, व भा-२ मां नथी. १२ आपणा इ, आपणु व भा-२. १३ अनइ इ व भा-२. १४ बीहीनो इ, भय पाम्यो भा-२, मय पाम्यु व. १५ छइ इ व, छें भा-२. १६ एहो'इ, व भा-२ मा नथी. १७ बीहीनो'इ, बीही व, बीहे भा-२. १८ छेइ भा-२. १९ भयनु इ, भयनू व, भयनूं भा-२. २० जाणीनइ इ व भा-२. २१ अनेरा इ व भा-२. २२ ये व भा-२. २३ तीणें'इ व, तीण भा-२. २४ सिंहनो इ व भा-२. २५ पीडीशि'इ, टालीसि व, टालीसे भा-२. २६ कहइतो इ, बोल्यो'व, बोल्यु भा-२. २७ हौंइ इ; व भा-२ मां नथी। २८ वामा नथी। २९ ते व. ३० जाणइ इ, जाण्यो व, जाण्ये भा-२. ३१ वि'मा आ पाठ पढी गयेलो लागे छे, छइ इ, छिइ व, छेंइ भा-२. ३२ कहतो हौड इ, बोल्यो व, बोल्यु भा-२. ३३ बुद्धिवंतने इ, बुद्धिवंतने व, बुद्धिमत्तनि भा-२. ३४ काई इ भा-२, काई भा-२. ३५ अणजाणु'इ, अजाण्यु व, अजाण्यू भा-२. ३६ छे व, छिड भा-२. [पृ. २३] ३७ कह्यो व भा-२. ३८ पछी'व मा 'तु' छे. ३९ पछी'व मा 'पण' छे. ४० जाणें इ व, जाणेंइ भा-२. ४१ घोडा इ व, घोटा भा-२. ४२ आ शब्द मुख्य प्रतमाधी पढी गयेलो'छे ४३ इ'व भा-२ मां नथी ४४ प्रेरणाथा इ व, प्रेरणाप्या भा-२. ४५ वहें इ, वहिं व, वहे'भा-२. ४६ अनइ इ व भा-२. ४७ अणकहुं इ व, अणकहूं भा-२. ४८ जाणे इ, जाणि व, जाणे भा-२; व अने भा-२ मा ल्यार पछीनो'अनुवाद नथी. ४९ बुद्धि इ. ५० पीयारो इ. ५१ चित्तने इ. ५२ जाणइ इ. ५३ विकारेण भा-१ इ. ५४ गृधते इ, जायते व भा-२. ५५ आकारें भा-१ व, आकारें इ, आकारे भा-२. ५६ करीई भा-१, करीइ'इ. ५७ गति भा-१, व भा-२ मां नथी। ५८ चालिं भा-१ इ व, चाली भा-२. ५९ चेठाई भा-१ इ, चेठा व भा-२. ६० बोलें भा-१, बोले इ, बोली भा-२; व मा नथी ६१ आपि भा-१ व, आपिं भा-२. ६२ ठेंपें व ६३ मुखनें व भा-२. ६४ आकारें व, आकारे'भा-२. ६५ एतला भा-१ इ. ६६ देपीनई भा-१, देपीनइ इ, देपी व भा-२. ६७ मनु-प्यनु भा-१ इ, मनुप्यनु व भा-२. ६८ जाणीयेइ भा-१ भा-२, जाणीइ इ, जाणीये व. ६९ एह व. ७० सिंहने इ, सिंहने व भा-२. ७१ थक्ये इ व भा-२. ७२ करीनइ इ, करीनिइ व भा-२. ७३ मारु'इ भा-२. ७४ बुद्धिने इ, बुद्धि व, बुद्धि भा-२. ७५ प्रभावे इ व, प्रभावे भा-२. ७६ करीनइ इ, करीशि व, करीशेइ भा-२; पछी व भा-२ मा 'पछेइ हुं' शब्दो'छे. ७७ मारी व. ७८ पामेसि इ, पाम्योस व भा-२. ७९ कहतो इ, कहतो व

મા-૨. ૮૦ હોંડ ઇ વ મા-૨. ૮૧ તુ ઇ. ૮૨ સેવા વ મા-૨. ૮૩
 જાળેં ઇ વ મા-૨. ૮૪ સિંહને ડ, સિંહને વ, સિંહનિ મા-૨. ૮૫ વરાં વ મા-૨.
 ૮૬ કરોશિ ઇ, કરોશે વ, કરિશે઼ મા-૨. ૮૭ કહતો ઇ વ મા-૨. ૮૮ હોંડ
 ઇ વ મા-૨. ૮૯ આ શબ્દ મુલ્ય પ્રત વિ માથી પઢી ગયા છે, ઇ વ મા-૨ માં તે
 મળે છે. ૯૦ જાણૂં વ. ૯૧ મેં ઇ મા-૨, મિં વ. ૯૨ વાપનડ ઇ, માવાપનડ
 વ, માવાપને઼ મા-૨. ૯૩ ચોલે઼ ઇ, ચોલે વ મા-૨. ૯૪ વૈઠા ઇ, વૈઠા વ,
 વૈઠા મા-૨. ૯૫ માન્હાથા ઇ વ મા-૨. ૯૬ પછી ઇ વ મા-૨ માં 'જન' છે.
 ૯૭ કહતા વ, કહિતા મા-૨. ૯૮ સમન્યાં ઇ, સામન્યા વ મા-૨. ૯૯ છે ઇ,
 છિ વ, છે઼ મા-૨. ૧૦૦ ધર્મનું ઇ, ધર્મનુ વ મા-૨. ૧ તે ઇ વ મા-૨.
 ૨ મે ઇ, મેં વ મા-૨. ૩ હડયે ઇ, હૈયે વ, હૈયે મા-૨. ૪ રાપું ઇ, રાપ્યુ વ,
 રાપ્યુ મા-૨. ૫ છડ ઇ વ, છે઼ મા-૨. ૬ સાંમલીયે ઇ વ મા-૨. ૭ છે વ,
 છે઼ મા-૨. ૮ મોનાને મા-૧ ઇ વ, સોનાને મા-૨. ૯ પૂલે હપ્રો. ૧૦
 પૃથ્વીનિં મા-૧ ઇ, પૃથ્વી વ મા-૨. ૧૧ ત્રિણ્ય વ મા-૨. ૧૨ પુરુષ હપ્રો.
 ૧૩ ભોગને હપ્રો, આ શબ્દ પહેલા વ માં 'તે' છે. ૧૪ એક વ મા-૨. ૧૫
 વ મા-૨ માં નથી. ૧૬ આ શબ્દ પહેલાં વ મા-૨ માં 'વીજો' છે. ૧૭ હોઈ
 મા-૧ ઇ; વ મા-૨ માં નથી. ૧૮ પછી મા-૨ માં 'યે' છે. ૧૯ જાણડ
 મા-૧ ઇ વ, જાણેં મા-૨. ૨૦ કિમ વ મા-૨. ૨૧ કીજે વ મા-૨. ૨૨ તિમ
 ઇ, તે વ મા-૨. ૨૩ સામલિ ઇ વ મા-૨. ૨૪ ચે ઇ મા-૨. ૨૫ હોઈ ઇ મા-૨,
 હોઈ વ. ૨૬ અનડ ઇ મા-૨, અનિ વ. ૨૭ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૨૮ આ શબ્દ
 પહેલા વ માં 'તે' અને મા-૨ માં 'જે' છે. [પૃ. ૨૪] ૨૯ સાંમલ્તા ઇ,
 સાંમલેં વ, સામલે઼ મા-૨. ૩૦ હોઈ વ મા-૨ માં નથી. ૩૧ તેહની વ મા-૨.
 ૩૨ સેવા વ મા-૨. ૩૩ જે ઇ વ મા-૨. ૩૪ રાજાને વ મા-૨. ૩૫
 સેવરા વ મા-૨. ૩૬ હીડે ઇ, હીડે વ, હીડેં મા-૨. ૩૭ તસ વ મા-૨.
 ૩૮ ચે ઇ વ, જે મા-૨. ૩૯ ગુણને ઇ વ મા-૨. ૪૦ જાણેં ઇ, જાણે વ,
 જાણેં મા-૨. ૪૧ મુલ્ય પ્રત વિ માથી આ શબ્દ પઢી ગયેલો છે; ઇ વ મા-૨ માં
 છે. ૪૨ સેવનો ઇ વ મા-૨. ૪૩ સેવ્યા ઇ વ મા-૨. ૪૪ હોઈ ઇ વ મા-૨.
 ૪૫ તિમ ઇ વ મા-૨. ૪૬ કરાની ઇ વ. ૪૭ મુંડ ઇ મા-૨, મુંડેં વ. ૪૮
 ધીંડે ઇ, ધીં મા-૨. ૪૯ પેઢીયે ઇ વ, પેઢીયે મા-૨. ૫૦ પણ ઇ, પણ વ
 મા-૨. ૫૧ વાઈ ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૫૨ કરાઈ ઇ, પલે વ, પલે મા-૨.
 ૫૩ પુલ્યન વ મા-૨. ૫૪ ચે ઇ, જે વ મા-૨. ૫૫ પુંડાની ઇ વ, પુંડાની મા-૨.
 ૫૬ પરિ ઇ, પરિ મા-૨. ૫૭ કરો ઇ વ મા-૨. ૫૮ રહે ઇ, રહે વ મા-૨.

५९ धुवाइ इ, धुधाइ व, धुधाइ भा-२ ६० व्याप्यो इ व भा-२ ६१ होइ
इ व भा-२ ६२ पणि इ ६३ आपणपानं इ भा-२, आपणपाने व ६४
दु रा इ व भा-२ ६५ आणइ इ, आणे व भा-२ ६६ व भा-२ मा नथी
६७ वृत्तिन व भा-२ ६८ भोगवइ इ, भोगवे व भा-२ ६९ ये इ व भा-२
७० सेवक इ व भा-२ ७१ स्वामीने इ व, स्वामीन भा-२ ७२ कृपण इ व
भा-२ ७३ देपीनइ इ व भा-२ ७४ स्वामीने इ, व भा-२ मा नथी
७५ वचने इ व भा-२ ७६ करेइ भा-२ ७७ आपणपाने इ व भा-२ ७८
काइ व भा-२ ७९ करइ इ, करेइ व भा-२ ८० स्वामीनं इ व भा-२,
८१ सेवइ इ, सेवते व भा-२ ८२ ये इ व भा-२ ८३ राजान इ भा-२,
राजाने व ८४ आश्रयीनइ इ, आश्रयीनेइ व, आश्रयीनेइ भा-२ ८५ भूष्या इ
व भा-२ ८६ जाइ व भा-२ ८७ फट्या व भा-२ ८८ आकनी इ व
भा-२ ८९ परि व भा-२ ९० छाडिवो इ, छाडवो व भा-२ [पृ २५]
९१ राणीन भा-१, राणीन इ व, राणीनइ भा-२ ९२ राजानी भा-१, व
भा-२ मा नथी ९३ मान हप्रो ९४ कुअरने भा-१ इ, पुत्रने व भा-२
९५ बडा प्रवानन हप्रो ९६ पुरोहितन हप्रो ९७ द्वारपालने भा-१ इ, व
भा-२ मा नथी ९८ एतलान भा-१ इ व, एतलान भा-२ ९९ परिं इ, परें
व भा-२ १०० सेवु हप्रो १ ये भा-१ इ. २ राजाइ हप्रो ३
वालाव्यो हप्रो ४ कहेइ व भा-२ ५ अनइ भा-१ इ भा-२, अनेइ व
६ कार्य व भा-२ ७ सीधु हप्रो ८ नि कपट भा-१, नि कपटपणे व, नि कपट
पणि भा-२ ९ करइ भा-१ इ, करे व, करेइ भा-२ १० राजान हप्रो ११
होइ हप्रो १२ राजाइ भा-१ इ, राजायें व भा-२ १३ आप्यु भा-१ इ, आप्यु व
भा-२, पछी व भा-२ मा 'जे' छे १४ सुपात्रन भा-१, सुपात्रेनें इ, सुपात्र विषे
व, सुपात्रनइ विषे भा-२ १५ आपइ भा-१ इ, आपे व भा-२ १६ अनइ
हप्रो १७ राजाइ भा-१ इ व, राजाइ भा-२ १८ आप्यु व भा-२ १९
'हुइ' व भा-२ मा नथी २० डीले भा-१ व भा-२, डीले इ २१ पहिरइ हप्रो
२२ राजान भा-१ इ व, राजाने भा-२ २३ होइ हप्रो २४ ये इ २५
मरइ २६ पूच्छो इ २७ बोलइ इ २८ पाशेइ इ २९ मोटेइ
३० हसइ इ ३१ नहीं इ ३२ राजानइ इ ३३ होइ इ ३४ मनी व
भा-२ ३५ ये इ ३६ रहणारशु इ, रहणारसु व, रहणारसु भा-२ ३७
ये इ, व भा-२ मा नथी ३८ करइ इ, करे व भा-२ ३९ अनइ इ व भा-२
४० राजानइ व भा-२ ४१ स्त्रीयुगु इ, स्त्रीशु व भा-२ ४२ करइ इ, करे व

મા-૨. ૪૩ તેં ઇ વ મા-૨. ૪૪ રાજાનેં ઇ, રાજાને વ, રાજાનેં મા-૨. ૪૫ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૪૬ યેં ઇ મા-૨. ૪૭ ગાટે વ મા-૨. ૪૮ દોહલેં ઇ, દોહલે વ, દોહિલેં મા-૨. ૪૯ પડેં ઇ, પડે વ, પડયો મા-૨. ૫૦ વ માં નથી. ૫૧ મર્યાદા ઇ વ મા-૨. ૫૨ છાડેં ઇ, છાડે વ, છાહેં મા-૨. ૫૩ હું ઇ વ મા-૨. ૫૪ રાજાનેં ઇ મા-૨, રાજાને વ. ૫૫ માન્યા ઇ વ મા-૨. ૫૬ એહુ ઇ વ, એહું મા-૨. ૫૭ જાણનોં ઇ, જાણી વ મા-૨; પછી વ માં (વ ના પાઠ સાથે કોસમા મા-૨ ના પાઠાન્તર છે) 'જૈ[જે] મર્યાદા રેહે[રહે]' ૫૮ રાજાનેં ઇ, રાજવંશ વ મા-૨. ૫૯ હોઈ ઇ વ મા-૨. [પૃ. ૨૬] ૬૦ યે ઇ. ૬૧ પુરુષ ઇ વ મા-૨. ૬૨ શનુશુ ઇ, શનુશુ વ મા-૨. ૬૩ વૈર ઇ વ મા-૨. ૬૪ કરે વ મા-૨. ૬૫ અનં ઇ મા-૨, અનં વ. ૬૬ મિત્રું ઇ વ મા-૨. ૬૭ કરે વ મા-૨. ૬૮ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૬૯ શનુશું મા-૧ ઇ વ મા-૨. ૭૦ યે મા-૧ ઇ. ૭૧ કરડ મા-૧ ઇ, કરે વ, કરે મા-૨. ૭૨ યે મા-૧ ઇ મા-૨. ૭૩ કહની મા-૧ ઇ, કહની વ, વહેની મા-૨. ૭૪ નિંદા હપ્રો. ૭૫ કરડ મા-૧ ઇ, કરે વ, કરે મા-૨. ૭૬ અનં હપ્રો. ૭૭ કરડ મા-૧ ઇ, કરે વ મા-૨. ૭૮ રાજાને મા-૧ ઇ મા-૨, રાજાને વ. ૭૯ હોઈ હપ્રો. ૮૦ યે ઇ, આ પંક્તિ વ માં (વ ના પાઠ સાથે કોસમા મા-૨નાં પાઠાન્તર છે) આ પ્રમાણે છે:

‘જૈ[જે] સપ્રામને શરણની પરિં જાણેં’

૮૧ સપ્રામનેં ઇ. ૮૨ ઠામિ ઇ. ૮૩ આવ્યે ઇ. ૮૪ શરણ ઇ. ૮૫ આવ્યાનીં ઇ. ૮૬ માનં ઇ. ૮૭ અનં ઇ વ મા-૨. ૮૮ પરદેશેને વ, પર-દેશનેં મા-૨. ૮૯ પરિં વ મા-૨. ૯૦ ચિતિ ઇ વ, ચિતિ મા-૨. ૯૧ માનં ઇ વ મા-૨. ૯૨ રાજાનેં ઇ, રાજવંશ વ મા-૨. ૯૩ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૯૪ યે ઇ. ૯૫ ઇ માં ‘યુદ્ધકાલિ રાજાનેં,’ વ માં ‘યુદ્ધકાલિ રાજાનેં,’ મા-૨ માં ‘યુદ્ધકાલિ રાજાનેં’ એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૯૬ આગતિ ઇ વ મા-૨. ૯૭ થાઈ ઇ વ, થાઈ મા-૨. ૯૮ અનેં વ. ૯૯ પાછતિશુ ઇ. ૧૦૦ આવઈ વ, આવે મા-૨. ૧ મુલ્ય પ્રત વિ અનેં ઇ માંથી આ પંક્તિ પછી થયેલી છે તેથી મુલ્ય પ્રતના પાઠ તરીકે તેટલો ભાગ વ માંથી લીધો છે. મા-૨ માં આ પાઠ આ પ્રમાણે છે. ‘અનં રાજા ધર મથ્ય જાઈ તિવારી રાજાનેં દ્વારિ રહે’ ૨ રાજાનેં ઇ મા-૨, રાજાને વ. ૩ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૪ યેં ઇ. ૫ જૂ ઇ વ, મા-૨ માં નથી. ૬ રમવાનેં ઇ મા-૨, રમવાને વ. ૭ થીહ ઇ, થીહે વ મા-૨. ૮ ચમના ઇ; ૯ માં ‘ચમદતના મયથી થીહિ,’ મા-૨ માં

‘કેતલાનું છે’ અને મા-૨ માં ‘કેતલાનું છિ’ એવા શબ્દ છે. ૭૮ અનંદ ઇ મા-૨, અનેઈ વ. ૭૯ કેતલાને વ, કેતલાએકને મા-૨. ૮૦ હૈયડ મુયિ ઇ; વ મા-૨ મા ‘મુયિ હૃદય’ એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૮૧ રુન્હુ ઇ, રુહું વ, રુહું મા-૨. ૮૨ જ ઇ વ મા-૨. ૮૩ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૮૪ ઘોલો ઇ. ૮૫ એહું વ મા-૨; આની પહેલાં વ મા-૨ મા ‘તું’ છે. ૮૬ કહે ઇ વ, કહે મા-૨. ૮૭ છે ઇ વ, છિ મા-૨. ૮૮ કહે વ મા-૨. ૮૯ કહિ ઇ, વ મા-૨ માં નથી. [પૃ. ૨૮] ૯૦ આ શબ્દ પછી વ માં ‘સર્પકાંચલી’ અને મા-૨ મા ‘સર્પની કાંચલી’ એવા શબ્દ છે. ૯૧ સર્પ ઇ વ મા-૨. ૯૨ કાંચલીયે ઇ. ૯૩ વીંટથો ઇ, વીંટ્યા વ, વીંટ્યા મા-૨. ૯૪ હુઈ ઇ, હુઈં વ, હુયિ મા-૨. ૯૫ અનંદ ઇ વ મા-૨; ‘અનંદ કુટિલ હોઈ’ આ શબ્દ વ માં નથી. ૯૬ હોઈ ઇ, હુંદ મા-૨. ૯૭ અનંદ ઇ વ મા-૨. ૯૮ અનંદ ઇ વ મા-૨. ૯૯ અનંદે ઇ, અનંદ વ મા-૨. ૧૦૦ એહા ઇ વ મા-૨. ૧ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૨. અન્યન વ મા-૨. ૩ એ ઇ. ૪ રાજાને ઇ મા-૨, રાજાને વ. ૫ થોહુંદ ઇ, થોહુંદ વ, થોહુંદ મા-૨. ૬ વરુઈ વ મા-૨. ૭ ચીંતવેં ઇ, ચીંતવે વ મા-૨. ૮ અનંદ ઇ મા-૨, અને વ. ૯ કરેં ઇ વ મા-૨. ૧૦ દાહનિ ઇ, દાહને વ, દાહને મા-૨. ૧૧ પામિ ઇ, પામેં વ મા-૨. ૧૨ યિમ ઇ, વ અને મા-૨ માં (વ ના ગાઠ સાથે વીંસમાં મા-૨ નાં પાઠાન્તર છે) આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘જિમ પતંગીયા[પતંગિયા] જિમ[મા-૨ માં નથી] વૈશ્વાનરને પામેં.’

૧૩ પામેં ઇ. ૧૪ વૈશ્વાનરમાહિ ઇ. ૧૫ પામેં ઇ. ૧૬ રાજાનું પદ ઇ, રાજપદ વ મા-૨. ૧૭ દુઃપ્રાપ્ય વ મા-૨. ૧૮ હુઈ ઇ. ૧૯ સપલે ઇ, સર્વમ વ મા-૨. ૨૦ ન્યાઈ ઇ, ન્યાયેં વ મા-૨. ૨૧ ચાલઈ ઇ, ચાલે વ મા-૨. ૨૨ અનંદ ઇ; વ મા-૨ માં નથી. ૨૩ થોડે ઇ, થોડેં વ મા-૨; આ શબ્દ પહેલો મા-૨ અને વ માં ‘સ્વલ્પે’ છે. ૨૪ પાહૂઈ ઇ, પાહૂં મા-૨. ૨૫ કીયેં ઇ; વ મા-૨ માં નથી. ૨૬ પરિ ઇ વ મા-૨; પછી ઇ માં ‘હાથિયી જાઈ,’ વ મા-૨ માં ‘હાથિયી નટ થાઠ’ એવો પાઠ છે. ૨૭ રાજાનને ઇ, રાજાની વ મા-૨. ૨૮ ઇ વ મા-૨ માં નથી. ૨૯ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૩૦ દુઃસિં ઇ, દુઃસિં વ, દુરો મા-૨. ૩૧ કન્ટે વ, કન્ટે મા-૨. ૩૨ રહેવાઈ ઇ, રહેવાઈ વ મા-૨. ૩૩ દુગિ ઇ, દુગિ વ, દુગિ મા-૨. ૩૪ પામીયે વ મા-૨. ૩૫ હરકીની ઇ વ મા-૨. ૩૬ પરિ વ મા-૨. ૩૭ ટામિ ઇ વ મા-૨. ૩૮ રાપના ઇ. ૩૯ દોહોઠી ઇ, દોહલ્યું વ મા-૨. ૪૦ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૪૧ કથૂં વ મા-૨. ૪૨ મનુપ્યે ઇ વ,

मनुष्ये भा-२. ४३ राज्यमाहि इ, राज्यमाहे व भा-२. ४४ येन्हो इ. ४५ येन्हो इ, जेझो व भा-२. ४६ जेझो इ, व भा-२ मां नथी. ४७ होइ इ व भा-२. ४८ तेन्हे इ, तेन्हो व, तेझो भा-२. ४९ तेन्हुं इ, व भा-२ मां नथी. ५० ते व भा-२. ५१ पैसीनइ इ, पैसीनइ व, पेशीनइ भा-२. ५२ करछु इ. ५३ अनइ इ व भा-२. ५४ अपाणे व, आपणे भा-२. ५५ वेगुं इ, वेगु व, वेगो भा-२. ५६ कीजइ इ व, कीजेइ भा-२. [पृ. २९] ५७ राजाने व, राजानें भा-२. ५८ सेक्कने व, सेक्कनइ भा-२. ५९ नित्ये भा-२. ६० जे व भा-२. ६१ छंशानुत्ती व भा-२. ६२ ते इ व भा-२. ६३ स्थितिं इ, व भा-२. ६४ पामे इ भा-२, पामे व. ६५ जिगारि इ, जिगारें व, जिगारे भा-२. ६६ धोध्यो इ व भा-२. ६७ होइ इ व भा-२. ६८ तिवारें इ व, तिवारे भा-२. ६९ बोलइ इ व, बोलेइ भा-२. ७० अनइ इ व भा-२. ७१ मानइ इ व भा-२; बिना पछीना शब्द पैकी 'मनि' इ मा नथी, 'मनि ते मानइ' व अने भा-२ मा नथी. ७२ अने इ, अनइ व भा-२. ७३ ये इ. ७४ उपरि इ. ७५ द्वेप इ व भा-२. ७६ करे इ, करेइ व भा-२. ७७ उपरि इ, ऊपरि व भा-२. ७८ द्वेप इ व भा-२. ७९ करइ इ, करें व, करे भा-२. ८० अनइ इ व भा-२. ८१ दाननी इ व भा-२. ८२ करइ इ व, करें भा-२. ८३ प्रवानन इ व भा-२. ८४ वश इ व भा-२. ८५ छेइ भा-२. ८६ कहतो इ व भा-२. ८७ हौउ इ व भा-२. ८८ आ शब्द पछी व भा-२ मा 'तो तुं जा' एवा शब्द छे ८९ व भा-२ मा नथी. ९० ते इ व, ते भा-२. ९१ एहुं इ व भा-२. ९२ कयुं इ व, कयू भा-२. ९३ तूहे इ व भा-२. ९४ कन्हैइ इ; 'सिंह कन्हिइ' शब्दो व भा-२ मा नथी ९५ कल्याण इ व भा-२. ९६ हज्यो इ व भा-२. ९७ अनइ इ भा-२, अने व. ९८ बाछित व भा-२. ९९ पदार्थ इ व भा-२. १०० हज्यो इ, पामजे व भा-२. १ पछइ इ व, पछेइ भा-२. २ करटक्ने इ, करटक्ने व, करटक्निं भा-२. ३ करीनइ इ, करीने व भा-२. ४ सिंह इ व भा-२. ५ कन्है इ व भा-२. ६ देपीने इ, देपीनइ व, देपीनिं भा-२. ७ रहीनइ इ, रहीने व भा-२. ८ हौउ इ व भा-२. ९ माहो इ व भा-२. १० जूनो इ व भा-२. ११ मिननो पुन इ, मिनपुन व भा-२. १२ छे इ भा-२, छेइ व. १३ आवइ इ, आवे व भा-२. १४ च्छइ इ, छेइ व भा-२. १५ देख्ये इ भा-२, देख्यो भा-२. १६ तोहेइ इ, तेहेइ व भा-२. १७ रहइ इ, रहेइ व भा-२. १८ तिवार इ व भा-२. १९ तीहां इ, तिहा व भा-२. २० पिगलक्नें इ व भा-२, पं २८

૨૧ વ મા-૨ માં નથી. ૨૨ વૈટો ઇ, વૈટો વ મા-૨. ૨૩ તેહદ ઇ, તેહ વ મા-૨. ૨૪ ડપરિ^૧ ઇ; વ મા-૨ માં નથી. ૨૫ પઢીનદ ઇ, પઢીનિદ વ મા-૨. ૨૬ તેનુંદ ઇ, તેનું વ મા-૨. ૨૭ નામિં ઇ, નામેં વ મા-૨. ૨૮ ચોલાવીનદ ઇ વ, ચોલાવીનુંદ મા-૨. ૨૯ આપણે ઇ, આપણેં વ મા-૨. ૩૦ ચોલતો ઇ, ચેસતો વ મા-૨. ૩૧ હૌડ ઇ વ મા-૨. ૩૨ કત્યાણ ઇ વ મા-૨. ૩૩ છે ઇ, છેદ વ, છે મા-૨. ૩૪ તું ઇ, તૂં મા-૨. ૩૫ ઘણે ઇ વ મા-૨. ૩૬ દિવસે ઇ વ મા-૨. ૩૭ છે ઇ, છે વ મા-૨. ૩૮ કહતો ઇ વ મા-૨. ૩૯ હૌડ ઇ વ મા-૨. ૪૦ કહિં ઇ વ મા-૨. ૪૧ અમ્નેં ઇ, અમ્નેં વ મા-૨. ૪૨ વરણતુ મા-૨. ૪૩ પ્રયોજન ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૪૪ અનેઃ ઇ, અનદ વ મા-૨. ૪૫ રાજાનેં વ મા-૨. ૪૬ મર્યામ ઇ. ૪૭ હૌંઃ ઇ, ન હૌંઃ વ મા-૨. ૪૮ થોડું ઇ વ મા-૨. ૪૯ યોગ્ય ઇ વ મા-૨. ૫૦ ચોલ્યું ઇ વ મા-૨. ૫૧ ચોલ્યુ ઇ વ, ચોલ્યું મા-૨. ૫૨ છદ ઇ, છે વ, છિદ મા-૨. [પૃ. ૩૦] ૫૩ દાંત વ મા-૨. ૫૪ ઘોતરવા ઇ. ૫૫ કર્ણ વ, કર્ણ મા-૨. ૫૬ પંદ્રહાલવાને મા-૧ ઇ, ઘજૂઆલવા વ, સંસૂઆલવા મા-૨. ૫૭ રાજાનેં હપ્રો. ૫૮ તૂં મા-૧ ઇ, તિણપહે વ મા-૨. ૫૯ વામ વ મા-૨. ૬૦ હોઈ હપ્રો. ૬૧ પછે મા-૧ ઇ મા-૨, પછદ વ, આ શબ્દ પછી વ અને મા-૨ માં (વ ના પાઠ સાથે કોસમાં મા-૨ નાં પાઠાન્તર આપ્યાં છે.) આગળનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘પછદ [પછે] શરીરી વાળી હાય પગ યુક્ત પુરુષેં ત્રિમ કાર્ય ન હોઈ [હોઈ.]’

૬૨ ચેન્ટે મા-૧ ઇ. ૬૩ શરીર મા-૧ ઇ. ૬૪ વાળી મા-૧ ઇ. ૬૫ પગ મા-૧ ઇ. ૬૬ જેન્ટે મા-૧ ઇ. ૬૭ હોઈ મા-૧ ઇ. ૬૮ તીળે મા-૧, તીળે ઇ. ૬૯ રાજાનદ મા-૧ ઇ. ૭૦ ઘણું મા-૧ ઇ. ૭૧ હોઈ મા-૧ ઇ. ૭૨ અને ઇ, અનદ વ મા-૨. ૭૩ અમ્હે ઇ વ મા-૨. ૭૪ તમ્હારા ઇ વ મા-૨. ૭૫ વંશના ઇ વ મા-૨. ૭૬ સેવક ઇ વ મા-૨. ૭૭ છું વ મા-૨; ઇ માં નથી. ૭૮ આપદાં વ મા-૨. ૭૯ છતાં વ. ૮૦ રાડલાપૂટગામી વ, રાડલાપૂટગામી મા-૨. ૮૧ છું ઇ વ મા-૨. ૮૨ જોહેઃ ઇ, જોહે વ મા-૨. ૮૩ અમ્હે ઇ વ મા-૨. ૮૪ સ્વામીનુ ઇ, સ્વામીનુ વ, સ્વામીનું મા-૨. ૮૫ કાર્ય ઇ વ મા-૨. ૮૬ પામતા ઇ વ. ૮૭ તોહેઃ ઇ, તોહે વ મા-૨. ૮૮ ચોલ્યુ ઇ વ. ૮૯ છદ વ, છેદ મા-૨. ૯૦ ‘શ્દ વ મા-૨. ૯૧ સેવક મા-૧ ઇ મા-૨; આ શ્લોક વ માં છે પણ તેનો અનુવાદ તેમાં નથી. ૯૨ અનેઃ મા-૧ ઇ,

अनइ व. ९३ आपणइ भा-१ इ, आपणे भा-२. ९४ आपणइ भा-१ इ, व मां नथी ९५ ठामि भा-१ इ व ९६ व मां नथी. ९७ जोहई भा-१, जोहनइ इ, जोहे, पछीनो अनुवाद भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘जोहे आपणगनो मस्तकनो मणि प्रभायुक्त होइ तोहे पनि को न बाधे.’

९८ होइ भा-१ इ. ९९ तोहइ भा-१ इ, पछी भा-१ इ मां ‘को’ छे. १०० माधइनो भा-१ इ. १ माणिक भा-१ इ. २ पनि भा-१ इ, ३ अनइ इ भा-२. ४ होइ इ व भा-२. ५ होइ इ व भा-२ ६ कुलने इ व, कुलने भा-२. ७ चाल्यो इ व भा-२. ८ आव्यो इ व भा-२. ९ होइ इ व भा-२. १० एहोई इ, एहोइ व भा-२ ११ ये इ, व भा-२ मा नथी. १२ सेवकना इ व भा-२. १३ जाणइ इ, जाणे व भा-२ १४ तेन्हें इ, तेहनं व भा-२. १५ सेवक इ व भा-२. १६ सेवें इ, सेवा न करें व भा-२. १७ ये इ; पछी व भा-२ मा ‘उत्तम’ शब्द छे. १८ नीच सघातें इ, नीचशुं व, नीचनुं भा-२. १९ कीजइ इ व, कीजेइ भा-२. २० अनइ इ भा-२, अनेइ व; पछी व भा-२ मां ‘जे’ छे. २१ हुइ इ व भा-२ मा नथी. २२ ते इ व भा-२. २३ समान इ व भा-२. २४ पूजा इ व भा-२. २५ पामे इ भा-२, पामे व. २६ अनइ इ भा-२. २७ करीये इ, कीजेइ व भा-२. २८ एहे इ व भा-२ २९ त्रिण्य इ व, त्रिण्य भा-२. ३० प्रकारे भा-२. ३१ सेवक इ व भा-२. ३२ राजाने इ व, राजानि भा-२. ३३ छाडि इ, छाडैं व भा-२ [पृ. ३१] ३४ ये भा-१ इ. ३५ सेवकने भा-१, सेवकने इ व भा-२, आ शब्द पहेला व भा-२ मा ‘उत्तम’ छे, इ मां ‘सेवकने उत्तमने’ एवो पाठ छे ३६ स्थानने भा-१ इ, स्थानि व, स्थानने भा-२. ३७ विपइ भा-१ इ, विष व, विषेइ भा-२. ३८ मुक्या भा-१ इ, मूक्या व भा-२. ३९ थिका भा-१ इ, ‘था व, थका भा-२. ४० कम्मदि भा-२. ४१ करें ह्यो ४२ सेवकनो भा-१ इ व, सेवकने भा-२. ४३ अन्य ह्यो. मा नथी. ४४ नहीं ह्यो. ४५ छइ इ, छे व, छिइ भा-२ ४६ ये भा-१ इ, जे व भा-२. ४७ मणि ह्यो ४८ सुवर्णने भा-१ इ, सुवर्णि व, सुवर्णि भा-२. ४९ आभरण भा-१ इ, व भा-२ मां नथी. ५० जडाववा व भा-२. ५१ योग्य ह्यो, भा-२ मा ‘होइ अनइ’ शब्दो छे ५२ मणिने ह्यो; तेनी पहेलानो ‘ते’ व भा-२ मां नथी. ५३ व भा-२ मा नथी. ५४ तरुयें भा-१, तरुयं इ, तरुए व, तरुए भा-२. ५५ जडे व भा-२. ५६ ने ह्यो. ५७ बाधइ भा-१ इ, बाधे व भा-२. ५८ तो ह्यो, पछी भा-२ मां ‘ते’ छे,

૫૧ મણિનું વ, મણિનું મા-૨. ૬૦ દૂદ્ધવળ મા-૧ ડ, દૂધળ વ મા-૨. ૬૧ નાવડ ડ, નહીં વ મા-૨. ૬૨ શોભડ મા-૧ ડ; 'અનડ શોભિ નહીં' એ 'વિ' ના શબ્દ વ મા-૨ માં નથી. ૬૩ નહીં મા-૧. ૬૪ વાધનારનડ મા-૧ ડ, વાધળ-હારન વ, વાધળહારનિ મા-૨. ૬૫ દૂધળ વ મા-૨. ૬૬ દે મા-૧ ડ, ઘે વ મા-૨. ૬૭ યે ડ વ મા-૨. ૬૮ સ્વામિનુ ડ વ મા-૨. ૬૯ તુ ડ, 'સિંહ તું' એવો શબ્દક્રમ વ મા-૨ માં છે ૭૦ ઇહુ ડ વ મા-૨. ૭૧ વહેં ડ વ મા-૨. ૭૨ છ ડ, છે વ, છેડ મા-૨; પછી વ માં 'જે તૂ ઘળા દિવસે' અને મા-૨ માં 'જે તૂ ઘળે દિવસે' એવો શબ્દક્રમ છે ૭૩ પળે ડ ૭૪ દિવસે ડ. ૭૫ તુ ડ. ૭૬ વીસડ ડ. ૭૭ છડ ડ. ૭૮ તન્હુ ડ, તેહુ વ, તેન્હુ મા-૨. ૭૯ સાંભલો ડ, સાંભલુ વ, સાંભલુ મા-૨. ૮૦ અનડ ડ, વ મા-૨ માં નથી ૮૧ જમળા મા-૨. ૮૨ હાથનો ડ વ મા ૨. ૮૩ ન હોડ ડ વ મા-૨. ૮૪ મલો મા-૨; પછી વ મા ૨ માં 'પુલ્લ' શબ્દ છે ૮૫ અનડ ડ, વ મા-૨ માં નથી ૮૬ ચેન્હે ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૮૭ ટામ ડ વ મા-૨. ૮૮ હોડ ડ વ મા-૨. ૮૯ તે ડ વ મા-૨. ૯૦ રહડ ડ વ. ૯૧ જિહા ડ વ મા ૨. ૯૨ મણિનડ ડ, મણિને વ, મણિનિ મા ૨ ૯૩ ઠામિ ડ વ મા-૨. ૯૪ અનડ મા ૨, અને વ. ૯૫ વાચનડ ડ, વાચને વ, વાચને મા-૨. ૯૬ રાજાનડ ડ, રાજાને મા-૨, વ માં નથી. ૯૭ વ માં નથી. ૯૮ સેવકનું ડ, સેવક વ, સેવકનું મા-૨. ૯૯ નામડ ડ, નામે મા-૨, વ માં નથી. ૧૦૦ રહડ ડ વ, રહે મા-૨. [પૃ. ૩૨] ૧ જિવારેં મા ૧ ડ મા-૨. ૨ રાજાનિ મા-૧ ડ, રાજાનેડ મા ૨. ૩ અનડ મા-૧ ડ મા-૨. ૪ પાહુંઆ મા-૧, પાહૂઆ મા-૨. ૫ સેવકને મા-૧ ડ, સેવકનડ મા-૨. ૬ વિશેષ મા ૧ ડ, વિશિષ્ઠ મા-૨ ૭ હોડ મા-૧ ડ મા-૨. ૮ તિહા મા-૧ ડ મા-૨. ૯ ઉદ્યમી મા-૨ ૧૦ સેવકનો મા-૧ ડ, સેવકનું મા-૨. ૧૧ જાડ મા-૧ ડ મા-૨. ૧૨ પાપડ ડ, વિના મા-૨. ૧૩ રહડ ડ, નહીં મા-૨. ૧૪ અનડ ડ, અનડ મા-૨. ૧૫ પાપે ડ મા-૨ ૧૬ રહડ ડ, રહે મા-૨. ૧૭ સેવક ડ મા-૨, આ શબ્દ પહેલા મા-૨ માં 'અનડ' છે ૧૮ અનડ ડ મા-૨. ૧૯ રાજાનો ડ મા-૨ ૨૦ છડ ડ, છે મા-૨. ૨૧ વિના કિરણે. વ. ૨૨ લોચન ડ વ મા-૨. ૨૩ હિન કરેં ડ, હેતકારી મા-૨. ૨૪ એહા ડ વ મા-૨. ૨૫ પાપેડ ડ, પાપે વ, પાપે મા-૨. ૨૬ શોભડ ડ, શોમેડ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘વિમ તેજવત કિરણ પાપે સૂર્ય ન શોભડ’

૨૭ તેંદ. ૨૮ કિરણે. ૨૯ પાપડે. ૩૦ શોભડે. ૩૧ છડે
મા-૧ ડ, છે વ મા-૨. ૩૨ નામિનડે મા-૧ ડ, નામિ વ, નામિને મા-૨. ૩૩
વિપડે મા-૧, વિપે ડ વ મા-૨. ૩૪ છે વ, છે મા-૨. ૩૫ ઈણ મા-૧, ઈણી
ડ, ઈણી વ, ણી મા-૨. ૩૬ પરિ મા-૧ વ, પરિં ડ, પેરિં મા-૨. ૩૭ અહીંથી
વ મા-૨ મા અનુવાદ આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે મા-૨ નાં પાઠાન્તર છે)

‘સ્વાર્ગમેવક પરસ્પરેં [પરસ્પરિ] આવારિ પ્રવર્તેં.’

૩૮ અનડે મા-૧ ડ. ૩૯ સેવકિ મા-૧, સેવકિડે ડ. ૪૦ પ્રવર્તડે મા-૧
ડ. ૪૧ નિચેં ડ વ મા-૨. ૪૨ માથે વ મા-૨. ૪૩ ધરયા ડ વ મા-૨.
૪૪ અનડે મા-૨, અનેટ વ. ૪૫ સ્નેહ ડ વ મા-૨. ૪૬ તૈલ ડ. ૪૭
તીણડે ડ, તીણે વ, તીણ મા-૨. ૪૮ વધારયા ડ વ મા-૨. ૪૯ કેમ ડ.
૫૦ તેહડે; આ પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે : ‘તેહ રૂક્ષ થાડે’
૫૧ રૂપણું ડ. ૫૨ તેને ડ. ૫૩ પામડે ડ. ૫૪ પઢડે ડ; અહીં વ મા-૨ મા
‘સ્નેહ પાપે તિમ’ એવા શબ્દ છે. ૫૫ નિસ્નેહ વ મા-૨. ૫૬ સેવક ડ વ
મા-૨. ૫૭ વિરાગનડે ડ, વિરાગ વ મા-૨. ૫૮ વ મા-૨ મા નથી.
૫૯ પામડે ડ, પામેં વ મા-૨. ૬૦ વ મા-૨ મા નથી. ૬૧ તૂટોથો ડ, ૬૨
ડ માં નથી; આ શ્લોકનો અનુવાદ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે
કોસમા મા-૨ ના પાઠાન્તર છે)

‘રાજા સેવકનહે [સેવકનેં] તૂટો ટ્રવ્ય માત્રનેં થે અનડે સેવકનેં માન થીયા પછી
સેવક પ્રાણ પળ રાજા નિમિત્ત થે ’

૬૩ વેડે ડ. ૬૪ અનડે ડ. ૬૫ સેવક ડ. ૬૬ રાજાને ડ. ૬૭
માન્યે ડ. ૬૮ જે ડ. ૬૯ યુદ્ધનડે ડ. ૭૦ વિપિ ડ ૭૧ મુરય પ્રત
વિ માથી પડી ગયેલા આ શબ્દ ડ માથી લીધા છે. [ધ્ર. ૩૩] ૭૨ કુલીના વ
મા-૨. ૭૩ કાર્યસયુક્તાઃ વ મા-૨. ૭૪ એહું ડ વ મા-૨. ૭૫ જાણીનડે
ડ, જાણીનડે વ, જાણીને ડ મા-૨. ૭૬ રાજાડે મા-૨, રાજાએ વ. ૭૭
કુલીન ડ. ૭૮ પૂવેં ડ વ મા-૨. ૭૯ ચાલયા ડ વ મા-૨. ૮૦ આવિ ડ,
આવેં વ મા-૨. ૮૧ એહા ડ વ મા-૨. ૮૨ સેવક ડ વ મા-૨. ૮૩ ચે ડ.
૮૪ સેવક ડ વ મા-૨. ૮૫ રાજાનુ વ. ૮૬ કાર્ય ડ વ મા-૨. ૮૭ ‘રહેં
મિથિન’ એવો શબ્દક્રમ વ મા-૨ મા છે ૮૮ રહડે ડ. ૮૯ સેવક ડ વ મા-૨.
૯૦ વૈયરિ ડ, વૈરી વ મા-૨. ૯૧ જાણવા મા-૨. ૯૨ ચે મા-૧ ડ વ. ૯૩
કામ હપ્પો. ૯૪ કરીનડે હપ્પો. ૯૫ વહસી મા-૧ ડ, વૈસી વ, વૈસી મા-૨.

૯૬ રહૈ મા-૧ ઇ, રહેઝ વ મા-૨. ૯૭ જાણવો મા-૧ ઇ વ, જાણવુ મા-૨.
 ૯૮ ચે ઇ વ. ૯૯ સેવક ઇ વ મા-૨. ૧૦૦ ચોલાવ્યો ઇ વ મા-૨.
 ૧ આવૈ ઇ, આવે વ મા-૨. ૨ અનૈ ઇ વ મા-૨. ૩ દ્વારે ઇ વ મા-૨.
 ૪ ચડઠો ઇ, ચઠો વ મા-૨. ૫ રહૈ ઇ, રહેઝ વ મા-૨. ૬ અનૈ ઇ, વ
 મા-૨ માં નથી. ૭ પૂછ્યા મા-૨. ૮. સાચું ઇ વ મા-૨. ૯ ચોલૈ ઇ
 વ, ચોલેઝ મા-૨. ૧૦ તીણૈ ઇ, તીણે વ મા-૨. ૧૧ સેવકેઈ ઇ, સેવકે વ, સેવકે
 મા-૨. ૧૨ વ અને મા-૨ માં આવો શબ્દક્રમ છે : (કોસમાં વ ના પાઠ સાથે
 મા-૨ ના પાઠાન્તર છે)

‘ જે માન્ય પામ્યા પછી મર્વે ન કરે [કરૈ]. ’

૧૩ કરૈ ઇ. ૧૪ માન્ય ઇ. ૧૫ પામ્યા ઇ. ૧૬ અનૈ ઇ, વ મા-૨માં
 નથી. ૧૭ પામ્યા ઇ વ મા-૨. ૧૮ કોપૈ નહીં ઇ, કોપ ન કરે વ, કોપ ન
 કરેઝ મા-૨. ૧૯ આપણુ ઇ. ૨૦ રાપે વ, રાપેઝ મા-૨. ૨૧ રાજાને ઇ,
 રાજા વ મા-૨. ૨૨ યોગ્ય ઇ વ મા-૨. [પૃ. ૩૪] ૨૩ ચે ઇ; આ
 શ્લોક વ મા-૨ માં છે પણ તેનો અનુવાદ નથી. ૨૪ અળવણોયો ઇ.
 ૨૫ હાણિ ઇ. ૨૬ ફેટૈ ઇ. ૨૭ અનૈ ઇ. ૨૮ ફેડવાનૈ ઇ. ૨૯
 કરૈ ઇ. ૩૦ સેવક ઇ. ૩૧ રાજાને ઇ. ૩૨ સેવા ઇ. ૩૩ યોગ્ય ઇ.
 ૩૪ હોૈ ઇ; આ શ્લોક પછી ઇ માં નીચેનો શ્લોક અને તેનો અનુવાદ છે :

તાહિતોઽપિ દુરુક્તોઽપિ દષ્ટિતોઽપિ મહીમુજા ।

યો ન ચિન્તયતે પાર્ષ સ મૃત્યોઽર્હો મહીમૃતામ્ ॥

જે સેવક માર્ગો હોઈ અનૈ યેને ગાલિ ધોની હોઈ અનૈ દલ્લો હોઈ રાજાઈ, एहो
 થકો યે રાજાને પાપનુદ્ધિ ન ચીંતવડ તે સેવક રાજાને યોગ્ય.

૩૫ ચે ઇ વ મા-૨. ૩૬ સેવકને ઇ વ મા-૨. ૩૭ મૃત ઇ વ
 મા-૨. ૩૮ વાના ઇ વ. ૩૯ યેન્હે ઇ, એન્હે વ મા-૨. ૪૦ પીડેઈ ઇ,
 પીડેં વ મા-૨. ૪૧ રાજાને ઇ, રાજાન વ મા-૨. ૪૨ યોગ્ય ઇ વ મા-૨.
 ૪૩ જીણે ઇ વ, જીં મા-૨. ૪૪ રહૈં ઇ વ મા-૨. ૪૫ રાજાનો
 ઇ વ મા-૨. ૪૬ હુણદાર ઇ વ મા-૨. ૪૭ સપ્રામ ઇ વ મા-૨. ૪૮ તીમ-
 લીયે ઇ વ મા-૨. ૪૯ અનૈ ઇ મા-૨, અનેઈ વ. ૫૦ રહૈ ઇ, રહેઝ વ મા-૨.
 ૫૧ રાજાનૈ ઇ, રાજાન વ મા-૨. ૫૨ યોગ્ય ઇ વ મા-૨. ૫૩ ચે ઇ વ
 મા-૨. ૫૪ સેવક ઇ વ મા-૨. ૫૫ છતા ઇ. ૫૬ તીમ વ મા-૨. ૫૭
 ગામની ઇ વ મા-૨. ૫૮ ધાઈ ઇ વ મા-૨. ૫૯ અનેઈ ઇ વ મા-૨. ૬૦

લેંઈ ઇ, લેં વ મા-૨. ૬૧ વાઝતે ઇ, વાઝતેં વ મા-૨. ૬૨ રાજાઈ ઇ મા-૨.
 ૬૩ ચોલીયે ઇ વ મા-૨. ૬૪ છઈ ઇ વ મા-૨. ૬૫ ઘોડો મા-૧ મા-૨ ઇ,
 અથ વ. ૬૬ શાસ્ત્ર હપ્રો. ૬૭ લોહડાં મા-૧ ઇ, લોહ મા-૨, હથીયાર વ.
 ૬૮ વાળી વ મા-૨; આની પહેલાં વ માં 'વીળા' શબ્દ છે. ૬૯ પુરુષ મા-૧ ઇ
 મા-૨, વ માં નથી. ૭૦ ણુત્લા મા-૧. ૭૧ ઘાના ઇ વ. ૭૨ ંલિગેપ્ને ઇ.
 ૭૩ પામી મા-૧ ઇ, પામીનઈ વ મા-૨. ૭૪ મલાંઈ મા-૧ ઇ, મલા વ, મલાં
 મા-૨. ૭૫ અનઈ મા-૧, અનઈ ઇ વ મા-૨. ૭૬ પાહુઆઈ મા-૧ ઇ, પાહુઆ
 વ મા-૨. ૭૭ થાઈ ઇ. ૭૮ અનઈ ઇ વ મા-૨. ૭૯ શીઆલ મા-૨. ૮૦
 ંહું ઇ વ મા-૨. ૮૧ જાળીનઈ ઇ વ, જાળીનેઈ મા-૨. ૮૨ મું ઇ, મૂ વ.
 ૮૩ ડપરિ ઇ વ, ડપરિ મા-૨. ૮૪ સ્વામિ ઇ વ મા-૨. ૮૫ તે ઇ વ મા-૨.
 ૮૬ યે ઇ વ, મા-૨ મા નથી. ૮૭ હું ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૮૮ અવગળીયુ
 ઇ, અવગળીયું વ મા-૨. ૮૯ હું ઇ મા-૨. ૯૦ માનતો ઇ, માનતો વ મા-૨.
 ૯૧ તેહઈ ઇ, તે વ મા-૨. ૯૨ નહીં ઇ. ૯૩ જે વ મા-૨. [પૃ. ૩૫]
 ૯૪ શઅરનેં ઇ, શઅરને વ, શઅરને મા-૨. ૯૫ રૂપે ઇ, રૂપેં વ મા-૨. ૯૬ ઋષિ
 ઇ વ મા-૨. ૯૭ મૃગનેં ઇ વ મા-૨. ૯૮ રૂપે ઇ મા-૨, રૂપેં વ. ૯૯
 કાર્તિકેય ઇ મા-૨, કાર્તિક્ય વ. ૧૦૦ ચોકડાને વ, ચોડાને મા ૨. ૧ રૂપે
 ઇ મા-૨. ૨ ંતલા ઇ વ મા-૨. ૩ માટઈ ઇ, માટેઈ વ, માટેઈ મા-૨. ૪
 શું ઇ મા-૨, શુ વ. ૫ પૂજીતા ઇ વ, પૂજિતા મા-૨. ૬ અહીંથી આગઢનો
 અનુવાદ વ મા-૨ મા અર્થ પ્રમાણે છે: (વ ના પાઠ સાથે કૌંસમા મા-૨ નાં
 પાઠાન્તર છે.)

‘સપુરુષે સઘલાયે પૂજીયે છે[છેઈ]’.

૭ પૂજીયેં ઇ. ૮ સપુરુષે ઇ. ૯ વાઈ ઇ મા-૨, વાઈ વ. ૧૦ યે ઇ.
 ૧૧ સેવક ઇ વ મા-૨. ૧૨ કૌંસમાં મૂકેલો મુલ્ય પ્રત વિ માથી પઢી ગયેલો પાઠ
 ઇ માથી લિખો છે. ૧૩ હોઈ વ. ૧૪ તે મા-૨. ૧૫ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૧૬
 ંહું ઇ વ મા-૨. ૧૭ શું ઇ વ મા-૨. ૧૮ અનેરા વ, અનેરાઈ ઇ મા-૨.
 ૧૯ હોઈ ઇ વ મા-૨. ૨૦ ઘોત્યું ઇ વ મા-૨, તેની પહેલા વ મા ‘વલી’ નથી
 ૨૧ છઈ ઇ, છે વ, છિ મા-૨. ૨૨ ડપજઈ મા-૧ ઇ, ડપજઈ વ, ડપજેઈ મા-૨.
 ૨૩ કૌંસમાં મૂકેલો, મુલ્ય વિ માં પઢી ગયેલો પાઠ મા-૧ માથી લીધો છે, સોનું વ
 મા-૨. ૨૪ પાવાળથી વ મા-૨. ૨૫ ડપજેઈ વ મા-૨. ૨૬ દ્રો દર્વા વ
 મા-૨. ૨૭ ગાઈનો હપ્રો. ૨૮ ડપજઈ હપ્રો. ૨૯ મુલ્ય પ્રત વિ માથી પઢી

गयेलो पाठ भा-१ माथी लीगो छे; आ पंक्ति व मा 'कमल काटवथी ऊजैइ' अने
 भा-२ मा 'कमल काटवथी ऊजड' ए प्रमाणे छे. ३० समुद्रथी हप्रो. ३१
 ऊजै व भा-२, भा-१ इ मा नथी. ३२ गाइना हप्रो. ३३ छाणथी भा-१ इ व.
 ३४ काठथा व भा-२. ३५ गाथनी भा-१, गाथनी इ, सर्पना व भा-२. ३६
 गोरोचन हप्रो. ३७ गाइना हप्रो. ३८ एतलानो भा-१ इ, एतलानो व, एत-
 लानु भा-२. ३९ आपणे भा-१ इ व, आपणे भा-२. ४० गुणे हप्रो.. ४१
 छे भा-२. ४२ येयां भा-१ इ, जैथी व भा-२. ४३ ऊपना व भा-२. ४४
 गुणे भा-१, गुणे इ, गुणथी व भा-२. ४५ नहीं हप्रो. ४६ गुणवंतनु भा-२;
 पछी भा-१ मा 'गुण' छे. ४७ आपणे हप्रो, पछी भा-१ इ मा 'ज' छे. ४८
 गुणे हप्रो. ४९ पितामानाने भा-१, पितामानाने इ, पिताने व भा-२. ५० गुणे
 हप्रो. नहीं भा-१ इ. ५१ मार्जारो व भा-२. ५२ घरमाहि इ. ५४ उपनी
 इ, ऊजैइ व भा-२. ५५ होइ इ, व भा-२ मा नथी. ५६ अनइ इ व भा-२.
 ५७ वणमाड इ, विणमाड व भा-२. ५८ वरइ इ व भा-२. ५९ तेइ, तेन्हे
 व भा-२. ६० मारें व भा-२. ६१ अनइ इ व भा-२; आनी पछीनो अनुवाद
 व भा-२ मा आ प्रमाणे छे:

‘मार्जार हितकारी भणी सहइ वछेइ.’

६२ जेइ. ६३ तेइ. ६४ करेइ. ६५ तेन्हेइ. ६६ वछेइ.
 [पृ. ३६] ६७ भीडा व भा-२. ६८ अनइ इ व भा-२. ६९ घणाइ इ व
 भा-२. ७० होइ इ, होइ व भा-२. ७१ तोहइ इ, व भा-२ मा नथी. ७२
 ईणि इ, तीणे व, तीणे भा-२. ७३ काष्टनु व. ७४ सरइ इ व भा-२. ७५
 बीजे इ व भा-२. ७६ हीनेइ इ, हीने व, हीने भा-२. ७७ घणे इ व, घणे
 भा-२. ७८ काइ इ व भा-२. ७९ नहीं व. ८० होइ इ व भा-२. ८१
 अनइ इ व भा-२. ८२ करइ इ, करेइ व भा-२. ८३ तीणइ इ, तीणे व, तेण
 भा-२. ८४ शुं इ भा-२, शु व. ८५ कीजइ इ, कीजे व भा-२. ८६ अनइ
 इ व भा-२. ८७ होइ इ भा-२, होइ व. ८८ अनइ इ व भा-२. ८९
 पाहुंइ इ, पाहुं व, पाहुं भा-२. ९० करइ इ, करे व भा-२. ९१ तीणेइ इ,
 तीणे व, तीणे भा-२. ९२ शुं इ व भा-२. ९३ कीजइ इ व, कीजेइ भा-२.
 ९४ हुं इ व भा-२. ९५ अनइ इ, अनेइ व, ने भा-२. ९६ छुइ व भा-२.
 ९७ मुंहेइ इ व, मुंहे भा-२. ९८ निरास व भा-२. ९९ योग्य इ व भा-२.
 १०० नहींइ इ, न होइ व भा-२. १ अजाणपणाथी भा-१, अजाणपणाथी इ,

અજ્ઞાનપણથી વ મા-૨. ૨ હોટ હપ્રો. ૩ અનડ હપ્રો. ૪ સેવક હપ્રો. ૫ થ્યા વ મા-૨. ૬ સમીપ ઇ. ૭ નાવર મા-૧ ઇ, ન આવેં વ મા-૨. ૮ અનડ હપ્રો. ૯ યે હપ્રો. ૧૦ રાજ્ય મા-૧ ટ, રાજા વ મા-૨. ૧૧ છાઢીયેઈ મા-૧ ઇ, છાઢીયે વ, છાઢીયે મા-૨. ૧૨ પચ્છે મા-૧ ઇ, અહીં વ માં 'તેન્હે' અને મા-૧ માં 'તેન્હે' છે. ૧૩ હોઈ હપ્રો. ૧૪ સમેતિ હપ્રો. ૧૫ કુલ મા-૧ ઇ, રાજકુલ વ મા-૨; મુખ્ય પ્રત 'વિ' માથી પઢી ગયેલો આ શબ્દ મા-૧ માથી લીધો છે. ૧૬ નાશ હપ્રો. ૧૭ પામઈ મા-૧ ઇ, પામે વ, પામેં મા-૨. ૧૮ વહઈ મા-૧, વહે વ મા-૨. ૧૯ છેડ વ, છે મા-૨; મા-૧ માં નથી, આની પછીથી, 'અહો દમનક.....' થી શરૂ કરી 'સ્વામિન્ એવાંતિ સામલીઈ' ત્યાં મુધીનો મુખ્ય પ્રત વિ નો ભાગ મા-૧ મા સંક્ષેપમાં નીચે પ્રમાણે છે :

“અહો દમનક તું જૂના પ્રધાનનો પુત્ર છઈ તે મળી જે તું ચેલવા હીંડે તે ચોલિ”. દમનક સિયાલ ચોમો, “સ્વામિન્ એવાંતિ સામલીઈ.”

૨૦ તુ ઇ વ, તૂ મા-૨. ૨૧ આની પછી વ મા-૨ માં 'અથવા' છે. ૨૨ થકો ઇ વ મા-૨. ૨૩ પ્રાનનો ડ વ મા-૨. ૨૪ પુત્ર ડ વ મા-૨. ૨૫ છઈ ઇ, છે વ, છિઈ મા-૨. ૨૬ તેથી વ મા-૨; વ મા-૨ મા આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘તું [તું] હીંડે [હીંડે] છે તે તૂ ચોલિ.’

૨૭ તું ઇ. ૨૮ હીંડે ઇ. ૨૯ છેઈ ઇ. ૩૦ સ્વામિન્ ઇ વ મા-૨. ૩૧ વાઈ ઇ. ૩૨ છઈ ઇ, છેઈ વ, છે મા-૨. ૩૩ ચોચું ઇ, પછી વ મા-૨ માં 'અહો' છે. ૩૪ તું ઇ વ મા-૨. ૩૫ ચોચું ઇ [પૃ. ૩૭] ૩૬ ચોહું ઇ વ, ચોહું મા-૨, મા-૨ માં આ શબ્દ પહેલા 'ચોહું' છે. ૩૭ કાર્ય ઇ વ મા-૨. ૩૮ ચે ઇ, વ મા-૨ મા નથી ૩૯ ઇ વ મા-૨. ૪૦ તિ વ. ૪૧ મધ્ય ઇ વ મા-૨. ૪૨ વહવુ ઇ વ, વરવું મા ૨ ૪૩ એહુ ઇ મા-૨, એહું વ. ૪૪ હુરસતિ વ. ૪૫ વહઈ ઇ વ, વહેઈ મા-૨ ૪૬ તેથી વ મા-૨. ૪૭ એવાંતિ વ મા-૨. ૪૮ સામલીયે ઇ વ મા-૨ ૪૯ યે મળી મા-૧ ઇ, જેથી વ મા-૨. ૫૦ આ શ્લોકનું ઇ વ મા-૨ માં આવું એક જ ચરણ મળે છે, મા-૧ માં શ્લોકનું આ ચરણ નથી. પઢી ગયેલું ચરણ પહેલું ચરણ હોયું જોઈએ. પશ્ચિમ ભારતીય પંચતનં, પૂર્ણમંદ્રહૃત પંચતનં અને તન્નાવ્યાયિકામાં આ શ્લોક નથી.

૫૧ યે હપ્રો. ૫૨ હોઈ હપ્રો. ૫૩ મેડનઈ મા-૧ ઇ, મેડન વ મા-૨. ૫૪ પામઈ મા-૧ ઇ, પામે વ, પામે મા-૨. ૫૫ અનડ મા-૧ ઇ, વ મા-૨ માં પ ૨૬

નથી ૫૬ સુન્ન મા-૧, ચોકન વ મા-૨ ૫૭ ચે મા-૧ હ, વ મા-૨ માં નથી
 ૫૮ હોઈ હપ્રો ૫૯ ગાજેઈ વ, ગાજે મા ૨ ૬૦ વેકન મા-૨ ૬૧ પારન
 હપ્રો ૬૨ વ મા-૨ માં નથી ૬૩ વ્રઘ્નાઈ મા-૧, વ્રઘ્નાઈ હ, વ્રઘ્ના વ મા-૨.
 ૬૪ જાણઈ મા-૧ હ વ, જાણેઈ મા-૨ ૬૫ તેથી વ મા-૨. ૬૫ તેથી વ
 મા-૨. ૬૬ સર્વે મા-૧ હ, સર્વેયા વ મા-૨, પછીનો 'પ્રયત્નિ' શબ્દ વ મા-૨ માં
 નથી. ૬૭ પટ્કર્ણ હપ્રો ૬૮ રાપકો મા-૧ હ, કરવો વ મા-૨ ૬૯ તિવાર
 હ વ મા-૨, અહીંથી શરૂ કરી, '... . કહિવા શરૂ પૂ ન હૈ તુ રહિવા ચો,'
 એ મુદ્દય પ્રત વિ નો આગ્યો પરિન્હેદ મા-૧ માં આ પ્રમાણે છે

‘દમનક પિંગળનહ પૂછ, “સ્વામી પાળી પીવા જાતા કાંઈ પાઠા વળી આવ્યા?”
 પિંગલ હસીનહ વિપરીન કહિતો હૌઝ [દમનન બોલ્યો], “સ્વામિન કહિવા યુક્ત
 નોહિ તો રહિવા ચો”

૭૦ પિંગલનો હ વ, પિંગલનુ મા-૨ ૭૧ જાણીનહ હ મા-૨, જાણીને વ
 ૭૨ વાચ હ, વ્યાપ્ર વ મા-૨ ૭૩ આ શબ્દ પછી હ વ મા ૨ મા ‘એ સર્વ’ છે
 ૭૪ એહું હ વ મા-૨ ૭૫ સાંભલીનેઈ વ મા ૨ ૭૬ વેગલા હ વ મા ૨
 ૭૭ પછઈ હ વ, પછે મા-૨ ૭૮ બોલતો હ, બોલ્યો વ મા-૨ ૭૯ હૌઝ હ,
 વ મા-૨ માં નથી, આની પછી વ મા ૨ મા આ પરિન્હેદની છેત્રી પત્તિ નીચે પ્રમાણે છે
 (વ ના પાઠ સાથે કોસમાં મા ૨ નાં પાગાન્નર છે)

‘સ્વામિન [મા ૨ માં નથી] કાંઈ કહવા શરૂ પૂ ન હોઈ તો મ કહસ્યો બોલ્યુ
 [બોલ્યુ] છદ [છિદ]’

૮૦ સ્વામિન હ ૮૧ પ્રાસનન હ ૮૨ જાતા હ ૮૩ થક્ય હ
 ૮૪ કીઝ હ ૮૫ કહતો હ ૮૬ હૌઝ હ ૮૭ હસલ હ. ૮૮ થકુ હ
 ૮૯ વિપરીત હ ૯૦ કહતો હ ૯૧ હૌઝ હ ૯૨ જુ હ ૯૩ સરપુ હ
 ૯૪ હોઈ હ ૯૫ તો હ ૯૬ રહવા હ ૯૭ બોલ્યુ હ ૯૮ છદ હ
 ૯૯ કેતલીએક મા-૧, કેતલી વ મા-૨, આ પત્તિ ૬ માં નથી ૧૦૦ રાપકી
 મા-૧, કીજેઈ વ, કીજે મા ૨ ૧ કેતલીએક હપ્રો [પૃ ૩૮] ૨ વ
 મા-૨ માં નથી ૩ કેતલી હપ્રો ૪ મુદ્દય પ્રત ‘વિ’ માથી પઢી ગયેલી આ પત્તિ
 મા-૧ માંથી લીધી છે, કેતલીએક હ, વ મા ૨ માં ‘કેતલી’ છે પછી ૬ માં ‘પુગથી
 વાત’ શબ્દક્રમ છે ૫ વ મા ૨ માં નથી ૬ અતહ હપ્રો ૭ પઢિતહ મા-૧,
 હ, પઢિત વ મા-૨ ૮ મહાંત હપ્રા ૯ આગલિ હપ્રા ૧૦ યુક્ત હપ્રો ૧૧
 અયુક્ત હપ્રો ૧૨ વિમાંસીનહ મા ૧, વિમાંસીનહ હ, વિમાંસી વ, વિમાંસી મા-૨,

१३ एहुं हप्रो. १४ सामलीनइ भा-१ इ व, सामलीने भा-२. १५ चीतवतो हप्रो. १६ हौड हप्रो. १७ योग्य हप्रो. १८ बीसइ भा-१ इ, बीसे व भा-२. १९ छइ भा-१ इ, छेइ व, छे भा-२. २० ते भणी इ, तेथी व भा-२. २१ माह्रो हप्रो. २२ आगलि हप्रो. २३ वहुं इ भा-२. २४ वोत्युं भा-१ भा-२, वोत्युं इ, वोत्यु व. २५ छइ भा-१ इ, छे व भा-२. २६ घे इ, भा-१ मां नथी. २७ भणी इ व भा-२. २८ ये भा-१ इ. २९ होइ हप्रो. ३० अनइ भा-१ इ; अहीर्या आगळनो अनुवाद व भा-२ नीचे प्रमाणे छे, अनुवादनो बाकीनो भाग ते बजेमा नथी;

‘ तो ते आगलि आपणुं दुःख निवेदी सुखी धैयेइ. ’

३१ सेवक भा-१ इ. ३२ होइ भा-१ इ. ३३ अनइ भा-१ इ. ३४ ये भा-१ इ. ३५ होइ भा-१ इ. ३६ अनइ भा-१ इ. ३७ स्वामी भा-१ इ. ३८ होइ भा-१ इ. ३९ आगलि भा-१ इ. ४० आपणुं भा-१ इ. ४१ दुःख भा-१ इ. ४२ निवेदीनइ भा-१ इ. ४३ भा-१ इ मा नथी. ४४ धैये भा-१ इ. ४५ तुं इ व भा-२; मुख्य प्रत वि मानो आ परिच्छेइ भा-१ मा नीचे प्रमाणे मळे छे :

पिंगल बोल्हो, “ ए वनमाहि को एक मोटो जीव मोटा शब्द करइ छइ, ते शब्द सरपो मोटउ जीव मोटा पराक्मथी आवी पइछ छि. ” [दमनक बोल्हो], “ स्वामिन् ए शब्दमात्रथी भय रूपनौ छइ ते अयुक्त. वो यूं छइ. ”

४६ शामलं इ, सामलं व, सामलं भा-२. ४७ छइ इ, छं व भा-२. ४८ स्वामिन् इ व, भा-२ मा नथी. ४९ छु इ, छुं व. ५० ते इ व भा-२. ५१ शुं इ भा-२, स्युं व. ५२ हु इ व भा-२. ५३ शब्दथी व भा-२. ५४ व भा-२ मा नथी. ५५ हींछ इ, हींछू व. ५६ छुं इ भा-२. ५७ वोत्यु इ. ५८ काइ इ, काइ व. ५९ जाउ इ, जाउं भा-२. ६० छो इ, छुं व भा-२. ६१ वोत्यु इ. ६२ जेथी व भा-२, आनी पछी व भा-२ मा ‘ ए वनमाहि ’ शब्दो छे, मुख्य प्रतना ‘ शब्द सरपो ’ शब्दो व भा-२ मा नथी. ६३ सरपो इ. ६४ मोडु इ. ६५ छइ इ, छेइ व भा-२. ६६ ऐनु व भा-२, इ मां नथी. ६७ छेइ व, छेइ भा-२, इ मां नथी. ६८ जेहो व भा-२; ‘ जेहन्हु ए मोटो शब्द सामली छेइ ’ आ मुख्य प्रतना शब्द इ मा नथी. ६९ सामलीये व भा-२. ७० छेइ व भा-२. ७१ आ शब्द पछी व भा-२ मा आ प्रमाणे शब्दक्म छे : (व ना पाठ साधे कोंसमा भा-२ ना पाठान्तर छे.)

‘મોટો જીવ એ શબ્દ સરપો [શરપુ] હુશિ [હુશે].

૭૨ સરપો દ. ૭૩ મોટુ દ. ૭૪ હુશિ દ. ૭૫ અનદ દ વ મા-૨.
 ૭૬ જેવહુ દ, સરપો વ, શરપો મા-૨. ૭૭ મોટુ દ. ૭૮ હુશિ દ મા-૨,
 હોસે વ. ૭૯ ચોલ્યુ દ. ૮૦ સ્વામિન દ વ મા-૨. ૮૧ ચે મા-૨, હિમાં નથી.
 ૮૨ માનથી દ વ મા-૨. ૮૩ ડપનો દ વ. ૮૪ છદ દ, છેદ વ મા-૨.
 ૮૫ અયુક્ત દ વ મા-૨. ૮૬ છદ દ, છેદ વ, છિદ મા-૨. ૮૭ ઉદકે હપો.
 ૮૮ મેરીયે મા-૧ દ, મેરાદ વ મા-૨. ૮૯ અણરાખ્યો હપો. ૯૦ મેરીદ દ,
 મેરાદ મા-૧ વ મા-૨. ૯૧ અનદ હપો. ૯૨ પિશુનપણે મા-૧ દ મા-૨, પશુ-
 નપણે વ. ૯૩ જાદ હપો. ૯૪ વીહીમળ મા-૧ દ વ, વિહીમળ મા-૨. ૯૫
 વાળીયે મા-૧, વાળીયે દ, વાળીદે વ, વાળીયે મા-૨. ૯૬ મેરાદ હપો.
 [છ. ૩૯] ૯૭ તે હપો. ૯૮ સ્વામિન હપો. ૯૯ તમ્હારે મા-૧ વ મા-૨,
 તમ્હારે દ. ૧૦૦ પૂર્જે મા-૨. ૧ કરાજું મા-૧ દ વ મા-૨; પછી ધ માં
 ‘જે વન તે’ અને મા-૨ માં ‘ચે વન તે’ એવા શબ્દ છે. ૨ વનને મા-૧, વનને
 દ. ૩ છાહનાને મા-૧, છાહવાને દ વ, છાહવા મા-૨. ૪ અયુક્ત મા-૧ દ,
 યુક્ત નહી વ, યુક્ત નહી મા-૨. ૫ અનદ મા-૧ વ મા-૨, હિમાં નથી. ૬ રૂહો
 હપો. ૭ અનેક હપો. ૮ આકાશનદ મા-૧, આકાશને દ વ મા-૨. ૯ વિપદ
 મા-૧, વિપિ દ, વિપેડ વ, વિપે મા-૨. ૧૦ કરાજદ મા-૧ દ, કરાજે વ મા-૨.
 ૧૧ છદ મા-૧ દ, છે વ મા-૨. ૧૨ મખે મા-૧ દ વ, મખે મા-૨. ૧૩ ચે
 મા-૧ દ. ૧૪ મા-૧ માં ‘માન શબ્દ’ એવો શબ્દક્રમ છે. ૧૫ છે મા-૧ દ,
 છે વ મા-૨. ૧૬ પીહું હપો. ૧૭ જિમ હપો. ૧૮ વાસના વ મા-૨. ૧૯
 વાળના દ, વીળના મા-૧ વ મા-૨. ૨૦ મૃદંગના હપો. ૨૧ કમારનો દ.
 ૨૨ વહથી દ વ મા-૨. ૨૩ પીહું હપો. ૨૪ છદ મા-૧ દ વ, છિદ મા-૨.
 ૨૫ સ્વામીનું મા-૧ દ મા-૨, સ્વામીનું વ. ૨૬ કઠિન વ મા-૨. ૨૭ શપુ હપો.
 ૨૮ પામ્યા હપો. ૨૯ પચ્છી મા-૧ દ વ. ૩૦ ધંયે હપો. ૩૧ દોર હપો.
 ૩૨ પામદ મા-૧ દ, પામેદ વ, પામે મા-૨. ૩૩ જિવારે હપો. ૩૪ દૈવ હપો.
 ૩૫ દેશદ મા-૧ દ, દેપાદે વ મા-૨. ૩૬ તિવારે મા-૧, તિવારે દ વ મા-૨;
 પછી વ મા-૨ માં ‘ધીર નર ચે તેહનું’ એવા શબ્દ છે. ૩૭ જાદ હપો. ૩૮
 જિમ હપો. ૩૯ ાકાલિ હપો. ૪૦ શોપાદ મા-૧, શોપ્યાદ દ, શોપ્યા વ મા-૨.
 ૪૧ ગાજદ મા-૧ દ વ, ગાજે મા-૨. ૪૨ યેદ મા-૧, યેદે દ, જેદે વ મા-૨.
 ૪૩ નહી હપો. ૪૪ અવદ મા-૧ દ મા-૨, અને વ. ૪૫ છતા મા-૧. ૪૬

अन्य हप्रो. मां नथी. ४७ नहीं भा-१ व भा-२. ४८ संग्राममाहि भा-१ इ, संग्राम मध्य व, संग्राम मध्ये भा-२. ४९ होइ हप्रो. ५० एहा हप्रो. ५१ पुरुषनें भा-१ इ भा-२, पुरुषने भा-२. ५२ जणइ भा-१ इ, जणेइ व भा-२. ५३ ये इ. ५४ पुरुष इ व भा-२. ५५ पापइ इ, पापेइ व. पापे भा-२. ५६ होइ इ व भा-२. ५७ अनइ इ व भा-२. ५८ माटइ इ, माटेइ व भा-२. ५९ होइ इ व भा-२. ६० अनइ इ व भा-२. ६१ पुरुष इ व भा-२. ६२ मानहीन इ व भा-२. ६३ होइ इ व भा-२. ६४ अनइ इ, व भा-२ मा नथी. ६५ त्रिणनी इ. ६६ सरपी इ व. [पृ. ४०] ६७ ये भा-१ इ. ६८ अनेरानो भा-१ इ व, अनेरानु भा-२. ६९ प्रतापनई भा-१ इ. ७० पामीनइ भा-१, पामीनइ इ भा-२, पामीने व. ७१ होइ इ व भा-२. ७२ पुरुष हप्रो. ७३ दुर्भगानइ व भा-२. ७४ रुडा हप्रो. ७५ परि व. ७६ कई व. ७७ नही भा-१, न शोभइ व, न शोमेइ भा-२. ७८ एहुं भा-१ व भा-२; भा-१ मां आनी आगळनो अनुवाद आ प्रमाणे छे :

‘ एहुं जाणी वीहुं नही, धैर्य करवुं. ’

७९ जाणीने इ, जाणीनइ व भा-२. ८० करवुं इ व भा-२. ८१ वीहवुं इ व भा-२. ८२ नहीं भा-२. ८३ चोत्यु इ, चोत्यू व भा-२. ८४ छइ इ, छेइ व भा-२. ८५ पूवें हप्रो. ८६ मेइ भा-१ इ, मे व भा-२. ८७ मेदि भा-१ इ, मे व भा-२. ८८ पूर्ण भा-२. ८९ जाण्युं हप्रो. ९० पछइ भा-१ इ, पछे व भा-२. ९१ माहिं भा-१ इ, माहे भा-२. ९२ पेठा व भा-२. ९३ थोडुं भा-१ इ व, थोडूं भा-२. ९४ व भा-२ मा नथी. ९५ थोडुं भा-१ इ व, थोडूं भा-२; पछी व भा-२ मा ‘ ज ’ छे. ९६ चावहुं भा-१ व, चावहुं इ, चावहुं भा-२. ९७ गिंगल भा-१. ९८ चोत्यो भा-१ व भा-२. ९९ वहे व भा-२. १०० छइ व, छे भा-२.

[२. शियाळ अने दुन्दुभि]

१ को हप्रो. २ प्रदेशने व भा-२. ३ विपई इ, विपे भा-२. ४ भूयु हप्रो. ५ शीआळ भा-१ इ भा-२, शीयाळ व. ६ भ्रमतो भा-१ इ, भ्रमता व भा-२. ७ थको भा-१ इ, थकि व भा-२. ८ मध्य व भा-२. ९ सैन्य भा-२. १० भुदने भा-१ इ, भूमि व भा-२. ११ पाम्यु भा-१, पामु इ,

પામ્યો વ મા-૨. ૧૨ તે હપ્રો. ૧૩ ંમ્યે વ મા-૨. ૧૪ વાયુની વ મા-૨. ૧૫ કંવાવી વ મા-૨. ૧૬ યે મા-૧ ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૧૭ વૃધ્ની મા-૨. ૧૮ ઢાલિં વ મા-૨. ૧૯ વાજનડે મા-૧, વાજનું ડ વ મા-૨. ૨૦ મૃદંગ વ મા-૨ મા નથી. ૨૧ સામલ્યું મા-૧ ડ, સામલીનડ વ, સામર્લનેડ મા-૨. ૨૨ શ્રીહીનુ મા-૧ ડ. ૨૩ થકુ મા-૧ ડ. ૨૪ શીઆલ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૨૫ ચીતવતો મા-૧ ડ વ. ૨૬ હૌડ મા-૧, હૌડ ડ વ મા-૨. ૨૭ હ્વેં હપ્રો. ૨૮ હું હપ્રો. ૨૯ મૂડ મા-૧ વ, મુંડ ડ મા-૨. ૩૦ જા હપ્રો. ૩૧ લગે હપ્રો. ૩૨ શબ્દનડ મા-૧. ૩૩ નડ ડ. ૩૪ દેડ મા-૧ ડ, દેપે વ મા-૨. ૩૫ તેતલે મા-૧ ડ, તા લગડ વ, તા લગેડ મા-૨. ૩૬ નાશું મા-૧ ડ, નાશી જાડે વ મા-૨. ૩૭ નાશવું મા-૧ ડ, નાશવું વ મા-૨. ૩૮ નહીં હપ્રો. ૩૯ યે મા-૧ ડ. ૪૦ મળી મા-૨. ૪૧ માહરં મા-૧ ડ, માહું વ મા-૨. ૪૨ માચાવું હપ્રો. ૪૩ ક્ષારું મા-૧ ડ, ક્ષાર્યું વ, ક્ષાર્યું મા-૨. ૪૪ છાડવા મા-૨. ૪૫ નહીં મા-૧ ડ વ. ૪૬ ઘોલ્યું મા-૧ વ. ૪૭ છડ મા-૧ ડ, છેડ વ મા-૨. ૪૮ જે વ મા-૨. ૪૯ પુરપ હપ્રો. ૫૦ વિમાસીનડ મા-૧, વિમાસીનડ ડ, વિમાસીનડ વ, વિમાસીને મા-૨; પછી વ મા 'કાંઈ' અને મા-૨ માં 'કાંઈ' છે. ૫૧ ને મા-૧ ડ, ન વ મા-૨. ૫૨ કરડ મા-૧ ડ, કરેડ વ મા-૨. ૫૩ તે હપ્રો; પછી વ મા-૨ માં 'પુરપ' છે. ૫૪ સનાવનં હપ્રો. ૫૫ પામડ મા-૧ ડ વ, પામેં મા-૨. [પૃ. ૪૧] ૫૬ જાણનો હપ્રો. ૫૭ વહેડતો મા-૧, વહેડતો ડ; વ માં 'એ વહેડતો' અને મા-૨ માં 'એ વહેતો' એવો શબ્દવ્યવસ્થા છે. ૫૮ મોટો ડ વ મા-૨. ૫૯ 'દા થસી ક્ષાનુ અનિંદ કિહા ઉપજડ છડ એહુ વિમાસીનડ' મુલ્યપ્રત વિ નો આ પાઠ વ મા-૨ માં નથી. ૬૦ થકેં મા-૧ ડ. ૬૧ ક્ષાનો મા-૧ ડ. ૬૨ અનડ મા-૧ ડ. ૬૩ તિહાં મા-૧ ડ. ૬૪ ક્ષાજડ મા-૧ ડ. ૬૫ એહું મા-૧ ડ. ૬૬ વિમાસીનડ ડ. ૬૭ શીયાલ મા-૧ ડ, વ માં 'પછડ તે શીયાલ' અને મા-૨ માં 'પછિ તે શીઆલ' એવા શબ્દથી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૬૮ હલ મા-૧ વ, હલું મા-૨. ૬૯ હલ મા-૧ વ, હલું મા-૨, ડ માં નથી. ૭૦ જિહા વ. ૭૧ વાજ મા-૧, વાજડ ડ, વાજે વ મા-૨. ૭૨ છડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૭૩ તિહાં હપ્રો. ૭૪ યો વ મા-૨. ૭૫ જોડ હપ્રો. ૭૬ મૃદંગનં હપ્રો. ૭૭ વાજનું હપ્રો; પછી વ મા-૨ માં 'વૃધનું કાટ' એવા શબ્દ છે. ૭૮ દેવીનડ વ, દોડ મા-૨. ૭૯ હૌડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૮૦ જોડેં મા-૧ ડ, જિવારે વ, જિવારેં મા-૨. ૮૧ વ મા-૨ માં નથી. ૮૨ તેવારેં મા-૧ ડ, તિવારે વ મા-૨. ૮૩ આની પછી વ માં 'હાશેનડ મૃદંગનં' અને મા-૨ માં 'હાલીનિડ

मृदंगने' एवा शब्द छे. ८४ वाज्र भा-१ इ व, वाजे भा-२. ८५ छइ भा-१ इ व, छे भा-२. ८६ पछइ भा-१ इ, पछेइ व भा-२; पछी व भा-२ मा 'ते' छे. ८७ ते भा-१ इ, व भा-२ मा नथी. ८८ जाणी व भा-२; व भा-२ मा आ पंक्ति आ प्रमाणे पूरी थाय छे : (व ना पाठ साथे भा-२ ना पाठान्तर छे.) 'म्वई वजाडतो [वजाडतु] हौउ.' ८९ विनोदें भा-१ इ. ९० आफणीइ भा-१, आफणीइ इ. ९१ हौउ हप्रो. ९२ पछइ व भा-२. ९३ चीतवतो भा-१ इ व. ९४ हौउ हप्रो. ९५ जईनइ भा-१ इ, जईने व, जेने भा-२. ९६ में हप्रो. ९७ एसातनइ भा-१ इ, एसातने व भा-२. ९८ विपड भा-१ इ, विपे व, विपें भा-२. ९९ पाम्युं हप्रो. १०० व भा-२ मा नथी. १ पदार्थ व भा-२. २ छे व भा-२. ३ ते हप्रो. ४ मेई भा-१ इ, मेइ व भा-२. ५ भरुं भा-१ इ, पूर्णी व, पूर्ण भा-२. ६ छड भा-१ इ व, छेइ भा-२. ७ एहुं हप्रो. ८ विमारीनइ भा-१, विमारीनइ इ, विमारीनिइ व भा-२. ९ पछइ भा-१ इ व, पछेइ भा-२; आ शब्द पछी व भा-२ मा आ पंक्तियो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे : (व ना पाठ साथे कौसमा भा-२ ना पाठान्तर छे.)

'मृदंगना मुखनूं चावडूं वांळ[वांळूं] छइ[छेइ] ते कष्ट[कष्टे] विदारीनइ मध्ये पैरो[पेटो].

१० चावड भा-१ इ. ११ वांळु भा-१ इ १२ ये भा-१ इ. १३ ते भा-१ इ. १४ मोटें भा-१, मोटे इ. १५ कष्टे भा-१, कष्टे इ. १६ विदारीनइ भा-१ इ. १७ एके भा-१ इ १८ पाये भा-१ इ. १९ पडो भा-१ इ. २० कठिन व भा-२. २१ ठामि इ, स्थानि व, स्थान भा-२. २२ दाते हप्रो; आ शब्द पछी व भा-२ मा पंक्तियो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे :

'दाते करी विदारतो हौउ तेयी दात पज्यो.'

२३ चावडुं भा-१ इ. २४ पड्यु भा-१ इ. २५ पछइ भा-१ इ व, पछिइ भा-२; अहीथी आमळनी चारेक पंक्तियो अनुवाद व भा-२ मा आ प्रमाणे छे : (व ना पाठ साथे कौसमा भा-२ ना पाठान्तर छे)

'पछइ[पछिइ] मध्य पैसी[पैसी] येइ तो थोडूं चर्म, थोडूं काष्ठ, बीजू [बीजुं] सर्वे मध्ये[मध्ये] पोल[पोलूं] ते देपी शीयाळ निरास[निराश] ये ते श्लोक एक [भा-२ मा नथी] षण्णो हौउ जे [भा-२ मा नथी] 'पूर्वमेव मया ज्ञातं' ए श्लोक [श्लोक ए] ते भणी हुं कहुं छु जे शब्दमात्रथी न बीहिंहुं [बीहिंहुं]'.

૨૬ પૈઝા મા-૧ ડ. ૨૭ મૂંડા મા-૧ ડ. ૨૮ થોહું મા-૧ ડ. ૨૯ ડું
 મા-૧ ડ. ૩૦ ચાંચડું મા-૧ ડ. ૩૧ અનડ મા-૧ ડ. ૩૨ લાકડું મા-૧ ડ.
 ૩૩ અનડ ડ, 'અનિ માહિ પિટો' એ મુલ્ય પ્રતનો પાઠ મા-૧ માં નથી. ૩૪
 પહોં ડ. ૩૫ દેવડ મા-૧, દેપીડ ડ. ૩૬ સપલુ મા-૧ ડ. ૩૭ પોલું
 મા-૧, પોલું ડ. ૩૮ દેપીતડ મા-૧ ડ. ૩૯ નિરાશ મા-૧ ડ. ૪૦ 'એક
 શ્લોક જે પૂર્વે લયો તે શીયાલ મળતો હોડ' એવો શબ્દક્રમ મા-૧ છે. ૪૧ હોડ
 ડ. ૪૨ ત્યપો ડ. ૪૩ હું મા-૧ વ મા-૨. ૪૪ વહું હપો. ૪૫ હું હપો.
 ૪૬ યે મા-૧ ડ. ૪૭ થકેંડ મા-૧ ડ, 'ધી વ મા-૨. ૪૮ સ્વામિન્ મા-૧ ડ;
 વ મા-૨ માં નથી. ૪૯ બીહીતું મા-૧ ડ વ, બીહતું મા-૨. ૫૦ જોને મા-૧,
 જોનડ ડ, જો વ મા-૨; આ શબ્દ પછી અન્ય હપો મા 'એ' છે. ૫૧ મારો
 મા-૧ ડ મા-૨, માહુ વ. ૫૨ સર્વ વ મા-૨. ૫૩ છડ મા-૧ ડ, છેડ વ, છે
 મા-૨. ૫૪ નાશવાને મા-૧ ડ, નાસવા વ મા-૨. ૫૫ હીઠડ મા-૧ ડ, હીંઠ
 વ, હીંઠે મા-૨. ૫૬ છડ મા-૧, છડ ડ વ, છેડ મા-૨. ૫૭ હું હપો; વ
 મા-૨ માં 'હું' પૈર્થ કિમ' એવો શબ્દક્રમ છે. ૫૮ અરલેલુ મા-૧ ડ, અરલેલૂ વ.
 ૫૯ ચોલ્યુ મા-૧ ડ. ૬૦ સ્વામિન્ હપો. ૬૧ અજુ વ. ૬૨ નહીં હપો.
 ૬૩ 'જે મળી' વ મા-૨ માં નથી. ૬૪ સેવક હપો. ૬૫ સરપા હપો; પછી
 વ મા-૨ મા 'જ' છે. ૬૬ હુડ મા-૧, હોડ વ મા-૨. ૬૭ 'ચોલ્યું છડ' એ
 શબ્દો અને 'અથ' શબ્દ..... યોગ્યાથ અયોગ્યાથ' એ શ્લોક વ મા-૨ માં નથી.
 ૬૮ વાનાં ડ. ૬૯ પુલ્પને મા-૧ ડ. ૭૦ પામેં મા-૧ ડ. ૭૧ તેહા ડ.
 ૭૨ થાડ ડ;

આ શ્લોક પછીનો મુલ્ય પ્રત વિ નો, પ્રતના પાન 17-B, 18-A અને 18-B
 ઉપરનો ભાગ મા-૧ માં સક્ષેપમાં આ પ્રમાણે છે :

‘દમનક પિંગલક પ્રતિ યોત્યો, “સપરિવાર રહિ રહિજ્યો, હૂં તેન્દે જોઈ આવું.”
 રાજા આદેશ લીધો. દમનક ત્યા પૂઠિ પિંગલ વિમાસવા લાગે, “જે મડ એન્દ
 આપણો અથ્થવમા કયો છડ અનિદ રપે એ બેહુ ટામિ મળ્લો હોડ મુનડ મરાવદ.
 હુદિમંતિ રૂદ્ધપતિનોડ વિધાસ ન કરવો; જે મળી રૂંદિ દિતિનો ગર્ભ વિનાસ
 પમાજ્યો.” એડે નિશય કરી પિંગલ પૂર્વાંતિ રલ્લો. દમનક શૂપમ દેપીનડ હપ્યો,
 “અદી મરૂં હવું રૂં સધિવિપ્રહાદિક મંત્ર કરી પિંગલ માહિ વાસિ હસે.”

૬ ૭૩ લગડ ડ વ, લગડ મા-૨. ૭૪ હું ડ વ મા-૨. ૭૫ શબ્દનૂ વ,
 શબ્દનૂ મા-૨. ૭૬ સ્વરૂપ ડ વ મા-૨. ૭૭ જોઈ ડ વ મા-૨. [છ. ૪૨]

[પૃ. ૪૦] ૭૮ આવું ઇ વ મા-૨. ૭૯ લગડ ડ વ મા-૨. ૮૦ આપ્ની ઇ.
 ૮૧ ંજું વ મા-૨. ૮૨ અવલંતી વ મા-૨; પછી વ મા-૨ મા 'તમ્હે' છે. ૮૩
 અહાં ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૮૪ રહજે ડ, રહવું વ મા-૨. ૮૫ પઢ્ ઇ વ, પછિ
 મા-૨. ૮૬ જેહુ ડ, જેહ વ મા-૨; પછી વ મા-૨ મા 'યુક્ત' છે. ૮૭ હુસે
 ડ, હોમિ વ મા-૨. ૮૮ તેહું ડ, તે વ મા-૨. ૮૯ વિમાશીસિ ડ, વિમાસીસે
 વ, વિમાસીસે મા-૨. ૯૦ વોયો વ મા-૨. ૯૧ તિહા ડ વ મા-૨. ૯૨
 તું ઇ વ. ૯૩ હીઢે ડ મા-૨, હીઢે મા-૨. ૯૪ છઢ ડ, છે વ, છે મા-૨.
 ૯૫ વોયો વ મા-૨. ૯૬ સ્વામીની ઇ, સ્વામીનિ વ. સ્વામિની મા-૨. ૯૭
 સેનકે ઇ વ મા-૨. ૯૮ કરીયે ઇ, કરતી વ મા-૨. ૯૯ કરીયે ઇ વ મા-૨.
 ૧૦૦ ડમ ડ, ઇ વ મા-૨. ૧ વિમામતું વ મા-૨. ૨ નહીં ઇ વ મા-૨. ૩
 વોનુ ઇ વ, વોયૂ મા-૨. ૪ છેડ વ, છિ મા-૨. ૫ સ્વામીની ઇ વ મા-૨.
 ૬ સેવક ઇ વ મા-૨. ૭ 'મલો જો' વ મા-૨ મા નથી. ૮ વૈધાનર મયે વ,
 વૈધાનર મયે મા-૨. ૯ પેસિ ડ, પેમ વ, પેસિ મા-૨. ૧૦ સમુદ્રમાહે મા-૨.
 ૧૧ પેસિ ડ, પેસિ વ, પેસિ મા-૨. ૧૨ તોહિ ડ, તોહે વ મા-૨. ૧૩
 કપજે ઇ વ મા-૨. ૧૪ ચે ઇ. ૧૫ વાઝ ડ વ, વાઝે મા-૨. ૧૬ તીળે ઇ
 વ, તીળે મા-૨. ૧૭ વ મા-૨ મા 'નેવક તે' એવો શબ્દક્રમ છે. ૧૮ ચેન્હ
 ઇ, જેન્હ વ, જેન્હે મા-૨. ૧૯ વિપમ ઇ વ મા-૨. ૨૦ વિમાસ ઇ, વિમામે વ,
 વિમામે મા-૨. ૨૧ વોલુ ડ. ૨૨ ડમ ડ વ મા-૨; આની પહેલા ઇ વ
 મા-૨ મા 'જો' છે. ૨૩ છ ડ, છ ઇ વ, છે મા-૨. ૨૪ તુ ઇ; 'તૂ જા'
 પાઠ વ મા-૨ મા નથી. ૨૫ તુન્હે ઇ, તુન્હે વ, તૂન્હે મા-૨. ૨૬ કચ્યાણ ડ વ
 મા-૨. ૨૭ હુયો ડ, હો વ મા-૨. ૨૮ નિવાર ઇ વ મા-૨. ૨૯ તે ઇ
 વ મા-૨. ૩૦ સિંહેન ડ મા-૨, મિંહેને વ. ૩૧ કરીન ઇ, કરી વ મા-૨.
 ૩૨ જિહા ઇ વ મા-૨. ૩૩ છ ઇ, છે વ મા-૨. ૩૪ તિહા ડ વ મા-૨.
 ૩૫ શબ્દન ઇ, શબ્દને વ, શબ્દનિ મા-૨. ૩૬ અનુમારિં ડ, અનુસારે વ મા-૨.
 ૩૭ હૌઝ ઇ વ મા-૨. ૩૮ વ મા-૨ મા નથી. ૩૯ પઢ્ વ, પછિ મા-૨.
 ૪૦ મે ઇ, મ્યા વ, મ્યા મા-૨. ૪૧ થકે ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૪૨ આની
 પહેલા વ મા 'પઢ' અને મા-૨ મા 'પટે' છે. ૪૩ મયલ્યાકુલ વ મા-૨.
 ૪૪ ંયો વ મા-૨; પછી મા-૨ મા 'પિંગલક' છે. ૪૫ ચિતવતો ઇ, ચીતવતો
 વ, ચીતવતો મા-૨. ૪૬ હૌઝ ઇ વ મા-૨. ૪૭ વ મા-૨ મા નથી. ૪૮
 મે ડ, મે વ મા-૨. ૪૯ રહું ડ, રહું વ મા-૨. ૫૦ નથી મા-૨. ૫૧ કીતું
 ઇ વ મા-૨. ૫૨ ચે ઇ. ૫૩ મે ઇ વ મા-૨ મા નથી. ૫૪ દમનકનો ઇ વ
 પ ૩૦

भा २ ५५ तर्जित इ व, आर्जित भा २ ५६ विक्ता इ व भा २ ५७
 कृता इ व भा २ ५८ कृता इ व भा २ ५९ विटि इ, विटि व, विटि
 भा २ ६० मन्ता इ, मन्ता व भा २ ६१ ह इ व भा २ ६२ शन
 इ व भा २ ६३ म इ व भा २ ६४ शक्ता इ, शक्ति व भा २
 ६५ शक्ता इ, शक्ति व भा २ ६६ त इ व, त भा २
 ६७ आ शब्द गति व भा २ मा 'वर्ग' इ ६८ त इ व भा २ ६९
 ये इ ७० धातु इ व ७१ छ इ, छ व [७२ ४३] ७३ य इ
 ७४ शान्त इ, शान्त व, शान्त भा २ ७५ शक इ व भा २ ७६ मान्य
 इ व भा २ ७७ हो इ, हो व भा २ ७८ शान्त गति भा २ मा 'प्राप्त प्रमाण
 अनुवाद' (य ता पाठ साधे वीरमा भा २ नो पाठान्तर इ)

'वर्ग' [७४] आगत्य हाइ यद्यपि बुद्ध्या हाइ ताह [ताह] शान्तना
 गताह [गताह] अर्थ उपक्रम [आनी पदार्थ भा २ मा 'हा' छ] वरि
 [करेइ]

७७ ताता इ ७८ कर इ ७९ जुह इ ८० पूवे इ ८१ होइ
 इ ८२ ताह इ ८३ तेरी व भा २ ८४ लग इ व, लग भा २ ८५
 एही इ, एही व भा २ ८६ किरणी भा २ ८७ पाणु इ, जा व भा २
 ८८ लग इ व भा २ ८९ स्थानीतरि इ स्थानीति व भा २ ९० रहू व
 भा २ ९१ यदाचि व भा २ ९२ सहि इ, सह व ताह भा २ ९३
 आणान इ आणी व आणी भा २ ९४ मुह इ, मुह व, मुह भा २ ९५
 मराव इ व मराव भा २ ९६ वा यु व, वायू भा २ ९७ छ इ व छि
 भा २ ९८ यहाइ व भा २ ९९ य इ, य व भा २ १०० कर इ व भा २
 १ बन्वत्तर इ, बन्वत्त व भा २ २ मरी इ मराइ भा २ ३ अन इ, व
 भा २ मा नधी ४ 'वत्त्वत्तर' पदार्थ भा २ मा 'य' अन व मा 'ज' छे
 ५ ये इ ६ करे इ करे व भा २ ७ त इ व भा २ ८ दुवले इ भा २,
 दुवत्त व ९ मराइ इ, मराइ भा २ १० सुद्वित्त पुरव व भा २ ११
 बृहस्पतिनाइ इ व भा २ आनी पटी व भा २ मा 'पण' छ १२ वरवु इ,
 वरवी व भा २ १३ भणी इ व १४ इति इ इ व भा २ १५ राचना
 भा २ १६ मायु व मायु भा २ १७ चे इ १८ आपणपान इ भा २
 व भा २ मा आ शब्दना अनुवाद आ प्रमाण छे (य ता पाठ साधे वीरमा
 भा २ नो पाठान्तर छे)

जो आरणनानि [आरणनानि] उद्धि सख आयु एतलीं वाळीये तो सम करइ [करे] तोहि [तोहे] मिश्रान न करवो.

१९ वाळीये इ. २० तो इ. २१ अनइ इ. २२ अनइ इ. २३ तो इ. २४ शम इ. २५ ये इ. २६ म यो इ. २७ होइ इ. २८ तेन्हो इ. २९ शत्रु व भा-२; इ मा आ सखत श्लोक छे पण तेनो गुजराती अनुवाद नथी. ३० देवने व भा-२, पळी व भा-२ मा 'पण' छे. ३१ नही व भा-२. ३२ मिश्रासीनइ व, मिश्रासीनइ भा-२. ३३ ईद्रे भा-२. ३४ दिति दैत्य मातानो व भा-२. ३५ गर्भ व भा-२. ३६ विनाश व भा-२. ३७ निश्चय इ व भा-२. ३८ एकांतनि इ; पळी व भा-२ मा 'एकांत पच्छन्न रही' एवो पाठ छे. ३९ दमनकर्ना इ. ४० जोतो इ व भा-२. ४१ होउ इ व भा-२. ४२ इ मा आ पंक्तिनो पाठ आ प्रमाणे छे: 'दमनर सनीवक कन्हइ जईनइ धृषभ जार्णानइ हरित ध्यको चीतवतो होउ,' आ पंक्ति व भा-२ मा नथी. [पृ. ४४] ४३ भयुं इ, भलुं व, भलूं भा-२. ४४ होउं इ, होउ व, हो भा-२. ४५ ईणे इ, ईणि व, इमे भा-२. ४६ माहू इ, माहू व भा-२. ४७ वश व. ४८ चोत्युं भा-१ इ व, चोत्यू भा-२. ४९ छि भा-२. ५० कुलीनपणे भा-१ भा-२, कुलीनपणे इ, कुलीनपणि व. ५१ सुहृदपणे भा-१ इ भा-२, सुहृदपणि व, मुख्य प्रतमाथी पडी गयेलो आ शब्द भा-१ माथी लीवो छे. ५२ वचने भा-१ भा-२. ५३ प्रधाननइ भा-१ इ, प्रधानने व भा-२. ५४ वश व भा-२. ५५ नोहइ भा-१, न होइ इ व भा-२. ५६ जा व. ५७ लगइ भा-१ इ, लगे व भा-२. ५८ न हप्रो. ५९ पडुं इ, पड्यो व भा-२. ६० होइ हप्रो. ६१ आपदाने व भा-२. ६२ पाम्यो हप्रो. ६३ थमो भा-१ इ, थो व भा-२. ६४ प्रधाननइ भा-१ इ, प्रधानने व, प्रधानने भा २. ६५ वश व भा-२. ६६ होइ हप्रो. ६७ तेथी व भा-२. ६८ प्रवान हप्रो. ६९ राजान्हें भा-१ इ, राजाने व, राजान भा-२. ७० पंक्तिनो उत्तरार्ध व मा 'सदा पीडा वाछि' अने भा-२ मा 'सदा पीडा वाछे' ए प्रमाणे छे. ७१ पानी भा-१ इ. ७२ वाउइ भा-१ इ. ७३ यिम भा-१ इ, जिम व भा-२. ७४ कदाचे भा-२. ७५ इ मा नथी. ७६ बैद्य भा-१, बैद्यने इ भा-२, बैद्यने व. ७७ वाछिइ भा-२. ७८ आपदा भा-१ व भा-२. ७९ थको हप्रो. ८० प्रवाननं भा-१, इ भा-२, प्रधाननि व. ८१ वाउइ भा-१ इ, वाछिइ व, वाछेइ भा-२. ८२ एहुं हप्रो. ८३ चीतवी भा १, चीतवतो इ. ८४ भणी भा-१ इ. ८५ होउ इ व भा-२, आ परिच्छेद भा-१ मां संक्षेपमा नीचे प्रमाणे छे :

एहं भीतः समस्त विगत मर्त्ति आनी नमस्तस्मै वरी वीर्ये. विगत घोन्तो,
 “अतो ते नै रीत वीर्ये ?” [समस्त घोन्तो], “तस्मात् प्रगादभी वीर्ये.”
 विगत घोन्तो, “अतो गावूँ घोन्तेनि.” समस्त घोन्तो, “तु म्यानी आगति भगव
 यो विद ! घोन्तु छः.

८६ समस्तच्छेद इ व भा-२. ८७ आगति इ व भा-२. ८८ वीर्य इ, वीर्य
 व भा-२. ८९ वीर्य व भा-२. ९० विम इ व भा-२; पली भा-२ मां ‘ज’ छे.
 ९१ म्हा इ व भा-२. ९२ विगतमर्त्ति इ भा-२, विगतमर्त्ति व. ९३ वरिन्द व,
 वरिन्द भा-२. ९४ वीर्ये इ व भा-२. ९५ घोन्तु इ. ९६ ते इ, ते व
 भा-२. ९७ तु इ; व भा-२ मां नथी. ९८ म्यानी इ व भा-२. ९९ नमस्तस्मै
 इ व भा-२. १०० घोन्तु इ. १ गावूँ इ भा-२, गावु व. २ घोन्ति इ,
 घोन्ति व भा-२. ३ घोन्तु इ. ४ तु इ भा-२, तु व; ‘म्यानी आगति तु’
 व प्रमाणे व भा-२ मां मध्यम छे. ५ घोन्तु इ, घोन्ते व भा-२.
 ६ घोन्तु व. ७ छः इ, छे इ व, छि इ भा-२. [१. ४५] ८ महानिद भा-१
 इ, महानि व भा-२. ९ ये भा-१ इ. १० वीर्य ह्यो. ११ आगति ह्यो.
 १२ घोन्तु भा-१ इ व, घोन्तु भा-२. १३ जर्द भा-१, जर्द इ व, जर्द भा-२.
 १४ वीर्य भा-१ इ व, वीर्य भा-२. १५ नागने भा-१ इ भा-२, वनाशनि व.
 १६ पाम इ भा-१ इ, पामि इ व, पामे भा-२. १७ भा-१ मां नथी. १८ रिपि
 व, रिपि भा-२; पली व मां ‘एहु’ अने भा-२ मां ‘एहु’ छे. १९ वीर्य ह्यो.
 २० वीर्य ह्यो. २१ राजाने भा-१ इ, राजा व भा-२. २२ परि ह्यो.
 २३ वीर्य भा-१ इ, मानवो व भा-२. २४ वीर्य भा-१ इ, वीर्य व, वीर्य
 भा-२. २५ वीर्य भा-१ इ भा-२. २६ वीर्य भा-१ इ, वीर्य व भा-२.
 २७ वीर्य ह्यो. २८ राजाने भा-१ व, राजाने इ भा-२; अन्य ह्यो. मां आनी
 पली ‘व’ छे. २९ विशेष ह्यो; पली व भा-२ मां ‘अधिक’ छे. ३० छः
 भा-१ इ, छे इ व, छे भा-२. ३१ जे व भा-२. ३२ ये ह्यो. ३३ जन्मानरे
 भा-१ इ, जन्मानरे व भा-२. ३४ पामि भा-१ इ व, पामि इ भा-२. ३५
 घोन्तु इ. ३६ भा-१ मां नथी. ३७ ते भा-१ इ भा-२. ३८ तुमे भा-१,
 तुमि इ, तुमे व भा-२. ३९ ऊपरि ह्यो. ४० महां भा-१, महान इ व भा-२.
 ४१ वीर्य न वरे ह्यो. ४२ एहु इ व भा-२, भा-१ मां नथी. ४३ मानिन्द इ
 भा-२, मानिन्द व, भा-१ मां नथी. ४४ तीरे इ व भा-२, भा-१ मां नथी.
 ४५ मार इ भा-१ इ, मारयो व भा-२. ४६ वीर्य इ, वीर्य व, वीर्य भा-२.

૪૭ છિડ વ, ડિ મા-૨. ૪૮ ચે મળી દ, જેથી વ મા-૨; આ શ્લોકનો અનુવાદ મા-૧ મા આ પ્રમાણે છે :

મહાત મહાતશુ કલ્હ વરડ પળ નીચાશું નહી.

૪૯ કુલા ઇ, મા-૨ મા 'કૂલા નીચા' એવો શબ્દક્રમ છે. ૫૦ કપાડ્ઝ ઇ, કપાડિ વ, કપાડે મા-૨. ૫૧ મા-૨ મા નથી. ૫૨ માતનો ઇ, મહાતનો વ મા-૨. ૫૩ મહાતશું ઇ વ, મહાંશું મા-૨. ૫૪ કરડ ઇ, કરે વ, કરે મા-૨. ૫૫ નીચાશું ઇ વ મા-૨. ૫૬ નહીં ઇ. [પૃ. ૪૬] ૫૭ ધ્રમર હપ્રો. ૫૮ હસ્તીના મા-૧. ૫૯ કુમસ્થલનઝ મા-૧ ઇ, કુમસ્થલ વ, કુંમસ્થલને મા-૨. ૬૦ વિપઝ મા-૧, વિપિઝ ડ, વિપે વ, વિપે મા-૨. ૬૧ મઢે વ મા-૨. ૬૨ લોમને મા-૧ ઇ. ૬૩ પામ્યા હપ્રો. ૬૪ પુગે મા-૧ ઇ, પોગે વ, પાગે મા-૨. ૬૫ હસ્તીવડ મા-૧ ઇ, હસ્તીને વ, હસ્તીને મા-૨. ૬૬ માયે હપ્રો. ૬૭ કરે મા-૧ ઇ મા-૨, કરિં વ. ૬૮ પળિ મા-૨. ૬૯ વલવંત વ મા-૨. ૭૦ થકો હપ્રો. ૭૧ ધ્રમર હપ્રો. ૭૨ કપરિ હપ્રો. ૭૩ ન હપ્રો. ૭૪ પામડ મા-૧ ઇ, કરિડ વ, કરેડ મા-૨. ૭૫ તેથી વ મા-૨. ૭૬ ચે મા-૧ ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૭૭ વ મા-૨ મા નથી. ૭૮ સરપા મા-૧ ઇ, છુત્ય વ મા-૨. ૭૯ ુંશું હપ્રો, વ મા-૨ મા આ પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ આ પ્રમાણે છે. (વ ના પાઠ સાથે કોસમા મા-૨ ના પાઠાન્તર છે)

વલવંત હોડ તેશુ કોપ પામિ[પામે] પળ હીનસું[હીનશું] મોપ ન પામે[પામે].

૮૦ તે હપ્રો. ૮૧ મહાનુમાવ હપ્રો. ૮૨ છેડ વ, છિડ મા-૨. ૮૩ અનઝ હપ્રો. ૮૪ હું હપ્રો. ૮૫ છુ હપ્રો ૮૬ તેન્હે મા-૧, તેન્હે ઇ વ મા-૨; પટ્ટી મા-૧ મા 'લુદ્ધે કરી' એવા શબ્દ છે. ૮૭ તાહુ મા-૧ ઇ, તાહો વ મા-૨. ૮૮ સેવક હપ્રો. ૮૯ કરેશિ ઇ મા-૨, કરેશિ વ. ૯૦ પિંગલ મા-૧; અહીંથી શરૂ કરી,..... . 'અભયપ્રદાનનું વચન માગીનઈ હમ્હેનઈ રૂંહા લેઈ આવિ, એહવૂં વચન કહે તે રૂંહં,' ત્યાં મુઘીનો મુરત્ય પ્રત 'વિ' ના પૃષ્ઠ 20-B મુઘીનો મા-૧ માં આ પ્રમાણે છે :

પિંગલ યો-યો, "તું સમર્થ છડ ?" [દમનન યો-યો], સામી, ચ્યારિ સૈન્યા-દિરે તુહિ જે યુદ્ધે. " પિંગલ યો-યો, " તો તૂંન્હિ પ્રધાન કરેમિ " દમનન યો-યો, " મ્યામી તે મોટો સજીવન રૂંશ્વરનું વાહન, મડ પૂછ્યો કહિ, 'હું રૂંશ્વરે યમુનાનાઠિ ચરયા કૃપા કરી મુંક્યો રું ' પછડ મડ આકરે વચને કરી તેન્હે એહવૂં કહ્યું, ચંડિ-કાનુ વાહન સિહ તે સર્વ મૃગપતિ રાજા, તેણિ રનેહે કરી બોલાવડ છડ, તેન્હે તું

અમ્યાગા અતિથિ છે. અનેક મોગ્યન પાન ઝાંઝાનડ અધિ ચોલાવિદ છદ. પછડ તેણિ તે સર્વ માન્યૂ અનડ વામા છાગો, 'પિંગલ સ્વાર્નાની અમયવોળી પામુ તો બાલું.' પિંગલ હર્ષવો ચોગ્યો, "મદ તેનહે અમયપ્રદાન લીધું છદ. હવડ તું તેહનું અમય-પ્રદાનનુ વચન માગીનડ તેનહે ઈહા છેડે આલિ, છહું વચન વહેં તે રૂહે."

૧૧ ચોગ્યો ડ વ મા-૨. ૧૨ પટુ ડ, પટ્ટો વ મા-૨. ૧૩ તેનહે ડ, તેનહે વ મા-૨. ૧૪ અનડ ડ વ મા-૨. ૧૫ તું ડ વ, તૂં મા-૨. ૧૬ તેનહે ડ વ, તેનહે મા-૨. ૧૭ માટ્ટો ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૧૮ છિ વ, છે મા-૨. ૧૯ સ્વામિન્ ડ, સ્વામી વ મા-૨. ૧૦૦ લુડયે ડ; વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે કૌરામાં મા-૨ નાં પાઠાન્તર છે.)

ત્વાર્મા લુદ્ધિ કરી છ[શું] એક ન સાચીયે.

૧ ચોગ્યો ડ વ મા-૨. ૨ છદ ડ, છેડ વ, છે મા-૨. ૩ હથીયારે વ, હથીયારે મા-૨. ૪ હાધીયે વ, હાધીયે મા-૨. ૫ પાલ ડ વ મા-૨. ૬ રેળે ડ, રેળે વ મા-૨; પટ્ટી વ મા-૨ માં 'જે' છે. ૭ પામિડ વ, પામે મા-૨. ૮ લુદ્ધિ ડ વ મા-૨. ૯ કાર્યગિદ્ધિ ડ; વ મા-૨ માં નથી. ૧૦ પામડ ડ, પામિડ વ, પામે મા-૨. ૧૧ ચોગ્યો ડ વ મા-૨. ૧૨ રૂમ ડ, રૂમ વ મા-૨. ૧૩ થર્કી ડ, ધી વ મા-૨. ૧૪ તુંનહે ડ, તૂનહે વ, તૂંનહે મા-૨. ૧૫ પ્રધાન-પણું ડ વ, પ્રધાનપણું મા-૨. ૧૬ મે ડ વ, મે મા-૨. ૧૭ આપ્યું ડ વ મા-૨. ૧૮ તુંહું વ મા-૨. ૧૯ વરયેડ મા-૨. ૨૦ મળી ડ. ૨૧ તું ડ, તૂં વ મા-૨. ૨૨ જરેનડ ડ, જરેને વ, જરેન ડ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં આ પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ આ પ્રમાણે છે :

તૂં માટ્ટો સેવક યાઈ તિમ કરિ.

૨૩ માટ્ટો ડ. ૨૪ સેવક ડ. ૨૫ યાઈ ડ. ૨૬ તિમ ડ. ૨૭ પછિ મા-૨. ૨૮ રૂમનક ડ વ મા-૨. ૨૯ પિંગલવને ડ મા-૨, પિંગલવનિ વ. ૩૦ કરીનડ ડ, કરીને વ, કરીને મા-૨. ૩૧ કન્ટેડ ડ, કન્ટે વ મા-૨. ૩૨ જૈનડ ડ, જૈનિ વ, જૈને મા-૨. ૩૩ આક્ષેપપૂર્વક ડ વ મા-૨. ૩૪ છહું ડ વ મા-૨. ૩૫ હીડ ડ, હીડ વ મા-૨. ૩૬ તૂનહે ડ; પંક્તિનો પછીનો પાઠ વ માં 'તૂનહે પિંગલક સિંહ સેલિડ ડિ,' અને મા-૨ માં 'પિંગલક સિંહ તૂંનહે તેહે છેડ' એ પ્રમાણે છે. ૩૭ તું ડ વ મા-૨; પછીના 'તો મોટે' એ મુરચ પ્રતના શબ્દ ડ વ મા-૨ માં નથી, પણ 'તું' પછી ડ માં 'શુ', વ માં 'સિ' અને મા-૨ માં 'શે' શબ્દ છે, આથી વાક્ય પ્રમાર્થ બન્યું છે. ૩૮ મોટે ડ, મોટો વ, મોટે મા-૨.

३९ मोटें इ भा-२, ४० मा नथी ४० करि व, करे भा-२ ४१ छेइ इ व
भा-२ ४२ एहुं इ व भा-२ ४३ सामलीनइ इ, सामलीनइ व, सामलीनेइ
भा-२. ४४ आनी पछी व भा-२ मा 'वृषभ' छे ४५ भाई इ व भा-२.
४६ व भा-२ मा 'ते पिंगलक' एवो शब्दकम छे ४७ कुण इ, कोण भा-२,
पछी व मा 'छिइ' अने भा-२ मा 'छेइ' छे ४८ एहुं इ व भा-२ ४९
सामलीनइ व, सामलीनेइ भा-२ ५० बोलतो इ भा-२. ५१ हौड इ व भा-२.
५२ तु इ व भा-२ ५३ ये इ. ५४ स्वामी इ व भा-२ [पृ ४७]
५५ तेन्हे इ, तेन्हि व, तेन्हे भा-२ ५६ जाणतो इ व भा-२ ५७ वेगो इ,
वेगो व भा-२ ५८ तेन्हु इ व, तेहनू भा-२ ५९ करि इ. ६० नहीतर इ,
नही तो व भा-२, पछी व मा 'तेन्हु' अने भा-२ मा 'तेनू' शब्द छे ६१
पामेशि इ व, पामीश भा-२ ६२ ते इ व भा-२. ६३ सघलि व, सघलें
भा-२ ६४ वनने जीवि व, वनने जीवे भा-२ ६५ वीथो व भा-२ ६६
'थो व भा-२. ६७ सघलाना इ, सरीनो व भा-२ ६८ वड तले इ, वडने तलि
व, वडने तले भा-२ ६९ छइ इ व, छे भा-२ ७० मुरय प्रतमाथी पडी गयेलो
आ पाठ इ माथी लीगो छे ७१ आनी पछी भा-२ मा 'वृषभ' छे ७२
सामलीनइ इ, सामलीने व, सामलीने भा-२ ७३ दुपने इ, दुप व भा-२
७४ पाम्यो इ भा-२, प्याम्यो व ७५ वाल्यु इ ७६ मुरय प्रतमाथी पडी
गयेलो आ पाठ इ माथी लीगो छे, व भा-२ मा पण आ पाठ छ व मा 'तु' अने
भा-२ मा 'तू' पाठ छे ७७ रुड्ड इ, रुड्ड व, रुड्ड भा-२ ७८ बोली इ व
भा-२ ७९ जाणइ इ, जाणि व, जाण भा-२, पछी व मा 'छे' अने भा-२ मा
'छेइ' छे ८० बीसे इ, बीसे व भा-२ ८१ छइ, छि व, छे भा-२ ८२
तु इ, तु व, तू भा-२ ८३ मुन्हे इ, मुन्हे व, मुन्हे भा-२ ८४ अरय इ व
भा-२ ८५ जाएशि इ व भा-२ ८६ पछी व मा 'तु' अने भा-२ मा 'तू'
छे ८७ मुन्ह इ भा-२, मुन्हि व ८८ अमयदान इ व भा-२ ८९ दइनइ
इ, व मा 'देइ' पछी 'अनइ' अने भा-२ मा 'दे' पछी 'अनइ' छे ९० जे
व भा-२ ९१ पहि इ, पहि व, प भा-२ ९२ ते इ, ते व भा-२ ९३ सायुं
इ ९४ बोत्यु इ व, बोत्यू भा-२ ९५ राप्तीति इ व भा-२ ९६ छि इ,
छे व, छेइ भा-२ ९७ बोयु इ व, बात्यू भा-२ ९८ छइ व, छेइ भा-२.
९९ भुइनो व भा-२. १०० छिह व १ जाणीये इ, जाणीयि व, जाणीयेइ
भा-२ २ अनइ इ, अनइ व ३ जाणीये इ व भा-२ ४ पर्यंतो इ व,
पर्यंतु भा-२ ५ जाणीये इ व भा-२. ६ कीम्हइ इ, व भा-२ मा नथी ७

छेह व भा-२. ८ जाणीये ड व, जाणीयेड भा-२. ९ आनी पहेलां व मां 'अहो' छे १० लगइ इ भा-२, लगे व. ११ तुं ड व भा-२. १२ इहाँ भा-२. १३ व भा-२ मा नथी. १४ रहइ इ, रहेइ भा-२. १५ जेतले इ, जां लगे व, जा लगइ भा-२. १६ हुं इ व भा-२. १७ तिहा इ व भा-२. १८ जई इ, जै व भा-२. १९ व भा-२ मा नथी. २० शु इ, व भा-२ मां नथी. २१ अनिं व, अने भा-२. २२ करि व. २३ 'सख बोल' आ शब्द व भा-२ मा नथी. २४ आवु इ, आवुं व भा-२. २५ पछइ इ, पछेइ व. २६ तुं ड, व भा-२ मां नथी. २७ तिहा भा-२. २८ रेइ इ व भा-२. २९ जांठे इ व भा-२. ३० पठइ इ, पछेइ व, पछे भा-२. ३१ ते इ, व भा-२ मां नथी. ३२ कन्हेइ व, कन्हे भा-२. ३३ जईनेइ इ, जैने व भा-२. ३४ एहुं इ व भा-२. ३५ हाँइ इ, हाँइ व भा-२. ३६ स्वामी इ व भा-२. ३७ पछी व भा-२ मां 'तो' छे. ३८ नान्हो इ व भा-२. ३९ नहीं व भा-२. ४० मे इ भा-२. ४१ पूछू इ, पूछो व, पूछो भा-२; आनी पछीनी त्रणेरु पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे: (व ना पाठ साथे कौसमा भा-२ ना पाठान्तर छे.)

‘इम कहेइ[कहे छे] जे हुं ईश्वरना वाहननो टपभ लु, कहेइ, हुं ईश्वरें[ईश्वरे] वृषा करी समुनानेइ[यमुनाने] कांठे[कांठेइ] हुं चरवा मुंक्थो छुं[छू] बली घणुं छुं[छं] कहुं ? [ए वन ईश्वरे वीडा करवा मुन्हें आयुं छेइ.]

४२ छे ड. ४३ हुं इ. ४४ ईश्वरें इ. ४५ यमुनाने इ. ४६ कांठे इ. ४७ मुंक्थो इ. ४८ छुं इ. ४९ घणुं इ. ५० छं इ. ५१ कहुं इ. ५२ ईश्वरि इ. ५३ हुं इ. ५४ करवाने इ. ५५ मुंन्हें इ. ५६ आयुं इ. ५७ इ मा नथी. ५८ 'पिंगलक बो-यो'. ल्याथी शरू करी..... 'ल्याहा जैइने ति शं कहुं ? त्या मुधीनो मुरय प्रतनो पाठ के तेना पाठान्तर व मा नथी. ५९ स्वामिन् इ भा-२, स्वामिन व. ६० मे इ व, मे भा-२. ६१ एहुं इ, एहुं व भा-२. ६२ आनी पछी व भा-२ मा 'जे' छे. ६३ चंडिकानु इ, चंडिकानो व भा-२. ६४ ए व भा-२. ६५ व भा-२ मा नथी. ६६ वनमां भा-२. ६७ रहे इ व भा-२. ६८ छइ इ, छि व, छे भा-२. ६९ तेन्हे इ भा-२, तेन्हें व. ७० तूं भा-२. ७१ छे इ, छि व, छेइ भा-२. ७२ ते भणीं इ, तेधी व भा-२. ७३ भा-२ मा नथी. ७४ मुंन्हें इ, तून्हें व भा-२. ७५ बोलावइ इ, बोलावि व, बोलावे भा-२. [पृ. ४८] ७६ छइ इ, छिइ व,

છેડ મા-૨. ૭૭ માઈપણા ઇ, માઈપણા વ મા-૨. ૭૮ થકે ઇ, થી વ મા-૨; ૭૯ તુનેં ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૮૦ સનેહેં ઇ, સનેહે મા-૨. ૮૧ અનેક ઇ વ મા-૨. ૮૨ મોજ્યપાન ઇ વ મા-૨. ૮૩ કીઢાન઼ ઇ, કીઢા એનું વ, કીઢા એને મા-૨. ૮૪ રહવાનેં ઇ વ મા-૨. ૮૫ ચોલાવ઼ ઇ, ચોલાવે વ મા-૨. ૮૬ છ઼ ઇ, છે વ, છે઼, મા-૨. ૮૭ પછ઼ ઇ, પછે઼ વ, મા-૨ માં નથી. ૮૮ તીણેં ઇ વ, તીણે મા-૨. ૮૯ માન્યું ઇ વ મા-૨. ૯૦ અન઼ ઇ મા-૨, અને વ. ૯૧ સ્વામીની ઇ, સ્વામીની વ મા-૨. ૯૨ પામું ઇ, પામૂં વ મા-૨. ૯૩ એહું ઇ વ મા-૨. ૯૪ હૌઝ ઇ વ મા-૨. ૯૫ તે ઇ મા-૨. ૯૬ સાધુ ઇ વ મા-૨. ૯૭ ચોત્યું ઇ, ચોત્યો વ મા-૨; વ માં પછી 'છ઼' અને મા-૨ મા 'છે઼' છે. ૯૮ માઢે ઇ, માઢા વ મા-૨; વ મા આની પહેલા 'તે' છે અને મા-૨ મા 'તે' છે. ૯૯ હૃદયનેં ઇ મા-૨, હૃદયને વ. ૧૦૦ વચું વ મા-૨. ૧ અન઼ ઇ વ, અને઼ મા-૨. ૨ મ઼ ઇ, મિ વ, મે મા-૨. ૩ તેનહેં ઇ, તેહને વ, તેહને મા-૨. ૪ અમયપ્રદાન ઇ, અમયદાન વ મા-૨. ૫ વીધુ ઇ, વીધું વ મા-૨. ૬ છ઼ ઇ; વ મા-૨ માં નથી. ૭ હવિં વ, હવેં મા-૨. ૮ તૂં વ મા-૨. ૯ તેહનું ઇ વ મા-૨ મા નથી. ૧૦ અમયપ્રદાનનું ઇ, અમયદાનનું વ, અમયદાનનું મા-૨. ૧૧ માગીન઼ ઇ, પામીને વ, પામીને઼ મા-૨. ૧૨ તેનિં ઇ, તેનહે વ, તેનહે મા-૨. ૧૩ રેહા વ, રેહાં મા-૨. ૧૪ એહું ઇ વ મા-૨. ૧૫ વહિ ઇ, વહે મા-૨. ૧૬ રહું ઇ વ, રહૂં મા-૨. ૧૭ વાઝા મા-૨. ૧૮ કુંલા મા-૧ ઇ. ૧૯ સુંઆલા મા-૧ ઇ. ૨૦ હો઼ ઇ પ્રો. ૨૧ અન઼ મા-૧ ઇ વ, અને઼ મા-૨. ૨૨ કરેં મા-૧ વ મા-૨. ૨૩ એહા પ્રો. ૨૪ ચે મા-૧ ઇ, જે વ મા-૨. ૨૫ પ્રધાન પ્રો. ૨૬ તીણે મા-૧ ઇ, તીણે વ, તીણે મા-૨. ૨૭ રાજ્ય પ્રો. ૨૮ ધરીયે પ્રો. ૨૯ થામે મા-૧ ઇ, સ્તંભે વ મા-૨; પછી વ મા-૨ મા 'કરી' છે. ૩૦ ધરીયે પ્રો. ૩૧ પ્રધાનની પ્રો, વ મા-૨ મા આ શ્લોકનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે કૌંસમાં મા-૨ ના પાઠાન્તર છે.)

પ્રધાનની પરીક્ષા જિહો[જેહ] વિહિ રાજા મિત્ર થવા મેલ કરેં તિવારેં બુદ્ધિ જાળવી અને઼[અન઼] વૈચની પરીક્ષા સનિપાત પઢી ગતાં જાળીયે, સ્વસ્થ છતા કોળ [કોળ] આપણી ચાતુરી ન[ને] દેખે[દેખે].

૩૨ જિહાં મા-૧ ઇ. ૩૩ હો઼ મા-૧ ઇ. ૩૪ તીહા મા-૧, તીહા ઇ. ૩૫ મેલ મા-૧ ઇ. ૩૬ જાળીયે મા-૧ ઇ. ૩૭ અન઼ મા-૧ ઇ. ૩૮ જાળીયે મા-૧ ઇ. ૩૯ આપણી મા-૧ ઇ. ૪૦ ચેલવ઼ મા-૧ ઇ. ૪૧ ચેલવ઼ મા-૧ ઇ. ૪૨ પિંગલ-
પં ૩૧

वन हप्रो ४३ प्रमाण हप्रो ४४ करीनइ भा-१ इ, करीनेइ व, करीनइ भा-२
 ४५ मर्मापि इ व, समीर भा-२ ४६ अनइ हप्रो ४७ हर्षयुक्तयो भा-१ इ,
 हर्षयुक्त व भा-२ ४८ चीतवतो भा-१ इ भा-२, चीतवतो व ४९ होइ हप्रो.
 ५० स्वामी हप्रो ५१ अम्हने भा-१ इ, तम्हने व, तम्हने भा-२ ५२
 करे हप्रो ५३ छेइ व भा-२ ५४ अनइ हप्रो, पग्री व भा-२ मा 'माहा'
 छे ५५ वचननइ भा-१ इ, वचनने व, वचनहे भा-२ ५६ वस भा-१ इ
 ५७ होइ हप्रो ५८ सु भा-२ इ, सू भा-२ ५९ थक भा-१, थकइ व भा-२.
 ६० अनेरो हप्रो ६१ धन्य हप्रो, व मा 'धन्य को' अने भा-२ मा 'वा धन्य'
 एवो शब्दक्रम छे ६२ बोल्थु भा-१ इ, बोल्थु व, बोल्थु भा-२ ६३ छइ व भा-२
 [पृ ४९] ६४ शीयाले भा-१ इ व, शीआले भा-२, आनी पहेला व भा-२ मा
 'अनइ' छे ६५ होइ हप्रो, आनी पछी भा-२ मा 'अनइ' छे, व भा-२ मा
 'अनइ उण्णकालि' एवो पाठ छे ६६ टाडु भा-१, टाटु इ, टाडू व भा-२
 ६७ होइ हप्रो. ६८ अनइ हप्रो ६९ राजानू भा-२ ७० मान्य हप्रो
 ७१ अमत हप्रो ७२ होइ हप्रो ७३ अनइ भा-१ व भा-२, इ मा आ
 पक्तिगो अनुवादे नथी. ७४ सत्पुरुषनी भा-१ व भा-२ ७५ अमृत हप्रो
 ७६ होइ हप्रो ७७ सजीवकनइ भा-१, सजीवकन इ व भा-२ ७८ पामीनइ
 भा-१, पामीनइ इ व, पामीनेइ भा-२ ७९ होइ हप्रो ८० भा-१ मा नथी
 ८१ ताहे व भा-२. ८२ स्वामी हप्रो ८३ प्रसन्न हप्रो ८४ छेइ व, छे
 भा-२ ८५ तीण भा-१ इ भा-२, तीणि व ८६ दीधु हप्रो ८७ छइ भा-१
 इ व, छे भा-२ ८८ वेगा हप्रो ८९ चालो भा-१ इ, चालु व भा-२ ९०
 मे भा-१ इ भा-२, मे व ९१ पाम्यो भा-१ ९२ छे व, छेइ भा-२, आनी
 पछी भा-१ मा आ परिच्छेदो उत्तरार्ध सङ्गेषा नीचे प्रमाणे छे

“तुन्ति मोदो करेति” सजीवक बोल्थो, “ताहो हु आधीन छु तु बहेशि तिम
 हु करेति” इम करता विहि मिली आपण राज्यलक्ष्मी भोगवशु, आपण विहि बोल छई

९३ रहिबु इ, रहबु व भा-२ ९४ नहीं व भा-२ ९५ व भा-२ मा नथी
 ९६ नहीं इ, व भा-२ मा 'गर्न न करको' एवो शब्दक्रम छे ९७ हुइ इ, हु व
 भा-२. ९८ ताहा इ व भा-२ ९९ काजनें इ व भा-२. १०० राजधुरानी
 इ, राजधुरान व भा-२. १ प्रधानपदवी इ भा-२, प्रधानपदीवी व २ पामीनइ
 इ व, पामीनइ भा-२ ३ प्रधानवट इ व भा-२ ४ करेशि इ व, करशि भा-२.
 ५ बोल्थो इ व भा-२ ६ ताहि इ, ताहो व, ताहे भा-२. ७ हुं इ व. ८

अधीन इ व, आधीन भा-२. ९ छुं इ व. १० तुं इ व भा-२. ११ कहंशि
इ व भा-२. १२ व भा-२ मा नधी १३ करेशि इ व, करीश भा-२. १४
इम इ व भा-२. १५ बिहै व भा-२. १६ व भा-२ मा नधी १७ भोगवहुं
इ व भा-२. १८ आपणपा व भा-२. १९ बिहै व. २० बोलइ इ, बोले
भा-२. २१ छइ इ, छेइ व भा-२. २२ बोल्युं इ व, बोल्या भा-२. २३
छिइ व भा-२. २४ आपेट भा-१. २५ टुति भा-१ इ भा-२. २६ मनुष्यन
हप्रो. २७ हुइ इ, होइ व भा-२. २८ होइ हप्रो. २९ जिम भा-१, जिम इ
व भा-२. ३० पारधिन इ, पारधिवइ व भा-२; आनी पछी व मा 'एक प्रेरक,
ए' शब्दो पडी गयेला छे. ३१ मृगने भा-१ इ व, मृगनेइ भा-२. ३२ मारइ
भा-१ इ, मारेइ व भा-२. ३३ ये हप्रो. ३४ सेवकेन भा-१ इ व. ३५
मानइ भा-१ इ, माने व भा-२. ३६ परि भा-१ इ, परि व, पेरि भा-२. ३७
स्थानभ्रंश हप्रो. ३८ धाड हप्रो. ३९ एहुं हप्रो. ४० बोल्या हप्रो. ४१
कहितो भा-१, कहतो इ व भा-२. ४२ हाँउ हप्रो. ४३ कहतो भा-१ इ भा-२,
कहतो व. ४४ हाँउ हप्रो.

[३. दंतिल श्रेष्ठी अने गोरंभ]

[पृ ५०]

१ भा-२ मा नधी २ पृथ्वीमाहि भा-१ इ व, पृथ्वीमाहे भा-२. ३ भा-१
व भा-२ मा नधी. ४ नामे हप्रो. ५ छइ भा-१ इ व, छे भा-२ ६ तिहा
हप्रो. ७ एहे भा-१ इ भा-२, एहे व ८ नामि भा-१, नामि इ, नामे व, नामें
भा-२. ९ वहिबारीयो भा-१ इ, व्यवहारियो व भा-२. १० छे भा-२, भा-१
इ व मा नधी ११ नगरमाहि भा-१, नगरमाहे व भा-२. १२ मोटउ भा-१,
मोटु व, मोटा इ. १३ अन्य हप्रो. मा नधी. १४ अने भा-२ १५ राज्यमान
भा-१, राज्यमानू इ, राज्यमान्य व भा-२ १६ एहुं भा-१ इ, एहे व, एहे
भा-२ १७ वसे भा-१ इ, वसेइ व, वसेइ भा-२ १८ तीणें हप्रो. १९
राजानु हप्रो. २० काम भा-१, कार्य व भा-२. २१ थका इ, व भा-२ मा नधी.
२२ मुख हप्रो. २३ अनइ भा-१ इ, अने व भा-२. २४ ते हप्रो. २५
नगरनो हप्रो २६ मुख हप्रो २७ घणु भा-१ इ व. २८ हुं भा-१ इ व.
२९ कहीइ भा-१ इ, कहीये व भा-२. ३० ते हप्रो ३१ सरपो हप्रो ३२
नहीं भा-१ इ भा-२. ३३ चतुर हप्रो. ३४ कुणहे भा-१ इ, कुणे व, कोणें

મા-૨. ૩૫ હુસે મા-૧, હુસિ ઇ, હોસે વ, હોસિ મા-૨. ૩૬ એ મા-૧ ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૩૭ ચોયું મા-૧ ઇ વ, ચોયૂં મા-૨. ૩૮ છડ મા-૧ ઇ, છે વ, છેડ મા-૨. ૩૯ ચે મા-૧ ઇ મા-૨. ૪૦ રાજાને હપ્રો. ૪૧ કરડ મા-૧ ઇ, કરે વ મા-૨. ૪૨ તે હપ્રો. ૪૩ લોમ્ના હપ્રો ૪૪ વૈરી હપ્રો. ૪૫ ચાડ હપ્રો. ૪૬-અનડ હપ્રો. ૪૭ ચે મા-૧ ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૪૮ લોકને હપ્રો. ૪૯ કરે ઇ, કરે વ મા-૨. ૫૦ તેન્હે મા-૧ ઇ વ, તેહે મા-૨. ૫૧ છાજડ મા-૧ ઇ, જ મા-૨ માં નથી. ૫૨ લ્યજડ મા-૧ ઇ, લ્યજે વ મા-૨. ૫૩, એહુ મા-૧, એહું ઇ, એહો વ મા-૨. ૫૪ સમાનવાદ હપ્રો. ૫૫ લોકને મા-૧ ઇ મા-૨, લોકને વ; આની પછીનો શ્લોકનો અનુવાદ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે : (વ નાં પાઠ સાથે કૌંસમાં મા-૨ નાં પાઠાન્તર છે.)

૧૧ લોકને[લોકને] હિત કરે, રાજાને હિત કરે તેહો પ્રધાન ડુલ્મ.

૫૬ અનડ મા-૧ ઇ. ૫૭ રાજાને મા-૧ ઇ ૫૮ કરડ મા-૧ ઇ. ૫૯ તેહો મા-૧ ઇ. ૬૦ કાર્યનો મા-૧ ઇ. ૬૧ તિવાર હપ્રો. ૬૨ તેન્હે મા-૧ ઇ, તે દંતિલને ઇ વ મા-૨. ૬૩ દિવસે હપ્રો. ૬૪ પુનના વ મા-૨. ૬૫ ઉત્સવ હપ્રો. ૬૬ હૌડ હપ્રો ૬૭ તીળે મા-૧ ઇ, તીળિ વ, મા-૨ માં નથી ૬૮ ચોલાવી હપ્રો. ૬૯ 'દેઈ અનડ વ, દેઈને ઇ મા-૨ ૭૦ વલ્લે હપ્રો. ૭૧ હૌડ હપ્રો. ૭૨ પછે વ મા-૨. ૭૩ વ મા-૨ માં નથી. ૭૪ પૂઠિ મા-૧ ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૭૫ સપાતિ મા-૧ ઇ, સપાતે વ મા-૨. ૭૬ આળિને મા-૧ ઇ, આળી વ મા-૨. ૭૭ અને મા-૧ ઇ, અનડ વ મા-૨. ૭૮ મા-૨ માં નથી. ૭૯ રાજાનાં મા-૨. ૮૦ વહારડ મા-૧ ઇ, વાહરિ વ, વાહિર મા-૨. ૮૧ પૂઠિ મા-૧ ઇ, પૂઠે વ મા-૨. ૮૨ અનડ હપ્રો. ૮૩ નીચ મા-૧ ઇ, નીચન ઇ વ, નીચને મા-૨. ૮૪ ઠામિ હપ્રો ૮૫ ડમ્બો મા-૧, ડમ્બો ઇ વ મા-૨. ૮૬ રહ્યો હપ્રો. ૮૭ રાજાનો મા-૧ વ મા-૨, રાજાનુ ઇ. ૮૮ અન્ય હપ્રો માં નથી. ૮૯ સેવન હપ્રો. ૯૦ ગોરંમ હપ્રો ૯૧ એહ મા-૧ ઇ મા-૨, એહ વ. ૯૨ નામે મા-૧, નામે ઇ વ મા-૨. ૯૩ મુઝડ મા-૧ ઇ, મુઝે ઇ વ, મૂઝે મા-૨. ૯૪ ટામિ હપ્રો. ૯૫ રહ્યું મા-૧ ઇ, રહ્યો વ મા-૨, આની પહેલા 'કમો' અને મા-૨ માં 'કમો' છે ૯૬ દેપીને મા-૨. ૯૭ થકો મા-૧ ઇ, ંથુ વ, ંધો મા-૨ ૯૮ ગર્લાત્વી મા-૨. ૯૯ મારી વ મા-૨. ૧૦૦ વ મા-૨ માં નથી. [પૃ. ૫૧] ૧ અપમાન હપ્રો. ૨ થકો મા-૧, થકે ઇ, ંધી વ મા-૨. ૩ મુંકનો મા-૧ ઇ. ૪ થકો મા-૧ ઇ, ંધો વ મા-૨ ૫ રાનેયેંદ મા-૧ ઇ, રાનિ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં

‘पण’ छे ६ शूले भा-१ इ, सूइ व भा-२ ७ नदी भा-१ इ भा-२. ८
विमाशतो भा-१, विमाशतो इ, विमासतो व भा-२ ९ हौड हप्रो १० हु हप्रो
११ व भा-२ मा नथी १२ शेठन हप्रो १३ राजानी भा-२ १४ टालेशि
व, टालिशि भा-२ १५ व भा-२ मा नथी १६ में हप्रो १७ तेन्हे भा-१
इ भा २, तेन्ह व १८ चालइ भा-१, चालेइ इ, चाले व भा-२ १९ किम
हप्रो २० बोत्सु इ व, बोत्सू भा २ २१ छिइ व, छेइ भा-२ २२ ये
भा-१ इ भा-२ २३ होइ हप्रो २४ करे व, करे भा-२ २५ लज्जान भा-१
इ भा-२, लज्जानि व २६ का भा-१ इ २७ पामइ भा १ इ व, पामे भा-२.
२८ जिम हप्रो २९ चणो हप्रो ३० सेक्ता व ३१ चणा व भा-२
३३ तो व भा-२, पछी व भा-२, पछी व भा-२ मा ‘प्राष्ट’ छे ३३ भाठो व
भा २ ३४ भाजवान भा-१ इ, भाजवा व भा-२ ३५ हाइ हप्रो ३६
किरारे भा १ इ, किरारे व भा-२ ३७ कें हप्रो ३८ प्रभाति हप्रो ३९ सुपें
भा १, सुप इ, व भा-२ मा नथी ४० सूइ हप्रो ४१ पापलि हप्रो ४२ व
भा २ मा नथी ४३ गोरभ हप्रो ४४ सारवतो हप्रो, भा-१ मा पछी ‘धरो’
छे ४५ हौड हप्रो ४ शेठ हप्रो ४७ तु भा १ इ व, तु भा २ ४८
धृष्टगु भा-१ इ व ४९ जोड हप्रो ५० राजानी भा-२ ५१ छीन भा-१
इ भा २, छीने व ५२ हौड हप्रो ५३ ‘व’ मा ‘राजा’ पहेला ‘तेन्हु’ छे
अने भा २ मा ‘राजा’ पछी ‘तेन्हु’ छे ५४ सामलीनइ भा १ इ, सामली व
भा २ ५५ वेगो हप्रो ५६ उठीनइ हप्रो ५७ हौड हप्रो ५८ ये भा-२
५९ तु भा-१ इ ६० कहें हप्रो ६१ छइ इ, छे व, छ भा २ ६२ सघाति
भा १ इ भा २, सघात व ६३ आलिंगन हप्रो ६४ हौड भा १ इ व, होइ
भा २ ६५ व भा-२ मा नथी ६६ व भा २ मा नथी ६७ स्वामिन् हप्रो
६८ जू हप्रो ६९ हु हप्रो ७० जाम्यो हप्रो ७१ मुट्य प्रत ‘वि’ माथी पडी
गयेग आ पाठ भा १ माथी लीधा छे, इ व अन भा २ मा पण आ पाठ मळे छे
७२ भून्ह इ, मुन्हें व, मुन्हे भा-२ ७३ तेहेथी वि, तीणि व, तीण भा २
७४ मुख मध्यधी व भा २ ७५ नीकला भा-१ इ, नीकली व ७६ म्यु हप्रो
७७ जाणु हप्रो ७८ चित्तन्हे भा-१ इ, चित्तने व, चित्तन भा-२ ७९ विमा-
सता भा १ व भा २, विमासतो इ ८० हौड हप्रो ८१ आनी पछी भा-१ मा
त्रे ण पतिओनो पाठ नीचे प्रमाणे छे

ए गोरभ अनइ दति वाणीयो अम्हारा घरमाहि सघल्ह हौडइ अनइ ईण गोरभे
राणीन आलिंगता सही बीठो होति तीणइ ज ए मुटइ बोली छळ्यो

૮૨ અન્હારા ઇ વ મા-૨. ૮૩ સર્પલદ્ ઇ, સર્પલે વ મા-૨. ૮૪ હીડિ
 ઇ, હીડિ વ, હીડે મા-૨. ૮૫ વાળીયો ઇ વ મા-૨. ૮૬ હીડે ઇ વ, હીડે મા-૨.
 ૮૭ વ મા-૨ મા નથી ૮૮ ઘર્માહિ ડ. ૮૯ અનઈ ડ. ૯૦ રૂંગે ઇ, રૂંગિ
 વ, રૂંગે મા-૨. ૯૧ ગોરંભે ઇ મા-૨, ગોરંભ વ. ૯૨ રાળીનિ ઇ, રાળીનિ વ,
 રાળીને મા-૨. ૯૩ આલિંગનો ઇ, આલિંગનં દેતો વ મા-૨. ૯૪ વ મા-૨ મા
 નથી ૯૫ લીડુ ડ. ૯૬ હુશિ ઇ, હુસિ વ, હુસે મા-૨. ૯૭ તીંગિ ઇ, તીંગિ
 વ, તીંગે મા-૨. ૯૮ 'જ' પછી અન્ય હપ્રો માં 'એ' છે. ૯૯ મુંદ્ ઇ, મુંદિ
 વ, મુંદે મા-૨. ૧૦૦ સ્ત્રો ઇ, સ્ત્રો વ મા-૨. ૧ ચોત્યું ઇ વ, ચોત્યું મા-૨.
 ૨ છદ્ ઇ, છિદ વ, છિ મા-૨. [૫૨] ૩ ચે મા-૧ ઇ. ૪ મનુષ્યે વ.
 ૫ લીદે મા-૧, લીદે ડ, લીદે વ. લીદે મા-૨. ૬ વોડ્ મા-૧ ડ વ. વોડે મા-૨.
 ૭ જોડ હપ્રો, પછી વ મા-૨ મા 'તે' છે. ૮ તથા મા-૧. ૯ કરેદ મા-૧ ઇ,
 કરિદ વ કરેડ મા-૨. ૧૦ પુરુષ હપ્રો. ૧૧ મવ્ય વ મા-૨. ૧૨ તેહે મા-૧
 ઇ, તેહના વ મા-૨. ૧૩ અમ્યાસથી વ મા-૨. ૧૪ દેવદ મા-૧ ઇ વ, દેવેદ
 મા-૨. ૧૫ કરડ મા-૧ ડ, કરે વ, કરેદ મા-૨. ૧૬ મા-૧ માં નથી ૧૭
 મુપ્ત વ મા-૨. ૧૮ શુભ હપ્રો. ૧૯ તથા મા-૧. ૨૦ જેમ હપ્રો ૨૧
 મનુષ્યને હપ્રો. ૨૨ હોદ હપ્રો ૨૩ તે હપ્રો ૨૪ માહે વ મા-૨. ૨૫
 થકા ઇ, ધા વ મા-૨. ૨૬ મુંદ્ મા-૧ ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૨૭ ઉચરદ
 મા-૧ ઇ, ઉચરે વ મા-૨. ૨૮ સ્ત્રીનડ મા-૧ ડ, સ્ત્રી વ, સ્ત્રીને મા-૨. ૨૯
 વિપદ મા-૧ ઇ, વિપેદ વ મા-૨. ૩૦ એહો મા-૧ ઇ, એહો વ મા-૨. ૩૧ શુ
 મા-૧ ઇ, શો વ મા-૨. ૩૨ ચોત્યુ વ, ચોત્યું મા-૨. ૩૩ છિદ વ, છિદ મા-૨.
 ૩૪ હરયે વ મા-૨, આ શ્લોઘનો અનુવાદ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે : (વ મા
 પાઠ સાથે કોસમાં મા-૨ ના વાટાન્ટર છે)

શ્રી અનંરા સઘાતે[સઘાતે] ચોલડ[ચોલેદ] અનદ્ જોડ અનંરાને અનદ્ હૈયે
 ચીતવિ[ચીતવે] અનંરાનિ[અનંરાને] તે મળી સ્ત્રીનદ્ કુળ પ્રિય.

૩૫ ચોલે મા-૧ ડ. ૩૬ અનંરા મા-૧, અનરા ડ. ૩૭ સઘાતે મા-૧ ડ.
 ૩૮ દેવે મા-૧ ઇ. ૩૯ અનંરાનઈ મા-૧ ડ. ૪૦ અનઈ મા-૧ ઇ. ૪૧ હૈયે
 મા-૧ ડ. ૪૨ ચીતવે મા-૧ ડ. ૪૩ અનંરાને મા-૧ ઇ. ૪૪ સ્ત્રીનઈ મા-૧
 ડ. ૪૫ હોદ મા-૧ ડ. ૪૬ પરપુરુષશુ મા-૧ ઇ, પરપુરુષશુ વ મા-૨. ૪૭
 એત્તલાનિ વ, એત્તલાન મા-૨. ૪૮ વ મા-૨ માં નથી. ૪૯ સહિ વ, સહે મા-૨.
 ૫૦ કુલનુ મા-૧ વ મા-૨. ૫૧ પાડેનું મા-૧ ઇ, પતન વ મા-૨. ૫૨ લોકનો

૫૩ સ્વેદ હપ્રો. ૫૪ ઇતલાં હપ્રો. ૫૫ અંગીમરડ મા-૧ ડ, અંગીમરિ વ, અંગીમરે મા-૨. ૫૬ મુવું મા-૧, સુવું ડ વ મા-૨. ૫૭ મર્તારવશ વ મા-૨. ૫૮ રડું મા-૧ ડ, ઉત્તમ વ મા-૨. ૫૯ ઇતલાનિ વ, ઇતલાને મા-૨. ૬૦ ઘૂના મા-૧, વાનાં ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૬૧ તૂળને મા-૧, તૂળને ડ, તૂળની વ મા-૨. ૬૨ ઠામિ ડ, પરિ વ, પરિ મા-૨. ૬૩ માને મા-૧ ડ, માનડ વ, માનડ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં નીચે પ્રમાણે અનુવાદ છે : (વ ના પાઠ સાથે વોસમાં મા-૨ નાં પ્રાઠાન્તર છે)

અનડ ચોરિનડ પરપુરુશું રમડ [રમેડ]

૬૪ ચે મા-૧ ડ. ૬૫ પુરુપશું મા-૧ ડ. ૬૬ હોડ મા-૧ ડ. [પૃ. ૫૩]
૬૭ વૈશ્વાનર વ મા-૨; પછી વ મા 'કેતલેડ કાટે' અને મા-૨ મા 'કેનલે કાટે' છે. ૬૮ પામડ હપ્રો. ૬૯ નરીયે મા-૧ ડ, કેતલીડ નરીયે વ મા-૨. ૭૦ પામડ મા-૧ ડ વ, પામે મા-૨. ૭૧ પ્રાણી મા-૧ ડ, કેનલેડ પ્રાણીયે વ, કેતલે પ્રાણીયે મા-૨. ૭૨ મારતો મા-૧ ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૭૩ પામડ હપ્રો. ૭૪ અનડ હપ્રો. ૭૫ કેનલે હપ્રો. ૭૬ પુરુપે મા-૧ ડ વ, પુરુપે મા-૨. ૭૭ પામડ હપ્રો. ૭૮ નહીં હપ્રો. ૭૯ નહીં હપ્રો. ૮૦ મોડ વ મા-૨. ૮૧ પ્રાર્થણહાર વ મા-૨. ૮૨ નહી મા-૧ ડ. ૮૩ તીર્થે હપ્રો. ૮૪ છીને હપ્રો. ૮૫ કહીડ મા-૧, કહીયે ડ વ મા-૨. ૮૬ છડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૮૭ ચે મા-૧ ડ. ૮૮ કુઝુદિડ હપ્રો. ૮૯ જાણડ ડ, જાણેડ વ, જાણે મા-૨. ૯૦ મદિ હપ્રો. ૯૧ વશિ મા-૧ ડ, વશ વ મા-૨. ૯૨ છેડ વ, છે મા-૨. ૯૩ આની પછી વ મા-૨ મા 'છીનડ' છે. ૯૪ પુરુપ હપ્રો. ૯૫ પરિ મા-૧ ડ. ૯૬ વશિ મા-૧ ડ, રમિકહું વ, રમેકહું મા-૨. ૯૭ જાણિવો મા-૧, જાણવો ડ વ મા-૨. ૯૮ હોડ મા-૧ ડ, હોડ વ મા-૨. ૯૯ નાન્હાં હપ્રો. ૧૦૦ હોડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૧ જીળ મા-૧ વ, જીળે મા-૨. ૨ કરેથી મા-૧ ડ, કરેથી વ મા-૨. ૩ સઘલે મા-૧ ડ, સઘલું વ, સઘલૂ મા-૨. ૪ લુણુ હપ્રો. ૫ આવડ મા-૧ ડ, આવિડ વ, આવેડ મા-૨. ૬ ચે મા-૧ ડ, જે વ મા-૨. ૭ પુરુપ હપ્રો. ૮ શ્રીશું હપ્રો. ૯ હોડ હપ્રો. ૧૦ ચે વ મા-૨. ૧૧ મોગવીયે હપ્રો. ૧૨ સાહલાની વ મા-૨. ૧૩ પરિ મા-૧ ડ, પરિ વ મા-૨; પછી વ મા-૨ મા 'સરક' છે. ૧૪ કહિડિશું મા-૧ ડ, કહિડિશું વ, કહિડિશું મા-૨. ૧૫ ઘસીયે મા-૧ ડ, ઘસીયે વ, ઘસીયે મા-૨. ૧૬ ચે મા-૧ ડ. ૧૭ પુરુપ હપ્રો. ૧૮ અલ્તાની મા-૨. ૧૯ પરિ વ મા-૨.

૨૦ સ્ત્રીનું હપ્રો. ૨૧ હોડ હપ્રો. ૨૨ પીદીનડ હપ્રો. ૨૩ તંદે હપ્રો. ૨૪ મુકીયે મા-૧ ડ મા-૨, મુકીયે વ. [ઇ. ૫૪] ૨૫ તર્હી મા-૧ ડ, તિરાર વ મા-૨. ૨૬ પૂઠિ ડ, પછી વ મા-૨. ૨૭ એદં મા-૧ વ, ઇતું દ મા-૨. ૨૮ ષણુંએક મા-૧ ડ, ષણું વ મા-૨; વ મા-૨ માં આની પછી 'વચન' છે. ૨૯ યોડીનડ હપ્રો. ૩૦ શેટ હપ્રો. ૩૧ વ મા-૨ માં 'ષણું વોપ્યો' એવો શબ્દક્રમ છે. ૩૨ યુ ડ. ૩૩ 'યો મા-૧ ડ, 'થી વ મા-૨. ૩૪ અસ્માન્ મા-૧ ડ, અસ્માત વ, આસ્માન્ મા-૨. ૩૫ રાજાન્હે મા-૧ ડ; વ મા-૨ માં 'રાજાનો કોડ' એવો પાઠ છે. ૩૬ દેપીડનડ વ, દેપીનડ મા-૨. ૩૭ ચીતવનો મા-૧ ડ મા-૨, ચીતવનો વ. ૩૮ હોંડ મા-૧ ડ મા-૨, હોંડ વ. ૩૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'વચન' છે. ૪૦ વહે મા-૧ ડ, વહિ વ, વહિ મા-૨. ૪૧ પામી મા-૧ ડ, પામીનડ વ, પામીનેડ મા-૨. ૪૨ અનડ હપ્રો. ૪૩ વિરડેનિ મા-૧, વિરડેનિ ડ, વિરડેનિ વ, વિરડેનડ મા-૨. ૪૪ કુન્હે મા-૧, કન્હે ડ, કંઈ વ, કન્હે મા-૨. ૪૫ અનડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૪૬ સ્ત્રીયે વ મા-૨. ૪૭ કન્હું મા-૧, કન્હુંડે ડ, કુણનું વ મા-૨. ૪૮ ચાલવ્યું મા-૧ ડ, ચાલવું વ, ચાલ્યું મા-૨. ૪૯ રાજા વ મા-૨; આ વૈકિ 'વ' માં 'રાજા કહેડના હોંડ છડ' તે પ્રમાણે છે; મા-૨ માં 'રાજા કહિના હોંડ' એવો પાઠ છે. ૫૦ હોંડ મા-૧ ડ. ૫૧ છડ મા-૧ ડ. ૫૨ વાલનડ હપ્રો. ૫૩ કુણ મા-૧ ડ. ૫૪ આવ્યો મા-૧ ડ, પામ્યો વ મા-૨. ૫૫ અનડ મા-૧ ડ. ૫૬ કુણ હપ્રો. ૫૭ પદ-વીનિ વ મા-૨. ૫૮ પામ્યો હપ્રો. ૫૯ છડ મા-૧ ડ, ટિડ વ, છેડ મા-૨. ૬૦ અનડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૬૧ દુર્જનનડ મા-૧, દુર્જનનડ ડ, દુર્જનને વ મા-૨. ૬૨ વશ વ મા-૨. ૬૩ પામ્યા વ મા-૨. ૬૪ પૂઠિ મા-૧ ડ, પછી મા-૨. ૬૫ કુણને મા-૧ ડ, કંઈ વ, કેહે મા-૨. ૬૬ હોંડ મા-૧ ડ વ, હોંડ મા-૨. ૬૭ નપુંસકને હપ્રો, વ મા-૨ માં આ શ્લોકનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે કૌંસમા મા-૨ ના પાઠાન્તર છે.)

નપુંસકને પૈર્યે કિહા, મયપનિ[મયપને] તત્ત્વજ્ઞાન કિહા[કિહા], સર્પનિ[સર્પને] ધમા, સ્ત્રીન્હે[સ્ત્રીને] કર્પની દાતિ કિહા, કાગનિ[કાગન] પવિત્રાડ, જૂઆરીને [જૂઆરીને] સત્વ, રાજાશુ[રાજાશું] મૈત્રી, એત્લાન[એત્લાને] એ સામત્યા [સામત્યા] નથી.

૬૮ મયપને મા-૧ ડ. ૬૯ તત્ત્વજ્ઞાનની મા-૧ ડ. ૭૦ સર્પને મા-૧, સર્પને ડ. ૭૧ સ્ત્રીનડ મા-૧, સ્ત્રીનડ ડ. ૭૨ કામ મા-૧ ડ. ૭૩ કર્પની મા-૧

૩ ૭૪ કાગન મા-૧ ૬ ૭૫ પવિનાઈ મા ૧, પવિનાઈ ૬ ૭૬ જુઆરિને
મા-૧, જુઆરિને ૬ ૭૭ રાનાશુ મા-૧ ૬ ૭૮ વાના ૬ ૭૯ એહનડ
મા-૧ ૬ ૮૦ હોઈ મા-૧ ૬ ૮૧ અનડ હપ્રા ૮૨ મે મા-૧ ૬, મે મા-૨
૮૩ વ મા-૨ માં નથી ૮૪ રાજાને મા-૧ ૬ મા-૨. ૮૫ અનેરાન મા-૧
મા-૨, અનેરા ૬, અનેરાને વ ૮૬ વચને મા-૧ ૬, વ મા ૨ મા નથી આ પછીનું
'કરી' વ મા-૨ માં નથી ૮૭ પાહુડ મા-૧ ૬, પાહૂ મા ૨ ૮૮ કીધુ હપ્રા,
પછી મા ૧ મા આ પાઠ છે 'હુ સ્મર છુ, નથી કીધુ છુ એ શુ,' ૬ મા આ પાઠ
નથી ૮૯ એહુ વ મા-૨ ૯૦ હુ વ મા-૨ ૯૦ સ્મર વ મા-૨ ૯૧ છું
વ મા-૨ ૯૨ રૂંની હપ્રો ૯૩ પરિ મા-૧ મા-૨, પરિ ૬ વ ૯૪ પૈશતો
મા-૧ વ, પેશતો ૬, પેસતો મા-૨ ૯૫ રાખ્યા હપ્રો ૯૬ દેપીનડ હપ્રો
૯૭ કારવડ મા-૧ ૬, વ મા-૨ મા નથી ૯૮ ચે મા ૧ ૬ ૯૯ ગોરમ મા ૨
વ ૧૦૦ તે મા ૧ ૬, વ મા ૨ મા નથી, પછી મા ૧ મા 'દ્વારપાલને' શબ્દ છે,
વ મા 'હાસ્ય કરી દ્વારપાલને' અને મા ૨ મા 'હાસ્ય કરી દ્વારપાલન' એવો શબ્દ-
ક્રમ છે ૧ કરીનડ મા ૧ ૬ ૨ કહતો મા ૧ વ મા-૨, કહતો ૬ ૩ હૌડ
હપ્રો ૪ વ મા-૨ મા આ પછિનો પાઠ આ પ્રમાણે છે

અહો દ્વારપાલો, એ દત્તી સેઠને વારસ્યો [વારશા] મા, એ રાજાને માન્ય અનડ
સર્વે ઉપરિ મુખી ઠિ [છે]

૫ ઘેઠ મા-૧ ૬ ૬ રાજાનો મા ૧ ૬ [૫ ૫૫] ૭ અનડ મા-૧ ૬
૮ અંદિ મા-૧ ૬ ૯ વારશો મા-૧ ૬ ૧૦ જિમ હપ્રા ૧૧ મૂંહે મા-૧
૬, મૂંહે વ, મૂંહે મા ૨ ૧૨ તિમ હપ્રો ૧૩ તમ્હેને મા-૧, તમ્હેને ૬,
તમ્હેં ૬ વ, તમ્હેં મા-૨ ૧૪ દેશિ મા ૧ ૬, દેસ્યે વ, દેશોં મા ૨ ૧૫ એહ
મા ૧, એહ ૬, વ મા ૨ મા 'એહુ સામલી' એવા શબ્દક્રમ છે ૧૬ ચીતવતો
મા ૧ ૬ મા-૨, ચીતવતો વ ૧૭ હૌડ હપ્રો ૧૮ અંની મા-૧ ૬ ૧૯
ચોલ્યુ મા ૧ ૬ ૨૦ કુલનો મા ૧ ૬ ૨૧ અનડ મા ૧ ૬ ૨૨ હોઈ
મા ૧ ૬ ૨૩ એહોં મા-૧ ૬ ૨૪ ચે મા ૧ ૬ ૨૫ રાજાન મા-૧ ૬
૨૬ સેવડ મા ૧ ૬ ૨૭ તે મા-૧ ૬ ૨૮ સપલડ મા-૧ ૬ ૨૯ પૂજીયે
મા-૧ ૬ ૩૦ રાજાન મા-૧ ૬ ૩૧ સેવતા મા-૧ ૬ ૩૨ એહો મા ૧ ૬
૩૩ ચે મા ૧, ૬ મા નથી ૩૪ લોકમા મા ૧ ૬ ૩૫ પામડ મા ૧ ૬
અનુવાદનો પછીનો ભાગ મુખ્ય પ્રત 'વિ' માથી પઢી ગયેલો છે તે '૬' માથી લિધો છે
૩૬ તેન્ટુ મા ૧ ૩૭ રૂંની મા ૧ ૬ ૩૮ ચાતવતો મા-૧ ૬ ૩૯ થવા
૫૩૨

મા-૧ ડ. ૪૦ ઝાઝાપો મા-૧ ડ. ૪૧ ચકો મા-૧ ડ. ૪૨ ઝડેન્દ મા-૧ ડ.
 ૪૩ ગોડે મા-૧, ગોડે ડ. ૪૪ ધોત્રાવીન્દ મા-૧ ડ. ૪૫ પહિરાવીન્દ મા-૧
 ડ. ૪૬ ધોત્રો મા-૧ ડ. ૪૭ હોઝ મા-૧ ડ. ૪૮ મેં મા-૧ ડ; વ માં
 'તું મિ', અને મા-૨ માં 'તું મેં' એો શબ્દવ્યવસ્થા છે. ૪૯ નહીં મા-૧, તહીં
 ડ, તેહિ વ, તહીંયે મા-૨. ૫૦ વામ્યો હપો. ૫૧ તું હપો. ૫૨ વ્રામ્મણ હપો.
 ૫૩ યેમવા મા-૧ ડ વ. ૫૪ યોગ્ય હપો. ૫૫ નહીં ડ વ મા-૨. ૫૬ તિહા
 વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'તું' છે. ૫૭ ઘેટો ડ વ. ૫૮ તે ડ વ
 મા-૨. ૫૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'તું' છે. ૬૦ આની પછી વ મા-૨ માં
 આ પ્રમાણે પાઠ છે :

અમું કહિ તમ્હિ [નેનું] આપણિ [મા-૨ માં નથી.] પરિ છેડે નાના પ્રકાર
 મોજન વાવ સન્કાર વરી મેનોવ પમાણો. પછડ [પછિ] તે ગોરંમ હપ્યું મ્વર્ગ વામ્યો
 ઠડ એહો વોલ્યો [ધો-થો].

૬૧ પછડ ડ. ૬૨ તે ડ. ૬૩ ગોરંમે ડ. ૬૪ પાર્મીન્દ ડ. ૬૫
 જિમ ડ. ૬૬ વામ્યો ડ. ૬૭ હુદ ડ. ૬૮ એહો ડ. ૬૯ હોઝ ડ. ૭૦
 મેં ડ, મિ વ, મે મા-૨. ૭૧ ધમુ ડ, ધમ્યું વ મા-૨. ૭૨ હવેદ ડ, વ મા-૨ માં
 નથી. ૭૩ તું ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૭૪ માહી ડ મા-૨, માહી વ. ૭૫
 સુદિ ડ વ મા-૨. ૭૬ જોદ વ મા-૨. ૭૭ 'જે' ને સ્થાને વ માં 'હવે'
 અને મા-૨ માં 'હવે' છે. ૭૮ તું ડ મા-૨, વ. ૭૯ ઝારિ ડ વ મા-૨.
 ૮૦ કરદ ડ, કરે મા-૨. ૮૧ છદ ડ વ, છેદ મા-૨. ૮૨ છુદ ડ વ મા-૨.
 ૮૩ હપ્યું ડ, હપ્યુંથે વ મા-૨. ૮૪ નીસરપો વ મા-૨. ૮૫ વ્રામ્મણીની ડ વ
 મા-૨. ૮૬ અનડ ડ વ મા-૨, ૮૭ મુર્સની ડ વ મા-૨. ૮૮ સરીપી ડ;
 આની પછી મુહ્ય પ્રતમાથી પદી ગયેલા શબ્દ 'વ' માંથી લીવા છે. ૮૯ થોડે મા-૨,
 ડ માં નથી. ૯૦ નમેંદ મા-૨, ડ માં નથી. ૯૧ ઇ માં નથી. ૯૨ થોડદ ડ,
 થોડે મા-૨. ૯૩ ઝચ ડ વ મા-૨. ૯૪ થાદ ડ વ મા-૨. [પૃ. ૫૬]
 ૯૫ પછડ વ, પછિ મા-૨; આની પહેલાં ડ માં 'તિવાર' છે, આ પંક્તિનો પાઠ વ
 મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

પછડ [પછિ] ગોરંમ વ્વરી તિમ રાજા મુપિ [મુખે] સૂતો છિડ [છે] તિહાં જે
 સારવતો ચોલતો હોઝ.

૯૬ જિહાં ડ. ૯૭ મુપિ ડ. ૯૮ સૂતો ડ. ૯૯ છદ ડ. ૧૦૦
 સારવતો ડ. ૧ એહું ડ. ૨ હોઝ ડ. ૩ જે વ; મા-૨ માં નથી, આની પછી

વ માં જુદા અક્ષરે 'વેઢ' શબ્દ લખેશે છે. ૪ ફરતો વ મા-૨. ૫ ચીમઠી ડ વ, ચીમઠી મા-૨. ૬ હૌડ ડ; વ મા-૨ માં 'પાડ' એનું ક્રિયાપદનું રૂપ છે. ૭ તે ડ, એ મા-૨; આની પહેલો વ માં 'તેનહુ' અને મા-૨ માં 'તેનહું' છે. ૮ સાંભલીનડ ડ વ મા-૨. ૯ વિસ્મયનં ડ, વિસ્મય વ મા-૨. ૧૦ પામ્યો ડ વ મા-૨. ૧૧ થકુ ડ, થકો વ મા-૨. ૧૨ ઝડીનડ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૧૩ હૌડ ડ; વ મા-૨ માં 'વચન ઘોરયો' એવો પાઠ છે. ૧૪ ગોરંમ ડ વ મા-૨; પછી વ માં 'તું' અને મા-૨ માં 'તૂં' છે. ૧૫ શું ડ વ મા-૨. ૧૬ ચોલે ડ મા-૨, ચોલિ વ. ૧૭ છિ વ, છિડ મા-૨, આની પછીની પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ નાથે કૌસમાં મા-૨ નાં પાઠાન્તર છે.)

તૂં [તું] ધરનો કામ [કામ] કરે ડિ [છેડ] તેથી તુંઢિ [તુંહે] નથી મારતો; તે [તે] કિંહાં [કેઠાં] હું [હું] વેઢ [મા-૨ માં નથી] ફિરતો [ફરતો] ચીમઠી પાતો ઢીઠો.

૧૮ ધરનો ડ. ૧૯ કામ ડ. ૨૦ માટડ ડ. ૨૧ હું ડ. ૨૨ તુંહે ડ. ૨૩ હું ડ. ૨૪ ઇમ ડ. ૨૫ ગોરંમક ડ, ગોરંમ વ મા-૨. ૨૬ ચોલ્યું વ. ૨૭ સ્વામિન્ ડ વ, સ્વામીન્ મા-૨. ૨૮ રાતિ ડ વ મા-૨; પછી વ મા-૨ મા 'જાયો' ક્રિયાપદ છે. ૨૯ તીજે ડ વ, તીજે મા-૨; આ પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

તીજે [તીજે] નિદ્રાવશ સુરાથી ન [મા-૨ મા નથી.] જાણુ કાઈ [કાઈ] નૌસરયું તેથી ધમા કરજ્યો [કર્યો].

૩૦ જાણતો ડ. ૩૧ નિદ્રાવશ ડ. ૩૨ ચીતવતો ડ વ, ચિતવતો મા-૨. ૩૩ હૌડ ડ વ મા-૨. ૩૪ મેં ડ મા-૨. ૩૫ જન્મમાહિ ડ વ મા-૨. ૩૬ ઈંણી ડ વ, ઈંણી મા-૨. ૩૭ પરેં મા-૨. ૩૮ ન વ મા-૨. ૩૯ આની પછીની પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

જિમ એ નિદ્રાવશથી [નિદ્રાવશથી] મિથ્યા બોલ્યુ તિય અસમાવ્ય દંતી તુ [તૂ] નિદ્રાવશથી [નિદ્રાવશથી] મિથ્યા બોલ્યું એ નિશ્ચય, તે મળી મિં [મેં] યુક્ત ન કીયું જે [જિ] મે એનિહ [એનહે] સન્માન લીધું.

૪૦ ઈંણે ડ. ૪૧ જિમ ડ. ૪૨ અસમાવિ ડ. ૪૩ ઈંણે ડ. ૪૪ તે ડ. ૪૫ મેં ડ. ૪૬ કીધુ ડ. ૪૭ જે ડ. ૪૮ એનહેં ડ. ૪૯ સન્માન ડ. ૫૦ લીધુ ડ. ૫૧ સરપા ડ વ મા-૨. ૫૨ એહું ડ વ મા-૨. ૫૩ સમવડ ડ વ મા-૨. ૫૪ દંતી વ મા-૨. ૫૫ અને ડ. ૫૬ લોકં વ, લોકના

भा-२. ५७ कार्य व भा-२. ५८ व भा-२ मां नथी. ५९ रहें ड, रहि व, रहे भा-२. ६० छइ इ, छि व, छेइ भा-२. ६१ डणी ड, इणी व, इण भा-२. ६२ परि व. ६३ घणै इ, व भा-२ मा नथी. ६४ प्रकारे इ, व भा-२ मा नथी. ६५ चीतवी व भा-२. ६६ दंतीनैं इ, दंती व भा-२. ६७ बोलावी व भा-२. ६८ अनइ इ. ६९ पेहिरावी भा-२; व भा आनी पछी 'आपणे' अने भा-२ मा 'आपणि' छे. ७० तेन्है इ, व भा-२ मा नथी. ७१ अधिकारे भा-२. ७२ मुंन्यो इ, मुंन्यो व, मुंन्यौ भा-२.

७३ हुं इ, व भा-२ मा नथी. ७४ तेथी व भा-२. ७५ कहुं इ, कहू व भा-२. ७६ लु इ, छे व भा-२. ७७ दोन्युं इ, दोन्यो व भा-२. ७८ तैं इ व भा-२. ७९ कयुं इ भा-२, कयूं व. ८० ते भणी ड; आ पंक्ति व भा-२ मां आ ग्रमाणे छे : (व ना पाठ साधे कौसमां भा-२ ना पाठान्तर छे.)

तूं कहिं [कहैं] छि [छे] तेहु करजे [करवेइ].

८१ कहें इ. ८२ छैं इ. ८३ एहुं इ व भा-२. ८४ सजीवकने इ, सजी-
वकनि व, सजीवकने भा-२. ८५ लेइनइ इ, लिइ व, लेइ भा-२. ८६ पिगडक-
नइ इ, पिगडक व भा-२. ८७ समीपि इ, कहे व भा-२. ८८ म्यु इ. ८९
अनइ इ व भा-२. ९० बोलतो इ व, बोलतो भा-२. ९१ हौड इ व भा-२.
९२ में इ भा-२, मि व. ९३ आप्यो इ व, आप्यो भा-२. ९४ पउइ व,
पछि भा-२. ९५ मिहनें इ व भा-२. ९६ करीनइ इ, करी व भा-२. ९७
थै इ व भा-२. ९८ घैरो इ, बिरो भा-२. ९९ तेइ व भा-२. १०० संजो-
वकनुं इ भा-२, सजीवकनु व. १ पाथ इ; व भा-२ मां 'मोटुं पाव' एवो
शब्दक्रम छे. २ मोटुं इ व भा-२. ३ जिमणे ड भा-२, जिमणि व. ४
हथे इ, हथि भा-२. ५ थापडीनइ ड, थापडीनिइ व, थापडीनेइ भा-२. ६
हौड इ व भा-२. ७ तुन्हें इ, तुन्हि व, तुन्हें भा-२. ८ छे व, छेइ भा-२.
९ तूं इ व, तूं भा-२. [छ. ५७] १० आपणुं इ. ११ जे व भा-२.
१२ बर्दमान ड व भा-२. १३ संघाते इ, शुं व भा-२. १४ पाभ्यो इ व
भा-२. १५ व भा-२ मां नथी. १६ व भा-२ मां नथी. १७ तेन्हि इ, व
भा-२ मां नथी. १८ कयुं इ, व भा-२ मां नथी. १९ ते व भा-२. २०
सामिलीनइ ड, सामिली व भा-२. २१ आदर व भा-२. २२ बहतो इ, बरतो
व भा-२. २३ हौड इ व भा-२. २४ बीहेसि इ भा-२, बीहेसि व. २५ मां
इ व भा-२. २६ में इ भा-२, मे व. २७ मध्य व भा-२. २८ बघैट इ

મા-૨, ચેચેટ વ. ૨૯ ચરતો ડ, વિચરિ વ, વિચરે મા-૨. ૩૦ અનડ ડ વ મા-૨. ૩૧ માટે ડ, માહરિ વ, માટે મા-૨. ૩૨ સમીપિ ડ વ મા-૨. ૩૩ તેં ડ મા-૨. ૩૪ રહવું ડ વ મા-૨. ૩૫ ચે મા-૨. ૩૬ ઘણાનો ડ, ઘણાનો વ, ઘણાનુ મા-૨. ૩૭ હોડ ડ વ મા-૨. ૩૮ છડ ડ, છેડ વ, છિ મા-૨. ૩૯ ભયંકર વ મા-૨. ૪૦ વ મા-૨ માં નથી. ૪૧ આની પછીનો કેટલોક પાઠ મુ.ય પ્રત 'વિ' માંથી પડી ગયેલો છે તે ડ માંથી લીધો છે. વ મા-૨ માં આની પછીનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે કૌંસમાં મા ૨ નો પાઠાન્તર છે.)

તીંગે [તીંગે] વ્યાપૂ છેડ [છે] તિથી [તેથી] મોટાડ જે તૂળ ચરતી [ચરતી] ન રવાહે.

૪૨ ડ માં નથી. ૪૩ તીંગે ડ. ૪૪ રજ્યાડ ડ. ૪૫ મૂહું ડ વ મા-૨. ૪૬ સર્જીવરંગે ડ, સંતીચરુનિ વ, સર્જીવરુનડ મા-૨. ૪૭ વહીનડ ડ વ, વહીનિંડ મા-૨; વાક્યનો પછીનો ભાગ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે કૌંસમાં મા-૨ નો પાઠાન્તર છે.)

સિંહ આપણી ઇન્ઠાઈ [ઇન્ઠાંયેડ] ચમુનાઈ [ચમુનાડ] પાળી પી અનડ [નડ] સ્વેચ્છાં વન મખ્ય [મખ્યે] વિચરતો હોંડ.

૪૮ પાળી ડ. ૪૯ પીનડ ડ. ૫૦ રહતાં ડ. ૫૧ હોંડ ડ. ૫૨ રાજ્યનો ડ, વ મા-૨ માં 'રાજ્યભાર' છે. ૫૩ છોછીનડ ડ, છોછી વ મા-૨. ૫૪ સંપાતેં ડ, સપાતિ વ મા-૨. ૫૫ મુપે ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૫૬ હોંઆ ડ વ મા-૨. ૫૭ અનેક ડ વ, અનેક મા-૨. ૫૮ કુદિવત ડ વ મા-૨. ૫૯ ધેનડ ડ વ મા-૨. ૬૦ થોડે ડ, થોડિ વ, થોડેં મા-૨. ૬૧ દિવસે ડ વ, દિવસે મા-૨. ૬૨ મૂર્ચ ડ વ મા-૨; પછી વ માં 'પીટી' અનડ મા-૨ માં 'પેટી' છે. ૬૩ વ મા ૨ માં નથી. ૬૪ કીધો વ. ૬૫ અનડ ડ વ મા-૨. ૬૬ અરખ્યના ડ વ મા-૨. ૬૭ ધર્મે ડ વ મા-૨. ૬૮ છંઢાવીનડ ડ, છંઢાવી વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે પાઠ છે : (વ ના પાઠ સાથે કૌંસમાં મા-૨ નો પાઠાન્તર છે.)

સર્જીવરુ સમીપિ રહિ [રહે]. પિંગલક રહિં [રહે] તિહા કરટક દમનક પ્રવેશ પામતા ન હોંઆ.

૬૯ ગ્રામના ડ. ૭૦ ધર્મેનડ ડ. ૭૧ ત્રિપ્પ ડ. ૭૨ પછડ ડ. ૭૩ ઘેગલા ડ. ૭૪ અનડ ડ. ૭૫ સમીપ ડ. ૭૬ રહેં ડ. ૭૭ તેહેં ડ. ૭૮ તિહાં ડ. ૭૯ પામતા ડ. ૮૦ હોંઆ ડ. ૮૧ સિંહિ ડ, સિંહેં વ, સિહે

મા-૨. ૮૨ છાડ્યું ઇ. ૮૩ તેથી વ મા-૨. ૮૪ વ મા-૨ માં નથી. ૮૫ સેવક વ મા-૨. ૮૬ રહિતો ઇ, રહતો વ મા-૨. ૮૭ હૌઠ ઇ વ મા-૨. ૮૮ ચોલ્યું ઇ વ મા-૨. ૮૯ છદ ઇ વ, છે મા-૨. ૯૦ સેવક ડ વ મા-૨. ૯૧ રાજાનડ ઇ, રાજાનિં વ, રાજાને મા-૨. ૯૨ દેવીનદ ઇ, દેવીનિદ વ, દેવીનેદ મા-૨. ૯૩ છાડદ ઇ, છાદ વ. ૯૪ જુહે ઇ, જોહે વ મા-૨. ૯૫ હુડ ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૯૬ હોડ ઇ વ મા-૨ મા નથી, વ મા-૨ મા 'મોટો' પછી 'તોહે' છે. ૯૭ જાડ મા-૨. ૯૮ જિમ ઇ વ મા-૨. ૯૯ સૂકા ઇ, ઘુખ વ મા-૨. ૧૦૦ વૃક્ષને ઇ, વૃક્ષનેં વ, વૃક્ષ મા-૨. ૧ છાંડડ ઇ, વ મા-૨ મા 'છાડી જાડ' એવું ક્રિયાપદ છે. [પૃ. ૫૮] ૨ તોહેદ ઇ, આ આઘી પંક્તિ વ મા-૨ મા નથી. ૩ આપળેં ઇ. ૪ રાગ્યનેં ઇ. ૫ છાંડવા ઇ. ૬ રાજાદ ઇ, રાજા વ મા-૨. ૭ ન ઇ, ને વ, ને મા-૨. ૮ જાડ વ મા-૨. ૯ તિમ ઇ વ મા-૨. ૧૦ કરવું ડ, કરવો વ મા-૨. ૧૧ ચોલ્યું ઇ વ મા-૨. ૧૨ છદ ઇ, છેદ વ, છે મા-૨. ૧૩ માન્યયુક્તા ઇ, માન્યયુક્ત વ મા-૨. ૧૪ ઇવ્વાદ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા 'જે' છે. ૧૫ સેવક ઇ વ મા-૨. ૧૬ હૌઆ ડ વ મા-૨. ૧૭ રાજાનેં ડ, રાજાનિં વ, રાજાને મા-૨. ૧૮ છાડીનદ ઇ, છાડી વ મા-૨. ૧૯ જાડ મા-૨. ૨૦ કેવલ ઇ વ મા-૨. ૨૧ આની પછી વ મા-૨ મા 'જ' છે. ૨૨ હોડ ઇ વ મા-૨. ૨૩ વ મા-૨ મા નથી. ૨૪ મોટાને ઇ, મોટાનિં વ, મોટાનેં મા-૨. ૨૫ આધ્રવીનડ ડ, આધ્રવી વ મા-૨. ૨૬ અનેક ઇ વ મા-૨. ૨૭ ઉપાય મા-૨. ૨૮ કરદ ઇ, કરેં વ મા-૨. ૨૯ ચોલ્યું ઇ વ, ચોલ્યું મા-૨; આની પછીનું મુલ્ય પ્રત 'વિ' નુ પાન 25-A નથી; તેથી તે પાનનો પાઠ 'ડ' માર્થી લીધો છે. ૩૦ રાજાનેદ વ, રાજાને મા-૨. ૩૧ વશિ વ. ૩૨ વૈદ્યને વ મા-૨. ૩૩ વશ વ મા-૨. ૩૪ વ મા 'મહાગ વાળીયાને વશ' અને મા-૨ મા 'મહાગ' વાળીયાનિં વશ' એવો પાઠ છે. ૩૫ મૂર્પનિં વ, મૂર્પનિં મા-૨. ૩૬ હોડે વ, હોડ મા-૨. ૩૭ પ્રમારીનું મા-૨. ૩૮ ત્યેં વ, ત્યે મા-૨. ૩૯ ગૃહસ્થનું મા-૨. ૪૦ મિષ્ટુક વ મા-૨. ૪૧ લેં વ, ત્યે મા-૨. ૪૧ આ પંક્તિનો અનુવાદ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે : (વ ના પાઠ સાથે કોસમા મા-૨ મા પાઠાન્તર છે.)

કામીનું [કામીનું] ધન વેદ્યા ત્યેં [ત્યે].

૪૩ સરેનું વ મા-૨. ૪૪ લે વ, ત્યે મા-૨. ૪૫ જે વ. ૪૬ તીંગે વ, તીંગ મા-૨. ૪૭ પઢપેદ વ, પઢપે મા-૨. ૪૮ સમર્થગેં વ મા-૨. ૪૯

મોગવે મા-૨. ૫૦ મગ્યનિ મા-૨. ૫૧ મોગવે મા-૨. [૪. ૫૯] ૫૨
 રૂંધરનુ મા-૨. ૫૩ ડંદિરનિ વ ૫૪ મધ કરવા વ મા-૨. ૫૫ હીંડે વ,
 હીંડે મા-૨. ૫૬ વ મા-૨ માં નથી. ૫૭ કાર્તિકેનો વ. ૫૮ મધ કરવા વ
 મા-૨. ૫૯ વાંટડ વ, વાંટે મા-૨. ૬૦ વ મા-૨માં નથી. ૬૧ વ મા-૨માં
 નથી. ૬૨ પારવતીનુ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'વાહન' છે. ૬૩
 મધવા વ, મધ કરવા મા-૨. ૬૪ વાંછેડ વ, વાંછે મા-૨. ૬૫ વ મા-૨ માં
 નથી, આની પછીનો અનુવાદ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

ફમ [વ મા-૨ માં નથી.] રૂંધરના કુટુંબ મધ્યે [મધ્યે] પરસ્પરે [પરસ્પરે]
 મધ કરવા હીંડે [હીંડે] છિ [છેડ] તો અનેરાડ [અનેરા] સંનાર મધ્યે પરસ્પરે
 [અન્યોન્ય] મધ કરવા હીંડે છિ [મધ કિમ ન રે].

૬૬ મુરય પ્રત વિ ની આ અને તેની પછીની પંક્તિ વ મા-૨ માં નથી. ૬૭
 આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે શરૂ થાય છે :

તે કરટક પ્રતિ દમનઃ ધોન્વો, “ અહો આપણ નિહિની પ્રધાનવટ મે ”.

૬૮ ડગિ વ, રૂંધે મા-૨. ૬૯ મૂંસ્યો મા-૨. ૭૦ ઇન્હો વ મા-૨. ૭૧
 ધ્યો મા-૨. ૭૨ તુ વ, તું મા-૨. ૭૩ શૂં મા-૨. ૭૪ ઘટેડ વ મા-૨.
 ૭૫ ચોત્યો વ મા-૨. ૭૬ જોહે વ મા-૨ ૭૭ તાહુ વ મા-૨ ૭૮
 સામલેડ વ, સામલેડ મા-૨. ૭૯ તોહે વ મા-૨. ૮૦ તાટો વ મા-૨. ૮૧
 ટાલવાનિ વ. ૮૨ પ્રધાન વ, ૮૩ ગામલતો વ ૮૪ નોહેડ વ, નોહે મા-૨.
 ૮૫ તોહે વ, મા-૨ મા નથી ૮૬ વ મા-૨ માં નથી ૮૭ વહવું વ મા ૨
 ૮૮ પ્રવાનનો વ મા-૨ ૮૯ ન હોડ વ, નોહે મા-૨ ૯૦ વિહુરે મા ૨.
 ૯૧ ધૃતરાષ્ટ્ર વ મા-૨ ૯૨ પ્રલોધ્યો વ મા-૨. ૯૩ ંથી વ મા-૨.
 ૯૪ ચાલેડ મા-૨, પછી વ મા-૨ માં 'મત્ત' છે ૯૫ હસ્તની વ, હમ્તીની
 મા-૨. ૯૬ પરિં વ મા-૨ ૯૭ આની પછી વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે અનુવાદ
 છે :

પ્રધાનન [પ્રધાનનડ] નિશા ઉપજિ [ઝગજિ]

૯૮ તિં વ ૯૯ આપણિ વ. ૧૦૦ હાથિ વ, હાથે મા-૨. ૧ કન્હિડ
 વ, કન્હેડ મા-૨. ૨ આપ્યો મા-૨. ૩ તેથી વ મા-૨. ૪ વ મા-૨ મા
 નથી. ૫ આપણિ વ ૬ હાથિં વ ૭ અગારપટ્ટિ વ મા-૨ ૮ કીધી વ
 મા-૨ ૯ ચોત્યો વ મા-૨ ૧૦ તે વ ૧૧ સાચૂં મા-૨. ૧૨ વચૂ
 મા-૨. ૧૩ આની પછી વ મા-૨ મા 'જ' છે. ૧૪ વ મા-૨ મા નથી,

[૫. ૬૦] ૧૫ આ શ્લોકના અનુવાદની પ્રથમ પંક્તિ ય મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :
શીયાન્ત ચિહ્નિ મીઠાનિ [મીઠાને] યુદ્ધ મધ્ય પેશી [પેશી] મુઝ [મુંઝ].

૧૬ મુઝ મા-૧. ૧૭ દ્વિતીયે વ, દ્વિતીયે મા-૨. ૧૮ પીયારે મા-૧,
પરકાર્યે વ, પરકાર્યે મા-૨. ૧૯ આગળનાના વ મા-૨. ૨૦ મ્યયિ જી વ, મ્યયે
જ મા-૨. ૨૧ ચોલ્યું મા-૧, ચોલ્યો વ મા-૨. ૨૨ તિમ્મ મા-૧ વ મા-૨.
૨૩ વદ્દતો મા-૧. ૨૪ હોઝ મા-૧ વ મા-૨.

[૬. પરિવાજક અને ધુતારો]

૧ વ મા-૨ માં નથી. ૨ ડેગનડ મા-૧, ડેશ વ મા-૨. ૩ વિયે મા-૨.
૪ ઇરાંત વ મા-૨. ૫ આ પંક્તિ ય મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

તિહો દેવશર્મા એંઝ નામેં [નામેં] તપરવી સચાસી રહે.

૬ તેન્દિ વ, તેન્હેં મા-૨. ૭ આની પછી વ માં ' જે ' અને મા-૨ માં ' એ ' છે.
૮ આની પછી વ મા-૨ માં ' તે ' છે. ૯ વ મા-૨ માં નથી. ૧૦ વ મા-૨ માં
' વલ્લ મલો ' એવો પાઠ છે. ૧૧ ઘેચનાં મા-૧ વ મા-૨. ૧૨ ઘણે વ મા-૨.
૧૩ કાલે વ મા-૨. ૧૪ થેં હપ્રો. ૧૫ પછડ મા-૧ ઇ, પછિ વ, પછે મા-૨.
૧૬ પેડન્દુ મા-૧, પેડન્દુ ઇ, પેન્દો વ, મા-૨ માં ' વિશ્વાસ કેન્દો ' એવો શબ્દક્રમ
છે. ૧૭ ન વરડ મા-૧ ઇ, નાણે વ, નાણે મા-૨. ૧૮ સીહીરામિ મા-૧,
દિનરામિ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ' તે માત્રા ' પાઠ છે. ૧૯ કાયમાહેથી
વ મા-૨. ૨૦ મુંકડ મા-૧ ઇ, છાંડે વ મા-૨. ૨૧ યુક્ત હપ્રો. ૨૨ ચોલ્યું
મા-૨. ૨૩ છેડ વ, છે મા-૨. ૨૪ ઝગર્જતાં હપ્રો. ૨૫ હોઝ હપ્રો. ૨૬
ઝપાગ્યાં હપ્રો. ૨૭ ચોર વ મા-૨. ૨૮ જાઈ મા-૧ ઇ, ઝિ વ, લે મા-૨.
૨૯ ડુઃખ હપ્રો. ૩૦ તો હપ્રો. ૩૧ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

તેથી ધન ડુઃખનું આપ્રય તે વાઈ [વાઈ] નહીં.

૩૨ કેવલ મા-૧ ઇ. ૩૩ પાપનું મા-૧ ઇ. ૩૪ તે મા-૧ ઇ. ૩૫
નહીં મા-૧ ઇ. ૩૬ આપાટમૂત વ મા-૨. ૩૭ એંઝ હપ્રો. ૩૮ નામેં મા-૧
ઇ મા-૨, નામિં વ. ૩૯ પીયારા વ મા-૨. ૪૦ ચિત્તને મા-૧ ઇ; આની પછી
વ મા-૨ માં કેટલાક શબ્દ પડી ગયા છે. ૪૧ હરડ મા-૧ ઇ ૪૨ છહુ મા-૧
ઇ. ૪૩ તે મા-૧ ઇ. ૪૪ માહિની મા-૧, માહિની ઇ. ૪૫ જાણીનડ મા-૧
ઇ. ૪૬ ચિત વ મા-૨. ૪૭ ચીતવતો મા-૧ ઇ મા-૨, ચીનવતો વ. ૪૮

हौड हप्रो. ४९ हुं भा-१ इ, व भा-२ मां 'हुं एन्ही मात्रा' एवो शब्दक्रम छे.
 ५० किम हप्रो. ५१ ल्युं हप्रो. ५२ व भा-२ मां नथी. ५३ भीति हप्रो.
 ५४ पहाणनी भा-१ इ, पाहाणनी व, पाहाणनी भा-२. ५५ छड भा-१, छिड व,
 छे भा-२. ५६ तेहा भा-१ इ. ५७ पड व, पडाए भा-२. ५८ आपंकि
 व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

हड कमाड न फाटिद [फाटे] द्वारि न विसाड [येसाए].

५९ माटड भा-१ इ. ६० पडसाड भा-१ इ. ६१ ते भणी भा-१ इ,
 तेवी व भा-२. ६२ वचने हप्रो. ६३ थई भा-१ इ, थै व भा-२. ६४
 ममाडीनि व, ममाडीनि भा-२. ६५ ग्रहुं हप्रो. ६६ बोल्युं भा-१ व भा-२.
 ६७ छइ भा-१ इ, छिइ व, छेइ भा-२. [पृ. ६१] ६८ बोलइ हप्रो. ६९
 बोलिइ व, बोलैइ भा-२. ७० होइ हप्रो. ७१ ये भा-१ इ, व भा-२ मां नथी.
 ७२ होइ हप्रो. ७३ ल्येइ भा-१ इ, लेइ व भा-२. ७४ ये भा-१ इ. ७५
 कामी हप्रो. ७६ नोटड भा-१ इ, न होइ व भा-२. ७७ पहरइ भा-१ इ,
 पहेरिइ व, पहेरेइ भा-२. ७८ एहुं हप्रो. ७९ चीतवीनइ भा-१ इ, चीतवी व
 भा-२. ८० संन्यासीनइ भा-१ इ, संन्यासीने व, संन्यासीने भा-२. ८१ आनी
 पछी भा-१ इ मा 'मुपि' अने व भा-२ मा 'वचन' छे. ८२ बोलतो हप्रो.
 ८३ थको हप्रो. ८४ बैसीनइ भा-१ इ, बैसीनेइ व भा-२. ८५ ते हप्रो.
 ८६ संन्यासीनि भा-१ इ भा-२, संन्यासीनि व. ८७ कहतो हप्रो. ८८ हौड
 भा-१ व भा-२, हौइ इ. ८९ काई भा-१ भा-२, काइ इ, काई व. ९० न्हँ
 भा-१ इ भा-२. ९१ वायुनी व, वायुनी भा-२. ९२ परें भा-२. ९३ उता-
 वलुं भा-१ इ, ऊतावलुं व भा-२. ९४ वडि व भा-२. ९५ सरपुं हप्रो. ९६
 अग्रनी व, अग्रनी भा-२. ९७ सरयो व भा-२. ९८ व भा-२ मां नथी. ९९
 व भा-२ मां नथी. १०० में हप्रो. १ परि व भा-२. २ जाप्युं हप्रो. ३
 हुं हप्रो. ४ मुन्हें भा-१, मुन्हें भा-२; व भा-२ मां नथी; आनी पछी व भा-२ मां
 'ए संसारखी' एवो पाठ छे. ५ छुटीशि हप्रो. ६ एहुं हप्रो. ७ आदरपूर्वक
 व भा-२. ८ एहुं भा-१ इ, व भा-२ मां नथी. ९ बोल्युं इ, बोल्यु व. १०
 हुं भा-१ व भा-२, हु इ. ११ छे भा-१, छे इ, छि व, छे भा-२. १२ ये
 भा-१ इ. १३ वयनइ भा-१ इ, वयने व भा-२. १४ विपइ भा-१ इ, विपिइ
 व भा-२. १५ बैराग्य हप्रो. १६ बोल्युं हप्रो. १७ छइ भा-१ इ, छेइ व
 भा-२. १८ ये भा-१ इ व. १९ वयनइ भा-१ इ, वयनेइ व भा-२. २०
 पं ३३

विषे हप्रो. २१ करिये भा-१ इ व. २२ ध्या हप्रो. २३ घाट हप्रो. २४ सत्पुष्पने भा-१ इ, सत्पुष्पनइ व भा-२. २५ चित्तनइ भा-१ इ, चित्त व भा-२. २६ विपइ भा-१ इ, विपिइ व, विपेड भा-२. २७ वृद्धपणुं हप्रो. २८ आवे व भा-२. २९ पछेइ व, पछेद भा-२. ३० हीलि भा-१ इ, शरीरि व भा-२. ३१ आवइ भा-१ इ, आवेइ व भा-२. ३२ अमनने भा-१ इ, अस्तनने व भा-२. ३३ आवइ भा-१ इ, आवे व भा-२. ३४ नावइ भा-१ इ, न आविइ व, न आवेइ भा-२. ३५ जु भा-१ इ. ३६ तुं भा-१ इ. ३७ हीडे भा-१ इ, हीडि व, हीडे भा-२. ३८ तो हप्रो. [पृ. ६२] ३९ लि भा-१ इ, लेदे व भा-२. ४० अनइ भा-१ इ, व भा-२ मा नथी ४१ धरइ भा-१ इ, धरे व भा-२. ४२ लगाडइ भा-१ इ, लगाडेइ व भा-२. ४३ ति व, आनी पछी व भा-२ मां आ प्रमाणे अनुवाद छे :

शुद्ध हो अथवा अन्य हुइ [होइ], चाडाल होइ, ते ब्राह्मण [ब्राह्मण] होइ.

४४ ब्राह्मण भा-१ इ. ४५ होइ भा-१ इ. ४६ पुरइ हप्रो. ४७ आपणवेइ, आपणवे व भा-२. ४८ मनिइ, मने व, मने भा-२. ४९ एकइ व भा-२. ५० लिंगनइ इ, लिंग करि व भा-२. ५१ चडारइ इ, चडावेइ व भा-२. ५२ तेन्हें इ व भा-२. ५३ गर्मवास इ व भा-२. ५४ ल्हें इ व भा-२. ५५ एहुं हप्रो. ५६ सन्यासीनइ भा-१ इ, सन्यासीनि व भा-२. ५७ पणि भा-१ व भा-२, पुगिइ. ५८ लागीनइ भा-१ इ, लागीनि व भा-२. ५९ लौड हप्रो. ६० स्वामिन् हप्रो. ६१ मून्हें भा-१ इ, मुन्हि व भा-२. ६२ कत हप्रो. ६३ कर व भा-२. ६४ ते हप्रो. ६५ तुन्हें इ, तुन्हि व, तुन्हें भा-२. ६६ कृपा हप्रो. ६७ करेस भा-१ इ, करेशि व भा-२. ६८ रात्रि भा-१ इ, रात्रि व भा-२. ६९ मठमाहि भा-१ इ, मठ मथ्य व भा-२. ७० मार्गेशि भा-१ इ, म आवेशि व भा-२. ७१ ये भणी भा-१ इ, जेथी व भा-२. ७२ तें भा-१ इ भा-२, ति व. ७३ में हप्रो. ७४ निस्सग भा-१ इ, नि सगति व भा-२. ७५ रहवुं भा-१ इ व, रहिवुं भा-२. ७६ बोत्यु व, बोत्यू भा-२. ७७ छइ हप्रो. ७८ वणसइ भा-१ इ, वणसइ व, वणसे भा-२. ७९ विणसइ हप्रो. ८० पुन हप्रो. ८१ लडावे भा-१ इ, लडावे व, लडावे भा-२. ८२ वणसइ भा-१ इ, विणसेइ व भा-२. ८३ अणभणे भा-१ इ, अध्ययन विना व भा-२. ८४ विणसइ हप्रो. ८५ कुपुं भा-१ इ; आ चरणनो अनुवाद व भा-२ मां नथी. ८६ विणभइ भा-१ इ. ८७ सगति भा-१, सगति इ व भा-२. ८८ वणनेइ भा-१ इ, विणसइ व, विणसेइ

भा-२. ८९ त्रेत्र हप्रो. ९० पाषेइ भा-१, पाषइ इ. ९१ वणसइ भा-१ इ, वणमेइ व भा-२. ९२ सगृद्धि भा-१ इ, सपति व भा-२. ९३ अग्यायथी हप्रो. ९४ वणसइ भा-१ इ, विणासिड व, विणसेइ भा-२. ९५ वदेश भा-१ इ. ९६ गया पछी भा-१, गया पछी इ, ग्याथी व भा-२. ९७ वणसइ व भा-२, विणसिइ व, विणसेड भा-२. ९८ वणसइ भा-१ इ, विणसेइ व भा-२. ९९ पाषे भा-१ इ, पाषिड व, पाषेइ भा-२. १०० वणसइ भा-१ इ, विणसिइ व भा-२. १ धन हप्रो २ त्रलु भा-१ इ, त्रामयी व भा-२ ३ अनइ भा-१ इ, व भा-२ मां नथी ४ वणसइ भा-१ इ, विणसिइ व, विणसेइ भा-२. ५ वारियु भा-१, वारिषु इ, द्वारि व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा आ प्रमाणे अनुवाद छे :

पण्णग्रह ररी रहिवु.

६ सूचं भा-१ इ. ७ स्वामीआज्ञा भा-१, त्वामीनी आज्ञा इ व भा-२; आनी पछी व भा-२ मां केटलोऊ अनुवाद आ प्रमाणे छे :

स्वामीनी आज्ञा प्रमाण पण मुं ऊपरि स्नेह तम्हे करवो.

८ प्रमाण भा-१ इ. ९ मुन्हे भा-१ इ. १० ति भा-१ इ. [पृ. ६३] ११ पछइ भा-१ इ, पच्छिइ व, पच्छेइ भा-२. १२ कृपा हप्रो, व भा-२ मां 'ते ऊपरि कृपा' एवो शब्दक्रम छे. १३ करीनड भा-१ इ, करीनिइ व, करिनिइ भा-२. १४ करतो हप्रो १५ हौड हप्रो. १६ तपस्वीनइ भा-१ इ, तपस्वीनि व भा-२. १७ पातरी भा-१ इ व, पातिरी भा-२. १८ आणवे भा-१, आणवे इ व. आणवे भा-२. १९ पग भा-१. २० चायवे भा-१ इ, चापवि व, चापवे भा-२; आनी पछी व मां 'तेन्हि' अने भा-२ मा 'तेन्हे' छे. २१ हौड हप्रो. २२ आधारि व भा-२. २३ मुक्कइ भा-१, मुक्कइ इ, मुक्किइ व, मुक्केइ भा-२. २४ इम हप्रो. २५ घणु भा-१ इ. २६ जातें भा-१ इ भा-२. २७ आपाढ-भुति भा-१ इ. २८ चीतवतो भा-१ इ. २९ होड हप्रो. ३० व भा-२ मां नथी. ३१ आनी पछी व भा-२ मां 'तपसी' छे. ३२ किम्हइ भा-१ इ, किम्हि व, किम्हे भा-२. ३३ माहो भा-१ इ, माहरो व भा-२. ३४ करइ भा-१ इ, करिइ व, करेइ भा-२. ३५ तु भा-१ इ. ३६ शुं भा-१ इ. ३७ दीहिं भा-१ इ; व मा 'एन्हि दिवसि' अने भा-२ मा 'एन्हे दिवसे' एवो शब्दक्रम छे. ३८ एन्हे भा-१ भा-२, एन्हि व. ३९ शखे भा-१ इ भा-२, शखि व ४० के भा-१ इ व, के भा-२. ४१ विप हप्रो. ४२ शु भा-१ व भा-२, शु इ. ४३ के हप्रो. ४४ परि भा-१ इ. ४५ मुख व भा-२. ४६ घूरीनइ भा-१ इ,

મરવી વ મા-૨. ૪૭ માર્ઠ હપ્રો. ૪૮ એહું હપ્રો; આની પછી વ માં 'તેન્હિ' અને મા-૨ મા 'તેન્હે' છે. ૪૯ ચીતવતાં મા-૨. ૫૦ તેહિદ વ, તેહે મા-૨. ૫૧ શિપ્યનો હપ્રો. ૫૨ પરગામિયો મા-૧, પરગામિયો હ, પરગામથી વ, પરગામિથી મા-૨; ૫૩ નહોતરવા મા-૧ હ, નહોતરવા વ મા-૨. ૫૪ સ્વામિન્ હપ્રો. ૫૫ અમ્હારે હપ્રો. ૫૬ પહિરવા મા-૧ વ મા-૨, પહિરવું હ. ૫૭ આવવું હપ્રો. ૫૮ એહું હપ્રો. ૫૯ વહીનહ વ મા-૨. ૬૦ ગ્યુ મા-૧ હ, ગ્યો વ મા-૨. ૬૧ મઝહ હપ્રો. ૬૨ વ મા-૨ મા નથી. ૬૩ આપાઢમૂતિ મા-૧ હ, આપાઢમૂત વ મા-૨. ૬૪ સાથિ મા-૧ વ, મા-૨; આની પછી વ માં 'લેહ તિહા' અને મા-૨ મા 'લેહે તિહા' છે. ૬૫ પઝહ મા-૧ હ, પઝિહ વ, પઝેહ મા-૨. ૬૬ વાટં મા-૧ હ મા-૨, વાટિ વ. ૬૭ આવી હપ્રો. ૬૮ દેપીનહ હપ્રો. ૬૯ જનારીનહ હપ્રો. ૭૦ વાધીનહ હપ્રો. ૭૧ પૂજા કરી હ, પૂજીનિ વ, પૂજીનિ મા-૨. ૭૨ આપાઢમૂતિનહ મા-૧ હ, આપાઢમૂતિનિ વ, આપાઢમૂતને મા-૨. ૭૩ કહતો હપ્રો. ૭૪ હાંહ હપ્રો. ૭૫ જેતલે મા-૧, જેતલેહ હ, જેતલિ વ, જેતલે મા-૨. ૭૬ બાહર વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'વાહિ' છે. ૭૭ જૈ હપ્રો. ૭૮ આંવું હપ્રો. ૭૯ લગેહ મા-૧ હ, લગે વ મા-૨. ૮૦ જાગેશ્વરને હપ્રો. ૮૧ સાંવધાન હપ્રો. ૮૨ થકો મા-૧ હ, થૈ વ મા-૨. ૮૩ રાષજે મા-૧ હ, રાષિ વ, રાષે મા-૨. ૮૪ એહું હપ્રો. ૮૫ કહીનહ હપ્રો. ૮૬ બાહરે વ મા-૨. ૮૭ પઝહ મા-૧ હ, પઝે વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'તે' છે. ૮૮ આપાઢમૂતે વ, આપાઢમૂત મા-૨. ૮૯ પેલો હપ્રો. ૯૦ થાહ હપ્રો. ૯૧ તેતલે મા-૧ હ, તેતલેહ વ, તેતલેહ મા-૨. ૯૨ ગ્યુ મા-૧ હ; વ મા-૨ માં 'નાઠો' ક્રિયાપદ છે. ૯૩ પઝહ મા-૧ હ; આની પછી વ મા-૨ માં કેટલીક પંક્તિઓ આ પ્રમાણે છે :

“ તે દેવશર્મા તે વિચાર્યાનિ [વિચાર્યાનિ] વિથાસ બાહિરે [બાહરે] નિશ્ચિત જોતો હૌહ. થંઠો જોદ તો સુવર્ણ સરપા બિ મીઠા ગાહરા [ગાહરા] વિઢિતા [વિઢતા] કીઠા. તેહના મારવાના મયથી વેગલે જોતો હૌહ. તિ [તે] વિઢતા માથાનિ [માથાને] પ્રહારે રુધિર નીકલી [નીકલી] પડું મુંદે. તેન્હિ [તેન્હે] એક શીયાલ આવી તેહે પાટવા લાગો. તે શીયાલનિ [શીયાલને] દેવશર્મા જોડે ચીનવતાં [ચીતવતાં] હૌહ, “અહો એ શીયાલ મૂર્ખ જે એ મિહું મીઠા [મીઠા] મધ્ય રહી તિ [તે] રુધિર મધ્ય ફરિ [વરે] છિદ [છેદ] જો વિહના મસ્તક મધ્ય”

* આની પછી વ નો કેટલોક પાઠ નથી તેથી તેટલા પુસ્તો મા-૨ નો પાઠ છે.

[आविशि तो मरसे. " एहुं चीतवता ते शीयाल बिहि मय्य पड्युं. रुधिर पातां]
विहूनि [बिहुनि] माथे चंसाई मुड. ते देवशर्मा ते मुंड. [देपी दुःख पाम्यो यको
माना कहे आवतो हांड. आवी जोइ तो तिहा आपाढभूतने न देपइ. पछइ शीघ्र
शीघ्र] लइ [लेइ] कंधा जोइ तो मय्ये माना न देइ. पछइ [पछेइ] साद
करतो हांड.

९४ गुणनड भा-१ इ. ९५ विश्वासं भा-१ इ. ९६ बाहिरि भा-१ इ.
९७ चड्ढो भा-१ इ. ९८ जेतल भा-१ इ. ९९ छटइ भा-१ इ. १००
तेतले भा-१ इ. १ एहा भा-१ इ. २ वठता भा-१ इ. ३ मीडा इ. ४
मोए भा-१ इ. ५ वेगलो भा-१ इ. ६ जै भा-१ इ. ७ वढतां भा-१ इ.
८ तेहने भा-१ इ. ९ माथडयी भा-१ इ. १० रुधिर भा-१ इ. ११ भुईं
भा-१ इ. १२ पड्युं भा-१ इ. १३ शीयाल भा-१ इ. १४ लागो भा-१ इ.
१५ भुईं भा-१, भुईं इ. १६ तेहने भा-१ इ. १७ शीयालने भा-१ इ. १८
भा-१ इ मा नथी. १९ देवशर्मा भा-१ इ. २० जोईनइ भा-१ इ. २१
चीतवतो भा-१ इ. २२ हांड भा-१ इ. २३ भा-१ इ मा 'अहो ए शीयाल'
एवो पाठ छे. २४ जु भा-१ इ. २५ ए भा-१ इ. २६ बुना भा-१ इ.
२७ विचि भा-१ इ. २८ आविशि भा-१ इ. २९ तो भा-१ इ. ३० मरशि
भा-१ इ. ३१ जाणुं भा-१ इ. ३२ हुं भा-१ इ. ३३ एहुं भा-१ इ. ३४
चीतवता भा-१ इ. ३५ ते भा-१ इ. ३६ विहुं भा-१ इ. ३७ विचि भा-१
इ. ३८ भा-१ इ मा 'भुईं पड्यु' एवो पाठ छे. ३९ भा-१ इ मा नथी.
४० रुधिर भा-१ इ. ४१ सुहुने भा-१ इ. ४२ माथे भा-१ इ. ४३ मुंड
भा-१ इ. ४४ देवशर्मा भा-१ इ. ४५ ते भा-१ इ. ४६ मुड भा-१ इ.
४७ डेपीनइ भा-१ इ. ४८ पाम्यु भा-१, पामु इ. [४ ६४] ४९-कहे
भा-१ इ. ५० आवतो भा-१ इ. ५१ हांड भा-१ इ. ५२ जेतल भा-१ इ.
५३-आवइ भा-१ इ. ५४ तेतले भा-१ इ. ५५ आपाढभूतने भा-१ इ.
५६ देपइ भा-१ इ. ५७ पछइ भा-१ इ. ५८ वेगु भा-१ इ. ५९ यै भा-१
इ. ६० शोच भा-१ इ. ६१ लेई भा-१ इ. ६२ देतो भा-१ इ. ६३
भा-१ इ मा नथी. ६४ जोइ भा-१ इ. ६५ देपइ भा-१ इ. ६६ व
भा-२ मा नथी. ६७ वीह भा-१ इ, वीहइ व भा-२. ६८ काट हालता व
भा-२. ६९ वीहे भा-१ इ, वीहे व भा-२. ७० मृगनि व, मृगने भा-२.
७१ आहेदी भा-१ इ, पारधी व भा-२. ७२ मारे इप्रो. ७३ छड भा-१ इ.

छि व, छे मा २ ७४ पन्द मा १ इ १ ऐइ व मा २ ७५ पन्द मा-१ इ
 व, पण्डे मा २ ७६ वडिमा मा १, वण्डा इ व मा ७७ होउ हमा
 ७८ हु हमा आनी पटी व मा २ मा 'देव' ८ ७९ द्यु हमा ८० एहु
 हमा ८१ भुइ मा १ व भुइ इ भुइ मा २ ८२ पण्डा मा १ इ व पण्ड
 मा २ आ पकि १ मा मा आ प्रमाण १

पण्ड [पण्डे] गण ३ गण [आनी] गण गण २ मा पनी उठी-इ
 [उठीनइ] अण अण वरु माणु [माणु]

८३ सोमया मा १ इ ८४ उठीनइ मा १ इ ८५ वरु मा १ इ
 ८६ माणु मा १ इ ८७ आपाभूति मा १ २ व मा २ मा पटी 'सु' छे
 ८८ मुहो मा १ इ मा २, मुहि व ८९ वाई मा १ वाइ इ, काइ व मा २
 ९० र्ये मा १ इ ९१ मुन्ड मा १ इ, मुन्डि व, मुं हें मा २ ९२ वइ मा १
 व मा २, वइ इ ९३ इणी हमा ९४ पदि हमा ९५ पणु हमा ९६
 घांतीनइ हमा ९७ जागा हमा ९८ होउ हमा आनी पटी व मा-२ मा
 'पण्ड' छ ९९ सव्याइ हमा १०० व मा-२ मा नथी १ कोएक हमा
 २ पाम्मु हमा ३ साम्मा व मा २ ४ सपान मा १ इ मा २, संपाति व ५
 अनइ मा १ २, ओरे व अनरे मा २ ६ गामि हमा ७ गाम्ही हमा ८
 मायो मा-१ इ मिन्मा व मा २ ९ तह मा १ इ मा २ तन्दि-व आनी पटी
 व मा 'दनीनइ' अन मा-२ मा 'दनीनइ' छे १० वदतो हमा ११ होउ
 हमा १२ हु हमा १३ सव्यान समय व मा २ १४ ताह मा १ इ,
 ताहिइ व, ताहा मा २ १५ आव्यु मा-१ इ, मा २ मा नथी १६ हु हमा
 १७ गाममाहि मा १ इ गाम मथ व मा १ १८ वइ-ह मा १, वइ-ह इ
 कहने व कहन मा २ १९ आलपु हमा २० त भणी हमा २१ हु हमा
 २२ ताहो हमा २३ छु हमा २४ बाण्यु हमा २५ छइ मा १ इ छैइ व
 मा २ २६ सव्याइ इ व सव्याइ मा २ २७ आनधि हमा २८ आवइ
 मा १ इ आव मा २ २९ तहि व तह मा २ ३० नामे मा १ इ, नाम
 व मा २ ३१ कहीव मा १ इ व कहीइ मा २ ३२ तहें मा १ इ मा २,
 तन्दि व ३३ वइ मा १ इ वर व, वरे मा २ ३४ देवत्वन मा-१ इ
 देवत्व व मा २ ३ पासइ मा १ इ पासइ व मा २ ३६ भूमि व मा २
 ३७ उदक व मा २ ३८ पुधु मा १ २ चोयी व मा २ ३९ रुड व मा १
 इ, मपु व मा २ ४० बाल्यु मा १ २ बाणा व मा २ ४१ एतली हमा

४२ व भा-२ मा नधी ४३ ये भा-१ इ ४४ व भा-२ मां नधी, आ श्लोकना उत्तरार्धनो अनुवाद व भा-२ मां आ प्रमाणे छे.

अतिथिनि [अतिथिनं] सपुरुष सदा अपि [अपि]

४५ अतिथिनेड भा-१ इ ४६ आपइ भा-१ इ. [पृ. ६५] ४७ अतिथिनड भा-१ इ, अतिथिनं व भा-२. ४८ बोलावे हप्रो ४९ होइ भा-१ इ, थाड व भा-२ ५० दीये भा-१ इ भा-२, दीधि व. ५१ होइ भा-१ इ, थाइ व भा-२. ५२ गोविंद हप्रो. ५३ होइ हप्रो ५४ भोजनि भा-१ इ, भोजन दीधे व, भोजन दीये भा-२ ५५ विष्णु हप्रो ५६ होइ हप्रो ५७ येन्हा भा-१ इ ५८ अतिथि हप्रो ५९ बलइ भा-१ इ, व भा-२ मां ' निराश धै जाइ ' एप्रो पाठ छे ६० तेन्हे भा-१ इ, ते व भा-२ ६१ आगु भा-१ इ, आगु व भा-२. ६२ आपीनइ भा-१ इ, आपी व भा-२ ६३ अन्य हप्रो मां नधी. ६४ पुण्य हप्रो ६५ तेन्हु भा-१ इ, व भा-२ मां ' गृहस्थनुं पुण्य ' एप्रो पाठ छे ६६ लेई हप्रो ६७ जाइ हप्रो ६८ एहुं हप्रो, व भा-२ मां ' पच्छड कोली एहु वचन सभली ' एप्रो पाठ छे ६९ सभलीनइ भा-१ इ. ७० छान्हें भा-१ इ, छानिं व भा-२ ७१ कहतो हप्रो ७२ होइ हप्रो. ७३ तु भा-१ इ ७४ अतिथिन भा-१ इ भा-२, अतिथिनि व ७५ लेईनइ भा-१ इ, लेई व भा-२ ७६ जैनड भा-१ इ, जा व भा-२ ७७ एन्हें भा-१ भा-२, एन्हि व ७८ पगगोअण हप्रो ७९ आपीनड हप्रो ८० तुं हप्रो ८१ घरि हप्रो ८२ रहे व भा-२ ८३ हुं हप्रो ८४ ताहुं भा-१ इ, तून्हें व भा-२ ८५ व भा-२ मा नधी ८६ षणु हप्रो ८७ लेई हप्रो ८८ छुं हप्रो ८९ एहु हप्रो. ९० वालीनइ भा-१ इ, वही व भा-२. ९१ ते हप्रो ९२ व्यभिचारिणी हप्रो ९३ व भा-२ मा नधी ९४ अतिथिनइ भा-१, अतिथिनइ इ, अतिथिनि व, अतिथिन भा-२ ९५ लेईनइ भा-१ इ, लेई व भा-२. ९६ व भा-२ मा नधी ९७ ०थी भा-१ इ ९८ कोएक हप्रो. ९९ पुरुषन्हें भा-१, पुरुषन इ भा-२, पुरुषनिं व १०० चींतवती भा-१ इ, चींतवतीथी व भा-२. १ भणें व भा-२. २ एहु हप्रो ३ कहें भा-१ इ भा-२, कहिं व. ४ ते हप्रो. ५ दुर्धिवसे व भा-२. ६ आ श्लोकना पूर्वार्धनो श्लोक व भा-२ मा आ प्रमाणे छे

मेघें करी वाट दुर्गम होइ, अ गार होइ,

७ राति भा-१ इ. ८ मेघें भा-१ इ. ९ होइ भा-१ इ. १० अपारइ

भा-१ इ. ११ पयसाड भा-१ इ. १२ गामि हप्रो. १३ म्यो हप्रो. १४ होइ हप्रो. १५ तेयारें भा-१, तिवारें ड भा-२, तिवारि व. १६ व्यभिचारिणी भा-१ इ व, व्यभिचारिणी भा-२. १७ होइ हप्रो. १८ हट्ट भा-१. १९ पाधरयो हप्रो. २० अतइ हप्रो. २१ भर्तार हप्रो. २२ भलो भा-१ इ; व भा-२ मा 'चतुर भर्तार' एवो पाठ छे. २३ अन्य हप्रो, मां नथी. २४ हट्ट हप्रो. २५ तृणी व भा-२. २६ परि भा-२. २७ मानइ भा-१ इ, मानि व, मानि भा-२. २७ ये भा-१ इ, आनी पछी व भा-२ मां आ प्रमाणे अनुवाद छे :

स्त्री परपुरुषं लुब्ध होइ.

• २८ 'चोरीनइ भा-१ इ २९ परपुरुष भा-१ इ. ३० कहे भा-१ इ. [पृ. ६६] ३१ प्राणिव्य व भा-२. ३२ कुल्लु व भा-२. ३३ पाडवुं भा-१ इ, पतन व भा-२. ३४ लोकनी भा-१ इ. ३५ आनी पछी व भा-२ मां 'अतइ' छे. ३६ सदेह हप्रो. ३७ व भा-२ मां नथी. ३८ अनीनइ भा-१ इ व. ३९ ये भा-१ इ, जे व भा-२; आनी पछी व भा-२ मां 'छी' छे. ४० पर व भा-२. ४१ 'हुं' हप्रो ४२ होइ हप्रो. ४३ आनी पछी व भा-२ मां 'कोलिणी' छे. ४४ जैनइ हप्रो. ४५ देवशर्मानइ भा-१ इ, देवशर्मानि व, देवशर्मानि भा-२. ४६ आनी पछी व भा-२ मां 'बिसवा' छे. ४७ व भा-२ मां नथी. ४८ व भा-२ मां नथी. ४९ आपीनइ हप्रो. ५० बहती हप्रो ५१ होइ हप्रो; आनी पछी व भा-२ मां एक पंक्तिनो अनुवाद आ प्रमाणे छे :

• 'अहो स्वाग्नि माहिइ [माहेइ] सखी गामिणी आवी छट, तेहि [तेहें] मिली आवुं छु. ता लगे घर साम्हनुं जोज्यो '

' ५२ लगइ भा-१ इ. ५३ हुं भा-१ इ. ५४ गामघी भा-१ इ ५५ सखी भा-२ इ. ५६ तेहें भा-१ इ. ५७ मिली भा-१ इ. ५८ आवुं भा-१ इ. ५९ साम्हनुं भा-१ इ. ६० एहुं हप्रो. ६१ मोलीनइ भा-१ इ, बही व भा-२. ६२ शृंगार हप्रो. ६३ कोइ हप्रो ६४ पुरुषनइ भा-१ इ, पुरुषनि व, पुरुषन भा-२. ६५ 'चीतकीनइ भा-१ इ, चीतकी व भा-२. ६६ जेतलइ भा-१, जेतलें इ. ६७ जाइ हप्रो. ६८ तां लगइ भा-१ इ, तेहि व, तेहें भा-२. ६९ साम्हनी हप्रो. ७० मदमत्त व भा-२ ७१ ऊषाडें भा-१ इ भा-२, ऊषाटि व ७२ माथे भा-१ इ भा-२, माथि व. ७३ डगलइ डगलइ भा-१ इ; व भा-२ मा आ प्रमाणे शब्दक्रम छे :

• 'हाथमाहि मयभाड, डगलेइ डगलेइ पडतो '

૭૪ પડતો મા-૧ ડ. ૭૫ ઠામડું મા-૧ ડ. ૭૬ તે હપ્રો. ૭૭ છાંનો
હપ્રો. ૭૮ મરતાર વ. ૭૯ મામ્હો હપ્રો. ૮૦ અન્ય હપ્રો. મા નથી. ૮૧
પઢઈ મા-૧ ડ, પઢિઈ વ, પન્હેઈ મા-૨. ૮૨ વેગી હપ્રો. ૮૩ વનીનઈ હપ્રો.
૮૪ પડસીનઈ મા-૧, પડસીનઈ ડ, પિતીનઈ વ, પેતીનઈ મા-૨. ૮૫ સળગાર
મા-૧ ડ, શૃંગાર વ મા-૨. ૮૬ મુંવ્યો ડ, મેન્હો વ મા-૨. ૮૭ પઢ ડ,
પચ્છઈ વ, પચ્છેઈ મા-૨; આની પછી મા-૧ મા માન નીચેનો જ અનુવાદ છે :

‘સળગાર ક્તારયો વેપી કોઠી કોધ્યો, “તુ કિદા જાતી હતી” પૃથું. છી
બોલી, “તૂ મૂં મચના વસિયી બોલુ છઈ ? હૂં ઘર.....’

૮૮ તેન્દી ડ. ૮૯ ક્ષીનઈ ડ, ક્ષીનિ વ, ક્ષીનિ મા-૨. ૯૦ ઉતારયો ડ,
ક્તારયો વ મા-૨. ૯૧ વેપી ડ, વેપીનઈ વ, વેપીનઈ મા-૨. ૯૨ કોધ્યો હપ્રો.
૯૩ વ મા-૨ માં નથી. ૯૪ મચ્ય વ મા-૨. ૯૫ પેસી ડ, પેસી વ મા-૨.
૯૬ વ મા-૨ મા નથી. ૯૭ ક્ષીનઈ ડ ક્ષીનિ વ, ક્ષીનિ મા-૨. ૯૮ કહિતો ડ,
કહતો વ મા-૨. ૯૯ હૌડ હપ્રો. ૧૦૦ અરે ડ વ મા-૨. ૧ તું ડ વ મા-૨.
૨ કિદા ડ વ મા-૨. ૩ તી ડ, હતી વ મા-૨. ૪ વઠિયી વ, વઠેયી મા-૨.
૫ આવ્યા વ મા-૨. ૬ પઢ ડ, પઢી વ મા-૨. ૭ કીદા ડ વ મા-૨. ૮
નીકલી વ મા-૨. ૯ તુ ડ, તું વ મા-૨. ૧૦ છું ડ વ મા-૨. ૧૧ મચપાન
ડ, મચપાનના વ મા-૨. ૧૨ વસાથી ડ વ મા-૨. ૧૩ મુંડ ડ, વ મા-૨ મા
આ પ્રમાણે પાઠ છે :

‘બોલે ટિ [છે], મુંડે બોલિ છે.’

૧૪ અહું ડ મા-૨, અહુ વ. ૧૫ કરીયે ડ વ મા-૨. ૧૬ પાપિઈ વ,
પાપેઈ મા-૨. ૧૭ મુંડ મા-૧ ડ, મુંડ વ મા-૨. ૧૮ પઢવું હપ્રો. ૧૯ યથા
હપ્રો. ૨૦ વાચ્ય હપ્રો. ૨૧ બોલવું હપ્રો. ૨૨ સનિપાતનાં હપ્રો. ૨૩
સઘલા ડ, સઘલા મા-૧ વ મા-૨. ૨૪ ટેપાડઈ મા-૧ ડ, દેપવે વ, દેપવે મા-૨.
[૫. ૬૭] ૨૫ હાલડ ડ, હાલે વ મા-૨. ૨૬ રહ્ઠ ડ, રહું વ મા-૨.
૨૭ છાંડઈ ડ, છાંડેઈ વ મા-૨. ૨૮ તેજની વ મા-૨. ૨૯ હાણિ ડ વ મા-૨.
૩૦ મચપાનના ડ, મચપાન વ મા-૨. ૩૧ સરપી ડ મા-૨, સરીપી વ. ૩૨
આની પછી વ મા-૨ મા ‘વારુણી દિશા પામીનઈ’ એવો પાઠ છે. ૩૩ છઈ ડ વ,
ચ્છેઈ મા-૨. ૩૪ તે ડ વ મા-૨; આ પરિચ્છેદમા ડ મા નીચે પ્રમાણે અનુવાદ છે :

‘તે સ્ત્રી વચન વિપરીત્ય સામલી, લાકડે મારીનઈ યામસૂં વાધીનઈ સૂતો નિદ્રા
પામી; તેહે સમય તેન્દી સહી નાવીની સ્ત્રી આવી કહિ, “સહી દેવદત્ત તાહરી વાટ
૫ ૩૪

જોડ છડ તીને ટામિ. ” કોલણિ ચોલી, “ માઠી અવસ્થા જો; હું કિમ જાડ ? તેન્હે હું જૈનડ વહિ, આજ આણડ અવસરિ, તુંન્હે સંગમ નહીં હોડ. નાવડળી ચોલી, “ સલ્લી [લગટનું ઇ] ધર્મે નહીં. ”

૩૫ એહું હપો. ૩૬ વ મા-૨ માં નથી. ૩૭ કુનારપો હપો. ૩૮ દેપો-
નડ ઇ, દેપીનિડ વ, દેપીનેઃ મા-૨. ૩૯ વ મા-૨ માં નથી. ૪૦ કહિતો ડૂ,
કહતો વ મા-૨. ૪૧ હૌડ ઇ વ મા-૨. ૪૨ ટિનાલિ ડ; પછી ઇ માં ‘ જે ’ છે.
૪૩ તાડો ઇ, તાહડ વ મા-૨. ૪૪ વ મા-૨ માં નથી. ૪૫ દિનનો ઇ,
દિવસનો વ મા-૨. ૪૬ સાંમલ્તો ઇ મા-૨, સામલ્તો વ. ૪૭ મેં ઇ મા-૨;
મિં વ; પછી વ મા-૨ માં ‘ આજ માઠી ’ શબ્દો છે. ૪૮ આપેં ડ, દટિ વ, રટિ
મા-૨. ૪૯ લીડુ ઇ મા-૨, લીડું વ. ૫૦ તેથી વ મા-૨. ૫૧ જે ઇ વ મા-૨.
૫૨ તુંહે ઇ, તુંહિ વ, તુંહે મા-૨. ૫૩ ઘટડ ઇ, ઘટેડ વ મા-૨. ૫૪ તે ઇ
મા-૨. ૫૫ તુંહે ઇ વ મા-૨. ૫૬ એહું ઇ વ મા-૨. ૫૭ ચોલીનડ ડ, ચોલી
વ મા-૨. ૫૮ વ મા-૨ માં નથી. ૫૯ મારીનડ ઇ, મારી વ મા-૨. ૬૦
કરીનડ ઇ વ મા-૨. ૬૧ થામિલિ વ, થામિલે મા-૨. ૬૨ વાંધીનડ ઇ વ મા-૨.
૬૩ નિદ્રાને ઇ, નિદ્રાનિ વ, નિદ્રાને મા-૨. ૬૪ પામ્યો ઇ મા-૨, પામ્યું વ.
૬૫ એહે ઇ, એહિ વ, એહે મા-૨. ૬૬ પામ્યો ઇ વ મા-૨. ૬૭ જાણીનડ ઇ
વ મા-૨. ૬૮ આવીનડ ડ, આવી વ મા-૨. ૬૯ કોલિણિને ઇ, કોલિણિ વ
મા-૨. ૭૦ વટતી ઇ વ મા-૨. ૭૧ હૌડે ડ વ મા-૨. ૭૨ અરે ઇ વ મા-૨.
૭૩ તુંહે ઇ મા-૨, તુંહિ વ. ૭૪ તીગડ ઇ, તીણિ વ, તીણે મા-૨. ૭૫ ટામિ
ઇ વ મા-૨. ૭૬ જોડ વ મા-૨. ૭૭ છડ ઇ, છિડ વ, છેડ મા-૨. ૭૮ તે
મળીં વ મા-૨. ૭૯ તિત્તા ઇ વ મા-૨. ૮૦ કેની ઇ વ મા-૨. ૮૧ ચોલી ઇ
વ મા-૨. ૮૨ આ વાક્ય વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ અરે સલ્લી તુ ઇ માઠી અવસ્થા જો. ’

૮૩ તે મળીં વ મા-૨. ૮૪ જાડે ઇ વ મા-૨. ૮૫ તેન્હે ઇ મા-૨,
તેન્હિ વ. ૮૬ હું ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૮૭ જૈનડ ઇ, જિ વ, જૈ મા-૨.
૮૮ કહજિ વ, કહજે મા-૨; પછી વ માં ‘ જિ ’ અને મા-૨ માં ‘ જે ’ છે. ૮૯
આણડ ઇ, ઈણે વ મા-૨. ૯૦ તુંહે ઇ, વ મા-૨ માં નથી. ૯૧ નહીં ઇ વ
મા-૨. ૯૨ હોડ ઇ વ મા-૨. ૯૩ નાવડળી ડ, નાવિણિ વ મા-૨. ૯૪ એહું
ઇ વ મા-૨. ૯૫ કહેશિ ઇ, ચોલિણિ વ મા-૨. ૯૬ સંપટિનો ડ મા-૨,
લિનટનો વ. ૯૭ નહીં ઇ મા-૨. ૯૮ છડ ઇ, છે વ, છેડ મા-૨. ૯૯ ચેહની

६, व भा-२ मा नथी. १०० ईच्छा व. १ तेनु व, तेनु भा-२. २ जीवि-
तव्य व भा-२ ३ परि व भा-२ ४ सदेह व भा-२. ५ जाणनो इ, जाणवु
व भा-२. ६ लोमनी व भा-२. ७ छता भा-१ इ. ८ बहुचित्त व भा-२.
९ थस भा-१ इ, छता व भा-२. १० पीयारो भा-१ इ, पर व भा-२. ११
पुष्प हप्रो, आनी पटी व भा-२ मा 'आपणे' छे. १२ यौवननो भा-१ इ,
यौवननु व भा-२. १३ भोगवे भा-१, भोगवे इ भा-२; पटी व मा 'छि' अने
भा-२ मा 'छे' छे. १४ ते हप्रो. १५ जो हप्रो. १६ एहुं हप्रो. १७
छइ हप्रो; आनी पछी भा-१ मा केटलोक पाठ नथी. १८ आनी पटी व भा-२ मा
'हुं' छे. १९ व भा-२ मा नथी. २० मिम हप्रो. २१ व भा-२ मा नथी.
२२ ०थी व भा-२. २३ छुटाई इ, छुटूं व भा-२. २४ अनइ हप्रो. २५
छइ इ, छिइ व भा-२. २६ करं हप्रो. [पृ. ६८] २७ ताहरो इ, ताहो व
भा-२. २८ आनी पछी वार्तानो केटलोक भाग इ मा नीचे प्रमाणे संक्षेपमा छे:

'नाविणि बोली, "ए मयविहल छइ. ताहिरि ठामि मून्हि बाजीनइ वेगी जा." ते
आगणि ठामि नाविणी बाधीनइ देवदत्त कन्हे गई. तिवार पछी मोली ऊठीनइ...
यो-यो; आपणी छी जाणीनि कहितो होउ, "अरे राउ जो आज पछी परपर न
बाउइ तो छोहूं." घणूंइ कहुं पण नावाणि साद उल्लावा भणी प्रतिउत्तर बलतो*...
बोली छरी लेई नाक बाहुं; अनइ कहितो होउ, "छीनालि तु हवे शोभा पामी,"
एहुं कहीनइ सूतो.'

२९ आ वाक्यनो उत्तरार्ध व भा-२ मा आ प्रमाणे छे:

'मदविहल छिइ [छेइ], सूतो छई [छइ]

३० इ मा नथी. ३१ व्याहाणइ इ. ३२ थि इ. ३३ उरि इ.
३४ ते भणी इ व भा-२. ३५ हुं इ व भा-२. ३६ तून्हि इ, तून्हें व, तून्हे
भा-२. ३७ छोहूं इ व भा-२. ३८ छुं इ व भा-२. ३९ ताहि इ व भा-२.
४० ठामि इ व भा-२. ४१ मून्हि इ व, मून्हें भा-२. ४२ हुं व भा-२.
४३ जै इ व भा-२. ४४ काम इ व भा-२. ४५ करावी भा-२. ४६ वेगी
इ व भा-२. ४७ आवि इ, आवजे व भा-२. ४८ जा परे इ व भा-२, आनी
पटी व भा-२ मा 'प्रमाण' छे. ४९ पछिइ व, पछेइ भा-२. ४९ आनइ इ,
आगणि व, आपणेइ भा-२. ५० ठामि इ व भा-२. ५१ नाविनी इ, नाविणिनि
व, नाविणिने भा-२. ५२ बाधीनइ इ, बाजीने व भा-२. ५३ मै इ व भा-२

१ * अत फाटेली होवाथी आनी पटी केटलोक शब्दो नथी.

५४ निरार ड व भा-२. ५५ उठीनइ ड, उठ्यो व भा-२. ५६ पछइ इ; आ
पंक्तिनो पाठ व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘सावधान यको आरणी छी बाधी छि [छे] तेन्दि [तेन्दि] कहतो होउ.’

५७ तेन्दि इ. ५८ बाधीन इ. ५९ जाणीनइ ड. ६० होउ इ. ६१
अरे इ व भा-२. ६२ आनी पछी व भा-२ मां ‘आजधी जो तुं’ एवो शब्दक्रम छे.
६३ परपुरुषने इ भा-२, परपुरुषनि व. ६४ न व भा-२. ६५ करें इ भा-२,
करि व. ६६ तो ड भा-२, नि व. ६७ तून्दि इ, तून्दि व, तून्दि भा-२.
६८ छोहुं इ व भा-२. ६९ व भा-२ मां नथी. ७० पछे इ, पछइ व भा-२;
आनी पछी व भा-२ मां ‘ने’ छे. ७१ आपणपानो व भा-२. ७२ प्रीठइ इ,
व भा-२ मां ‘रये प्रीठइ’ एवो शब्दक्रम छे. ७३ माउइ ड, व भा-२ मां ‘एहुं
जाणीनइ’ एवो शब्दक्रम छे. ७४ घणुं घणु इ व भा-२. ७५ कहतो इ व
भा-२. ७६ होउ इ व भा-२. ७७ तोहइ ड, तोहइ व भा-२. ७८ बोली व,
बोले भा-२. ७९ पछइ इ, पछेइ व भा-२. ८० व भा-२ मां नथी. ८१
लेईनइ ड, लेई व भा-२. ८२ तेन्हु इ, ते नाबिणिनुं व भा-२. ८३ बाहुं इ,
बाहतो होउ व भा-२. ८४ अनइ ड, व भा-२ मां ‘बार्तिनइ’ छे. ८५ कहतो
इ व भा-२. ८६ होउ इ व भा-२. ८७ तुं ड व भा-२. ८८ हवें इ व
भा-२. ८९ पामीं ड व भा-२. ९० एहुं इ व भा-२. ९१ बोलीनइ इ व
भा-२, कहनइ भा-१. ९२ सूतो इ व भा-२. ९३ अनइ हप्रो. ९४ ऊचाळ्यो
हप्रो. ९५ ऊडी व भा-२ भा-१. ९६ होउ इ व भा-२. ९७ पछइ हप्रो.
९८ ते हप्रो. ९९ निहा ड; व भा-२ मां नथी. १०० सघातिइ भा-१, सघातेइ
ड, सघाति व, सराते भा-२. १ भोग भा-१ व २ करी भा-१ व भा-२,
करीनइ ड. ३ भा-१ व भा-२ मां नथी. ४ आधीनइ भा-१ इ, आवी व भा-२.
५ नाबिणिनं भा-१ इ, नाबिणिनि व, नाबिणिने भा-२. ६ कहती हप्रो. ७
होई हप्रो, आनी पछी व भा-२ मां ‘सु ग्या पछी कुशल छिइ [छेइ]’ एवो शब्द-
क्रम छे. ८ छइ भा-१ इ. ९ मुं भा-१ इ. १० ग्या भा-१ ड. ११ पूठि
भा-१. १२ छु हप्रो. १३ उठ्यो भा-१ व, उठ्यो इ भा-२. १४ व भा-२ मां
‘माझा दास’ एवो पाठ छे. १५ पण्ड भा-१ इ, विना व भा-२. १६ व
भा-२ मां नथी. १७ सफल भा-१ इ, सफल व, सफले भा-२. १८ कुशल व
भा-२. १९ उइ भा-१ इ, छिइ व, छेउ भा-२. २० होई भा-१ इ, ‘कहती
होई’ आ पाठ व भा-२ मां नथी. २१ मूर्त भा-१ ड; आनी पछी भा-१ ड मां

‘તુ’ છે; વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે .

‘હવે તુ મૂંહે છોડિ.’

૨૨ હું મા-૧ ડ, વ મા-૨ મા નથી ૨૩ માહૂ મા-૧ ડ, માહૂ વ મા-૨.
 ૨૪ પઢિ હપ્રો. ૨૫ તીળી હપ્રો ૨૬ છોડીનડ હપ્રો ૨૭ વઘાવ્યું વ મા-૨.
 ૨૮ ડીનડ મા-૧ ડ વ. ૨૯ કહતો હપ્રો. ૩૦ ઠાઠ હપ્રો ૩૧ અરે હપ્રો.
 ૩૨ શે વ મા-૨. ૩૩ ઈ હપ્રો. ૩૪ કાન હપ્રો; આની પઠી વ મા-૨ મા
 ‘પળ’ છે ૩૫ પઢિ મા-૧ ડ મા-૨, પઢિ વ. ૩૬ માટ્ટ મા-૧, માટ્ટ ડ,
 માટ્ટ વ મા-૨ ૩૭ થે વ મા-૨. ૩૮ ચોલી વ મા-૨ ૩૯ હાંડે મા-૧ ડ,
 વ મા-૨ મા નથી. ૪૦ અરે હપ્રો. ૪૧ મનીં મા-૧ ડ મા-૨, મતીં વ.
 ૪૨ સામું હપ્રો. ૪૩ વાંડ વ મા-૨. ૪૪ નહી મા-૧ ડ. ૪૫ તમ્હે મા-૧
 ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૪૬ સામલયો મા-૧ ડ, સામલજો વ. ૪૭ માહુ મા-૧,
 માહુ ડ વ મા-૨. [પૃ. ૬૯] ૪૮ યમ હપ્રો. ૪૯ બેહિ ડ. ૫૦ એતલા
 હપ્રો. ૫૧ અન્ય હપ્રો. મા નથી ૫૨ મનુષ્યતું મા-૧ ડ, મનુષ્યના વ મા-૨.
 ૫૩ પાપપુણ્યનિ વ, પાપપુણ્યાન મા-૨. ૫૪ જાણે મા-૧ ડ મા-૨, જાણિ વ.
 ૫૫ હું હપ્રો. ૫૬ સર્તીમાધ્વી વ મા-૨. ૫૭ હોડે હપ્રો. ૫૮ આની પછી
 મા-૧ ડ મા ‘એ’ અને વ મા-૨ મા ‘એતલા’ છે ૫૯ વેવ વ મા-૨. ૬૦ માટ્ટી
 મા-૧, માહૂ ડ, માહું વ મા-૨. ૬૧ આની પછી વ મા ‘વાઘ્યું છિડ તે’ અને
 મા-૨ મા ‘વાઘ્યું છેડ તે’ એવા શબ્દ છે ૬૨ સાજી મા-૧, સાજૂ ડ, સાજું વ
 મા-૨. ૬૩ કરજ્યો હપ્રો. ૬૪ અન્ય હપ્રો મા નથી ૬૫ જો હપ્રો. ૬૬
 મે હપ્રો. ૬૭ મનડ મા-૧ ડ, ચિત્ત વિધિ વ મા-૨ ૬૮ પરપુષ્ટ હપ્રો ૬૯
 ચિતવ્યો વ મા-૨ ૭૦ હોડે હપ્રો ૭૧ વ મા ૨ મા નથી ૭૨ મૂંહે મા-૧,
 મૂંહે ડ, મૂંનિ વ, મૂંને મા-૨. ૭૩ કર્યો મા-૧ ૭૪ એહું હપ્રો. ૭૫ કહી-
 નડ મા-૧ ડ વ, કહિનડ મા-૨. ૭૬ કોલીં મા-૧ ડ મા-૨, કોલીંનિ વ. ૭૭
 કહતી હપ્રો. ૭૮ હાંડે હપ્રો ૭૯ માહું હપ્રો. ૮૦ આની પછી વ મા-૨ મા
 ‘તુ’ છે ૮૧ નામ વ મા-૨ ૮૨ જોહી મા-૧ ડ, જેહુ વ મા-૨. ૮૩ હહું
 વ મા-૨. ૮૪ તેહું વ મા-૨, આની પછી વ મા-૨ માં ‘જ’ છે ૮૫ મા-૧
 ડ મા ‘સાજી થે’ અને વ મા-૨ માં ‘સાજુ થું’ એવો પાઠ છે. ૮૬ કોલી હપ્રો;
 આની પછી વ મા-૨ માં ‘કઠી અપારે’ શબ્દ છે ૮૭ સ્વાહ વ મા-૨. ૮૮
 લેડેનડ મા-૧ ડ, લેડે વ મા-૨ ૮૯ લેડે મા-૧ ડ, લેપે મા-૨ ૯૦ તલ્લડ
 મા-૧ ડ, આ આલી પંક્તિ વ મા-૨ મા નથી ૯૧ ઘણું મા-૧ ડ. ૯૨ પચ્છું

भा-१ इ ९३ डेट + १ १ ८ ९४ पामीवड भा-१ ड, आ पक्ति व भा-२ मा
आ प्रमाणे छे

१. ' [पच्छ] तेहि [तेन्ह] छोडी आथर्य पामी रडा मडा वचन मधुर बोली
सतोपतो होइ '

१५ तेन्ह भा-१ इ ९६ खीन भा-१ ड ९७ सतोपतो भा-१ इ ९८
होइ भा-१ ड ९९ व ना २ मा नथी १०० जोडनइ भा १, जोइनइ इ, जोड
व भा-२. १ पदमयन भा-१ इ, परम विस्मय व भा २ २ पाम्यु भा-१ इ,
३ व भा-२ मा नथी ४ चितवतो व भा-२ ५ होइ हयो ६ वेदशास्त्रन
भा-१, शास्त्रने ड, व भा-२ मा आ शोकनो अनुवाद आ प्रमाणे छे.

१. ' शुक्र बृहस्पति जे शास्त्रने जाणे ते शास्त्रनी बुद्धि थकी विशेष नही पण
खीनी बुद्धिगोचर नही '

१ ७ जाण भा-१, जाणें इ ८ हपें हयो ९ जिवारें भा-१ इ भा-२,
जिवारि व १० होइ हयो ११ तिवारें भा-१ ड भा-२, तिवारि व १२
कुल्न हयो १३ दहें भा-१ इ, दहे व भा-२, आनी पछी व भा-२ मा आ
प्रमाणे अनुवाद छे:

१. ' जिम कीज पही रुथन दहेइ '

१४ रुथन भा-१ इ १५ दहइ भा-१ इ १६ बोत्यु हयो १७ छइ
हयो १८ कीनु व भा-२ १९ घणु भा-१ इ, व मा ' घणो प्रसग ' अने
भा-२ मा ' घणो प्रसग ' पवो पाठ छ २० कइवो व २१ देवी व भा-२.
२२ जे भणी भा-१ इ, जेथी व भा-२ २३ ये भा-१ इ, व भा-२ मा नथी.
२४ पुण्य भा १ इ, व भा-२ मा नथी २५ करइ भा-१ इ, करे व भा-२.
२६ तेन्ह भा-१ इ भा-२, तेन्हि व २७ आनी पछी व भा-२ मा अनुवाद आ
प्रमाणे छे

१. ' अनिराशु रमेइ [रमे] जिम काग पाय माडे [* तिम स्नेह प्रोडे] '

२८ वागनी भा-१ इ २९ परि भा-१ इ ३० पुष्टन भा-१ इ. ३१
रमइ भा-१ इ [पृ ७०] ३२ वित्तगडे भा १ इ, वित्त निमित्त व भा-२.
३३ हसि भा-१ ड व, हस भा-२. ३४ अतउ भा-१ इ, अनि व/अने भा-२.
३५ पुष्टन भा-१ इ भा-२, पुष्टपति व ३६ ऊपजावे भा-१ ड भा २, ऊपजावि व.

३. ' आ रुद्रो व मा नथी

૩૭ વિશ્વમે ભા-૧ ડ મા-૨, વિશ્વમિ વ. ૩૮ નહાં દ્રો. ૩૯ તેથી વ મા-૨,
૪૦ મલે દ્રો. ૪૧ પુરુષે ભા-૧ ડ મા-૨, પુરુષિ વ. ૪૨ રમણાનના દ્રો.
૪૩ ઘડાની ભા-૧ ડ. ૪૪ પરિ દ્રો. ૫૫ આની પછી વ મા-૨ મા 'હો દુષ્ટ
હોડ તે સ્વજની' એવો પાઠ છે. ૪૬ વેગરમુખયુક્ત દ્રો. ૪૭ મુગ્ય પ્રત 'વિ'-
માથી પઠી ગયેલો આ શબ્દ અન્ય દ્રો. મા છે. ૪૮ એ વ મા-૨. ૪૯ આની
પછી વ મા-૨ માં 'છતા' છે. ૫૦ વન્દ્વિ ભા-૧ ડ, નિં વ મા-૨. ૫૧ થાઈ
મા-૧ ડ, થાઈ વ મા-૨. ૫૨ વ મા-૨ માં 'સ્તન સ્ત્રીના' એવો પાઠ છે. ૫૩
ગાંધિ ભા-૨. ૫૪ સોનાના કુંભ મા-૧ વ મા-૨. ૫૫ સમાન દ્રો. ૫૬
મરં ભા-૧ ડ, મરં વ મા-૨. ૫૭ સમાન દ્રો. ૫૮ કીર્તિ મા-૧ ડ, કીર્તિ
વ મા-૨. ૫૯ મૂનનો દ્રો. ૬૦ ઠામ દ્રો. ૬૧ જે મા-૧ ડ, વ મા-૨.
૬૨ સરં ભા-૧ ડ, સમાન વ મા-૨. ૬૩ કીર્તિ દ્રો. ૬૪ પંડિતે મા-૧ ડ,
વ મા-૨ માં નથી. ૬૫ નિય મા-૧ ડ, નિદિત વ મા-૨. ૬૬ ચે મા-૧ ડ.
૬૭ તે દ્રો. ૬૮ વકીધરે દ્રો. ૬૯ મોટું મા-૧ ડ, મોટું મલું વ મા-૨.
૭૦ દેવાયુ મા-૧ ડ, દેવયું વ મા-૨. ૭૧ ચિળોડીની વ મા-૨; મા-૧ માં નથી.
૭૨ પરિ દ્ર, પરિ વ મા-૨; મા-૧ માં નથી. ૭૩ મધ્યે વ મા-૨ ૭૪ અનંદ દ્રો.
૭૫ વાટરિ વ મા-૨. ૭૬ રહી વ મા-૨. ૭૭ નિમ સર્વે વ મા-૨. ૭૮
એકી મા-૧ ડ, ફક્ત વ મા-૨ ૭૯ જાણવી દ્રો [૫ ૭૧] ૮૦ ફેણી ડ,
ફેણી વ, મા-૨; મા-૧ માં આ પંક્તિ સંજોગમા આ પ્રમાણે છે

‘દેવદર્શની એહું ચીતવતા વિહારું થ્યું. તે નારણિ યે દત્તી નામ વાલ્યું હાથમાહિ
સાહીનડ ધરિમાહિ ગ.’

૮૧ પરિ દ્ર, વ મા-૨ ૮૨ ચીતવતા વ મા-૨. ૮૩ વ મા-૨ માં નથી.
૮૪ દેવદર્શનિ ડ, દેવદર્શનિ મા-૨, દેવદર્શનિ વ ૮૫ વિહારુ ડ, પ્રમાત વ
મા-૨. ૮૬ થ્યુ ડ, હોડે વ મા-૨ ૮૭ વ મા-૨ માં ‘અનંદ તે’ પાઠ છે.
૮૮ ચિ દ્ર, વ મા-૨ માં નથી ૮૯ દત્તી વ મા-૨ ૯૦ તિવારે ડ, તત્કાલ
વ મા-૨. ૯૧ વેગી દ્ર વ મા-૨. ૯૨ જનંદ્ર ડ વ મા-૨. ૯૩ વાલ્યું ડ વ
મા-૨, વ મા-૨ માં પછી ‘તે’ છે. ૯૪ હસ્તમાહિ વ મા-૨. ૯૫ સાહીનંદ ડ,
સાહીનંદ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘વેગી આપણના’ છે. ૯૬ ગૈ દ્ર વ
મા-૨. ૯૭ અનંદ દ્ર, મા-૧ માં નથી, વ માં ‘પછિદ્ર’ અને મા-૨ માં ‘પટેદ્ર’ છે.
૯૮ હોડે દ્રો. ૯૯ હિંવ મા-૧, હવે વ મા-૨, હવડ દ્ર. ૧૦૦ હું દ્ર વ મા-૨,
મા-૧ માં નથી. ૧ હું દ્રો. ૨ કરં દ્રો. ૩ તિવાર મા-૧ ડ મા-૨, તિવારે

व. ४ नावी ह्यो. ५ प्रातःकालि भा-१ इ, प्रातःकालि व भा-२. ६ समार-
वानि भा-१ इ भा-२, समारवानि व. ७ द्वार व भा-२. ८ रहीनइ ह्यो. ९
नाविणिनिं इ, नाविणिनिं व भा-२. १० वेणु वेणु इ व भा-२, भा-१ मां नधी. ११
कहतो ह्यो. १२ हीउ ह्यो. १३ अरे ह्यो. १४ बेणो ह्यो. १५ आपि ह्यो.
१६ ये भा-१ इ, जिम व भा-२. १७ जाउं ह्यो. १८ पउइ भा-१ इ, पउउ
व, पउउ भा-२. १९ रुनिं भा-१, रुनिं इ, नाविणिनिं व, नाविणिनिं भा-२.
२० ऊपनी ह्यो. २१ अनइ इ व भा-२; भा-१ मां नधी. २२ कोथलामादिधी
ह्यो. २३ वादीनइ भा-१ इ, वादी व भा-२. २४ साम्हो भा-१ इ. २५
नाप्यु भा-१, नाप्यु इ; आनी पछी व भा-२ मा 'नाप्यो ते साम्हो ण मणलो
कोथलो नाप्यो' एवो पाठ छे. इ मां 'पउइ मणलो कोथलो नावीनिं नाप्यु' एवो
पाठ छे. २६ पउइ इ. २७ नावीनिं इ. २८ सपलो इ. २९ कोथलो इ.
३० तीणे भा-१ इ; इ मां आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

‘तीणे छगे कोप्यु धवो नावणि साम्हो नाप्यो.’

व भा-२ मा आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

‘ते नावीयि [नावीनिं] कोपि ने छह नाविणि साम्हो वेगलाथा छुटो नाप्यु.’

३१ व भा-२ मा नधी. ३२ नाविणि व भा-२. ३३ हाथि भा-१ इ व,
हाथे भा-२. ३४ लहीनइ भा-१ इ, लही व भा-२. ३५ वादीनइ भा-१ इ,
वादी व भा-२. ३६ आनी पछी व भा-२ मां 'हाथि' छे. ३७ इ व भा-२ मां
छे. ३८ परडीनइ भा-१, परडीनिं इ, परडीनिं व भा-२. ३९ व्याडि भा-१ इ.
४० आनी पछी व मा 'वाइवती' अने भा-२ मा 'वाइवती' छे. ४१ बाहुरि व
भा-२. ४२ भौकली भा-१ इ, नीकली व भा-२. ४३ लेडे ह्यो. ४४ पउउ
भा-१ इ, पउउइ व, पउउइ भा-२. ४५ गाहें ह्यो. ४६ कहतो ह्यो. ४७
अरे ह्यो; आनी पछी व भा-२ मां आ प्रमाणे शब्दक्रम छे :

‘अरे लोको ईण [ईणे] पापीये माहुं नाक वाड्युं, धाउ रे [रे] धाउ
रे [रे]’

४८ ईणे भा-१, ईणे इ. ४९ माहुं भा-१ इ. ५० वाड्युं भा-१ इ.
५१ पापीये भा-१ इ. ५२ धाउ रे भा-१ इ. ५३ धाउ रे भा-१ इ. ५४
पउइ भा-१ इ, पउइ व भा-२. ५५ जोइ भा-१ इ. ५६ वाड्युं ह्यो. ५७
देरीनइ भा-१ इ. देखि व, देखे भा-२; आनी पछी व भा-२ मां आ प्रमाणे पाठ छे :

‘एहुं देखेनइ राजमेवके गडदे पाहुं मारी राजद्वार लीयो.’

५८ नावी भा-१ इ. ५९ साहीनइ भा-१ इ. ५९ पाट भा-१ इ. ६० मारीनइ भा-१ इ. ६१ लेई भा-१ इ. ६२ अन्य हप्रो. मा नधी ६३ खीने हप्रो. ६४ सघाते भा-१, सघाते इ व भा-२. ६५ लेई हप्रो. ६६ पछइ भा-१ इ, पछे व भा-२. ६७ सामदं भा-१ इ भा-२, सभाइ व. ६८ वडठा भा-१, वडा इ व भा-२. ६९ छे भा-१ इ, छे व भा-२. ७० तेहने भा-१ इ, तेन्हि व, तेन्हे भा-२. ७१ कहता भा-१ इ; व भा-२ मा 'रघु' क्रियापद छे. ७२ हौआ भा-१ इ; व भा-२ मा नधी. ७३ ईणे भा-१; व भा-२ मा आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

‘अहो नावीये स्त्रीनुं निरपराध नाफ वाढ्युं ते रयाथी ?’

७४ नावीये इ ७५ स्त्रीरल भा-१ इ. ७६ सीवुं भा-१ इ. ७७ एहे इ, एन्हि व, एन्हे भा-२, भा-१ मा आनी पछी वार्ताभो भाग नीचे प्रमाणे छे :

पछट राजपुरुष नारीने स्त्रीनो अपराध प्रछता हौआ, “स्थो अपराध, चोरी कि परपुरुष नि तन्हि मारवा हीउती हुती ?” पछड विस्मय पाम्यो नारी उत्तर न ऊपजइ. तिवारे सभा सरे शात्र जोडेनइ कहता हौआ, “जे एणि राजपुरुषि सत्य बोत्युं जे नावीये स्त्रीने पोडि कीरी ” बोत्युं छड,

भिन्नस्वरमुखावर्णं शङ्खितवृष्टिः समुत्पतिततेजा ।

भवति हि पापं कृत्वा स्वर्गसनासितः पुरुषः ॥

मुखनो वर्णो अनड स्वर निपरीत थाइ, वृष्टि चक्ति होइ अनड आपण वानथीये बीनइ तीणि पुरुषें पाप कीउ जाणुं

पछड नावी लाकडे मारयो ते बोली न सकतो हौड पछइ ए ईणे लक्षणे साफ-राधी जाणीनट जणन कहता हौआ, “एन्हे शलये चढावो ” पछइ ते नावी बबभूमिफाट आप्यो मन्यासी देपी राजाना आदेशकारी प्रति बोत्यो, “अहो हू राजा समीपि जडे आवुं तिहा [लगी] एन्हि शली म वडशारस्यो ” पछइ मन्यासी राजा समीपि जई नारणिनो सरे वृत्तान्त रख्यो. नावीनइ छोडनीनइ एक श्लोक, जे पाठलि लख्यो छड, मणतो हौड, ‘जम्बुको हुड्युद्धन’ ए श्लोक. नाविणि काई मूकी.”

७८ होट इ व भा-२. ७९ ते इ व भा-२. ८० पछइ इ, पछिइ व, पछेइ भा-२. ८१ सभा इ, समाना व भा-२. ८२ वडठा इ, विशतणहार व, विडगणहार भा-२; आनी पछी व भा-२ इ मा ‘जे पुरुष ते’ एवा शब्दो छे, पछी व भा-२ मा ‘नावीनि [नावीने] पूछता हौआ’ एवो शब्दजम छे. ८३ नावीने पं ३५

३; आनी पट्टी व भा-२ मां नीचे प्रमाणे पाठ छे :

‘ए खीरान्न नाकरीन वां कीधी ? इणी [इणी] श्रीयें शुं परपुरयमंकर कीरो ?’

८४ अरे इ. ८५ मोट्टे इ. ८६ ताही इ. ८७ खीर इ. ८८ कीधुं इ. ८९ खीयें इ. ९० पुष्पुं इ. ९१ कीयो इ. ९२ कूहे इ भा-२, तनिह व. ९३ मारवानो इ व भा-२. ९४ कीरो इ व भा-२. ९५ अथवा व भा-२. ९६ आनी पट्टी व भा-२ मां ‘तु’ छे. ९७ काने इ, कही व भा-२. ९८ शु इ व भा-२. ९९ छइ इ, छेइ व भा-२. १०० पट्ट इ, पच्छिइ व, पच्छेइ भा-२. १ ते इ, ते नारी व भा-२. २ पाम्यो इ व भा-२. [पृ. ७२] ३ ‘ओ व भा-२; आनी पट्टी व भा-२ मां ‘काई उत्तर न देनो होउ’ एवो अनु-याद छे. ४ उत्तर इ. ५ छरजनी इ. ६ होउ इ. ७ तिवारे इ भा-२, तिगारि व. ८ सभाना जन व भा-२; आनी पट्टी व भा-२ मां ‘सर्व’ छे. ९ जोउनइ इ, जोइनि व, जोइने भा-२. १० बन्ना इ व भा-२. ११ हीआ इ व भा-२. १२ इणे इ, इणि व, इणें भा-२. १३ राजाने इ भा-२, राजानि व. १४ कथुं इ व भा-२. १५ जे इ व भा-२. १६ नादीये इ व भा-२. १७ खीर इ, खीनि व, खीने भा-२. १८ बोन्नु इ व भा-२. १९ छिइ व. २० अनइ इ, व भा-२ मां नथी. २१ विररीन इ व भा-२. २२ थाइ इ, व भा-२ मां नथी. २३ चरीन इ, भयभीत व भा-२. २४ होइ इ, व भा-२ मां नथी. २५ अनइ इ व भा-२. २६ कामथी इ व भा-२; व भा-२ मां पट्टी ‘पण’ छे. २७ वे इ, व भा-२ मां नथी. २८ वीट्ट इ, वीहि व, वीहि भा २. २९ तीणें इ व भा-२. ३० पुष्पे इ व भा-२. ३१ जाणवुं इ व भा-२. ३२ पट्ट इ; व भा-२ मां आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

‘पछेइ मे नावी लाकडे मारयो पण बोलतो न होउ.’

३३ नावी इ. ३४ लाकडे इ. ३५ सकतो इ. ३६ होउ इ. ३७ इणे व भा-२. ३८ लक्षणे इ व भा-२. ३९ अपरासी व भा-२. ४० जाणी-नइ इ, जाणनि व भा-२. ४१ जण्ये इ, व भा-२ मां नथी. ४२ हीआ इ व भा-२. ४३ एने इ, एनि व, एने भा-२. ४४ शरीये इ व भा-२. ४५ दो व भा-२. ४६ पछइ इ, पच्छिइ व, पच्छेइ भा-२; व भा-२ मां आ पंक्तियो शब्दजस आ प्रमाणे छे :

‘पच्छिइ [पच्छेइ] तेहि [तेने] राजसेवक मूर्खिये चटाववा लेई जाता होआ.’

૪૭ નાવીનઈ ડ. ૪૮ શૂલી ડ. ૪૯ ચઢાવવા ડ. ૫૦ લેઈ ડ. ૫૧ તે સાથિ વ મા-૨. ૫૨ જાતો હૌડ વ મા-૨. ૯૩ એહ ડ, એહિ વ, એહ મા-૨. ૫૪ તપસી વ મા-૨. ૫૫ કોલીની ડ કોલીનઈ વ મા-૨. ૫૬ ઘરથી ડ, ઘરિથો વ મા-૨. ૫૭ ઝઠીનઈ ડ, ઝઠીનઈ વ મા-૨. ૫૮ પ્રાત.પાલિ ડ; આની પછી વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે અનુવાદ છે :

‘વાહર વાહિ ઉદકનેઈ અર્થિ દૈવવશથી તિહા મ્યો જિહા તે નાવીન સૂલીયે વે છે [છે]

૫૯ વાહિર ડ. ૬૦ ઉદમ્ને ડ. ૬૧ ગામ ડ. ૬૨ તીળઈ ડ ૬૩ ઠામિ ડ. ૬૪ તિહા ડ ૬૫ જિહા ડ ૬૬ નાવીન ડ. ૬૭ શૂલી ડ. ૬૮ વે ડ. ૬૯ છે ડ. ૭૦ અનઈ ડ, વ મા-૨ મા ‘પછઈ’ છે ૭૧ નાવીનઈ ડ, નાવિન્દિ વ, નાવીન્હે મા-૨. ૭૨ શૂલી ડ, સૂલી વ મા-૨ ૭૩ વહ-સારવા ડ, વેસારવા વ મા-૨. ૭૪ આપ્યો ડ વ મા-૨. ૭૫ લીપીનઈ ડ, લેપીનિ વ, લેપીને મા-૨. ૭૬ કાની ડ વ મા-૨. ૭૭ આ પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

તે રાજાના સેવકને કહતો હૌડ, “અહો હું જાં લગેઈ રાજા કન્દિ [કન્હે] જૈ આવું તા લગેઈ એન્હે તર્મિહ [તર્મ્હે] સૂલી મ દેશો. ”

૭૮ સેવકને ડ. ૭૯ કહતો ડ. ૮૦ હૌડ ડ ૮૧ ડ મા નથી ૮૨ હોડ ડ. ૮૩ લગઈ ડ. ૮૪ એન્હેઈ ડ. ૮૫ વહસારશ્યુ ડ ૮૬ જેતલ ડ. ૮૭ રાજાન ડ. ૮૮ કરું ડ. ૮૯ તીળે ડ વ મા-૨ ૯૦ તપસ્વીનું ડ વ મા-૨. ૯૧ માન્યું ડ વ મા-૨ ૯૨ પઠઈ ડ, પછિઈ વ, પછેઈ મા-૨, આની પછી વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે પાઠ છે :

‘સન્યાસી જૈનેઈ જિહા રાજદ્વારે મ્યાય વરે છે તિહા તે આગલિ કહતો હૌડ ’

૯૩ બ્રાહ્મણ ડ ૯૪ જૈનઈ ડ. ૯૫ કરે ડ. ૯૬ જઈનઈ ડ ૯૭ કહતો ડ. ૯૮ હૌડ ડ. ૯૯ નાવીનો ડ વ મા-૨. ૧૦૦ નહી વ મા-૨. ૧ માહી ડ વ મા-૨ ૨ વાર્તા ડ વ મા-૨ ૩ સામ્લો ડ વ મા-૨, આની પછી ડ માં ‘યે’ અને વ મા-૨ મા ‘જે’ છે ૪ દિનિ રાતિ ડ, દિનરાતિ વ મા-૨. ૫ લીટુ વ મા-૨. ૬ તે ડ વ મા-૨. ૭ નારિણીનો વ ૮ આ પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે .

‘તે સર્વે પૂર્વગુણો તેહ આગરી કરી, છોજાગી જ્ઞાન મળતો હૌડ. ”

[પૃ. ૭૩] ૧ કહીનડ ટ. ૧૦ છોડવીનડ ડ. ૧૧ મળનો ડ. ૧૨ હોડ ડ. ૧૩ પાઠકિ ટ. ૧૪ લયો ટ. ૧૫ પઠડ ડ, પઠિટ વ, પઠેડ મા-૨. ૧૬ તીણે ડ, તે વ મા-૨. ૧૭ રાજમેઝક વ મા-૨; આની પઠી વ મા-૨ મા 'ધર્મ કરનો તે' એવા શબ્દો છે. ૧૮ વ મા-૨ મા નથી, ડ મા 'જાણીનડ રાત્રે વૃજાન' એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૧૯ જાણી વ મા-૨. ૨૦ આની પઠી વ મા-૨ મા 'મારીનો' છે. ૨૧ અનિ ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૨૨ વ મા-૨ મા વાક્યનો અંતિમાગ આ પ્રમાણે છે :

‘ નર્થિગિને કાન વારીનડ નાવી ધરિ મોઢનો. ’

૨૩ પઠડ ડ. ૨૪ ધરિ ટ. ૨૫ મ્યુ.

૨૬ તે મળી ટ, તેથી વ મા-૨. ૨૭ પઠડ હપ્રો. ૨૮ હવે હપ્રો. ૨૯ શું હપ્રો. ૩૦ વરહું હપ્રો. ૩૧ ઘટડ મા-૧ ડ, ઘટેડ વ મા-૨. ૩૨ આગળ ટ, વ મા-૨ મા 'તો હવે આગળ.....' એવા શબ્દક્રમ છે. ૩૩ ધનુર્ધરિ ડ વ. ૩૪ મુંસ્યુ ડ, મુંસ્યો વ મા-૨. ૩૫ વ મા-૨ મા નથી. ૩૬ એસને વ, એસને મા-૨. ૩૭ મારડ ડ, મારિ વ, મારે મા-૨. ૩૮ અથવા વ મા-૨. ૩૯ નારડ ડ, મારે વ મા-૨. ૪૦ સુદિવૈતની સુદિ વ મા-૨. ૪૧ સમેતિ ડ વ મા-૨. ૪૨ રાજ્યને વ, રાજ્યને મા-૨. ૪૩ હપ્રિ ટ, નારિ વ, મારે મા-૨; ડ મા આ શ્લોકનો સંજોગમા અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘ સત્ર વાળ ઈસનડ મારડ પુળ લુદે કરી રાજા સમેતિ રાજ્ય હપ્રિ. ’

૪૪ સમવાર્થ વ મા-૨. ૪૫ લુકું ડ, લુકું વ મા-૨. ૪૬ આબ્યુ ડ, આવીનડ વ મા-૨. ૪૭ વ મા-૨ મા નથી. ૪૮ કરડવાનડ ડ, કરવાને વ મા-૨. ૪૯ આવતું ડ વ મા-૨. ૫૦ ધન ડ વ મા-૨. ૫૧ રાજાને ડ મા-૨, રાપવાને વ. ૫૨ અનડ ડ વ મા-૨. ૫૩ શમાડવાનડ ડ, શમાડવાનિ વ, શમાડવાને મા-૨. ૫૪ જો ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૫૫ કરવાન ડ વ મા-૨. ૫૬ કીઝડ ડ, કીઝે વ મા-૨. ૫૭ પ્રમાણ ડ વ મા-૨. ૫૮ સર્વાવસ્થે ડ, સર્વાવસ્થાને વ, સર્વાવસ્થાને મા-૨. ૫૯ સ્વામીશી ડ, સ્વામીશી વ, સ્વામીશી મા-૨. ૬૦ કરં ડ વ મા-૨. ૬૧ વોચુ ડ વ મા-૨, વોચુ વ. ૬૨ છડ ડ, છિડ વ, છેડ મા-૨. ૬૩ પ્રધાનને ડ, વ મા-૨ મા 'પ્રધાન ની રાજા વિહે' એવા શબ્દ છે. ૬૪ પ્રીતિ વ મા-૨. ૬૫ જાણવી ડ વ મા-૨; આની પઠી વ મા-૨ મા 'અનિ' અને મા-૨ મા 'અને' છે. ૬૬ વૈયને ડ વ મા-૨. ૬૭ જાણવી ડ વ મા-૨. ૬૮ અન્યથા ડ વ મા-૨ મા નથી. ૬૯ સ્વચ્છ વ મા-૨, આની પઠી વ મા-૨ મા

‘कुण एक’ छे ७० होइ इ व भा-२. [पृ. ७४] ७१ मोटे इ भा-२, मोटि व. ७२ कटे व भा-२. ७३ छिइ व, छेइ भा-२. ७४ ते भणी इ, ते व भा-२. ७५ सजीवन धरी इ, सजीवन व भा-२. ७६ वियोग इ व, वियोग भा-२. ७७ योग्य इ व भा-२. ७८ वोट्युं व भा-२. ७९ छेइ व भा-२. ८० जिपारि इ भा-२, जिपारि व. ८१ व्यसनिइ इ, व्यसनने व भा-२. ८२ पडइ इ, पामि व, पामे भा-२. ८३ तियारे इ भा-२, तियारि व. ८४ सेवके इ भा-२, सेवकि व. ८५ शास्त्रट्टि इ. ८६ ते इ व भा-२ मा नथी. ८७ आनी पछी व भा-२ मा ‘तेनुं’ छे. ८८ टाल्लुं इ व भा-२. ८९ स्वामी इ व भा-२. ९० व्यगनि इ व भा-२. ९१ पड्यो इ व भा-२. ९२ ये भणी इ, जेथी व भा-२. ९३ सजीवकि इ, सजीवके व, सजीवके भा-२. ९४ वग इ व भा-२. ९५ कीरो इ व भा-२. ९६ छड ट, छिइ व, छेइ भा-२. ९७ मध्ये व भा-२. ९८ एरनी व भा-२. ९९ करतो इ व भा-२. १०० पाण-हार इ व भा-२. १०१ करे इ व भा-२. १ घणु इ व भा-२. २ श्रुं इ व भा-२. ३ कहीये इ व भा-२. ४ जूड इ व भा-२. ५ बोल्थो इ व भा-२. ६ किम इ व भा-२. ७ तेन्हे इ भा-२, तेन्हि व. ८ त्रियोग इ. ९ पमा-डेसि इ व भा-२. १० साभलो इ, साभलुं व, साभलु भा-२. ११ जे व भा-२. १२ चाले व भा-२. १३ सूनाने भा-१ इ, सोनाने व, सोनान भा-२. १४ सग्रे भा-१ इ भा-२, पछी व भा-२ मा ‘करी’ छे. १५ कालो हप्पो. १६ सर्प व भा-२. १७ मारयो हप्पो. १८ कहतो भा-१ इ, रहे व भा-२. १९ छिइ व, छेइ भा-२.

[५. वायसदंपती अने काळो साप]

१ ठामि व भा-२ २ मोटो हप्पो, इ मा आ वार्तानो पूरार्ध सक्षेपमा आ प्रमाणे छे :

‘एर ठामि मोटो वडनो वृक्ष, तिहा कागनागिणि रहि. कापराडिमाहिथी सर्प नीकर्त्त नान्हा सगला सश पाइ पछइ ते बालक पारा देखी कागनागिणि हुपी होआ, विमासि अनेथि जईइ पण घणा दिननो आश्रयो तेन्हें छापी न सकइ.

३ तिहा इ व भा-२ ४ वहि व, विहे भा-२ ५ रहे इ भा-२, रहि व. ६ इ व भा-२ मा नथी ७ तेन्हा इ, तेन्हा व भा-२. ८ गालट्या इ, मालेया व भा-२ ९ नान्हा इ भा-२, नान्हा व. १० सगलानि व, सगलान भा-२.

११ वदनी व भा-२. १२ योगराडिमात्रियो ड व भा-२. १३ नीर्लनेइ व,
नीर्लनेइ भा-२. १४ सग ड व भा-२. १५ एछेइ; इ मा 'पछइ ते काग
ते बालन माँ पावा देवीनई दुषी हाँड' ए प्रमाणे पाठ छे. १६ काग व भा-२.
१७ व भा-२ मा नथी. १८ देरी व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'अनि' छे.
१९ थ्यु व भा-२. २० अनेइ व भा-२. २१ वहु व भा-२. २२ कालनु
व भा-२. २३ जे व भा-२. २४ तेन्ह इ भा-२, तेन्हि व. २५ सके व
भा-२. २६ छट व भा-२. [पृ. ७५] २७ बापुम्प व भा-२, आनी पछी
व भा-२ मा 'अन' छे. २८ व भा-२ मा नथी. २९ व भा-२ मा नथी.
३० आपणो इ व भा-२. ३१ ठाम इ व भा-२. ३२ छाँडि इ व भा-२.
३३ हाथी ड व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'ए अपमानथी ठाम छाही जाइ'
एवो पाठ छे. ३४ आनी पछी व भा-२ मा 'कागडी' छे. ३५ लागनि व
भा-२. ३६ घणा ड व भा-२. ३७ ईणे इ भा-२, ईणि व. ३८ दुष्ट इ व
भा-२. ३९ तेथी व भा-२. ४० अनेरे व भा-२. ४१ ग्ही व, दृक्ष भा-२.
४२ जयि व. ४३ योयु इ व भा-२. ४४ समान भा-२. ४५ नहीं ह्यो.
४६ आनी पछी व भा-२ मा 'को' छे. ४७ नहीं ह्यो. ४८ समान भा-२. ४९
नहीं ह्यो. ५० समान भा-२. ५१ नहीं ह्यो. ५२ येहु भा-१, येहुं इ,
जेन्ह व, जन्दु भा-२. ५३ बाटे ह्यो. ५४ जेन्ही व भा-२. ५५ परपुम्परत
व भा-२. ५६ येन्हे इ, जेन्हि व, जेन्हे भा-२; आ चरणनो अनुवाद व भा-२ मा
आ प्रमाणे छे :

‘जेन्ह [जेन्हे] यह मय्ये सर्पनो वाम’

५७ सर्प ड. ५८ तेन्हि व, तेन्हे भा-२. ५९ नहीं ड व. ६० यको
भा-१ इ, यो व भा-२. ६१ एणि भा-१, ईणे इ, इणि व, ईणे भा-२. ६२
रहता इ व भा-२; भा-१ मा 'आपणनइ रहिता' एवो शब्दक्रम छे. ६३ आपणने
इ भा-२, आपणनि व. ६४ घणु भा-१, घणु इ व भा-२. ६५ थ्यु भा-१,
हौत व भा-२. ६६ ते माटि भा-१, ति भणि व; पछी व भा-२ मा 'सामल्ला
नथी सल्ला' एवो पाठ छे. ६७ पशली इ, पमली व भा-२. ६८ एतले ड,
एतले व भा-२. ६९ जीविड व भा-२. ७० दिननु इ व भा-२. ७१ छंडाइ
व भा-२. ७२ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘पण सर्पनो हुं धन करेसि.’

७३ मोटुं इ भा-२, मोटो व. ७४ आनी पछी व भा-२ मा 'ए कहे छेइ’

એવો શબ્દક્રમ છે. ૭૫ આની પહેલાં વ મા-૨ મા 'તું' છે. ૭૬ ચોથો ઇ વ મા-૨. ૭૭ જોહેં ડ, જોહે વ મા-૨. [ટ. ૭૬] ૭૮ મેં ઇ મા-૨; આની પછી ઇ મા 'નહીં એ મર્મ મરાય' એવો પાઠ છે. વ મા-૨ મા 'એ સર્પ નહીં મરાડ' એવો શબ્દક્રમ છે. ૭૯ તોહે ડ વ મા-૨. ૮૦ ન્યાયગ્રાહ્યને વ મા-૨. ૮૧ છંદ ડ, છિ વ, છે મા-૨. ૮૨ તેહને ડ, તેન્હિ વ, તેન્હે મા-૨. ૮૩ એન્હેં ડ, એન્હો વ મા-૨. ૮૪ મારવાનો વ મા-૨. ૮૫ થોડિ વ, થોડે મા-૨. ૮૬ કરીશિ વ, કરાશિ મા-૨. ૮૭ ચોર્લીનડ ડ, ચોર્લી વ મા-૨. ૮૮ અનેરિ વ, અનેરે મા-૨. ૮૯ ગ્રિટિ ટ. ૯૦ મ્યો ઇ વ મા-૨. ૯૧ તિ મા-૨. ૯૨ તલે ટ વ મા-૨. ૯૩ રહતો વ મા-૨. ૯૪ વ મા-૨ માં નથી. ૯૫ તેન્હો વ મા-૨; ૯૬ તેન્હિ વ. ૯૭ ચોલાવીની વ, ચોલાવીનેડ મા-૨. ૯૮ નિવેથુ ડ, કથું વ મા-૨. ૯૯ અને વ મા-૨. ૧૦૦ કરતો ઇ વ મા-૨. ૧ હોડ ઇ વ મા-૨. ૨ આની પછી વ મા-૨ મા 'તેં એ' છે. ૩ મપ વ મા-૨. ૪ મં ડ. ૫ કરથુ ડ, કરથો વ મા-૨. ૬ આપણો ઇ વ મા-૨. ૭ મોટો ઇ વ મા-૨. ૮ ઘેરી ડ, શત્રુ વ મા-૨. ૯ છેંદ વ મા-૨. ૧૦ તીણે ડ; વ મા-૨ મા આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘અનિઃ [અનેરે] વાલ તીણિ [તીણે] મારથા [મારયા]’

૧૧ મા-૧ મા વાર્તાનો આ ભાગ સક્ષપ્તમા નીચે પ્રમાણે છે :

‘તે વાગનિ સીયાલ મિત્ર, તે આગલિ મર્મે વાન ફરી અનિ કરું, “મિત્ર એન્હિ સર્પનિ મારિ.” સીયાલ વોલ્યુ, એ દુક્ષ ન કરવુ, એ પાપિ એન્હિ પાપિ નાશ પામશે.”

૧૨ મેં ઇ વ મા-૨. ૧૩ વ મા-૨ મા નથી. ૧૪ અનુમથ્યું ડ, અનુમથ્યો વ મા-૨. ૧૫ છિ વ મા-૨. ૧૬ કરથું ડ વ મા-૨. ૧૭ એન્હે ડ મા-૨, એન્હિ વ; પછી વ મા-૨ મા ‘જ’ છે. ૧૮ પાપે ઇ વ મા-૨. ૧૯ પામશિ વ, પામશિ મા-૨. ૨૦ ચોથું ઇ વ મા-૨. ૨૧ છેંદ વ મા-૨. ૨૨ વ મા-૨ મા નથી. ૨૩ ક્ષારિ મા-૧ વ મા-૨. ૨૪ ચીતઘીયે હયો. ૨૫ તેન્હે મા-૧ ડ મા-૨, તેન્હિ વ. ૨૬ પાપે મા ૧ ઇ મા-૨, પાપિ વ. ૨૭ પરં મા-૧ ઇ, પરિ વ મા ૨; આની પછી વ મા ૨ મા ‘જાશિ’ ક્રિયાપદ છે. ૨૮ પહેં મા-૧ ઇ. ૨૯ ‘શ્રૂયતે ચ’ વ મા-૨ મા નથી. ૩૦ સામલીયે મા-૧ વ મા-૨. ૩૧ છિ વ, છે વ મા-૨. ૩૨ મત્યન વ મા-૨. ૩૩ આની પછી વ મા-૨ માં આ

प्रमाणे अनुवाद छे :

‘कहि कडाई [मडाई] पातो [पावो] देखी गले माही मारयो. ’

३४ धर्मदने भा-१. ३५ तेतले भा-१ इ. ३६ चोत्थो भा-१ व, वोले भा-२. ३७ झीआल व भा-२. ३८ कहतो हप्रो.

[६. वगलो अने करचलो]

१ एकि व, एकें भा-२. २ तलाबनेट व भा-२. ३ काटे व भा-२. ४ वर व भा-२. ५ रहइ भा-१, रहि व, रहे भा-२; इ मा आ वार्ता सभेपमा आ प्रमाणे छे :

‘एग ठामि तलाबनेट काठि बग रहइ; माहि घणी जानिना मत्स्य ए विस्तार-
बधा जाणनी जाय. कुलीर ति लेई शल इक्को गयो. निहारि कुलीरे वगु, “मामा
सरवर मोटू ते मिहा ?” कन्ही शिला ऊपरि हाड मत्स्यनो टग देवाच्यो, कपू,
“आ ते.”

कुलीर चीनवतो हँड, “वेनलाएक विचक्षण आपणुं माज माववाने शनु ते
मिन थाइ, मिन ते शनु थाइ.

भला शनुशु नेत्र न करवो, मेल बीरा पळी नाश पमाइइ जिम उन्हु पाणी
बैधानरने शमाउइ.

ते भणी ठणे जोणीइ छड सही सघला मत्स्य पाधा हाड एवडा दीमइ छड. ते
भणी माहो इ काल आव्यो.” कुलीरि घोटि करही मारयो.

६ ति व. ७ माटि व, माटे भा-२. ८ माटलाने इ, व भा-२ मा नधी.
९ मुखि भा-२. १० पापाने व भा-२. ११ चीनवतो होउ व, चीनवतो हँउ
भा-२. १२ व भा-२ मा नधी, पछी व मा ‘पछिइ तिहा’ अने भा-२ मा
‘पछेइ तिहा’ छे. १३ समीर व, समीपे भा-२. १४ आवे व भा-२. १५
जि व, जो भा-२. १६ तेहि व. १७ पाद व भा-२; आनी पछी व
भा-२ मा ‘अने’ छे. १८ वेग्रे व. १९ रहि व. २० तिहो व भा-२.
२१ सर व भा-२. २२ व भा-२ मा नधी. २३ नामे इ, नामि व, नामें भा-२.
२४ रहि व, रहे भा-२. [पृ. ७७] २५ जैतइ इ, जे व भा-२. २६ व
भा-२ मा नधी. २७ पहिली व भा-२. २८ माटला व भा-२. २९ भक्ष व

भा-२. ३० हवे व, हवे भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'नथी भक्षता तेमे ?' एवो पाठ छे. ३१ बोरयो इ व भा-२. ३२ लगे व भा-२. ३३ तम्हने व भा-२. ३४ मुख्य प्रतमांथी पडी गयेलो आ पाठ ड मांथी लीयो छे. ३५ सुपे व भा-२. ३६ रहता व भा-२. ३७ पछी व भा-२. ३८ तम्हने इ, तम्हनि व, तम्हने भा-२. ३९ ठेपुं इ व भा-२. ४० छउं इ, छु व भा-२. ४१ तीणे व भा-२. ४२ मून्हे इ, मून्हि व, मून्हे भा-२. ४३ गरटपणे व भा-२. ४४ भाजशि व, भाजगे भा-२. ४५ म्न्हि व, क्न्हे भा-२. ४६ छे व भा-२. ४७ व भा-२ मा नथी. ४८ 'पातो नथी' एवो शब्दक्रम छे. ४९ अम्हनि व. ५० शुं इ व भा-२. ५१ छि व, छेइ भा-२. ५२ बोल्नु इ. ५३ मि व. ५४ ईहा इ, ईहा व, ईहा भा-२. ५५ तलावनिड व, तलावनेड भा-२. ५६ कांठड इ, काठे व भा-२. ५७ मस्यघाती व भा-२. ५८ नावडा इ व भा-२. ५९ सामल्या इ भा-२, सामल्या व. ६० व भा-२ मा नथी. ६१ तलावनिड व. ६२ माठलं इ. ६३ छि व छे भा-२. ६४ व भा-२ मा आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

'ते विनाणि [विनाणे] परमि [परमे] जाल घाती समस्त माछला मारयुं [मारस्युं].'

६५ माछला इ. ६६ मारयु इ. ६७ तेथी व भा-२. ६८ एहं इ, एहुं व भा-२. ६९ सामलीनि व, सामलीने भा-२. ६९ विशेषे इ; व भा-२ मा आ प्रमाणे शब्दक्रम छे '

'तम्हनि [तम्हने] मिशेपि [मिशेपे] महुं छुं [छु]

७० नही इ व. ७१ रहइ इ, रहि व, रहे भा-२. ७२ तेथी व भा-२; आनी पछीनो मुख्य प्रतनो 'तम्हने कहुं छउ जे' ए पाठ व भा-२ मा नथी. ७३ समीपि इ, क्मिह व, क्न्हे भा-२. ७४ मोटो द्रह व भा-२. ७५ छे व भा-२. ७६ तिहा व भा-२. ७७ जैये इ व, जैयै भा-२. ७८ हुं इ व भा-२. ७९ दु.खित व भा-२. ८० व भा-२ मा नथी ८१ हुंइ इ व भा-२. ८२ गरटपण इ व भा-२. ८३ माटे व भा-२. ८४ पछि व, पछे भा-२. ८५ दुष्टनु व, दुष्टनुं भा-२. ८६ व भा-२ मा नथी. ८७ सामली व भा-२. ८८ बीहीता इ. ८९ यमा व भा-२. ९० वगनि व, वगने भा-२. ९१ कहता व भा-२. ९२ व भा-२ मा 'मामा [मामा] वग' एवो शब्दक्रम छे. ९३ छि व, छे भा-२. ९४ अम्हनि व, अम्हने भा-२. ९५ कहे व भा-२. ९६ अने व प ३६

મા-૨ ૧૭ મરતો ડ વ મા-૨ ૧૮ આની પટ્ટી વ મા-૨ માં 'પછે' છે
 ૧૯ યોન્ધો * વ મા-૨ ૧૦૦ વ મા-૨ માં 'જે હુ પશી અત તે મનુચ' એ
 પ્રમાણે પંક્તિની શરૂઆત છે ૧ તેડુ વ મા-૨ ૨ મૂંદિ વ, મૂંદે મા-૨ ૩
 છિ વ, છે મા-૨ ૪ વ મા-૨ માં નથી ૫ ચીત્તા ડ વ મા-૨ ૬ તલાવ વ
 મા-૨, આની પટ્ટી ડ મા 'માહિ' અને વ મા-૨ માં 'મધ્ય' છે ૭ લેઈ વ
 ૮ જાનાં ડ, જાડ વ મા-૨ ૯ વ મા-૨ માં આ પક્તિ આ પ્રમાણે છે.

‘તે તગર મોટું, જલ ઘણુ, વમલે નરયું’

૧૦ તિર્ગ ડ વ મા-૨ ૧૧ તમ્હન ડ વ મા-૨ ૧૨ લેઈ વ ૧૩
 જાડ ડ, જાડ વ મા-૨. ૧૪ પઠિં વ, પડ મા-૨ ૧૫ વગગને ડ, વગલ વ
 મા-૨ ૧૬ વચને ડ, વ મા-૨ માં નથી ૧૭ માયાધી વ મા-૨ ૧૮
 ચાલતા વ મા-૨ ૧૯ માંમા વ મા-૨ ૨૦ આની પટ્ટી મા-૨ માં 'વગ'
 શરૂ છે ૨૧ પહિલુ ડ, પટૂ વ મા-૨ ૨૨ મુન્ટ ડ, મૂંદિ વ, મૂંદ મા-૨
 ૨૩ લેઈ ડ વ મા-૨ ૨૪ આની પટ્ટી ડ મા 'એ વહિ પહિલુ મુહે લેઈ ના' એ
 પક્તિ છે વ મા-૨ માં પણ આ પક્તિ નીચ પ્રમાણ છે

‘એવ વહિ [વહે] પૈલુ મુદિ [મુહે] લેઈ જા’

૨૫ મોટો ડ વ મા-૨ ૨૬ તારૂ ડ વ મા-૨ ૨૭ હપગાર મા-૨
 ૨૮ હશિ ડ, હાશિ વ મા-૨ ૨૯ ટિ વ, છે મા-૨ [પૃ ૭૮] ૩૦
 અમિમાન મા-૨ ૩૧ આપણુ વ મા-૨ ૩૨ જીવિતમણિ વ મા-૨, જીવત ડ
 ૩૩ મુલ્ય પાઠની પ્રતમાથી પઢી ગયેગ આ શબ્દ ટ માથી લીધા છે ૩૪ ગર્ગ વ
 મા-૨ ૩૫ વિવ ડ વ મા-૨ ૩૬ મુ ય ૧ ની પ્રતમાથી પઢી ગયલા અક્ષર
 ડ વ મા-૨ માં મટે છે ૩૭ ગણિ વ, ગણ મા-૨ ૩૮ મિત્તન વ મા-૨ ૩૯
 પટે વ મા-૨ ૪૦ વ મા-૨ માં 'દમનિ [હસીને] અતર્ગત' એવા શબ્દક્રમ છે
 ૪૧ ચીતવતા વ, ચીતવતા મા-૨ ૪૨ હીંડ વ મા-૨ ૪૩ મલા ડ વ
 ૪૪ કીર્તી ડ મા-૨ ૪૫ છિ વ, છે ડ મા-૨ ૪૬ મુયે વ મા-૨ ૪૭
 પાઈમે વ મા-૨ ૪૮ ચીતવી મા-૨ ૪૯ વ મા-૨ માં નથી ૫૦ 'માહિયી
 વ મા-૨ ૫૧ મગે વ મા-૨ ૫૨ મત્તય વ મા-૨ ૫૩ એક એક વ મા-૨
 ૫૪ લેઈ વ ૫૫ વ મા-૨ માં નથી ૫૬ રૂપરે ડ વ મા-૨ ૫૭ નાંવી વ
 મા-૨ ૫૮ ધાતા ડ વ મા-૨ ૫૯ ચાચ વ, મા-૨ માં પટ્ટી 'તરી' છે
 ૬૦ લેઈ ડ ૬૧ 'જાડ બનઈ' વ મા-૨ માં નથી ૬૨ નાંડ, નિવ, ન મા-૨
 ૬૩ સુદેશો ડ વ મા-૨ ૬૪ વહે ડ વ મા-૨ ૬૫ મુપનો ડ વ મા-૨,

६६ छे व भा-२. ६७ इणी इ व. ६८ परें व भा-२. ६९ घीहीतो इ व भा-२. ७० व भा-२ मा नथी. ७१ घणुं घणुं व भा-२. ७२ अहो मामा व भा-२. ७३ मून्हे इ, मुन्हि व, मुन्हे भा-२. ७४ मरतो इ व भा-२. ७५ शीतपतो इ व भा-२. ७६ पाइ इ व भा-२. ७७ लुं व भा-२. ७८ ऐह भा-२. ७९ माउलु इ, माउलो व भा-२. ८० छेई व. ८१ एन्ह इ, एन्हि व, एन्हें भा-२. ८२ आम्यादिशि व भा-२. ८३ चीतवीनि व, चीतर्वनि भा-२. ८४ कुलीरन्ने इ व, कुलीरन्ने भा-२. ८५ लेईनइ इ, लेई व भा-२. ८६ पछे व भा-२. ८७ सघला ८८ मूकीनि व भा-२. ८९ जे व भा-२. ९० ऊही व भा-२. ९१ जेतले व, जेतलें भा-२. ९२ ऊतारे व भा-२. ९३ तंतलें इ व भा-२. ९४ होउ इ, हौउ भा-२. ९५ मामा व, मामा भा-२. ९६ मोटु इ, मोटुं व भा-२. ९७ पछे व भा-२. ९८ हसी इ, हसीनि व, हसीने भा-२. ९९ बौन्यु इ, बौन्यो व भा-२. १०० देये इ, देय व, दैयी भा-२. १ छइ इ, छि व, छे भा-२; पछी व भा-२ मां 'तुं' छे. २ उन्ही इ, ऊही व, उन्ही भा-२. ३ सघला व भा-२. ४ माउला व भा-२. ५ हीआ व भा-२. ६ दहा इ. ७ तुहइ इ, तुहि व, तुन्हे भा-२. ८ थापशि इ व भा-२. ९ पछि व, पछे भा-२. १० कुलीरक व भा-२. ११ हेडु इ, हेडु व भा-२. १२ 'शल उपरि' व भा-२ मा नथी. १३ हाडनो इ, हाडनो भा-२; आनी पछी भा-२ मा 'वटकानो' शब्द छे. १४ टगलो इ व भा-२, आनी पछी भा-२ मा 'देये' छे. १५ मोटो इ, व भा-२ मा नथी. १६ चीतवतो व भा-२. १७ होउ व. १८ आपणुं व भा-२. १९ कार्य व भा-२. २० थाइ इ व, थाई भा-२. २१ मुख्य प्रतमाथी पछी गयेरो अनुवाद इ माथी लीयो छे. २२ थाइ व, थाई भा-२. [पृ. ७९] २३ ०शुं व भा-२. २४ करवो इ भा-२, करवौ व. २५ कीधा इ व भा-२. २६ पमाडइ इ, पमाडि व, पमाडे भा-२. २७ उन्हुं इ, ऊहुं व, ऊहुं भा-२. २८ शमाडे व भा-२. २९ तेथी व भा-२. ३० इण इ, ईणें व भा-२. ३१ व भा-२ मा नथी. ३२ जे मणीं व भा-२. ३३ दीशइ इ, दीस व भा-२. ३४ छि व, छे भा-२. ३५ ए व भा-२. ३६ चीतवीये इ व, चीतवीये भा-२. ३७ मोटा इ. ३८ गर्वेने इ, गर्वे व भा-२. ३९ पाम्या पछी व भा-२. ४० आ चरणनो अनुवाद व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘ए कार्य कीजेर [कीजेई] अथवा न कीजे एहु [एहुं] न जाणें’

૪૧ વરીને વ મા-૨. ૪૨ વ મા-૨ માં નથી. ૪૩ કાર્જે ઇ, વાર્યે વ મા-૨. ૪૪ ચોયો ડ વ મા-૨. ૪૫ કેનલિ વ, કેનલે મા-૨. ૪૬ છે વ મા-૨. ૪૭ હું ઇ વ મા-૨. ૪૮ માટ્ટી ઇ, માટ્ટિ વ, માટ્ટે મા-૨. ૪૯ મારિં વ, મારિં મા-૨. ૫૦ થાકો ડ વ મા-૨. ૫૧ હેશિ વ મા-૨. ૫૨ વ મા-૨ માં નથી; પછીની પંક્તિ વ મા-૨ મા 'પડટ' થી શરૂ થાય છે. ૫૩ ચીત-વતો ઇ, ચીતવતો વ મા-૨. ૫૪ વેગલે વ મા-૨. ૫૫ આવ્યો છેઃ વ મા-૨; આની પછીની પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

‘હવે મું દેશનાં નિમ જાણિ [જાશિ] ?’

૫૬ જાશિ ડ. ૫૭ ઇહું ઇ વ મા-૨. ૫૮ ચીતવી વ મા-૨. ૫૯ હોડ ઇ. ૬૦ જિશા વ મા-૨. ૬૧ ટિડ વ છેઃ મા-૨. ૬૨ શિલા વ મા-૨. ૬૩ કારિ વ મા-૨. ૬૪ વ મા-૨ માં નથી. ૬૫ કરેશિ ઇ વ મા-૨. ૬૬ ચર્ગિ વ મા-૨. ૬૭ પછી વ મા-૨. ૬૮ કુર્લીરકે વ મા-૨. ૬૯ કરલીને વ મા-૨. ૭૦ મારોને વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા આ પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ આ પ્રમાણે છે :

‘વગનું ગન્દ સાહી હન્દ હલ્દ આપણા તલ્લાવ મળી આવ્યો.’

૭૧ પછિઃ વ, પછેઃ મા-૨. ૭૨ મુરય પ્રતમાથી પછી ગયેલો આ શબ્દ ઇ વ મા-૨ માં છે. ૭૩ કુર્લીરક વ મા-૨. ૭૪ કાઝ, કાઝે વ મા-૨. ૭૫ આવ્યો વ મા-૨. ૭૬ શ મા-૨; આની પછી વ મા 'તુન્દિ' અને મા-૨ મા 'તુન્દે' છે. ૭૭ અપશરુન ડ વ મા-૨. ૭૮ વ મા-૨ માં વાક્યની શરૂઆત 'અને' થી થાય છે. ૭૯ સ્યું વ મા-૨. ૮૦ તીણે વ મા-૨. ૮૧ વ મા-૨ મા 'કુર્લીરક હાસ્ય કરીને' એવો શબ્દજમ છે. ૮૨ 'અહો સર્વ માછલા મૂર્ખે' એ રીતે વ મા-૨ મા વાક્ય શરૂ થાય છે. ૮૩ વગે વ મા-૨. ૮૪ વાહીને વ મા-૨. ૮૫ એ શિલા વ મા-૨. ૮૬ વ મા-૨ માં નથી. ૮૭ સર્વે વ મા-૨. ૮૮ કુદે વ મા-૨. ૮૯ હમણો ડ વ મા-૨. ૯૦ તેહું મા-૨, વ મા આ પંક્તિ નથી. ૯૧ જાગીને મા-૨. ૯૨ મે ઇ મા-૨. ૯૩ તેહની મા-૨. ૯૪ છે મા-૨. ૯૫ હવે ડ મા-૨, હવે વ. ૯૬ હોશિ વ મા-૨.

૯૭ માટે વ મા-૨. ૯૮ કહું વ મા-૨. ૯૯ છેડ વ મા-૨. ૧૦૦ વોલ્યો વ મા-૨. ૧ શીયાલ ડ, શિયાલ વ મા-૨. ૨ સર્પ ઇ વ મા-૨. ૩ મારીશિ ઇ વ, મારીને મા-૨. ૪ શિયાલ વ મા-૨. [પૃ. ૮૦] ૫ વ મા-૨ મા 'એક વો' પાઠ છે. ૬ રાજાને વ મા-૨. ૭ જૈન્ટ મા-૨. ૮ ચાવે

૩ મા-૨. ૧ ધરીનિ વ, ધરીને મા-૨. ૧૦ રિહ્દ ઇ, રહિ વ, રહે મા-૨. ૧૧ ટિ વ, છે મા-૨. ૧૨ તિહા વ મા-૨. ૧૩ ંમાહિ ઇ વ, મહિ મા-૨. ૧૪ મૂંફિ વ મા-૨. ૧૫ સર્પને વ મા-૨. ૧૬ મુપિં વ, મૂપિ મા-૨. ૧૭ મારેં વ મા-૨. ૧૮ પૂઠિ વ, પૂઠિં મા-૨. ૧૯ એહું વ મા-૨. ૨૦ સામલીને વ મા-૨. ૨૧ હ્ય્યા વ. ૨૨ જોં એક વ મા-૨. ૨૩ રાજાની મા-૨. ૨૪ વ મા-૨ મા નથી. ૨૫ જૈ ઇ, જૈને વ, જૈનેઢ મા-૨. ૨૬ ચૈઠી ઇ, ચિઠી વ મા-૨. ૨૭ ચ્ઠી ઇ વ મા-૨. ૨૮ ‘સઘર્ની’ વ મા-૨ મા નથી; તેની પછીલું ‘તિહા’ ઇ વ મા-૨ મા નથી. ૨૯ મુસીનઢ ટ, મૂંચેને વ, મૂર્ષને મા-૨. ૩૦ નાહ્યા વ, નાહ્યા મા-૨. ૩૧ ંમાહિ ઇ વ મા-૨. ૩૨ પેઠી ઇ, પૈઠી વ મા-૨. ૩૩ તેતલે ટ, તેતલે મા-૨. ૩૪ ઇ વ મા-૨ મા નથી. ૩૫ સોનાનો ઇ; વ મા-૨ મા ‘તિહાથી સોનાનો હાર....’ એવો શબ્દક્રમ છે. ૩૬ લેઢ ઇ, લેહ્નિ વ, લેહ્ને મા-૨. ૩૭ હોરે ઇ વ, હૌરે મા-૨. ૩૮ પછેઢ વ મા-૨. ૩૯ રાજમિવક ઘ. ૪૦ લેઢ વ, લેરે મા-૨. ૪૧ લેરે ડ, વ મા-૨ મા નથી. ૪૨ સર્પનઢ વ મા-૨. ૪૩ ટામિ ડ વ મા-૨. ૪૪ હૌઢ વ. ૪૫ પછિ વ, પછે મા-૨. ૪૬ થે ઇ વ મા-૨. ૪૭ જે વ મા-૨. ૪૮ રાજાને વ મા-૨. ૪૯ તિહા વ. ૫૦ માહિ વ. ૫૧ જણુ વ. ૫૨ વ મા-૨ મા ‘ઊપરિ વૃધિ ચઢ્યો’ એવો વાક્યનો ઉત્તરાર્થ છે. ૫૩ કાગને વ મા-૨. ૫૪ માલે વ મા-૨. ૫૫ કાલો ઇ વ મા-૨. ૫૬ દેપે વ મા-૨. ૫૭ સર્પ વ મા-૨. ૫૮ લાક-ઢીયે ઇ, લાઝીઢીવેં વ મા-૨. ૫૯ મારી વ મા-૨. ૬૦ વ મા-૨ મા નથી. ૬૧ ઊનારયો વ મા-૨. ૬૨ સઘાતે ડ. ૬૩ રચ્ઠો ઇ; વ મા-૨ મા આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘પછેઢ તે કાગઢી બેર સાધીને કાગ વિહિ [વિંહિ] તિહા સુપે ચાલક લેઢ [લેરે] રચા.’

૬૪ તિ વ. ૬૫ માટઢ ઇ, માટિ વ. ૬૬ વહું ઇ, વહુ વ મા-૨. ૬૭ છુ ટ, છું વ મા-૨. ૬૮ પુરુપિં વ, પુરુપે મા-૨. ૬૯ ઇ વ મા-૨ મા નથી. ૭૦ મુક્યો ડ, મુંક્યો વ મા-૨. ૭૧ વ મા-૨ મા નથી. ૭૨ કરટકનિ વ. ૭૩ કહતો હ્યો. [ધૃ. ૮૧] ૭૪ જેહન મા-૧, જેહને ઇ, જેહ્નિ વ, જેહ્નેઢ મા-૨. ૭૫ તેહને જ મા-૧, તેહને જ ટ, તેહને વ મા-૨. ૭૬ પાપે મા-૧ ઇ, પિના વ મા-૨. ૭૭ પુરુપન મા-૧, પુરુપને ટ, વ મા-૨ મા નથી. ૭૮ શશે મા-૧ ટ, સમેં વ મા-૨. ૭૯ મારો મા-૨. ૮૦ વહતો વ મા-૨.

[૭. સિંહ અને સસલો]

૧ નામે વ, નામે મા-૨. ૨ વ મા-૨ માં નથી. ૩ રહે વ મા-૨. ૪ જેતલા ધ મા-૨. ૫ 'માહિ વ મા-૨, માહિ ધ, માહિ મા-૨. ૬ મા-૨ માં 'રહે જીવ' એવો પાઠ છે; 'વેપ્પ' વ માં નથી. ૭ તેતલ્લા મા-૧ ટ, તેતલ્લાંનિ વ, તેતલ્લાંને મા-૨. ૮ મારે વ મા-૨. ૯ વ મા-૨ માં 'પટે વનના સનસન જીવ મિત્રને' એ પ્રમાણે પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૧૦ ધે ટ, ધા વ મા-૨. ૧૧ મુત્તે વ મા-૨. ૧૨ લેટ્ટેનિ વ, લેટ્ટેને મા-૨. ૧૩ વ મા-૨ માં નથી. ૧૪ મિત્રને ઇ; વ મા-૨ માં વાક્યનો ઉત્તરાર્થ આ પ્રમાણે છે :

‘તે વીનતી વરવાનિ [વરવાને] વન્તિ [વન્હે] મ્યા.’

૧૫ વ મા-૨ માં 'તે યુક્ત નહી' એ શબ્દોથી વાક્ય પૂર્ણ થાય છે, આની પછીની પંક્તિ વ મા-૨ માં નથી. ૧૬ છું ટ. ૧૭ વસ્યુ મા-૧, વસ્યુ ઇ. ૧૮ વ મા-૨ માં નથી. ૧૯ પરલોક ધ મા-૨. ૨૦ વોયુ વ મા-૧ વ મા-૨. ૨૧ હિં વ, હેં મા-૨. ૨૨ જન્મને વ મા-૨. ૨૩ તેહા મા-૧ ઇ, તેહા વ મા-૨. ૨૪ વરડ મા-૧. ૨૫ હઈ મા-૧. ૨૬ મોગવીં વ મા-૨. ૨૭ જીં મા-૧ વ મા-૨. ૨૮ જીં હ્યો. ૨૯ પાહું વ મા-૨. ૩૦ હોં વ મા-૨. ૩૧ જીં હ્યો, આની પછી વ મા-૨ માં 'કમે' છે. ૩૨ જૈયે હ્યો. ૩૩ આની પછી વ મા-૨ માં 'કમે' છે. ૩૪ કાંઈ ઇ, કાંદ વ મા-૨. ૩૫ કરેં વ મા-૨. ૩૬ તેથી વ મા-૨. ૩૭ જાણિને વ મા-૨. ૩૮ ફેડવા મા-૧ ટ, નાશ વરવા વ મા-૨. ૩૯ અનેં વ મા-૨. ૪૦ આહારને વ, આહારને મા-૨. ૪૧ લગો વ મા-૨. ૪૨ વ મા-૨ માં નથી. ૪૩ 'વિહાલી મોક્ષલું' એવો શબ્દક્રમ વ મા-૨ માં છે. ૪૪ ચાલશે વ મા-૨. ૪૫ અનેં વ મા-૨. ૪૬ અમ્હારા વ મા-૨. ૪૭ જીવનો વ મા-૨. ૪૮ હિં વ. [પૃ ૮૨] ૪૯ પટ્ટિં વ, પટ્ટેં મા-૨. ૫૦ રાજધર્મે ઇ. ૫૧ જાણીનં વ મા-૨. ૫૨ ચાંતવતો વ મા-૨. ૫૩ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં નથી. ૫૪ આની પછી ઇ માં 'માહી' છે. ૫૫ છું ઇ. ૫૬ ચાંતવીં ઇ; આ પંક્તિનો પાઠ વ મા-૨ માં 'પટે વોત્યો' એ પ્રમાણે છે. ૫૭ 'અટ્ટો મુગો વિદાણે મુમુહૂર્તે હેં' એ પ્રમાણે વ મા-૨ માં આ પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૫૮ વિદાણે ઇ, વિદાણું વ મા-૨. ૫૯ હીં વ મા-૨. ૬૦ પટ્ટ ઇ મા-૨, પટ્ટિં વ. ૬૧ આની પછી વ મા-૨ માં 'હ્યોં ચિકા' એવો શબ્દ છે. ૬૨ આપણે વ મા-૨. ૬૩ મ્યા વ

भा-२. ६४ लागो इ, लागो व भा-२. ६५ अनेको व भा-२. ६६ 'मोह-
लता हौआ सिहने आगमने अर्धि' ए प्रमाणे व भा-२ मा पंक्तिनो उत्तरार्ध छे.
६७ पछे व भा-२. ६८ केनले द व भा-२. ६९ काले ड व भा-२. ७०
जाते इ, जाति व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'मव्य' छे. ७१ सरानो व
भा-२. ७२ सघले ड व भा-२. ७३ ससो व भा-२. ७४ चीतवतो इ व,
चीतवतो भा-२. ७५ हो इ. ७६ मुन्हे इ, मुन्हि व, मुन्हे भा-२. ७७ घटि
व, घटे भा-२. ७८ बुद्धिमंतने इ, बुद्धिपंतनि व, बुद्धिवंतने भा-२. ७९ काई
काई व भा-२. ८० नहीं व भा-२. ८१ बुद्धि व भा-२. ८२ साधीये इ व
भा-२. ८३ वोल्ड व भा-२. ८४ तेन्हि व. ८५ आनी पछी 'ए' छे.
८६ उद्यमीशु इ, उद्यमीने व भा-२. ८७ पामि इ, पामे व भा-२. ८८ पछि
व, पछेइ भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'ते समो' छे. ८९ आनी पछी व
भा-२ मा 'जातो हौड' छे. ९० जातो इ. ९१ बूड द व भा-२; आनी पछी
व भा-२ मा 'एक' छे. ९२ देखतो इ, व भा-२ मा 'दीठो' छे. ९३ हौड इ.
९४ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे

‘ते माहि जोइ तो आपणपानी छाया देखतो हौड.’

९५ रघा द. ९६ तो ड. ९७ देखतो ड. ९८ होड इ. ९९ पछि
व, पछेइ भा-२. १०० ससो व भा-२. १ व भा-२ मा नथी. २ चीतवतो
व भा-२. ३ भलो व भा-२. ४ डिइ व, छेद भा-२, आ क्रियापद व भा-२ मा
पंक्तिनो अंत छे. ५ बुद्धि व भा-२. ६ एन्हि इ, व भा-२ मा नथी. ७ कृयि
इ, कूइ व भा-२. ८ नापुं ड, नापू व, नापू भा-२. ९ एहुं इ व भा-२.
१० चीतवीनइ इ, चीतवी व भा-२. ११ गाली व भा-२. १२ असुरघो इ,
अमुरघु व भा-२. १३ कन्हि व, कन्हे भा-२. १४ ग्यु व, ग्यु भा-२. १५
तो इ व भा-२. १६ भूयो व भा-२. १७ पाम्यो व भा-२. १८ चादतो इ
व भा-२. १९ पासी इ, पास बिहि व भा-२. २० बंठा ड, धंठा व भा-२.
२१ आनी पछी व भा-२ मा 'कोथे' अने भा-२ मा 'कोथे' छे. २२ मारवाने
व भा-२. २३ एहुं इ, एहो व भा-२. २४ चीतवतो हौड व भा-२; पछी
इ मा 'ये' छे, व भा-२ मा 'जे' छे. २५ विगणे इ, व्यागणे व भा-२; व
भा-२ मा पंक्तिनो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे :

‘सर्व जीवतो सहार रई.’

२६ मारेवि इ. २७ एहुं इ, एहेइ व भा-२. २८ 'हट्ट हट्ट दासो जे

રહ્યો' એવો વ મા-૨ નો પાઠ છે. ૨૯ ઝમો રહ્યો વ મા-૨. ૩૦ વ મા-૨ માં પંક્તિની શરૂઆતમા 'તે' દેખી છે. ૩૧ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

અહો પ્રમાદી દુષ્ટ શશા મેં કોવ્યો પછી તું મારવો અનડ કેમ્હે મારવો, તું વટ્હ અસૂર વેલા કરી શા આવ્યો ?'

૩૨ ત દ. ૩૩ તોવ્હ દ. ૩૪ અનેડ વ મા-૨. ૩૫ તેન્હો વ મા-૨. ૩૬ આની પછી વ મા 'તે' અને મા-૨ મા 'તે' છે. ૩૭ વાહ વ મા-૨. ૩૮ કીધો ડ વ મા-૨. ૩૯ મુખ્ય પ્રતમાંથી પછી મયેલી અહીંથી શરૂ થતી બે પંક્તિઓ ડ માથી લીધી છે. ૪૦ સસો વ મા-૨. ૪૧ વીન્હો વ મા-૨, [પૃ. ૮૩] ૪૨ વ મા-૨ માં 'દશ ટિશિ જોતો હોડ, કોવ્યો' એવો પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ છે. ૪૩ મું વ મા-૨. ૪૪ વ મા-૨ મા પછી 'સેવરુ' છે. ૪૫ સ્મારિ વ મા-૨. ૪૬ કરો વ મા-૨. ૪૭ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

'વેલા મિ [મેં] નથી ગાઠી, અસૂર નથી મિ [મેં] કીયું ; અંતેરે જીવે નથી કીયું.'

૪૮ પછેડ દ, પછેડ વ મા-૨. ૪૯ હોડ દ, હોડ વ મા-૨. ૫૦ વૃળે વ મા-૨. ૫૧ કીયું વ મા-૨. ૫૨ શશુ દ, સસો વ મા-૨. ૫૩ અહીં શરૂ થતી બે પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

'સ્મામિન્ એક સિંહ ધીજો માર્ગ હંધી રહ્યો છેડ અનેડ તીળે [તીળે] હું ચીઢાવ્યો મિ [મેં] આવતા [આવતા] ફેરિ [ફેરે] આવ્યો તેથી [તેથી] અસૂર થ્યું.'

૫૪ હું દ. ૫૫ ધ્યો દ. ૫૬ શશાનું દ, સસાનું વ મા-૨. ૫૭ સાંમ-લીને વ મા-૨. ૫૮ કોવ્યોથો વ મા-૨. ૫૯ વોલનો હોડ વ મા-૨. ૬૦ શુ દ, અરે શુ વ મા-૨. ૬૧ વ મા-૨ માં નથી. ૬૨ છેડ વ મા-૨. ૬૩ સમો વ મા-૨. ૬૪ પન્ટેડ વ, પસ્ટેડ મા-૨. ૬૫ ચીતવતો વ મા-૨. ૬૬ શશુ દ, સસો વ મા-૨. ૬૭ મારવાથી વ મા-૨. ૬૮ હુસે વ મા-૨. ૬૯ એનિં વ, એન્હે મા-૨. ૭૦ સિંહનિ વ, સિન્ને મા-૨. ૭૧ પછેડ વ મા-૨. ૭૨ મું દ મા-૨, મું વ. ૭૩ આની પછી વ મા-૨ માં 'વાપડો' છે. ૭૪ જાશિ દ વ મા-૨. ૭૫ એહું દ મા-૨, એહું વ. ૭૬ ચીતવીનડ વ, ચીતવીનડ મા-૨. ૭૭ સમાનં વ મા-૨. ૭૮ નિ વ. ૭૯ સ્થાનક દ વ મા-૨. ૮૦ વ મા-૨ માં નથી. ૮૧ માઠો વ મા-૨. ૮૨ વૈરી દ વ મા-૨. ૮૩ છિડ વ મા-૨. ૮૪ સમો મા-૨. ૮૫ હસી વ મા-૨. ૮૬ વ મા-૨ માં નથી. ૮૭ આળે વ મા-૨. ૮૮ અધિ વ મા-૨. ૮૯ વ મા-૨ માં નથી. ૯૦ સિંહનિ

व. ९१ जलनो ड व भा-२ ९२ कूड ड व भा-२. ९३ 'येपाडतो होड' क्रियापद व भा-२ मा छे. ९४ बोलतो ड. ९५ होड ड. ९६ डंढा इ व, ईहा भा-२. पंक्तिनी शरआतमा व भा-२ मा 'अहो' छे. ९७ छेड व भा-२. ९८ कूआ० ९९ जोतो ड व भा-२. १०० होड ड. १ तो इ व भा-२. २ व भा-२ मा नथी. ३ व मा 'आपणि प्रतिविब' जने भा-२ मा 'आपणो प्रतिविब' एनो शब्दक्रम छे. ४ देयतो होड व भा-२. ५ प्रतिविबनिड व भा-२; प्रतिविबनि ड. ६ 'सिंह जाणीनड' व भा-२ मा नथी. ७ करीनइ व भा-२. ८ व भा-२ मा नथी. ९ मामलीने व भा-२. १० जाणे व भा-२; पछी व भा-२ मा 'ए' छे. ११ करि व, करे भा-२. १२ छि व, छे भा-२. १३ पछे व भा-२. १४ ऊडी ड व भा-२. १५ पत्तो इ व भा-२. १६ 'माहि इ. १७ मूड ड; व भा-२ मा 'पत्ता पछी बूढी मुड' एवा पाटनी आ पंक्ति छे.

१८ तेथी व भा-२. १९ छुं ड भा-२ छु व २० जोहे व भा-२. २१ तोहे व भा-२. २२ पाघेड व भा-२. २३ व भा-२ मा नथी. २४ दमनक हप्रो. २५ कहिनो इ. २६ होड हप्रो २७ एहु भा-१ ड, एहु व भा-२. २८ कहेजे ड. २९ होड हप्रो. ३० आनी पछी भा १ मा 'उद्यम करता निधि देवता साक्ष करड को दोष न काट्.' एना पंक्तिनो उत्तरार्ध छे ३१ निधि भा-२. [ष्ट ८४] ३२ नित्ये इ व भा-२ ३३ जे व भा-२ ३४ करे व भा-२. ३५ तेन्हे इ भा-२, तेन्हि व. ३६ व भा-२ मा आ चरणनो अनुनाड आ प्रमाणे छे :

‘देव करगेइ एहुं कापुरुष कहि [कहे].’

३७ एहुं ड ३८ करता ड व भा-२ ३९ जो ड व भा-२. ४० कोण व भा-२. ४१ तेथी व भा-२ ४२ आधर्यानि व भा-२. ४३ सर्जिवक्ते भा-२. ४४ छन्धाव्याश इ, छडात्रेमि व भा-२ ४५ कहतो इ, व भा-२ मा 'बोन्थो' क्रियापद छे ४६ तो व भा-२ ४७ कम्हड ड, व भा-२ मा नथी. ४८ जाणजे इ, जाणजे व भा-२ ४९ तो व भा-२. ५० मारजे इ व भा-२. ५१ व भा-२ मा नथी ५२ ये ड व भा-२ ५३ करे ड, करे व भा-२. ५४ तेन्हे इ व भा-२ ५५ आनी पछी व भा-२ मा 'पण' छे. ५६ सहाय व भा-२. ५७ छेड व ५८ पृठि ड, पृठि भा-१, पन्ठि व भा-२. ५९ सहायने भा-१, सहायने ड, सहाय व भा-२. ६० पामे हप्रो. ६१ कोलीने पं ३७

भा-१ व भा-२. ६२ सहायने भा-१ व भा-२. ६३ पाम्या हप्रो ६४ ये इ
भा-१. ६५ पारनड भा-१, पारने व भा-२; आ ओरनो अनुवाद इ मां पाठकधी
वार्ता शरु धर्ता आप्यो छे. ६६ पामेड व भा-२. ६७ विणुने भा-१ व भा-२.
६८ रुपे भा-१ भा-२, रुपि व. ६९ राजानी भा-१, राजमन्याने व भा-२
७० भोगरतो भा-१ व भा-२. ७१ हीउ भा-१ व भा-२ ७२ वान्यो व
भा-२. ७३ वोयुइ, वो यो व भा-२.

[८. वणकर अने राजकन्या]

१ नामेइ, नामे व भा-२. २ निहो व भा-२ ३ अनद हप्रो. [पृ ८५]
४ आपणि भा-१, आपणे व भा-२. ५ आपणिइ भा-१, आपणे व भा-२. ६
आवे इ व. ७ घणु व भा-२. ८ 'धन क्काज्यु' ए प्रमाणे व भा-२ मा शन्द-
क्रम छे. ९ मूलनो इ भा-१, आ पकिधी शरु धर्ता वार्तानो केटलोव भाग व
भा-२ मा आ प्रमाणे छे.

'घणां मला वन्न पत्तरतां हाँआ [होआ], फूल तावुल कपूर वस्तुरी एवा जे
परिमल सीमे सुगव शरीर करता हाँआ ते बिहि प्रहर नय्य काम करें, पछिइ [पछेड]
भला नाही, भला शूगार करी, उत्तम म्थाने जोता विनोद जोता सव्या आपणे म्थानि
आवता हाँआ इणी [इणी] परि कतला दिन गया पच्छि [पच्छे] महोमव आयो.
महोसवने दिवसि ते नगरमाहि शूगार करी लोक सघले देहरे जोवा हीडता हाँआ
अनेइ ते कोली अनेइ सूतधार बिहि शूगार करी, ठामि ठामि लोक मिन्या शूगार करी
रधा तेन्हे जोता तथा तथा धवलगृहना गोप मथ्य रही अनेक शूगार करी उच्च कठिण
स्थूड जे मन ते युक्त सुदर खनि कटि पातली, निनव मोटा, चटनपुष्पचचित एही
स्नान कमल सम्म मुख, अनि श्याम मस्तकना केश, कानि सुवर्णहीराजडी झाति,
निद्रानी परि सर्व जनता मेन प्रहृती, सखीजने परिवरी, हाथिणी ऊपरि बैठी [बैठी],
एही राजानी कुँअरि अधिका जोवानि [जोवान] आवती हाँई तेन्हि [तेन्हे]
सूतधार मोली बिहि जोता हाँआ. पच्छि [पच्छे] कोली ते कन्या जोई कदपे मूछयो
[मच्छो] धक्को भोंटे कटे घरि आव्यो. सर्वे जन ते कुँअरि देवी पछइ ते कोली
चचलचित्त मोटा निश्वास करतो ऊपरली पांढि [पांढि] पच्यो पच्यो ते राजकन्याने
चीतवतो [चीतवतो] हाँउ लोक भणतो हाँउ.

१० पहरतो भा-१ इ. ११ सूतहार भा-१ इ. १२ नाहायू इ, नाइणूआ

भा-१. १३ उत्तम उत्तम भा-१ इ. १४ स्थानि इ भा-१. १५ स्याइ इ, स्याइ भा-१. १६ दन इ. १७ आव्येइ भा-१ इ. १८ थके भा-१ इ. १९ महोसघनेइ भा-१ इ. २० देहरे भा-१ इ. २१ हौआ भा-१ इ. २२ सूतहार भा-१ इ. २३ विहि भा-१ इ. २४ घंठी भा-१ इ. २५ माथइना भा-१ इ. २६ टोक्ना भा-१ इ. २७ नेनने भा-१, नेनने इ. २८ जोवाने भा-१. २९ कुंअरिने भा-१, कुंअरिने इ; भा-१ मा पछी 'ते' छे. ३० राज-कन्याने भा-१, राजकन्याने इ. ३१ भा-१ इ मा नथी. ३२ निधायने भा-१ इ. ३३ मुननो भा-१ इ. ३४ पाछइ इ. ३५ विपि इ. ३६ पत्थो भा-१ इ. ३७ चानवतो भा-१ इ. ३८ भा-१ मा 'कहितो हाँउ' छे. ३९ दैवि भा-१, दैवे व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'जो' छे. ४० मारवाने हप्रो. ४१ मोवा व भा-२. [पृ. ८६] ४२ जे भणी व भा-२. ४३ व भा-२ मा नथी. ४४ आनी पछी व भा-२ मा 'मये' छे. ४५ जेथी व भा-२. ४६ आनी पछी व भा-२ मा 'भली विरहे' एवा शब्द छे. ४७ गरीरने भा-१ व भा-२. ४८ छि व, छे भा-२. ४९ माहू हप्रो. ५० जेथी व भा-२. ५१ यि इ, व भा-२ मा नथी. ५२ तेहि व, तेन्हे भा-२. ५३ व मा 'पाम्युं छिट' अने भा-२ मा 'पाम्युं छेउ' छे. ५४ छीइ व भा-२. ५५ चेतनाइ व भा-२. ५६ कठिन व भा-२. ५७ चीला भा-१ व भा-२. ५८ व भा-२ मा नथी. ५९ आ पंक्ति व भा-२ मा 'अनेधी' थी शरू थाय छे. ६० पीछि व. ६१ नही भा-१ व भा-२. ६२ आ श्लोकनो अनुवाद व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

[पृ. ८७] 'हाथीना कुंभस्थल सरपा, कुंभमना पर्वत सरपा एहा जे श्रीना स्तन तीणे पेइ पाम्यो तेन्हो ह्यु बाथमाहि घाली निवारै सुएशि ?'

६३ तीणे भा-१ इ. ६४ तेन्हु भा-१, तेन्हु इ. ६५ विहारे इ. ६६ अमृत्य व भा-२. ६७ छी व भा-२. ६८ जिहा हप्रो. ६९ वहीये व भा-२. ७० जाणवो हप्रो. ७१ जीणे व भा-२. ७२ वसइ भा-१ इ, वसे व, वसे भा-२. ७३ रावे व भा-२. ७४ मृष भा-१ इ, मृषि व भा-२. ७५ हृदि व भा-२. ७६ छि व, छे भा-२. ७७ अनइ भा-१ इ, अने व भा-२. ७८ आनी पछी व भा-२ मा 'हुं' छे. ७९ व भा-२ मा आ श्लोकनो अनुवाद आ प्रमाणे छे :

'श्रीना सगमथी विरह भलो, जेथी मगमने विषे ते एक ज होइ अनइ विरह छता सवे ससार क्षमय होइ '

૮૦ વિધિ ૬; પછી મા-૧ માં 'તે' છે. ૮૧ લીસાડ મા-૧ ડ. ૮૨ ચિરહ મા-૧ ડ. ૮૩ દિશાને વ મા-૨. ૮૪ વિપદ મા-૧; આ પંક્તિનો અનુવાદ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘દિશાને વિધિ, ભૂમિને વિપેદ આમાશ સપલેદ લીસે.’

૮૫ આની પછી વ મા-૨ માં ‘વળ’ છે. ૮૬ જાતાડ વ મા-૨. ૮૭ પરિ વ મા-૨. ૮૮ પંડિત વહે મા-૧ મા-૨ ટ પંડિત વહે વ. ૮૯ જે વ મા-૨. ૯૦ સંભોગ દ્રો. ૯૧ જે મળી દ્રો. ૯૨ ક્ષાંતિ મા-૧ વ મા-૨, ક્ષાંતિ ડ. [પૃ. ૮૮] ૯૩ કૌંતી વ મા-૨. ૯૪ ઘણું મા-૧, ઘણુ ડ, ઘણો વ મા-૨. ૯૫ કરતો વ મા-૨. ૯૬ મોટું મા-૧ મા-૨. ૯૭ વળે વ મા-૨; આની પછી વ માં ‘તેનું’ અને મા-૨ માં ‘તેનું’ છે. ૯૮ ગૌ દ્રો. ૯૯ કીંત્રે વ મા-૨. ૧૦૦ તિમહ વ મા-૨. ૧ તીળી જ મા-૧ ડ, તીળી વ મા-૨. ૨ કોલીને વ મા-૨. ૩ ચિરિ ડ. ૪ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘એડ તો તે કોઈ કમરલો પાટે બિલાવ કરતો પચ્ચો દેવતો હોડ.’

૫ પછે વ મા-૨. ૬ તેનું ટ વ મા-૨. ૭ નીસાશો ટ, નીસાસા વ મા-૨. ૮ દેપીનેડ વ મા-૨. ૯ સૂનગાર વ મા-૨. ૧૦ વોલ્યો મા-૨. ૧૧ આની પછી વ મા-૨ માં ‘તું’ છે. ૧૨ કૌંતી વ મા-૨. ૧૩ અવસ્થાડ વ મા-૨. ૧૪ કાડ વ મા-૨. ૧૫ કળી વ. ૧૬ પરિ મા-૨. ૧૭ ઘણું વ મા-૨. ૧૮ ઘણું વ મા-૨. ૧૯ સૂનગારે વ, સૂનગારે મા-૨; પછી વ મા-૨ માં ‘પૂછ્યો તોહે બોલે નહીં’ એવો પાઠ છે. ૨૦ તિગારે વ, તિગારે મા-૨. ૨૧ મળતો ડ વ મા-૨. ૨૨ જેન્હા વ મા-૨. ૨૩ કમરજ મા-૧ ડ, કમરજ વ મા-૨. ૨૪ અનેડ વ મા-૨. ૨૫ જિ વ, જે મા-૨. ૨૬ આળીયે વ મા-૨. ૨૭ ‘સેવા કીજડ’ વ મા-૨ માં નથી. ૨૮ હોડ દ્રો. ૨૯ તેહ જ વ મા-૨. ૩૦ માતાની વ મા-૨. ૩૧ પરિ વ મા-૨. ૩૨ કમરજ મા-૧ ડ, કમરજ વ મા-૨. ૩૩ પઠડ વ મા-૨. ૩૪ સૂનહાર ડ, સૂતહાર મા-૧. ૩૫ કોલીને વ મા-૨. ૩૬ હૃદય વ મા-૨. ૩૭ કહતો મા-૧ ડ, જોતો વ મા-૨. ૩૮ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘અરે કોલી તુનિટ [તેનું] જ્વર તા નથી, તુ ઇ અવસ્થા કંદર્પની.’

૩૯ કહતે મા-૧, કહતે ડ, કહતા વ મા-૨. ૪૦ તેહે મા-૧, વ મા-૨ માં નથી. ૪૧ કોલીને મા-૧, કોલીનેડ વ મા-૨; પછી વ માં ‘આધિ’ છે. ૪૨ વંઠો થે મા-૧ ડ મા-૨, વિગો થો વ. ૪૩ વો-યો વ મા-૨. ૪૪ જાણિ વ,

जोगेड भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'ते' छे. ४५ चितने व, चितनें भा-२. ४६ चालट भा-१ ड, चालती व भा-२. ४७ जे भा-१. ४८ आगटि व भा-२. ४९ निपेडिये तु व भा-२. ५० धैये व भा-२. ५१ एहुं ह्यो. ५२ बोली-नई व भा-२. ५३ टर्मनतु भा-१ ड. ५४ बोयो भा-२. ५५ छठि व भा-२. ५६ र्गनि व भा-२. ५७ जमि ह्यो. ५८ ते ह्यो. ५९ करेमि व भा-२; आनी पछीना पडी गयेला शब्द भा-१ माधी लीया छे; आनी पछी व भा-२ मा आ पाठ छे.

‘जीणि [जीणि] तुं राजकन्यान्हे भोगपेशि.’

[पृ. ८९] ६० एहुं ह्यो ६१ साभलीनइ व भा-२. ६२ व भा-२ मा नथी. ६३ रस्तो ह्यो ६४ दिवमि व भा-२. ६५ वाने व भा-२. ६६ हलावें भा-१, हलावें ट व भा-२. ६७ छडट भा-१ ट, छडे व भा-२. ६८ चशिट भा-१ ट, घेने न भा-२. ६९ करीनड व भा-२. ७० मेलीने व भा-२. ७१ आणीनड ट, व भा-२ मा नथी. ७२ पछेड भा-२. ७३ काष्टना गण्डनि व, काष्टना गरुष्टने भा-२. आनी पछी व भा-२ मा ‘ऊपरि वंसी’ छे. ७४ आनी पछी व भा-२ मा ‘जिहा चीतचीये तिहा जाइ’ एवो पाठ छे. ७५ तिहा भा-१. ७६ जडेये भा १, आनी पछीनी पक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘जेवारे [जिवार] पीली ऊघाडीये निवारें वंसि.’

७७ तिवारे ड, निवार भा-२. ७८ पछेड नथी व भा-२. ७९ वसी भा-१ ड, वसी व भा-२. ८० ऊपरी व भा-२. ८१ आनी पछी व भा-२ मा वास्यनो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे :

‘निा राति महु सुता पछी विणुनो बेप्र करी तिहा जाइ.’

८० लेइनइ भा-१. ८३ जई भा-१ ड. ८४ राजकन्यानि व, राजकन्यान् भा-२. ८५ कहेजे व. ८६ आनी पछी व भा-२ मा ‘आव्यो छु’ छे. ८७ पहिला व भा-२. ८८ तुन्हे व भा-२. ८९ शहआतमा व भा-२ मा ‘तु’ छे. ९० एहु भा-१ भा-२ व, एहु ड. ९१ पछि भा-१ व भा-२. ९२ कुमारी भा-१ ड, राजकुमारी व भा-२. ९३ तुन्हे ड, तुन्हि व, तुन्हे भा-२. ९४ भजसे व भा-२. ९५ तेशु ट, तेशु भा-१. ९६ भोगवजे व भा-२. ९७ शो व भा-२. ९८ दिवस व भा-२. ९९ गाढे व भा-२. १०० दृषि ड, कष्टि व, रूठे भा-२. १ लेइनइ भा-१, नीगमीनइ व, नीगमीनइ भा-२. २ पछी व भा-२. ३ करी व भा-२. पछी व भा-२ मा ‘मुक्पे’ छे. ४ चदनि भा-१.

चंदनि इ, चंदन व भा-२. ५ सूत्रधारि इ, सूत्रधार व भा-२. ६ पछेइ व, पछिइ भा-२. ७ ०धी व भा-२. ८ गरुडि व भा-२. ९ जाणी व भा-२. १० परंगिधी व भा-२. ११ ऊनरी व भा-२. १२ व भा-२ मा नथी. १३ पछेउ व भा-२. १४ जोडी व भा-२. १५ म्वप्न व भा-२. १६ विपिड व भा-२. १७ पछेउ व भा-२. १८ पठै व, पछे भा-२. १९ बोयो हप्रो. २० तार्हु व भा-२. २१ आय्यो व भा-२. २२ हौंड व भा-२. २३ व भा-२ मा 'तम्हे तेथी' एवो शब्दक्रम छे. २४ एहुं व भा-२. २५ नहीं व, नथी भा-२. २६ बोत्यो हप्रो. २७ आनी पछी व भा-२ मा 'शाप साहाथी डेणे' एवो पाठ छे. २८ हवे हप्रो. २९ वेइ हप्रो. ३० जाएमि हप्रो. ३१ व भा-२ मा 'तेन्हुं एहुं' एवो शब्दक्रम छे. [पृ. ९०] ३२ साभर्न हप्रो, पछी व भा-२ मा 'तेन्हे' छे. ३३ हयैथी व भा-२. ३४ व भा-२ मा 'नेन्हे' छे. ३५ आनी पछी व भा-२ मा 'म्यामिन जिस युक्त होउ निम' एवी पंक्ति छे ३६ पछेउ ते व भा-२. ३७ हौउ व भा-२. ३८ आपणपाने इ, आपणपाने भा-१ व भा-२. ३९ डेणी भा-१ इ, डीणी व भा-२, आनी पहेलां व भा-२ मा 'पछेइ' छे. ४० परि हप्रो. ४१ 'मुख भोगवता' व भा-२ मा नथी. ४३ अहीथी शरू थती बेनण पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाण छे :

‘ते कोन्ही ऊठी प्रोहोडीये कहतो हौउ जे हुं वैकुंठि जाउ छे. [*एहुं कही गरुडि बैसी ऊडी चरि जातो हौउ. डम सदा कन्याने भोगवनो हौउ.] पछेउ कनले दिने पोसरा ते कन्याने जोउ से पुम्प भोगवी होउ एहा चिह्न देवीनद भयथी राजा आगलि कहता हौआ एवान समये. ’

४४ वैकुंठि भा-१ इ. ४५ जोउ भा-१. ४६ होइ भा-१ इ. ४७ होइ इ, हौइ भा-१. ४८ रहता भा-१ इ. ४९ होआ इ, होआ भा-१. ५० जे व भा-२. ५१ तेन्हें भा-१ व भा-२, तेन्हे इ. ५२ सीसे व भा-२. ५३ छट भा-१ इ, छे व, छे भा-२. ५४ जोयुं हप्रो. ५५ अम्हारे व भा-२. ५६ न आवे व भा-२. ५७ चीनवतो व भा-२, चीनवती भा-१. ५८ जप्पा व भा-२. ५९ पिनालि इ. ६० घणी व भा-२. ६१ हौइ हप्रो. ६२ केन्दि व भा-२. ६३ पछी व भा-२. ६४ हुडसि भा-१, हुसि इ, हुमे व, हुमे भा-२. ६५ नहीं हौउ व भा-२. ६६ पिताने इ, पिताने भा-१. ६७ दुप भा-१ इ. ६८

ये भा-१ इ; छेश चरणनो अनुवाद व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘ ते माटे कन्याना पिताने दुःख होट कन्या पिताने आपदाहूप दुःख ये ’

६९ पिताने इ, पिताने भा-१. ७० छेड व भा-२ ७१ व भा-२ भा नथी.
७२ एहना भा-१ व भा-२. ७३ आनी पछी व भा-२ मा ‘ जले करी ’ छे
७४ तटन व भा-२. ७५ पाडिड इ, पाडे व भा-२. ७६ आनी पछी व
भा-२ मा ‘ दोष करी ’ छे. ७७ पाडेड व भा-२. [पृ. ९१] ७८ घणां व
भा-२. ७९ विमासी व भा-२. ८० राणीनि व, राणीनि भा-२. ८१ व
भा-२ मां नथी. ८२ रहतो हप्रो. ८३ स्युं व भा-२. ८४ छे व भा-२;
पछी व भा-२ मा ‘ जे अम्ह ’ एवा शब्द छे. ८५ जेथी व भा-२. ८६ कन्याई
८७ एहुं हप्रो. ८८ स्त्रीनि व भा-२. ८९ रही हप्रो. ९० पहि व भा-२.
९१ प्रछावती हप्रो. ९२ यौवन भा-१ इ, यौवना व भा-२. ९३ हाँआ भा-१
इ. ९४ छडं भा-१ छे व भा-२. ९५ माई भा-१, माई व भा-२. ९६ जेहुं
व भा-२. ९७ हाँडं भा-१ व भा-२, होउ व ९८ रहती हप्रो ९९ रात्रि
हप्रो, आनी पछी व मा ‘ आवी भोगवे छेड ’ अने भा-२ मा ‘ आवी भोगवइ छई ’
एवो पंक्तिनो उत्तरार्थ छे. १०० मानतो हप्रो. १ जो व भा-२. २ एहु
व भा-२. ३ छेइ व भा-२. ४ ते जे व भा-२. ५ माहरो व भा-२. ६
विष्णु व भा-२. ७ तेन्है व भा-२. ८ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘ राजन् चाप, हुं विष्णुहे देवाडी सकु, तम्हे सह सूता पछी जालीये आवी राने
जोख्यो, विष्णु आविशि. ’

९ जिवारि भा-१, जिवारे इ १० होइं भा-१. ११ तिवारि भा-१.
१२ तिवारि भा-१, तिवार इ. १३ अविशि भा-१, आवशि इ १४ सूते व
भा-२. १५ व भा-२ मा नथी, आ पक्ति व भा २ मा आ प्रमाणे छे :

‘ पछइ राजा रात्रि सहू सूते जोड तो विष्णु अतरिअथो ऊतरतो डेपी मनमाहि
नारायणने नम्कार करी हर्ष्यु थको घरमाहि जातो हीड. ’

१६ आवतो भा १, आव्यतो इ. १७ ऊतरतो भा-१ इ. १८ पछिड व,
पछेइ भा-२, व भा-२ मा पछी ‘ जै ’ छे. १९ आनी पछी व भा-२ मा ‘ हाँउ ’
छे. २० सरपा व भा-२, पछी व भा-२ मा ‘ कोइ ’ छे. २१ नही व भा-२.
२२ पुनीन भा-१ व, पुनीनं भा-२ २३ स्वये भा-१, स्वये इ, स्वये व भा-२.
२४ भोगवे व, भोगवे भा-२ २५ छि भा-१ इ व, छे भा-२. २६ पुहोता
भा-१ इ, पोहोता व भा २ २७ तहीं भा-१ इ, तिवार व भा-२. २८ पछी

व भा-२. २९ मोहल्लो ह्यो. ३० सघातं भा-२; पटी व भा-२ मा 'यधेष्ट' छे. ३१ होड ड. ३२ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

'एह गमय ते राजा ऊरि लक्ष ग्रामनो ग्यामि [ग्यामी] विममेन तेनं वदस्ते राजा वनि [वन्दे] वर लेया आव्या.'

३३ तेन्हा भा-१ ड. ३४ रपनो भा-१ ड. ३५ जार्णनं व भा-२. ३६ छे भा-१ भा-२, छे ट व. ३७ तेन्हि व, तेन्हे भा-२. ३८ परतो ह्यो. ३९ होड भा-१ व भा-२. ४० पिण्डो ह्यो; पटी व भा-२ मा 'हुं' छे ४१ शगरो भा-१ ट, शगरो व भा-२. ४२ पण्डे जार्ण व भा-२. ४३ व भा-२ मा नथी. ४४ दीधे भा-१ ट भा-२, दीधे व ४५ त्रिवस व भा-२. ४६ होडआ व. ४७ ते व भा-२. ४८ शुं ह्यो. ४९ तन्हि भा-१, तन्हि ट, तन्हि व, तद्धे भा-२; आनी पटी व भा-२ मा 'शुं' छे. ५० छेड व भा-२, छि ट. ५१ निं व भा-२. ५२ कोप ऊपजाप्या व भा-२. ५३ हीडि भा-१, हीडि व, हीडे भा-२. ५४ छे व भा-२. ५५ जे ह्यो ५६ आनी पटी व भा-२ मा 'राजा माहुं' एवा शब्द छे ५७ तन्हि व. [पृ. ९२] ५८ आनी पटी पंक्तिन अन्ते व भा-२ मा 'वर नही आरुं' छे. ५९ व भा-२ मा 'वधारी कहना होआ' एवा पंक्तिनो उत्तरा' छे. ६० जर्णो शर धनी धनी वे पंक्तिनो अनुवाद भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

'पछे ते विममेन शोप करी चतुस मेना लेडे ते राजा ऊरि युद्धन आव्यो, सेवसन कहतो होड.''

६१ सैन्यने भा-१. ६२ पटशड भा-१ ट. ६३ आनी पटीन अनुवाद व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

'अप्या मेफ पर्वति इंद्र कन्हट शरणि जाड तोहे मे ए मारवा ए माही प्रतिजा'

६४ आनी पटी भा-१ मा 'मई' छे. ६५ मारवा भा १ ड. ६६ अहीधी शर धनी वे पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

'पछेइ तेन्हो देस दिहाधी मारतो होड पीयाणे पीयाणे, पेटे ते केमना लेक पुद्र नगरने द्वारि रही वाहवता होआ ते राजा जड माभलां छोन सानतो जाड.'

लोसोनो भा-१ ड. ६८ पामनो भा १ ट. ६९ पट्टि व, पच्छेड भा २, आनी पटी व भा-२ मा 'पुद्र नगर तीणे बीह्या पटी' एवो पंक्तिनो पूर्वार्थ ट. ७० बीह्या भा-१, बीह्या ट. ७१ नगरलोक व भा-२. ७२ राजान भा-१ व

भा-२, राजाने इ. ७३ चीनप्रता ह्यो. ७४ होआ ह्यो. ७५ आनी व भा-२. ७६ नगरने व भा-२. ७७ हंघी व भा-२. ७८ पटी व भा-२ मा 'छे' छे ७९ निधिन व भा-२. ८० छो व भा-२. ८१ 'एतुं सोमली' ए रीजे व भा-२ मा पंक्ति शरु थाय छे. ८२ पुनीने व भा-२. ८३ तेडावीनेड व भा-२. ८४ कहतो ह्यो. ८५ वलि व भा-२. ८६ मे भा-२, मे व. ८७ 'छुं व भा-२ ८८ कीतुं व भा-२. ८९ छे व भा-२. ९० रानि भा-१ व भा-२; आनी पटी व भा-२ मा 'तुं' छे. ९१ विष्णुने भा-१ भा-२, विष्णुने व. ९२ वीनवि व, वीनवे भा-२. ९३ जेम व, जिम भा-२. ९४ प्रभाति व भा-२. ९५ ए वेरीने व, ए वेरीने भा-२. ९६ पडइ ह्यो; आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘पड ते वचन मुदर्शना रानि कोली आगलि कहती होई विषेप मनुत्.’

९७ विशेषि भा-१, विशेषे भा-२. ९८ चोळतो भा-१ ट, कहतो व भा-२. ९९ मनुष्य ह्यो. १०० पूर्वे ट, व भा-२ मा 'पूर्वे मे' एवो शब्दक्रम छे. १ हिरण्यरुशिपु ह्यो २ आनी पटी व भा-२ मा 'रागण' छे. ३ आनी पटी व भा-२ मा 'मे' अने भा-२ मा 'मे' छे ४ तेथी व भा-२ ५ राजाने भा-१, राजाने इ व भा-२, आनी पटी व भा-२ मा 'तुं' अने भा-२ मा 'तु' छे ६ निधित व भा-२. ७ राने भा-१ इ भा-२, पटी व भा-२ मा 'जे' छे. ८ आनी पटी व भा-२ मा पंक्तियो उत्तरार् आ प्रमाणे छे :

‘प्रातःकालि विष्णु चक्रे [चक्रे] करी निधि [निधि] ए शत्रुने [शत्रुने] मारशि [मारशें]’

९ ‘पड ते वचन कन्याड प्रभाति’ ए प्रमाणे व भा-२ मा पंक्ति शरु थाय छे. १० पटी व भा-२ मा 'करा' छे ११ वजावतो ह्यो १२ प्रातःकालि भा-१ ट, व भा-२ मा नथी १३ क्रिमसेनन व भा-२ १४ व भा-२ मा नथी १५ पटी व भा-२ १६ व भा-२ मा 'जे वस्तु जे दटे ते तेन्ही' एवो शब्दक्रम छे. [पृ ९३] १७ घोडा व भा-२ १८ आनी पटी व भा-२ मा 'सान्द्र रध' छे १९ 'जे दटे ते तेन्ही ज' एवा शब्दोधी व भा-२ मा पंक्ति पूरी थाय छे. २० तेन्ही भा १. २१ पटी व भा-२. २२ छेद व भा-२ २३ तोहे व भा-२. २४ पामतो ह्यो २५ व भा-२ मा नथी. २६ प्रभाति व भा-२. २७ मारशि भा-१ इ, मारशे ज व भा-२. २८ भोग व भा-२. २९ छाडी व व भा-२. ३० उचाव्यो ह्यो ३१ आनी पटी व भा-२ मा 'वनमाहि' छे. पं ३८

૩૨ ચીનવતો મા-૧ વ મા-૨ ૩૩ હૌડ તપ્રો ૩૪ હવેં દપ્રો ૩૫ મે
મા-૧, મેડ વ મા-૨ ૩૬ ઝૂં વ મા-૨ ૩૭ ઘટેદ વ મા-૨ ૩૮ હુ મા-૧
દ, વ મા-૨ મા નથી ૩૯ રામડનેડ વ મા-૨ ૪૦ ગરડિ મા-૧, ગરડિ દ
વ મા-૨ ૪૧ વૈસી મા-૧, વૈસી દ, વૈસી વ મા-૨ ૪૨ જાણ દ, જાણિ
વ, જણિ મા-૨ ૪૩ આતી પટી વ મા-૨ મા 'અનડ ઇ' છે ૪૪ લેડે મા-૧
દ, લડી વ મા-૨ ૪૫ વરયાન વ મા-૨ ૪૬ તાહેડ વ મા-૨ ૪૭ વ
મા-૨ મા નથી ૪૮ વ મા-૧ દ, વરુ વ મા-૨ ૪૯ તોહડ વ મા-૨ ૫૦
માટડ ના-૧ દ, માટેદ વ મા-૨ ૫૧ તેથી વ મા-૨ ૫૨ અવગ વ મા-૨
૫૩ ગરડિ મા-૧, ગરડિ દ વ મા-૨ ૫૪ વ મા-૨ મા નથી ૫૫ નામેડ વ
મા-૨ ૫૬ પુગ્ગન વ મા-૨ ૫૭ વ મા-૨ ૫૮ વ મા-૨ મા નથી
૫૯ હોડ વ ૬૦ તિનારિ દ, તિનારે મા-૨ ૬૧ અન્યમ્બનો વ મા-૨ ૬૨
ન્યાય દપ્રો ૬૩ પછેદ વ, પછેદ મા-૨ ૬૪ પ્રાણ વ મા-૨ ૬૫ રચા
મા-૧ ૬૬ આ શ્લોકનો અનવાદ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે

‘મહાતે [મહાત] વર્ચ ધરુ, વટ, સરુ હોડ તોહે ધૈયે [ધૈયે] દુગીયે ’

૬૭ વરવાનો દપ્રો ૬૮ વરનો વ મા-૨ ૬૯ હૌડ વ મા-૨ ૭૦
તિડિ દ, તેહે વ મા-૨ ૭૧ વિણુદે વ મા-૨ ૭૨ લીનવતો દપ્રો ૭૩ પુદ
વ મા-૨ ૭૪ તગરને વ મા-૨ ૭૫ વિપેદ વ મા-૨ ૭૬ ધરી વ મા-૨.
૭૭ કન્યાન વ મા-૨ ૭૮ ભોગનેદ વ મા-૨ [પૃ ૯૪] ૭૯ છે વ
મા-૨. ૮૦ અહાંથી શરુ વની વે પશ્ચિઓ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે

‘ને રાત્રાનુ નગર, વૈરી જે રાત્રા તોયે વાંડુ છેદ તિરી વોગીયે રાગરને રાત્રા
વરવા યુદન નિશ્ચય ધીપો છેડ ’

૮૧ શશરાને મા-૧ દ ૮૨ સહાયણ મા-૧ દ ૮૩ ફેર વ મા-૨
૮૪ લોતન મા-૧ વ મા-૨, લોગીનુ દ ૮૫ મહિ વ મા-૨ ૮૬ મારસિ
મા-૧, મારસિ દ, મારસ વ મા-૨ ૮૭ તો દપ્રો ૮૮ વરસિ મા-૧ વરસિ દ,
વરમે વ મા-૨. ૮૯ દેશન મા-૧ મા-૨, દેશને દ, દેશનિ વ ૯૦ રાત્રાદ
મા-૧ વ મા-૨ ૯૧ વિણુ વ મા-૨ ૯૨ પેલે મા-૧ દ ૯૩ પુટિ મા-૧
દ, પટી વ મા-૨ ૯૪ ચઝની મા-૧ ચઝનો દ, ચઝ વ મા-૨ ૯૫ હોંશિ વ
મા-૨ ૯૬ છાંડી વ, છાંડી મા-૨ ૯૭ ટપી દ વ ૯૮ ધમછદ દપ્રો
૯૯ પટી વ મા-૨ ૧૦૦ પોશિ વ મા-૨ ૧ આ પશ્ચિ વ મા-૨ મા આ
પ્રમાણે છે.

‘પચ્છદ કમ્પોત પાપેદ પ્રનાનારા દોશિ.’

२ 'पच्छेइ एहुं साम्नी' ए रीने व भा-२ मां पंक्ति दाह थाय छे. ३ नारायणव, नारायणे भा-२. ४ विमांस्थुं व, विमांस्थुं भा-२. ५ जोई व भा-२. ६ व भा-२ मां नथी. ७ आनी पछी व भा-२ मां 'ते' छे. ८ देवनो ह्यो. ९ दैत्यनो भा-१ इ; पंक्तिनो आ उत्तरार्थ व भा-२ मा नथी. १० वधनें ह्यो. ११ सार्ज्यु भा-१ इ, सज्यो व भा-२. १२ हुं भा-१ इ; व भा-२ मा पंक्तिने अन्ते 'मे अग्रतरुं' छे. १३ कोलीनि व, कोलीने भा-२. १४ 'अनइ गरठ हुं यंत्र मध्ये अग्रतरि' एवो आ पंक्तिनो उत्तरार्थ व भा-२ मा छे. १५ आनी पछी व भा-२ मा 'तुं' छे. १६ कोलीनि व, कोलीने भा-२. १७ सुदर्शनि व भा-२. १८ अवतरो भा-१ इ. १९ इणी भा-१. २० परि व भा-२. २१ प्रातः-कालि व भा-२. २२ एहुं ह्यो. २३ देईनइ भा-१ इ, देई व भा-२. २४ अग्रतरया तिहा व भा-२. २५ तेहि व, तेहि भा-२. २६ नारायणनो ह्यो. २७ वरी व भा-२. २८ मुख्य प्रतमः की पडी गयेला आ शब्द अन्य ह्यो मा छे. २९ पहिरि व भा-२. ३० जेहा व भा-२. ३१ एहो भा-१ इ, एहा व भा-२. ३२ उपरि इ, ऊपरि भा-१ व भा-२. ३३ वैरीनइ भा-१ इ, वैरी व भा-२; आनी पछी वाक्यनो उत्तरार्थ व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘आमानि आवी विहि सैन्य जोई विक्रमसेनना सैन्य मध्ये आवी पज्यो.’

३४ सैन्यनिष्ठ भा-१ इ. ३५ विधि भा-१ इ. ३६ ते भा-१ व भा-२. ३७ जे भा-१ व भा-२. ३८ तीणि व. ३९ व भा-२ मा नथी. ४० कोलीयें व भा-२. ४१ छेइ व, छेइ भा-२. ४२ कोलीने व भा-२; कोलीनइ भा-१ इ. ४३ पछे व भा-२. ४४ सर्ग सैन्य व भा-२. ४५ मारयुं व भा-२. ४६ पछेइ व भा-२. ४७ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘केतला कहवा लाग्ग, “नारायणशु [नारायणस्थुं] विरोध शुं कीजेइ ?” हम करी करी आवी मिया, स्तुति करता हौआ’

४८ करी भा-१ इ. ४९ मित्या भा-१ इ. ५० केतलाइ व भा-२. ५१ मुंआ भा-१ इ, मूआ व भा-२. ५२ ईणी व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा वार्तानो अन्त नीचे प्रमाणे छे :

‘ईणी परि कोली विजय पानी घरि राजकन्या [सघाते] आव्यो. विष्णुनो वेप लीये समरत लोफ नमतौ हौउ. पच्छेइ राजकन्याशुं समोग करतो हौउ. पछेइ ते देवी समस्त राजा पुंद्गवर्द्धमान राजानी मेना करना हौआ.’

५३ लैइगइ भा-१ इ. ५४ आपणवें भा-१, आपणपे इ. ५५ वहुं व भा-२. ५६ छूं व भा-२. [पृ. ९५] ५७ योयो व भा-२. ५८ व भा-२ मां 'ते' छे. ५९ एहो व भा-२. ६० तुन्हें व भा-२. ६१ हव्यो व भा-२. ६२ पछी व भा-२. ६३ छठी व भा-२. ६४ वन्हें भा-२. ६५ म्यु इ, ग्यो व भा-२. ६६ करी व भा-२. ६७ पछेइ व भा-२. ६८ गिहें व, गिहं भा-२. ६९ पृच्छुं व भा-२. ७० व भा-२ मां 'अहो' नथी पण 'जे' श्री पंक्ति शरु थाय छे. ७१ तुं इ व भा-२. ७२ दिवमे व भा-२. ७३ छे व भा-२. ७४ काई इ व भा-२. ७५ मोटुं व भा-२. ७६ जे व भा-२. ७७ तेहिं व, तेन्हें भा-२. ७८ बाछु इ; व भा-२ मां 'आव्यो छुं' कियारइ छे. ७९ छु इ. ८० षणो व भा-२. ८१ व भा-२ मां नथी. ८२ हांड इ व भा-२. ८३ तीण इ, तीमें व भा-२. ८४ थको व भा-२. ८५ येन्हे इ, जेन्हे व, जेन्हें भा-२. ८६ वान्छीये व भा-२. ८७ तेन्हें व. ८८ व भा-२ मां 'अणपूछपा छाई कहवुं' एवो अनुवाद छे. ८९ व भा-२ मां नथी. ९० 'अहो तुं बोलि' ए प्रमाणे व भा-२ मां पंक्ति छे. ९१ जे व भा-२. ९२ पछीइ व भा-२. ९३ वचनने इ, वचन व भा-२. ९४ स्थानक व भा-२. ९५ जाणवां भा-२. ९६ राजन् व भा-२. ९७ बोले इ, व. ९८ ऐहा व. ९९ षणाइ व भा-२. १०० होइ इ व भा-२. १ आनी पछी व भा-२ मां श्लोकनो अनुवाद व भा-२ मां ओ प्रमाणे छे :

‘अप्रिय छुं हितकारी वचन तेहना बोलणहार अनइ सामेलणहार [सामेलणहार] दुर्लभ होइ.’

२ अनइ इ. ३ पंगलक इ. ४ बोलणहार-छि व भा-२. ५ हांइ इ, व भा-२ मां नथी. ६ बोले इ. ७ छेइ व भा-२. ८ पछिनो पूर्वार्थ व भा-२ मां ओ प्रमाणे छे :

[पृ. ९६] ‘ते सश मुं आगलि वात वरतो कहतो हांड.’

९ स्वामीतुं व भा-२. १० व भा-२ मां नथी. ११ व भा-२ मां नथी. १२ जाणुं छुं व भा-२. १३ हवें व भा-२. १४ पिधसी व भा-२. १५ व भा-२ मां नथी. १६ कहतो इ व भा-२. १७ छूं व भा-२. १८ हांइ व भा-२. १९ छेइ व. २० माटे व भा-२; पछी व भा-२ मां 'जे' छे. २१ तूं व भा-२. २२ पछी व भा-२ मां 'छेइ' छे. २३ तेथी व भा-२. २४ व भा-२ मां नथी. २५ वीनवूं व भा-२. २६ छूं व भा-२. २७ दमनमूं व भा-२. २८ कठिण व

भा-२. २९ सांभलीनइ व भा-२. ३० मोहनिं व. ३१ तिवारि व. ३२ काई व, काई भा-२. ३३ चोत्यो व भा-२. ३४ तेंहु इ, तेन्हो व भा-२. ३५ विमांसीनइ व भा-२. ३६ चोरयो व. ३७ आनी पछी व भा-२ मा 'ज' छे. ३८ अतिशयो ड, अतिशयें व भा-२. ३९ जे व भा-२. ४० प्रधान इ व भा-२. ४१ अनेइ व भा-२. ४२ तेन्हि व; तन्हें भा-२. ४३ व भा-२ मां नथी. ४४ सहेइ व भा-२. ४५ विहुनो इ, विहूनो व भा-२. ४६ सहेइ व भा-२. ४७ तेथी व भा-२; मुख्य प्रतमांथी पडी गयेलो अनुवाद इ मांथी लीधो छे. ४८ विहुंमाहि व भा-२. ४९ एकनं व भा-२. ५० त्येजेइ व, त्येजेइ भा-२. ५१ भागो इ व भा-२. ५२ ये ट. ५३ आनी पछी व भा-२ मां 'जे' छे. ५४ एकलानिं व भा-२. ५५ छपेडीये व भा-२. ५६ करे इ व भा-२. ५७ वांच्छेइ व भा-२. ५८ कार्य करतो व भा-२. ५९ व भा-२ मा नथी. ६० मुख्य प्रत 'वि' अने 'इ' मांथी पडी गयेलो आ शब्द व भा-२ मां छे. ६१ होइ इ व भा-२. ६२ तोहे व भा-२. [पृ. ९७] ६३ व भा-२ मां नथी. ६४ सांभली व भा-२. ६५ व भा-२ मा 'अहो' थो पंक्ति शब्द थाय छे. ६६ माहरो व भा-२. ६७ करजेइ व भा-२. ६८ राजलक्ष्मीनिं व भा-२. ६९ लगे व भा-२. ७० इ व भा-२ मां नथी. ७१ लगे व भा-२. ७२ सेवे व भा-२. ७३ चोरयुं इ, चोरयो व भा-२. ७४ तोहिइ व, तोहिइ भा-२; व भा-२ मां 'माहुं चित्त' पछी आ शब्द छे. ७५ वाहो इ, एहो व भा-२. ७६ बोलइ व भा-२. ७७ करें व भा-२. ७८ चित्तने व भा-२. ७९ विषे व भा-२. ८० होइ इ व भा-२. ८१ अने व, अने भा-२. ८२ कार्य व भा-२; मुख्य प्रत 'वि' मांथी पडी गयेलो आ शब्द 'इ' मांथी लीधा छे. ८३ करे व भा-२. ८४ एहुं व भा-२. ८५ व भा-२ मा नथी. ८६ वातहु इ, वल्लभ व भा-२. ८७ होइ इ. ८८ व भा-२ मां नथी. ८९ अप्रिय व भा-२. ९० करे व भा-२. ९१ थको इ व भा-२. ९२ तेहे व भा-२. ९३ व भा-२ मा नथी. ९४ चोत्यो व भा-२. ९५ व भा-२ मां 'अत एव राजानो दीप' एवी पंक्ति छे. ९६ दि व भा-२. ९७ छेइ व भा-२. ९८ हरे व भा-२. ९९ छेइ व भा-२. [पृ. ९८] १०० तीणिं व भा-२. १ छिइ व, छेइ भा-२. २ राजलक्ष्मीनी ट. ३ वाटे व भा-२. ४ छें व भा-२. ५ मित्र व भा-२. ६ आनी पछी व भा-२ मा 'पण' छे. ७ एहे व भा-२. ८ माहे व भा-२. ९ करे व भा-२. १० आपणूं व भा-२. ११ वांच्छेइ भा-२. १२ 'वैयि लोकमाहे पण एहुं' एयो शब्दक्रम व भा-२ मां छे. १३ तीणिं व भा-२. १४ सोनिं व भा-२. १५ सुं व भा-२. १६ कीजे

૧૭ ઝીળે વ મા-૨. ૧૮ ઝૂટેડ વ મા-૨. ૧૯ અને વ મા-૨. ૨૦
 જેડ વ મા-૨. ૨૧ માટે વ મા-૨. ૨૨ ઉપકારને વ મા-૨. ૨૩ હોડ વ મા-૨.
 ૨૪ વ મા-૨ મા નથી. ૨૫ રાજાનું વ મા-૨. ૨૬ કરે વ મા-૨. ૨૭ મદોનમત
 ટ વ મા-૨. ૨૮ તળે વ મા-૨; પછી વ મા-૨ મા 'પળ' છે. ૨૯ યુદ્ધ, શૂ વ યુ
 મા-૨. ૩૦ ફીજેડ વ મા-૨. ૩૧ અને વ મા-૨. ૩૨ નાન્ટો વ મા-૨. ૩૩ કરે
 વ મા-૨. ૩૪ મહુ વ મા-૨. ૩૫ ઉપરિ વ મા-૨. ૩૬ કરિ વ, કરે મા-૨.
 ૩૭ છે વ મા-૨. ૩૮ સતનું વ મા-૨. ૩૯ છાઈનેડ વ મા-૨. ૪૦ અસતનું
 વ મા-૨. ૪૧ કરે વ મા-૨. ૪૨ કાલડ ડ, કાઠિ વ, કાલિ મા-૨. ૪૩
 પામને વ મા-૨. ૪૪ પશ્ચાત્તપ વ મા-૨. ૪૫ રે વ મા-૨. [પૃ. ૯૯]
 ૪૬ જે વ મા-૨. ૪૭ રહું વ મા-૨. ૪૮ કરે વ મા-૨. ૪૯ તિ વ.
 ૫૦ વેગો વ મા-૨. ૫૧ થે વ મા-૨. ૫૨ વેરીને વ મા-૨. ૫૩ વશ વ
 મા-૨. ૫૪ પામિ વ, પામે મા-૨. ૫૫ જે ડ વ મા-૨. ૫૬ હોડ ડ વ
 મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા 'અનેડ' છે. ૫૭ પરિણામિ ડ વ મા-૨. ૫૮
 હોડ ડ વ મા-૨. ૫૯ હોડ ડ, હોડે વ મા-૨. ૬૦ કાર્ય વ મા-૨. ૬૧
 વાહીયે ડ, વાહવા વ મા-૨. ૬૨ તેથી વ મા-૨. ૬૩ વેડ, વ મા-૨ મા નથી.
 ૬૪ વ મા-૨ મા નથી. ૬૫ તેથી વ મા-૨ મા નથી. ૬૬ અને વ મા-૨.
 ૬૭ ઇ વ મા-૨. ૬૮ વ મા-૨ મા નથી. ૬૯ વ મા-૨ મા નથી. ૭૦
 ઝાની પછી વ મા-૨ મા 'સેવક' છે. ૭૧ જેહો વ મા-૨. ૭૨ નનો વ મા-૨.
 ૭૩ રાજ્યનો ડ વ મા-૨. ૭૪ વ મા-૨ મા નથી. ૭૫ ચોલિશિ વ મા-૨.
 ૭૬ સવાદાને વ મા-૨. ૭૭ વિપદ ડ, રિપે વ મા-૨. ૭૮ વહો વ મા-૨.
 ૭૯ તેન્હે ડ વ. ૮૦ જે વ મા-૨. ૮૧ રાપે વ મા-૨. [પૃ. ૧૦૦]
 ૮૨ જાણને વ મા-૨. ૮૩ મેડ વ મા-૨. ૮૪ તેન્હે ડ; વ મા-૨ મા 'તમ્હ
 આગલિ' છે. ૮૫ તેથી વ મા-૨. ૮૬ વરશે વ મા-૨. ૮૭ તોહે વ મા-૨.
 ૮૮ ઇન્દિ વ, ઇન્દે મા-૨. ૮૯ નર્હા વ મા-૨. ૯૦ માટે વ મા-૨. ૯૧
 વ મા-૨ માં નથી. ૯૨ કોપડ મા-૧ ડ, કોપે વ મા-૨. ૯૩ વ મા-૨ મા નથી.
 ૯૪ ઉપકારે વ મા-૨. ૯૫ તૂમે વ મા-૨. ૯૬ તૂની ડ વ મા-૨. ૯૭ વ
 મા-૨ મા નથી. ૯૮ પરિ વ મા-૨. ૯૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'ઈ' છે.
 ૧૦૦ કોપડ મા-૧ ડ વ, કોપેડ મા-૨. ૧ અનડ મા-૧ ડ, અને વ મા-૨. ૨
 તૂમ મા-૧, તૂમે ડ વ મા-૨. ૩ આપને વ, આપને મા-૨. ૪ મીહાલો મા-૧,
 કોડલો વ મા-૨. ૫ ઘર્યોડ મા-૧ ડ, ઘર્યો પળ વ મા-૨. ૬ નિમલ હ્યો.
 ૭ માટ મા-૧, માટે ડ વ, અહીથી શરુ થતી વે પંક્તિ વ માં નથી. ૮ મારું મા-૧,

मां ड भा २ ९ तम्हे भा-१ ड भा २ १० होड भा-१ भा-२, होई ड, आनी
पटी पत्तिनो उन्नरार्थ भा-२ मा नथी ११ छेड व भा-२ १२ भन व भा-२
१३ चलें हप्रो १४ तुल्य भा-१ इ १५ मर्मन भा-१ भा २, मर्मन ड, मर्मनि
व १६ जाणे व भा-२ १७ आनी पटी व भा-२ मा 'ते' छे १८ हणे
व भा-२ १९ मिन्नन भा-१, मिन्नने ड, मर्मानि व, मर्मान भा-२ २० व
भा-२ मा नथी २१ मारे व भा २ २२ मित्रि भा-१, मर्त्रीने, प्रधाने भा-२,
व मा 'महा ग्री ते' एवो पाठ छे २३ मारीये भा १ २४ शु हप्रो २५
सामन्यु भा १, सामन्यु व भा-२ [ष्ट १०१] २६ एतगन् व भा-२
२७ व भा-२ मा नथी २८ मड भा-१, मेड ड, मे व भा २ २९ कीरू व
भा २ ३० तेथी व भा-२ ३१ जे व भा-२ ३२ तीणे हप्रो ३३ व
भा-२ मा नथी ३४ घोचो हप्रो ३५ वन्तो हप्रो ३६ डाड ड

[९. यज्ञदत्त ब्राह्मण, वाघ, वानर अने साप]

१ को व भा-२ २ नगर मध्ये व भा-२ ३ वसे व भा २ ४ सदा
व भा २ ५ वहे व भा-२ ६ छड भा १ इ, छे व, छे भा २ ७ तु भा १,
आ पत्ति व भा-२ मा 'अनड' थी शरु थाय छ ८ हृदय भा-१ इ ९ छ
भा १ छे इ, आखी पत्ति व भा २ मा आ प्रमाणे छे

‘अनड तु हृदय वठिन थै निश्चिन छि [छ] ते शु [शु] ?’

१० कीही व, कीही भा-२ ११ व भा-२ मा नथी १२ जडनड भा-१,
जैनड ड, जैनेड व भा-२ १३ छे व भा-२ १४ सामली व भा २ १५
माटे व भा-२ १६ मिश्रानड व भा २ १७ मये व भा २ १८ तरस्यो
व भा-२ १९ सोवतो व भा २ २० हांड भा १ व भा-२ २१ पडें व
भा-२ २२ दपे व भा-२ २३ एतल इ, एतगन भा-२ २४ देवतो ड व
भा-२ २५ हौड व भा २ २६ मनुष्यने ड व भा-२ २७ ठेपीने ड व
भा २ २८ हर्ष्या ड, हरष्या व भा-२ २९ ते व भा २ ३० ०वो इ,
थी व भा-२ ३१ घोया इ व भा २ ३२ मनुष्य ड व भा २ ३३ छेड
व भा-२ ३४ ते भणी व भा-२ ३५ मूहे इ, व भा-२ मा नथी ३६
करीनेइ व भा-२ ३७ उतारि वाडि व भा २ ३८ मात्रा ड व भा-२ ३९
कृत्वने इ, कृत्व एन्हे व भा २ ४० म्लि व, आ सवाद भा-१ मा सक्षेपमा आ

प्रमाणे छे :

“अहो मनुष्य अम्हनि का[टि]; जीव राख्यानुं मोट्ट पण्य.” ते बोव्यो,
“तम्हा[रो] वीग्याम मृन्दि नही.”

४१ बोव्यो व भा-२. ४२ ताट्टि ड, ताट्टे व भा-२; आनी पहेला इ मा
‘अहो सिंह’ अने व भा-२ मा ‘अणे व्याघ्र’ छे. ४३ नामि ड, नामे भा-२;
आनी पछी ड व भा-२ मा ‘मनुष्य’ छे. ४४ कीहिं व, कीहे भा-२. ४५
बोव्यो भा-१ व भा-२. ४६ ब्रम्हत्कार व भा-२. ४७ एतलाने व, एतलाने
भा-२. ४८ छेट व भा-२. ४९ कुनघने भा-१ ड, कुनघने व भा-२. ५०
छटको व भा-२. [पृ. १०२] ५१ अनट व भा-२. ५२ सम व भा-२.
५३ छुं ड व भा-२. ५४ छुंहि ड, व भा-२ मा नही. ५५ नाहुं ड व भा-२.
५६ मुयी ड. ५७ आणेशि ड व भा-२. ५८ करीन ड. ५९ काटि व
भा-२. ६० पटेड भा-२, व भा-२ मा नही. ६१ ब्राह्मणे ड, ब्राह्मणि व,
ब्राह्मणे भा-२. ६२ विमाग्युं व, विमांस्युं भा-२. ६३ खे व भा-२. ६४ जो
व भा-२. ६५ विरुडे व भा-२. ६६ तो व भा-२. ६७ एहुं ड व भा-२.
६८ चीनकी व भा-२. ६९ ऊतारी काट्टु व भा-२. ७० पछिट व, पटेड
भा-२. ७१ बोव्यो व भा-२. ७२ साधू भा-२. ७३ मृन्ह ड, मृन्हेंड व,
मृन्हेंड भा-२. ७४ उतारि व. ७५ एहुं ड; व भा-२ मा ‘पटेड’ की पंक्ति
गळ थाव छे, ते वळे प्रतोमा ‘एहुं साभरी’ नही. ७६ ब्राह्मणे व भा-२. ७७
वानर ड व भा-२. ७८ ऊतारयो व भा-२. ७९ पटेड व भा-२. ८० सर
ड व भा-२. ८१ बोव्यो ड व भा-२. ८२ मृन्हे ड, मृन्ति व, मृन्हे भा-२.
८३ एहु व भा-२. ८४ बोव्यो व भा-२. ८५ मय व भा-२. ८६ ऊजे
व भा-२. ८७ कीजे व भा-२; आनी पछी व मा ‘ते’ अने भा-२ मा ‘तो’ छे.
८८ आनी पहेला व भा-२ मा ‘गच्छे’ छे. ८९ बोव्यो व भा-२. ९० प्युटा
व, प्युटा भा-२. ९१ पापे व भा-२. ९२ डस्युं व भा-२. ९३ डस्युं व भा-२.
९४ सम ड व भा-२. ९५ छे व भा-२. ९६ मुंकीड व भा-२. ९७ सीहेधि
ड, नाबणे ड, ब्राह्मणे व भा-२. ९९ सरड ड. १०० ऊतारयो ड व भा-२.
१ बहना व. २ होआ ड; भा-१ मा तत्त सत्तेमा नीचेना वाचवोयी वार्ता
आगळ वळे छे :

‘ग्रहि अनुकूल इन सम कीरा. पण्ड ते ग्रहि काट्या पण्ड वाघ वानर सर
बहना होआ.’

૩ વ મા-૨ માં નથી. ૪ પાપનું વ મા-૨. ૫ કુતારણુ વ મા-૨. ૬ આ પંક્તિનો પૂર્વાર્ધ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘અહો જે મોટા શૂંગનો પર્વત એ રીસે છડ તેન્હિ [તેન્હે] ઉત્તરમાગિ ગુફા છેદ.’

૭ મોટા મા-૧ ઇ. ૮ જે વ મા-૨. ૯ માર્ટે વ મા-૨. ૧૦ તૂન્હે મા-૧ મા-૨, તૂન્હિ વ. ૧૧ ઉપકાર હપ્રો. ૧૨ ઉપકારનો મા-૧ ઇ, ઉપકારનું વ મા-૨. ૧૩ અનેરિ મા-૧. ૧૪ મધિ-જન્મિ મા-૧, જન્માતરે વ, જન્માતરિ મા-૨. ૧૫ રણ વ, રિણિ ઇ. ૧૬ હો મા-૨. ૧૭ એહું હપ્રો. ૧૮ ચાલ્યો વ મા-૨. ૧૯ કન્હિ વ, કન્હે મા-૨. ૨૦ આધ્રમનો વ મા-૨. ૨૧ છે વ મા-૨. ૨૨ પધારવું વ મા-૨. ૨૩ વહી મા-૧ વ મા-૨. ૨૪ મ્યો વ મા-૨; પછીની પંક્તિ વ મા-૨ મા ‘પચ્છેઈ’ થી શરૂ થાય છે. ૨૫ ગાટં મા-૧, ગાંડુ ઇ વ, ગાંડું મા-૨. ૨૬ હોઈ હપ્રો. ૨૭ તિહા ઇ; વ મા-૨ મા ‘તિવારેં તેં હું સ્પરવો’ એવો પંક્તિનો ઉત્તરાર્ધ છે. ૨૮ હું મા-૧ ઇ. ૨૯ એહ વ મા-૨; મા-૧ મા આ પંક્તિ નથી. ૩૦ પચ્છે વ મા-૨. ૩૧ મા-૧ માં નથી. ૩૨ ંથી વ મા ૨. ૩૩ વલી વલી હપ્રો. ૩૪ લાગો હપ્રો. ૩૫ મુન્હિ વ, મુંન્હે મા-૨. ૩૬ વાડિં વ, વાડિ મા-૨; આ પંક્તિ મા-૧ મા નથી. ૩૭ રૂપાઈ મા-૧, કૃપાઈ ઇ, કૃપા કરી વ મા-૨. ૩૮ જાણી મા-૧. ૩૯ પચ્છે મા-૨; આ પંક્તિ વ મા-૨ મા નથી. ૪૦ વોત્યો મા-૧ ઇ મા-૨. ૪૧ વ મા-૨ માં ‘અહો’ થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૪૨ મુગુરદિઠ વ મા-૨. ૪૩ ઘડવું મા-૧ ઇ. ૪૪ વેવવું મા-૧ ઇ. ૪૫ હોઈ મા-૧ ઇ. ૪૬ તિવારિ ઇ; આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘જો તમ્હારે સુવર્ણ ઘડવું વેવવું હોઈ તિવારે મું મળી કૃપા કરજ્યો.’

૪૭ ચોલી મા-૧ વ મા-૨. ૪૮ મ્યું મા-૧, મ્યો ઇ વ મા-૨. ૪૯ પછેઈ ઇ વ મા-૨. ૫૦ તીણે ઇ, તીણેં વ મા-૨. ૫૧ બ્રાહ્મણે ઇ વ મા-૨. ૫૨ મમતા ઇ વ મા-૨. ૫૩ વાઈ ઇ, વાઈ વ મા-૨. ૫૪ પામુ ઇ. ૫૫ પછે વ મા-૨. ૫૬ મળીં વ મા-૨. ૫૭ ચાલતા ઇ વ મા-૨. ૫૮ સ્મરીતઈ ઇ, સાંમરીતઈ વ મા-૨. ૫૯ કન્હે ઇ, સમીરિ વ મા-૨. ૬૦ આવ્યો ઇ વ મા-૨. ૬૧ વાનર ઇ વ મા-૨. ૬૨ વીટો ઇ વ મા-૨. ૬૩ વાનરેં મા-૨. [પૃ. ૧૦૩] ૬૪ રૂઢા મા-૨. ૬૫ આળી મા-૨. ૬૬ બ્રાહ્મણેં ઇ વ મા-૨. ૬૭ કીયુ ઇ, કીયો વ મા-૨. ૬૮ આની પછી વ માં, ‘વાઈ’ અને પં ૩૯

મા-૨ માં 'કરિ' છે. ૬૧ દિહાઠી ઇ, સરા વ મા-૨. ૭૦ તેં મા-૨. ૭૧ કીર્ણ વ મા-૨. ૭૨ મુંહેં વ, મુંહેં મા-૨. ૭૩ વાનરી વ, વાનરિં મા-૨. ૭૪ વાધિ ઇ, વ્યાગ્ર વ મા-૨. ૭૫ સંતોયી વ મા-૨. ૭૬ વ્રાઘ્નર્નિ વ. ૭૭ ચહેરપા વ મા-૨. ૭૮ વ મા-૨ માં 'વ્યાગ્ર ચોત્યો' એવો શબ્દક્રમ છે. ૭૯ વ મા-૨ માં 'અહો' થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૮૦ રાજાનો ઇ વ મા-૨. ૮૧ આની પછી વ મા-૨ માં 'અસ્વાર થૈ' એવા શબ્દ છે. ૮૨ મું વ મા-૨. ૮૩ પૂઠેં વ મા-૨. ૮૪ મેં ઇ વ મા-૨; વ મા-૨ માં પંક્તિની શરૂઆતમાં 'તે' પછી 'મેં' છે. ૮૫ તેહુ ઇ, તેહું વ મા-૨. ૮૬ વ મા-૨ મા અહીં 'એ' છે. ૮૭ જાઠ વ મા-૨. ૮૮ સર્વ વ મા-૨. ૮૯ જાણીને વ મા-૨. ૯૦ પછે઼ વ મા-૨. ૯૧ તીળેં વ મા-૨. ૯૨ મુંહે ઇ, મુંહિં વ, મુંહં મા-૨. ૯૩ વ મા-૨ માં અહીં 'ઈહા' છે. ૯૪ દે વ મા-૨. ૯૫ ચોયો વ મા-૨. ૯૬ મે ઇ, મેં વ મા-૨. ૯૭ વ મા-૨ માં નથી. ૯૮ ચેચી ઇ વ મા-૨. ૯૯ આપિ વ મા-૨. ૧૦૦ ચોયો વ મા-૨. ૧ 'સોનું દેગઢો' એવો શબ્દક્રમ વ મા-૨ માં છે. ૨ વ મા-૨ માં 'પઠઈ' પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૩ પછી વ મા-૨. ૪ ચીનવતો વ. ૫ ચીતવી વ મા-૨. ૬ ચોયો વ મા-૨. ૭ કેન્હે ઇ, કેન્હિં વ, કેન્હેં મા-૨. ૮ આર્વુ ઇ વ મા-૨. ૯ ચેતુ ઇ, ચેત્તો વ મા-૨. ૧૦ જૈ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'ચોત્યો' છે. ૧૧ વ મા-૨ મા પંક્તિનો પૂર્વાર્ધ આ પ્રમાણે છે :

‘તે સર્વ પ્રહણુ દેવી રાજા ચોત્યો.’

૧૨ તેં મા-૨. ૧૩ પારું ઇ. ૧૪ માદ્રે વ મા-૨. ૧૫ તીંગે ઇ, તીંગિં વ, તીંગેં મા-૨. ૧૬ આર્ણુ ઇ, વ મા-૨ માં આની પછી 'છેઈ' છે. ૧૭ પઠિઈ વ, પછેઈ મા-૨. ૧૮ ચીનવતો ઇ, ચીતવતો વ મા-૨. ૧૯ હીં વ મા-૨. ૨૦ માદ્રો વ મા-૨. ૨૧ રાજાઈ ઇ વ મા-૨. ૨૨ વિહાણે વ મા-૨. ૨૩ સૂત્રી ઇ વ મા-૨. ૨૪ લાવો ઇ, લાવુ વ મા-૨. ૨૫ તીંગે વ, તીંગેં મા-૨. ૨૬ વ્રાહ્મો વ મા-૨. ૨૭ વ મા-૨ માં પંક્તિનો હાત્તાર્ધ આ પ્રમાણે છે :

‘બાધી મારતાં પછી તે સર્વ સ્મરણો.’

૩૮ સર્પ ઇ. ૩૯ સ્મર ઇ. ૪૦ પચ્છે વ મા-૨. ૪૧ સ્મર્યો વ મા-૨. ૪૨ ઘોચો વ મા-૨. ૪૩ તૂહે ઇ, તૂહિં વ, તૂહેં મા-૨. ૪૪ ચોયો વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં 'જે' છે. ૪૫ મુંહિં વ, મુંહેં મા-૨. ૪૬ મુઝાવિ ઇ મા-૨, મુઝાવિ વ. ૪૭ સર્પ ઇ વ મા-૨. ૪૮ ચંત્યો વ મા-૨; આની પછી વ

મા-૨ માં 'જે' છે, ૩૯ છીન્હિ વ, છીન્હે મા-૨. ૪૦ ફસુ વ મા-૨, ૪૧
 અનેરાને વ મા-૨. ૪૨ વ મા-૨ માં નથી. ૪૩ વ મા-૨ મા 'મત્રે ઔપથ'
 એવો શબ્દક્રમ છે. ૪૪ તાહુ વ મા-૨. ૪૫ કતરેશિ વ મા-૨. ૪૬ મુંવા-
 એશિ ઇ, મુંવાએશિ વ મા-૨. ૪૭ ઇ વ મા-૨. ૪૮ પચ્છે વ મા-૨. ૪૯
 સર્પ ઇ, સર્પે વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં 'તે' છે. ૫૦ વ મા-૨ માં નથી.
 ૫૧ પચ્છે વ મા-૨. ૫૨ ઘર૦ વ મા-૨. ૫૩ આકુલ વ મા-૨.
 [પૃ. ૧૦૪] ૫૪ કતરે વ, કતરેઈ મા-૨. ૫૫ પછે ઇ, પચ્છં વ મા-૨.
 ૫૬ ફરયો ઇ, ફેરવ્યો વ મા-૨. ૫૭ ટંઢેરો ઇ. ૫૮ સામલી વ મા-૨.
 ૫૯ વહતો ઇ વ મા-૨. ૬૦ વ મા-૨ માં નથી. ૬૧ રાણીને વ મા-૨. ૬૨
 કતારેશિ વ મા-૨. ૬૩ પચ્છી વ મા-૨. ૬૪ રાજના સેનક વ મા-૨; પછી
 વ મા 'તેન્હિ' અને મા-૨ મા 'તેન્હે' છે. ૬૫ બ્રાહ્મણને ઇ, બ્રાહ્મણને વ મા-૨.
 ૬૬ વ મા-૨ માં નથી. ૬૭ લેઈ વ મા-૨. ૬૮ ય્યા ઇ વ મા-૨. ૬૯
 ચોરયો ઇ વ મા-૨. ૭૦ રાણીન્હિ વ, રાણીન્હે મા-૨. ૭૧ પછેઈ વ મા-૨.
 ૭૨ સમીપિ વ મા-૨. ૭૩ જૈનેઈ વ મા-૨. ૭૪ માડલા વ મા-૨. ૭૫
 પછેઈ વ મા-૨. ૭૬ તેન્હિ વ, તેન્હે મા-૨. ૭૭ થૈ ઇ વ મા-૨. ૭૮ દેપી-
 નેઈ વ મા-૨. ૭૯ વ મા-૨ માં નથી. ૮૦ કીધી વ મા-૨. ૮૧ પૂછ્યો વ
 મા-૨. ૮૨ કહે વ મા-૨. ૮૩ પ્રમારે વ, પ્રમારે મા-૨. ૮૪ તે વ મા-૨.
 ૮૫ સામલીનેઈ વ મા-૨. ૮૬ માનીને વ મા-૨. ૮૭ સોનારને ઇ, સોનારને
 વ મા-૨. ૮૮ દેશોટુ ઇ, દેશોટો વ મા-૨. ૮૯ વ મા-૨ માં 'દેતો હૌડ
 અનદ' એવો પાઠ છે. ૯૦ દેઈનેઈ વ મા-૨. ૯૧ કરતો હૌડ વ મા-૨. ૯૨
 તીળે ઇ, તીળે વ મા-૨. ૯૩ વ મા-૨ માં નથી. ૯૪ આળી વ મા-૨. ૯૫
 સપાતે ઇ, સપુત વ મા-૨, પછી વ મા-૨ મા 'અનેક' છે. ૯૬ ભોગવતો વ
 મા, ૯૭ વ મા-૨ મા 'સુપે યજ્ઞ ઘના કરતો રહ્યો એવો પત્તિનો ઉત્તરાર્થ છે.
 ૯૮ રહુ ઇ.

૯૯ તેથી વ મા-૨. ૧૦૦ ચોરયો ઇ વ મા-૨. ૧ જાતી વ મા-૨. ૨
 જો વ મા-૨; આ ચરણનો અનુવાદ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘જો વારધા ન રહે તો જે હિત દ્રોહ તે વરાવવું.’

૩ તોહે મા-૧ ઇ. ૪ કરવું મા-૧ ઇ. [પૃ. ૧૦૫] ૫ હિત વ મા-૨.
 ૬ કરતા મા-૧ વ મા-૨. ૭ સતનો વ મા-૨. ૮ કરેઈ મા-૧ ઇ, કરેઈ વ
 મા-૨. ૯ મુલ્ય વ્રત 'વિ' માંથી પડી ગયે-એ આ અનુવાદ મા-૧ માં લીધો છે.

૧૦ અહિત વ મા-૨. ૧૧ કરે વ મા-૨. ૧૨ તેનું મા-૧ ઇ, તેણું વ મા-૨. ૧૩ મલો વ મા-૨. ૧૪ ફેડે વ મા-૨. ૧૫ તેહ જ વ મા-૨. ૧૬ નિપા વ મા-૨. ૧૭ તેહ જ વ મા-૨. ૧૮ ચિત્તને વ મા-૨. ૧૯ અનુસરે હપ્રો. ૨૦ વ મા-૨ માં 'યુદ્ધિમત' પછી 'તે' છે. ૨૧ જેનું મા-૧ ઇ મા-૨, જેનું વ. ૨૨ માને હપ્રો. ૨૩ વ મા-૨ માં 'લક્ષ્મી તે' એવો શબ્દક્રમ છે. ૨૪ કરે વ મા-૨. ૨૫ એ હપ્રો. ૨૬ ક્ષીયે મા-૧ ઇ, ક્ષી દેવી વ મા-૨. ૨૭ પામે મા-૧ ઇ, પામે વ મા-૨. ૨૮ વ મા-૨ માં આ ચરણના ઉત્તરાર્ધનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘નિઃશંક હિત કહે’

૨૯ પાનેને વ મા-૨. ૩૦ ઉદ્દેગ વ મા-૨. ૩૧ પાને વ મા-૨. ૩૨ તેથી વ મા-૨. ૩૩ તમ્હેને હપ્રો. ૩૪ નો વ મા-૨. ૩૫ વામને વ મા-૨. ૩૬ માનું હપ્રો. ૩૭ માન્યા ઇ વ મા-૨; મા-૧ માં 'ન માનો તો' એવો પાઠ છે. ૩૮ ઇચ્છાઈ વ, ઇચ્છાઈ મા-૨. ૩૯ પ્રવર્તો ઇ પ્રવર્તણુ વ મા-૨. ૪૦ વ મા-૨ માં નથી. ૪૧ સેવકને મા-૧, સેવકને ઇ, સેવકને વ મા-૨. ૪૨ દેવો વ મા-૨. ૪૩ વામ વ મા-૨. ૪૪ વિયે વ, વિયે મા-૨. ૪૫ ને વ મા-૨. [પૃ. ૧૦૬] ૪૬ વિમાશિ મા-૧, વિમાશિ ઇ, વિમાસે વ મા-૨. ૪૭ મદનમત ઇ. ૪૮ પરિ હપ્રો. ૪૯ હોંટિ વ, હોંટિ મા-૨. ૫૦ વ મા-૨ માં નથી. ૫૧ જિવારિ વ. ૫૨ અભિમાને વ મા-૨. ૫૩ સેવકને વ મા-૨. ૫૪ દૂષણ વ મા-૨. ૫૫ યે વ મા-૨. ૫૬ આણો વ મા-૨. ૫૭ ચીતવતો મા-૧ મા-૨, ચીતવતો ઇ વ. ૫૮ ઇણ મા-૧, ઇણે વ મા-૨. ૫૯ શાસ્ત્રદર્શિ વ મા-૨. ૬૦ વહું વ મા-૨. ૬૧ પામ્યો વ મા-૨. ૬૨ હેડ વ. ૬૩ વિમાસો વ મા-૨. ૬૪ વૈરો ઇ વ મા-૨. ૬૫ હીણી વ મા-૨. ૬૬ વિમાશીન ઇ, વિમાસીને વ મા-૨. ૬૭ વાલને વ મા-૨. ૬૮ વિામે વ મા-૨. ૬૯ વ મા-૨ માં નથી. ૭૦ એહો ઇ, એહું વ મા-૨. ૭૧ છું વ મા-૨. ૭૨ માટે વ મા-૨. ૭૩ કહવા વ મા-૨. ૭૪ મુલ્ય પ્રત 'વિ' માંથી પડી ગયેલ આ શબ્દ ઇ માંથી લીધા છે. ૭૫ છું વ મા-૨. ૭૬ ચોલ્યું મા-૨. ૭૭ ડિઈ વ, હેડ મા-૨. ૭૮ અણપૂઝ્યા ઇ, અણપૂઝ્યા વ મા-૨. ૭૯ ઇચ્છ્યે ઇ, ઇચ્છ્યે વ મા-૨. ૮૦ ચોલ્યો ઇ વ મા-૨. ૮૧ આ અને આની પછીની પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

“અહો ન્યાય છતાં તથા શું નિરા કરીયે ?” દમનક ચોલ્યો, “પ્ર રાપીયિ

[रापीये] ए कितानो न्याय ?”

८२ न्याय इ. ८३ नरा इ. ८४ करवो इ. ८५ घोखु इ. ८६ उप-
वार इ व भा-२. ८७ नहीं व भा-२. ८८ तेन्हि व, तेन्हें भा-२. ८९ कमें
इ, कमें व भा-२. ९० व भा-२ मां नथी. ९१ वाणीयें व भा-२. ९२ नहीं
व भा-२. ९३ वोख्यो इ व भा-२; पछी व भा-२ मां ‘जे’ छे. ९४ करे व
भा-२. [पृ. १०७] ९५ पाड्ड इ. ९६ ए व भा-२. ९७ अन्ने व
भा-२. ९८ भक्ष करे व भा-२. ९९ तोहे व भा-२. १०० व भा-२ मां
नथी. १ जो व भा-२. २ आपणपे इ, आपणहें व भा-२. ३ न व भा-२.
४ करे व भा-२. ५ तो व भा-२. ६ पाहिं व भा-२. ७ करावशि इ,
कराविसे व भा-२. ८ लोकने व भा-२. ९ समर्थ होइ प्रेरे व भा-२. १०
पाहाणनी व भा-२. ११ शल व भा-२. १२ आपणपहें इ व भा-२. १३
समर्थ न होइ व भा-२. १४ तोहई इ, तोहे व भा-२. १५ पाडाने व भा-२.
१६ छेरावे व भा-२. १७ वोख्यो व भा-२. १८ करशि इ, करशे व भा-२.
१९ वोख्यु इ, वोख्यो व भा-२. २० तेहने इ, तेन्हि व, तेन्हे भा-२. २१
ताइ व भा-२. २२ शरीरि व, शरीरि भा-२. २३ व भा-२ मां नथी. २४
चांदा व भा-२. २५ होइ इ, थाई छें व भा-२. २६ पासे व भा-२. २७
करे व भा-२. २८ पडिशि इ, पडशे व भा-२. २९ ताहा व भा-२. ३० व
भा-२ मां ‘क्षत चादामाहि’ एवो शब्दकम छे. ३१ पैसी व भा-२. ३२ ताहा
व भा-२. ३३ पैससैं व भा-२. ३४ तोहइ इ, अहीथी शर थतो पंक्तिनो
उत्तरार्ध व भा-२ मां नथी. ३५ पामेशि इ. ३६ जेन्हुं हप्रो. ३७ तेन्हे
भा-१ इ, तेन्हि व, तेन्हे भा-२. ३८ देवो हप्रो. ३९ दिक्षि व भा-३. ४०
व भा-२ मां अही ‘जे’ छे. ४१ तेन्हें भा-१ इ भा-२, तेन्हि व. ४२ दोपें
हप्रो. ४३ नाभि भा-१, नामे व भा-२. ४४ वोख्यो व भा-२. ४५ कह्यौ
भा-१. ४६ होइ इ.

[१०. जू अने माकण]

१ वासनेइ भा-१, वासने इ, वासना व भा-२. २ हुती भा-१. [पृ. १०८]
३ पछेहीनइ व भा-२. ४ नामें व भा-२. ५ रहे व भा-२. ६ करे व भा-२.
७ देपाइ व भा-२. ८ रहे व भा-२. ९ व भा-२ मां ‘इणी परि’ नथी पर्ण
ते श्री पक्ति शर थाय छे. १० व भा-२ मां नथी. ११ शय्या व भा-२.

૧૨ કારિ વ મા-૨. ૧૩ વ મા-૨ માં 'તિહાં રાજાનાં શયન' એવો પાટ છે. ૧૪ ઓછાં હપ્પો. ૧૫ ગંગાની વ. ૧૬ આની પછી વ મા-૨ માં 'અનહ' છે. ૧૭ 'એહું શયન' મા-૧ માં નથી. ૧૮ દેપીનહ ઇ. ૧૯ મહા ઇ, મા-૧ વ મા-૨. ૨૦ 'તે કોમલ.....મારણ' પંક્તિનો આ પૂર્વાર્ધ મા-૧ માં નથી. ૨૧ માટે વ મા-૨. ૨૨ શ્રમતો હપ્પો; વ મા-૨ માં પંક્તિનો ઉત્તરાર્ધ આ પ્રમાણે છે :

'.....મારણ તિહાં શ્રમતો હીઠ; તેનિહ તિહાં મંદવિસાદિણી નામે જૂ મિત્રી.'

૨૩ ચે મા-૧ ઇ. ૨૪ મારણ મા-૧, મારણને ઇ, મારણને ઘ, મારણને મા-૨. ૨૫ દેહીનહ વ મા-૨. ૨૬ દુ.પ મા-૧ વ મા-૨, દુપેને ઇ. ૨૭ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

'અહો અમિમુષ તું કેહાં રાજાનેં શયનિ કિમ આવ્યો ?'

૨૮ તિહાં મા-૧ ઇ. ૨૯ વેગો વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં 'તું' છે. ૩૦ પરહુ મા-૧, પરહુ ઇ, વ મા-૨. ૩૧ પછેર વ મા-૨. ૩૨ ચોલ્યુ મા-૧ ઇ, ચોલ્યો વ મા-૨. ૩૩ વ મા-૨ માં નથી. ૩૪ શાઝળનેં વ મા-૨. ૩૫ પછી વ મા-૨ માં 'વડો' છે. ૩૬ વ મા-૨ માં 'વર્ણનેં સવલ્લાનેં' એવો શબ્દક્રમ છે. ૩૭ મર્તાર વ. ૩૮ સર્વેનો વ મા-૨; મા-૧ માં 'અનહ સર્વેનહ અતિધિ શુદ્ધ' એવો શબ્દક્રમ છે. ૩૯ અનેર વ મા-૨. ૪૦ સતનિં વ, સતનેં મા-૨. ૪૧ મા-૧ માં નથી. ૪૨ 'વાત કઝા' શબ્દ વ મા-૨ માં નથી. ૪૩ હેર વ મા-૨. ૪૪ મિલા ઘ, મિલ્યા મા-૨. ૪૫ કીધૂં વ મા-૨. ૪૬ સાથેં મા-૧, સાથે ઇ, સાથિ ઘ મા-૨. ૪૭ ચાલ્યા મા-૧ ઇ. ૪૮ પરિં વ મા-૨. ૪૯ મારેંર વ, મારેંર મા-૨. ૫૦ તાહો મા-૧ ઇ, તાહે વ મા-૨. ૫૧ મેં મા-૧ વ, મે ઇ મા-૨. ૫૨ મુલે મા-૧ ઇ, મુલેં વ, મુલેં મા-૨. ૫૩ તેહનાં ઘ મા-૨. ૫૪ મુઝિનેં મા-૧ ઇ, મુઝિ ઘ મા-૨. ૫૫ વરેં વ મા-૨. ૫૬ ચે મા-૧ ઇ. ૫૭ આહા મા-૧ ઇ, આહા વ મા-૨. ૫૮ શયન વ મા-૨. ૫૯ વિરહ મા-૧ ઇ, વિવેર વ મા-૨. ૬૦ તેનું હપ્પો. ૬૧ નિશિત વ મા-૨. ૬૨ ઘ મા-૨ માં નથી. ૬૩ સરપુંડેં વ મા-૨. ૬૪ મુણ્ય પ્રન વિ ના 'તે અનેક ઔષધ, ઉત્તમ' આ શબ્દ વ મા-૨ માં નથી. [પૃ. ૧૦૯] ૬૫ છત વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં 'શર્કરા' છે. ૬૬ હોસે વ મા-૨. ૬૭ વ મા-૨ માં 'અહો' યી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૬૮ તું વ મા-૨. ૬૯ વ મા-૨ માં 'આ' પંક્તિને અન્તે છે. ૭૦ આગળાને મા-૧ વ મા-૨, આગળાને ઇ. ૭૧ વ મા-૨ માં નથી. ૭૨ અળખિમાડિ ઇ, વિમલ્યા પાપે વ મા-૨. ૭૩ વ મા-૨ માં નથી. ૭૪ વરે

व भा-२. ७५ व भा-२ मां नथी. ७६ पापेइ व भा-२. ७७ पठे व भा-२. ७८ तीगीं व, तीगीं भा-२; पंक्तिनी शरूआतमां व मां 'पछी' अने भा-२ मां 'पछे' छे. ७९ दाअने व भा-२. ८० अंकीकार इ. ८१ धर्यु व भा-२. ८२ तीगीं भा-१ इ भा-२, तीणि व. ८३ मांक्णे भा-१ भा-२, माक्णे इ, माक्णि व. ८४ क्या हप्रो. ८५ जु इ, ते व भा-२. ८६ व भा-२ मां आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

'पछे ते जूई सांभली.'

८७ माक्णि भा-१, माक्णि इ, माक्णे व भा-२. ८८ भणु भा-१ इ, भण्यो व भा-२. ८९ ये भा-१ इ. ९० पुगे भा-१ इ, पोगे व भा-२. ९१ कोप्यो भा-१ इ, कोप० व भा-२. ९२ थको भा-१ इ, 'थी व भा-२. ९३ मानेइ व भा-२. ९४ तीगीं भा-१ व भा-२, तीगे इ. ९५ ए हप्रो. ९६ निण्य भा-१ इ, नण्य व भा-२. ९७ अमन्य हप्रो. ९८ एहुं हप्रो. ९९ सांभली व भा-२. १०० व भा-२ मां 'अहो' थी पंक्ति शरू थाय छे. व मा 'मांण' शब्द नथी १ जोईनेइ भा-१ इ, जोईनेइ भा-२, जोइ व. २ राजा व भा-२. ३ भक्षवो व भा-२. ४ माक्ण भा-१. ५ घोल्पो इ व भा-२. ६ अहु व, अहु भा-२. ७ व भा-२ मां 'हु न जाणु' एवो शब्दक्रम छे ८ हुं इ, व भा-२ मां 'तू कहि' शब्द नथी. ९ जिवारें हप्रो. १० अन्य हप्रो. मां नथी. ११ इणे व. १२ तिवारिं भा-१ इ भा-२, तिवारइ व. १३ पुग व भा-२. १४ विपे व भा-२ १५ डसवो हप्रो. १६ माक्णे भा-१ इ भा-२, माक्णि व. १७ पठइ भा-१ इ, व भा-२ मां नथी. १८ आ पंक्ति व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

'एहो राजा प्रथम रात्रि [रात्रे] शय्याई आवी सूतो तिवारें अ माक्णे भूयेंथें [भूयेंथें] वामे डस्यो राजा, अवसर विना डस्यो.'

१९ तीगीं भा-१, तीणि इ. २० पापेइ भा-१, पापेइ इ २१ बांशइ भा-१ इ. २२ डस्यो भा-१ २३ दाधो हप्रो. २४ बांछीयें व भा-२. २५ पाधो हप्रो २६ होइ हप्रो. २७ तेहो भा-१ इ, एहो व भा-२. २८ वेगो हप्रो. २९ ऊकी व भा-२. ३० वासो हप्रो ३१ चचूआलतो भा-१ इ, चचूआलवा लागो व भा-२; पछीनो पाठ व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

'पासे सेवरु हता तेन्हि [तेहे] बहु [बधुं], जे हुं जीवि केहि [केहें] पाधो ते जोड. पछइ ते माक्ण राजावु वचन सांभलीनेइ [सांभलीनेइ] पाटलानी

[વાટાણી] ધોપરાડિમાહિ પેટો યીશિતુ. તે સેરક રીવે વરી તિટાં જોતાં જોતાં વાટાણેની [વાટાણેની] છેહિ મંરવિમર્ષિની જૂ ઘીઠ પરિવાર સમેતે. પછે તે જૂ પરિવાર સમેતે મારી.

૩૨ પાસે મા-૧ ડ. ૩૩ રતું ડ. ૩૪ વે મા-૧ ડ. [પૃ. ૧૧૦] ૩૫ તેન્દ મા-૧ ડ. ૩૬ હોંડ મા-૧ ડ. ૩૭ હું મા-૧ ડ. ૩૮ શય્યાં મા-૧ ડ. ૩૯ જીવિ ડ. ૪૦ પારો મા-૧ ડ. ૪૧ છું મા-૧ ડ. ૪૨ મા-૧ માં 'તે જોડ' શબ્દોધી પત્તિ પૂરિ થાય છે. ૪૩ આની પછી મા-૧ માં 'નારી' છે ૪૪ યીશિનો મા-૧, યીશિતો ડ. ૪૫ વડતો મા-૧ ડ. ૪૬ તૈણે મા-૧ ડ. ૪૭ સેરકે મા-૧ ડ. ૪૮ ઘીવીવે મા-૧, ઘીવીવે ડ. ૪૯ લાગા મા-૧ ડ. ૫૦ છેહિ મા-૧ ડ. ૫૧ પરિવાર મા-૧ ડ. ૫૨ સમેતે મા-૧ ડ. ૫૩ પછી મા-૧ માં 'તે' છે.

૫૪ વડતો મા-૧ ડ વ, વડતી મા-૨. ૫૫ હોંડ મા-૧ ડ વ, હોંડ મા-૨. ૫૬ હું મા-૧ ડ, હું મા-૨. ૫૭ તૈયી વ મા-૨. ૫૮ સ્વામી વ મા-૨. ૫૯ વ મા-૨ માં નથી. ૬૦ વ મા-૨ માં નથી. ૬૧ ન કીરૂં વ મા-૨. ૬૨ ચોલ્યુ મા-૧, ચોલ્યૂં વ મા-૨. ૬૩ છેડ વ મા-૨. ૬૪ આળો વ મા-૨. ૬૫ છાદી વ મા-૨. ૬૬ પરવર્ગને મા-૧ ડ, જે પરવર્ગ વિરે મા-૨. ૬૭ હોંડ મા-૧ ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૬૮ મુલ્યુ વ મા-૨. ૬૯ પામે હુપો. ૭૦ વડુદ્રમ વ મા-૨; મુલ્ય પ્રતમાથી પઢી ગયેલા કૌંસમાના શબ્દ મા-૧ માથી લીધા છે. ૭૧ મુલ્ય પ્રતમાથી પઢી ગયેલો શ્લોકનો અનુવાદ અને ધીજા કેટલાક શબ્દ વ માથી લીધા છે. મા-૧ ડ માં શ્લોકનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘આમ્યંતરના યીણે લજા, વાહિરિના અમ્યંતર કીધા તે મૂર્ષે વઢલ મુર શહ ટિહ નિમ તિમ તે પુલ્લ થાદ.’

૭૨ ચોલ્યુ મા-૧ ડ.

[૧૧. ગલીથી રંગાયલો શિયાઠ]

૧ મા-૧ માં 'કો' થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૨ વ મા-૨ માં નથી. ૩ વરદૂં વ મા-૨. ૪ 'રહે' વ મા-૨ માં પંક્તિને અન્તે છે. ૫ અહિં વ. ૬ નામે મા-૨. ૭ મૂયો વ મા-૨. ૮ રાને વ મા-૨; વ મા ૨ માં 'મૂયો' - પછી

राने' छे ९ आनी पछी भा १ मा नीचे प्रमाणे शब्द छे

‘ए दृष्टात सविस्तर सय्येयो छइ’

१० कीधुधु भा १ इ, कीधो व, कीधो थका भा २ ११ व भा २ मा नथी
१२ नासतोयु भा १ इ, नासतो व भा २ १३ व भा २ मा पत्तिनो उत्तरार्ध
आ प्रमाणे छे

‘ घर मर्च्य आव्यो, आवुल य गरीना बुड मथ्ये पळ्यो ’

[पृ १११] १४ पळ्यु भा-१ इ १५ पळेइ व भा-२ १६ आ
पंक्ति भा-१ मा ‘ पछइ सीयाल नीकली वनमाहि ग्यो ’ ए प्रमाणे छे व भा-२ मा
आ पक्ति आ प्रमाणे छे

‘ पळेइ सीयाल वटे गलग्ना बुडथी नीकली वनमाहि ग्यो ’

१७ वनमाहिना व भा-२ १८ गलीपरळ्यु व भा-२ १९ धीदता भा-१
२० कहता व भा-२ २१ मोटो हप्पो, आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे .

‘ ए मोटो अपूर्व जीव दीसे छेइ, वनमाहि नवो आव्यो छेइ ’

२२ वन० भा १ इ २३ तेन्हो व भा २ २४ जाणीये हप्पो, पछी व
भा २ मा ‘ जे ’ छे २५ वेहो व भा २ २६ मारखे भा-१ व भा २ २७
अनेयि भा १, अनरे व भा २ २८ भा १ मा नथी २९ जईइ भा १, जैये इ
व भा २ ३० वोत्यो व ३१ छे व भा २ ३२ जेन्ही व, जेन्ही भा-२
३३ आनी पछी व भा २ मा ‘ ए ’ छे ३४ जाणीये भा १ इ, जाणीये व भा २
३५ तेन्हो व भा २ ३६ करवो हप्पो ३७ जो व भा २ ३८ कुशल व भा २
३९ वाछीये व भा २ ४० तो हप्पो ४१ चीतवता व भा २ ४२ माहू
भा १ इ, माहो व भा २ ४३ देपीन व भा २ ४४ नासि व, नासि भा-२
४५ छ भा २ ४६ बुद्धि व भा २ पछी व भा २ मा ‘ करी ’ छे, भा १ मा आ
पक्ति आ प्रमाणे छे

‘ तु एह सेवक करु बुद्धि करी ’

४७ जीवनें हप्पो ४८ मुधी हप्पा ४९ सब व भा-२ ५० भा १ व
भा २ मा नथी ५१ मावळ्यु भा १ इ, मोकळ्यो व भा २ ५२ सब व भा-२
५३ मुन्हि व, मुन्हे भा २ ५४ दीधू व भा २ ५५ छि व, छे भा २
५६ पळे व, पछ भा २ ५७ सामली व भा २ ५८ व भा २ मा नथी
५९ व्याघ्र व भा २ ६० चीतरा व भा २ ६१ ससा व भा २ ६२ हरिण
व ४०

व भा २ ६३ त व भा २ ६४ सपगइ व भा २ ६५ करता ह्य्रा
६६ यटां ६ आ पछि व भा २ मां आ प्रमाण छे

‘पठ त गिहादिह हरीनी मांग आणीन यैठा शीयाग्न पररायता होभा’

आ अन आनी पछीनी पाक भा १ मां नथी

६७ पाग व भा २ ६८ शीआगे व भा २ ६९ कन्हथा व भा २
७० व भा २ मां ‘आपणा शीआग’ गयो शब्दक्रम छे ७१ करी व भा २
७२ व भा २ मां नथी ७३ व्याघ्रात्स्निह व भा २ ७४ रायता इ व भा २
७५ तागइ इ, तीग १ भा २, भा १ मां नथी ७६ सिंहन ह्य्रा ७७ आना
पछी व भा २ मां ‘शीआग’ छे ७८ शोभर्त्तन व भा २ ७९ आपणहें व
भा २ ८० भा १ मां इ नथी व भा २ मां ‘माटें उनातो [ऊनाता] हाँउ’ एवां
पंक्तिनो उत्तराध छे ८१ शब्द भा १ ८२ करता ह्य्रा ८३ तह व
भा २ ८४ शब्द करी व भा २ ८५ व भा २ मां नथी ८६ शीआलाउ
भा १, शीयालीयु इ ८७ अन्य ह्य्रो मां नथी ८८ वाझा व भा २ ८९
चाणी व भा २ ९० तैह भा १ इ भा २

[ष्ट ११२] ९१ तथी व भा २ ९२ ए भा १ इ एहु व भा २
९३ सोभिलानइ व भा २ ९४ पिमउ भा १ ९५ बाल्या ह्य्रा ९६ त व
भा २ ९७ जाणीने व भा २ ९८ एह व भा २ ९९ युद्धवाना ह्य्रा
१०० गु ह्य्रा १ बाग व भा २ २ तिवार ह्य्रा ३ बीहता भा १ ४
मारवान ह्य्रा ५ हाइ ह्य्रा ६ तिवारि भा १ इ तिवार व भा २ ७ मारश
व भा २ ८ व भा २ मां नथी ९ बाली व भा २ १० ग्यु भा १ इ ग्यो
व भा २ आनी पछी भा २ मां एक पाक नथी ११ ति व १२ कह भा १
भा २, कन्ह इ, कहि व १३ सरपो भा १ इ, व भा २ मां अहा ‘यै’ छे
१४ रखा ह्य्रो १५ बाल्या व भा २ १६ छेइ व छेइ भा २ १७ निनि
इ दिवसे व भा २ १८ बीठु भा १ इ बीठो व भा २ १९ छ व भा २
२० सेवकन व भा २ २१ छे व छि भा २ २२ ये० भा १ इ २३
चित्तन ह्य्रा २४ लट्ठात ह्य्रा २५ व भा २ मां नथी २६ रातसकन व,
रातसेवकन भा २ २७ होइ व भा २ २८ व भा २ मां नथी २९ पछे व
भा २ ३० पछे व भा २ ३१ दुखें व भा २ ३२ व भा २ मां नथी
३३ थाण ह्य्रा ३४ याप्रीया व भा २ ३५ सदा व भा २ ३६ सवक
व भा २ ३७ करेइ इ ३८ कह व भा २ ३९ मुआ व भा २

[૫ ૧૧૩] ૪૦ ચે મા-૧ ઇ ૪૧ વ મા-૨ મા નથી ૪૨ કીધડ ઇ;
વ મા-૨ માં 'કીધું' પછી 'હડું' છે. ૪૩ કૃતિરો મા-૧ ઇ, શ્વાન વ મા-૨,
આની પહેલાં વ મા-૨ મા 'જેથી' છે ૪૪ દ્વર્જાં વ મા-૨. ૪૫ રહિં વ,
રહેં મા-૨. ૪૬ વ મા ૨ માં 'રાજાની આજ્ઞા રહે' એવો પક્તિનો ઉત્તરાર્થ છે
૪૭ મુવુ મા-૧, સૂવુ ઇ વ મા-૨ ૪૮ લ્પુ વ મા-૨ ૪૯ મોતન વ મા-૨
૫૦ ચતીન હપ્રો. ૫૧ કરે વ મા-૨ ૫૨ કરે વ મા-૨. ૫૩ એ વ મા-૨.
૫૪ આપળો હપ્રો ૫૫ અનેં વ મા-૨. ૫૬ પીયારા હપ્રો ૫૭ ચિત્તની
મા-૧ ઇ, ચિત્તન વ, ચિત્તને મા-૨ ૫૮ વ મા-૨ મા નથી ૫૯ વ મા-૨ માં
નથી ૬૦ તેન્હે મા ૧ ઇ, તે વ મા-૨ ૬૧ કરે વ મા-૨ ૬૨ તીળ હપ્રો
૬૩ આપળૂ વ મા-૨ ૬૪ અહીં વ મા-૨ માં 'તેથી' છે ૬૫ સેવકન હપ્રો
૬૬ કહે મા-૧, કહે ઇ, વ મા-૨ મા નથી ૬૭ પામીનેં વ મા-૨. ૬૮
વ્યસનીની વ મા-૨ ૬૯ છે વ મા-૨ ૭૦ કૂળનુ વ મા-૨. ૭૧ ગ્રહુ વ
મા ૨ ૭૨ છે વ મા-૨ ૭૩ વ મા-૨ મા આ પક્તિ આ પ્રમાણે છે

‘દુર્જનની જાલ મધ્ય પડ્યો કૂળ ગ્યો છેં ?’

૭૪ પર્ચં વ મા ૨ ૭૫ ચીતવવુ વ મા ૨ [૫ ૧૧૪] ૭૬ વ
મા-૨ માં નથી ૭૭ ચોલવા વ મા-૨ ૭૮ ચોલ્યો વ મા ૨ ૭૯ તૂ વ
મા ૨ ૮૦ છેં વ મા ૨ ૮૧ સિંહ વ, સિંહે મા-૨, આની પછી વ મા-૨ મા
નીચે પ્રમાણે પાઠ છે

‘... જે સજીવકન મારી આજ સમસ્ત જીવ તૃપ્ત કર તેન્હિ [તેન્હે]
સામલી મોટુ વઘ પામ્યો છુ તો હુ કહૂ છુ મ સિંહને [સિંહન] કચ જે સ્વામિન એ
યુક્ત નહી જે મિત્રદોહ કીને * [પટેં ક્રોન્ચો સિંહ ચાલ્યો, તૃણ મથ કરે તેસ્યુ
અમ્હારે સ્વમાવેં વૈર, તેરળે દાપ નહી હવે યુક્ત હોઈ તે કરિ] પટેં સર્જીવક વઘ
પડ્યા સરપુ વચન સામલી હુ સ પામ્યો, દમનવના વચનનો વિક્ષાસ આળીને પરમ
પરમ હુ સ પામ્યો પટે ચૈનના પામીનઈ ચોગ્તો હૌડ ’

૮૨ કહતા મા ૧ ઇ ૮૩ હોઈ મા-૧ ઇ ૮૪ ચે મા-૧ ઇ ૮૫
ચોન્ચો મા ૧ ૮૬ કરે વ મા ૨ ૮૭ કુપાનનિ વ ૮૮ પોસે વ મા-૨
૮૯ કહિં વ ૯૦ અને વ મા ૨ ૯૧ મધ્ય વ મા ૨ ૯૨ વરસેં વ મા ૨.

* આની પછી વ મા બે પક્તિ પડી ગયેલા છે, તેટલા પૂરતો વાસમા મા-૨ નો
પાઠ છે

९३ व भा २ मां आ श्लोकनो अनुवाद आ प्रमाणे छे

‘राना आराध्य छनां जे नथी आराधता ते एह ज विशेष जे सवी तौइ शत्रु पाइ, ए राजाना कोप टाग्या ’

९४ छेइ व भा २ [पृ ११५] ९५ दर्शने व भा २ ९६ ज्ये
भा १, जे व भा २ ९७ करि व, करे भा २ ९८ पच्छि व भा २ ९९
व भा २ मां नथी १०० पापे व भा २ १ करे व भा २ २ राने भा २
३ भाटि ह्यो ४ तेहि व ५ धोला ह्यो ६ जाणी व भा २, पछी व
भा २ मां ‘त’ छे ७ भ्रम पाम्यो व भा २ ८ व भा २ मां नथा ९ दये
व भा २ १० व भा २ मां आ श्लोकनो अनुवाद आ प्रमाणे छे

‘जे राजान बैद्य गमतु बालें, यथाथ न कह, ते राजानो रोग न जाइ जे
राजान जोसी गमतु बालें ते रानाने शुभ नही जे रानाने प्रधान गमतु बालि तिहां
भंडार नाश पामे ’

११ पाइउ व भा २ १२ पछी व भा २ मां ‘छेइ’ छे १३ बोल्यो व
भा २ १४ पापेइ व भा २ १५ पाइउ व भा २, आनी पछी व भा २ मां
‘न’ छे १६ करे व भा २ [पृ ११६] १७ भजता व भा २ १८
करतां व भा २ १९ करता व भा २ २० व्यवहारनां व भा २ २१ तत्त्व
व भा २ २२ तेहनें भा १ इ, तेहि व, तेहें भा २ २३ पृठ भा २ २४
आपदानो ह्यो २५ साटिइ भा १ इ तथा व भा २ २६ संदिहनें ह्यो २७
करै व भा २ २८ मगरे व भा २ २९ हनें भा १ इ, हने व भा २ ३०
भोगवतने व, भोगवतन भा २ ३१ विददमख भा १, मुख व भा २ ३२
केतनी व भा २ ३३ व्यापी व भा २ ३४ कलासिनी इ व भा २ ३५
इणी व ३६ परे व भा २ ३७ व भा २ मां ‘सर्वे रत्नन उपद्रव छइ’ एवा
पैकिनो उत्तराय छे ३८ पुरुषनें व भा २ ३९ विषे व भा २ ४० गुणवत
पुरुषना व भा २ ४१ पामेइ व भा २ ४२ क्यारि व भा २ ४३ चंद्रनां
व भा २ [पृ ११७] ४४ रानि व भा २ ४५ चीगसो व भा २ ४६
कीवा व भा २ ४७ भुइ भा १ व भा २ ४८ घणाइ व भा २ ४९ ऊता
भा १ इ, ऊत व भा २ ५० लूछा व भा २ ५१ कृतरानू व भा २ ५२
नमाज्यु ह्यो ५३ बहिराने भा १ इ बाहरान व भा २ ५४ कान भा १ इ,
कानि व भा २ ५५ शणगारधुं भा १ इ, शिदगारधु व भा २ ५६ व भा २ मां
नथी ५७ अनइ व भा २ ५८ व भा २ मां नथी ५९ जाणीनइ व भा २

૬૦ દોહો વ મા-૨ ૬૧ દેપીને વ મા-૨ ૬૨ ખાતિ હપ્રો ૬૩ પાવૈયુ
મા-૧ ૬, પાવૈયો વ મા ૨ ૬૪ દેપીનદ વ મા ૨ ૬૫ વાચને વ મા-૨
૬૬ વિપે વ મા ૨, આની પછી વ મા ૨ માં આ પ્રમાણે અનુવાદ છે

‘... મળિહુદિ હીંદ, જે મે કૃતધ્ન રાજા સેવ્યો ’

૬૭ કરે વ મા-૨ ૬૮ મૂગો વ મા ૨ ૬૯ છેદ વ મા-૨ ૭૦ વ
મા ૨ માં ‘અનેદ’ થી પંક્તિ શરૂ થાય છે ૭૧ વોલે વ મા-૨ ૭૨ વ મા-૨ માં
‘ તો કહે જ્યપ્ક છેદ’ એવો પક્તિનો ઉત્તરાર્થ છે ૭૩ વ મા-૨ માં નથી
૭૪ કરે વ મા ૨ ૭૫ વ મા ૨ માં ‘ કહ ચીહે છદ’ એવો પક્તિનો ઉત્તરાર્થ
છે ૭૬ કહે દ, કહિદ મા ૧ ૭૭ કાર્દ મા ૧ ૬ ૭૮ સહેદ વ ૭૯
છેદ વ મા ૨ ૮૦ પાસે વ મા-૨, આની પહેલો વ મા ૨ માં ‘જો’ છે ૮૧
રહે વ મા ૨ ૮૨ ષ્ટ છદ વ મા ૨ ૮૩ વહેં વ મા ૨ ૮૪ રહ વ મા ૨
૮૫ કહ વ મા ૨, આની પછી વ મા ૨ માં ‘અજાણ છદ’ એવો પક્તિનો અન્તભાગ
છે ૮૬ તેથી વ મા ૨ ૮૭ અતિ વ મા ૨ ૮૮ યોગીશ્વરન વ મા ૨,
પછી વ મા ૨ માં ‘પણ’ છે ૮૯ મોત્પણન મા ૨, માત્પણનિં વ ૯૦ વ
મા ૨ માં નથી ૯૧ નમે વ મા-૨ ૯૨ છાહદ મા-૧ ૬, યૈ વ, યૈ મા ૨
[પૃ ૧૧૮] ૯૩ સુતની વ મા ૨ ૯૪ કામનાદ વ મા ૨ ૯૫ તેથી વ
મા ૨ ૯૬ આની પછી વ મા ૨ માં ‘મૂપ નથી’ એવો પાઠ છે ૯૭ જે વ
મા ૨ ૯૮ જીવ વ મા ૨ ૯૯ નિગાદા વ મા ૨ ૧૦૦ વ મા ૨ માં નથી
૧ જેહ મા ૧ ૬ મા ૨, જેન્હિ વ ૨ વ મા ૨ માં નથી ૩ તેન્હિ દ, તેન્હિ
વ, તેહ મા ૨ ૪ મુવેદ વ ૫ તેન્હિ વ ૬ વહે વ મા ૨ ૭ વ
મા ૨ માં નથી ૮ જૈ વ મા ૨ ૯ સર્વને વ મા ૨ ૧૦ મારે વ મા ૨
૧૧ કાર્યના વ મા ૨ ૧૨ વ મા ૨ માં ‘મોટા’ ‘સવ’ની પહેલો આવે છે
૧૩ પમાહિં વ, પમાહિં મા ૨ [પૃ ૧૧૯] ૧૪ લાગે વ મા ૨ ૧૫
નાવહે વ મા-૨ ૧૬ વ્દાચિં મા ૧ વ મા ૨ ૧૭ વાધ્યા વ મા ૨ ૧૮
સાત્રિ વ મા ૨ ૧૯ છે વ મા ૨ ૨૦ કરં હપ્રો ૨૧ વ મા-૨ માં ‘
શાસ્ત્રની પરિ જાણે’ એવો પક્તિનો ઉત્તરાર્થ છે ૨૨ શીત્પણુ મા ૧ ૬, ‘શીત્પણુ’
વ મા ૨ માં ‘શીલવતન’ પછી આવે છે ૨૩ સતોપન વ મા ૨ ૨૪ કરે વ
મા ૨ ૨૫ વળમ વ મા ૨ ૨૬ અપરાધન હપ્રા ૨૭ વીસરે વ મા ૨
૨૮ વ મા ૨ માં ‘મેદદ નહીં’ ને સ્થાને ‘સ્મરે’ વિગ્રાપદ છે ૨૯ તેથી વ
મા ૨ ૩૦ સવ વ મા ૨ ૩૧ મર્વ્ય વ મા ૨, આની પહેલોનો ‘પુરુષ’ શબ્દ

૧ મા-૨ માં નથી. ૩૨ ૧ મા-૨ માં નથી. ૩૩ ૧ મા-૨ માં નથી. ૩૪ શું
મા-૧ ૬. ૩૫ જેન્દિ ૧, જેન્દે મા-૨. ૩૬ કરે ૧ મા-૨. ૩૭ તેન્દિ ૧.
૩૮ થાઈ ૧ મા-૨. [પૃ. ૧૨૦] ૩૯ જોઈને મા-૨. ૪૦ સૂઝાનેં મા-૨.
૪૧ જે હપ્રો. ૪૨ સરપું હપ્રો. ૪૩ હોશિ ૬. ૪૪ ચીંતવીનેદ મા-૨.
૪૫ સૂઝેં ૧ મા-૨. ૪૬ ાત્ર ૧ મા-૨. ૪૭ જોયું ૧ મા-૨. ૪૮ તેહે ૧
મા-૨. ૪૯ વાઈ ૧ મા-૨. ૫૦ હડયું ૧ મા-૨. ૫૧ તેથી ૧ મા-૨. ૫૨
જાણી ૧ મા-૨. ૫૩ સેવ્યો ૧ મા-૨. ૫૪ વોલ્યું હપ્રો. ૫૫ છેદ ૧ મા-૨.
૫૬ કુમિરની ૧ મા-૧ ૬, કુમિરનીં ૧ મા-૨. ૫૭ ધનુપેં મા-૧; ૧ મા-૨ મા
આની પછી આ પ્રમાણે અનુવાદ છે :

‘ ધનુપના શરથી મારયો. ’

૫૮ મુંક્યો મા-૧. ૫૯ તીળેં મા-૧, તીળે ૬. ૬૦ વોલ્યો ૧ મા-૨.
૬૧ વહતો હપ્રો.

[૧૨. હંસ અને ઘુવડ]

૧ વેહા મા-૧ ૬, વો એઠ ૧ મા-૨. ૨ રહે ૧ મા-૨. ૩ ૧ મા-૨ માં
નથી. ૪ મ્યો ૧ મા-૨. ૫ પટે ૧ મા-૨. ૬ હંસનેં ૧ મા-૨; આની પછી
૧ મા-૨ માં ‘ નાશ કરવા છૂઝ આવ્યો ’ એવો પંક્તિનો સ્તરાર્થ છે. ૭ વોલ્યો ૧
મા-૨. ૮ આ પંક્તિ ૧ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ અહો હુ મિહાથી અરણ્ય મધ્યેં આવ્યો ? ’

૯ વોલ્યો ૧ મા-૨. ૧૦ ૧ મા-૨ માં ‘ હુ ’ પંક્તિની શરૂઆતમા આવે છે.
૧૧ છેદ ૧ મા-૨. ૧૨ સપાલીયે ૧ મા-૨. ૧૩ તેથી ૧ મા-૨. ૧૪ કન્દિ
૧, કન્દે મા-૨. ૧૫ આવ્યો ૧ મા-૨. [પૃ. ૧૨૧] ૧૬ તૂ ૧ મા-૨.
૧૭ સપાતે મા-૧, ૧ મા-૨, સપાતે ૬. ૧૮ ગગાને ૬, ગંગાને ૧ મા-૨.
૧૯ પામીને ૧, પામીનેં મા-૨. ૨૦ થાઈ હપ્રો. ૨૧ હસ્તનો ૧ મા-૨. ૨૨
સર મા-૨. ૨૩ આની પછી ૧ મા-૨ માં ‘ ટ્હેડ ’ છે. ૨૪ છે ૧ મા-૨.
૨૫ સપરં ૧ મા-૨. ૨૬ કોન્દેં ૧ મા-૨; આની પછી ૧ મા-૨ માં ‘ મોટો ન
કરે ? ’ એવો પંક્તિનો સ્તરાર્થ છે. ૨૭ વંશો મા-૧ ૧ મા-૨. ૨૮ વોલ્યો ૧
મા-૨. ૨૯ આ પંક્તિ ૧ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ અહો મિત્ર આપણ એ સરોવરમાહિ સુવે રહ્યું. ’

૩૦ પગિઝ મા-૨; આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ પછદ [પગિઝ] હંગ પૂઅડ તે મરોતર મય્યે રહતે [રહતે] ઘળો કાલ હોડ. ’

૩૧ પછેદ વ મા-૨. ૩૨ અગરિ વ મા-૨. ૩૩ વ મા-૨ માં નથી.
૩૪ ઘો-યો વ મા-૨. ૩૫ જાયોશ મા-૧, જાયેશ દ. ૩૬ જો વ મા-૨.
૩૭ મેં વ મા-૨. ૩૮ વરે વ મા-૨. ૩૯ પ્રોહાળો વ મા-૨. ૪૦ વ મા-૨ માં
નથી. ૪૧ આળો વ મા-૨. ૪૨ આથમેં વ મા-૨. ૪૩ મ્યો વ મા-૨.
૪૪ કેન્હલેં વ મા-૨. ૪૫ આળે વ મા-૨; આની પહેઝી વ મા-૨ માં ‘ હું ’ છે.
૪૬ રહતો હમો. ૪૭ મરટો મા-૧, મરટો દ વ મા-૨. ૪૮ હોડ દ. ૪૯
કેન્હી વ મા-૨. ૫૦ જાગૂ વ મા-૨. ૫૧ તેથી વ મા-૨; આ પંક્તિ વ
મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ તેથી મિત્ર જે પૂઅઢ તિહાં જાઉં. ’

૫૨ મુન્હિ વ, મુંઠેં મા-૨. ૫૩ હોશોં વ, હોશે મા-૨. ૫૪ ચીતવી હમો.
૫૫ પૂઅઢ મા-૧. ૫૬ વન્હિ મા-૧ વ, વન્હે દ મા-૨. ૫૭ મ્યો વ મા-૨.
૫૮ તેન્હિ વ. ૫૯ મય્યેં વ મા-૨. ૬૦ દેપે વ મા-૨. ૬૧ દિન વિષે વ
મા-૨. ૬૨ કોતરમાહિ મા-૧ દ; વ મા-૨ માં ‘ કોતર મધ્ય પચ્ચો છેદ ’ એવો
પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ છે. ૬૩ પૂઅડનેં મા-૧, પૂઅડનેં દ. ૬૪ કીધો મા-૧ દ;
વ મા-૨ માં ‘ ઘો-યો ’ ક્રિયાપદ છે. ૬૫ વ મા-૨ માં ‘ હંસ ’ ‘ મિત્ર ’ પછી આવે
છે. ૬૬ તાટ્રો વ મા-૨. ૬૭ આની પછી વ મા-૨ માં ‘ તો ’ છે. ૬૮ તાહુ-
માહુ મા-૧ દ, તાટ્રોમાહરો વ મા-૨. ૬૯ રાત્રેં વ મા-૨. ૭૦ હોમેં વ મા-૨.
૭૧ રાત્રિ વ મા-૨. ૭૨ રહા વ મા-૨. ૭૩ પચ્છી વ મા-૨. ૭૪ રહી વ
મા-૨. ૭૫ સૂતો હમો. ૭૬ પછેદ વ મા-૨. ૭૭ તિહાં વ મા-૨.
[પૃ. ૧૨૨] ૭૮ મોટદ દ. ૭૯ કતરણો વ મા-૨. ૮૦ રાત્રિ દ, રાત્રિ
વ મા-૨. ૮૧ સગેં વ મા-૨. ૮૨ કઠી વ મા-૨. ૮૩ ચાત્યો દ; વ
મા-૨ માં નથી. ૮૪ કઠુડ દ, કઠ્યો વ મા-૨. ૮૫ પેટો દ, પૈટો વ મા-૨.
૮૬ તે વ મા-૨. ૮૭ સગનેં વ, સગન મા-૨. ૮૮ માહૂ વ મા-૨. ૮૯
સાથનો વ મા-૨. ૯૦ વરે વ મા-૨. ૯૧ છેદ વ મા-૨. ૯૨ ‘ મય્યેં વ
મા-૨. ૯૩ લીટો વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘ પચ્છદ ’ છે. ૯૪ વહતા
વ મા-૨. ૯૫ અહીંથી શરૂ થતી બે પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ આ જે એ પક્ષી અપશુકન કરે છેદ. પછેદ વાળ મુંકી હંસ મારયો. ’

૧૬ તેથી વ મા-૨. ૧૭ વહું વ મા-૨. ૧૮ ઘૂં વ મા-૨. ૧૯ ધિંગલ મા-૧. ૧૦૦ પ્રથમ વ મા-૨. ૧ વાચા વ મા-૨. ૨ કરેડ વ મા-૨. ૩ દહો વ મા-૨. ૪ વર્જવો વ મા-૨. ૫ ભરયો વ મા-૨. ૬ મૂંડ મા-૧ ઇ, મુપિ વ મા-૨. ૭ અનુભવો મા-૧ વ મા-૨. ૮ ં મા-૧ વ મા-૨. ૯ ઝી વ મા-૨. ૧૦ ઝંચો વ મા-૨. ૧૧ કરેડ વ મા-૨. ૧૨ અર્દાસન વ મા-૨. ૧૩ દેપાડિ વ મા-૨. ૧૪ ગારૂં વ મા-૨. ૧૫ કરે વ મા-૨. ૧૬ તુલ્ય વ મા-૨. ૧૭ વાહરિ વ મા-૨. ૧૮ વ મા-૨ માં નથી. ૧૯ વ મા-૨ માં નથી. ૨૦ દત્તાનિ વ, દત્તાને મા-૨; આની પછીનો 'વાના' શબ્દ વ મા-૨ માં નથી. ૨૧ નાટશાલોં વ મા-૨. ૨૨ મય્યો વ મા-૨. [પૃ. ૩૨૩] ૨૩ ઘણો વ મા-૨. ૨૪ વ મા-૨ માં નથી. ૨૫ કરે વ મા-૨. ૨૬ અનેડ મા-૨. ૨૭ મય્યે મા-૨. ૨૮ સંતોષેડ વ મા-૨. ૨૯ નિફલ વ મા-૨. ૩૦ જે વ મા-૨. ૩૧ વચને વ. ૩૨ આની પછી મા-૨ માં 'કરી' છે. ૩૩ સંતોષેડ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે અનુવાદ છે :

‘.....છેડે પિશુનણું દુષ્ટતા કરે, અપમાન કરે, મણિ ધાડ, દહો શરૂનીન દુષ્ટ કૂળે નિમ્યોં તે દુષ્ટને ધિક્.’

૩૪ વોલ્યો વ મા-૨. ૩૫ સેવાધી હયો. ૩૬ મુંહિ વ. ૩૭ દ વ મા-૨. ૩૮ યાળદાર તેન્હો વ મા-૨. ૩૯ કુલં વ મા-૨. ૪૦ જેન્હે મા-૧, જેહનદ ઇ, જેન્હિ વ, જેન્હે મા-૨. ૪૧ જેન્હિ વ. ૪૨ કુલ વ મા-૨; આની પછીનો અનુવાદ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘.....તે પ્રીતિ અને વિવાહને પરસ્પરે [પરસ્પરે] યોગ્ય પણ અધિક તોડા યોગ્ય નહીં.’

૪૩ ડટાને મા-૧. ૪૪ વ મા-૨ માં આ અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘જિવારેં સૂર્ય અન્નંગત હોડ તિવારેં ધ્રમર તુવાર્તધી કમલ મય્યે મકરદ પુગરસ પીવા પેનેડ; પણ આપણાનું કમલ મય્યે રૂંધન ન જાણે, જે મય્યાઈં કમલ મિન્મેંડ તે ન જાણડ તિન મનુચ્ય ફલનો વાધો આપણો નાસ ચીંતવે.’

૪૫ દંધાતુ મા-૧ ઇ. ૪૬ ફલનો મા-૧ ઇ. [પૃ. ૧૨૪] ૪૭ વ મા-૨ માં આ અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘વનના મદમત દુસ્તીંગ કુંમરથાને ધણ માય મદનાવાદવધી ધ્રમર મેધિ; તે

कगं बिहना माग्या भुई पत्ता थरा कमउ मव्यनी क्रीडानें स्मरें ए गुणवंतनो
ज जोग, '

४८ कुंभस्तलनें भा-१, कुंभस्थलने ड. ४९ सेरें भा-१, सेवे ड. ५०
बहुना भा-१ ड. ५१ गुणवंतनो भा-१ ड. ५२ व भा-२ मां आ श्रोवनो
अनुवाद नीचे प्रमाणे छे:

'पलनो भार स्वरक्षशाग्यानं नमाडेइ, मोरना पिच्छनो भार गति क्षीघ्रनं केडे,
भलो चालनो जे अक्ष ते गृहगनी परि याहीये निम गुणवंतना गुण पुगपनं वरी घाडं. '

५३ बाहि ड. ५४ पुगपने ड, पुगपनं भा-१. ५५ धाई भा-१ ड. ५६
यमुनाना हप्रो. ५७ 'मध्यं व भा-२. ५८ 'वाजल सरयो' व भा-२ मां नथी.
५९ दीशतो भा-१ ड, दीशतो व भा-२. ६० जोता भा-१ ड, व भा-२ मां नथी.
६१ जो व भा-२. ६२ माघेड व भा-२. ६३ द्योतता व भा-२. ६४
दीगता व भा-२. ६५ तेधी व भा-२. ६६ जीणे भा-१ ड, जीणं व भा-२.
६७ मोटाई भा-१ ड, उषाड व भा-२. ६८ पामें भा-१ भा-२, पामे ड, पामि व.
६९ तीणे हप्रो. [पृ. १२५] ७० ऊफराटा व भा-२. ७१ घणूं व भा-२;
पछी व भा-२ मां 'तो' छे. ७२ 'मध्य व भा-२. ७३ गुर्यं व भा-२. ७४
निगं व भा-२; वाकीना चरणोनो अनुवाद व भा-२ मां आ प्रमाणे छे:

'जे नरनं गुणे वरी मोटपणुं ते मिथ्या जेथी गुणवंत कथा पच्छी मनुष्यने
न गने, '

७५ कहनं भा-१. ७६ राजानुं व भा-२. ७७ व भा-२ मां आ चरणनो
अनुवाद आ प्रमाणे छे:

'हम्नी मदधी अरुशे वरी मस्तकि कहनं पाम्या. '

७८ मैनं व भा-२. ७९ विना व भा-२. ८० रहित व भा-२. ८१
परं व भा-२. ८२ ईणे व भा-२. ८३ रमेकडे व भा-२. ८४ रमेइ व भा-२.
८५ छेइ व भा-२. ८६ तेधी व भा-२; पछी व भा-२ मां 'वली' छे. ८७
मुन्हें भा-१ भा-२, मुन्हें ड, मुन्हि व. ८८ 'मध्य व भा-२. ८९ पछी व भा-२.
९० जाणें हप्रो. ९१ आ चरणनो अनुवाद व भा-२ मां आ प्रमाणे छे:

'एहा चतुर घणा जे परसार्ये नष्ट करी आपणूं काम करें. '

९२ काम भा-१ ड. ९३ करें भा-१, करे ड. ९४ ऊटनं व भा-२.
९५ विपें व भा-२. ९६ बोव्यो व भा-२.

[૧૩. સાગરદત્ત વાણિયો, ઝંટ અને સિંહ]

૧ કોણક દ્રો. ૨ નગરને વ મા-૨. ૩ વિપેટ વ મા-૨. ૪ નામે દ્રો. ૫ તે દ્રો. ૬ પેળા મા-૧ [પૃ. ૧૨૬] ૭ મુલ્ના મા-૧ વ મા-૨. ૮ લેડ મા-૧ ૬, વ મા-૨ માં નથી. ૯ ડટ વ મા-૨. ૧૦ વ મા-૨ માં નથી. ૧૧ મરીનદ વ મા-૨. ૧૨ વેહે મા-૧, વેહે ૬, કોણક વ મા-૨. ૧૩ ચાલ્યો દ્રો. ૧૪ ઘાળીયાનો મા-૧ ૬, ઘાળીયાનેડ વ મા-૨. ૧૫ ઇદિ વ. ૧૬ વ મા-૨ માં 'જે ઝંટ તે' એવો પાઠ છે. ૧૭ મારિં વ મા-૨. ૧૮ વ મા-૨ માં નથી. ૧૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'થયો' છે. ૨૦ વેદુ ૬, વેટો વ મા-૨. ૨૧ વ મા-૨ માં નથી. ૨૨ વ મા-૨ માં નથી. ૨૩ તેનું મા-૧, તેનુ ૬, તેનુ વ મા-૨. ૨૪ વિહિચીત્ ૬, વહેચી વ મા-૨. ૨૫ અનૈરા મા-૧, ઘીજા વ મા-૨. ૨૬ ઝપરિ વ મા-૨. ૨૭ ઘલાવી વ મા-૨. ૨૮ વાળીયુ મા-૧ ૬, વાળીયો વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ આ પ્રમાણે છે :

‘.....મયથી તે વિકટને તિહાં મૂની મણત સાથિ ચા-યો.’

૨૯ માટેઈ મા-૧. ૩૦ પછી વ મા-૨. ૩૧ આની પછી વ મા-૨ માં 'હલ્લ હલ્લ' શબ્દ છે. ૩૨ મુલે વ મા-૨. ૩૩ પાતો મા-૧ ૬, મથ કરતો વ મા-૨. ૩૪ વ મા-૨ માં નથી. ૩૫ ઝટ વ મા-૨. ૩૬ દિને દ્રો. ૩૭ ચાલવત્તર વ મા-૨. ૩૮ થ્યો વ મા-૨. ૩૯ મયે વ, મયે મા-૨. ૪૦ મદોવટ દ્રો. ૪૧ નામે મા-૨. ૪૨ રહેઈ વ મા-૨. ૪૩ તેનુ દ્રો. ૪૪ વ મા-૨ માં નથી. ૪૫ શીયાલ દ્રો. ૪૬ તીને દ્રો. ૪૭ લીટો દ્રો. ૪૮ કદાપિ વ મા ૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'ન લીટો દ્રો' પાઠ છે. ૪૯ વ મા-૨ માં નથી. ૫૦ દેપીનદ વ મા-૨. ૫૧ પૂહતો મા-૧ વ મા-૨. ૫૨ વ મા-૨ માં 'અહો' થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૫૩ વન વ મા-૨. ૫૪ મયે વ મા-૨. ૫૫ વ માં આની પછી 'પૂહોથો વહતો હૂવડ' એવો મૂલ પ્રતથી જુદા અક્ષરોમાં લખેલો પાઠ છે. ૫૬ કુળનું મા-૨. ૫૭ ચોલ્યો વ મા-૨. ૫૮ ઝંટ વ, ઝટ મા-૨. ૫૯ પૂહ્યો વ મા-૨. ૬૦ વ મા-૨ માં 'અહો' થી પંક્તિ શરૂ થાય થાય છે. ૬૧ કિહાંથી વ મા-૨. ૬૨ આની પછી વ મા-૨ માં 'છે' છે. ૬૩ તીને મા-૧ ૬; વ મા-૨ માં 'પછે' થી પંક્તિ શરૂ થાય છે, તે પ્રતોમાં 'તીને' નથી. ૬૪ હંટઈ વ. ૬૫ આપળું વ મા-૨; આની પછીનો 'જે' વ મા-૨ માં નથી. 'આપળું' પછી વ માં 'સગલો' અને મા-૧ માં 'સર્વ' છે. ૬૬

આવવાનુ વ. ૬૭ પટેર વ મા-૨. ૬૮ તેમ્હિ વ, વ મા-૨ માં ‘મિહે’ પછી આ શબ્દ આવે છે. ૬૯ વ મા-૨ માં ‘યન ગય્ય રહતો’ એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૭૦ ચિતારદક વ, ચિતારેદક મા-૨. ૭૧ પાસો વ મા-૨. ૭૨ પાઝો વ મા-૨. ૭૩ આની પછી વ મા-૨ માં ‘દાંનની પીઠાથી’ શબ્દ છે. ‘સિંહ’ પછીના ‘ધત માટ્ટ’ શબ્દો વ મા-૨ માં નથી. ૭૪ રણો વ મા-૨. ૭૫ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘પટ્ટ [પટેટ] રિન પોચ પછી મિહના તે સંવક કુધાઈ વટમાહે પડ્યા.’

૭૬ યોચો વ મા-૨. ૭૭ પ્રહારિ ટ. ૭૮ આહરનટ મા-૧, આહરને ડ વ મા-૨. ૭૯ મુચ પ્રન ‘રિ’ માંથી પછી ગયેલા આ શબ્દ મા-૧ માંથી લીધા છે. ૮૦ પંટેટ વ મા-૨. ૮૧ તેમ્હિ વ મા-૨. ૮૨ વટ્ટી વ મા-૨. ૮૩ વ મા-૨ માં ‘આહરે શું કરું ?’ એવો શબ્દક્રમ છે. ૮૪ વ મા-૨ માં ‘જે’ થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૮૫ વ મા-૨ માં નથી. ૮૬ વ મા-૨ માં નથી. ૮૭ તો વ મા-૨. ૮૮ મુંદિ વ, મુંદે મા-૨. ૮૯ આહાર વ મા-૨. ૯૦ આવ્યો વ મા-૨. ૯૧ વ મા-૨ માં નથી. ૯૨ વ મા-૨ માં નથી. ૯૩ આની પછી વ મા-૨ માં ‘સિંહે’ છે. ૯૪ પછી વ મા-૨. ૯૫ ચોચો વ મા-૨. ૯૬ વ મા-૨ માં નથી. ૯૭ મિહિ વ મા-૨. ૯૮ વહું વ મા-૨. ૯૯ છાજો વ મા-૨. ૧૦૦ જીવને મા-૧. ૧ આરને ડ, આરનિ વ, આરને મા ૨, મા-૧ માં નથી. ૨ જોડ ડ વ મા-૨, જોડ મા-૧. ૩ હું દપ્રો, આની પહેલાં વ મા-૨ માં ‘જિમ’ છે. ૪ વરાવું વ મા-૨. ૫ વથા વ મા-૨. ૬ પછી વ મા-૨. ૭ વ મા-૨ માં ‘સરે તે’ એવો શબ્દક્રમ છે. ૮ વ મા-૨ માં નથી. ૯ મધ્ય વ મા-૨. ૧૦ પેટા દપ્રો. ૧૧ છાઈનેડ વ મા-૨. ૧૨ તે વ મા-૨. ૧૩ મા-૧ માં નથી. ૧૪ ચોચો વ મા-૨. ૧૫ વ મા-૨ માં ‘મણ છતો’ એવો શબ્દક્રમ છે. ૧૬ અમ્હે વ, અમ્મા મા ૨. ૧૭ પટેટ વ મા-૨. [પૃ. ૧૨૭] ૧૮ સસો વ મા-૨. ૧૯ વ મા-૨ માં ‘ચીજો સિંહ’ એવો શબ્દક્રમ છે; મા-૧ માં આ અને આની પહેલાંની પંક્તિ નથી. ૨૦ સાથી વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં ‘રિમ’ છે. ૨૧ ચોલ્યુ મા-૧ ડ, ચોચો વ મા-૨. ૨૨ છતો ડ વ મા-૨. ૨૩ આની પહેલાં વ મા-૨ માં ‘અહો’ છે. ૨૪ બેહિ ડ. ૨૫ ‘અહો વાગ સ્વામી’ આ શબ્દો મા-૧ માં નથી. ૨૬ સ્વામીયે વ મા-૨. ૨૭ વ મા-૨ માં નથી. ૨૮ છે વ મા ૨. ૨૯ તેથી વ મા-૨. ૩૦ ચોલ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘તિ’ છે. ૩૧ ચોચો મા-૧ વ મા-૨. ૩૨

તમ્હે મા-૧ ઇ મા-૨, તમ્હિ વ. ૩૩ રહિ વ, રહો મા-૨. ૩૪ એહું ઇ, મા-૧ વ મા-૨ માં નથી. આ સ્પષ્ટે વ મા-૨ મા 'હું' છે. ૩૫ સિહનહ મા-૧, સિહનિં વ, સિહનેં મા-૨. ૩૬ આની પછી વ મા-૨ મા 'એ' છે. ૩૭ સાચ્યોસ વ મા-૨. ૩૮ વ મા-૨ માં નથી. ૩૯ વન્દિદ વ, વન્દેદ મા-૨. ૪૦ વ મા-૨ મા 'જે પૂછતો હોઉ' એ પ્રમાણે અન્તભાગ છે. ૪૧ સિહ વ મા-૨. ૪૨ ચોલ્યો વ મા-૨. ૪૩ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘તમ્હિ [તમ્હે] કાઝ જીવ લીટો ?’

૪૪ જેન્હિ વ, જેન્હે વ મા-૨; આની પહેલા વ મા-૨ મા 'અહો' છે. ૪૫ શરીરેં વ મા-૨. ૪૬ આની પછી વ મા-૨ મા 'ન' છે. ૪૭ દટિ વ મા-૨. ૪૮ આની પછી વ મા-૨ મા 'ન' છે. ૪૯ દેપે વ મા-૨. ૫૦ અમ્હે વ મા-૨. ૫૧ સવેંદ વ મા-૨. ૫૨ પાપે વ મા-૨. ૫૩ આની પછી વ મા-૨ મા 'ધ્યા હું' છે. ૫૪ રહત વ મા-૨. ૫૫ તમ્હિ વ. ૫૬ છતે વ, છતેં મા-૨. ૫૭ આહારે વ મા-૨. ૫૮ આપણુ ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૫૯ વ મા-૨ મા નથી. ૬૦ છડતા મા-૧ ઇ, છેતા વ મા-૨. ૬૧ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘અરે દુટ શું કહેં છે ?’

૬૨ વહે મા-૧ ઇ. ૬૩ એન્હે મા-૧ ઇ, વ મા-૨ માં 'તેન્હે મે' એવો શબ્દવ્રમ છે. ૬૪ છે વ મા-૨. ૬૫ છે વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં 'જે' છે. ૬૬ ગૌદાન મા-૧. ૬૭ મહિપીદાન વ મા-૨. ૬૮ અનદાન વ મા-૨; આની પછી ઇ મા-૧ મા 'એતલા દાન' એવા શબ્દ છે. વ મા-૨ માં આ પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ આ પ્રમાણે છે :

‘એતલા દાન [દાન] અમયદાનની તુલાઈ ન આવેં.’

૬૯ તમ્હનિં વ, તમ્હેને મા-૨. ૭૦ હેદ વ મા-૨. ૭૧ એ વ મા-૨. ૭૨ વચેન મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા 'હર' છે, પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘જે શરીર રાપવાનિં [રાપવાન] પાપ પળ કીજિ [કીજે].’

૭૩ કુલાનિં વ, કુલને મા-૨. ૭૪ લજવો દપો. ૭૫ પ્રામનેંદ વ મા-૨. ૭૬ દેશને વ, દેશને મા-૨. ૭૭ આમાનેં વ મા-૨. ૭૮ પૃથિવી વ મા-૨. ૭૯ લજવી દપો [ટ. ૧૦૮] ૮૦ અમુમ વ મા-૨. ૮૧ જે વ મા-૨.

૮૨ કીળે વ, કીળેં મા-૨. ૮૩ આ પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

‘ઉપાયેં આપડિ કરી શરીર રાપરું.’

૮૪ યેં વ મા-૨. ૮૫ આ શબ્દ વ મા-૨ મા નથી. ૮૬ ડેંટને વ મા-૨. ૮૭ મિં વ. ૮૮ મારવાનુ વ મા-૨. ૮૯ છેડ વ મા-૨. ૯૦ મિંહ હપ્રો. ૯૧ ઘોંચો વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘તે’ છે. ૯૨ ઘોંચો વ મા-૨. ૯૩ આ શબ્દ મા-૧ મા નથી; અમ્હનિ વ. ૯૪ આની પછી વ મા-૨ મા ‘અર્થ’ છે. ૯૫ સર્વેના વ મા-૨. ૯૬ આપણો વ મા-૨. ૯૭ જીવ વ મા-૨. ૯૮ હીંડિ વ, હીંડે મા-૨. ૯૯ છેડ વ મા-૨. ૧૦૦ ‘તે વહડ છડ’ આ શબ્દો વ મા-૨ માં નથી. ૧ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘તેં વાગ એહું વગા પછી વોધેન વોગ્યો.’

૨ પઠડ વ મા-૨; આની પછીના શબ્દોનો ક્રમ ‘તેં વાગ’ એ પ્રમાણે વ મા-૨ મા છે. ૩ રઙ્ગિધો વ, કઙ્ગેથો મા-૨. ૪ મધલા મા-૧ ડ, સર્વે મા-૨. ૫ હુતા મા-૧, ડિ વ, છે મા-૨. ૬ ર્યો વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા ‘જેં ઘોંચો’ એવા શબ્દ છે. ૭ જેનેડ વ મા-૨. ૮ અક્ષમનેં વ મા-૨. ૯ આ શબ્દ વ મા-૨ મા નથી. ૧૦ આપણાના વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘પ્રાણ’ છે. ૧૧ સાંભલીયે વ મા-૨. ૧૨ છેડ વ મા-૨; મા-૧ માં નથી. ૧૩ ફેંડ હપ્રો. ૧૪ હોલાનેં રૂપિ મા-૧, હોલાને રૂપિ ડ, હોલાનેં રૂપે વ મા-૨. ૧૫ અતિયિ હપ્રો. ૧૬ આવ્યો હપ્રો. ૧૭ માસેં હપ્રો; આની પછી ‘.....માસેં કરી રાપ્થો’ એવા શબ્દો વ મા-૨ મા પંક્તિના ઉત્તરાર્થમાં છે. ૧૮ યે મા-૧ ડ. ૧૯ દેવતાં હપ્રો. ૨૦ સ્વામી વ મા-૨. ૨૧ આપદાને વ, આપદાનેં મા-૨. ૨૨ પામે વ મા-૨. ૨૩ વ મા-૨ મા નથી. ૨૪ વ મા-૨ મા ‘અપ્પણા પ્રાણ’ એવો શબ્દક્રમ છે. ૨૫ રાપે વ મા-૨. ૨૬ તો હપ્રો. ૨૭ વહિવું મા-૧ ડ, વહવું વ મા-૨. ૨૮ ‘મક્ષક હપ્રો, સર્વે પ્રતોમા ‘મક્ષણ વ’ ને સ્થાને ‘મક્ષક’ છે. ૨૯ અમ્હારે હપ્રો. ૩૦ શરીર મા-૧, ડ; શરીરિ વ મા-૨, આની પછી મા-૧ મા ‘આઠાર’ છે. ૩૧ કરો હપ્રો. ૩૨ એહો વ મા-૨. ૩૩ સર્વે વ મા-૨; વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે :

‘વિકટ સઘાતે સર્વે.....’

૩૪ પચ્છિડ વ, પચ્છે મા-૨. ૩૫ ‘નમસ્કાર કરી’ મા-૧ મા નથી. ૩૬ ઘોંચો મા-૧ વ મા-૨. [પૃ. ૧૨૯] ૩૭ માહિં વ. ૩૮ શરીરિ મા-૧ વ મા-૨. ૩૯ રાપો વ મા-૨. ૪૦ મા-૧ વ મા-૨ મા નથી. ૪૧

बोल्नु भा-१, बोलो इ, बोल्यो व भा-२. ४२ व भा-२ मा 'अहो' धी पंक्ति शर घाय छे. ४३ ताहरिं इ, ताहिं व, ताह्ने भा-२. ४४ अम्हे भा-१ इ भा-२, अम्हि व. ४५ थाउं हप्रो. ४६ भा-१ मां अहींथी शरू यतो वार्तानो अन्तभाग नीचे प्रमाणे छे :

‘.....पउइ इम ज सीयालिं कथूं. मिहि तिम ज प्रतिउत्तर कथ्यो. सघलानइ न पोहचइ. पउठ बीजि मिहि कथु ‘ए विहुं पिहि माहु सरीर मोटुं छइ, पारणुं सरयो.

जणें करी घणा जिवे तिहा ते यने रापीये. ते नाश पाम्ये कुल नाश पामइ जिम नाभिने नागें आरा नाश पामें.

ते मिह प्रति सिंह राजा कहतो हाउ, “ताहुं शरंग अल्प, ते युक्त कथुं यण नखाधुने ठाकुर किम पाइ ? अनइ स्वजाती न खातुं.” पउइ विकटक च्यौतवनो हीउ, “मूर्खणें दहो कोइ मारसु नहीं. तु हुंइ एहुं कहुं” पउइ उंट मिह प्रति बोल्यो, “स्वामिन्, सेनक स्वामिनइ अर्थि प्राण छोडीनइ जे गति पामें ते गतिने याज्ञिक योगीश्वर न पामे.

एहना शरीरधी माहुं शरीर मोटुं छइ. माह्ने शरीरे तम्हारा प्राण रापो.” एहुं कथा पूठि सिंह-सीयाल विहइ उंटना पारा फाही मारीनइ पावा लागे.

४७ आ वाक्य व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘काग एहु कथा पछी सीयाल बो-यो, “तुं स्वामिन् [स्वामिन्] अम्हारे शरीरे [शरीर] तम्हारा प्राण रापो, काग पहि [पहें] माहुं शरीर मोटुं छइ, माह्ने शरीरे पारणुं [पारण] करो.” मिह बोल्यो, [सर्वने तु न पोहोचें.]’

४८-बहत्तो इ. ४९ माह्ने इ. ५० शरीरे इ. ५१ माह्ने इ. ५२ करो इ. ५३ इ भा आ वाक्य आ प्रमाणे छे :

‘पउइ सिंह कहवा लागे, “सर्वने न पोहोचई.”

५४ म्यां इ व भा-२. ५५ पछि व भा-२. ५६ पीजो इ व भा-२. ५७ मिह इ व भा-२. ५८ बो-यो व भा-२. ५९ विहू व भा-२. ६० परें व भा-२. ६१ माहुं इ व भा-२. ६२ मोटु इ व भा-२. ६३ माह्ने इ व भा-२. ६४ शरीरे इ व भा-२. ६५ वगें व भा-२. ६६ आनी पहेलानो ‘निहा’ शब्द व भा-२ मा नथी. ६७ रापनो व भा-२. ६८ पार्यें इ व भा-२.

૬૯ પામેટ વ મા-૨. ૭૦ વ મા-૨ માં આ ચરણ આ પ્રમાણે છે :

‘ જિમ પેઢાની નામિ વિના આરા ન રતિ. ’

૭૧ વ મા-૨ માં આ વંત્રિ આ પ્રમાણે છે :

‘ તે રાજા સિદ્ધ, સેવક મિહને કહતો હોડ. ’

૭૨ તોહું ઇ વ મા-૨. ૭૩ તેં મા-૨. ૭૪ નગ્નનુક્ત જીયને. ૭૫ આની

પછી વ મા-૨ માં ‘ ન ગાંડ ’ એના શબ્દ છે. ૭૬ સ્વજાતિનો વ મા-૨. ૭૭

ગાયો વ મા-૨. ૭૮ પહડ ડ, પહિ વ, પછે મા-૨. ૭૯ ત્રિકટ વ મા-૨.

૮૦ ચિતવતો વ મા-૨. ૮૧ મૂર્ષેપણિ વ, મૂર્ષેપણે મા-૨. ૮૨ કૈણિ વ, કૈણે

મા-૨. ૮૩ મારણો વ મા-૨. ૮૪ નહી ડ વ મા-૨. ૮૫ તૌ મા-૨.

૮૬ હુંડ ડ, હુંડ વ, હુડ મા-૨. ૮૭ દમ વ મા-૨. ૮૮ પછિડ વ, પછેડ

મા-૨. ૮૯ હંટ વ મા-૨. ૯૦ વઠ્ઠિ વ, વઠ્ઠે મા-૨. ૯૧ જૈનડ ડ.

૯૨ ઘોલ્યો વ મા-૨. ૯૩ સ્વામીને વ, સ્વામીને મા-૨. ૯૪ છાંઘીને વ મા-૨.

૯૫ ચે વ મા-૨. ૯૬ પામે ઇ વ મા-૨. ૯૭ માઠું વ મા-૨. ૯૮ ઘરીરિ

ડ, ઘરીરિ વ મા-૨. [પૃ ૧૩૦] ૯૯ પુઠે ડ, પછી વ મા-૨. ૧૦૦

વિહડે ઇ, નિહિં વ મા-૨. ૧ મારી વ મા-૨.

૨ તેથી વ મા-૨. ૩ વઠું વ મા-૨. ૪ છડે ડ, છું વ મા-૨; આની પછી

વ મા-૨ માં ‘ જે ’ છે. ૫ અહો હપ્રો. ૬ રાજાનો વ મા-૨. ૭ આની પછી

વ મા-૨ માં ‘ છેડ ’ છે. ૮ તેથી વ મા-૨. ૯ સેવકને ઇ, સેવકનિં વ, સેવકને

મા-૨. ૧૦ હોડ વ મા-૨. ૧૧ હસ વ મા-૨. ૧૨ કાઠે મા-૧ વ મા-૨.

૧૩ હોડ વ મા-૨. ૧૪ મુંઢાને ઇ મા-૧ મુંઢાને વ મા-૨. ૧૫ ચે ઇ મા-૧, ડ

વ મા-૨. ૧૬ તે હપ્રો. ૧૭ કરે વ, કરે મા-૨. ૧૮ વ મા-૨ માં નથી.

૧૯ સરણોડ વ મા-૨. ૨૦ મિચને હપ્રો. ૨૧ ઝઠિણ મા-૧ ઇ, વઠિન વ મા-૨.

૨૨ વચને હપ્રો. ૨૩ હોડ હપ્રો. ૨૪ પછિડ વ, પછેડ મા-૨. ૨૫ શત્રુને

વ મા-૨. ૨૬ વશ વ મા-૨; આની પછી વ મા ૨ માં ‘ કિમ ન ’ છે. ૨૭ વ

મા-૨ માં ‘ તે શુ ’ ને સ્થાને ‘ તેહું ’ પાઠ છે. ૨૮ સામલીયે વ મા-૨. ૨૯

છેડ વ મા-૨. ૩૦ ચે મા-૧ ઇ. ૩૧ માટે વ મા-૨. ૩૨ પાસે વ મા-૨.

૩૩ અનેડ વ મા-૨, ‘ વિ ’ વ્રતમાં શબ્દો પડી ગયા હોવાથી, કૌસમા મૂકેલા સેટલા

શબ્દ મા-૧ માંથી લીધા છે. ૩ માં મા-૧ પ્રમાણે જ પાઠ છે. ૩૪ સીપીં વ

મા-૨. ૩૫ પામે વ મા-૨. ૩૬ છેડ વ મા-૨. ૩૭ ચહ્યો વ મા-૨.

૩૮ મલો વ મા-૨. ૩૯ વઠ્ઠે મા-૧. ૪૦ છે વ મા-૨.

[૧૪. સુધાર અને સિંહ]

૧ વોએક હપ્પો. ૨ વિયે વ મા-૨. ૩ આની પઢી મા-૧ ટ મા 'નામિ' અને વ મા-૨ માં 'નામે' છે. ૪ સૂતાર મા-૧, સૂતદાર વ મા-૨. ૫ વતે વ મા-૨. ૬ અહીંથી શરૂ કરી, '...વિમલ નામેંડ નિહ રજ્જ,' ત્યાં મુધીનો 'વિ' મુખ્ય પ્રત નો પાઠ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

‘તે વનમાહિ માયિ માત લેડે મ્યો. નિજાં સ્તંભ વાટના વિમલ નામેં સિંહ ઢીઠો.’

૭ રૂઢું મા-૧ ડ. ૮ નામેં મા-૧, નામે ડ. ૯ નિહ મા-૧ ડ.

[પૃ. ૧૩૧] ૧૦ આની પઢી વ મા-૨ માં 'એક કામ, વીજો શિઆલ' તે વેહુણ [ગિહુણ] ધ્રમતેં સૂતધાર ઢીઠો' એવા નવ્દ છે. ૧૧ ઢીઠો મા-૧ ડ. ૧૨ સૂતધાર વ મા-૨. ૧૩ સિન્નેં હપ્પો. ૧૪ વીહીનો હપ્પો. ૧૫ એહી વ મા-૨. ૧૬ એહી મા-૧ ડ, એહી વ મા-૨. ૧૭ આની પહેલા વ મા-૨ મા 'પચ્છદ' છે. ૧૮ જૈ વ મા-૨. ૧૯ વોચો વ મા-૨. ૨૦ નિહ મા-૧ વ મા-૨. ૨૧ આની પઢી વ મા-૨ મા 'કરી' છે. ૨૨ આની પઢી મા-૧ ટ માં 'વા' છે. ૨૩ આ પંક્તિ મા-૧ મા નથી. ૨૪ છીયે ડ વ. ૨૫ છેડ વ મા-૨. ૨૬ માડે મા-૧ હ; વ મા-૨ મા 'માહો માહે' એ પ્રમાણે છે. ૨૭ છિ વ. છે મા-૨. ૨૮ વ મા-૨ મા 'પછે' થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૨૯ વોચો હપ્પો. ૩૦ મુંઢિ વ, મુંઢેં મા-૨. ૩૧ વ મા-૨ મા 'હું માંસ-મણક હું' એવો પાઠ છે. ૩૨ તોહિ વ મા-૨. ૩૩ પ્રીતિવે વ મા-૨; આની પઢી વ મા-૨ મા 'આયિ' છે. ૩૪ આની પઢી વ મા-૨ મા 'હું' છે. ૩૫ હું વ મા-૨. ૩૬ સૂતધારિ વ, સૂત ધારેં મા-૨. ૩૭ આળી મા-૧ ડ, વાઢી વ મા-૨. ૩૮ પટેદ વ. ૩૯ પવાજ હપ્પો. ૪૦ સુતોપાયો વ મા-૨. ૪૧ પછે વ મા-૨. ૪૨ નિહિ મા-૧, નિહે ડ વ મા-૨. ૪૩ સૂતારનં મા ૧, સૂતધારને વ મા-૨. ૪૪ આ પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

‘આજ પઢી તેં અવડય ડેહાં આવવું.’

૪૫ રનિઠ વ, પચ્છે મા-૨. ૪૬ સૂતદાર મા-૧. ૪૭ વોચો મા-૧ વ મા-૨. ૪૮ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘સ્વામિન્ એક વાર માહું અજ દિન પ્રતિ મથવું.’

૪૯ વીજો વ મા-૨. ૫૦ આની પહેલા, કોડે વ, કોદ મા-૨. ૫૧ વર્ન્દ

भा-२. ५२ ईर्णी भा-१, इणी व, ईर्णी भा-२. ५३ परि भा-१ व भा-२.
 ५४ प्रीति भा-१ व भा-२. ५५ षणो व भा-२. ५६ हौड भा-१ व भा-२,
 होइ इ. ५७ निड भा-१ व भा-२. ५८ आहारि तृप्त भा-१ इ, आहारें तृप्त
 व भा-२. ५९ थ्या हप्रो. ६० पृठि भा-१ इ, पच्छी व भा-२. ६१ गरि व,
 करे भा-२. ६२ पछि व, पच्छेइ भा-२. ६३ शीआल अने काग व भा-२.
 ६४ विहे व भा-२. ६५ थसा व भा-२. ६६ चेतलाइ व भा-२. ६७
 दिग्मना व भा-२. ६८ मिहनें भा-१ व भा-२. ६९ वीनती वरता व. ७०
 छो व भा-२. ७१ आनी पहेलां, व मा 'माही' अने भा-२ मा 'माह्रे' छे.
 ७२ आवि व, आवि भा-२. ७३ छेइ भा-२. ७४ सूतहार भा-१ इ भा-२.
 ७५ संगति भा-१ भा-२, संचानि व. ७६ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘तीणि भाति [भाति] वरी हु[हुं] अति तृप्त थाउं छु.’

७७ पेटइ व भा-२. ७८ व भा-२ मा काग शीयाल एगो शब्दक्रम छे.
 ७९ विहे व भा-२. ८० सूत्रारनि व. ८१ मारीनइ भा-१ इ, मारी व भा-२.
 ८२ तेन्हें भा-१ इ भा-२, तेन्हि व. ८३ मांमि भा-१ इ व, मांसें भा-२. ८४
 मिह हप्रो. ८५ घो-यो व भा-२. ८६ व मां 'तेन्हि मि' अने भा-२ मां
 'तेन्हें मे' एगो शब्दक्रम छे. ८७ छिइ व, च्छेइ भा-२. ८८ जारि भा-२.
 ८९ मनसाइ हप्रो. ९० अग्रुभ हप्रो. ९१ चीतवीये हप्रो. ९२ तन्हनि व.
 ९३ अनेहं अनेह भा-१. ९४ भक्ष व भा-२. ९५ आणीशे व भा-२. ९६
 व भा-२ मा नथी. ९७ भा-१ मा आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

‘सूनधारनं भक्ष्यु, अनेहं नही.’

९८ मोटें भा-१ इ. ९९ कटे भा-१ भा-२, कटे इ व. १०० सिहें भा-१,
 सिहें इ; व भा-२ मां आ शब्द नथी. १ तहेनुं भा-१, तेन्हें इ, तेन्ह व, तेन्ह
 भा-२. २ मागनि व भा-२. ३ जाता भा-१ इ, जातो व भा-२. ४ वेगलुथो
 भा-१, वेगुथो इ, वेगथो व भा-२. ५ विहि भा-१ इ; व भा-२ मा नथी.
 ६ शीआल भा-१ इ, शीयाल व भा-२; व भा-२ मा 'शीआल काग' एगो शब्दक्रम
 छे, आनी पछी हप्रो. मा 'युक्त' छे. ७ आमतो हप्रो [पृ. १३२] ८ देपी-
 नेइ व भा-२. ९ दुष्टि इ. १० चिन्ह भा-१ व भा-२; चिहे इ. ११ सहत
 व भा-२. १२ रुजि भा-१. १३ चळ्यु भा-१ इ, चळ्यो व, चळ्यो भा-२.
 १४ पन्जिइ व, पछेइ भा-२. १५ सिंह भा-१ व भा-२. १६ कहतो हप्रो.
 १७ हरो मां आ पंक्ति 'अहो' थी दाह थाय छे. १८ नून्हें भा-१ भा-२, मून्हें
 पं ४२

૬, મૃદ્ધ વ, ૧૯ દેપી વ મા-૨. ૨૦ ઝપરિ હપ્રો. ૨૧ વાઈ વ મા-૨.
 ૨૨ ચઢ્યુ મા-૧ ડ, ચઢ્યો વ મા-૨. ૨૩ તાટ્રો વ મા-૨. ૨૪ નામિ મા-૧
 નામિ ડ, નામિ ધ, નામે મા-૨. ૨૫ તું મા-૧ ડ મા-૨. ૨૬ વીટ્ટેશિ મા-૧ ડ.
 ૨૭ ંયો મા-૧, યુ ડ, ધી વ મા-૨.

૨૮ તેથી વ મા-૨; ધ મા-૨ માં આની પછી ‘હું’ છે. ૨૯ વહું મા-૧ વ
 મા-૨. ૩૦ હું હપ્રો. ૩૧ છુદનો વ મા-૨. ૩૨ વીટ્ટો ધ, વંટ્યો મા-૨.
 ૩૩ પરિવ રમેં હપ્રો. ૩૪ ન હપ્રો. ૩૫ વરિ વ, કરે મા-૨. ૩૬ વોર્યો વ
 મા-૨. ૩૭ ધ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘તે પિગલ [પિગલક] મું ઝપરિ [હુણિ] કોપ્પો ?’

૩૮ આની પછી વ મા-૨ માં ‘પણ’ છે. ૩૯ પડિં વ, પડેં મા-૨. ૪૦
 ડિં વ, છે મા-૨. ૪૧ પઢ્ઢ વ, પછેડ મા-૨. ૪૨ વાનનડ મા-૧ ડ, વાનને
 વ મા-૨. ૪૩ વિથેડ મા-૧ વિથિં વ, વિથિ મા-૨. ૪૪ વેં મા-૧ ડ, થિં વ, યેં
 મા-૨. ૪૫ તેહેને મા-૧ ડ, તેન્હિ વ, તેન્હે મા-૨. ૪૬ મનુના વ. ૪૭ જેહુ
 મા-૧, જેહો ડ, વ મા-૨. ૪૮ હોઈ હપ્રો. ૪૯ તેહું વ, તેહોં મા-૨. ૫૦
 છિઈ મા-૧ ડ. ૫૧ છઈ મા-૧ ડ, છેઈ વ મા-૨. ૫૨ અર્ચ્ય હપ્રો; આની
 પછી વ મા-૨ માં ‘જાણતો ન હોઈ’ એવો શબ્દનમ છે. ૫૩ જાણે મા-૧ ડ.
 ૫૪ તોહોઈ મા-૧ ડ. ૫૫ તેન્હેં મા-૧ ડ મા-૨, તેન્હિ વ; આની પછી વ મા-૨માં
 ‘પણ’ છે. ૫૬ નિં વ. ૫૭ વ મા-૨ માં આ ચરણ આ પ્રમાણે છે :

‘ધણેન માવેન ચ ચાન્તિ શ્રા:’

[પૃ. ૧૩૩] ૫૮ વ મા-૨ માં આ અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘જે દાનિ [દાને], તપિં [તપેં], અનેક ચણે કરી પામીયે તે પ્રાણદાન
 [પ્રાણદાને] કરી પામીયે.’

૫૯ દાને મા-૧. ૬૦ હાંડતો મા-૧ ડ. ૬૧ પરિપાલનીશા: વ મા-૨.
 ૬૨ ઇતલો વ મા-૨. ૬૩ ચુદ્ધે કરતાં વ, ચુદ્ધ કરતાં મા-૨. ૬૪ રાપવાં
 વ મા-૨. ૬૫ ચુદ્ધને વ મા-૨. ૬૬ વિથે વ મા-૨. ૬૭ મરીયે વ મા-૨;
 આની પછી વ મા-૨ માં ‘તે’ છે. ૬૮ વૈરીનડ મા-૧ ડ, વૈરીને વ મા-૨. ૬૯
 વશિ મા-૧ ડ, વશ વ મા-૨. ૭૦ વ મા-૨ માં આ પંક્તિનો અંત આ પ્રમાણે છે :

‘જીવીયે તે વાંડે નહી, તે મુઠે.’

૭૧ મૂઠ મા-૧ ડ. ૭૨ ચકો વ મા-૨. ૭૩ પામે વ મા-૨. ૭૪

શમુને મા-૧ મા-૨, શમુનિ વ. ૭૫ જીપી વ મા-૨. ૭૬ છુ મા-૧; વ મા-૨ માં નથી. ૭૭ પામે વ મા-૨. ૭૮ શરનિ વ, શરને મા-૨. ૭૯ ત્રિ વ મા-૨. ૮૦ જે વ મા-૨. ૮૧ વેટો વ મા-૨. ૮૨ ધીદે વ મા-૨. ૮૩ તેનિ વ. ૮૪ વિમુખ્યિત વ. ૮૫ પોઈ વ મા-૨. ૮૬ એતલ વ મા-૨. ૮૭ પદાર્થ વ મા-૨. ૮૮ હોઈ હપ્રો.

૮૯ ચીતવતો મા-૧ દ, ચીતવતો વ મા-૨. ૯૦ હોડ દ. ૯૧ ટિ વ, છે મા-૨. ૯૨ મારદો વ મા-૨. ૯૩ છેદ વ, ચ્છેદ મા-૨. [ટ. ૧૩૪] ૯૪ ત્રિં વ મા-૨. ૯૫ હુદ મા-૧. ૯૬ દાન હપ્રો. ૯૭ આની પછી વ મા-૨ માં 'દહ' છે. ૯૮ પનિષ્ઠિ વ, પત્થે મા-૨. ૯૯ એદે મા-૧ દ, એદિ વ, એદે મા-૨; આની પછી મા-૧ માં 'શુદિ' છે. ૧૦૦ ચાંતની હપ્રો. ૧૦૧ ચોતયો વ મા-૨. ૨ આ શબ્દ હપ્રો માં નથી. ૩ જે વ મા-૨. ૪ જે વ મા-૨; મા-૧ માં નથી. ૫ પિના વ મા-૨. ૬ વરિ વ, વરે મા-૨. ૭ હપ્રો માં નથી. ૮ પાને વ મા-૨. ૯ ટાટડોડીધી મા-૧ દ, ટોટોડીધી વ મા-૨. ૧૦ પામ્યો વ મા-૨. ૧૧ આની પછી વ મા-૨ માં 'કયા' છે.

[૧૫. ટીટોડો અને સમુદ્ર]

૧ જે વ મા-૨. ૨ તેનિ વ. ૩ એ વ મા-૨. ૪ તટને વિપે વ મા-૨. ૫ ટીટુહી મા-૧ દ, ટીટોહોધી વ મા-૨. ૬ વ માં 'રદિ વિહિ' અને મા-૨ માં 'રહે વિહિ' એવો શબ્દમન છે. ૭ ટીટોહોડો વ મા-૨; આ શબ્દ પછી વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે પાઠ છે :

‘તે આગલિ છી વટતી હોઈ’

૮ ટીટુહીધે મા-૧ દ. ૯ મુનિ વ. ૧૦ છેદ વ મા-૨. ૧૧ મળી વ મા-૨. ૧૨ મલો વ મા-૨. ૧૩ આની પછી વ મા-૨ માં 'એ' છે. ૧૪ મૂતું વ મા-૨; આની પછીનો પંક્તિનો અન્તભાગ વ મા-૨ માં નથી. ૧૫ ટીટોડો વ, ટીટોડો મા-૨. ૧૬ ચોયો વ મા-૨. ૧૭ રહા વ મા-૨. ૧૮ આ, ને વ, આપના મા-૨. ૧૯ જૂનો વ મા-૨. ૨૦ માવાના વ મા-૨. ૨૧ વરાનો વ મા-૨. ૨૨ વ મા-૨ માં નથી. ૨૩ તિહી વ મા-૨. ૨૪ જે વ મા-૨. ૨૫ ટીટુહી મા-૧, ટીટુહી દ, ટીટોહી વ મા-૨. ૨૬ રહા હપ્રો. ૨૭ પૂનિમને વ મા-૨. ૨૮ દિન વ મા-૨. ૨૯ આવશે વ મા-૨. ૩૦

જાઈ વ, જાઈ મા-૨. ૩૧ વ મા-૨ માં નથી. ૩૨ તીંગે મા-૧, તીંગે ડ, તેથી વ મા-૨. ૩૩ સ્થાનક વ મા-૨. ૩૪ વાઈ વ મા-૨. ૩૫ નહી વ મા-૨. ૩૬ પાતે જ વ મા-૨. ૩૭ વેલિ મા-૧; વ મા-૨ માં નથી. ૩૮ ટીંડુટ્ટો મા-૧ ડ, ટીંડોડો વ મા-૨. ૩૯ વોત્યો વ મા-૨. ૪૦ છી મા-૧ વ મા-૨. ૪૧ મુંહિ વ. ૪૨ જાણે વ મા-૨. ૪૩ છે વ મા-૨. ૪૪ સાથિ વ મા-૨. ૪૫ કરવા વ મા-૨. ૪૬ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘તે એ સાંભલ્યું નથી ?’ [છ. ૧૩૫]

૪૭ વ મા-૨ મા આ શ્લોરનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

જે પુત્ર પરથી મય પાની આપણું સ્થાનક છાડે [છાડે] તીંગે પુત્રે જરી તેન્હી માતા અપુત્રિણી વાંક્ષિ જાણવી.

૪૮ વીહીનો મા-૧ ડ. ૪૯ સ્થાન મા-૧ ડ. ૫૦ તીંગે મા-૧. ૫૧ વાંક્ષિણી મા-૧ ડ. ૫૨ મારયો હપ્રો. ૫૩ હરનીની વ મા-૨. ૫૪ છાયાને હપ્રો. ૫૫ કરડ મા-૧ ડ. ૫૬ વ મા-૨ મા આ અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

હિમાચલનો જે વાયુ અને પ્રભાતની અતિ ટારો જે વાયુ રીંગે જરી ટાટો [ટાટો] થકો વુણ મુર્ધે જલે જરી ટાટિ ફેડે.

૫૭ પરલોક વ મા-૨. ૫૮ હરતીને મા-૧ મા-૨, હર્તને વ મા-૨. ૫૯ નિશરે મા-૧, વિશરે ડ વ મા-૨. ૬૦ ઈડો વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં ‘જે’ છે. ૬૧ સિટ મા-૧ વ મા-૨; આની પછી વ મા ‘તિન્હિ’ અને મા-૨ માં ‘તેન્હે’ છે. ૬૨ સૂતાને મા-૧ ડ મા-૨, સૂતાનિ વ. ૬૩ વોળ વ મા-૨. ૬૪ ચમને વ મા-૨. ૬૫ જાવાનિ મા-૧, જાનાનિ ડ, જાવાને વ મા-૨; આની પછી મા-૧ માં ‘સૂતો સિહ’ છે. ૬૬ કઠાડિ વ, કઠાડે મા-૨. ૬૭ ચમના હપ્રો. ૬૮ સ્થાનને હપ્રો. ૬૯ પાગોલેડ વ મા-૨. ૭૦ ચમને મા-૧ મા-૨, ચમને ડ, ચમનિ વ. ૭૧ ઇમ હપ્રો. [છ. ૧૩૬] ૭૨ ચહિ વ, યહે મા-૨. ૭૩ જે હપ્રો. ૭૪ તુ માહિ વ મા-૨. ૭૫ વ મા-૨ માં નથી. ૭૬ વ મા-૨ માં આની પહેલાં ‘નિરૂમ’ છે. ૭૭ વ મા-૨ માં નથી. ૭૮ તે વ મા-૨. ૭૯ મલ્યે વ મા-૨. ૮૦ રોવ્ઠાઈ વ મા-૨. ૮૧ પેમે વ મા-૨. ૮૨ ચોલે વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘તું’ છે. ૮૩ આની પછી વ મા-૨ માં ‘જિમ’ છે. ૮૪ સગો વ મા-૨. ૮૫ રને વ મા-૨. ૮૬ આપુગાને મા-૧ ડ, આપુગાને વ મા-૨. ૮૭ આની પછી વ મા-૨ માં ‘અધવા’ છે. ૮૮ આણીયે મા-૧, આણીયે ડ વ મા-૨. ૮૯ મુન્હે મા-૧, મુન્હિ વ, વ, મુંહે

મા-૨. ૧૦ ચેન્હે મા-૧ ડ, ચેન્હિ વ, ચેન્હે મા-૨. ૧૧ હોઈ હપ્રો. ૧૨ તે હપ્રો. ૧૩ યોગ્ય હપ્રો. ૧૪ ઈળે મા-૧, ઈળે ડ, ઈળિ વ મા-૨. ૧૫ આની પછી વ મા-૨ માં 'એ' છે. ૧૬ વિચારે વ મા-૨. ૧૭ તેન્હા વ મા-૨. ૧૮ કાર્યે વ મા-૨. [ટ. ૧૩૭] ૧૯ હિતને મા-૧ ડ, હિત વ મા-૨. ૧૦૦ ચે તપ્રો. ૧ વ મા-૨ માં નથી. ૨ કરેઈ વ મા-૨. ૩ અનુવાદની આ પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ અહીંથી આ પ્રમાણે છે :

‘..... તે પુરુષ દુર્બુદ્ધિ કાઢવાની પરે પપ્પો નાશ પામે.’

૪ કાઢવાની મા-૧. ૫ પામ્યુ મા-૧ ડ. ૬ પામડ મા-૧ ડ. ૭ ટોટુ-હડુ મા-૧ ડ, ટીટોટોટો વ મા-૨. ૮ પૂછે વ મા-૨. ૯ છે વ મા-૨. આની પછી વ મા-૨ માં 'કયા' છે. ૧૦ ટીટુંલ્લી મા-૧ ડ, ટીટોટોલી વ મા-૨. ૧૧ કહર મા-૧ ડ, કહે વ મા-૨. ૧૨ છિ ય, છે મા-૨.

[૧૬. ચે હંસ અને કાચઘો]

૧ ંમ્ચ વ મા-૨. ૨ નામે વ મા-૨. ૩ કાઢન હપ્રો. ૪ ચૈય વ, ચસેઈ મા-૨. ૫ તેન્હિ વ, તેન્હે મા-૨. ૬ નામે હપ્રો; આની પછી હપ્રો. માં 'વિ' છે. ૭ ઘણો હપ્રો. ૮ કરે મા-૧ ડ મા-૨, કરિં વ. ૯ હપ્રો માં નથી. ૧૦ સરોવરનિ વ, સરોવરને મા-૨. ૧૧ વ માં 'ધેટા રહિં' અને મા-૨ માં 'ધેટા રહે' એ પ્રમાણે પંક્તિનો અન્તભાગ છે. ૧૨ વડે મા-૧ ડ. ૧૩ સાંશિ વ, સાંશે મા-૨. ૧૪ આપણે વ મા-૨. ૧૫ આપણિ વ, આપણે મા-૨. ૧૬ રહતાં હપ્રો. ૧૭ કેતલે મા-૧, કેતલે ડ વ મા-૨. ૧૮ આની પછી વ મા-૨ માં 'કરી' છે. ૧૯ વહેઈ વ મા-૨. ૨૦ વચુર્પાવને હપ્રો. ૨૧ કહતા હપ્રો. ૨૨ સુકું વ મા-૨. ૨૩ છિઈ વ, છેઈ મા-૨. ૨૪ સું વ મા-૨. ૨૫ કરેશિ હપ્રો. ૨૬ અમ્હનિ વ, અમ્હને મા-૨. ૨૭ ઘણું વ મા-૨. ૨૮ છેઈ વ મા-૨. ૨૯ સામલીનિ વ મા-૨. ૩૦ ઘોરયો વ મા-૨. ૩૧ અમ્હનઈ મા-૧. ૩૨ પાપિ વ, પાપે મા-૨. ૩૩ નહીં વ મા-૨. ૩૪ છેઈ વ મા-૨. ૩૫ મિનને વ મા-૨. ૩૬ વાઘવને વ મા-૨. ૩૭ કરે વ મા-૨. ૩૮ ન હપ્રો. ૩૯ કરે વ મા-૨. ૪૦ વરિદિ મા-૧, કરે વ મા-૨. ૪૧ કરે વ મા-૨. ૪૨ મુંહે મા-૧ ડ, મુંહિ વ, મુંહે મા-૨. ૪૩ વિદો મા-૧ ડ. ૪૪ પાસે મા-૧ ડ. ૪૫ સાહી હપ્રો. ૪૬ મર્ચે વ મા-૨. ૪૭ લાજ્ઞે વ મા-૨. ૪૮

૪ મા-૨ માં નથી. ૪૧ સાહેસિ ઘ મા-૨. ૫૦ રૂંળીં હપ્રો. ૫૧ પારિં હપ્રો. ૫૨ મુન્હે મા-૧ ઇ, મુંદિ વ, મુંન્હે મા-૨. ૫૩ તમ્હે મા-૧ ઇ; ૪ મા-૨ માં નથી. ૫૪ મયું હપ્રો. ૫૫ હોઇ હપ્રો. ૫૬ તિહા હપ્રો. ૫૭ લેઇ હપ્રો. ૫૮ જાઝ હપ્રો. ૫૯ તેં હપ્રો. [પૃ. ૧૩૮] ૬૦ મુંવયું હપ્રો ૬૧ તો હપ્રો. ૬૨ પછેઇ ૪ મા-૨. ૬૩ તીળે મા-૧ ઇ મા-૨, તીળિ વ. ૬૪ મિત્રે હપ્રો. ૬૫ વિહો મા-૧ ડ, વિહૂ વ મા-૨. ૬૬ પારો મા-૧ ડ. ૬૭ ૪ મા-૨ માં નથી. ૬૮ વાચ્છવાનં હપ્રો. ૬૯ આ પક્તિ ૪ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘પછેઇ જાતા હેઠું જોઇ તો એક નગર દેપેઇ.’

૭૦ જાત મા-૧ ડ. ૭૧ હેઠું મા-૧ ડ. ૭૨ મા ૧ ડ મા આ પંક્તિનો અન્તભાગ આ પ્રમાણે છે :

‘જોઇ તો દેપેઇ.’

૭૩ તેન્હે મા-૧ ડ, તેન્દિ વ, તેન્હે મા-૨. ૭૪ દેર્પને વ મા-૨. ૭૫ મ્યેહુ ડ. ૭૬ છડં હપ્રો. ૭૭ જોઝ હપ્રો. ૭૮ લોપનો હપ્રો. ૭૯ વાચ્છવો મા-૧ ૪ મા-૨. ૮૦ ઘોરયો વ મા-૨. ૮૧ છુ મા-૧ ૪ મા-૨, રૂંડુ ડ. ૮૨ ઘોલે ડ, ઘોલતાં જ ૪ મા-૨. ૮૩ તેતલેં મા-૧ ડ; ૪ મા-૨ માં નથી. ૮૪ મુંડં મા-૧ ડ, મુંડે વ મા-૨. ૮૫ પહુ ડ, પહ્યો વ મા-૨. ૮૬ આની પછી ૪ મા-૨ માં ‘મારી’ છે. ૮૭ ઘાધો વ મા-૨. ૮૮ ટીંદુહડી મા-૧ ડ. ટીંદોહોડી ૪ મા-૨. ૮૯ આગિમ મા-૨; આ શ્લોસનો અનુવાદ મા-૧ ડ મા નથી, કોસમા મૂવેલ્યો અનુવાદ ૪ નો છે. ૯૦ અનં મા-૨. ૯૧ સ્વાજે મા-૨. ૯૨ તે મા-૨. ૯૩ મવિચ્યજે મા-૨. ૯૪ ટીંદુહડો ડ, ટીંદોહ વ, ટીંટાંહુ મા-૨. ૯૫ ૪ મા-૨ મા ‘એ વયા કિમ?’ એકો શબ્દમ્મ છે. ૯૬ ટિટીમિ મા-૧ ડ, ટિટોહી વ, ટીટોહી મા-૨. ૯૭ વહદ મા-૧ ડ, વોરી વ મા-૨. ૯૮ ૪ મા-૨ માં નથી.

[૧૭. અનાગતવિધાતા, પ્રયુત્પન્નમતિ અને યદ્મવિવ્ય]

૧ મધ્યે વ મા-૨. ૨ મત્સ્ય વ મા-૨. ૩ ૪ મા-૨ માં નથી. ૪ રહે ૪ મા-૨. ૫ પીનો વ મા-૨. ૬ નીઓ વ મા-૨. ૭ તે મધ્યે ૪ મા-૨. ૮ હદકનેઇ ૪ મા-૨. ૯ વરાચે વ મા-૨. ૧૦ હડં મા-૧. ૧૧ જે વ

મા-૨. ૧૨ ઘણે વ મા-૨. ૧૩ મત્સ્યે વ મા-૨. ૧૪ ભયો વ મા-૨.
 ૧૫ છેડ વ મા-૨. ૧૬ પ્રભાતિ વ મા-૨. ૧૭ મત્સ્યવંધન વ મા-૨. ૧૮
 કરગુ મા-૧ ઇ, કરી છેડે જાણું વ મા-૨. ૧૯ વચનને વ મા-૨. ૨૦ સાંભલી
 વ મા-૨. ૨૧ ચીતવતો મા-૧ મા-૨. ૨૨ સાંક્ષ વ મા-૨. ૨૩ વિહાણદ
 મા-૧; આની પછી વ મા-૨ માં 'સર્વ મત્સ્યને' છે. ૨૪ સાદાશિ મા-૧ ઇ,
 સાદાસે વ મા-૨. ૨૫ કરીશે વ મા-૨. ૨૬ તેથી વ મા-૨. ૨૭ વ
 મા-૨ માં નથી. ૨૮ પ્રત્યુત્પન્નમતિને વ મા-૨. ૨૯ અને વ મા-૨. ૩૦
 યદ્ભવિષ્યને વ, યદ્ભવિષ્યને મા-૨. ૩૧ વ મા-૨ મા નથી. [પૃ. ૧૩૯]
 ૩૨ વ મા-૨ માં નથી. ૩૩ અનેરે વ મા-૨. ૩૪ દ્રહિ મા-૧ ઇ; આની પછી
 ઇ માં 'પ્રવાહિ' છે; અને વ મા-૨ માં 'જલદ્રહ મયે' છે. ૩૫ છેડે વ મા-૨.
 ૩૬ પછે વ મા-૨. ૩૭ પૂઝતો મા-૧ વ મા-૨. ૩૮ હોડ ઇ. ૩૯ ચોલ્યો
 વ મા-૨. ૪૦ વ મા-૨ માં નથી. ૪૧ આની પછી વ મા-૨ માં 'આવળને' છે.
 ૪૨ વ મા-૨ માં નથી. ૪૩ વ મા-૨ મા નથી. ૪૪ જો વ મા-૨. ૪૫
 આવિને વ મા-૨. ૪૬ આની પછી વ મા-૨ માં 'આવળું' છે. ૪૭ વ
 મા-૨ માં નથી. ૪૮ કરી વ મા-૨. ૪૯ રાક્ષોસ મા-૧ રાપણું વ મા-૨.
 ૫૦ ઘણા મા-૧ ઇ; આ આલી પંક્તિ વ મા-૨ મા નથી. ૫૧ છે મા-૧ ઇ. ૫૨
 ઘટે મા-૧ ઇ. ૫૩ આહા વ મા-૨. ૫૪ તેથી વ મા-૨. ૫૫ ઠામ હપ્રો.
 ૫૬ જન્મનો વ મા-૨. ૫૭ દાઢીયિ ઇ, દાઢીયે વ મા-૨. ૫૮ છેડ વ મા-૨.
 ૫૯ સિદ્ધિ હપ્રો. ૬૦ જાઈ હપ્રો. ૬૧ તેથી વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં
 '૧' છે. ૬૨ પ્રવર્તે વ મા-૨. ૬૩ છેડ વ મા-૨. ૬૪ વ મા-૨ માં
 'પછેડ' થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૬૫ અનેરે વ મા-૨. ૬૬ દ્રહ મા-૧ ઇ,
 દ્રહિ વ. ૬૭ ગ્યું મા-૧ ઇ, ગ્યો વ મા-૨. ૬૮ આ અને આની પછીની પંક્તિ
 વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

‘પછિ પ્રત્યુત્પન્નમતિ અને યદ્ભવિષ્ય વિદિ રહ્યા. એહે એક દિવસિ સઘલ્લા
 મત્સ્યના ઢીવર આવી, સડુડુંબ આવી જાલે કરી તે સર્વ સાધા.’

૬૯ સગાને મા-૧ ઇ. ૭૦ જાલે મા-૧ ઇ. ૭૧ સાણા ઇ. ૭૨ પછેડ
 વ મા-૨. ૭૩ મત્સ્ય વ મા-૨. ૭૪ જાલને વ મા-૨. ૭૫ છેદ મા-૧ ઇ,
 છેડિ વ મા-૨. ૭૬ સરપી મા-૨. ૭૭ રહ્યો વ મા-૨, આની પછી વ મા-૨ માં
 ‘નિશ્ચલ થૈ રણો’ એ પ્રમાણે પાઠ છે. ૭૮ આકળીયે હપ્રો. ૭૯ મુડ મા-૧
 ઇ, મુડ વ મા-૨. ૮૦ જાળી હપ્રો. ૮૧ કાઠે વ મા-૨. ૮૨ નાપ્યો

व भा-२. ८३ पछे व भा-२. ८४ ऊडी भा-१ इ. ८५ व भा-२ मा 'ते मरय ऊडी' ए प्रमाणे शब्दक्रम छे. ८६ पछेइ व भा-२. ८७ व भा-२ मा नथी. ८८ तीगें भा-१, तीगें इ व भा-२. ८९ मायों व भा-२. ९० मुउ व भा-२. ९१ तेथी व भा-२.

९२ टीटोडु व भा-२. ९३ तुं ह्यो. ९४ मुंहे भा-१ भा-२, मुंहे इ. ९५ सरयो ह्यो. ९६ माने ह्यो. ९७ छि व, छे भा-२. [पृ. १४०]
९८ अनुवादनो अन्तभाग आ प्रमाणे छे :

‘एताने घणो अंतर परस्परें.’

९९ तुंहे भा १ इ, तुंन्हि व, तुंहे भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'कन्होइ [केन्होइ] पराभव नहीं' ए प्रमाणे पाठ छे. १०० मेल्सा व भा-२. १ व भा-२ मा आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

‘पूर्वे समुद्रे टीटोडीनुं वाक्य सोमर्यों ते स्मरी समुद्र चीनवतो होउ, “अहो वचन ए साधु.”’

२ वाक्य भा-१. ३ आरणे व भा-२. ४ करे व भा-२. ५ टीटुडु भा-१ इ, टीटोडो व, टोटोडो भा-२. ६ आनी पछीनो अनुवाद व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘आभ पडवानें भयें लंचा पग [पगे] करी सूड.’

७ पडतो भा-१ इ. ८ जाणी भा-१ इ. ९ व भा-२ मा नथी. १० तेथी व भा-२.

११ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘ए शुं करे, एन्ही ईडां हहं.’

१२ एहुं इ भा-२. १३ व भा-२ मा नथी. १४ चीतवीनि व भा-२. १५ त्रिवारें ह्यो. १६ टीटुडु भा-१ इ, टीटोडु व भा-२. १७ टीटुएडी भा-१ इ, टीटोडी व, टोटोडी भा-२. १८ आनी पछी व भा-२ मा पंचिनो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे :

‘विहि चिण रेरा ऊभ्यां त्रिवारें समुद्रे कौतुकें सेन्हां ईडां बेलि करी ताणी लीयां.’

१८ आनी भा-१ इ व मा 'विहि' छे. १९ फीही भा-१ इ. २० छरी भा-१ इ. २१ ग्यां भा-१ इ. २२ तेवले भा-१ इ. २३ कौतुकें भा-१ इ.

૨૪ તેનેં વ મા-૨. ૨૫ ડેંઢાં હપ્રો. ૨૬ દેપેડ વ મા-૨. ૨૭ દેપેડ વ મા-૨. ૨૮ પઢડ મા-૧ ઇ, પછે વ મા-૨. ૨૯ મર્તારનેં હપ્રો. ૩૦ વહવા લાગી ઇ. ૩૧ હાંડે હપ્રો. ૩૨ હપ્રો માં આની પહેલાં 'આ જો' છે; માઢાં હપ્રો. ૩૩ ડેંઢાં હપ્રો. ૩૪ સમુદ્ર મા-૧ ઇ, સમુદ્રે વ મા-૨. ૩૫ માઢું મા-૧ ઇ, માહરું વ મા-૨. ૩૬ મેં મા-૧ વ મા-૨, મે ઇ. ૩૭ તૂહેં મા-૧, તૂહે ઇ, તૂંદિ વ, તૂંહેં મા-૨. ૩૮ ડેંઢાંધી હપ્રો. ૩૯ જૈયે હપ્રો. ૪૦ પઢડ વ મા-૨. ૪૧ તું હપ્રો. ૪૨ આની પછી વ મા-૨ માં 'દુર્લુક્ષિની પરિં' એવો પાઠ છે. ૪૩ વ મા-૨ માં નથી. ૪૪ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘આહાં હું અગ્નિપ્રવેશ કરેતિ.’

૪૫ પડ્યોશ મા-૧. ૪૬ ટીંટુહડ મા-૧, ટીંટુહડ ઇ, ટીટોહો વ મા-૨. ૪૭ વોલ્યો વ મા-૨. ૪૮ માહુ હપ્રો. ૪૯ એ હપ્રો. ૫૦ ગાજે વ મા-૨. ૫૧ છેડ વ મા-૨. ૫૨ મુનેં મા-૧, મુન્ટદ ઇ, મુનેં મા-૨. ૫૩ માને મા-૨. ૫૪ જ્યે મા-૧, જે વ મા-૨. ૫૫ નિર્ગુણ વ મા-૨. [પૃ. ૧૪૧] ૫૬ આળગાનેં હપ્રો. ૫૭ ચે મા-૧. ૫૮ વપાણિ વ, વપાણે મા-૨. ૫૯ કૂર હપ્રો. ૬૦ પાહુડં હપ્રો. ૬૧ વોલે વ, વોલેં મા-૨. ૬૨ દિહાહ મા-૧ ઇ; વ મા-૨ માં નથી. ૬૩ મારે વ મા-૨. ૬૪ વ મા-૨ માં નથી. ૬૫ અત્તાં હપ્રો. ૬૬ પુરપનેં હપ્રો. ૬૭ કરેં હપ્રો. ૬૮ મુંદિ મા-૧, મુંદિ ઇ; આ શ્લોકનો અનુવાદ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘એ સમુદ્ર મુઢેં ક્ષમાયુક્ત દેપી અસમર્થ જાણેડ છડ [છેડ]. એહો પુરુષ સમર્થ નોહે એમ જાણે છિ.’

૬૯ વોલી વ મા-૨. ૭૦ વ મા-૨ માં ‘વક્ષી બોલાવી’ એવા શબ્દ છે. ૭૧ મોર વ મા-૨. ૭૨ ચે વ મા-૨. ૭૩ માહુ વ મા-૨. ૭૪ પેહો વ મા-૨. ૭૫ પચેડ વ મા-૨. ૭૬ પાપે વ મા-૨. ૭૭ સમુદ્રનહ મા-૧. ૭૮ લાન્યા હપ્રો; આની પછીની વે પંક્તિ મા-૧ માં નથી. ૭૯ પટે વ, પત્તે મા-૨. ૮૦ એક વ મા-૨. ૮૧ વક્ષી વ મા-૨. ૮૨ વોલ્યો વ મા-૨. ૮૩ ધૂલેં વ મા-૨. ૮૪ પાહાણે વ મા-૨. ૮૫ પૂરીયે વ મા-૨. ૮૬ પટેડ વ મા-૨. ૮૭ ધૂલેં વ મા-૨. ૮૮ વ મા-૨ માં નથી. ૮૯ પત્તેડ વ મા-૨. ૯૦ સમુદ્રછેં વ મા-૨. ૯૧ અનેરે હપ્રો. ૯૨ કીજેડ વ મા-૨. ૯૩ ગરહ મા-૧ ઇ, ગરહ મા-૨; આ પંક્તિ વ માં નથી. ૯૪ રહડ મા-૧ ઇ, રહે મા-૨. પં ૪૩

૧૫ છ વ મા ૨ ૧૬ આગળને મા ૧ ડ, આગળ મા ૨ ૧૭ વ મા ૧ ડ
 ૧૮ હોડ મા-૧ ડ, હોડ વ મા ૨ ૧૯ તેહુ દપ્રા ૧૦૦ વચન વ મા ૨
 ૧ વરુ વ મા ૨, આની પછીનો અનુવાદ વ મા ૨ માં આ પ્રમાણ છે

‘જિમ હસનુ મુથ વનમાહિ વાંચુ તે જલ્લી બુદ્ધિ મુમનુ

૨ પૂછતા વ મા ૨ ૩ હોઆ વ મા ૨ ૪ વર્તા ડ કહતા વ મા ૨
 ૫ હોડ મા ૧, હોઆ ડ વ મા ૨ [પૃ ૧૪૨]

[૧૮. વૃદ્ધ હસ અને વડ ઉપરની વેલ]

૧ વોસમોના શબ્દ મા ૧ ના છે ૨ મય વ મા ૨ ૩ શાગનો દપ્રો
 ૪ આની પછી વ મા ૨ માં ‘અ’ છે ૫ ટૂં વ મા ૨ ૬ રહડ વ મા ૨
 આ આછી વાર્તા મા ૧ મા સનેપમાં આ પ્રમાણે છે

‘અ વનમાહિ મોની શાગના વડ તિહાં હસનુ ટોલુ રા[ડ] તે વડ તપ્પ
 અ વેરી ડગી પછડ ગરના હસે પરિવાર પ્રતિ વા ‘અ વેરિ પાડુશ નાર્તા છેડ
 તે ન માનૂ પછી પાસ વાંચી ગરદાની બુદ્ધિ નાસી ગયા અ દષ્ટ ત થળો ખેસ્તર
 છડ રહી સયુ

૭ વડ વ મા ૨ ૮ તલે વ મા ૨ ૯ વેરિ ડ વ મા ૨ ૧૦ આ
 પક્તિ વ મા ૨ મા આ પ્રમાણ છે

‘તે વેરી તે હસ-મુથમાહિથી વૃદ્ધ હસ હતા તે વેત્થો ’

૧૧ આની પછી વ મા ૨ માં ‘ઓ છેડ તે શવ્વો છે ૧૨ પાડુશ વ મા ૨
 ૧૩ વ્ગે વ મા ૨ ૧૪ લ્ગે વ મા ૨ આની પછી વ મા ૨ મા ‘વાંચે વરી
 છેડે’ છે ૧૫ વ મા ૨ માં નથી ૧૬ આની પછી વ મા ૨ મા આ પ્રમાણે
 પક્તિ છે

‘નર્તી તો વાંચી પછી અથી યાન છેડ, કા ચની યાન વરશે ’

૧૭ પછેડ વ મા ૨ ૧૮ વૃક્ષ વ મા ૨ ૧૯ વ મા ૨ મા નથી ૨૦
 પછેડ વ મા ૨ ૨૧ તાળી વ મા ૨ ૨૨ વ મા ૨ માં નથી ૨૩ વ
 મા ૨ મા નથી ૨૪ વી વ મા ૨ આની પછી વ મા ૨ માં ‘થેનડ’ અને
 મા ૨ મા ‘થેનડ’ છે ૨૫ હસનડ વ મા ૨ માલે વ મા ૨ ૬ વાધી વ
 મા ૨ ૨૭ મ્યો વ મા ૨ ૨૮ સાંસે ડ વ મા આ પક્તિ નથી મા ૨ માં

આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘પચ્છેઈ સાહે હંસ સર્વે આગ્યા વૈટા, તેતલે વંચાગા પાશે કમી.’

૨૯ તીણે ઇ. ૩૦ વડિ ઇ. ૩૧ વૈટા ઇ. ૩૨ પચ્છેઈ વ, પચ્છેઈ
મા-૨. ૩૩ તમ્હે ઇ વ મા-૨. ૩૪ માહુ ઇ, માહું વ મા-૨. ૩૫ માન્યુ ઇ
વ મા-૨. ૩૬ કઠમાહિ ઇ, પાશમાહિ વ મા-૨. ૩૭ પડ્યા વ મા-૨. ૩૮
મૂઆ વ મા-૨. ૩૯ હવેં ઇ વ મા-૨. ૪૦ ઘટેઈ વ મા-૨; આની પછી વ
મા-૨ મા આ પંક્તિ છે : ‘કાઈ [કાઈ] ડગાય કહો.’ ૪૧ વ મા-૨ માં નથી.
૪૨ ચોલ્યો ઇ વ મા-૨. ૪૩ જો વ મા-૨. ૪૪ માહુ ઇ, માહું વ મા-૨.
૪૫ કચુ વ મા-૨. ૪૬ વારેં ઇ વ મા-૨. ૪૭ આવે વ મા-૨; આની પછી વ
મા-૨ મા ‘તિ વારેં’ છે. ૪૮ હાલશુ ઇ, હાલશો વ મા-૨; આની પહેલા વ
મા-૨ મા ‘થૈ રહ્યો’ છે. ૪૯ મા વ મા-૨. ૫૦ જાણશે વ મા-૨. ૫૧
આની પછી વ મા-૨ મા ‘આફળીઈ’ છે. ૫૨ વ મા-૨ માં નથી. ૫૩ પચ્છેઈ
વ મા-૨. ૫૪ ત્હનેઈ વ, ત્હનેઈ મા-૨. ૫૫ તમ્હેને ઇ, તમ્હેને વ, તમ્હેને
મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘આફળીયે’ છે. ૫૬ નાપશિ ઇ, નાપસે વ મા-૨.
૫૭ મુંડ વ મા-૨. ૫૮ તિગાર વ મા-૨. ૫૯ નાપી વ મા-૨. ૬૦ જેતલે
વ મા-૨ મા નથી. ૬૧ કતારિં વ, કતારે મા-૨. ૬૨ તેતલે ઇ મા-૨. ૬૩
‘સપલા સાથે જ ઉઢ્યો’ એ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે. ૬૪ એઢ વ, એઢુ મા-૨.
૬૫ પચ્છી વ મા-૨. ૬૬ આવ્યો ઇ વ મા-૨. ૬૭ તો વ મા-૨. ૬૮ વ
મા-૨ મા નથી. ૬૯ સર્વે વ મા-૨. ૭૦ દિપડ ઇ, દેપેઈ વ મા-૨. ૭૧
પચ્છેઈ વ મા-૨. ૭૨ તીણે ઇ, તીણિં વ, તીણે મા-૨. ૭૩ સર્વે વ મા-૨.
૭૪ છોડી વ મા-૨. ૭૫ મુઈ ઇ વ મા-૨. ૭૬ પછેઈ વ મા-૨. ૭૭ તે
વ મા-૨. ૭૮ કતારેઈ વ મા-૨. ૭૯ તેતલે ઇ, તેતલે વ મા-૨. ૮૦ વૃદ્ધ
વ મા-૨. ૮૧ હંસના ઇ વ મા-૨. ૮૨ વચનથી વ મા-૨. ૮૩ સારિયં વ
મા-૨. ૮૪ મ્યા ઇ વ મા-૨.

૮૫ વગા વ મા-૨. ૮૬ પછી વ મા-૨. ૮૭ સર્વે વ મા-૨. ૮૮
પંતી મા-૧, પંતી ઇ, પચ્છી વ મા-૨. ૮૯ કમ્હે મા-૧ ઇ, કમ્હિ વ, કમ્હે મા-૨.
૯૦ જર્મિ વ મા-૨. ૯૧ તિહા વ મા-૨. ૯૨ પચ્છે વ મા-૨. ૯૩ ચોલ્યો
વ મા-૨. ૯૪ તમ્હે મા-૧ ઇ મા-૨, તમ્હિ વ. ૯૫ હંસ વ મા-૨; આની પછી
વ મા-૨ મા આ શબ્દ મળે છે. ‘છિઈ [છેઈ] તે કમ્હિ [કમ્હે] જાડ, તમ્હે
સર્વે જાડ.’ ૯૬ તમ્હેને મા-૧, તમ્હેને ઇ. [પૃ. ૩૪૩] ૯૭ ફેડશિ મા-૧

૬; આ પંક્તિ વ મા-૨ માં નથી. ૧૮ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘જે આનંદ કરે’

૧૧ મરહને મા-૧ ૬, મરહને વ મા-૨. ૧૦૦ કાગરો વ મા-૨.
૧ વન્દર મા-૧ ૬, વન્દર વ, વન્દર મા-૨. ૨ દુદર મા-૧ ૬. ૩ સમય દુપ્રો.
૮ વ મા-૨ માં નથી. ૫ મારવાને વ મા-૨. ૬ ચોલાવ્યો દુપ્રો. ૭ છેડ વ.
૮ રાવે વ મા-૨. ૯ વ મા-૨ માં નથી. ૧૦ વ મા-૨ માં નથી. ૧૧ જ્વાની
વ મા-૨. ૧૨ છે વ મા-૨. ૧૩ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘અમિહ [અમ્હે] દુર્બલ જાણીનેહ સમુદ્રે અન્હારો રૂંડા લીધો’

૧૪ સમુદ્રે મા-૧ ૬. ૧૫ સાંભળ્યો દુપ્રો. ૧૬ છે વ મા-૨. ૧૭
દરિદ્ર મા-૧, દરિદ્રીયે વ, દરિદ્રીયં મા-૨. ૧૮ વિશેરે દુપ્રો. ૧૯ તિહે વ મા-૨.
૨૦ મીડો વ મા-૨. ૨૧ મારણો વ મા-૨. ૨૨ પૂછે મા-૨. ૨૩ છે મા-૨.
૨૪ મરહ મા-૧ ૬, મરહ વ મા-૨. ૨૫ ચોલ્યો વ મા-૨.

[૧૯. સિંહ અને ઘેડું]

૧ કોઈક દુપ્રો; વ મા-૨ માં ‘મીંડુ’ શબ્દ આની પછી આવે છે. ૨ વ
મા-૨ માં નથી. ૩ ઓ મા ૧ ૬, ઓ વ મા-૨. ૪ મૂલો વ મા-૨. ૫ નીંડુ
મા-૧. ૬ માતો વ મા-૨. ૭ દુલો વ મા-૨. ૮ મધ્યે વ મા-૨. ૯ એકે વ
મા-૨. ૧૦ સિંહ મા-૧ ૬, સિંહે વ મા-૨. ૧૧ લીડુ મા-૧ ૬, લીડો વ મા-૨.
૧૨ તેન્દ મા-૧ મા-૨, તેન્દ વ. ૧૩ લેપીતદ મા-૧ ૬. ૧૪ પામ્યો વ મા-૨.
૧૫ ચીતવતો મા-૧ વ મા-૨. ૧૬ હોશે વ મા-૨. ૧૭ મૂંદિ વ, મૂંદે
મા-૨. ૧૮ મારે વ મા-૨. ૧૯ વિમાણીનહ ૬, વિમાણી વ મા-૨. ૨૦
મોડહ ૬, દલ્લ વ મા-૨. ૨૧ મુઢર મા-૧, દલ મા-૨, વ મા-૨ માં નથી. ૨૨
વેગલે મા-૧ ૬, વેગલે વ મા-૨. ૨૩ યુ મા-૧ ૬, યો વ મા-૨. ૨૪ પચ્છે
વ મા-૨. ૨૫ વ મા-૨ મા આની પછી ‘મીડો’ શબ્દ છે. ૨૬ માહિ વિ મા-૧
૬, વનમાહે વ મા-૨. ૨૭ જોડ વ મા-૨. ૨૮ પાતો દુપ્રો. ૨૯ લીડુ દુપ્રો.
૩૦ પચ્છે વ મા-૨. ૩૧ ચીતવતો વ, ચીતવતો મા-૨; પછી વ મા-૨ માં
‘હાંડ’ છે. ૩૨ વ મા-૨ માં નથી. ૩૩ છેડ વ મા-૨. ૩૪ આની પછી
વ મા-૨ મા ‘અન્દિ’ અને મા-૨ મા ‘અન્દે’ છે. ૩૫ હસિ મા-૧ ૬, હોસિ વ
મા-૨. ૩૬ મેં દુપ્રો. ૩૭ લીધો વ મા-૨. ૩૮ દુપ્રો; આ પંક્તિ વ

भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘एहुं चीतवीनि [चीतवीनि] सिहिं [सिहिं] उच्छली मीउो थापिं [थापें] माखो, मुउं.’

१९ हुं हप्रो. ४० कहुं हप्रो. ४१ छुं हप्रो. ४२ पक्षीने भा-१, पक्षीने इ, हंस पक्षीनी व भा-२. ४३ होउ द. [पृ. १४४] ४४ नारायणने हप्रो. ४५ व भा-२ मां नथी. ४६ छेइ व भा-२. ४७ मुहिं व. ४८ पञ्चउ भा-१ इ, पञ्चो व भा-२. ४९ ताहो व भा-२. ५० जेथी व भा-२. ५१ आश्रयोथो भा-१ इ, आश्रयथी व भा-२. ५२ करे व भा-२. ५३ समुद्रने व भा-२. ५४ कहता हप्रो. ५५ व भा-२ मां ‘अहो समुद्र’ थी पकिं शरु थाय छे. ५६ टीट्टुहडाना भा-१ इ, टीटोडीना व भा-२. ५७ व भा-२ मा आनी पछी पक्तिनो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे :

‘आमियाल्ल मुंकी आमियाल्ल बाणे सर्व शोपेशि.’

५८ आमिय भा-१ इ. ५९ तून भा-१ इ ६० शोपेश भा-१ इ. ६१ चीतवतो हप्रो. ६२ होउ हप्रो. ६३ टीट्टुहडाना भा-१ इ, टीटोडीना व भा-२. ६४ माहु इ, माहो व भा-२. ६५ ऊपनु भा-१ इ, ऊपनो व भा-२. ६६ एहुं हप्रो. ६७ विमासीनइ भा-१ इ, विमासीनइ व भा-२. ६८ नारायणने हप्रो. ६९ करीने व भा-२. ७० टीट्टुहडाना भा-१ इ, टीटोडीना व भा-२. ७१ ईडा भा-१, ईडा व भा-२.

७२ कहुं हप्रो. ७३ छु हप्रो. ७४ दमनकें हप्रो. ७५ पृठि भा-१ इ, पछी व भा-२. ७६ पूछतो भा-१ इ, बोत्यो व भा २. ७७ दया भा-१ इ, दिशा व भा-२. ७८ कहो व भा-२. ७९ बोत्यो व भा २. ८० बैसे व भा-२. ८१ च्यारि भा-१ इ; व भा-२ मां नथी. ८२ पुग व भा-२. ८३ वेगलोयो भा-१ इ, वेगलो थको व भा-२. ८४ तून्हि व, तून्हें भा-२. ८५ जाणवो व भा-२. ८६ छे व भा-२. ८७ कन्हइ भा-१ इ, कन्हि व, कन्हें भा-२. ८८ ग्यो व भा-२ ८९ करटकं भा-१ इ, करटकें व भा-२. ९० पूछूं व भा-२. ९१ बोत्यो व भा-२. ९२ परस्परि व, परस्परिं भा-२. ९३ फंरें हप्रो. [पृ. १४५] ९४ मेइने हप्रो. ९५ परि हप्रो. ९६ जाणे व भा २. ९७ स्थिरमतिनें भा-१ इ भा २, स्थिरमतिनिं व. ९८ मेदिं व, मेदिं भा-२. ९९ महा हप्रो. १०० पूर हप्रो. १ दियाने भा-१ इ भा-२,

શિલાનિ વ; આની પછી વ મા ૨ માં 'વળ' છે. ૨ મેદે વ મા-૨. ૩ વોયો હપ્રો. ૪ નેદકાર્મીનિદ વ મા-૨. ૫ પુષ્પ મા-૧ દ, પુષ્પાનિ વ, પુષ્પને મા-૨. ૬ આપ્ત વ મા-૨. ૭ જે વ મા-૨. ૮ જાળી હપ્રો. ૯ ન મા-૧ વ મા-૨, મ દ. ૧૦ ધરે વ મા-૨. ૧૧ તેહને મા-૧ દ, તેન્દિ વ, તેન્દે મા-૨. ૧૨ શાસ્ત્રો હપ્રો. ૧૩ જાળવો વ મા-૨. ૧૪ વોલ્કો હપ્રો. ૧૫ જોડે મા-૧ દ, જોડે વ મા-૨. ૧૬ આપ્ત વ મા-૨. ૧૭ વિમ મા-૧ દ. ૧૮ મોગવે વ મા-૨. ૧૯ તેન્દિ વ, તેન્દે મા-૨. ૨૦ વ મા-૨ માં નથી. ૨૧ વ મા-૨ માં નથી. ૨૨ જાળે મા-૧ દ મા ૨, જાળિ વ. ૨૩ વાંમો વ મા-૨. ૨૪ હેદ વ મા-૨. ૨૫ હૃદયનિ વ, હૃદયને મા-૨. ૨૬ ડાંડાની ઘર વ મા-૨. ૨૭ કીજે વ મા ૨. ૨૮ કીજેદ વ મા-૨. ૨૯ વિના વ મા-૨. ૩૦ શતુને હપ્રો. ૩૧ હોશિ વ મા-૨. [પૃ. ૧૪૬] ૩૨ વરીનિદ વ, વરીનેદ મા-૨. ૩૩ વ મા-૨ માં નથી. ૩૪ વ મા-૨ માં નથી. ૩૫ મધ્યે વ મા-૨. ૩૬ વોલ્કો વ મા-૨. ૩૭ વોલ્કો વ મા-૨.

[૨૦ વરુ અને સિંહને છેતરનારો શિયાળ]

૧ મધ્યે વ મા-૨. ૨ વ મા-૨ માં 'ક્રીમો શંકુ, મળે ચોથો' એ પ્રમાણે શબ્દપ્રમ છે. ૩ આની પછી વ મા-૨ માં 'તિદા' છે. ૪ નામે હપ્રો. ૫ પિદ વ મા-૨. ૬ રહિ વ, રહે મા-૨. ૭ તેન્દિ વ, તેન્દે મા-૨. ૮ આની પછી વ મા-૨ માં 'હાંડ' છે. ૯ વ મા-૨ માં નથી. ૧૦ આની પછી વ મા-૨ માં 'કીડા' છે. ૧૧ વહનો હપ્રો. ૧૨ હાંડ હપ્રો. ૧૩ વાંદિ મા-૧ દ. ૧૪ લેધી વ મા-૨. ૧૫ વ મા-૨ માં નથી. ૧૬ તમ્હનિ વ. ૧૭ ઝાઝાવું વ મા-૨. ૧૮ પચ્છિદ વ, પચ્છેદ મા-૨. ૧૯ પ્રવાન વ મા-૨. ૨૦ માગીનિદ વ, માગીનેદ મા-૨. ૨૧ મધ્યે વ મા-૨. ૨૨ પામ્યો વ મા-૨. ૨૩ ચીતવતો વ. ૨૪ જો વ મા-૨. ૨૫ અનેડ મા-૨. ૨૬ એન્દે મા-૨. ૨૭ માટે વ મા-૨. ૨૮ હેંદે મા-૧ દ, હે વ મા-૨. ૨૯ મારે વ મા-૨. ૩૦ ગધ્યે વ મા ૨. ૩૧ બુદ્ધિમેતને હપ્રો. ૩૨ વ મા-૨ માં નથી. ૩૩ સર્વે હપ્રો; આની પછી વ મા-૨ માં 'કામ' છે. ૩૪ બુદ્ધિ વ મા-૨. ૨૫ તેચી વ મા-૨. ૩૬ ચીતવીનેદ વ મા-૨. ૩૭ વ મા-૨ માં આની પછી 'કુરા વરી' છે. ૩૮ પારિ વ, પારે મા-૨. ૩૯ પીઝાદ વ મા-૨. ૪૦ છિદ વ, હેડ મા-૨. ૪૧ અમ્દિ વ, અમ્દે મા-૨; પછી વ મા-૨ માં 'સર્વે' છે. ૪૨ મલ્લુને વ, મલ્લુને

व भा २ १७ आत्मा ह्यो १८ आ पकि व भा २ मां आ प्रमाणे छे

‘ जो देखे तो हैमानु मांस ते-दे न देखि [देखे] ग्यु ’

१९ चतुरस्र इ व भा २ २० बहतो इ व भा २ २१ हीउ इ व भा २
 २२ एहु भा १ इ, एन्दा भा २, व मां नथी २३ बोलतांघा इ, बोलतां व
 भा २ २४ बांगो ड, बांगु व भा २ २५ नाखवान व भा २, नामवाते इ
 २६ हलावनो ड, हलावते व भा २ २७ शीयालना इ, शीआलना व भा २
 २८ मुग इ, मुग व भा २ २९ साम्हु इ व भा २ ३० हाँउ इ व भा २
 ३१ चोयो इ व भा २ ३२ व भा २ मां नथी ३३ व भा २ मां नथी
 ३४ व भा २ मां नथी, [पृ १४८] ३५ नाग व भा २ ३६ चीनवतो
 इ व, चीनवतो भा २ ३७ नो व भा २ ३८ बो व भा २ ३९ लोकनो
 व भा २ ४० साय इ व भा २ ४१ बानें व भा २ ४२ नातो व भा २
 ४३ हाँउ व भा २ ४४ मथ्य व भा २ ४५ आगस्थिा इ ४६ मगो व
 भा २ ४७ गले व भा २ ४८ छेइ व भा २ ४९ व भा २ मां आ पकि
 आ प्रमाणे छे

‘ ते दोहरानो मेटो शब्द सांभरी सिंह चतुरस्र प्रति कन्तो हीउ, ‘ अहो
 नासि जिम बेगो नगाइ तिम ’ ’

५० शीआग व भा २ ५१ बोल्यो व भा २ ५२ व भा २ मां नथी
 ५३ चीहाव व, चीहावें भा २ ५४ छें व भा २ ५५ बोपु इ, बा यो व
 भा २ ५६ तो व भा २ ५७ तु व भा २ ५८ जो व भा २ ५९
 आवे व भा २ ६० छे व भा २ ६१ जोइ व भा २ ६२ बो-यो व
 भा-२ ६३ चतुरस्रनु आ कथन व भा २ मां आ प्रमाणे छे

‘ “ स्वामिन् आग्न मारया जो ए धर्मराज उट मारयु देनी तु ऊगरे कोप्या
 छइ ते उगनां त्रि शरीर मागवा आवे छेइ कहि [कह] छेइ जे हु पन् काइ दीबो
 अने, ए उट का मारय एहु जाणी तु भणी धर्मराज आवे छेइ हु शतगुण
 [शतगुणां] शरीर ए कहि [कहे] तैशि ’

६४ सांभरी व भा २ ६५ बो-यो व भा २ ६६ व भा २ मां नथी
 ६७ करयु व भा २ ६८ कहि इ व भा २ ६९ गे व भा २ ७० व
 भा २ मां नथी ७१ एहु भा १ इ, एहो व भा २ ७२ पछी व भा २
 ७३ मृत व भा २ ७४ उट भा १ इ, उटन व भा २ ७५ नाटो व भा २

७६ एकले व भा-२; पंक्तिनो उत्तरार्ध व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘ते घणा दिन लगे पाथो.’

७७ पागो भा १ इ. ७८ तेथी व भा-२. ७९ हुं हप्रो. ८० कहुं हप्रो. ८१ छुं भा-१ इ, छेइ व, छेई भा-२. ८२ पच्छिड व. ८३ ग्या भा-१ इ, ग्या व भा-२. ८४ चीनवतो हप्रो. ८५ होउ भा-१ व भा-२, होउ इ. ८६ मारशि भा-१ इ, मारशे व भा-२. ८७ सकीये व भा-२. ८८ स्वामीनो व भा-२. ८९ मरीनेइ व भा-२. ९० वेगगे व भा-२. ९१ छुं हप्रो. ९२ सुवुं हप्रो. ९३ साहीनेइ व भा-२. ९४ प्रमाडीनें व भा-२. ९५ ताणे व भा-२. ९६ परि हप्रो. ९७ विमाशीनड भा-१, विमाशीनइ इ, विमासी व भा-२; मुख्य पाठ तरीने स्वीकारेली ‘वि’ प्रतमाथी पडी गयेला शब्द व माथी लीग छे. [ष्ट. १४९] ९८ कन्हइ भा-१. ९९ जातउ भा-१, जातो इ व भा-२. १०० वेगलुधु भा-१ इ, वेगलोधो व भा-२. १ हौउ हप्रो. २ होउ हप्रो ३ जे व भा-२. ४ मध्यें व भा-२. ५ होइ हप्रो ६ होउ हप्रो. ७ मध्यें व भा-२. ८ हप्रो. मां नथी. ९ एका व भा-२. १० सेवक व भा-२. ११ कन्हि व, कन्हे भा-२, कन्ह इ. १२ पछिइ व. १३ माथी व. १४ मन्हि व. १५ मिह व भा-२. १६ तेन्दी भा-१ इ, व भा-२ मा नथी. १७ एही व भा-२. १८ देइ व भा-२. १९ पञ्जो व भा २. २० व भा-२ मा आ पंक्ति आ प्रमाणे मळे छे :

‘मिहि नखे करी विदारे ते पेटमाहि सतीवकें शींगे करी मिह मारयो, पेट फाडी मोटि [मोटें] मृष्टे नाठो.’

२१ विहूनि व, विहून भा-२. २२ हौउ हप्रो २३ विहुना भा-१ इ, विहुना व भा-२. २४ करटक हप्रो २५ ठमनकनि व २६ कहतो हप्रो. २७ हौउ हप्रो. २८ व भा-२ मा पंक्तिनो पूर्वार्ध आ प्रमाणे छे :

‘अरे दुरात्मा जेहिने ते’

२९ उपजाव्यो व भा-२ ३० तें व भा-२. ३१ कीरुं भा-१, कीरुं इ भा-२, कीरु व. ३२ कीरुं हप्रो. ३३ जाणि भा-१, जाणें इ व भा-२. ३४ साथीये हप्रो ३५ तेन्हे व, तेन्हे भा-२. [ष्ट. १५०] ३६ शमाटेइ भा-२. ३७ जाणवा हप्रो. ३८ अन्याड व भा-२. ३९ करि इ, ११ म. ४० जाणें व भा-२. ४१ तींगे हप्रो. ४२ द्याणपणें भा-१ इ, चाणुरियें व भा-२. पं ४४

४३ करवा व भा-२. ४४ व भा-२ मा आ पंक्तिनो अनुवाद आ प्रमाणे छै :

‘जे चातुरीये कीजेइ ते टट होइ.’

४५ ऊपजेइ व भा-२. ४६ वडं व भा-२; आनी पट्टी व भा-२ मा ‘सूर्यने तेजे [तेजे]’ छै. ४७ फीटे व भा-२. ४८ श्यानपणे भा-१ इ, श्यानपणे व भा-२. ४९ पामेइ व भा-२. ५० वांछि व, वांछे भा-२. ५१ छई भा-१, छई इ, छे व भा-२. ५२ अनेइ व भा-२. ५३ टाम व भा-२. ५४ जाणतो भा-१, जाणतो इ, जाणतु व भा-२. ५५ करे व भा-२. ५६ छि व, छे भा-२. ५७ च्यारे व भा-२. ५८ माहे व भा-२. ५९ लजरो व भा-२. ६० जो व भा-२. ६१ होइ ह्यो. ६२ करवो ह्यो. ६३ व भा-२ मा नथी. ६४ ममेइ व भा-२. ६५ पाईये ह्यो, [पृ. १५१] ६६ ये व भा-२. ६७ ये व भा-२. ६८ चुडु भा-१ इ, चोथो व भा-२. ६९ पुरुषने भा-१ इ भा-२, पुरुषनि व. ७० मूखू व भा-२. ७१ पापेइ व भा-२. ७२ गुरु भा-१ इ. ७३ निफट भा-१, निफल व भा-२. ७४ एढाया भा-१, एढा यत्रो व भा-२. ७५ कीजेइ व भा-२. ७६ जोट्टेइ व भा-२. ७७ भण्यो व भा-२. ७८ छे व भा-२. ७९ छे व भा-२. ८० तोहइ व, तोहोइ भा-२. ८१ नादाने व भा-२. ८२ इंद्रिय व भा-२. ८३ वरा व भा-२. ८४ बुद्धिने ह्यो. ८५ करे व भा-२. ८६ प्रव्रत्ति व भा-२. ८७ जीणी व भा-२. ८८ विगाई व भा-२. ८९ व भा-२ मा नथी. ९० नमैइ व भा-२. ९१ अहीं व भा-२ मा ‘न’ छै. ९२ व भा-२ मा नथी. ९३ शाति व भा-२. ९४ न करे व भा-२. ९५ जे व भा-२. ९६ यश व भा-२. ९७ न करे व भा-२. ९८ तीर्थ भा-२. ९९ विगा व भा-२. १०० कीजेइ व भा-२. [पृ. १५२] १ विपेइ व भा-२. २ पांच ह्यो. ३ प्रकारनो व भा-२. ४ चोयो व भा-२. ५ करे व भा-२. ६ देशखले भा-२. ७ स्वाग्नि व भा-२. ८ वट व. ९ तेन्हो व भा-२. १० करे व भा-२. ११ बुद्धि व भा-२. १२ जे व भा-२. १३ करेइ व भा-२. १४ आनी पट्टी व भा-२ मा ‘जाणवी’ छै. १५ एर भा-१ इ, व भा-२ मा नथी. १६ होइ व भा-२. १७ करता व भा-२. १८ जाणे व भा-२. १९ तूं व भा-२. २० ऊपजावे व भा-२. २१ व भा-२ मा नथी. २२ करे व, करेइ भा-२. २३ घूडने भा-२, घूडने व. २४ आधलो व भा-२. २५ व भा-२ मा आ श्रोत्रो अनुवाद आ प्रमाणे छै :

‘ज्ञान मग्ने [मग्ने] ने ज्ञाने मद पामेइ तेहि [तेहि] उपाय नथी, जिर

અમૃત મિષ થાઈ તેનિહ [તેનહે] ઉપાય નથી. ’

૨૬ સ્વામી વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે શબ્દક્રમ છે :

‘કષ્ટ પામ્યો દેવી વોલ્લો હૌડ. ’

૨૭ ઝાનું છેડ વ મા-૨. [પૃ. ૧૫૩] ૨૮ યે વ મા-૨. ૨૯ કરે મા-૧, કરે ડ વ મા-૨. ૩૦ કરેં હપ્રો. ૩૧ છટ્ટીયે હપ્રો. ૩૨ માહે વ મા-૨. ૩૩ કરે વ મા-૨. ૩૪ અનેડ મા-૨. ૩૫ સમીપિ વ મા-૨. ૩૬ છેડ વ મા-૨. ૩૭ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે પંક્તિ શરૂ થાય છે :

‘ગુણવત રાજાનો પ્રવાન’.

૩૮ વનિહ વ, વનહે મા-૨. ૩૯ ન આવે વ મા-૨. ૪૦ મચ્યે વ મા-૨. ૪૧ વ મા-૨ અન્તભાગના શબ્દોનો ક્રમ આ પ્રમાણે છે :

‘કો માહિ ન પૈસે. ’

૪૨ જાણે વ મા-૨. ૪૩ છે વ મા-૨. ૪૪ વ મા-૨ મા ‘તેં તું મૃપે ટિ [છે]’ એવા શબ્દ છે. ૪૫ પરિવરયુ મા-૧ ડ, પરિવરયો વ મા-૨. ૪૬ સોમે વ મા-૨. ૪૭ વ્દાચે વ મા-૨, ‘વિ’ માધી પઢી ગયેલા શબ્દ મા-૧ માધી લીવા છે. ૪૮ શોમે વ મા-૨. ૪૯ ચે વ મા-૨. ૫૦ કીજે વ મા-૨. ૫૧ હોડ મા-૧ ડ મા-૨. ૫૨ અને મા-૨. ૫૩ કીજે મા-૨. ૫૪ સરપો વ મા-૨. ૫૫ નિ વ. ૫૬ ણિ વ, છે મા-૨. [પૃ. ૧૫૪] ૫૭ ધૃત્તપણે હપ્રો. ૫૮ મિત્રનેં હપ્રો. ૫૯ વાટે હપ્રો. ૬૦ મલ્લિનપણિ વ. ૬૧ પર વ મા-૨. ૬૨ વાટેડ વ મા-૨. ૬૩ સુપિ મા-૨. ૬૪ વાછે વ, વાચ્છ મા-૨. ૬૫ વઠિનપણે મા-૧ ડ મા-૨, વઠિનપણિ વ. ૬૬ છીનેં મા-૧ ડ મા-૨, છીનિં વ. ૬૭ વાટે મા-૧, વાન્હડ ડ વ મા-૨. ૬૮ જીણેં હપ્રો. ૬૯ લાધૂં વ મા-૨. ૭૦ હુડ વ મા-૨. ૭૧ મોટો વ મા-૨. ૭૨ વીહાડો વ મા-૨. ૭૩ શરપળૂ વ મા-૨. ૭૪ છાડે વ મા-૨. ૭૫ વ મા-૨ મા પશ્ચિનો હત્તરાઈ આ પ્રમાણે છે :

‘સમુદ્રના તટ ત્રૂટે કરી ડહોલો ન થાઈ. ’

૭૬ હુજ્જો મા-૧, હુહોલો ડ. ૭૭ ધાડ મા-૧ ડ; આની પછી વ મા-૨ મા ‘અનડ’ છે. ૭૮ ચલડ મા-૧ ડ, ચલેડ વ મા-૨. ૭૯ હોલડ મા-૧ ડ. ૮૦ કરે વ મા-૨. ૮૧ યે વ મા-૨. ૮૨ રમેડ વ મા-૨. ૮૩ રક્ષ્મિનેં હપ્રો. ૮૪ મોગવેં વ મા-૨. ૮૫ વાર્તા વ મા-૨. ૮૬ વહડ મા-૧.

[४ १५५] ८७ नाम हप्रो ८८ तीण हप्रो ८९ भ्रमण हप्रो ९०
दथा व भा २ ९१ कीधो हप्रो ९२ आपणन हप्रो ९३ वोच्यो व भा २

[२१. राजा, मंत्री अने नग्न श्रमण]

१ मध्य व भा २ २ नामि व ३ सपन व भा २ ४ व भा २ मा
नधी ५ आवी व भा २ ६ थाई हप्रो ७ छ व भा २ ८ व भा २ मा
नधी ९ वनपाग्न व भा २ १० रानाई व भा २ ११ नाम भा १ इ,
भा २, नामि व १२ वाग्वीनिड व, वाग्वीनद भा २ १३ दुग्न भा १ इ
भा २, दुष्टनि व १४ मारुता हप्रो १५ पच्छी व भा २ १६ पैठा
व भा २ १७ वतल व भा २ १८ जाना पछी व भा २ मा 'अनक' छै
१९ प्रहारे व भा २ २० व भा २ मा नधी २१ चोसीन भा १ इ, चोसीन
व भा २ २२ माभग्री हप्रो २३ वाग्वी व भा २ २४ आपी व भा २
२५ पूथो व भा २ २६ पीयारो व भा २. २७ अभिप्राय हप्रो. २८ आ
पत्ति व भा २ मा आ प्रमाण छ

तम्हि [तम्ह] पूछा हु जाणु छु '

२९ करेद व भा २ ३० व भा २ मा पत्ति आ प्रमाणे पूरी थाय छै

'सरा जाइ आवइ '

३१ व भा २ मा जाना पछी जासी छै ३२ करा व भा २ ३३
कन्हइ भा १ इ, कहि व कन्ह भा २ ३४ रानान भा १ इ भा २, रानानि व
३५ कहतो हप्रो ३६ हाउ हप्रो ३७ व भा २ मा नधी ३८ निवहु
भा २ ३९ मूखी व भा २ ४० लवेइ व भा २ ४१ जानी पछी व
भा २ मा 'पाग' छै ४२ दरनाय व ४३ कथा व भा २ ४४ हतो व
भा २ ४५ व भा २ मा अही 'राजा' छ ४ सुरथन हप्रो ४७ छेइ व
भा २ ४८ याम्याथा हप्रो ४९ वो यो हप्रो ५० तू व भा २ ५१
खगि व भा २ ५२ व भा २ मा नधी ५३ पच्छ व भा २ ५४ मानी
व भा २ ५५ राजकाय व भा २ ५६ छांडी व भा २ [४ १५६]
५७ खु व भा २ ५८ एह व भा २ ५९ फेडी भा १, फेडी इ व भा २
६० आनी पछी व भा २ मा पत्तिनो उत्तरार्थ आ प्रमाणे छै

'त राजा सपन गव पट्टा करी जासी सघाई [सघात] बानाई वटा खीग

६१ आ पंक्ति व भा-२ मा नथी. ६२ पच्छे व भा-२. ६३ तेणे व भा-२.
६४ प्रधान व भा-२. ६५ पूठयूं व भा-२. ६६ वोत्यो व भा-२. ६७ तेन्हं
हप्रो ६८ तूं व भा-२. ६९ जाणे भा-१ व भा-२. ७० छि व, छे भा-२.
७१ वोत्यो व, वौत्यो भा-२. ७२ मव्ये व भा-२. ७३ जाणीये व, जाणीये
भा-२; आनी पळी व भा-२ मां पंक्तियो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे :

‘ए आचार्य जे ए स्वर्गि देवलोकि जाइ छेद.’

७४ पछे व भा-२. ७५ वोत्यो व भा-२. ७६ आनी पळी भा-१ इ मां
‘जो’ छे. ७७ पैशीनड भा-१ इ, पैसी व भा-२. ७८ रव्यो व भा-२ ७९
मात्र व भा-२. ८० रहनिइ व भा-२. ८१ वोत्यो व भा-२. ८२ आवशे व
भा-२. ८३ व मा नथी. ८४ वोत्यो व भा-२ मा नथी. ८५ व भा-२ मा
‘तुं नाइ’ छे. ८६ उतावलो हप्रो. ८७ छे व भा-२. ८८ थीजूं व भा-२.
८९ छेइ व. ९० स्वर्ग भा-१ इ, व भा-२ मा नथी. ९१ व भा-२ मां नथी.
९२ जाशे व भा-२ मा नथी. ९३ वोत्यो व भा-२. ९४ आणी व भा-२.
९५ मढी हप्रो. ९६ वले व भा-२. ९७ तीणई भा-१ इ, तीणे व भा-२.
९८ शरीरि व, शरीरे भा-२; आनी पळीना शब्द व भा-२ मा पडी गया छे. ९९
आ पंक्ति व भा-२ मा नथी.

[२२. सर्पने परणनारी राजकन्या]

१ व भा-२ मा आ पंक्तिना शरआतना शब्दो पडी गया छे, ‘देवशर्मा
वाङ्मन हौड’ एउला शब्द मळे छे. २ छोट हप्रो. ३ गाडई भा-१ इ, गाडे व
भा-२. ४ रोइ हप्रो ५ कहतो हप्रो. ६ करेसि व भा-२ ७ करघोस व
भा-२. ८ आनी पळी व मा ‘तीणे’ अने भा-२ मा ‘तीणे’ छे. ९ पुनार्धि
व भा-२. १० कीवो हप्रो ११ फट्टेइ व भा २. १२ हांड व भा २.
१३ ताह्ने व भा २. १४ हुसे व भा-२. [पृ. १५७] १५ सोभली व
भा-२. १६ हर्षु व भा-२ १७ वोत्यो व भा-२ १८ प्रसव व भा २.
१९ कटुवना व भा-२ २० व भा २ मा ‘पठ्ट तीणी ब्राह्मणीये’ ए रीते पंक्ति
शर थाय छे. २१ अनादरी व भा-२ २२ कोरटेइ व भा-२. २३ मांण
हप्रो. २४ केतले व भा-२. २५ व भा-२ मा नथी. २६ व भा-२ मां नथी
२७ ‘देवीनड’ व भा-२ मा नथी. २८ रोतीधी हप्रो, व भा-२ मा आ शब्द पंक्तिने

છેડે આવેલો છે. ૨૯ ચાધી વ મા-૨. ૩૦ દેશાતરિ વ મા-૨. ૩૧ ટુકુટ મા-૧, ટુકુટ ડ, ટુકુટ વ, ટુકુટ મા-૨. ૩૨ નગર વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા 'નિહા' છે. ૩૩ ગ્યો વ મા-૨. ૩૪ સર્વધીનિ વ, સર્વધીનિ મા-૨. ૩૫ ગ્યો વ મા-૨. ૩૬ વ મા-૨ માં નથી. ૩૭ વ મા-૨ માં નથી. ૩૮ વ મા-૨ માં નથી. ૩૯ વ મા-૨ માં નથી. ૪૦ પ્રાતઃકાલિ વ મા-૨. ૪૧ તીંગે દપ્રો. ૪૨ આહા વ મા-૨. ૪૩ મે કયેં વ મા-૨. ૪૪ આની પછી વ મા-૨ માં 'અનહ' છે. ૪૫ જાગુ દપ્રો. ૪૬ વ મા-૨ માં આ પક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘પુત્રની કન્યાને અર્ધ આલ્યો છે.’

૪૭ ઘરનો વ મા-૨. ૪૮ કહતો દપ્રો. ૪૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'ઘરિ' છે. ૫૦ છેદ વ મા-૨. ૫૧ વ મા-૨ માં નથી. ૫૨ તમ્હારા વ મા-૨. ૫૩ પુત્ર વ મા-૨. ૫૪ ત્યો વ મા-૨. ૫૫ કન્યાના વ મા-૨. ૫૬ પરિવારને વ મા-૨. ૫૭ છેદ વ મા-૨. ૫૮ આપણે મા-૧ ડ, આપણે વ મા-૨. ૫૯ હાંડ હપ્રો. ૬૦ આની પહેલા વ મા-૨ માં 'અહો' છે. ૬૧ સુંદરી વ મા-૨. ૬૨ સર્પન વ મા-૨. ૬૩ વાહ વ મા-૨. ૬૪ વ્રાહ્મણને વ મા-૨. ૬૫ છેદ વ મા-૨. ૬૬ દેશુ વ મા-૨. ૬૭ રેઈ વ મા-૨. ૬૮ અહીં વ મા 'તમ્હ' અને મા-૨ માં 'તમ્હે' છે. ૬૯ સર્પન દપ્રો. ૭૦ ચમન મા-૧, ચમને ડ વ મા-૨. ૭૧ જાણે મા-૧ ડ, જાણે વ મા-૨. ૭૨ પછેડ વ મા-૨. ૭૩ રહો દપ્રો. ૭૪ થોલે વ મા-૨. ૭૫ થોલે મા-૧ ડ, થોલે વ મા-૨. ૭૬ વ મા-૨ માં આની આ પ્રમાણે પાઠ મળે છે :

‘કન્યા એ વાર જ કીજે, એ ગળ્ય એક ચચન હોડ.’

[પૃ ૬૫૮] ૭૭ કૃતાંત્ર વ મા-૨, આની પછી વ મા-૨ માં 'દેવે' છે. ૭૮ કીડ વ મા-૨, કીડ મા-૧ ડ. ૭૯ વ મા-૨ માં નથી. ૮૦ શકીયે દપ્રો. ૮૧ પૂછતું મા-૧ ડ મા-૨, પૂછતું વ.

[૨૩. ઇન્દ્રનો સૂડો]

૧ ઇન્દ્રને વ મા-૨. ૨ સૂડો વ મા-૨. ૩ વિદ્યાવ્રત વ મા-૨. ૪ મળ્યુ મા-૧, વ મા-૨ માં નથી. ૫ દપ વ મા-૨. ૬ કદાચે મા-૧ ડ, કદાચે વ મા-૨. ૭ વૈટો દપ્રો. ૮ પામ્યો વ મા-૨. ૯ કરવાન વ, કરવાને મા-૨.

१० यमनं व भा-२. ११ अनी पटी भा-१ इ मा 'सुद उठी' छे; व मा 'सुडो ऊडी' छे. १२ नाडो व भा-२. १३ पच्छेट व भा-२. १४ देवताए व भा-२. १५ पूछ्यो व भा-२. १६ सुडा व भा-२. १७ तूं व भा-२. १८ देवीनट व भा-२. १९ काड व भा-२. २० नाडो व भा-२. २१ सुडो व भा-२. २२ बोल्यो भा-१ व भा-२. २३ जीवनो व भा-२. २४ नासीये भा-१ इ, नासीये व भा-२. २५ एहुं भा-१ भा-२, एहें व. २६ गामली हप्रो. २७ गडानो भा-१ इ, सुडानो व भा-२. २८ यमनं हप्रो. २९ कहता हँआ व भा-२. ३० आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘अहो यम, तन्हि [तन्हें] अम्हारा बोलथी सुडो न मारवो.’

३१ बोल्यो व भा-२. ३२ जाणूं व भा-२. ३३ मोडो व भा-२. ३४ छेड़ व भा-२. ३५ देवता हप्रो. ३६ कहि व, कहें भा-२. ३७ कालनि व, कालने भा-२. ३८ मारेधि व भा-२ मा आनी पछी वार्त्तानो अन्तभाग व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘हु न जाणे, मरु जाणे. पच्छट मृत्युन्हि [मृत्युन्हें], “मृत्यु नाद्रा दर्शनथी सह मरे छेड़.” मृत्यु अगीकार करचा पच्छी सर्व आपणे आपणे ठामि गुं’

४० मृन्हि व. ४१ जाणीनेड व भा-२ ४२ मायाप व भा-२. ४३ सर्पनं हप्रो. ४४ देना हीआ व भा-२. ४५ सों हप्रो. ४६ आ पंक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘पच्छे ते सर्पनं गदा भक्ति दुग्गपानादि करीय [करावे].’

४७ व भा-२ मा नवी ४८ ीथी व भा-२. ४९ नीसरीनइ व, नीसरीनेड भा-२. [प्र. १५९] ५० पुम्पनेड व भा-२, पुम्पनइ भा-१ इ. ५१ आकारइ भा-१ ५२ छेड़ व भा-२ ५३ व भा-२ मा ‘एहुं कही कापनी’ ए प्रमाणे शब्दकम छे

५४ जाएधि हप्रो. ५५ आ पक्ति व भा-२ मा आ प्रमाणे छे :

‘एहुं कही खान प्रतीति देपाडवानि [देपाडवान], सर्पशरीर लेइ पैटारीमाहि पेठो [पैठो], वत्री मनुष्यशरीर लेइ नीकल्यो पछट ते श्री तेन्हि [तेन्हें] रत्न कुंडल बहिरपा मुकुट भूपिण देपनिइ पोगे लागी.’

५६ पछे व भा-२. ५७ प्रकारे व भा-२. ५८ देवता व भा-२. ५९ शरीरमाहे व भा-२. ६० पैमेइ व भा-२. ६१ राने व भा-२. ६२ छेट व

મા-૨. ૬૩ યું વ મા-૨. ૬૪ ચાર્યુ દપ્રો. ૬૫ પુત્રને વ મા-૨. ૬૬ વ મા-૨ માં નથી. ૬૭ શરીરે વ મા-૨. ૬૮ રમો વ મા-૨. ૬૯ પછેદ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'પ્રમાણિ' છે. ૭૦ ગામગમરાને દપ્રો. ૭૧ માયાપને દપ્રો. ૭૨ વ મા-૨ માં નથી. ૭૩ પોને વ મા-૨. ૭૪ મુને વ મા-૨. ૭૫ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘તે પ્રાગ્ન પુત્રને દેવારી લોક આગતિ દ્યોં હીટ.’

૭૬ યમણસ્ના વ મા-૨. ૭૭ માતિમૂ વ મા-૨. ૭૮ રહે વ મા-૨. ૭૯ શરીરે વ મા-૨. ૮૦ અદા જ વ, આજે જ મા-૨. ૮૧ આરમે વ મા-૨. ૮૨ દેવારી વ મા-૨. ૮૩ શરીર વ મા-૨. ૮૪ વ મા-૨ માં ‘મટી સમેતિ’ શબ્દપ્રમ છે. ૮૫ ચાલનો દપ્રો.

૮૬ વહનો દપ્રો. ૮૭ તેથી વ મા-૨. ૮૮ હું દપ્રો. ૮૯ વ મા-૨ માં નથી. ૯૦ આપનો વ મા-૨. ૯૧ સ્વાથે મા-૧ ડ. ૯૨ ડિંદ વ, છેડ મા-૨. ૯૩ તોટ્ટે વ મા-૨. ૯૪ પિતાઈ વ મા-૨. ૯૫ તું વ મા-૨. ૯૬ આ શ્લોકનો અનુવાદ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘જેવો પિતાનો આચાર તેવો જ પુત્રનો આચાર, જિમ છું કેવરીનદ્દ દક્ષિ આમલો લાગિ [લાગે] ? ન લાગિ [લાગે].’

[પૃ. ૧૬૦] ૧૭ જે વ મા-૨. ૧૮ છિ વ, છે મા-૨. ૧૯ તેન્દિ વ, તેન્દે મા-૨. ૧૦૦ વ મા-૨ માં નથી. ૧ પડિં વ, પહે મા-૨. ૨ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં નથી. ૩ ચાલપળે મા-૧ ડ. ૪ વ મા-૨ માં આ શ્લોકનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘પુણ યને [યતે] મોરના ફરવાતું [ફિરવાતું] મ્થાન જોતું જો મોર સ્વયે નાચવાને [નાચવાને] પીચ્છની કલ્પ ન કરતો ?

૫ યને ડ. ૬ કરતા ડ. ૭ તો ડ. ૮ નમતુ વ, નમતું મા-૨. ૯ વ મા-૨ માં નથી. ૧૦ આની પછી વ મા-૨ માં ‘વળ’ છે. ૧૧ નમે વ મા-૨. ૧૨ વ મા-૨ માં નથી. ૧૩ વ મા-૨ માં ‘પાપાણ શર્થે ન ઠોલાઈ’ એવો શબ્દ-પ્રમ છે. ૧૪ સૂત્રીમુખીનો વ મા-૨. ૧૫ હીનને વ મા-૨. ૧૬ વ મા-૨ માં નથી. ૧૭ વિરડ મા-૧ ડ, વિરે વ મા-૨. ૧૮ મુલ વ મા-૨. ૧૯ હૂડ વ મા-૨. ૨૦ વોલ્યો વ મા-૨.

[૨૪. સૂચીમુખ પક્ષી અને ચાંદરાઓ]

૧ મધ્યે વ મા-૨. ૨ વાનરનું વ મા-૨. ૩ રહેદ વ મા-૨. ૪ વ મા-૨ માં નથી. ૫ વ મા-૨ મા નથી. ૬ તીળેં ઇ, વ મા-૨ મા નથી. ૭ વાનરિ વ, વાનરે મા-૨. ૮ લીટો વ મા-૨. ૯ પાનઢા ઇ વ મા-૨. ૧૦ ચૈટા વ મા-૨. ૧૧ સેકવાને વ મા-૨. ૧૨ વ મા-૨ માં નથી. ૧૩ ઘડોલતા વ મા-૨. ૧૪ હોઆ ઇ. ૧૫ મધ્યે વ મા-૨. ૧૬ વ મા-૨ મા 'સીતિ' [સીતિ] ગાઢો પીઝ્યો 'એવો શબ્દક્રમ છે. ૧૭ મૂટૈ ઇ, મૂઢે વ મા-૨. ૧૮ શક્તીમુખી વ મા-૨. ૧૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'વઢકલી કહતી હૈઈ' એવા શબ્દ પકિના અન્તે છે. ૨૦ તાપસો વ મા-૨. ૨૧ આની પછી વ મા-૨ માં 'હેઈ' છે. ૨૨ તેન્હિ વ, તેન્હુ મા-૨, અનાદરીનિં વ, અનાદરીનિં મા-૨. ૨૩ ફૂસ્તો ઇ, ફૂસ્તા વ મા-૨. ૨૪ હૈઆ વ મા-૨. [પૃ. ૧૬૧]
૨૫ આ પંક્તિ વ મા-૨ મા નથી. ૨૬ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘વલી તિમ્હ જ સૂચીમુખીયેં કરું.’

૨૭ પચ્છેઈ મા-૨. ૨૮ અહીં વ મા-૨ મા 'તે' છે. ૨૯ વ મા-૨ માં નથી. ૩૦ તેન્હિ વ, તેન્હે મા-૨. ૩૧ સાહી વ મા-૨. ૩૨ પાટાળ ઇ વ મા-૨. ૩૩ આચ્છેટીનિં મા-૨, આચ્છેટીનિં વ. ૩૪ કરહી વ મા-૨. ૩૫ કુપાન્નેઈ વ મા-૨. ૩૬ વિપિ વ, વિપે મા-૨. ૩૭ કરે મા-૨. ૩૮ ઘઢા-માહિ વ મા-૨. ૩૯ દીપનો વ મા-૨. ૪૦ હોઈ વ મા-૨. ૪૧ છિઈ વ, છે મા-૨. ૪૨ હોઈ હપ્રો ૪૩ કહીયે વ મા-૨. ૪૪ કહીયે વ મા-૨. ૪૫ હોઈ હપ્રો ૪૬ કહીયે વ મા-૨. ૪૭ યૌવનૈ વ. ૪૮ ઘલેં મા-૨. ૪૯ ધરા વ મા-૨. ૫૦ વહે વ મા-૨. ૫૧ તીળેં વ મા-૨. ૫૨ પુત્રેં વ મા-૨. ૫૩ હોઈ હપ્રો. ૫૪ વ મા-૨ મા નથી. ૫૫ રાજાને વ, રાજાને મા-૨. ૫૬ હેઈ વ મા-૨. ૫૭ કહેઈ વ મા-૨. ૫૮ લીચો વ મા-૨. ૫૯ પુત્રેં હપ્રો. ૬૦ પંડિતપળેં મા-૧ ઇ મા-૨, પંડિતપળિં વ. [પૃ ૧૬૨] ૬૧ વોલ્યો હપ્રો.

[૨૫. ધર્મવૃદ્ધિ અને પાપવૃદ્ધિ]

૧ વિપિ વ મા-૨. ૨ વાણિયાના હપ્રો. ૩ વ મા-૨ માં નથી. ૪ કોઈમ્નો વ મા-૨. ૫ ટકાનો વ મા-૨. ૬ વ મા-૨ માં નથી. ૭ ભરપો વ પં ૪૫

મા-૨. ૮ ઘટો વ મા-૨. ૯ સંશર્તિ વ. ૧૦ જૈયે ઇ વ મા-૨. ૧૧ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘એહું ચીતવી આમ્ણા ગામનેઈ [ગામનેઈ] ગુઆંરેં [ગુઆંરે] આઘ્યા.’

૧૨ ‘વિ’ પ્રતમાંથી શબ્દ પછી ગયેલો છે; શુદ્ધતા શબ્દ વ માંથી લીધા છે; ૨ માં ‘પટ્ટ’ ધર્મશુદ્ધિ શબ્દ ‘વિ’ એવો પાડ છે. ૧૩ આની પછી વ મા-૨ માં ‘પટ્ટ’ છે. ૧૪ વ મા-૨ માં અહીં ‘વગી’ છે. ૧૫ ચોત્થો વ મા-૨. ૧૬ જૈશિ વ, જૈસો મા-૨. ૧૭ અર્ધી વ માં ‘પટ્ટ’ અને મા-૨ માં ‘પટેઈ’ છે. ૧૮ આની પછી વ મા-૨ માં ‘તિહાં’ છે. ૧૯ ઢાડીનિંદ વ, ઢાડીનેઈ મા-૨. ૨૦ પચ્છિઈ વ, પચ્છેઈ મા-૨. ૨૧ મધ્યે વ મા-૨. ૨૨ વ મા-૨ માં નથી. ૨૩ વ મા-૨ માં નથી. ૨૪ વ મા-૨ માં નથી. ૨૫ રહ્યો વ મા-૨. ૨૬ પચ્છેઈ મા-૨. ૨૭ સ્વાધું દ્રવ્યો. ૨૮ ‘ઈમ છતાં’ ના સ્થાને વ મા-૨ માં ‘પચ્છે’ છે. ૨૯ ચીંતવતો વ મા-૨. ૩૦ વ મા-૨ માં નથી. ૩૧ હવિં વ, હવેં મા-૨. ૩૨ આકળીયિં વ, આકળીયે મા-૨. ૩૩ આવ્યો વ મા-૨. ૩૪ તેહેઈ વ, તેહેઈ મા-૨. ૩૫ મધ્યે વ મા-૨. ૩૬ વ મા-૨ માં પંચિના પૂર્વાર્ધમાં ‘ધન’ પછી કુમારેં [કુમારેં] છે. ૩૭ વ મા-૨ માં નથી. ૩૮ લીજિ વ, લીજે મા-૨. ૩૯ લીજેઈ વ મા-૨. ૪૦ વ મા-૨ માં નથી. ૪૧ આની પછી વ મા-૨ માં ‘તિહા’ છે. ૪૨ દેપિં વ, દેપેં મા-૨. ૪૩ વ મા-૨ માં અહીં ‘પચ્છેઈ’ છે. ૪૪ છેઈ વ મા-૨. ૪૫ માથું ઇ વ મા-૨. ૪૬ લાગો ઇ વ મા-૨. ૪૭ તેં મા-૨. ૪૮ લીધું વ મા-૨. ૪૯ આની પછી વ મા-૨ માં ‘માઠું’ છે. ૪૯ નહિ તો વ મા-૨. ૫૦ ચોત્થો વ મા-૨. ૫૧ કહેતિ વ મા-૨. ૫૨ ચોરી દ્રવ્યો. [ટ. ૧૬૩] ૫૩ વ મા-૨ માં નથી. ૫૪ વ મા-૨ માં નથી. ૫૫ કહીયે મા-૧ ઇ. ૫૬ પીયારી મા-૧ ઇ. ૫૭ છાંનિં વ. ૫૮ માતાની વ મા-૨. ૫૯ યર વ મા-૨. ૬૦ દેપિં વ મા-૨. ૬૧ વ મા-૨ માં નથી. ૬૨ પર વ મા-૨. ૬૩ હેરાની વ મા-૨. ૬૪ દેપેઈ વ મા-૨. ૬૫ વ મા-૨ માં નથી. ૬૬ વ મા-૨ માં નથી. ૬૭ આમાની વ મા-૨. ૬૮ દેપિંઈ વ, દેપેઈ મા-૨. ૬૯ દેપતા; આની પછી વ મા-૨ માં ‘અનેરા અગ્ર’ છે. ૭૦ પરસ્પરની મા-૧ ઇ, પરસ્પરિં વ મા-૨. ૭૧ કરતાં વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં પંક્તિનો અન્ત આ પ્રમાણે છે :

‘રાત્રદ્વારિ ગ્યા ધર્મસ્થાનિ.’

૭૨ જૈ વ મા-૨. ૭૩ મધ્યે વ, મધ્યે મા-૨. ૭૪ વિમાલી વ મા-૨.

૭૫ ઘોત્યો વ મા-૨. ૭૬ માદ્દિ વ, માદ્દે મા-૨. ૭૭ સાર્પી વ મા-૨. ૭૮ છિ વ, છે મા-૨. ૭૯ કરો વ મા-૨. ૮૦ ન્યાય કર્તાણ વ મા-૨. ૮૧ પૂછુ વ મા-૨. ૮૨ તાદ્દિ વ, તાદ્દે મા-૨. ૮૩ સાક્ષિ વ, સાહિ મા-૨. ૮૪ છે વ, છે મા-૨. ૮૫ વ મા-૨ માં નથી. ૮૬ વ મા-૨ માં નથી. ૮૭ ધી વ મા-૨. ૮૮ દેગાડ્યોસ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'તો તમ્હિ [તમ્હે] માનજ્યો' એવા શબ્દ છે. ૮૯ પછેઈ વ મા-૨. ૯૦ પામી વ મા-૨. ૯૧ ચોંતવતા વ મા-૨. ૯૨ પાપિં વ, પાપે મા-૨. ૯૩ ઘોલશે વ મા-૨. ૯૪ પદ્ધ વ મા-૨. ૯૫ વિહાણિં વ, વિહાણે મા-૨. ૯૬ જોઈંસિ વ મા-૨. ૯૭ જૈ વ મા-૨. ૯૮ પિતાનિં વ, પિતાને મા-૨. ૯૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'સોનાના' છે. ૧૦૦ માદ્દિ વ, માદ્દે મા-૨. ૧ વ મા-૨ માં નથી. ૨ જો વ મા-૨. ૩ વહે વ મા-૨. ૪ રહે વ મા-૨. ૫ વ મા-૨ માં 'તઈં રાત્રિ' નથી પણ તેને સ્થાને 'ફાવેં તો તું' છે. ૬ ડાટવાનિં વ, ડાટવાને મા-૨. ૭ ઠામિં વ. ૮ તેન્હી હપ્રો. ૯ આની પછી વ મા-૨ માં 'રહિ' છે. ૧૦ તિવારેં વ મા-૨. ૧૧ સાક્ષિ વ. ૧૨ તિવારેં વ મા-૨. ૧૩ દેજો વ મા-૨. ૧૪ તેન્હો વ મા-૨. ૧૫ ઘોલ્યો વ મા-૨. ૧૬ આપણ હપ્રો. ૧૭ જોથી વ મા-૨. ૧૮ આપણો વ મા-૨. ૧૯ પુરુપિ વ. ૨૦ અને વ મા-૨. ૨૧ વિહે મા-૨. [પૃ. ૧૬૪] ૨૨ વહે વ મા-૨. ૨૩ છેઈ વ.

[૨૬. વગલો, સાપ અને નોઝિયો]

૧ મધ્યે વ મા-૨. ૨ સરોવરનિં વ, સરોવરને મા-૨. ૩ વાઠિ વ, વાઠે મા-૨. ૪ વિહે વ મા-૨. ૫ રહે વ મા-૨. ૬ તેન્હીં વ, તેન્હે મા-૨. ૭ મધ્યથી વ મા-૨. ૮ વાલક વ. ૯ તીણિં વ. ૧૦ વિહે વ. ૧૧ પાધ્યા વ; આ પંક્તિની અવગચથી શરૂ થઈ, પછીની કેટલીક પંક્તિઓ મા-૨ માં નથી ૧૨ પાપિં વ. ૧૩ તલાવનિં વ. ૧૪ વાઠે વ. ૧૫ રહે વ મા-૨. ૧૬ વ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘પછેઈ તિહાં જીવ બોલ્યો.’

૧૭ વહતો મા-૧ વ. ૧૮ હૌડ મા-૧ વ. ૧૯ આની પછી વ માં ‘કિમ તમ્હિ’ છે. ૨૦ વ માં નથી. ૨૧ પાપેં વ. ૨૨ કિહો વ. ૨૩ પછેઈ વ. ૨૪ ઘોલ્યો વ. ૨૫ વ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘તમ્હિં દુઃખ સાથી ઝપનું છિ ?’

૨૬ વ માં નથી. ૨૭ વ માં નથી. ૨૮ મધ કરિં વ. ૨૯ જીળેં વ. ૩૦ મરે વ. ૩૧ વ માં નથી. ૩૨ વહિંકડો વ. ૩૩ વંસનો વ. ૩૪ કીજે વ. ૩૫ કીજેઈ વ. ૩૬ શનુનઈ મા-૧ ઇ, શનુનેં વ. ૩૭ લીજેઈ વ. ૩૮ વહિંકડો વ. ૩૯ વધનો વ. ૪૦ વ માં નથી. ૪૧ નોલીયા વ. ૪૨ છેઈ વ. ૪૩ આ પંક્તિ વ મા-૨ મા આ પ્રમાણે છે :

‘તેહના ઠામથી સર્પના સ્થાન લો મત્સ્યના માસ તમ્હ વેરી મુંકો મુઠ્ઠ. પચ્છઈ તેહના લોમથી નોલીયા સર્પ લો આવસેં, સર્પનેં પાસે પઝઈ [પછે].’

૪૪ આધિશિ ઇ. ૪૫ સર્પ મા-૧ ઇ. ૪૬ પાશિ મા-૧ ઇ. ૪૭ પચ્છે મા-૨. ૪૮ વરી વ મા-૨. ૪૯ વ મા-૨ મા નથી. ૫૦ ‘તીજઈ માર્ગિ રૂક્ષનઈ’ આ શબ્દો વ મા-૨ મા નથી. ૫૧ પામી વ મા-૨. ૫૨ સર્પનેં વ મા-૨. ૫૩ પચ્છેઈ વ મા-૨. ૫૪ સર્વ વગનો વ મા-૨. ૫૫ કીથો વ મા-૨. ૫૬ તે વ મા-૨. [પૃ. ૧૬૫] ૫૭ હું મા-૧ ઇ, હું વ મા-૨. ૫૮ વહું મા-૧ ઇ, વહું વ મા-૨. ૫૯ છું મા-૧ ઇ, છું વ મા-૨.

૬૦ તેન્હો વ મા-૨. ૬૧ વ મા-૨ માં ‘રૂક્ષની કોપરાઢિ મધ્યે પૈટો’ એવો પક્તિનો ઉત્તરાર્થ છે. ૬૨ પહિરિ વ, પહિરી મા-૨. ૬૩ ધર્મચુદિને વ, ધર્મચુદિનેં મા-૨. ૬૪ તેહી વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘રાજદારિ જૈ રાજલોક તેહી’ એવા શબ્દ છે. ૬૫ વન્હિ વ, વન્હે મા-૨. ૬૬ જૈ વ મા-૨. ૬૭ મોટે વ મા-૨. ૬૮ કરતો વ મા-૨. ૬૯ વ મા-૨ માં નથી. ૭૦ દિન વ મા-૨. ૭૧ ઇતલાં વ મા-૨. ૭૨ મનુષ્યનો વ મા-૨. ૭૩ જાણિં વ.

૭૪ અમ્હ વ મા-૨. ૭૫ મર્યેં વ મા-૨. ૭૬ યો વ મા-૨. ૭૭ પચ્છી વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘તેન્હો રૂદ્ધ પિના તે સમી મધ્યથી ચોત્યો’ એવો શબ્દક્રમ છે. ૭૮ લીધુ વ મા-૨. ૭૯ વિસ્મય વ મા-૨. ૮૦ પામ્યા વ મા-૨. ૮૧ વ મા-૨ માં ‘પઝઈ જેતલે’ થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૮૨ ધર્મચુદિને વ, ધર્મચુદિનેં મા-૨. ૮૩ ચોરવાનો હપ્રો. ૮૪ વિમાસિં હપ્રો. ૮૫ ચેતલેં હપ્રો. ૮૬ ચીતવતો હપ્રો. ૮૭ પટે વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં આ પંક્તિ મળે છે :

‘દેવતાની અંતરિક્ષ વાળી તો ન હોઈ.’

૮૮ છેઈ વ મા-૨. ૮૯ વ મા-૨ માં નથી. ૯૦ છેઈ વ મા-૨. ૯૧ ચાંતવી હપ્રો. ૯૨ લોકનેં મા-૧ ઇ, લોકન્દિ વ, લોકન્દેં મા-૨. ૯૩ વડતો હપ્રો. ૯૪ ચોત્યો વ મા-૨. ૯૫ છેઈ વ મા-૨. ૯૬ મડ મા-૧, મેં વ મા-૨.

૧૭ ફક્ત વ મા-૨. ૧૮ પામ્યો વ મા-૨. ૧૯ અર્ધ વ મા-૨ માં 'અને' છે. ૧૦૦ નિર્માણ વ મા-૨; પછી વ મા-૨ માં 'જે' છે. ૧ હેર હયો. ૨ હું હયો. ૩ ફક્ત વ, વ ફક્ત મા-૨. ૪ 'તેમને હુ કરીશ' વ મા-૨ માં નથી. ૫ તે હયો. ૬ મેં વ મા-૨. ૭ મળે વ મા-૨. ૮ લેતાં વ. ૯ મળે વ, મળે મા-૨. ૧૦ હેર વ મા-૨. [ટ. ૧૧૬] ૧૧ મળે વ, મળે મા-૨. ૧૨ પર્નાર્ધિ વ મા-૨. ૧૩ પાત્તાઈ વ મા-૨. ૧૪ છે વ મા-૨, ડિ મા-૧ ડ. ૧૫ પછે વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં 'હું' છે. ૧૬ ટોમ વ મા-૨. ૧૭ પડે વ મા-૨. ૧૮ તો વ મા-૨. ૧૯ ફક્ત વ મા-૨. ૨૦ આવી વ મા-૨. ૨૧ અર્ધ વ મા-૨ માં 'મેં' છે. ૨૨ માટ્યું મા-૧, માટ્યું વ મા-૨. ૨૩ મર્ચેરી વ મા-૨. ૨૪ વ મા-૨ માં નથી. ૨૫ મોટો દ; વ મા-૨ માં અર્ધ 'ફક' છે. ૨૬ નીચ્ચો વ મા-૨. ૨૭ તેમ્ વ. ૨૮ આની પછી વ મા-૨ માં 'મેં' છે. ૨૯ 'કોરારાડિ મરી પાલી દેતો હોડ' એ પ્રમાણે વ મા-૨ માં પંચિનો અન્ત છે. ૩૦ માહિયુ વ મા-૨. ૩૧ વ મા-૨ માં 'અરે' થી પંક્તિ શરૂ થાય છે. ૩૨ વ મા-૨ માં આની પછીની પંક્તિઓ આ પ્રમાણે છે :

‘પછે વૈશ્વાનર પ્રગટ પ્યા પછી સપલે ચલતું ધ્યુ તે માહિમી દુષ્ટુદિનો પિતા ચો-ચો. પછર આંધિ પૂટી, મર્વાંગ ચયું, માધાના નીમાલા ચયા. અધચયો કાંઈક સસનો ફક્ત દુષ્ટુદિનો પિતા પડ્યો. પછર સર્વ લોક આવી તે કાંતુક ઝાંતા હોડા. પછર સર્વ તેમ્ પૂડતા હોઆ.’’

૩૩ આરણ્ય વ મા-૨. ૩૪ કાંઈ મા-૨. ૩૫ ફક્ત વ મા-૨. ૩૬ મોટે વ મા-૨. ૩૭ વ્યપનિ વ મા-૨. ૩૮ પડ્યો વ મા-૨, પાડ્યુ મા-૧. ૩૯ વહનાં વ મા-૨. ૪૦ મુંડ વ મા-૨. ૪૧ શમીની મા-૧ ડ, શમીની વ મા-૨. ૪૨ હાલે વ મા-૨. ૪૩ કંધે વ મા-૨. ૪૪ મુંડ મા-૧ ડ, માયે વ, માયે મા-૨. ૪૫ વ મા-૨ માં નથી. ૪૬ પહિ વ, પહે મા-૨. ૪૭ સંતોષાવતા વ મા-૨.

૪૮ વહું વ મા-૨. ૪૯ છું વ મા-૨. ૫૦ ચોચો વ મા-૨. ૫૧ જીવિ વ, જીવે મા-૨. ૫૨ છે વ મા-૨. ૫૩ તેં મા-૧, વ મા-૨. ૫૪ દલો વ મા-૨. ૫૫ વ મા-૧ માં આ ચરણનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘ચંપુના દેયાનો મેદક સ્ત્રી.’

૫૬ પિશુનું મા-૧ ડ, પિશુને વ મા-૨. ૫૭ સાંભલે વ મા-૨. ૫૮

મુલ્લો વ મા-૨. ૫૯ વ મા-૨ માં અહીં 'અનેઈ' છે. ૬૦ મનુષ્યની વ મા-૨. ૬૧ મુપિ વ મા-૨. ૬૨ જિહ્વા વ મા-૨. ૬૩ હોઈ વ મા-૨. ૬૪ તેહની વ, તેન્હેં મા-૨. ૬૫ કોળ વ મા-૨. ૬૬ વીમસે વ મા-૨. [પૃ. ૧૬૭] ૬૭ રૈં વ મા-૨. ૬૮ વ મા-૨ માં પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ આ પ્રમાણે છે :

‘સર્પ દુષ્ટ એન્હાં મુગ વિવ જાગરાં’.

૬૯ મુંદિ વ, મુંદેં મા-૨. ૭૦ કાજે વ મા-૨. ૭૧ છેડ વ મા-૨. ૭૨ મૈં ડ વ મા-૨. ૭૩ સેવ્યો વ મા-૨. ૭૪ વ મા-૨ માં નથી. ૭૫ જાળી વ મા-૨. ૭૬ કરવો ડ વ મા-૨. ૭૭ વ મા-૨ માં પંક્તિના સ્તરાર્થનો શબ્દક્રમ આ પ્રમાણે છે :

‘જિમ ઘણોડ કાલ સેવીયે પળ વીમસ્યો સાર પાદ.’

૭૮ સેવીયડ ડ. ૭૯ વ મા-૨ માં આ શ્લોકનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘જિમ ચંદનના કાષ્ટનોડ વહિ દહેડ તિમ ઝામ મુલિ કાનોડ દુષ્ટ વહિ [વહે].’

૮૦ પામે વ, પામેઈ મા-૨. ૮૧ છેડ મા-૨. ૮૨ મૂર્સનો ડ વ મા-૨. ૮૩ અવગુણ વ મા-૨. ૮૪ ચોલવાને વ મા-૨. ૮૫ સમર્થ વ મા-૨. ૮૬ ઘોલે વ મા-૨. ૮૭ અનેઈ વ મા-૨. ૮૮ આભણેં વ મા-૨. ૮૯ રૈં વ મા-૨. ૯૦ દંડ્યો વ મા-૨. ૯૧ હોડ ડ વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ મા ‘તોહિ’ છે. ૯૨ હીડિ વ, હીડે મા-૨. [પૃ. ૧૬૮] ૯૩ તેથી વ મા-૨. ૯૪ આની પછી વ મા-૨ માં આવો શબ્દક્રમ છે :

‘મનુષ્યનો સ્વભાવ જાળી સગતિ કરવી.’

૯૫ છેડ વ મા-૨. ૯૬ પુરૂપે વ મા-૨. ૯૭ વિપિ વ મા-૨. ૯૮ સરલ વ મા-૨. ૯૯ વ મા-૨ માં નથી. ૧૦૦ હોડ વ મા-૨. ૧ જે વ મા-૨. ૨ તે ડગરિ વ મા-૨. ૩ વીજેઈ વ મા-૨. ૪ વ મા-૨ માં નથી. ૫ લગ્ગો વ મા-૨. ૬ ન વ મા-૨. ૭ વિખ્યાસ્યો વ, વિખાસ્યો મા-૨. ૮ રાજાનો વ મા-૨. ૯ પમાડ્યો વ મા-૨. ૧૦ તેથી વ મા-૨. ૧૧ તાઢે વ મા-૨. ૧૨ અનેરો વ મા-૨. ૧૩ મનુષ્ય વ મા-૨. ૧૪ વ મા-૨ માં નથી. ૧૫ વ મા-૨ માં નથી. ૧૬ સહલતુલા વ મા-૨. ૧૭ હંદિરા વ મા-૨. ૧૮ પાંઈ વ મા-૨. ૧૯ શીંચાળો વ મા-૨. ૨૦ હાથીને વ, હાથીને મા-૨. ૨૧ હરેઈ વ, હરેઈ મા-૨. ૨૨ વાલક વ મા-૨. ૨૩ ચોલ્યો વ મા-૨. ૨૪ ઘોલ્યો વ મા-૨.

[૨૭. લોહું ઝંદર ટાઈ ગયા !]

૧ વ મા-૨ માં નથી. ૨ વમે વ, વસેં મા-૨. ૩ દેસાંતરિ વ મા-૨. ૪ આળસનો વ મા-૨. ૫ ચોંતવતો વ મા-૨. ૬ હૌંડ હપ્રો. ૭ પંક્તિનો પૂર્વાર્થ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ જિહાં પુરુષાર્થે ભોગ નાના પ્રકાર ભોગવ્યા હોઈ. ’

૮ પાપે વ મા-૨. ૯ વમે વ મા-૨. ૧૦ પુરુષાધમ વ મા-૨. [પ્ર. ૧૬૯] ૧૧ પૂર્વેંડ ડ, પૂર્વેં વ મા-૨. ૧૨ હોંચે વ મા-૨. ૧૩ યીધાં વ મા-૨. ૧૪ હોઈ વ મા-૨. ૧૫ ચોલે વ મા-૨. ૧૬ નિંદે વ મા-૨. ૧૭ ચોંતવી વ મા-૨. ૧૮ વાળીયાનો ડ વ મા-૨. ૧૯ પૂર્વેંજની ડ વ મા-૨. ૨૦ નામે વ મા-૨. ૨૧ તેન્હે વ મા-૨. ૨૨ મૂર્ચનિં વ, મુર્ચી મા-૨. ૨૩ દેસાંતરિ વ મા-૨. ૨૪ મ્યુ ડ, મ્યો વ મા-૨. ૨૫ દેશિ ડ, વદેશિ વ મા-૨. ૨૬ હીજ્યો વ મા-૨. ૨૭ હુર્મગ્યમાહે વ મા-૨. ૨૮ વ મા-૨ માં નથી. ૨૯ ટાઈ વ મા-૨. ૩૦ ઘળો વ મા-૨. ૩૧ હૌંડ ડ વ મા-૨; આની પછીનો પંક્તિનો ઉત્તરાર્થ વ મા-૨ માં નથી. ૩૨ સીળ ડ. ૩૩ આવતો ડ. ૩૪ અર્વાનેંડ વ મા-૨. ૩૫ કન્હે મા-૨. ૩૬ માગતો હપ્રો. ૩૭ વાળીયાને ડ. ૩૮ વહતો ડ. ૩૯ હૌંડ ડ; વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘ પટઈ લક્ષ્મણ વાળી ચોંચ્યો. ’

૪૦ વ મા-૨ માં નથી. ૪૧ પચ્છેંડ મા-૨, પટિંડ વ. ૪૨ હોંડ ડ, હુડ વ, હૌંડ મા-૨. ૪૩ જો વ મા-૨. ૪૪ લોહ પળ વ મા-૨. ૪૫ તલા-વેંડ વ મા-૨. ૪૬ સૂકાઈ વ. ૪૭ અને વ મા-૨. ૪૮ ચોંચ્યો વ મા-૨. ૪૯ વ મા-૨ માં નથી. ૫૦ કરે વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં ‘ અને મથુર હોઈ ’ શબ્દો છે. ૫૧ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘ પછે હર્ષ્યુ તે લક્ષ્મણ તે પ્રોહોળાંન ધરિ લેઈં પગ ધોઈં પૂજતો હૌંડ. ’

૫૨ ચોંચ્યો વ મા-૨. ૫૩ છેંડ વ મા-૨. ૫૪ તેન્હિ વ. ૫૫ કરવાનો વ મા-૨. ૫૬ આપી વ મા-૨. ૫૭ સાથેં મા-૨. ૫૮ કોપ્યોથો વ મા-૨. ૫૯ વ મા-૨ માં નથી. ૬૦ રાજદ્વારિ વ મા-૨. ૬૧ મ્યો વ મા-૨ [પ્ર. ૧૭૦] ૬૨ ચોંચ્યો વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે પાઠ છે :

“ए पुहोणें मात्ता पुन कीही[कीहीं] रयाव्यो एहि[एन्ह] रापो ” पछे ते लोक[लोके] पूछपो ।

६३ एहो व भा २ ६४ बाया व भा २ ६५ शीचाणा व भा २
६६ लेइ व भा ६७ ग्या व भा २ ६८ पछेइ व भा २ ६९ विस्मय
व भा २ ७० पाम्या व भा २ ७१ अहाइ व भा २ ७२ बो-यो व भा २
७३ इहां व भा २ ७४ शु व भा २, आ पक्ति व भा २ मा नथी पण तने
स्थाने व भा २ मा आ पक्ति छे

‘शीचाणा लेइ पाइ तिहां शु आथर्य ?’

७५ लोइ व भा २ ७६ पाइ भा २, पाइ व ७७ लइ पाइ व भा २
७८ एहाइ ७९ गुइ व भा २ ८० करणहार व भा २ ८१ तहि व,
तेंन्हें भा २ ८२ कहतो इ व भा १ ८३ हाउ भा २ ८४ तेन्ही व, तेहीं
भा २ ८५ व भा २ मा नथी ८६ तेहो व भा २ ८७ पुनइ व भा २
८८ अणाव्यो व भा २

८९ व्यर्थ व भा २ ९० तलमाहे व भा २ ९१ मूर्य व भा २ ९३
व भा २ मा आने स्थाने ‘इहा’ छे ९४ पामि व, पाम भा २ ९५ येन्ही
भा १ इ, जेन्ही व भा २ ९६ पामि व, पामे भा २ ९७ भग्ये व भा २
९८ वाना व भा २ ९९ साथ व, साथें भा २ १०० इतप्ताइ व भा-२
१ साथ व भा २ २ आवें व, आवे भा २ [पृ १७१] ३ भा १ मा
‘कीर्त्ति निमल्या’ की पक्ति शुरू थाय छे ४ शु व भा १ ५ मरे व भा २
६ तह व भा २ ७ कहिइ इ कहीइ भा १ ८ नरा व भा २ ९ पामेइ
व भा २ १० व भा २ मा नथी ११ नीवि व भा २ १२ घकु व भा २
१३ अहा व भा २ १४ छेइ व भा २ १५ ताहो व भा २ १६ निदे व
भा २ १७ आ चरणनो अनुवाद व भा २ मा आ प्रमाण छे :

‘हुमगा सौभाग्यवर्तन निद’

१८ निद व भा २ १९ निदें व भा २ आनी पछी व भा २ मा अनुवाची
पक्षिओ पही गयेली छे २० आ चरणनो अनुवाद भा १ इ मा आ प्रमाण छे

‘पडितनइ [पडितन] मूर्य निदइ ’

२१ पडितनैं हया २२ द्वेवि व, द्वयें भा २ २३ निर्धन भा १ इ २४
धनाम्यन हयो २५ निदि व, निदें भा २ २६ तपरवीनि व, तपस्वीनि भा २

२७ करे व भा-२. २८ व्यभिचारिणी हप्रो. २९ कुलवर्तीनि व भा-२. ३० व भा-२ मां नथी. ३१ करे व भा-२. [ष्ट. १०२] ३२ 'इ जे' व भा-२ मां नथी. ३३ आपणा व भा-२. ३४ सरपो व भा-२. ३५ तेन्हि व तेन्हे भा-२; पंचिनो उत्तरार्ध व भा-२ मां नथी. ३६ करे व भा-२. ३७ तेन्हि व तेन्हे भा-२. ३८ जेन्हि व जेन्हे भा-२. ३९ लागि व लागे भा-२. ४० व भा-२ मां पक्ति आ रीनि शरु धाय छे :

‘अरे तन्हि[तून्हे] उपदेश शुं करे ?’

४१ करी व भा-२. ४२ व भा-२ मां नथी. ४३ व भा-२ मां नथी. ४४ लागेड व भा-२. ४५ स्थाने व भा-२. ४६ सधाने व भा-२. ४७ रहवुं व भा-२. ४८ जोहे व भा-२. ४९ तोहे व भा-२. ५० जमेलां व, जमलां भा-२. ५१ लामे व भा-२. ५२ 'माहे भा-२. ५३ पहीये व भा-२. ५४ आनी पहीनो अनुवाद व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘मूर्धनी संगति काई[बाई] नहीं. ’

५५ 'तेन्हां चिह' व भा-२ मां नथी. ५६ रिपे, व रिपं भा-२. ५७ व भा-२ मां 'अहो राजन्' नथी पण त्या 'अनइ' छे. ५८ व भा-२ मां आ पक्ति आ प्रमाणे छे :

‘प्रयक्ष ते[ते] ए दीहुं छइ जे सगतिथी दोषगुण होइं. ’

[ष्ट. १०३] ५९ दमनकि व भा-२. ६० बोल्यो व भा-२.

[२८. राजा अने सृडाना वे पुत्र]

१ साया व भा-२. २ ग्यो व भा-२. ३ बीजो व भा-२. ४ रिदिनेइ व भा-२. ५ ग्यो इ, आव्यो व भा-२. ६ पोशु इ, पोशो व भा-२. ७ कोएक इ व भा-२. ८ वशथी व भा-२. ९ रहे व भा-२. १० छि व, छे व भा-२. ११ तिहां व भा-२. १२ मय्ये व भा-२. १३ सृडइ, सृडो व भा-२. १४ जोइ व भा-२. १५ आव्यो व भा-२. १६ सृडइ, व भा-२ मां नथी. १७ घोडे व भा-२. १८ दिगे व भा-२. १९ आवे व भा-२. २० घोडो व भा-२. २१ त्यो व भा-२. २२ दुडावी व भा-२. २३ घणे व भा-२. २४ ग्यो व भा-२. २५ रिपिनो व भा-२. २६ दीठो व भा-२. पं ४६

૨૭ ત્રિહાં વ મા-૨. ૨૮ સૂઝો વ મા-૨. ૨૯ છેદ વ મા-૨. ૩૦ અન્હે મા-૨, અન્હિ વ. ૩૧ ઘ મા-૨ માં નથી પણ ઘ માં અહીં 'યો' છે. ૩૨ આની પછી વ મા-૨ માં 'સર્વ યો' એવો પંક્તિનો અન્તમાગ છે. ૩૩ પાની વ મા-૨. ૩૪ ચોલ્યો વ મા-૨. ૩૫ મેં વ મા-૨. ૩૬ મર્ચ્યે વ મા-૨. ૩૭ આવી વ મા-૨. ૩૮ સૂઝો વ મા-૨. ૩૯ એક વ મા-૨. ૪૦ વ મા-૨ માં નથી. ૪૧ લીટો વ મા-૨. ૪૨ વહે વ મા-૨. ૪૩ રાજાને વ મા-૨, ૪૪ માહ વ મા-૨. ૪૫ વ મા-૨ માં નથી. ૪૬ વાંધો વ, વાધો મા-૨. ૪૭ વ મા-૨ માં નથી. ૪૮ પછેડનું વ મા-૨. ૪૯ શુભ વ મા-૨. ૫૦ પછેડ વ મા-૨. ૫૧ સૂઝો વ મા-૨. ૫૨ સાંભલી વ મા-૨. ૫૩ ચોલતો વ મા-૨. ૫૪ સંપાતેં વ મા-૨. ૫૫ તેં વ મા-૨. ૫૬ મૂયે વ મા-૨. [૪. ૧૭૪] ૫૭ શત્રુ મા-૧ ઇ મા-૨. ૫૮ તે મા-૧ ઇ મા-૨. ૫૯ વ માં આ ચરણનો અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘પણ હિત કરતો મૂયે વાંઈ નહીં.’

૬૦ વધને વ મા-૨. ૬૧ મારણો વ મા-૨. ૬૨ વાનરિં મા ૧ ઇ; આ ચરણનો અનુવાદ વ મા-૨ માં નથી. ૬૩ ચોલ્યો વ મા-૨. ૬૪ કહે વ મા-૨. ૬૫ છેદ વ મા-૨.

[૨૯. પંડિત શત્રુ અને મૂર્ખ મિત્ર]

૧ રાજાનો હયો. ૨ મહનો હયો. ૩ ત્રિશ્વ ઇ, ત્રિશ્વ વ મા-૨. ૪ હોઈ દ, હોઈ વ મા-૨. ૫ હીંડેં વ મા-૨. ૬ મોગવે વ મા-૨. ૭ ચડિ વ, ચડે મા-૨. ૮ કરે વ મા-૨. ૯ કરિ વ, કરેઈ મા-૨. ૧૦ રાજાઈ વ મા-૨. ૧૧ તે વ મા-૨. ૧૨ પુનતેં વ મા-૨. ૧૩ કીધો ઇ વ મા-૨. ૧૪ કીધો ઇ વ મા-૨. ૧૫ પછેડ વ મા-૨. ૧૬ રાજાનિં વ. ૧૭ પચ્છિ વ, પચ્છે મા-૨. ૧૮ આપણેં મા-૨. ૧૯ ગાલિ વ મા-૨. ૨૦ રેં વ મા-૨. ૨૧ મૈનીયેં વ મા-૨. ૨૨ જાણું વ મા-૨. ૨૩ હવે વ, હવેં મા-૨. ૨૪ માંભલી વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં આ શબ્દક્રમ છે :

‘દુપી ચિદે ધ્યા.’

૨૫ રાજાનો વ મા-૨. ૨૬ ચોલ્યો વ મા-૨. ૨૭ કીહી ઇ વ મા-૨. ૨૮ છાંથી વ મા-૨. ૨૯ પરદેશ વ, પરદેશિ મા-૨. ૩૦ વ મા-૨ માં નથી. ૩૧ પુમ્પિ વ, પુમ્પેં મા-૨.

३२ सर्व व भा-२. ३३ निपेइ व भा-२. ३४ आमुं व भा-२. ३५ पछे व भा-२. ३६ वाणीयानो व भा-२. ३७ वेत्रयो व भा-२. ३८ वंजो व भा-२. ३९ पामेइ व भा-२. ४० तेथी व भा-२. ४१ द्रोहणाचल व भा-२. ४२ तिहो व भा-२. ४३ व भा-२ मां नथी. ४४ आर्णनि व भा-२. ४५ पछेइ व भा-२. ४६ व भा-२ मां नथी. ४७ मानी व भा-२. ४८ भाग्य-वसाथी व भा-२. [पृ. १७५] ४९ तीणे इ भा-२, तीणि व. ५० विमांशुं इ, विमांशुं व भा-२. ५१ मध्यं व भा-२; आनी पहेलानो 'दुष्ट' व भा-२ मां नथी; आनी पछी व भा-२ मां 'अमृत्य' छे. ५२ ऐइ व भा-२. ५३ जामुं व भा-२. ५४ भट्टनो इ व भा-२. ५५ घेटो इ व भा-२. ५६ वोत्यु इ, वोत्यो व भा-२. ५७ प्रधाननो व भा-२. ५८ तम्हनें इ व भा-२. ५९ छु इ व भा-२. ६० ए इ व भा-२. ६१ ऐइ व भा-२. ६२ आपापणां व भा-२. ६३ गिलीं व भा-२. ६४ चालो इ व भा-२. ६५ व भा-२ मां नथी. ६६ जाणि व, जाणो भा-२. ६७ एहो व भा-२. ६८ भोजनवेलां व भा-२. ६९ व भा-२ मां नथी. ७० पोह मध्यथी व भा-२. ७१ गिलतां व भा-२. ७२ देपी व भा-२. ७३ चीनवती इ व भा-२. ७४ ईणे व भा-२. ७५ रह्यो व भा-२. ७६ आ पंक्ति व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘एहनां वाटे जातां पेट फाडी रत्न त्युं’

७७ चारयो व भा-२. ७८ वोत्यो व भा-२. ७९ एकत्रो व भा-२. ८० वीहुं व भा-२. ८१ छुं व भा-२. ८२ माह्ने इ व भा-२. ८३ ने व भा-२; आनी पछी व भा-२ मां 'सघलाइ' छे. ८४ 'मध्य व भा-२. ८५ अधिक व भा-२; आनी पछी व भा-२ मां 'संघाती' छे. ८६ तेन्हि व, तेन्हें भा-२. ८७ साधि व, साधें भा-२. ८८ मध्यं व भा-२. ८९ मध्ये व, मध्यं भा-२; आनी पछी व भा-२ मां 'एक मील मिल्यो' एवा शब्द छे. ९० पक्षीनी इ, पक्षीनीं व भा-२. ९१ जाणेउ व भा-२. ९२ सर्व व भा-२. ९३ मध्य व भा-२. ९४ मध्यथी व भा-२. ९५ चाल्यो व भा-२. ९६ पक्षी मध्यं व भा-२. ९७ व भा-२ मां नथी. ९८ 'थी व भा-२. ९९ व भा-२ मां आ पंक्ति आ प्रमाणे छे :

‘ते मील पक्षीनो शब्द सांभली तेन्हो विचार जोइ घरि आधी सर्व मीलनें ओलावीनइ कहतो हीउ. ’

१०. छेइ व भा-२. १ मार्गे व, मार्गे भा-२. २ आवें व भा-२. ३

छिइ व, छेइं भा-२. ४ तेह व भा-२. ५ कहि व कन्हे भा-२. ६ छे व भा-२. ७ बहू व भा-२. ८ मृत्यु व भा-२. ९ छें भा-२. १० त्यो व भा-२. ११ कहिं व, कहै भा-२. १२ पच्छिइ व, पच्छेइ भा-२. १३ सर्व व भा-२. सोभलीं व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा पत्तिनो उत्तरार्ध आ प्रमाणे छे:

एकत्र मिली वाटें जोता हौआ.

१५ जोइं भा-२. १६ तोइ व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'वाटें च्यारि जणा [जण] आवें छें.' एवो शब्दक्रम छे. १७ च्यारि व भा-२. १८ पच्छेइ व भा-२. १९ व भा-२ मा नथी. २० पक्षी इ व भा-२. २१ तिन्ह ज व भा-२. २२ लागो व भा-२. २३ जेतलें व भा-२. २४ तेतालें व, तेतलें भा-२. २५ व भा-२ मा 'पक्षी शब्द गाटो करइ' एवो पत्तिनो उत्तरार्ध छे. २६ मीलि व, मीलें भा-२, मीलइ इ. २७ कथुं इ व भा-२. २८ कन्हि व, कन्हें भा-२. [पृ. १७६] २९ छेइ व भा-२. ३० कहे व भा-२. ३१ छिइ व, छेइ भा-२. ३२ कदापि व भा-२. ३३ बोलिइ व, बोलेइ भा-२. ३४ सर्व व भा-२. ३५ होइ व भा-२. ३६ दीसि व, दीसैं भा-२. ३७ बोल्थो व भा-२. ३८ व भा-२ मा 'ए पक्षी' पत्तिनी शरआतमा छे. ३९ कहे व भा-२. ४० छिइ व, छेइ भा-२. ४१ तम्हारा व भा-२. ४२ मध्यें व भा-२. ४३ होसि व भा-२. ४४ बहाणइ इ, बिहाणइ व भा-२. ४५ जोईशि इ, जोईसि व भा-२. ४६ एहुं इ व भा-२. ४७ बदीराणि व, बदीराणे भा-२. ४८ राय्या व भा-२. ४९ पछेइ व भा-२. ५० मध्यें व भा-२. ५१ थोथो व भा-२. ५२ मिल्यो व भा-२. ५३ छेइ व भा-२. ५४ चीन-वतो व भा-२. ५५ जिगारें व भा-२. ५६ फाडरो भा-२, फाडनां इ, फाडशि व. ५७ आनी पहेलीं अनि व, अनैं भा-२. ५८ नीतरसं व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा आ प्रमाणे पत्तिनो अन्तभाग छे:

'अने माहु पेद फाडरो ज तोहें मृत्यु आव्यु'

५९ व भा-२ मा नथी. ६० जाशि व, जाशैं भा-२. ६१ जो व भा-२. ६२ कीजे व भा-२. ६३ महातनू व भा-२. ६४ व भा-२ मा आनी पछी 'अमृतनीं परि' एवा शब्द छे. ६५ विपैइ व भा-२. ६६ करे व भा-२. ६७ हुं इ व भा-२. ६८ माहुं इ व भा-२. ६९ प्रथम व भा-२. ७० देदी-नइ व भा-२. ७१ मीत्रांनां व भा-२. ७२ फाडि व फाडैं भा-२. ७३

વરનાં વ મા-૨. ૭૪ રાગ્યાનું વ મા-૨. ૭૫ મૂંદિ વ, મૂંદે મા-૨. ૭૬ હોદિ
વ મા-૨. ૭૭ પછેદ વ મા-૨. ૭૮ ગ્યાં વ મા-૨. ૭૯ પછી વ મા-૨. ૮૦
મીછે વ મા-૨. ૮૧ ફાઢવાનિં વ, ફાઢવાનં મા-૨. ૮૨ તિયારે વ મા-૨. ૮૩
ચોંચો વ મા-૨. ૮૪ વ મા-૨ માં 'ભાઈ માહાનાં' એવો શબ્દક્રમ છે. ૮૫
માહું વ મા-૨. ૮૬ ફાઢો વ મા-૨. ૮૭ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘પટ્ટે તીંગે મીંકે તે ચોરનું પેટ ફાણું અનંદ જોતા હોઆ પણ રત્ન ન દીઠું.’

૮૮ પછે વ મા-૨. ૮૯ કરતો ડ વ મા-૨. ૯૦ મેં વ મા-૨. ૯૧
પર્શાનં વ મા-૨. ૯૨ વચનં વ મા-૨. ૯૩ ફાણું વ મા-૨. ૯૪ વ
મા-૨ માં 'મડ જાણું જે' શબ્દો આ પંક્તિની શરૂઆતમાં આવે છે. ૯૫ પછેદ વ
મા-૨. ૯૬ જુહુંનં વ મા-૨. ૯૭ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘અહો તમ્હારાં પેટ એન્હી [એન્હી] ગરિ ઠાલાં હુસિ [હુસેં].’

૯૮ તમ્હિ વ. ૯૯ છાંદી વ મા-૨. ૧૦૦ કોડ વ મા-૨. ૧ નગરિ
મા-૨. ૨ નામિં વ, નામેં મા-૨. [ઇ. ૧૭૦] ૩ વ મા-૨ માં નથી. ૪
તીંગે વ મા-૨. ૫ મ્હ્યો વ મા-૨. ૬ વ મા-૨ માં 'શત્રુ પળિ[પણ] પંઢિત'
પદ્ધો શબ્દક્રમ છે. ૭ ડર્યુક્ત વાર્તા મા-૧ માં સંજેવનાં દશેરુ પંક્તિમાં
આપેલી છે. ૮ વાળીયાનો ડ વ મા-૨. ૯ મિણ્ય ડ, વ મા-૨ માં નથી. ૧૦
વેરાવ્યાં વ મા-૨. ૧૧ આની પછીની પંક્તિઓ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘પટ્ટ[પછેદ] ઘણું ધન આળી, તે ધનથલેં પ્રવાન મેઝી, તે વેશના રાજાણું સુદ્ધ
વરી, રાજાને[રાજાને] મારી તીંગિ[તીંગે] પુઝિ[પુઝે] રાજ્ય લીઠું. પછેદ તે રાજા
મિત્ર પરિ[પહે] રાજ્ય ચલાવતો હોડ. તે રાજ્યભાર મિત્રનિ[મિત્રને] મૂંડી આપળ
પરિ[પહે] બિલાસનાં સુરા મોગવતો હોડ. ’

૧૨ મચ્યેં છતાં વ મા-૨. ૧૩ પાસે વ, પાસેં મા-૨. ૧૪ માહે મા-૨.
૧૫ વાચ્યો ડ, વ મા-૨. ૧૬ હતો વ મા-૨. ૧૭ રાજાને વ મા-૨. ૧૮
પ્રિય ડ વ મા-૨. ૧૯ પોસી વ મા-૨. ૨૦ વાનરનિં વ, વાનરનેં મા-૨.
૨૧ વઝમપણિં વ, વઝમપણેં મા-૨, વાલ્હા ડ. ૨૨ હસ્તિ વ મા-૨. ૨૩ આપેદ
વ મા-૨. ૨૪ આની પછી વ મા-૨ માં 'ઘર' છે. ૨૫ છેદ વ મા-૨. ૨૬
તિહાં વ મા-૨. ૨૭ ચોલ્યાવી વ મા-૨. ૨૮ સંઘાતિં વ મા-૨. ૨૯ વ
મા-૨ માં નથી. ૩૦ આ પંક્તિ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘તે વાદીનાં અનેક ફૂલ ફલ જોતાં જોતાં થાવો. ’

३१ वानरनें इ भा-२, वानरनिं व. ३२ होउ व भा-२. ३३ ओही व भा-२. ३४ आ पंक्तिमा व भा-२ मां नीचे प्रमाणे शब्दक्रम छे :

‘कोई तुं मागू शरीरनें उपद्रव करतो जोए, सावधान थे वारी[वारे]’

३५ सूतो इ व भा-२. ३६ राजाना व भा-२. ३७ मय्ये व भा-२. ३८ पंक्तिनो उत्तरार्थ व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘कस्तूरीनो परिमल एद्दा सुगन्ध्या भमरं राजानेइ मस्तकिं पूल हतां ते ऊपरि बैठो’

३९ इ व भा-२ मां नथी. ४० बोध्यो व भा-२. ४१ भमरो व भा-२. ४२ कशशिइ इ, कसे छेइ व भा-२. ४३ एहुं व भा-२. ४४ भमरानि व, भमराने भा-२. ४५ लाग्ये इ, लागो व भा-२. ४६ उडाडि व भा-२. ४७ बैसि व, बैसे भा-२. ४८ वार्तानो अन्तभाग व भा-२ मां आ प्रमाणे छे :

‘पछइ वानर कोधे पाडग [पाइ] कादी जिहां राजानि [राजाने] मस्तकिं भमर बैठेइ तिहां पाडे मारतो होउ ते भमरानि [भमराने], प्रहारि [प्रहारे] राजानुं मायु बाध्युं. पछइ तिहां सूती हती जे राणी ते आर्नेइ करी बोली : “अरे मूय वानर ताहो विधास कीधो हतो, तें चांडाल शुं कर्म कीधुं.” पछइ वानरें कथुं, “मि [मे] तो भमर [भमर ज] ऊडाड्यो. न ऊडि [ऊडे] तो भमर जाणी पा की सो. पछइ लोके वानर धिकारी काव्यो.

तीणि [तीजें] वपुभाग श्लोक भणतो होउ ‘न तु भिन्नमण्डितं कार्यं, यद्वानरेण वृषो हतः’ इति ते भणी हुं कहुं शुं जे ‘पण्डितोऽपि वरं शत्रु’ ए कथा.’

[पृ. १७८] ४९ करवानि व, करवाने इ व भा-२. ५० तूं व तू भा-२. ५१ हाहो व भा-२. ५२ मैनीनो इ व भा-२. ५३ तूं व भा-२. ५४ करि व, करे भा-२. ५५ तूं व भा-२. ५६ होई व भा-२. ५७ होइ इ व भा-२. ५८ व भा-२ मां आ श्रोत्रनो अनुवाद आ प्रमाणे छे :

‘गन्धु पुरुष कष्टदशानि [कष्टदशाने] पाम्यो होई तोदेइ हितकार्यनें करे जीणे आनणो अपयस न होइ.’

५९ व भा-२ मां नथी. ६० करि व, करे भा-२. ६१ गाडोइ व भा-२. ६२ तरशु इ, तरशो व भा-२. ६३ तोहइ इ, पण व भा-२. ६४ चुनोटा-माहितु इ, चोहोटांनी चाटनुं व भा-२. ६५ पीयेइ इ, पीये व भा-२. [पृ. १७९] ६६ जे व भा-२. ६७ होइ इ, होई व. ६८ व भा-२ मां

‘સપુરુષે’ શાની પછી આવે છે. ૬૧ ચંદિ વ મા-૨. ૭૦ હોદ વ મા-૨. ૭૧ તોહે વ મા-૨. ૭૨ કર્યું વ મા-૨. ૭૩ અનુસારનો ઉત્તરાર્થ વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે છે :

‘જે કરવા યોગ્ય તે સપુરુષિ [સપુરુષે] ધંઠ પ્રાણ હોડ તોહડ [તોહેડ] કર્યું.’

૭૪ વ મા-૨ માં આ પંક્તિ આ પ્રમાણે છે :

‘પટ્ટદ દમનક વરટનું વિવ સાર્યું અણગમતું વચન સોમની તિહાંયો ઉટ્યો.’

૭૫ ‘યિ ડ. ૭૬ યુ ડ. ૭૭ વરતો ડ; આ પંક્તિ વ મા-૨ માં નથી, પણ પછી વ મા-૨ માં આ પ્રમાણે વાસ્ય છે :

‘ચીનધ્યું, “અહો માટા પ્રાણ છુત્ય માટો એ મિત્ર મારવો ન પટે તે મારણ, એ અયુક્ત કીધું. એ થયન સાધુ.’

૭૮ વ મા-૨ માં આ અનુવાદ આ પ્રમાણે છે :

‘ભૂમિનો વૃત્તિલોપ, મિત્રનો નાશ, રાજા નેં સેવકનું સમાન; ભૂમિ કદાચિ પામીયે.’

૭૯ ડ વ મા-૨ માં નથી. ૮૦ પાર્મીયેં ડ. ૮૧ રેહિતે વ, રેહેતે મા-૨. ૮૨ દેપી વ મા-૨. ૮૩ વન્હિ વ, વન્હે મા-૨. ૮૪ ઘોલ્યો વ મા-૨. ૮૫ કીજેડ વ મા-૨. [પૃ. ૧૮૦] ૮૬ ચે વ મા-૨. ૮૭ વરિંવ, કરે મા-૨. ૮૮ હિત ન કરે વ મા-૨. ૮૯ ચે વ મા-૨. ૯૦ આની પછી વ મા-૨ માં ‘પુરુષ’ છે. ૯૧ વ મા-૨ માં નથી. ૯૨ ચાલનનેડ ડ વ મા-૨. ૯૩ થવો વ મા-૨. ૯૪ પ્રેમ વ મા-૨. ૯૫ કરે મા-૨, કરિ વ. ૯૬ ત્યજીયે વ મા-૨. ૯૭ સર્પે ડ, સર્પિં વ મા-૨. ૯૮ હસ્યુ વ મા-૨. ૯૯ હરત વ મા-૨. ૧૦૦ છેદિયે વ મા-૨. ૧ કીજડ ડ, વરિં વ, કરે મા-૨. ૨ ન શક્તીયે વ મા-૨. ૩ મનુષ્યના ડ વ મા-૨. ૪ તે વ મા-૨. ૫ રાજાને ડ, રાજાના વ મા-૨. ૬ હોદ ડ વ મા-૨. ૭ ચોલે વ મા-૨. ૮ ચોલે વ મા-૨. ૯ ચોલેં વ મા-૨. [પૃ. ૧૮૧] ૧૦ કરે વ મા-૨. ૧૧ કરે વ મા-૨. ૧૨ ઘણો વ મા-૨. ૧૩ વરડ ડ, કરે વ મા-૨, વરિં વ. ૧૪ ઘણું વ મા-૨. ૧૫ આવે વ મા-૨; આની પછી વ મા-૨ માં પંક્તિનો અન્તભાગ આ પ્રમાણે છે :

‘છઠ્ઠા રાજનીતિના ગુણ જાણવા અને વેદયાનાડ જાણવા.’

૧૬ પચ્છિડ વ, પચ્છેડ મા-૨. ૧૭ વન્હિ વ, વન્હે મા-૨. ૧૮ આવી વ મા-૨. ૧૯ દમનકનિં વ. ૨૦ જાણિં વ. ૨૧ તૈ વ મા-૨. ૨૨ વરિ વ,

करे भा-२. २३ छे व भा-२. २४ अनेइ व भा-२. २५ पाहिं व भा-२.
 २६ सीपवीये इ, शीपवीये व भा-२. २७ तूव, तूं भा-२. २८ व भा-२ मा
 'करावें छिद[छेई]' छे; इ मा 'करावाई' छे. २९ कीजेइ व भा-२. ३०
 एतलनिं व भा-२. ३१ 'धी व भा-२. ३२ वइन्हें इ, कोइनिं व, कोइनें भा-२.
 ३३ जय इ व भा-२. ३४ होइ इ व भा-२. ३५ घणानो इ व भा-२. ३६
 थाइ इ व भा-२. ३७ के व भा-२. ३८ होइ इ व भा-२. ३९ करिं व करें
 भा-२. ४० बाछे व भा-२. [पृ. १८२] ४१ अनें व, अने भा-२.
 ४२ करिं व, करें भा-२; आनी पछीना 'बुद्धि होइ' शब्दो व भा-२ मा नयी.
 ४३ जेइ इ, जे व भा-२. ४४ शत्रुनिई व, शत्रुनेइ भा-२. ४५ न्यायनई
 भा-१, नायनें व भा-२. ४६ जाणें व भा-२. ४७ एक व भा-२. ४८
 अन्यायना व भा-२; आनी पछी व भा-२ मा 'कल्हनि[कल्हने] त्यजें'. ४९
 करें व भा-२. ५० राजनं व भा-२. ५१ आनी पछी व भा-२ मा 'वचन' छे.
 ५२ एरुहुं व भा-२. ५३ व भा-२ मा नयी. ५४ राजाई व भा-२. ५५ पूत्य
 व भा-२. ५६ बोलें व भा-२. ५७ व भा-२ मा नयी. ५८ होइ इ व भा-२.
 ५९ राजाई व भा-२; व भा-२ मा आनी पछी 'सरे प्रधान' छे. ६० जेथी व
 भा-२. ६१ योन्युइ इ, योलाइ व भा-२. ६२ 'माहे व, 'माहें भा-२. ६३ दीमेइ
 व भा-२. ६४ अगीयो व भा-२. ६५ सरपो व भा-२. ६६ दीमेइ व भा-२.
 ६७ न होइ व भा-२. [पृ. १८३] ६८ पेंछे व भा-२. ६९ सरीपा इ,
 सरपा व भा-२. ७० दीमि व, दीतें भा-२. ७१ दीमें व भा-२. ७२
 परिमाण व, परिभा इ भा-२. ७३ भलुं व भा-२. ७४ तेथी व भा-२. ७५
 अन्यानुं व भा-२. ७६ बरे भा-२, करें भा-१. ७७ ये व भा-२. ७८
 मिमोसी इ व भा-२. ७९ बरेइ व भा-२. ८० पामेइ व भा-२. ८१ पणो
 व भा-२. ८२ होइ इ व भा-२. ८३ बुद्धि आणवी व भा-२. ८४ थई व
 भा-२. ८५ चीनवी भा-१ व भा-२. ८६ व भा-२ मा नयी. ८७ व भा-२
 मा नयी. ८८ जोषो व भा-२. ८९ धीनब्दो व भा-२. ९० आणनदे भा-१,
 आणनदे इ व भा-२. ९१ बरनो हयो. [पृ. १८४] ९२ मायें व भा-२.
 ९३ व भा-२ मा आ पुष्टिवा आ प्रमाणे छे :

‘इति धांपिग्युगमेणा विरचिते पंचाख्याने शक्तीनिमाछे मित्रभेदे

नाम प्रथमे तंत्रे समाप्तं ॥

इ प्रथ अरी पूर्ण भाव छे, तेना पछीना लेख नयी.

‘प्राचीन गुर्जर ग्रन्थमाला’ना प्रथम प्रकाशन विषे केदलाक अभिप्राय

Shri G. V. Mavlankar (Speaker, Indian Parliament, President, Gujarat Vidya Sabha, Ahmedabad)—“It was a new thing to me to know that our old literature has a number of works in prose. Then there are a couple of points which I appreciate very much. The first is that the book is printed in Devanagari script. The other point is the gradual compilation of a vocabulary consisting of words of special importance. It is essential to have such a vocabulary for the study of our old literature.”

Dr. Sunil Kumar Chatterji (Emeritus Professor of Comparative Philology, University of Calcutta, Chairman, West Bengal Legislative Council)—“I congratulate you on the very fine piece of work which you have brought under the auspices of the University of Baroda. This is a very auspicious start. The book, because of both its language and subject-matter has very great interest for all the students of Indian linguistics and philosophy as well as general culture and the editing has been done in a very fine scholarly style, and on the top of that, the printing and the get up are excellent. It was a very good idea to print the introduction and everything in Gujarati in the Devanagari character. Your work is a valuable addition to the mass of texts in early Gujarati which has been made already available by other scholars. The University of Baroda can be most heartily felicitated for inaugurating this series of *Prācīna Gurjara Granthamālā*, which I feel perfectly confident, will become a very honoured series among the various well-known series of texts published by different institutions of India.”

Dr. R. L. Turner (Director, School of Oriental and African Studies, London University)—“I have now been very carefully through your *Shashtishataka Prakarana* and I should like to take this further opportunity of saying how much I appreciate

the additions you have made and how useful this type of work will be for elucidating the history of the modern Indo Aryan Languages I have found the vocabulary in particular of the greatest use for my work for the Comparative Dictionary of Indo Aryan I would like to congratulate you on so successfully initiating this series of old Gujarati texts '.

Professor Alfred Master (Retired Professor of Indian Philology, School of Oriental and African Studies, London University)—"The edition as the part of a planned series is very welcome, as the number of critical texts in old Gujarati published is still very small, considering the vast amount of manuscripts extant. As it is still necessary to emphasise the linguistic rather than the literary significance of old Gujarati texts, the publication of a manuscript of Somasundarasuri's commentary written only fourteen years after his death is of particular importance. The book is well-planned, clearly printed and well-bound so that it is a pleasure to the student to handle and read '.

Professor G. H. Bhatt (Director, Oriental Institute, Baroda, in the *Journal of the Oriental Institute* Vol II, p. 405)—"We congratulate Dr Sandesara on his excellent edition and we are sure, the new series under his able guidance will, in course of time, supply the necessary sources of a Gujarati Dictionary to be prepared on historical principles—a long felt desideratum."

Dr. A. N. Upadhye (Rajaram College, Kolhapur, President, Prakrit and Jainism section, 11th All India Oriental Conference)—"The introduction gives useful material, and the text of the Balavabodhas is very well presentedI am sure, you will bring out many such books which would give us a connected account of the development of Apabhramsa prose."

Dr. J. Filliozat (Professor of Sanskrit, College de France; in *Journal Asiatique*, no. 2 of 1953)—

"Premier volume d'une Prâcina Gurjar Granthamîla "Serie d'ouvrages anciens du Gujarât," publiée à Baroda par L' Université Mahârâja Sayâji Rao, avec une préface en gujarâti par

Mme Hansa Mehta, Vice Chancellor.....L' édition est très soignée et très bien présentée” (First volume of Prâcîna Gurjar Granthamâlâ ‘series of ancient works of Gujarat’ published at Baroda by the Maharaja Sayajirao University, with a preface in Gujarati by Mrs. Hansa Mehta, Vice-Chancellor...The edition is very careful and very well presented..).

શ્રી. કનૈયાલાલ માણેકલાલ મુનશી (ગવર્નર, ઉત્તર પ્રદેશ; પ્રમુખ, ભારતીય વિદ્યાભવન, મુંબઈ)—“તમે તો ચૂંટી કામ કરી રહ્યા છો; અને પ્રાચીન ગુર્જર ગ્રન્થમાલા ઘણી જ ઉપયોગી થશે. તમારા પ્રયત્નોને મફલના રૂપે લઉં છું.”

શ્રી. હરસિદ્ધિભાઈ દિવેટિયા (વાડસ-ચાન્સેલર, ગુજરાત યુનિવર્સિટી)—“માયા તેમ જ વિવેચન રાજેની દૃષ્ટિ પુસ્તક મૂલ્યવાન છે અને તમારા વિવેચન અને વિદ્વત્તાપૂર્ણ શબ્દકોશથી તે વધારે મૂલ્યવાન બન્યું છે.”

શ્રી. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઇચેરી (વાડસ-ચાન્સેલર, શેઠ ના. દા. ઠા. મહિલા વિદ્યાપીઠ)—“સાધારણ રીતે એવી માન્યતા પ્રસરી ગયેલી કે જૂના ગુજરાતીમાં ગદ્ય હતું જ નહિ.....આ સંશોધન, ને તે પળ શાસ્ત્રીય રીતે કરીને તમે આપણા સાહિત્યની પરપરા પર નવો જ પ્રકાશ પાડ્યો છે.”

વિસ્તાર વિવેચક પ્રો. રામનારાયણ વિશ્વનાથ પાઠક—“વાચના સંપૂર્ણ સતોષ થયો. તમે જે ઉદ્દેશથી ગ્રન્થમાલા શરૂ કરી છે તેને સિદ્ધ કરવા વધી રીતે ઉપયોગી નીવડે તેવી સપાદનપદ્ધતિ યોજી છે. આ પુસ્તક હવે પછી પ્રાચીન ગુજરાતી માયાના પુસ્તકસપાદનનો એક સારો નમૂનો થઈ પડશે. મુદ્રણ ચોક્કસ અને મૂલ પાઠ અને વાચાવગ્રોધ સ્પષ્ટ જુદા તરી આવે એવી રીતે કરેલું છે તે યોગ્ય જ કાર્ય છે. અને આપણો શબ્દકોશ મધ્યમા ગુજરાતી માયાનો પૂર્ણ કોશ કરવો હશે ત્યારે પૂર્ણ ઉપયોગી થશે.”

પ્રો. રમિકલાલ છોટાલાલ પરીસ (અધ્યક્ષ, મો. જે. અધ્યયન-સંશોધન વિદ્યાભવન, ગુજરાત વિદ્યાસભા, અમદાવાદ)—“મહારાજા

સયાજીરાવ વિશ્વવિદ્યાલય સ્થાપી મુમૈ રાજ્યે યુનિવર્સિટીના સાચા અર્થમાં — ‘ગુરુશિષ્યમંડલ ના અર્થમાં—વિદ્યાકીય સંસ્થાનો અલ્પતરો આદર્યો છે આ યુનિવર્સિટી અનેક વિદ્યાશાખાઓ વિસ્તારવા પ્રયત્ન કરે છે, તમા તેનો પ્રશસનીય અને સૌથી વધાર આરંભ પ્રયત્ન ગુજરાતી વિદ્યાવિભાગ લોલપાનો છે સદ્ભાગ્ય આ વિભાગના અધ્યક્ષ તરફે ટો સાહેસરા જેમ કૃતપરિશ્રમ સજોગનકુશલ વિદ્વાનના નિમળૂર યઈ છે હો સાહેસરા પ્રાચીન ગુર્જર પ્રથમાલ્યાની યોજના કરી તના પહેલા પ્રથ તરીક નમિ ચન્દ્ર મહારી-પ્રિચિત ‘પશ્ચિશતક પ્રકરણ’ અને તેના ત્રણ વાલ્યાપ્રોધોનુ સપાદન કરી પ્રકાશન કર્યું છે તે તેમની કાર્યસરાયણતા અને સશોધન દક્ષતા વ્યક્ત કરે છે

ગુજરાતી ભાષાનુ યાસ્તવિક સ્વરૂપ જાણના માટે તેના વિચાર અને ઘટતરને જાણના જરૂરી છે સુનીતિસુમાર ચાતુર્યા પ્રમાણી ભાષાનુ અને પ્રેન્ચ ભાષાશાસ્ત્રી સદ્ગત લોને મરાઠી ભાષાનુ જે શાસ્ત્રીય પદ્ધતિ નિરૂપણ કર્યું છે તેવુ ગુજરાતીનુ થવુ હજા વારી છે અંગ્રેજી ભાષાનો જેમો શબ્દકાશ ઓક્સફર્ડ યુનિવર્સિટી તરફના વહાર પડ્યો છે તેમો ગુજરાતી ભાષાનો શબ્દકોશ સશોધનોની પ્રતીક્ષા કરે છે પણ આ પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરાય તે પહેલા કાલક્રમમા પ્રાચીન ગુજરાતી સાહિત્યના કૃતિઓનુ શાસ્ત્રાય પદ્ધતિ સશોધન અને પ્રકાશન ગ્રહાલ્યા પ્રમાણમાં થવુ જરૂરી છે આ જરૂરિયાતને લક્ષ્ય કરી હો સાહેસરા આ પ્રથમાલ્યાની યોજના અને આ પ્રયત્ન સપાદન કર્યા છે તે શાસ્ત્રીયતાના સાચા માર્ગે જાય છે એમો મારો અભિપ્રાય છે

મહારાજા સયાજીરાવ વિશ્વવિદ્યાલયના, ગુર્જર પ્રથમાલ્યાના આ પહેલા પ્રકાશનને આગ્રહ આપતા અને તેના સપાદનને ધન્યવાદ આપતા મને આનંદ થાય છે. આવી પ્રથમાલ્યાન અગ્રાશ આપના માટે ગુજરાતી ભાષાના અધ્યાસીઓ વાંસચાન્સલર શ્રીમતા હસાવેહનને અભિનંદન આપશ ”

વિદ્યાત સાહિત્યનાર શ્રી રમણલાલ વસતલાલ દેસાઈ (‘સયાજી વિજય’ તા ૨૯મી માર્ચ ૧૯૬૩ના અંકમા)—“વડોદરા રા વની

‘પ્રાચીન કાવ્યમાલા’ની શ્રેણીનો યાદ આપતી અને એ શ્રેણીના કાર્ય-
ઉદ્દેશને વિસ્તાર આપતી ‘પ્રાચીન ગુર્જર ગ્રન્થમાલા’ના પહેલા ગ્રન્થ
તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલું ‘પષ્ટિશતક પ્રકરણ’ સપાદનકાર્યનો એક યશસ્વી
નમૂનો બની રહ્યું છે.”

પ્રો. વિष्ણુપ્રસાદ ર. ત્રિવેદી (અધ્યક્ષ, શ્રી. ચુનીલાલ ગાધી,
વિદ્યાભવન, એમ. ટી. બી. કોલેજ, સૂરત)—સપાદનની સમગ્ર પદ્ધતિ
નમૂનેદાર છે ગ્રન્થનો દેખાવ આકર્ષક છે, તેનું સપાદન પ્રશંસાપાત્ર
છે, અને તેનું તાત્પર્ય સદૃશ્ય અને સદ્ધર્મના શોધકને ઉપયોગી નીવડે
તેમ છે.”

પ્રો. અનંતરાય મ. રાવલ (ગુજરાત કોલેજ, અમદાવાદ)—
“આપણી ભાષાના અભ્યાસીઓને ભાષાવિકાસના ઇતિહાસમાં સ્થૂટતા
અંકોડા પૂરા પાડતી તેમ જ સાહિત્યના અભ્યાસીઓને અભ્યાસ અને
વિવેચન માટે નવો મહાર સપડાવતી પ્રાચીન ગુજરાતી કૃતિઓનું પ્રકાશન
આ પુસ્તકથી પ્રારંભતી, તમારા વિશ્વવિદ્યાલયની ‘પ્રાચીન ગુર્જર ગ્રન્થમાલા’
ગુજરાતી સાહિત્યની મોટી સેવા કરશે.”

પ્રો. ડોલરરાય માંકડ (આચાર્ય, દરબાર ગોપાલદાસ મહા-
વિદ્યાલય, અલિયાવાડા)—“યુનિવર્સિટીને યોગ્ય એ પ્રકાશન છે. આપણા
પ્રાચીન ગદ્યના અભ્યાસમાં એ ઘણું ઉપયોગી નીવડશે, એમાં શંકા નથી.
સંસ્કૃતની પેઠે જૂની ગુજરાતીમાં પણ આવી વિવરણશૈલી હતી તે પણ આ
પ્રકાશનથી સ્પષ્ટ થાય છે.”

પ્રો. ગૌરીપ્રસાદ ચુ. જ્ઞાલા (સેન્ટ શેપિયર્સ કોલેજ, મુંબઈ,—
“પ્રસ્તાવના અને શબ્દકોશ બન્નેમાં તમારી લાક્ષણિકતા—વિદ્વત્તાની,
વિચારની અને શૈલીની—અઠાઈ છે અભિનન્દન અને ‘ગ્રન્થમાલા’ને
શુભેચ્છા !”

ડૉ. વાસુદેવ શરણ અગ્રવાલ (કોલેજ ઓફ ઇન્ડોલોજી, બનારસ
હિન્દુ યુનિવર્સિટી)—“નેમિચન્દ્ર મહારી વિરચિત ‘પષ્ટિશતક’ ગ્રન્થ

को तीन बालाचन्द्रोव टीकाओं के साथ प्रकाशित देख कर अत्यन्त प्रसन्नता हुई. आपने बड़ौदा विश्वविद्यालय से प्राचीन गुर्जर ग्रन्थमाला का संपादन आरम्भ कर के अपने लिये उत्तम कार्य का सूत्रपात किया है। गुजराती भाषा में जैसा आपने भूमिका में लिखा है इतना अधिक प्राचीन साहित्य बच गया है जितना अन्य किसी प्रादेशिक भाषा में नहीं। गुजराती का यह साहित्य गुजराती के लिये ही नहीं, हिन्दी की प्राचीन व्युत्पत्तियों के लिये भी अनमोल है। शब्दनिरुक्ति की जो समस्या गुजराती के लिये है, वही हिन्दी के लिये है, वही बंगला और मराठी, पंजाबी के लिये भी है। असम और उडिया भाषा के लिये भी अपभ्रंशजन्य शब्दों की व्युत्पत्ति की सामग्री प्राचीन भाषा साहित्य में से उपलब्ध हो सकेगी। मेरी दृष्टि से ११वीं शती से १५-१६वीं शती तक का साहित्य संस्कृत परिवार की भाषाओं के लिये एक जैसा उपयोगी है। इस गुजराती 'पट्टिशतक' में कितने ही हिन्दी शब्दों की व्युत्पत्ति मुझे मिल रही है। इस ग्रन्थ से मेरा परिचय कराने के लिये आप का कृतज्ञ हूँ।”

प्राचीन गुर्जर ग्रन्थमाला का प्रकाशन

१. नैमिचन्द्र भट्टारी-विरचित पट्टिशतक प्रकरण—यण बालाचन्द्रोव सहित. एष ज प्राकृत ग्रन्थना पदरमा-सौकमा शतक आसपास थयेला यण जूना गुजराती मयानुवादे: प्रस्तावना, परिशिष्टो अने शब्दकोश सहित संपादक: डॉ. भोगीलाल साडेसरा पृ. १०१-१०३. मूल्य पांच रुपिया.

२. महीराजकृत मेल-द्वन्द्वी रास—पं. १६४१मा कर्तांना हस्ताक्षरमा रचायेला प्रति अनुसार. संपादक. डॉ. भोगीलाल साडेसरा पृ. २४+१७४. मूल्य रुपिया ४=२५ नया पैसा.

३. प्राचीन पागु सग्रह—विश्रामना चोदमार्थी अक्षरमा शतक मुधी रचायेला आङ्गनीम पागु-वाक्योना समुच्चय, प्रतिपरिचय अने कृतिपरिचय, पागु-विषयक अन्यासलेख अने शब्दकोश सहित. संपादक. डॉ. भोगीलाल साडेसरा अने डॉ. सोमभाई पारेख. (देवनागरी टाईप) पृ. ७२+२९०. मूल्य आठ रुपिया, (विशार्थी आङ्गुति, गुजराती टाईप) पृ. ५६+२८६. मूल्य पांच रुपिया.

૪. વર્ણક-સમુચ્ચય, ભાગ ૧—મૂલ પાઠ: સાસ્ટ્રતિક અને સાહિત્યિક ઇતિહાસ માટે મહત્વના પદ્યાનુકારી ગદ્ય-વર્ણનોનો સમુચ્ચય. સંપાદક: ડૉ. ભોગીલાલ માડેમરા. પૃ. ૧૨+૨૨૦. મૂલ્ય રૂપિયા ૭=૫૦ નવા પૈસા.

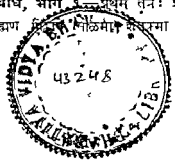
૫. ભાલણકૃત નલાય્યાન—મધ્યકાલીન ગુજરાતીના લક્ષણો જાણવતી શ્રદ્ધેય પ્રતિ અનુસાર પુનઃસંપાદન; પ્રમ્તાવના અને શબ્દકોશ સહિત. સંપાદક: પ્રો. કેશવરામ વા. શાસ્ત્રી. પૃ. ૭૬+૧૭૬. મૂલ્ય આઠ રૂપિયા.

૬. ઉદયભાનુકૃત વિક્રમચરિત્ર રાસ—વિક્રમ-વિષયક વાર્તાચત્રોમા મહત્વના અક્રોડાટ્પ, મધ્યકાલીન ગુજરાતીની એક પદ્યારતા સંપાદક: સ્વ. પ્રો. વલ્લભરાય ક. ઠાકોર. પૃ. ૨૬+૬૮. મૂલ્ય બે રૂપિયા.

૭. ભાલણ: એક અધ્યયન—ભાલણના જીવન અને કવનની, ઐતિહાસિક તેમ જ ભાષા-સાહિત્યવિષયક સાગોવાગ સમીક્ષા. લેખક: પ્રો. કેશવરામ વા. શાસ્ત્રી. પૃ. ૧૮૬ મૂલ્ય રૂપિયા ૪=૭૫ નવા પૈસા.

૮. વર્ણક-સમુચ્ચય, ભાગ ૨—સામ્કૃતિક અધ્યયન અને શબ્દસૂચિઓ. કર્તા: ડૉ. ભોગીલાલ માડેમરા અને ડૉ. રમણલાલ ના. મહેતા. પૃ ૨૫૬. મૂલ્ય રૂપિયા ૮=૨૫ નવા પૈસા.

૯. યશોધીરકૃત પંચાલ્યાન ચાલારબોધ, ભાગ ૧—પ્રથમ તુન: પ્રસિદ્ધ સંસ્કૃત કથાગ્રન્થ 'પંચતન'નો, એક વ્રાહ્મણ મિત્રેશ્વર મોહિમાલ શેખરમા જૂની ગુજરાતીમાં કરેલો ગદ્યાનુવાદ.

પ્રાપ્તિસ્થાન :

યુનિવર્સિટી પુસ્તકવેચાણ વિભાગ,

મહારાજા સયાજીરાવ યુનિવર્સિટી ઓફ વરોડા પ્રેસ
(સાધના પ્રેસ), રાજમહેલ દરવાજા પાસે,
રાજમહેલ રોડ, વડોદરા.